

รายงานการขุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะวัดมเหยงคณ์
ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

เสนอ

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

โดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
บึงบรุษมาฆ 2542

รายงานการชุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะวัดมเหยงคณ์

ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

เสนอ

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

โดย

ห้างหุ้นส่วนจำกัดสุรศักดิ์ก่อสร้าง

ปีงบประมาณ 2542

อธิบดีกรมศิลปากร
อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา

29 ธ.ค. 2551

ผู้ดำเนินงาน

นายสุรศักดิ์ ชรมชัย

นายสุรชัย ชรมชัย

นายวรเชษฐ์ เปศรี

นายนรินทร์ สิงห์โตอาจ

นายทศพล สุกฤตศาตนนท์

นายนฤพล หวังธงชัยเจริญ

นายมณฑานะ ธงศิลา

นายเฉลิมชัย ตะก้อง

นายนพดล จักขุชัย

นายธีรกุล สิงห์แสนยาพงษ์

ผู้จัดการห้าง ฯ

รองผู้จัดการห้าง ฯ

นักโบราณคดี

นักประวัติศาสตร์ศิลปะ

นักมานุษยวิทยา

ผู้ช่วยนักโบราณคดี

สถาปนิก

นักวิชาการช่างศิลป์

ช่างเขียนแบบ

ช่างเขียนแบบ

คณะกรรมการตรวจการจ้าง

นายสด	แดงเอียด	ผู้อำนวยการสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3	ประธานกรรมการ
		พระนครศรีอยุธยา	
นายเอนก	สีหามาตย์	ผู้อำนวยการอุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา	กรรมการ
			กรรมการ
นายณัฐพล	ม่วงสรเขียว	เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7	กรรมการ
นางสาวภัคพดี	อยู่คงดี	นักโบราณคดี 7ว	กรรมการ
นายเมธา	วิจักขณะ	นักโบราณคดี 7	กรรมการ
นางสาวทัศนาลักษณ์	สุทธาศวิน	นายช่างศิลปกรรม 6	กรรมการ
นายเทอดศักดิ์	เย็นจรรยา	นายช่างโยธา 3	กรรมการ

ผู้ควบคุมงาน

นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7

คำนำ

โครงการขุดค้นขุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะ โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นโครงการขุดค้นขุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะ โบราณสถาน กลุ่มวัดมเหยงคณ์, วัดสีกาสมุค, วัดช้าง และตำหนักมเหยงคณ์ ซึ่งกรมศิลปากร ได้ว่าจ้าง หจก.สุรศักดิ์ ก่อสร้างดำเนินการตามสัญญาเลขที่ 11/2542 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2542 ซึ่งทาง หจก.สุรศักดิ์ ๑ ได้เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 30 เดือนมิถุนายน 2542 งานได้สิ้นสุดลงเมื่อวันที่ 25 มกราคม 2543

วัดมเหยงคณ์ มีคณะกรรมการประกอบด้วย

1. นายวรเชษฐ เปสรี		นักโบราณคดี
2. นายปรินทร์ สิงห์โตอาจ		นักประวัติศาสตร์ศิลปะ
3. นายดิษพงษ์ เนตรล้อมวงส์		นักประวัติศาสตร์ศิลปะ
4. นายทศพล สุกฤตศาคนนท์		นักมานุษยวิทยา
5. นายนฤพล หวังธงชัยเจริญ		ผู้ช่วยนักโบราณคดี
6. นายนพดล จัตตชัย		ช่างเขียนแบบ
7. นายธีรกุล สิงห์แสนยาพงศ์		ช่างเขียนแบบ
8. นายเฉลิมชัย ตะก้อง		นักวิชาการช่างศิลป์

การดำเนินงานขุดค้นขุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะ โบราณสถานวัดสีกาสมุค นี้ทางคณะผู้จัดทำในนามของหจก.สุรศักดิ์ก่อสร้าง ขอขอบคุณผู้ให้การสนับสนุนโดยตรงจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา , การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย และกรมศิลปากร ซึ่งดำเนินการควบคุมโครงการขุดค้นขุดแต่งและออกแบบเพื่อการบูรณะ โบราณสถาน โดยสำนักงาน โบราณคดี และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา มา ณ ที่นี้ด้วย

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำนำ	
สารบัญ	
สารบัญภาพถ่าย	
สารบัญภาพถ่ายเส้น	
สารบัญผังชั้นดิน	
สารบัญแผนผัง	
บทนำ ความเป็นมาของโครงการ	1
บทที่ 1 โบราณสถานก่อน การดำเนินงาน	8
1.1 ที่ตั้ง	8
1.2 ประวัติการทำงานที่ผ่านมา	9
1.3 สภาพปัจจุบันของโบราณสถาน	11
1.4 การวางผังหลุมทาง โบราณคดี	15
1.5 เทคนิคการขุดแต่งโบราณสถาน	15
1.6 เทคนิคการขุดค้นทาง โบราณคดี	16
1.7 วิธีการเก็บและบันทึกข้อมูลของการขุดค้นขุดแต่ง	17
บทที่ 2 โบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง	20
2.1 สภาพโดยทั่วไปและลักษณะแผนผัง	20
2.2 ลักษณะ โบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง	21
2.3 ร่องรอยโบราณสถานแห่งใหม่ที่พบจากการขุดหลุมตรวจสอบ	28
2.4 เทคนิคการก่อสร้าง	30
บทที่ 3 โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์	34
3.1 โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรม	35
3.2 โบราณวัตถุประเภทรูปเคารพทางศาสนา	40
3.3 โบราณวัตถุประเภทที่ทำจากโลหะ	45
3.4 โบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่ผลิตขึ้นเองภายในประเทศ	46
3.5 โบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาต่างประเทศ	51
3.6 สรุปการวิเคราะห์และการกำหนดอายุโบราณวัตถุประเภทต่างๆ ที่พบทั้งหมดจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์	56

เรื่อง	หน้า
ทะเบียนโบราณวัตถุวัดมเหยงคณ์	60
บทที่ 4 การขุดตรวจและขุดค้นทางโบราณคดี	103
4.1 หลุมขุดค้นทางโบราณคดี 1 (TP.1)	103
4.2 หลุมขุดค้นทางโบราณคดี 2 (TP. 2)	106
4.3 หลุมขุดค้นทางโบราณคดี 3 (TP. 3)	109
บทที่ 5 การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ	116
5.1 ประวัติและความสำคัญของวัดมเหยงคณ์	116
5.2 รูปทรงสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม	122
บทที่ 6 บทสรุป	133
บรรณานุกรม	139

สารบัญภาพถ่าย

รูปที่	ชื่อรูป	หน้า
รูปที่ 1	พระอุโบสถสภาพภายนอกก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/1)	140
รูปที่ 2	พระอุโบสถสภาพภายในก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/36)	140
รูปที่ 3	ฐานชุกชีภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 2/5)	141
รูปที่ 4	บันไดทางขึ้นสู่ลานประทักษิณเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/19)	141
รูปที่ 5	เจดีย์ราย (หมายเลข 3) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/7)	142
รูปที่ 6	เจดีย์ราย (หมายเลข 4) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/25)	142
รูปที่ 7	ศาลาโถง (หมายเลข 6) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/8)	143
รูปที่ 8	เจดีย์ราย (หมายเลข 7) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/9)	143
รูปที่ 9	เจดีย์ราย (หมายเลข 8) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/23)	144
รูปที่ 10	เจดีย์ราย (หมายเลข 9) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/12)	144
รูปที่ 11	เจดีย์ราย (หมายเลข 10) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/2)	145
รูปที่ 12	เจดีย์ราย (หมายเลข 11) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1 / 21)	145
รูปที่ 13	เจดีย์ราย (หมายเลข 12) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/14)	146
รูปที่ 14	เจดีย์ราย (หมายเลข 13) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1 / 4)	146
รูปที่ 15	กลุ่มเจดีย์นอกกำแพงวัดทางทิศตะวันตก (ฟิล์ม 1/32)	147
รูปที่ 16	กำแพงโบราณสถานก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/31)	147
รูปที่ 17	พระอุโบสถสภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/26)	148
รูปที่ 18	ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันตก (ฟิล์ม 1/15)	148
รูปที่ 19	ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออก (ฟิล์ม 1/28)	149
รูปที่ 20	โบสถ์ (ฟิล์ม 1/35)	149
รูปที่ 21	สระน้ำสภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/22)	150
รูปที่ 22	การวางผังขุดแต่งพื้นที่วัดมเหยงคณ์ (ฟิล์ม 2/33)	150
รูปที่ 23	การวางผังขุดแต่งพื้นที่วัดมเหยงคณ์ (ฟิล์ม 2/29)	151
รูปที่ 24	ช่องหน้าต่างภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 2/6)	151
รูปที่ 25	บันไดทางขึ้นสู่พระระเบียงอุโบสถ (ฟิล์ม 2/2)	152
รูปที่ 26	ท่อระบายน้ำออกจากพระอุโบสถ (ฟิล์ม 7/33)	152
รูปที่ 27	ช่องประตูสู่ทางเข้าภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 2/8)	153
รูปที่ 28	ฐานชุกชีภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 2/7)	153

รูปที่	ชื่อรูป	หน้า
รูปที่ 29	การค้ำยันภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 5/6)	154
รูปที่ 30	ระหว่างทำการขุดแต่งภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 5/7)	154
รูปที่ 31	ระหว่างทำการขุดแต่งภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 5/8)	155
รูปที่ 32	ฐานเสมาก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 5/1)	155
รูปที่ 33	ฐานเสมอที่สร้างทับฐานเสมอเดิม (ฟิล์ม 5/3)	156
รูปที่ 34	ใบเสมา (ฟิล์ม 4/22)	156
รูปที่ 35	ซุ้มพระพุทธรูปที่รายล้อมเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/33)	157
รูปที่ 36	ซุ้มข้างล้อมเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/18)	157
รูปที่ 37	ซุ้มประตูทางเข้าที่ตรงกับทางขึ้นเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/5)	158
รูปที่ 38	ระหว่างทำความสะอาดเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/17)	158
รูปที่ 39	ระหว่างขุดแต่งเจดีย์ราย (หมายเลข 4) (ฟิล์ม 10/25)	159
รูปที่ 40	ระหว่างขุดแต่งอาคารโถง (หมายเลข 5) (ฟิล์ม 11/2)	159
รูปที่ 41	ระหว่างขุดแต่งศาลาโถง (หมายเลข 6) (ฟิล์ม 10/26)	160
รูปที่ 42	ระหว่างขุดแต่งเจดีย์ราย (หมายเลข 12) (ฟิล์ม 10/21)	160
รูปที่ 43	เจดีย์ราย (หมายเลข 14) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/25)	161
รูปที่ 44	เจดีย์ราย (หมายเลข 15) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/28)	161
รูปที่ 45	เจดีย์ราย (หมายเลข 16) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/16)	162
รูปที่ 46	เจดีย์ราย (หมายเลข 18) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/29)	162
รูปที่ 47	การขุดแต่งกำแพงโบราณสถาน (ฟิล์ม 2/35)	163
รูปที่ 48	การขุดแต่งกำแพงโบราณสถาน (ฟิล์ม 3/10)	163
รูปที่ 49	กำแพงโบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง (ฟิล์ม 3/22)	164
รูปที่ 50	ระหว่างขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงแก้ว (ฟิล์ม 4/13)	164
รูปที่ 51	กำแพงโบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง (ฟิล์ม 3/25)	165
รูปที่ 52	ถนนทางเดินเข้าสู่พระอุโบสถ (ฟิล์ม 4/10)	165
รูปที่ 53	ลักษณะการปูพื้นอิฐแบบก้างปลา (ฟิล์ม 6/33)	166
รูปที่ 54	หลุมขุดตรวจสอบร่องรอยการปูพื้นเดิม (ฟิล์ม 7/7)	166
รูปที่ 55	ร่องรอยการปูพื้นอิฐของ โบราณสถาน (ฟิล์ม 10/3)	167
รูปที่ 56	หลุมขุดตรวจสอบที่พบกำแพงแก้วเดิมของเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/21)	167

รูปที่	ชื่อรูป	หน้า
รูปที่ 57	แนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธานเดิม (ฟิล์ม 4/14)	168
รูปที่ 58	ร่องรอยแนวโบราณสถานเดิมสมัยการสร้างแรกเริ่ม (ฟิล์ม 4/37)	168
รูปที่ 59	แนวกำแพงแก้วพระอุโบสถเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 4/8)	169
รูปที่ 60	แนวกำแพงแก้วพระอุโบสถเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 4/15)	169
รูปที่ 61	แนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธานที่ถูกค้นกันดินสมัยหลังสร้างทับ (ฟิล์ม 4/40)	170
รูปที่ 62	ฐานรากอาคารเดิมที่มีการก่ออิฐเรียงแบบถ่ายน้ำหนัก (ฟิล์ม 5/12)	170
รูปที่ 63	ท่อระบายน้ำที่ออกจากพระอุโบสถมาสู่บ่อพักน้ำ (ฟิล์ม 5/5)	171
รูปที่ 64	วิหารเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 9/35)	171
รูปที่ 65	บ่อบัวหมักปูนที่พบเหนือวิหารเดิมจำนวนมาก (ฟิล์ม 9/31)	172
รูปที่ 66	เจดีย์รายพบใหม่ (หมายเลข 21) (ฟิล์ม 3/7)	172
รูปที่ 67	เจดีย์รายพบใหม่ (หมายเลข 22) (ฟิล์ม 4/7)	173
รูปที่ 68	กระเบื้องตัวเมีย (กระเบื้องลอน)	173
รูปที่ 69	กระเบื้องตัวผู้ (กระเบื้องลอน)	174
รูปที่ 70	กระเบื้องตัวเมีย (กระเบื้องแผ่น)	174
รูปที่ 71	กระเบื้องตัวผู้ (กระเบื้องแผ่น)	175
รูปที่ 72	กระเบื้องแผ่นราบ	175
รูปที่ 73	กระเบื้องเชิงชายลายหน้ากาลแบบที่ 1	176
รูปที่ 74	กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 1	176
รูปที่ 75	กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 2	177
รูปที่ 76	กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 3	177
รูปที่ 77	กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 1	178
รูปที่ 78	กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 2	178
รูปที่ 79	กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3	179
รูปที่ 80	กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4	179

รูปที่	ชื่อรูป	หน้า
รูปที่ 81	เศียรพระพุทธรูปสำริด(พระชัยวัฒน์)	180
รูปที่ 82	เศียรพระพุทธรูปสำริด(พระชัยวัฒน์)	180
รูปที่ 83	เศียรพระพุทธรูป	181
รูปที่ 84	เศียรพระพุทธรูป	181
รูปที่ 85	โลกุตตระ	182
รูปที่ 86	ชิ้นส่วนพระหัตถ์ข้างซ้าย	182
รูปที่ 87	ข้อต่อท่อนแขนข้างขวา	183
รูปที่ 88	ชิ้นส่วนข้อมพระพุทธรูปสำริด	183
รูปที่ 89	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริดลงรักปิดทอง	184
รูปที่ 90	ปลายหอกโบราณ	184
รูปที่ 91	ภาชนะดินเผาเครื่องเคลือบ	185
รูปที่ 92	ภาชนะดินเผาเครื่องเคลือบ	185
รูปที่ 93	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ หมิง	186
รูปที่ 94	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง	186
รูปที่ 95	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หยวน	187
รูปที่ 96	เครื่องถ้วยจากแหล่งเตาสุโขทัย	187
รูปที่ 97	ชิ้นส่วนโคมไฟดินเผาจากเตาสุโขทัย	188
รูปที่ 98	หลุมขุดค้น TP.1 ภายหลังจากการวางผังหลุม (ฟิล์ม 2/14)	188
รูปที่ 99	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/25)	189
รูปที่ 100	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/26)	189
รูปที่ 101	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/27)	190
รูปที่ 102	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/28)	190
รูปที่ 103	การวางผังหลุมขุดค้น TP.2 (ฟิล์ม 5/19)	191
รูปที่ 104	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.2 (ฟิล์ม 5/30)	191
รูปที่ 105	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.2 (ฟิล์ม 5/33)	192
รูปที่ 106	ช่างเขียนแบบกำลังสกัดภาพเศษอิฐที่พบในหลุม TP.2 (ฟิล์ม 5/27)	192
รูปที่ 107	การวางผังหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/2)	193
รูปที่ 108	แนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธานที่พบในหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/4)	193
รูปที่ 109	การวางผังหลุมขุดค้น TP.3 หลุมใหม่ (ฟิล์ม 8/7)	194
รูปที่ 110	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/28)	194

รูปที่	ชื่อรูป	หน้า
รูปที่ 111	การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/29)	195
รูปที่ 112	หลุมขุดตรวจสอบบนลานประทักษิณเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/2)	195
รูปที่ 113	ฐานรากของเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/16)	196
รูปที่ 114	ผนังด้านในของลานประทักษิณ (ฟิล์ม 9/12)	196
รูปที่ 115	ร่องรอยการปูพื้นเดิมของเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/8)	197
รูปที่ 116	การก่ออิฐถ้ำน้ำหนักเป็นฐานรากของอาคาร (ฟิล์ม 5/17)	197
รูปที่ 117	เสาอาคารที่สร้างทับแนวเสาเดิมเบี่ยงกันเล็กน้อย (ฟิล์ม 5/13)	198
รูปที่ 118	ร่องรอยโบราณสถานเดิม (ฟิล์ม 9/25)	198
รูปที่ 119	ร่องรอยโบราณสถานเดิม (ฟิล์ม 9/26)	199
รูปที่ 120	ศาลาโถง (หมายเลข 6) ที่สร้างทับวิหารเดิม (ฟิล์ม 9/30)	199
รูปที่ 121	ด้านหลังของวิหารเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 9/36)	200
รูปที่ 122	ฐานพอกของเจดีย์ราย (หมายเลข 14) (ฟิล์ม 6/24)	200
รูปที่ 123	เจดีย์ราย (หมายเลข 14) (ฟิล์ม 6/26)	201
รูปที่ 124	เจดีย์ราย (หมายเลข 17) (ฟิล์ม 11/13)	201
รูปที่ 125	แนวกำแพงวัดที่สร้างทับแนวกำแพงเดิม (ฟิล์ม 9/20)	202
รูปที่ 126	ซุ้มประตูทางเข้าทิศใต้ (ฟิล์ม 11/18)	202
รูปที่ 127	ซุ้มประตูทางเข้าทิศใต้ (ฟิล์ม 11/19)	203
รูปที่ 128	สระน้ำระหว่างการขุดแต่ง (ฟิล์ม 10/18)	203
รูปที่ 129	ขอบวิหารเดิมที่วิ่งเข้าชิดขนานไปกับกำแพงแก้วในปัจจุบัน (ฟิล์ม 9/32)	204
รูปที่ 130	แท่นสี่เหลี่ยมด้านหน้าของวิหารองค์เดิม (ฟิล์ม 9/33)	204
รูปที่ 131	แท่นสี่เหลี่ยมด้านหน้าของวิหารองค์เดิม (ฟิล์ม 9/34)	205
รูปที่ 132	วัดมเหยงคณ์ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 11/17)	205
รูปที่ 133	เจดีย์ราย (หมายเลข 22) พบใหม่ (ฟิล์ม 7/6)	206

สารบัญภาพถ่ายเส้นโบราณวัดอุทุมพรพิสัย

		หน้า
ภาพถ่ายเส้นที่ 1	กระเบื้องมุงหลังคาคานินเผา (กระเบื้องลอนตัวเมีย)	208
ภาพถ่ายเส้นที่ 2	กระเบื้องมุงหลังคาคานินเผา (กระเบื้องลอนตัวผู้)	209
ภาพถ่ายเส้นที่ 3	กระเบื้องมุงหลังคาคานินเผา (กระเบื้องเคลือบแผ่นเรียบตัวเมีย)	210
ภาพถ่ายเส้นที่ 4	กระเบื้องมุงหลังคาคานินเผา (กระเบื้องเคลือบแผ่นเรียบตัวผู้)	211
ภาพถ่ายเส้นที่ 5	กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 1	212
ภาพถ่ายเส้นที่ 6	กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 2	213
ภาพถ่ายเส้นที่ 7	กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 3	214
ภาพถ่ายเส้นที่ 8	กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 1	215
ภาพถ่ายเส้นที่ 9	กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 2	216
ภาพถ่ายเส้นที่ 10	กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 3	217
ภาพถ่ายเส้นที่ 11	กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 4	218
ภาพถ่ายเส้นที่ 12	เศียรพระพุทธรูปสำริด N9E17	219
ภาพถ่ายเส้นที่ 13	เศียรพระพุทธรูปสำริด N9E17	219
ภาพถ่ายเส้นที่ 14	เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E1	220
ภาพถ่ายเส้นที่ 15	เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E1	220
ภาพถ่ายเส้นที่ 16	เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E1	221
ภาพถ่ายเส้นที่ 17	เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E1	221
ภาพถ่ายเส้นที่ 18	เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E1	222
ภาพถ่ายเส้นที่ 19	เศียรพระพุทธรูปสำริด S10W8	223
ภาพถ่ายเส้นที่ 20	ชิ้นส่วนโลกุตรสำริด N2E3	223
ภาพถ่ายเส้นที่ 21	ชิ้นส่วนพระหัตถ์ซ้ายพระพุทธรูปสำริด S1E1	224
ภาพถ่ายเส้นที่ 22	ชิ้นส่วนพระหัตถ์ซ้ายพระพุทธรูปสำริด S1E1	224
ภาพถ่ายเส้นที่ 23	ชิ้นส่วนพระวรกายพระพุทธรูปสำริด S1E1	225
ภาพถ่ายเส้นที่ 24	ชิ้นส่วนข้อต่อพระกรขวาพระพุทธรูปสำริด S1E1	225
ภาพถ่ายเส้นที่ 25	ชิ้นส่วนขุมพระพุทธรูปสำริด N1E12	226
ภาพถ่ายเส้นที่ 26	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด S1E1	227
ภาพถ่ายเส้นที่ 27	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด S1E1	227
ภาพถ่ายเส้นที่ 28	ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปสำริด S1E1	228
ภาพถ่ายเส้นที่ 29	เศษภาชนะเครื่องถ้วยเคลือบเขียวเซลาดอนจากเตาสุโขทัย - ศรี สัชนาลัย	229

		หน้า
ภาพถ่ายเส้นที่ 30	เศษภาชนะเครื่องถ้วยเคลือบสองสีจากเตาสุโขทัย - ศรีสัตนาลัย	230
ภาพถ่ายเส้นที่ 31	เศษภาชนะเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หยวน	231
ภาพถ่ายเส้นที่ 32	เศษภาชนะเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิง	232
ภาพถ่ายเส้นที่ 33	เศษภาชนะเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ชิง	233

สารบัญแผนผังชั้นดิน

แผนผังชั้นดินที่ 1

แผนผังชั้นดินที่ 2

แผนผังชั้นดินที่ 3

แผนผังชั้นดินหลุมขุดค้น TP I

แผนผังชั้นดินหลุมขุดค้น TP II

แผนผังชั้นดินหลุมขุดค้น TP III

สารบัญแผนผัง

ผังหลังการชุดแต่ง

แผนผังที่	แสดง	หน้า
แผนผังที่ 1	ผังบริเวณก่อนการชุดแต่ง	237
แผนผังที่ 2	ผังบริเวณแสดงหลุมชุดแต่ง	238
แผนผังที่ 3	ผังบริเวณหลังการชุดแต่ง	239
แผนผังที่ 4	ผังบริเวณหลังการชุดแต่ง	240
แผนผังที่ 5	รูปผังพื้นอุโบสถ (หมายเลข 1) หลังการชุดแต่ง	241
แผนผังที่ 6	รูปตั้งอุโบสถหลังการชุดแต่งด้านทิศตะวันออก	242
แผนผังที่ 7	รูปตั้งอุโบสถหลังการชุดแต่งด้านทิศตะวันตก	243
แผนผังที่ 8	รูปตั้งอุโบสถหลังการชุดแต่งด้านทิศเหนือ	244
แผนผังที่ 9	รูปตั้งอุโบสถหลังการชุดแต่งด้านทิศใต้	245
แผนผังที่ 10	รูปผังพื้นเจดีย์ประธาน (หมายเลข 2) หลังการชุดแต่ง	246
แผนผังที่ 11	รูปตั้งเจดีย์ประธานหลังการชุดแต่งด้านทิศตะวันออก	247
แผนผังที่ 12	รูปตั้งเจดีย์ประธานหลังการชุดแต่งด้านทิศตะวันตก	248
แผนผังที่ 13	รูปตั้งเจดีย์ประธานหลังการชุดแต่งด้านทิศเหนือ	249
แผนผังที่ 14	รูปตั้งเจดีย์ประธานหลังการชุดแต่งด้านทิศใต้	250
แผนผังที่ 15	เจดีย์รายหมายเลข 3 หลังการชุดแต่ง	251
แผนผังที่ 16	เจดีย์รายหมายเลข 4 หลังการชุดแต่ง	252
แผนผังที่ 17	วิหารน้อยหมายเลข 5 หลังการชุดแต่ง	253
แผนผังที่ 18	วิหารน้อยหมายเลข 6 หลังการชุดแต่ง	254
แผนผังที่ 19	เจดีย์รายหมายเลข 7 หลังการชุดแต่ง	255
แผนผังที่ 20	เจดีย์รายหมายเลข 8 หลังการชุดแต่ง	256
แผนผังที่ 21	เจดีย์รายหมายเลข 9 หลังการชุดแต่ง	257
แผนผังที่ 22	เจดีย์รายหมายเลข 10 หลังการชุดแต่ง	258
แผนผังที่ 23	เจดีย์รายหมายเลข 11 หลังการชุดแต่ง	259
แผนผังที่ 24	เจดีย์รายหมายเลข 12 หลังการชุดแต่ง	260
แผนผังที่ 25	เจดีย์รายหมายเลข 13 หลังการชุดแต่ง	261
แผนผังที่ 26	เจดีย์รายหมายเลข 14 หลังการชุดแต่ง	262

แผนผังที่	แสดง	หน้า
แผนผังที่ 27	เจดีย์รายนหมายเลข 15 หลังการขุดแต่ง	263
แผนผังที่ 28	เจดีย์รายนหมายเลข 16 หลังการขุดแต่ง	264
แผนผังที่ 29	เจดีย์รายนหมายเลข 17 หลังการขุดแต่ง	265
แผนผังที่ 30	เจดีย์รายนหมายเลข 18 หลังการขุดแต่ง	266
แผนผังที่ 31	วิหาร โถงด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 20) หลังการขุดแต่ง	267
แผนผังที่ 32	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือหลังการขุดแต่ง	268
แผนผังที่ 33	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือหลังการขุดแต่ง	269
แผนผังที่ 34	รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือด้านในหลังการขุดแต่ง	270
แผนผังที่ 35	รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือด้านนอกหลังการขุดแต่ง	271
แผนผังที่ 36	รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือด้านนอกหลังการขุดแต่ง	272
แผนผังที่ 37	รูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันออกด้านนอกหลังการขุดแต่ง	273
แผนผังที่ 38	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันออกด้านในหลังการขุดแต่ง	274
แผนผังที่ 39	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้หลังการขุดแต่ง	275
แผนผังที่ 40	รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ด้านนอกหลังขุดแต่ง	276
แผนผังที่ 41	รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ด้านในหลังขุดแต่ง	277
แผนผังที่ 42	รูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันตกด้านในหลังการขุดแต่ง	278
แผนผังที่ 43	รูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือด้านนอกหลังการขุดแต่ง	279
แผนผังที่ 44	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือหลังการขุดแต่ง	280
แผนผังที่ 45	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือด้านนอกหลังการขุดแต่ง	281
แผนผังที่ 46	รูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือด้านในหลังการขุดแต่ง	282
แผนผังที่ 47	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงแก้วทิศใต้หลังขุดแต่ง	283
แผนผังที่ 48	รูปตั้งกำแพงแก้วทิศใต้ด้านในหลังขุดแต่ง	284
แผนผังที่ 49	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงแก้วทิศตะวันออก- ตะวันตก ด้านนอกหลังขุดแต่ง	285
แผนผังที่ 50	รูปผังพื้นและรูปตั้งกำแพงแก้วทิศตะวันออก – ตะวันตก ด้านในหลังการขุดแต่ง	286
แผนผังที่ 51	รูปตั้งกำแพงทางเดินด้านทิศเหนือ – ใต้ ด้านใน	287
แผนผังที่ 52	รูปตั้งกำแพงทางเดินด้านทิศเหนือ – ใต้ ด้านนอก	288

ผังสัณนิษฐาน

แผนผังที่	แสดง	หน้า
แผนผังที่ 1	สัณนิษฐานผังพื้นอุโบสถ สมัยที่ 3	289
แผนผังที่ 2	สัณนิษฐานรูปตั้งอุโบสถทิศตะวันออก สมัยที่ 3	290
แผนผังที่ 3	สัณนิษฐานรูปตั้งอุโบสถทิศใต้ สมัยที่ 3	291
แผนผังที่ 4	สัณนิษฐานรูปตั้งอุโบสถทิศตะวันออก สมัยที่ 3	292
แผนผังที่ 5	สัณนิษฐานรูปตั้งอุโบสถทิศใต้ สมัยที่ 2	293
แผนผังที่ 6	สัณนิษฐานผังพื้นอุโบสถ สมัยที่ 2	294
แผนผังที่ 7	สัณนิษฐานรูปผังพื้นเจดีย์ประธาน หมายเลข 2	295
แผนผังที่ 8	สัณนิษฐานรูปตั้งเจดีย์ประธาน หมายเลข 2	296
แผนผังที่ 9	สัณนิษฐานรูปผังพื้นเจดีย์รายหมายเลข 3	297
แผนผังที่ 10	สัณนิษฐานรูปตั้งเจดีย์รายหมายเลข 3	298
แผนผังที่ 11	สัณนิษฐานรูปตั้งเจดีย์รายหมายเลข 4	299
แผนผังที่ 12	สัณนิษฐานวิหารน้อยหมายเลข 5 – 6	300
แผนผังที่ 13	สัณนิษฐานรูปผังพื้นเจดีย์รายหมายเลข 7	301
แผนผังที่ 14	สัณนิษฐานรูปตั้งเจดีย์รายหมายเลข 7	302
แผนผังที่ 15	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 8	303
แผนผังที่ 16	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 9	304
แผนผังที่ 17	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 10	305
แผนผังที่ 18	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 11	306
แผนผังที่ 19	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 12	307
แผนผังที่ 20	สัณนิษฐานรูปผังพื้นเจดีย์รายหมายเลข 13	308
แผนผังที่ 21	สัณนิษฐานรูปตั้งเจดีย์รายหมายเลข 13	309
แผนผังที่ 22	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 14	310
แผนผังที่ 23	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 15	311
แผนผังที่ 24	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 16	312
แผนผังที่ 25	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 17	313
แผนผังที่ 26	สัณนิษฐานเจดีย์รายหมายเลข 18	314
แผนผังที่ 27	สัณนิษฐานกำแพงและซุ้มประตู	315

แผนผังที่	แสดง	หน้า
แผนผังที่ 28	สันนิษฐานรูปผังพื้น รูปตั้งกำแพงวัด และบัวหัวเสา	316
แผนผังที่ 29	สันนิษฐานรูปตั้งกำแพง และบัวหัวเสา	317
แผนผังที่ 30	สันนิษฐานรูปผังพื้นวิหาร โถงหมายเลข 21	318
แผนผังที่ 31	สันนิษฐานรูปตั้งวิหาร โถงหมายเลข 21	319
แผนผังที่ 32	สันนิษฐานรูปตั้งวิหาร โถงหมายเลข 21	320

บทนำ

1. ความเป็นมาของโครงการ

ปัจจุบันนี้ กรุงเทพมหานคร ราชธานีของประเทศไทย นับได้ว่าเป็นศูนย์กลางที่มีความสำคัญในด้านต่าง ๆ เช่น การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม และศิลปวัฒนธรรมของทั้งประเทศไทยและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยมีรากฐานและพัฒนาการสืบเนื่องมาจากราชธานีเดิมคือ “กรุงศรีอยุธยา” ที่เสื่อมลงด้วยเหตุทางการศึกสงคราม และเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม

กรุงศรีอยุธยา ตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบัน ดำรงฐานะเป็นราชธานีของอาณาจักรสยาม เป็นเวลาทั้งสิ้น 417 ปี (พ.ศ. 1893 - 2310) ตั้งอยู่ในบริเวณที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่าน คือ แม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำน้อย แม่น้ำลพบุรี และแม่น้ำป่าสัก ซึ่งแม่น้ำแต่ละสายจะมาบรรจบกับแม่น้ำเจ้าพระยา ตรงบริเวณที่ตั้งพระนคร ก่อนไหลลงใต้สู่อ่าวไทย จึงเป็นเส้นทางคมนาคมที่สำคัญในการติดต่อค้าขายทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ² เนื่องจากภูมิประเทศที่เป็นชัยภูมิอันเหมาะสมนี้เอง ทำให้กรุงศรีอยุธยาเป็นศูนย์กลางและมีพัฒนาการทางการเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม ศิลปวัฒนธรรม อย่างต่อเนื่อง จนนับได้ว่าเป็นมหานครอันยิ่งใหญ่ของภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ในอดีต ซึ่งเป็นหลักฐานที่สามารถยืนยันได้ถึงความรุ่งเรืองของกรุงศรีอยุธยาในอดีตได้อย่างดี ก็คือ โบราณวัตถุ โบราณสถาน และเอกสารทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ ที่สามารถพบได้ทั่วไปภายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาในปัจจุบัน

ภายหลังการเปลี่ยนราชธานีจากกรุงศรีอยุธยามาเป็นกรุงธนบุรีและกรุงเทพมหานครตามลำดับ เนื่องจากเหตุผลของการศึกสงคราม และการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคม เมื่อ พ.ศ. 2310 เป็นต้นมา กรุงศรีอยุธยาก็ถูกทิ้งร้างไปเพราะสภาพความเสื่อมโทรมของบ้านเมืองจากการสงครามจนกระทั่งถึงรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 5 แห่งกรุงรัตนโกสินทร์ โปรดให้ พระยาโบราณราชธานินทร์ สมุหเทศาภิบาล ผู้สำเร็จราชการมณฑลกรุงเก่า ดำเนินการสำรวจจุดแต่งและปรับสภาพภูมิทัศน์ภายในพระราชวังโบราณ รวมทั้งสงวนที่ดินเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา ไว้เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ห้ามบุคคลถือสิทธิ์ครอบครอง เมื่อ พ.ศ. 2451 นับได้ว่าเป็นการอนุรักษ์เกาะเมืองอยุธยาเป็นครั้งแรก และต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยมีลำดับการอนุรักษ์ดังนี้

- ภายหลังการเปลี่ยนแปลงการเมืองการปกครอง พ.ศ. 2475 หลวงประดิษฐมนูธรรม นายกรัฐมนตรีในขณะนั้นได้สนับสนุนให้มีการตราพระราชบัญญัติโอนกรรมสิทธิ์ที่ดิน ซึ่งเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน และที่ดินร้างภายในกำแพงเมืองให้กระทรวงการคลัง
- พ.ศ. 2478 กรมศิลปากรในสังกัดกระทรวงวัฒนธรรม ประกาศขึ้นทะเบียนโบราณสถานที่สำคัญในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาเป็นโบราณสถานของชาติจำนวน 69 แห่ง

- พ.ศ. 2481 กรมศิลปากรที่คืนเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา เป็นของกระทรวงการคลังตามพระราชบัญญัติโอนกรมศิลปากรที่คืนสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อการปรับปรุงเมืองร้างให้เป็นศูนย์กลางการค้าและการปกครอง
- พ.ศ. 2499 จอมพล ป. พิบูลสงคราม ให้ดำเนินการขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานภายในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาหลายแห่ง เช่น วัดมหาธาตุ วัดราชบูรณะ วัดพระศรีสรรเพชญ์ เป็นต้น แต่จากความไม่สงบภายในประเทศ ทำให้การดำเนินการต้องหยุดชะงักลงในปีถัดมา คือ พ.ศ. 2500 พร้อมกับคำสั่งยุบกระทรวงวัฒนธรรม
- พ.ศ. 2510 สำนักผังเมืองในสังกัดกระทรวงมหาดไทย เสนอให้กรมศิลปากรร่วมกับสำนักผังเมืองจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเทศบาลเมืองอยุธยา ดำเนินการพัฒนาเกาะเมือง ตามโครงการสำรวจขุดแต่ง และบูรณะโบราณสถานภายในเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยาและบริเวณใกล้เคียงต่อคณะรัฐมนตรี ซึ่งได้รับการอนุมัติโครงการ
- พ.ศ. 2511 กรมศิลปากรอนุมัติงบประมาณจำนวน 1,000,000 บาท เพื่อดำเนินโครงการพัฒนาเกาะเมือง และดำเนินการขุดแต่งและบูรณะโบราณสถานที่สำคัญด้วย
- พ.ศ. 2519 กรมศิลปากรประกาศเขตพื้นที่ภายในเกาะเมือง จำนวน 1,810 ไร่ เป็นเขตโบราณสถาน โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2519
- พ.ศ. 2525 ปรับปรุงโครงการอุทยานประวัติศาสตร์
- พ.ศ. 2530 เริ่มโครงการจัดทำแผนแม่บท โครงการอนุรักษ์และพัฒนานครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา และบริเวณใกล้เคียง (ศิลปากร , กรม : 2537 ; 8)

ในที่สุดแล้วด้วย การตระหนักถึงความสำคัญและความยิ่งใหญ่ในอดีตของกรุงศรีอยุธยา องค์การศึกษาวิทยาศาสตร์ และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) มีมติ ณ กรุงคาร์เธจ ประเทศตูนิเซีย ให้ขึ้นทะเบียนนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ไว้ในบัญชีมรดกโลก เมื่อวันที่ 13 ธันวาคม 2534 (ศิลปากร , กรม : 2537 ; 8)

การขึ้นบัญชีมรดกโลก ของนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา เป็นการตอกย้ำให้เห็นถึงคุณค่าอันสูงส่ง ทั้งทางด้านประวัติศาสตร์ เศรษฐกิจ สังคม การเมือง ศิลปวัฒนธรรมฯ ซึ่งเป็นรากฐานอันสำคัญของประเทศไทยในปัจจุบัน กรมศิลปากรภายใต้การดำเนินการของสำนักโบราณคดี และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา จึงได้ดำเนินการขุดแต่ง บูรณะ และปรับปรุงสภาพภูมิทัศน์โบราณสถานในเกาะเมืองและนอกเกาะเมือง โดยคำนึงถึงหลักพื้นฐานในการปฏิบัติงานตาม มาตรฐานของการสงวนรักษามรดกทางสถาปัตยกรรมของสภาระหว่างประเทศว่าด้วยอนุสรณ์สถานและแหล่งโบราณคดี (INTERNATIONAL COUNCIL ON MONUMENT AND SITES) ซึ่งมีดังนี้

- การป้องกันการเสื่อมสภาพ (PROTECTION)
- การสงวนรักษาสภาพ (PRESERVATION)
- การอนุรักษ์ (CONSERVATION)
- การเสริมความมั่นคงแข็งแรง (CONSOLIDATION)
- การบูรณปฏิสังขรณ์ (RESTORATION)
- การฟื้นฟูสภาพตามเค้าโครงการทางสถาปัตยกรรม (RECONSTRUCTION)
- การรื้อแล้วประกอบคืนสภาพเดิม ANASTYLOSIS)

2. ข้อสมมติฐาน

ทางตะวันออกของเกาะเมืองอยุธยานั้น นักวิชาการหลายท่าน เช่น สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ , อ.มานิต วัลลิโภคม , อ.ประยูร อุลุชาฎะ (น. ณ ปากน้ำ) , อ.ศรีศักร วัลลิโภคม เป็นต้น สันนิษฐานว่า เป็นที่ตั้งของเมืองเก่าที่มีมาก่อนการสร้างพระนครศรีอยุธยา มีชื่อเรียกว่า “เมืองอโยธยา” ซึ่งในบริเวณนี้พบร่องรอยแนวคูน้ำ คันดิน และโบราณสถานจำนวนมากที่สร้างก่อนการสถาปนาพระนครศรีอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 1893 โดยพระเจ้าอู่ทองหรือ สมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 เช่น วัดอโยธยา (วัดเดิม) วัดมเหยงคณ์ เป็นต้น สมเด็จพระยาดำรงราชานุภาพ ทรงตั้งข้อสันนิษฐานเกี่ยวกับเมืองอโยธยาว่า “อันเมืองอโยธยานั้น พวกขอมตั้งขึ้นเมื่อปกครองอยู่ ณ เมืองลพบุรี ด้วยเหตุที่ลำน้ำใหญ่ทั้งสาม คือ ลำน้ำสัก ลำน้ำลพบุรี และลำน้ำเจ้าพระยา มาประสพกันจนกลายเป็นที่ประชุมการค้าขายแห่งใหญ่แห่งหนึ่ง เพราะอยู่ตรงลำน้ำใหญ่สามสายมาประสพกันดังกล่าวมาแล้ว ข้อนี้พึงเห็นได้โดยมีจดหมายเหตุปรากฏว่า สร้างพระพุทธรูป “พระเจ้าพนัญเชิง” เมื่อ พ.ศ. 1867 ก่อนพระเจ้าอู่ทองมาสร้างเป็นราชธานีถึง 25 ปี ถ้าไม่ได้เป็น เวลาเมืองรุ่งเรือง ก็จะมีกำลังสร้างวัดดังกล่าวไม่ได้” (ศรีศักร วัลลิโภคม : 2509 ; 67)

น. ณ ปากน้ำ ทำการสำรวจศิลปกรรม สถาปัตยกรรม และศิลปวัตถุต่าง ๆ ในอยุธยา เมื่อ พ.ศ. 2509 - 2510 กล่าวว่า “ฝั่งตะวันออกตรงข้ามกับตัวเกาะอยุธยา พบหลักฐานของเมืองอโยธยา เช่น เจดีย์ทรงระฆังขนาดย่อม วัดสมณโกฏฐาราม วัดสีกาสมุค วัดช้าง วัดมเหยงคณ์” (น. ณ. ปากน้ำ : 2528 ; 52)

จากหลักฐานที่กล่าวมาข้างต้นนี้ทำให้มีนักวิชาการกลุ่มหนึ่งตั้งข้อสันนิษฐานว่าการสถาปนากรุงศรีอยุธยาของพระเจ้าอู่ทองนั้น เป็นเพียงการย้ายตำแหน่งเมืองจากบริเวณฝั่งอโยธยา มาสร้างเมืองใหม่ในพื้นที่เกาะเมืองเท่านั้น พระเจ้าอู่ทองมิได้ทรงอพยพผู้คนมาจากเมืองอื่นแต่อย่างใด เอกสารพงสาวดารเหนือได้ระบุว่า วัดอโยธยา (วัดเดิม) วัดมเหยงคณ์ วัดกุฎีดาว เป็นวัดที่มีมาก่อนการสถาปนากรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี ถึงแม้ว่าพงสาวดารเหนือจะไม่ใช่ที่ยอมรับในวงวิชาการมากนักแต่ก็พอให้ภาพลง ๆ ได้บ้างว่าบริเวณพื้นที่กลุ่มโบราณสถานที่กล่าวมานี้

อาจจะเป็นศูนย์กลางของเมืองอโยธยา และพัฒนาการที่แสดงออกในงานศิลปกรรมของชุมชนในช่วงนี้มักถูกเรียกว่า “ศิลปอุทอง” ซึ่งเป็นรูปแบบศิลปกรรมที่มีลักษณะเฉพาะที่แตกต่างไปจากศิลปะลพบุรี และสุโขทัย ที่เจริญขึ้นก่อนหน้าอย่างชัดเจน ไม่เพียงเฉพาะประติมากรรมเท่านั้น แต่รวมถึงสถาปัตยกรรมที่มีปรากฏอยู่มากมายในลักษณะของศาสนสถานด้วย

การศึกษาเรื่อง “เมืองอโยธยา” นี้ได้รับความสนใจจากนักวิชาการอย่างกว้างขวาง โดยมีทั้ง สนับสนุน และคัดค้าน ข้อสันนิษฐานดังกล่าว เช่น ประเสริฐ ฉ นคร สันนิษฐานว่า “อโยธยา” เป็นชื่อของกรุงศรีอยุธยา ก่อนกรุงแตก ครั้งที่ 1 เมื่อพ.ศ. 2112 หรือ วินัย พงศ์ศรีเนียร ที่ต่อกย้ำข้อสันนิษฐาน ของ ประเสริฐ ฉ นคร ให้มีน้ำหนักมากขึ้น โดยเสนอว่า “การเปลี่ยนชื่อ พระนครศรี อโยธยา” เป็น “พระนครศรีอยุธยา” ในรัชกาลสมเด็จพระนเรศวรมหาราช เพื่อแก้เคล็ด เพราะคำว่า “อโยธยา” เป็นชื่อของเมืองหลวงวงศ์พระรามในมหากาพย์ รามายณะ แต่คำว่า “อยุธยา แปลว่า “เอาชนะไม่ได้” ดังนั้นการเปลี่ยนชื่อเมืองหลวงใหม่ให้มีความหมายที่ดีขึ้น จึงเป็นการทำนุบำรุงขวัญประชาชน”

สภาพปัจจุบันของบริเวณพื้นที่ด้านทิศตะวันออกของเกาะเมืองดังกล่าวมาข้างต้นนั้น นับเป็นพื้นที่กันชน (BUFFER AREA) ตามโครงการนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ที่มีลักษณะการผสมผสานทางกายภาพระหว่างเมืองในอดีตกับปัจจุบัน มีโบราณสถานกระจายตัวอยู่ทั่วบริเวณ โบราณสถานที่กระจายตัวอยู่นอกเกาะเมืองเหล่านี้ นับเป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีส่วนช่วยให้นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยามีความบริบูรณ์มากยิ่งขึ้น แต่โบราณสถานที่กระจายตัวอยู่นั้นแต่ละแห่งอยู่ในสภาพที่ทรุดโทรมมีปัญหาการบุกรุกเขตโบราณสถานค่อนข้างมาก คดเฉพาะอย่างยิ่งการขยายตัวของพื้นที่อยู่อาศัยเข้าไปภายในโบราณสถาน และเนื่องจากข้อสันนิษฐานเรื่อง “เมืองอโยธยา” ดังกล่าวก็ยังไม่สามารถหาข้อสรุปได้อย่างชัดเจน ดังนั้นกรมศิลปากร โดยสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา ภายใต้อการสนับสนุนจากโครงการเงินกู้ OECF (SIP) เพื่อแก้ไขปัญหาผู้ค้ายโอกาส จากสภาวะวิกฤตการณ์ทางเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น รวมถึงการเสริมสร้างการจ้างงานและเสริมความเข้มแข็งให้กับเศรษฐกิจในด้าน การเกษตร อุตสาหกรรม การบริการ (การท่องเที่ยว) และโครงการลงทุนเพื่อสังคม จึงดำเนินการขุดแต่งและบูรณะ โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ในบริเวณพื้นที่กันชนด้านทิศตะวันออกของเกาะเมือง เพื่ออนุรักษ์และปรับปรุงโบราณสถานให้มั่นคงแข็งแรง และปรับปรุงสภาพแวดล้อมโดยรอบโบราณสถาน เพื่อเสริมคุณค่าของโบราณสถานให้มีความรื่นรมย์สวยงาม พร้อมกับรื้อฟื้นระบบคูคลอง ให้มีบรรยากาศกลมกลืนกับโบราณสถานเหมือนในครั้งอดีต ซึ่งการขุดแต่งโบราณสถานเป็นการได้ข้อมูลทางวิชาการที่สามารถนำมาใช้อธิบายเรื่องราวและคำจำกัดความของเมืองอโยธยาให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้นอันเป็นประโยชน์ในการศึกษาประวัติศาสตร์โบราณคดีต่อไปในภายภาคหน้า

3. วัตถุประสงค์

- 3.1 เพื่อขยายพื้นที่เขตกันชนตะวันออกเป็นการสร้างองค์ประกอบของนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยาให้สมบูรณ์ขึ้น โดยมีตัวโบราณสถานเป็นตัวอธิบายลักษณะการกระจายตัวของชุมชนรอบพระนคร สามารถสะท้อนความรุ่งเรืองของกรุงศรีอยุธยาในอดีต
- 3.2 เพื่ออนุรักษ์และปรับปรุงโบราณสถานให้มั่นคงแข็งแรง
- 3.3 เพื่อศึกษาถึงร่องรอยและหลักฐานของชุมชนที่อาศัยในบริเวณโบราณสถานแห่งนี้
- 3.4 เพื่อศึกษาชั้นดินที่สามารถแสดงถึงกิจกรรมในสมัยที่ก่อสร้างโบราณสถาน
- 3.5 เพื่อศึกษาวิเคราะห์โบราณวัตถุที่ได้จากการขุดค้น - ขุดแต่ง เพื่อนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับโบราณวัตถุที่พบจากแหล่งโบราณคดีอื่น ๆ อันอาจจะนำมาซึ่งข้อมูลใหม่ที่ชัดเจนมากขึ้น
- 3.6 เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลทางวิชาการที่สามารถนำมาใช้อธิบายเรื่องราวของเมืองอโยธยาก่อนการสถาปนากรุงศรีอยุธยาให้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น
- 3.7 เพื่อสงวนรักษาไว้ให้เป็นสถานที่และแนวทางในการศึกษาด้านศิลปะและสถาปัตยกรรมของการก่อสร้างโบราณสถานสมัยอยุธยา รวมถึงการใช้วัสดุตลอดถึงวิธีการทางช่างด้านต่าง ๆ ให้เป็นที่ปรากฏอย่างชัดเจน
- 3.8 เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถานในเขตพื้นที่เป็นการป้องกันมิให้ชุมชนบุกรุกเขตโบราณสถานหรือขยายตัวเข้ามาประชิดโบราณสถานมากเกินไป
- 3.9 เพื่อปรับปรุงสภาพแวดล้อมโบราณสถานเป็นการสะท้อนให้เห็นสภาพวิธีการดำเนินชีวิตของชุมชน ที่มีการรวมตัวกันอยู่ตามแนวแม่น้ำลำคลองที่เปรียบเสมือนเส้นเลือดที่หล่อเลี้ยงชุมชนอยุธยาให้เจริญเติบโตขึ้น

4. เป้าหมาย

- 4.1 ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3x3 เมตร จำนวน 3 หลุม
- 4.2 ขุดแต่งโบราณสถานและพื้นที่โดยรอบตามผังรูปแบบพื้นที่ 7,500 ตารางเมตร
- 4.3 ดำรงสภาพโบราณสถานก่อนและหลังการขุดแต่งพื้นที่ 7,500 ตารางเมตร
- 4.4 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานที่พบทั้งหมด
- 4.5 ทำรายงานขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดี

5. วิธีดำเนินการ

ใช้วิธีจ้างเหมาประกวดราคา โดยผู้รับเหมาต้องปฏิบัติงานตามมาตรฐานงานขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดีและการทำผังรูปแบบ ของสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 การทำแผนผังโบราณสถาน

5.1.1 การทำผังโบราณสถานสภาพก่อนการขุดแต่ง ต้องประกอบด้วยผังบริเวณ ผังโบราณสถาน ทุกองค์ ซึ่งแสดงผังด้านราบและรูปตั้งทั้ง 4 ด้าน โดยให้ทำตามสภาพ และสัดส่วนจริง

5.1.2 การทำผังโบราณสถานสภาพก่อนการขุดแต่ง ต้องประกอบด้วยรายละเอียดเช่นเดียวกับผังโบราณสถานสภาพก่อนการขุดแต่ง

5.1.3 การเขียนแบบโบราณสถานทุกชนิด ให้เขียนลงบนฟิล์มเขียนแบบ ขนาดไม่ต่ำกว่า A1 แต่งสภาพหลังการขุดแต่ง แบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมและแบบเพื่อการบูรณะ

5.1.4 กำหนดมาตราส่วนให้เหมาะสมกับกระดาษ แต่โดยทั่วไปไม่ควรใช้มาตราส่วนเล็กกว่า 1:75

5.2 การขุดค้นและการขุดแต่งทางโบราณคดี

5.2.1 การขุดค้นและขุดแต่งทางโบราณคดี ต้องปฏิบัติตามเทคนิควิชาการโบราณคดีโดยเคร่งครัด

5.2.2 ต้องเก็บ โบราณวัตถุที่พบในชั้นดินอย่างละเอียด ซึ่งบางกรณีจะต้องร่อนดินเพื่อเก็บ โบราณวัตถุขนาดเล็กด้วย

5.2.3 การขุดค้นให้ขุดตามระดับชั้นดินสมมติลึกครั้งละไม่เกิน 10 เซนติเมตร และ/หรือ ขุดค้นตามระดับชั้นดินธรรมชาติแล้วแต่กรณี

5.2.4 ระหว่างปฏิบัติงานให้จดบันทึกอย่างละเอียด รวมถึงการถ่ายภาพทำแผนผัง

5.2.5 โบราณวัตถุและชิ้นส่วน โบราณสถานที่พบจากการปฏิบัติงานทางโบราณคดีให้ทำความสะอาดและเก็บรักษาอย่างเหมาะสม เพื่อวิเคราะห์แล้ว ให้ทำทะเบียนโบราณวัตถุที่พบมอบให้กรมศิลปากร

5.2.6 ต้องศึกษาวิเคราะห์โบราณสถาน และ โบราณวัตถุที่พบจากการปฏิบัติงานทั้งหมด

5.2.7 ต้องศึกษาวิเคราะห์ชั้นดินทางโบราณคดีและเก็บตัวอย่างดิน เพื่อการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ถ้าจำเป็น

5.2.8 การทำผังชั้นดินทางโบราณคดีให้ทำทั้ง 4 ด้าน ลงในกระดาษฟิล์มเขียนแบบขนาด A3

6. ระยะเวลาการปฏิบัติงาน

ตามสัญญากำหนด คือวันที่ 26 มิถุนายน 2542 ถึง 25 มกราคม 2543 (รวมทั้งสิ้น 210 วัน)

7. งบประมาณค่าใช้จ่าย

ตามสัญญาขุดแต่งออกแบบบูรณะโบราณสถาน วัดมเหยงคณ์ วัดสี่กาศมุด วัดช้าง และดำเนินกมเหยงคณ์ เป็นเงินทั้งสิ้น 6,990,000 บาท (หกล้านเก้าแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน)

8. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 8.1 สร้างทัศนคติและความเข้าใจที่ถูกต้องในการอนุรักษ์และส่งเสริมโบราณวัตถุสถานให้กับประชาชนโดยทั่วไป
- 8.2 ทำให้การศึกษาค้นคว้าประวัติศาสตร์ของบริเวณวัดมเหยงคณ์ อันจะนำมาซึ่งข้อสรุปที่เป็นประโยชน์ในการศึกษาวิชาการทางประวัติศาสตร์โบราณคดีต่อไปในภายภาคหน้า เพื่อนำมาใช้อธิบายเรื่องราวของเมืองอโยธยา ได้กระจ่างชัดยิ่งขึ้น
- 8.3 ศึกษาลักษณะทางด้านสถาปัตยกรรมของโบราณสถาน ได้อย่างถูกต้องและชัดเจน
- 8.4 ทำให้โบราณสถานมีความมั่นคงแข็งแรง
- 8.5 เป็นการปรับปรุงสภาพแวดล้อมของโบราณสถานให้ดูสวยงามต่อผู้พบเห็นและเป็นการกำหนดขอบเขตโบราณสถานให้ชัดเจนมากขึ้น รวมทั้งป้องกันการบุกรุกทำลายโบราณสถาน
- 8.6 ช่วยทำให้เกิดแหล่งท่องเที่ยวพักผ่อนหย่อนใจ ที่จะทำให้ความรู้และความสวยงามกับนักท่องเที่ยวทั่วไป
- 8.7 สนับสนุนนโยบายรัฐบาลที่ช่วยพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวในประเทศ เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยว
- 8.8 พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้งด้านสังคมและเศรษฐกิจให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม
- 8.9 ส่งเสริมเมืองพระนครศรีอยุธยาให้ดำรงความเป็น “แหล่งมรดกโลก” ให้ดำรงอยู่สืบไป

บทที่ 1

โบราณสถานก่อนการดำเนินงาน

1.1 ที่ตั้ง

ปัจจุบันวัดมเหยงคณ์ ตั้งอยู่ ณ หมู่ที่ 5 ตำบลหันตรา อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ทางด้านทิศตะวันออกของตัวเมืองในปัจจุบัน บริเวณทุ่งหันตรา หรือ ทุ่งทหารกล้า ห่างจากฝั่งตะวันตกของคลองหันตรา (หารตรา) เข้าไปราว 1 กิโลเมตรในแนวพิกัดภูมิศาสตร์ระหว่างเส้นรุ้งที่ 14 องศา 21 ลิปดา 28 ฟลิปดาเหนือ และเส้นแวงที่ 100 องศา 35 ลิปดา 52 ฟลิปดาเหนือ (แผนที่ทหารลำดับชุด L 70175 ระวัง 5137 IV มาตราส่วน 1 : 50,000)

เส้นทางที่จะเข้าวัดนี้มีหลายทาง กล่าวคือ ถ้าเดินทางโดยรถยนต์ จะไปตามถนนสายเอเชีย แล้วมุ่งเข้าตัวเมือง แยกเข้าถนนโรจนะ พอมาถึงเจดีย์วัดสามปลื้ม ซึ่งเป็นวัดร้าง ใกล้เกาะเมืองอยุธยา จะมีเจดีย์เหลี่ยมอยู่กลางถนนโรจนะ จึงเลี้ยวขวาข้ามเจดีย์ซึ่งอยู่กลางถนนหันไปทางทิศเหนือประมาณ 1.5 กิโลเมตร จะเห็นทางแยกเข้าสู่วัดมเหยงคณ์ด้านขวามือ ส่วนทางด้านซ้ายมือจะเป็นวัดกุฎีขาว

เมื่อเข้าสู่บริเวณวัด จะเห็นสภาพของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ที่อยู่ในสภาพค่อนข้างชำรุดทรุดโทรม มีวัชพืชขึ้นรกเต็มไปหมด

สภาพแวดล้อมอันเป็นที่ตั้งของวัดมเหยงคณ์ที่สามารถสังเกตเห็นได้อย่างชัดเจนดังนี้

ทิศเหนือ

ติดกับถนนซึ่งเป็นถนนที่ติดรอบตัวโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ถัดออกไปเป็นส่วนของที่พักของผู้ที่มาปฏิบัติธรรมที่สำนักปฏิบัติธรรมวัดมเหยงคณ์ เลยออกไปเป็นโบราณสถานวัดสี่กาศมุด

ทิศใต้

ติดกับถนนที่ติดรอบโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ถัดออกไปเป็นคลองโบราณ ถัดออกไปเป็นตำหนักวัดมเหยงคณ์ ซึ่งใช้เป็นที่พักของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ระหว่างที่มาทำการบูรณปฏิสังขรณ์วัดมเหยงคณ์ พ.ศ. 2252 ในช่วงอยุธยาตอนปลาย

ทิศตะวันออก

ติดกับสำนักปฏิบัติธรรมวัดมเหยงคณ์

ทิศตะวันตก

ติดกับถนนที่ติดรอบวัดมเหยงคณ์ ถัดไปเป็นคลอง

ลักษณะที่ตั้งของวัดมเหยงคณ์ อยู่บนที่ดอน มีคลองและลำรางอยู่ 3 ด้าน ส่วนด้านทิศตะวันออกเป็นสระน้ำ ซึ่งสันนิษฐานว่าเกิดจากการขุดดินรอบ ๆ ขนระดับของวัดให้สูงขึ้นเพื่อป้องกันไม่ให้น้ำท่วม เมื่อถึงฤดูน้ำ

1.2 ประวัติการทำงานที่ผ่านมา

วัดมเหยงคณ์ ได้รับการดูแล ถากกลางต้นไม้ และขุดแต่งเป็นครั้งแรก เมื่อปี พ.ศ. 2521 - 2522 โดยสำนักงานโครงการประวัติศาสตร์ กรมศิลปากร ซึ่งมีนายเดโช สวานานนท์ อธิบดีกรมศิลปากร อนุมัติให้มีการขุดแต่งตาม โดยการขุดแต่งและบูรณะโบราณสถาน เกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา และบริเวณใกล้เคียง งบประมาณ พ.ศ. 2521 - 2522 และบูรณะอีกครั้งในปี พ.ศ. 2538 - 2539

1.2.1 การขุดแต่งและบูรณะในปี พ.ศ. 2521

ขุดแต่งเจดีย์ข้างล้อมมีช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 7 กุมภาพันธ์ ถึง 15 มิถุนายน 2521 ในระหว่างขุดแต่ง พบโบราณศิลปวัตถุ คือ

1. เศียรยักษ์ ปูนปั้น สมัยอยุธยา 1 เศียร กว้าง 18 เซนติเมตร สูง 20 เซนติเมตร พบจมดินอยู่ตรงใกล้บันไดทางขึ้น
2. บัวหัวเสา ปูนปั้น สมัยอยุธยา 2 ชิ้น กว้าง 20 เซนติเมตร สูง 22 เซนติเมตร
3. องค์พระพุทธรูปสำริด (พระนั่ง) ขนาดเล็ก สมัยอยุธยา 1 ชิ้น
4. ฐานพระพุทธรูปท่อนพระบาท ปางลีลา (กำแพงศอก) ดินเผา สมัยอยุธยา มีอิทธิพลศิลปะสุโขทัย 1 ชิ้น
5. ฐานพระพุทธรูปสำริด สมัยอยุธยา 1 ชิ้น
6. องค์พระพุทธรูป หินทราย สมัยอยุธยา รวม 3 ชิ้น
7. องค์พระพุทธรูปปางสมาธิ ดินเผา ขนาดเล็ก สมัยอยุธยา 1 ชิ้น
8. พระเศียรพระพุทธรูป สำริด ขนาดเล็ก สมัยอยุธยา 1 ชิ้น
9. องค์พระพุทธรูปสำริด ขนาดเล็ก สมัยอยุธยา 1 ชิ้น
10. เหรียญ 1 เฟื้อง ทองแดง มีอักษร จ.ป.ร. 1 เหรียญ
11. เหรียญ 1 อัฐ ทองแดง มีพระบรมฉายาลักษณ์ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว 1 เหรียญ
12. เศียรพระพุทธรูป สำริด ขนาดเล็ก สมัยอยุธยา 1 ชิ้น
13. เศียรพระพุทธรูปครึ่งซีก หินทราย สมัยอยุธยา สูง 33 เซนติเมตร 1 ชิ้น
14. พระพิมพ์ทำเป็นพระพุทธรูปปางมารวิเชียรขุ้มโพธิ์ ชิน ขนาดเล็ก สมัยอยุธยา 1 องค์ เป็นแบบเดียวกับที่พบในกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะ

15. พระสังกัจจายน์ ปางสมาธิ สำริด สมัยอยุธยา หน้าตักกว้าง 6 เซนติเมตร สูง 6 เซนติเมตร 1 องค์
16. ชิ้นส่วนพระพิมพ์ทำเป็นพระพุทธรูปปางลีลา ดินเผา สมัยอยุธยา มีอิทธิพล แบบสุโขทัย
17. องค์พระพุทธรูปหินทราย จีวรเป็นริ้วงาม สมัยอยุธยา มีอิทธิพลศิลปะแบบ ลังกา ขนาดสูง 45 เซนติเมตร กว้าง 45 เซนติเมตร
18. พระพุทธรูปปางสมาธิ สำริด สมัยอยุธยา หน้าตักกว้าง 4.5 เซนติเมตร สูง 10 เซนติเมตร 1 องค์
19. ตะปูสังฆานร จีน สมัยอยุธยา ก่อนช้างสมบูรณ 3 ชิ้น

นอกจากพบโบราณวัตถุแล้ว ในระหว่างการขุดแต่งเจดีย์ข้างล้อมยังได้สำรวจพบโบราณสถานเพิ่มขึ้น คือ

1. กำแพงพระเจ้ายู่หัวท้ายสระ เป็นกำแพงซึ่งเสด็จไปประทับเดือนหนึ่งข้างสองเดือนข้าง วาราชการที่ดำเนินนี้ เดิมมีผู้กล่าวว่าอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวัดมเหยงคณ์ เมื่อไปสำรวจแล้วไม่พบฐานรากเลย แต่มาสำรวจพบอยู่ในป่าทางทิศใต้ระหว่างวัดมเหยงคณ์ กับวัดช้าง มีคูวัดมเหยงคณ์คั่น กว้าง 20 เมตร ตั้งอยู่ห่างประตูกำแพงวัดด้านใต้ ราว 73.50 เมตร กำแพงเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ก่ออิฐถือปูน ยาว 25.50 เมตร กว้าง 10.40 เมตร เป็นสถาปัตยกรรมสมัยอยุธยา ผนังด้านใต้สูง 4.55 เมตร ยาว 10.85 เมตร หนา 1 เมตร ผนังด้านทิศตะวันตก สูง 3.85 เมตร ยาว 8 เมตร หนา 1 เมตร พบกระเบื้องดินเผาจากคล้ายมีรูปเทพพนม และลายกนก

2. เนินดินสูงเป็นโคก (ปัจจุบันเป็นที่ตั้งของสำนักปฏิบัติธรรมวัดมเหยงคณ์) อยู่ทางทิศตะวันออกของหน้าวัดมเหยงคณ์ ห่างประตูกำแพงวัดราว 50 เมตร มีรากฐานอิฐสมัยอยุธยาอยู่บนเนินโคก

1.2.2 การขุดแต่ง และบูรณะในปี พ.ศ.2522

มีช่วงระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่ 16 ธันวาคม 2521 ถึง 31 พฤษภาคม 2522 โดยขุดแต่งเจดีย์ข้างล้อมชั้นบนด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ต่อจากการขุดแต่ง พ.ศ. 2521 ในระหว่างการขุดแต่งพบโบราณศิลปวัตถุ คือ

1. ฐานพระพุทธรูปปางลีลา ชำรุดหัก เป็นพระพิมพ์ดินเผา สมัยอยุธยา 1 ชิ้น พบที่เจดีย์ข้างล้อมชั้นบน
2. พระพิมพ์ดินเผา สมัยอยุธยา ชำรุด 1 ชิ้น พบที่เจดีย์ด้านใต้
3. กระเบื้องเชิงชายมีรูปเทพพนมผู้หญิงและผู้ชาย ดินเผาสมัยอยุธยา หลายชิ้น พบที่เนินโคกใกล้ตำหนัก
4. พระพุทธรูป ปางประธานอภัย มีฐาน สำริด สมัยอยุธยา ชำรุด 1 ชิ้น และพระเศียรชำรุด 2 ชิ้น พบที่เนินโคกใกล้ตำหนัก

5. พระพุทธรูปปางสมาธิ (พระนั่ง) สำริด สมัยอยุธยา ชำรุด 1 องค์

6. ใบเสมา หิน สมัยอยุธยา ชำรุด ขนาดใหญ่ 2 ใบ

1.2.3 การบูรณะในปี พ.ศ. 2538 – 2539

ไม่ปรากฏรายงานการขุดแต่งและบูรณะแต่อย่างใด จากการสังเกตพบว่าสิ่งก่อสร้างบางส่วนได้รับการบูรณะในครั้ง นี้ ได้แก่เจดีย์ประธานและเจดีย์รายหมายเลข 10 และ 11 ซึ่งพบว่ามี การเทคาน ค.ส.ล บริเวณฐานรากอย่างชัดเจน รวมไปถึงพระอุโบสถซึ่งได้รับการบูรณะแล้วในบางส่วนของตัวอาคาร

1.3 สภาพปัจจุบันของโบราณสถาน

ภายในวัดมเหยงคณ์ มีสถาปัตยกรรมมากมาย ทั้งขนาดเล็ก และขนาดใหญ่ ได้กำหนดหมายเลขกำกับโบราณสถานต่าง ๆ ไว้ที่แผนผังที่ผังบริเวณ โดยจะกล่าวเรียงลำดับตามหมายเลขดังนี้

1.3.1 พระอุโบสถ (หมายเลข 1)

พระอุโบสถวัดมเหยงคณ์ตั้งอยู่กึ่งกลางของผังวัด มีลักษณะเป็นอาคารก่ออิฐฉาบปูน (รูปที่ 1) ตัวอาคารตั้งหันหน้าไปทางทิศตะวันออก รอบตัวพระอุโบสถมีกำแพงแก้วล้อมรอบ 2 ชั้น มีลักษณะเป็นกำแพงสี่เหลี่ยม ย่อเหลี่ยมที่มุมกำแพง บริเวณมุมกำแพงแก้วชั้นนอกมีเจดีย์เล็ก ๆ ทรงระฆังประดับอยู่ กำแพงชั้นนอกมีขนาดกว้าง 38 เมตร ยาว 72 เมตร

ลักษณะของอาคารเป็นอาคารทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้า แบ่งขนาดออกเป็นห้องเสา คือ มีความกว้าง 3 เมตร และยาว 9 ห้อง ห้องเสาละ 3.60 เมตร มีผนังทั้ง 4 ด้าน (รูปที่ 2) แผนผังของพระอุโบสถ เป็นอาคารรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า กว้าง 17 เมตร ยาว 35.20 เมตร มีมุขยื่นออกจากตัวอาคารทั้งทางด้านหน้า (ด้านทิศตะวันออก) และทางด้านหลัง (ด้านทิศตะวันตก) มีขนาดกว้าง 7.64 เมตร ยาว 5.20 เมตร

ภายในมีแท่นฐานชุกชี ซึ่งมีความกว้าง 63.5 เมตร ยาว 21.5 เมตร (รูปที่ 3) ซึ่งแต่เดิมคงเป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปหินทรายขนาดใหญ่ แต่ปัจจุบันอยู่ในสภาพที่หักล้มลงมาเป็นส่วน ๆ และมีการนำเอาพระพุทธรูปสมัยใหม่มาประดิษฐาน

ภายในเขตกำแพงแก้วทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพระอุโบสถ พบใบเสมา 1 ใบ มีลักษณะเป็นเสมาที่ทำด้วยหินชนวนสีเขียว มีขนาดกว้าง 1 เมตร สูง 2 เมตรและหนา 20 เซนติเมตรแบบเดียวกันที่เอาไปไว้ ณ อุโบสถวัดราชคเษ

ในปัจจุบัน ตัวอาคารอยู่ในสภาพปรักหักพัง และผนังสกัดด้านหน้าทลายลงแล้ว ปูนฉาบผนังอาคารโดยทั่วไป หลุดออกมาเกือบหมด ทำให้เห็นแนวอิฐก่ออย่างชัดเจน ที่มีลักษณะเป็นการก่ออิฐแบบสันสลัวยาวภายใน แฉกเดียวกันอย่างเป็นระเบียบ Fremish Bond

เหมือนกันหมดตั้งตัวอาคารและสอปูนหนา ซึ่งเป็นลักษณะการก่ออิฐแบบที่นิยมทำกันในสมัยอยุธยาตอนปลาย

1.3.2 ฐานใบเสมา

เป็นฐานสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง มีฐานเจียงรอบรับขาสิงห์ และฐานบัวย่อมุมไม้สิบสองรองรับฐานบัวกลม รวมความสูงถึง 1.50 เมตร ก่อนถึงใบเสมา ปรากฏพบให้เห็นจำนวน 8 ฐานด้วยกัน อยู่ในสภาพที่ปรักหักพังลงไปมาก มีเพียงฐาน ด้านทิศเหนือเท่านั้นที่อยู่ ในสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ (รูปที่ 20)

1.3.3 เจดีย์ประธาน (หมายเลข 2)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพระอุโบสถ (รูปที่ 4) ลักษณะเป็นเจดีย์ทรงระฆังมีลานประทักษิณและซุ้มช้างล้อมรอบ จำนวนช้างล้อมรอบจำนวนทั้งหมด 80 เชือก บันไดทางขึ้น 4 ทิศ ฐานชั้นที่สองมีซุ้มประดิษฐานพระพุทธรูปรอบองค์เจดีย์ ทั้งหมดนี้ได้รับการบูรณะมาแล้ว

1.3.4 เจดีย์ราย (หมายเลข 3)

ตั้งอยู่บริเวณริมสุดของฝั่งวัดทางด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือติดกับกำแพงทางด้านทิศตะวันออก อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ (รูปที่ 5) พบร่องรอยการขุดเจาะเพื่อหาสมบัติในบางด้านขององค์เจดีย์

1.3.5 เจดีย์ราย (หมายเลข 4)

ตั้งอยู่ในแนวทิศเหนือ-ใต้กับเจดีย์รายหมายเลข 3 รูปแบบและลักษณะทางสถาปัตยกรรมเหมือนกันกับเจดีย์รายหมายเลข 3 ในส่วนยอดของเจดีย์ตั้งแต่ปลีลังก็ขึ้นไปได้หักพังทลายลงมาหมดแล้ว (รูปที่ 6) พบร่องรอยการขุดเจาะบริเวณองค์เจดีย์ทางด้านทิศตะวันตก

1.3.6 ศาลาโถง (หมายเลข 5)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเจดีย์รายหมายเลข 4 ในส่วนของพื้นวิหารมีเนินดินขึ้นเต็มไปหมด คงเหลือเฉพาะส่วนฐานขององค์วิหารเท่านั้น มีบันไดทางขึ้นด้านทิศตะวันตก อยู่ในสภาพชำรุดทรุดโทรม

1.3.7 ศาลาโถง (หมายเลข 6)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของเจดีย์รายหมายเลข 3 ยังคงเหลืออยู่เฉพาะส่วนฐานของวิหารเท่านั้น (รูปที่ 7) อยู่ในสภาพทรุดโทรมมากโดยเฉพาะส่วนฐานของวิหารด้านทิศตะวันออก

1.3.8 เจดีย์ราย (หมายเลข 7)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกของศาลาโถงหมายเลข 6 มีลักษณะเป็นเจดีย์ที่ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส กว้างด้านละ 12 เมตร ฐานประทักษิณย่อมุมไม้ 12 สูง 2.80 เมตร (รูป

ที่ 8) องค์เจดีย์ส่วนที่รับปากระฆังเป็นแปดเหลี่ยมมีบัวคว่ำบัวหงาย สลับหน้ากระดานขึ้นไป 5 ชั้น เฉพาะชั้นที่ 5 มีลายเครือไม้และแข้งสิงห์ประกอบที่มุม ปากระฆังเป็นขอบลวดลาย 3 ชั้น ชั้นที่ 3 ทำเป็นกลีบบัวประดับ มีบันไดทางขึ้นด้านทิศตะวันออก องค์เจดีย์เป็นทรงระฆังคว่ำ ซึ่งเป็นเจดีย์แบบอยุธยาตอนปลาย ส่วนยอดได้พังทลายลงมาหมดแล้ว

1.3.9 เจดีย์ราย (หมายเลข 8)

ตั้งอยู่ข้างพระอุโบสถทางด้านทิศใต้ (รูปที่ 9) ตั้งแต่ส่วนขององค์ระฆังขึ้นไป อยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก แต่จากลักษณะของที่ตั้งซึ่งตั้งอยู่ในแนวทิศเหนือ - ใต้ แนวเดียวกันกับเจดีย์ราย(หมายเลข9)ที่มีสภาพสมบูรณ์มากกว่าจึงน่าจะมีรูปแบบทางด้านสถาปัตยกรรมที่คล้ายคลึงกัน

1.3.10 เจดีย์ราย (หมายเลข 9)

ตั้งอยู่ในแนวทิศเหนือ-ใต้ กับเจดีย์รายหมายเลข 8 เป็นเจดีย์องค์ระฆังกลม บัลลังก์เป็นรูปแปดเหลี่ยม รับเสาศิลา และก้านฉัตรรับปล้องไฉน แบบมาลัยเถา มีลูกแก้วออกไก่อ่ระหว่างมาลัย ซึ่งพิเศษกว่าที่อื่น (รูปที่ 10) มีร่องรอยการขุดเจาะหาสมบัติ

1.3.11 เจดีย์ราย (หมายเลข 10)

ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันตกเฉียงเหนือของพระอุโบสถ (รูปที่ 11) เป็นเจดีย์องค์ระฆังกลม ตั้งอยู่บนฐานบัวฝาละมีและฐานเจียง มีบัลลังก์สี่เหลี่ยมรับเสาศิลา และส่วนบนของเจดีย์ ฐานของเจดีย์รายหมายเลข 10 ซึ่งมีสภาพทรุดเคียงในปัจจุบัน

1.3.12 เจดีย์ราย (หมายเลข 11)

ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันตกเฉียงใต้ของพระอุโบสถ (รูปที่ 12) พบร่องรอยของการพอกอิฐทับองค์เจดีย์เดิมที่อยู่ภายใน จะเห็นเจดีย์ภายในที่มีการฉาบปูนทับอย่างเรียบร้อยอยู่ก่อนแล้ว เจดีย์องค์นี้ได้รับการบูรณะเรียบร้อยแล้วตั้งแต่ครั้งบูรณะปี พ. ศ. 2537 -2538

1.3.13 เจดีย์ราย (หมายเลข 12)

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้ (รูปที่ 13) ขององค์เจดีย์ประธาน เป็นเจดีย์ทรงระฆัง ลวดลายบนบัลลังก์สี่เหลี่ยมยังปรากฏอยู่ ตั้งแต่ช่วงองค์ระฆังลงมาอยู่ในสภาพปรักหักพัง

1.3.14 เจดีย์ราย (หมายเลข 13)

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของเจดีย์ข้างล้อม (รูปที่ 14) เป็นเจดีย์ทรงระฆัง รูปแบบทางสถาปัตยกรรมมีลักษณะเดียวกันกับ เจดีย์รายหมายเลข 12 ตั้งแต่ช่วงองค์ระฆังจนถึงส่วนฐานอยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรม และปรักหักพังค่อนข้างมาก

ซากเจดีย์นอกกำแพง โบราณสถานทางด้านทิศตะวันตก(หมายเลข 14,15,16,18) องค์เจดีย์ที่ตั้ง อยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมลงไปมาก ยากต่อการสันนิษฐานรูปแบบทางสถาปัตยกรรม (รูปที่ 15)

1.3.15 เจดีย์ราย (หมายเลข 17)

เจดีย์องค์เล็ก ปรางค์ชากฐาน 4 เหลี่ยมย่อมุมไม้ 20 ตั้งอยู่บนฐานเชิง ทางด้านทิศใต้ของเจดีย์ข้างล้อม ส่วนบนของเจดีย์ปรักหักพังลงมา

1.3.16 กำแพง

กำแพงวัดมเหยงคณ์ (รูปที่ 16) เป็นกำแพงก่ออิฐ ฉาบปูน หนา 0.45 เมตร ประกอบด้วยฐานเชิงรองรับบัวคว่ำ ลูกแก้วอกไก่ ในส่วนฐาน และลูกแก้วอกไกรับสันกำแพง ซึ่งก่อเป็นบัวยื่นลึ้อออกมาจากตัวกำแพงด้านล่าง ซึ่งจบที่ชั้นฐานเชิงสูง กำแพงด้านทิศตะวันตก อยู่ในสภาพที่ล้มพังลงมาเกือบตลอดแนว ยกเว้นเพียงช่วงที่อยู่ติดกับซุ้มประตูทางเข้าเท่านั้น

1.3.16.1 กำแพงแก้วพระอุโบสถ

เป็นกำแพงสี่เหลี่ยมย่อมุมมีทางเข้าสี่ด้าน (รูปที่ 17) สภาพค่อนข้างสมบูรณ์ ยกเว้นกำแพงด้านทิศใต้ที่มีการทรุดตัวอย่างเห็นได้ชัด เสาบริเวณมุมของกำแพงเป็นเสาหัวเม็ดทรงมณฑปตามศิลปสมัยอยุธยาตอนปลายพื้นที่ภายในบริเวณกำแพงแก้วพระอุโบสถมีเศษอิฐกระจายอยู่ทั่วไป และกองรวมกันไว้เป็นบางส่วน

1.3.17 ซุ้มประตูทางเข้า

ซุ้มประตูจะมีลักษณะเป็นซุ้มบันแถลงซ้อนลดชั้น 2 ชั้น โค้งแหลมก่ออิฐลดระดับ 2 ชั้น ในส่วนกลม แต่มีฐานล่างอยู่ระดับเดียวกัน และก่อเป็นซุ้มโค้งเล็กลดระดับอีก 2 ชั้น ในแต่ละด้านของซุ้มประตู แต่มีฐานล่างอยู่ในระดับเดียวกัน เป็นฐานบัวซึ่งมีลูกแก้วอกไก่ มีทั้งหมด 6 ซุ้มประตูด้วยกัน (รูปที่ 18)

1. ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออก เป็นทางเข้าที่ต่อเนื่องกับถนนทางเดินไปยังพระอุโบสถ ขนานทางเดินกว้าง 2.80 เมตร ยังปรากฏข้างหลังไม้ของประตูทั้งด้านบน และ ด้านล่าง และ แนวที่วางใส่กรอบประตู เนื่องจากไม่มีปูนฉาบทับเป็นทางยาว (รูปที่ 19)

2. ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันตก ปรากฏข้างหลังบนเป็นไม้อยู่ในช่องซุ้มประตูตรงเข้าไป เป็นทางขึ้นสู่เจดีย์ข้างล้อม ยังปรากฏเป็นหลังคาก่ออิฐทรงโค้งแหลมอย่างเห็นได้ชัด

เนื่องจากซุ้มประตูทางด้านทิศเหนือและทิศใต้มีด้านละ สองซุ้มด้วยกันวิธีการเรียกจะใช้เกณฑ์ทิศเป็นหลัก โดยหันหน้าไปทางทิศเหนือเข้าหาตัวโบราณสถานบริเวณกึ่งกลาง จะสามารถเรียกซุ้มประตูของทั้งสองด้านนี้ได้ว่า

3. ซุ้มประตูทางด้านทิศเหนือ (ซ้ายมือ)

4. ซุ้มประตูทางด้านทิศเหนือ (ขวามือ)

เป็นทางเข้าที่ตรงกับช่องทางเดินเข้าพระอุโบสถทางด้านทิศเหนือ ส่วนของหลังคายังคงอยู่

5. ซุ้มประตูทางด้านทิศใต้ (ซ้ายมือ)

ในส่วนของหลังคาได้หักพังลงมาหมดแล้ว

6. ซุ้มประตูทางด้านทิศใต้ (ขวามือ)

เป็นทางเข้าที่ตรงกับช่องทางเดินเข้าพระอุโบสถทางด้านทิศใต้ ส่วนของหลังคาได้หักพังลง มาหมดแล้ว

1.3.18 สระน้ำ

เป็นสระน้ำฝังสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 10.5 X 7 เมตร ตั้งอยู่ทางทิศใต้ของพระอุโบสถปรากฏพบให้เห็นขอบสระบางส่วน นอกนั้นมีเนินดินปกคลุมอยู่รวมทั้งวัชพืชที่ปกคลุมอยู่ อย่างหนาแน่น แสดงให้เห็นถึงการทรุดตัว ขอบสระมีการแตกร้าวอยู่ทั่วไปทั้งด้านในและด้านนอก (รูปที่ 21)

1.4 การวางผังหลุมขุดแต่งทางโบราณคดี

การวางผังหลุมขุดแต่งใช้ระบบตารางสี่เหลี่ยมจตุรัส (GRID SYSTEM) ขนาด 5X5 เมตร ครอบคลุมพื้นที่ดำเนินการทั้งหมด ในการกำหนดจุดตาย (O.FIXED POINT) ตรงบริเวณด้านข้างของพระอุโบสถทางทิศตะวันตกใกล้กับฐานเสมา

จากจุดกำหนดตายตัววางเส้นแกน (BASE LINE) ในแนวทิศเหนือ ใต้ และแนวตะวันออก-ตะวันตก โดยเส้นแกนจะตัดกันตรงจุด O.FIXED POINT พอดี สามารถแบ่งพื้นที่โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ออกเป็น 4 ZONE ดังนี้

ZONE 1	ครอบคลุมพื้นที่ด้านทิศตะวันออกเฉียงเหนือ	การเรียกชื่อหลุมขุดแต่งคือ
N1E1,N1E2,...N2E1,...	ตามลำดับ	
ZONE2	ครอบคลุมพื้นที่ด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้	การเรียกชื่อหลุมขุดแต่งคือ
S1E1,S1E2,...S2E1,...	ตามลำดับ	
ZONE3	ครอบคลุมพื้นที่ด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้	การเรียกชื่อหลุมขุดแต่งคือ
S1W1,S1W2,...S2W1,...	ตามลำดับ	
ZONE4	ครอบคลุมพื้นที่ด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือ	การเรียกชื่อหลุมขุดแต่งคือ
N1W1,N1W2,...N2W1,...	ตามลำดับ (รูปที่ 22 , 23)	

1.5 เทคนิคการขุดแต่งโบราณสถาน

การขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ใช้เทคนิคการขุดแต่ง โดยการขุดลอก ชั้นดินทับถมด้วยเครื่องมือประเภท จอบ เสียม อีเทอร์ เกรียง และพลั่ว โดยขึ้นอยู่กับ ลักษณะของงาน,สภาพโบราณสถาน และดุลยพินิจของนักโบราณคดี โดยแบ่งเทคนิคการขุดแต่งดังนี้

1. พื้นที่บริเวณกำแพงโบราณสถาน เป็นพื้นที่ ๆ มีดินทับถมค่อนข้างมาก จึงใช้วิธีการขุดลอกห่างออกจาก แนวกำแพงประมาณ 2 เมตร โดยขุดจนถึงฐานเชิงที่รองรับ กำแพง เพื่อความชัดเจนในการวิเคราะห์รูปแบบทางสถาปัตยกรรม ของตัวกำแพง

พื้นที่ภายในกำแพงโบราณสถาน เป็นพื้นที่ ๆ มีดินทับถมมากกว่า ภายนอกโบราณสถานการขุดแต่งกำแพงภายในจึงใช้วิธีการ สันนิษฐาน ระดับที่มีการปูพื้นอิฐเดิม (จากการสันนิษฐานน่าจะมีการปูพื้นทั่วทั้งวัด) โดยตรวจระดับบริเวณซุ้มประตูทั้ง 6 ซุ้มประตูทางเข้าแล้วขุดลอกออกมาห่างจากตัวกำแพง ประมาณ 2 เมตร ความลึก 15 เซนติเมตรโดยประมาณ ไม่พบร่องรอยการปูพื้นแต่อย่างใด คาดว่าน่าจะถูกรบกวนและพังไปหมดแล้ว

2. พื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถ เป็นพื้นที่ ๆ ค่อนข้างจรก เต็มไปด้วยเศษอิฐมากมาย จึงมีการเก็บกวาด เศษอิฐที่แตกหักเหล่านี้ นำไปเรียงในพื้นที่นอกกำแพงแก้วพระอุโบสถจากนั้นขุดไถระดับที่ละ 10 เซนติเมตร เพื่อหาร่องรอยการปูพื้นเดิมในกรณีที่เป็นหลุมตรวจสอบ ส่วนพื้นที่ทั่วไปขุดลึกเท่าระดับพื้นในสมัยบูรณะครั้งหลังสุด ประมาณ 20 เซนติเมตร

3. พื้นที่ภายในพระอุโบสถ ขุดลอกจนถึงชั้นที่มีการปูพื้นภายในพระอุโบสถ ในกรณีที่พื้นถูกรบกวนมากจะขุดไปจนกระทั่งเจอเอ็นฐานพระอุโบสถ

4. พื้นที่ที่เหลือ ได้แก่ พื้นที่ เจดีย์ข้างล้อม เจดีย์ราย สระน้ำ และพื้นที่ทั้งหมดภายในกำแพงโบราณสถานขุดให้ได้ในระดับพื้นในสมัยหลังสุด ลึก 20 เซนติเมตรโดยประมาณ

เนื่องจากโบราณสถานเหล่านี้ อยู่ในสถานที่ที่รุดโทรม ตามวันเวลา การขุดแต่งจึงไม่สามารถยึดระดับจากตัวโบราณสถานได้ เราจึงใช้วิธีขุดไถระดับจากพื้นที่ขุดแต่งด้านในกำแพงโบราณสถาน ไถระดับออกมา (ซึ่งเป็นระดับที่ สันนิษฐานว่า เป็นระดับที่มีการปูพื้นโบราณสถาน) ซึ่งปรากฏว่าไม่พบร่องรอยที่ชัดเจนของการปูพื้นอิฐโบราณสถานในสมัยหลังสุดแต่อย่างใด

5. พื้นที่ด้านนอกกำแพงด้านทิศตะวันออก (เจดีย์ราย หมายเลข 14,15,16,17) เป็นพื้นที่ค่อนข้างลุ่ม ถ้ามีฝนตกน้ำจะมาขังที่พื้นที่บริเวณนี้ค่อนข้างมาก ขุดออกมาจากตัวเจดีย์ทั้ง 4 จนถึงฐานรากของเจดีย์ทั้ง 4 จากนั้น ขุดลอกเป็นพื้นที่เป็นระดับเดียวกันทั้งหมด

6. ในกรณีที่มีการสงสัยในเรื่องรูปแบบทางสถาปัตยกรรม หรือการปูพื้น จะมีการขุดหลุม TEST หรือขุดเป็นหลุมตรวจสอบ TRENCH ยาว เพื่อดูร่องรอยของการปูพื้น หรือรูปแบบทางสถาปัตยกรรมของตัวโบราณสถาน แต่ละองค์ ให้ชัดเจน

7. ภายหลังจากขุดแต่ง เสร็จสิ้น ในแต่ละหลุมการขุดแต่ง หรือบริเวณขุดแต่งแต่ละแห่ง จะทำความสะอาด โดยการเก็บและกวาดให้เรียบร้อย

1.6 เทคนิคการขุดค้นทางโบราณคดี

การขุดค้นทางโบราณคดี ที่โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ในครั้งนี้มีจำนวน 3 หลุมด้วยกัน โดยขุดเป็นหลุมขนาด 3x3 เมตร ใช้ผังหลุมขุดค้นระบบสี่เหลี่ยมจตุรัส (GRID SYSTEM) โดยกำหนดพื้นที่ขุดค้นตามผังขุดแต่ง

1. หลุมขุดค้นที่ 1 (TP.1) อยู่ติดกับเจดีย์ช้างล้อมทางทิศใต้ บริเวณ GRID S3W9
2. หลุมขุดค้นที่ 2 (TP.2) อยู่ภายนอกกำแพงโบราณสถานด้านทิศตะวันตกอยู่ระหว่างเจดีย์หมายเลข 14,15 ที่ GRID N3W21
3. หลุมขุดค้นที่ 3 (TP.3) อยู่ติดกับกำแพงแก้วพระอุโบสถทางด้านทิศเหนือ (ด้านนอก) ที่บริเวณกริด N4E4

วิธีการในการขุดค้น และทำการขุดตามระดับสมมติ ระดับละ 20 เซนติเมตร โดยกำหนดจากระดับพื้นดิน เพื่อศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของชั้นดิน และโบราณวัตถุประกอบ โดยใช้เครื่องมือ จอบ เสียม และเกรียง ตามความเหมาะสมของแต่ละระดับชั้นดิน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของนักโบราณคดีที่ควบคุม จุดกำหนดตายตัวใช้จุดกำหนดเดียวกับผังหลุมขุดแต่ง ซึ่งอยู่ห่างจากฐานเจดีย์ประธานด้านทิศใต้ประมาณ 10 เมตร เป็น (0. FIXED POINT)

ส่วนเส้นระดับสมมติตายตัว (DATUM LINE) ใช้เส้นระดับ ซึ่งเป็นระดับที่ใช้ในการเขียนแบบเช่นเดียวกัน อยู่บริเวณฐานบัวของพระอุโบสถทางด้านทิศตะวันตก ตรงฐานเชิงก่อนถึงบัวคว่ำ โดยสูงจากระดับพื้นผิวดิน 30 เซนติเมตร

- 4 ขุดตรวจสอบหาแนวโบราณสถานบริเวณเนินดิน ที่ยังไม่ได้ขุดตรวจสอบ
- 5 เมื่อขุดแต่งแล้วเสร็จในแต่ละหลุมขุดแต่ง หรือบริเวณขุดแต่งแต่ละแห่งได้ทำความสะอาดโดยเก็บกวาดทุกครั้ง

1.7 วิธีการเก็บและบันทึกข้อมูลของการขุดค้นขุดแต่ง

1. โบราณวัตถุที่ได้จากการขุดตรวจและขุดค้นทุกอย่าง จะต้องนำมาลงบัญชีตามระดับชั้นดิน แล้วบรรจุลงพร้อมทั้งบันทึกรายละเอียดลงในแบบบันทึก
2. บันทึกรายละเอียดเกี่ยวกับลักษณะดินทุกชั้นในหลุมขุดตรวจและขุดค้นนั้น เช่น สีของดิน องค์ประกอบของดินที่ผิดปกติ ได้แก่ ถ่าน หรือร่องรอยของดินที่ถูกเผาไหม้ เป็นต้น เพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดทำชั้นดิน (PROFILE) และศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างชั้นดินกับโบราณวัตถุที่ขุดพบ
3. เกี่ยวกับเศษภาชนะดินเผาที่ได้จากการขุดตรวจ และขุดค้นตามชั้นดินต่าง ๆ จะนำมาล้างทำความสะอาด ผึ่งแดดให้แห้ง แยกประเภทเป็นอย่างชนิดที่เคลือบและไม่เคลือบ นำไปชั่งน้ำหนัก แล้วแยกเป็นส่วนต่าง ๆ ของภาชนะ คือ ปาก , ไหล่ , ลำตัว , (มีลวดลายและไม่ลวดลาย) , ก้นหรือฐาน , ฝา และส่วนอื่น ๆ แล้วคัดเลือกตัวอย่างของส่วนต่าง ๆ เหล่านั้นเพื่อถ่ายภาพหรือวาดรูป (DRAWING)

จากนั้นศึกษาถึงความหนาแน่นของเศษภาชนะดินเผา (และ โบราณวัตถุอื่น ๆ) ที่พบในหลุมขุดค้นตามชั้นดินต่าง ๆ ที่ได้บันทึกลงตารางไว้แล้ว นำมาศึกษาถึงความสัมพันธ์ของชั้นดินกับการอยู่อาศัยของคนในอดีต (จากหลุมขุดค้น)ตลอดจนวัฒนธรรมของคน ณ บริเวณนั้น ๆ (ทั้งหลุมตรวจและหลุมขุดค้น)

4. การกำหนดอายุของข้อมูล

ข้อมูลที่ได้จากการขุดตรวจและขุดค้น จะนำมาศึกษาเปรียบเทียบ (RELATIVE CHRONOLOGY) กับโบราณวัตถุที่กำหนดอายุหรือแหล่งเตาที่แน่นอนแล้ว กับแหล่งโบราณคดีอื่น ๆ หรือศึกษาเปรียบเทียบและหาความสัมพันธ์จากโบราณวัตถุระหว่างหลุมขุดตรวจ ขุดค้นทั้ง 3 หลุม ในกรณีที่ไม่มีทราบแหล่งผลิต หรืออายุสมัยของโบราณวัตถุที่แน่นอนจากแหล่งอื่น ๆ ได้

5. เครื่องมือในการบันทึกข้อมูล

5.1. ทะเบียนโบราณวัตถุ (REGISTER OF BAG CONTENTS) เป็นแบบบันทึกรายละเอียดของโบราณวัตถุที่พบจากการขุดค้นประกอบด้วย ชื่อแหล่งโบราณคดี (SITE) ลำดับถุงที่เก็บ (BAG NO.) ตำแหน่งและวันเดือนปี (SQUARE , LEVEL , DATE) และรายละเอียดของโบราณวัตถุที่เก็บบรรจุในถุง (DESCRIPTION AND COMMENTS)

5.2 แบบบันทึกประจำวัน (FIELD RECORD) เป็นแบบบันทึกข้อมูลการขุดค้นตามระดับชั้นดินสมมติ แต่ละวันที่ดำเนินงาน ประกอบด้วย ชื่อแหล่งโบราณคดี (SITE) พื้นที่ขุดค้น (AREA) หลุมขุดค้น (PIT) ระดับชั้นดินสมมติ (LEVEL) หรือชั้นดินธรรมชาติ (LAYER) วันเดือนปี (DATE) แผนผัง (PLAN) เป็นตารางกลางของแบบบันทึกตามตราส่วนต่าง ๆ ที่กำหนดตามความเหมาะสมในแต่ละแหล่งโบราณคดีละเอียดของดิน (SOIL DESCRIPTION) และบันทึกข้อมูลโดยละเอียด (FULL DESCRIPTION AND COMMENTS) การเขียนถุงโบราณวัตถุมีรายละเอียดดังนี้คือ

AY ' 99

วัดมเหยงคณ์

GRID W1E2

D - 20 CM.D

FINDS

1 สิงหาคม 2542

นอกจากนี้ยังมีแบบบันทึกโบราณวัตถุพิเศษ (SPECIAL FIND LIST) สำหรับโบราณวัตถุบางชิ้นที่มีสภาพสมบูรณ์ เช่น ภาชนะดินเผาสภาพสมบูรณ์เต็มใบ พระพุทธรูป เป็นต้น ในแบบบันทึกจะกำหนดหมายเลขโบราณวัตถุชิ้นพิเศษแยกโบราณวัตถุทั่วไป กำหนดสัญลักษณ์ไว้ที่ชื่อว่า S.F.#... ในแบบบันทึกจะเขียนรายละเอียดต่าง ๆ ของโบราณวัตถุ เช่น ลักษณะของโบราณวัตถุ ชนิดวัสดุ ขนาด เป็นต้น

6. ทำการถากถางวัชพืช และต้นไม้ขนาดเล็ก เว้นแต่ต้นไม้ขนาดใหญ่
7. ถ่ายภาพบันทึกสภาพปัจจุบันของโบราณสถาน และสภาพบริเวณพื้นที่ดำเนินการทั้งหมดด้วยภาพสี-สไลด์สี
8. ทำการสำรวจวางผังครอบคลุมพื้นที่ดำเนินการทั้งหมด พร้อมกำหนดชื่อหลุมขุดแต่ง และชื่อโบราณสถาน
9. เขียนแบบบันทึกสภาพปัจจุบันรูปตั้ง และ PLAN ของโบราณสถานแต่ละแห่ง พร้อมผังบริเวณทั้งหมด ลงบน DRAFTING FILM กำหนดมาตราส่วนตามความเหมาะสม
10. ขณะขุดแต่งทำความสะอาด จะจัดเก็บโบราณวัตถุตาม GRID ใส่ถุงพลาสติก
11. เขียนแบบหลังการขุดแต่ง ลงบน DRAFTING FILM
12. ถ่ายภาพบันทึกสภาพหลังการขุดแต่ง
13. ถ่ายภาพโบราณวัตถุ พร้อมวิเคราะห์ และเขียนภาพลายเส้นของโบราณวัตถุชิ้นสำคัญ
14. จัดบันทึกประจำวัน และถ่ายภาพบันทึกการทำงานทุกขั้นตอนของการขุดค้น ขุดแต่ง
15. จัดทำรายงานเบื้องต้นเกี่ยวกับโบราณสถานวัดมเหยงคณ์

บทที่ 2

โบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง

2.1 สภาพโดยทั่วไปและลักษณะแผนผัง

ลักษณะแผนผังวัดมเหยงคณ์มีแผนผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า หันหน้าไปทางทิศ ตะวันออก การวางผังจะใช้พระอุโบสถของวัดเป็นจุดศูนย์กลาง ลักษณะของผังพระอุโบสถเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า ย่อมุมมีมุขเด็จยื่นออกมาทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีเสมาล้อมรอบทั้งแปดทิศ และ กำแพงแก้วที่มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าย่อมุม มีทางเข้าสี่ด้านเช่นกัน

ทางเข้าทางด้านทิศตะวันตกออกต่อกับถนนทางเดินหลักสู่กำแพงวัดมเหยงคณ์ ทางด้านทิศตะวันออก ปรากฏพบบ่อพักน้ำซึ่งเชื่อมต่อกับท่อระบายน้ำจากพระอุโบสถ

ถัดออกมาจากพระอุโบสถทางด้านทิศตะวันตก มีเจดีย์ประธานซึ่งมีลักษณะ เป็นเจดีย์ช้างล้อม มีลานประทักษิณขนาดใหญ่ มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส รอบองค์เจดีย์มีซุ้มพระ พุทธรูปประดับอยู่รายรอบเจดีย์ โดยที่ซุ้มบริเวณที่ตรงกับทางขึ้นสู่ลานประทักษิณทั้งสี่ด้านมี ลักษณะพิเศษกว่าซุ้มอื่นๆ คือจะยื่นออกมามากกว่าซุ้มปกติ รอบๆเจดีย์ประธานมีเจดีย์ขนาดใกล้เคียงกันอยู่ 4 องค์ตั้งอยู่บริเวณทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ , ตะวันตกเฉียงเหนือ , ตะวันออกเฉียงใต้ , ตะวันตกเฉียงใต้ ถูกสร้างพร้อมๆกันกับเจดีย์ประธาน คือเป็นเจดีย์บริวารของเจดีย์ประธานนั่นเอง เนื่องจากการขุดแต่งพบว่าสร้างอยู่ในระดับพื้นเดิมเดียวกันในสมัยที่ 1

ทางด้านทิศใต้ของเจดีย์ช้างล้อม มีเจดีย์ย่อมุมองค์เล็กปรากฏอยู่ ถูกสร้างขึ้น มาภายหลัง เนื่องจากรูปแบบทางสถาปัตยกรรมที่เป็นเจดีย์ย่อมุมไม้ยี่สิบที่เป็นที่นิยมในสมัยอยุธยา ตอนปลายและลักษณะแผนผังที่ไม่มีความสัมพันธ์กับสิ่งก่อสร้างอื่นๆ จึงสันนิษฐานว่าสร้างขึ้น มาในภายหลัง

เจดีย์รายอื่นๆ ซึ่งรวมไปถึงเจดีย์บริวารของเจดีย์ประธาน จะสร้างขนานกันไป ตามแนวทิศตะวันตก - ตะวันออก และมีความสมดุลกัน ยกเว้นเจดีย์ทองแดง (หมายเลข 7) ซึ่ง ไม่มีเจดีย์ที่อยู่ในแนวเดียวกันทางด้านทิศใต้แต่อย่างใด (ขุดพบฐานเจดีย์องค์เดิมทางด้านทิศใต้ แต่ มีขนาดและรูปแบบแตกต่างกันอย่างชัดเจน)

ศาลาโถงมี 2 หลัง อยู่ทางด้านทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ , ตะวันออกเฉียงใต้ ของพระอุโบสถ

สระน้ำทางด้านทิศใต้ของพระอุโบสถ อยู่ระหว่างกลางของเจดีย์รายหมายเลข 1 และ 8 สิ่งก่อสร้างทั้งหมด ถูกสร้างขึ้นมาอย่างมีระเบียบแบบแผน และสมดุลกัน ซึ่งทั้งหมดนี้ ถูกปิดล้อมด้วยกำแพงสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีทางเข้าทั้งหมด 6 ทางด้วยกันคือ ทางด้านทิศตะวันออก , ทิศตะวันตก , ทิศเหนือ (ขวามือ) , ทิศเหนือ (ซ้ายมือ) , ทิศใต้ (ขวามือ) , ทิศใต้ (ซ้ายมือ) , มี รูปแบบเหมือนกันหมดยกเว้น ซุ้มประตูทางเข้าทางด้านทิศใต้ (ซ้ายมือ) ที่มีรูปแบบแตกต่างจาก

ซุ้มประตูอื่นๆ คือลักษณะเป็นเสาหัวเม็ดทรงมณฑปเหมือนกันกับเสาบริเวณมุขกำแพงทั้งสี่ไม่มีหลังคาแต่อย่างใด

พื้นที่ทั้งหมดมีการปูพื้นอิฐทั่วทั้งบริเวณ และอาจมีการฉาบปูนทับอีกทีหนึ่ง ส่วนพื้นที่ทางค่านอกกำแพงด้านทิศตะวันตก มีซากองค์เจดีย์อยู่ 4 องค์ด้วยกัน สภาพทรุดโทรมมาก น่าจะถูกสร้างขึ้นมาในภายหลัง

2.2 ลักษณะโบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง

2.2.1 พระอุโบสถ (หมายเลข 1) (แผนผังที่ 5-9)

2.2.1.1 สภาพภายนอก

พระอุโบสถวัดมเหยงคณ์ มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าย่อมุม พระอุโบสถมีลักษณะเป็นท้องสำภาในสมัยอยุธยาตอนปลาย ตั้งอยู่บนชุกฐานบัวจากพื้น มีบันไดทางขึ้นบริเวณย่อมุมทั้งสี่ซึ่งเป็นบันไดทางขึ้นด้านข้างเชื่อมต่อกับพระระเบียงซึ่งจะมีฐานมุขเด็จยกพื้นสูงทั้งด้านหน้าและด้านหลัง มีเสาสี่เหลี่ยมย่อมุม 2 ต้นรับหลังคาลดชั้น ระดับของฐานมุขเด็จจะเป็นระดับเดียวกันกับชั้นสิ้นสุดของฐานบัวลูกแก้วอกไก่ ซึ่งรักรอบพระอุโบสถ (รูปที่ 25) พระระเบียงจะเชื่อมกับฐานไพทีทางด้านข้าง (ทิศเหนือ , ใต้) ก่อนที่จะมีบันไดทางขึ้นอีกชั้นหนึ่งผ่านซุ้มประตูเข้าไปภายในพระอุโบสถบริเวณผนังด้านหน้าและหลังของตัวอาคาร

ผนังด้านข้างของพระอุโบสถเป็นผนังตันยังคงเหลือสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ให้เห็นอย่างชัดเจน ยกเว้นด้านทิศตะวันออก ที่พังทลายลงมาหมด เหลือเพียงผนังอีก 3 ด้านปรากฏอยู่ มีช่องเจาะเป็นหน้าต่างด้านละ 3 ช่อง (รูปที่ 24) สลับกับผนังทึบตัน มีเสาหลอกเป็นระยะๆ ปรากฏรูเค็ดและช่องใส่คันทวยให้เห็นอยู่ ผนังด้านทิศตะวันตกมีซุ้มประตูทางเข้าสองประตู เป็นซุ้มก่ออิฐยื่นออกมาจากแนวผนังเป็นซุ้มบันแถลง และมีเสาประดับกรอบประตูแบบย่อมุม ปรากฏช่องใส่ทับหลังประตู และช่องวางกรอบประตูแบบย่อมุม อยู่ในสภาพที่พังทลายลงมาหมดแล้ว (รูปที่ 27) ผนังด้านทิศตะวันออกจะเพิ่มซุ้มประตูกลางเข้ามา เนื่องจากเป็นด้านหน้าของตัวอาคาร

พบท่อระบายน้ำบริเวณทางขึ้นบันไดทั้งสี่ด้าน และบริเวณกึ่งกลางพระอุโบสถทั้งสี่ด้าน รวมแปลท่อด้วยกัน (รูปที่ 26)

2.2.1.2 สภาพภายในพระอุโบสถ

พระอุโบสถวัดมเหยงคณ์เป็นพระอุโบสถขนาด 9 ห้อง มีเสา 16 ต้นแถวละ 8 ต้น เป็นเสาแปดเหลี่ยม ปรากฏฐานชุกชีตั้งอยู่ทางทิศตะวันตกของพระอุโบสถ ลักษณะเป็นฐานเขียงรองรับฐานบัวลูกแก้วอกไก่อ่อมุม (รูปที่ 28)

ผนังภายในอาคารพบร่องรอยของการฉาบปูนบางส่วนของผนังในทุกๆ ด้านของผนัง ช่องหน้าต่างเป็นช่องสี่เหลี่ยมธรรมดา คงเหลือให้เห็นทับหลังหน้าต่างไม้ ที่ปรากฏให้

เห็นอยู่บนช่องหน้าต่าง ร่องรอยของรูเต่าที่ปรากฏบนผนังภายในพระอุโบสถมีระดับไม่เท่ากัน แสดงให้เห็นถึงโครงสร้างหลังคาที่มีการลดระดับ (รูปที่ 29)

พื้นอิฐปูกระเบื้อง ไม่สม่ำเสมอเนื่องจากเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา มีการทรุดตัวปรากฏให้เห็นเป็นแนวคาบทางรับกับเสา พระอุโบสถนี้เคยได้รับการบูรณะมาแล้วโดยกรมศิลปากรเมื่อปี พ. ศ. 2537-2538 (รูปที่ 30, 31)

2.2.1.3 ฐานโอบเสมา

ฐานโอบเสมาเป็นฐานสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสองกว้างด้านละ 1.25 เมตร มีฐานเฉียงรองรับขาสิงห์ และฐานบัวย่อมุมไม้สิบสองรองรับฐานบัวกลม สูง 1.50 เมตรก่อนถึงโอบเสมา ปรากฏให้เห็นจำนวน 8 ฐานด้วยกัน อยู่ในสภาพที่ปรักหักพังลงไปมาก มีเพียงฐานด้านทิศเหนือเท่านั้นที่อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ จากการขุดแต่งพบว่าฐานเสมาที่เห็นนี้สร้างทับฐานเสมาเดิม การสิ้นสุดของรอยฉาบปูนน่าจะแสดงถึงระดับที่มีการปูพื้นของพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถในยุคหลังสุด โดยจากการขุดแต่งพบพื้นปูอิฐในบางส่วน และพบเศษเม็ดปูนจำนวนมาก กระจุกกระจายอยู่ทั่วทั้งพื้นที่ สันนิษฐานว่ารูปแบบการปูพื้นในยุคหลังสุดนี้น่าจะเป็นการปูอิฐแล้วไล่ปูน (รูปที่ 32 ,33)

โอบเสมาที่พบนี้ ทำด้วยหินชนวนสีเทาขนาดใหญ่ ชั้นสมบูรณ์พบอยู่ที่บริเวณฐานด้านทิศ ตะวันตกเฉียงใต้ มีขนาดสูง 1.36 เมตร ยาว 0.99 เมตร ฐานสูง 21.5 เซนติเมตร หนา 18.5 เซนติเมตร จากการขุดแต่งไม่พบส่วนของโอบเสมาแบบอื่นๆเลย เป็นไปได้ว่าจะใช้เสมาเดิมมาตลอด (รูปที่ 34)

2.2.2 เจดีย์ประธาน (หมายเลข 2) (แผนผังที่ 10-14)

อยู่ทางด้านทิศตะวันตกของพระอุโบสถ เป็นเจดีย์ทรงระฆังกลมแบบลังกา โดยมีซุ้มพระพุทธรูปรายล้อม ตั้งอยู่บนลานประทักษิณสี่เหลี่ยมจัตุรัส มีบันไดทางขึ้น 4 ทิศ และซ่างล้อมรอบฐานประทักษิณ (รูปที่ 35)

ตัวซ่างเป็นซ่างก่ออิฐ ประดับลวดลายปูนปั้นไหล่ออกมาครึ่งตัว อยู่ภายในซุ้มจรณะ มีเสารับเป็นเสาแบบยกเก็จ ซุ้มจรณะมีลักษณะโค้งซุ้มหักศอก ตัวซ่างมีด้านละ 20 เชือก รวม 80 เชือก (รูปที่ 36)

มีบันไดทางขึ้นสู่ลานประทักษิณด้านบนของเจดีย์ ยังปรากฏลวดลายของฐานบันไดอยู่บ้างเล็กน้อย เป็นฐานย่อมุมมีลวดลายของกาบเท้าสิงห์ มุมกำแพงลานประทักษิณทั้งสี่มุม จะมีเสาหัวเม็ดทรงมณฑปประดับอยู่ (รูปที่ 37)

บนลานประทักษิณด้านทิศตะวันออก ปรากฏชิ้นส่วนของปล้องไฉนเดิมตกอยู่ (รูปที่ 38) ส่วนขององค์เจดีย์เป็นฐานเขียงทรงกลม 3 ชั้น ก่อนเป็นบัวคว่ำ ท้องไม้และบัวหางงูรองรับซุ้มพระพุทธรูปรอบองค์เจดีย์ มีทั้งหมด 20 ซุ้มด้วยกัน จากการสังเกตดูโดยรอบอย่างละเอียดพบว่าซุ้มพระที่ล้อมรอบองค์ระฆังน่าจะมีลักษณะที่ยื่นออกมาเหมือนกันหมดทุกซุ้ม

ถัดจากชั้นซุ้มพระพุทธรูปเป็นฐานบัวคว่ำทอ้งไม้ และบัวคว่ำอีกชั้นรับมาลัยเถา 3 ชั้น และลายกลีบบัวประดับปากกระหมิง บัลลังก์สี่เหลี่ยมจตุรัส ก้านฉัตร และปล้องไฉนที่ส่วนยอดได้หักพังลงมา พบชิ้นส่วนของปล้องไฉนขนาดใหญ่บนลานประทักษิณทางด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้

เจดีย์ข้างล้อมนี้ได้รับการขุดแต่งและบูรณะ โดยกรมศิลปากรแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2521 และ 2537 ตามลำดับ มีการเทคาน ค.ศ.ต บริเวณใต้ฐานและถัดจากคาน ค.ศ.ต ลึกลงไปพบร่องรอยการปูพื้นอิฐโดยรอบ

2.2.3 เจดีย์ราย (หมายเลข 3) (แผนผังที่ 15)

เป็นเจดีย์ตั้งอยู่บนฐานปัทม์สี่เหลี่ยมจตุรัสขนาดกว้างด้านละ 10 เมตร ฐานชั้นบนเป็นฐานแปดเหลี่ยม เส้นผ่านศูนย์กลาง 8 เมตร รับลวดลายบัวคว่ำบัวหงาย ถัดขึ้นไปเป็นมาลัยเถาใหญ่เรียงชิดกันอีก 3 ชั้น ก่อนที่จะมีบัวคว่ำบัวหงายรองรับองค์เจดีย์อีกชั้น เจดีย์เป็นรูปแบบองค์ระฆังใหญ่แบบโอคว่ำ รองรับบัลลังก์ ก้านฉัตร บัวฝาละมี และปล้องไฉน ในส่วนปลียอดได้หักพังทลายลงมา พบร่องรอยการขุดเจาะหาสมบัติในองค์เจดีย์ บริเวณด้านทิศตะวันตก

2.2.4 เจดีย์ราย (หมายเลข 4) (แผนผังที่ 16)

รูปแบบและขนาดของเจดีย์เหมือนกันกับเจดีย์รายหมายเลข 3 ตั้งแต่ส่วนของบัลลังก์ ขึ้นไปได้พังทลายหมดแล้ว น่าจะถูกสร้างขึ้นมาร่วมสมัยกันกับเจดีย์รายหมายเลข 3 จากการวิเคราะห์ลักษณะของแผนผัง พบร่องรอยการขุดเจาะบริเวณองค์ระฆังด้านทิศตะวันตก (รูปที่ 39)

2.2.5 ศาลาโถง (หมายเลข 5) (แผนผังที่ 17)

ปัจจุบันอยู่ในสภาพที่เลื้อยให้เห็นเพียงส่วนฐาน ขนาดกว้าง 6.40X12.80 เมตร เป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่ จากการขุดแต่งพบว่า มีฐานเขียงรองรับสูง 80 เซนติเมตร มีบันไดทางขึ้นทางทิศตะวันตก ส่วนของฐานทางด้านทิศใต้ได้ทรุดตัวพังทลายลงมา (รูปที่ 40)

2.2.6 ศาลาโถง (หมายเลข 6) (แผนผังที่ 18)

รูปแบบเดียวกับศาลาโถงหมายเลข 5 บันไดทางขึ้นทางด้านทิศตะวันตกอยู่ในสภาพที่พังทลายลงมาค่อนข้างมาก พบหินศิลาแลงปะปนอยู่ มีร่องรอยการปูพื้นกระเบื้อง และพบร่องรอยของเสา 8 เหลี่ยมขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง 45 เซนติเมตร ตัวอาคารที่เหลืออยู่เฉพาะในส่วนฐานมีการทรุดตัวเป็นช่วงๆ (รูปที่ 41)

2.2.7 เจดีย์ราย (หมายเลข 7) (แผนผังที่ 19)

เป็นเจดีย์รายทรงระฆังกลม ตั้งอยู่บนฐานสองชั้นด้วยกัน มีบันไดทางขึ้นทางทิศตะวันออกฐานชั้นล่างเป็นฐานสี่เหลี่ยมจตุรัส กว้างด้านละ 12 เมตร ฐานชั้นบนเป็นฐานย่อมุมไม้สิบสองสูง 2.80 เมตร มีบัวคว่ำ ทอ้งไม้ (ค่อนข้างกว้าง) และบัวหงาย ส่วนบนของฐานชั้นบนที่ย่อมุมไม้สิบสองพบร่องรอยของเจดีย์สถาปัตยกรรมแปดเหลี่ยม ที่บริเวณทิศ ตะวันออก

เฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้ เป็นชั้นสิ้นสุดของบันไดทางขึ้นทางทิศตะวันออกเชื่อมต่อกับทางเข้าคูหาภายในเจดีย์บริเวณองค์ระฆังทางด้านทิศตะวันออก ถัดขึ้นไปเป็นชุดฐานแปดเหลี่ยม ตั้งขึ้นรองรับฐานขาสีเหลี่ยมแปดเหลี่ยม ฐานบัวมาลัยลูกแก้ว 3 ชั้นก่อนถึงชั้นกลีบบัวประดับรับองค์เจดีย์ซึ่งเป็นทรงระฆังคว่ำ ส่วนยอดตั้งแต่บัลลังก์ขึ้นไปได้พังทลายลงมาหมดแล้ว พบร่องรอยของการขุดเจาะองค์ระฆังด้านทิศตะวันออก จากการขุดแต่งพบว่าเจดีย์องค์นี้สร้างทับอยู่บนวิหาร (หมายเลข 20) ที่ขุดพบใหม่

2.2.8 เจดีย์ราย (หมายเลข 8) (แผนผังที่ 20)

ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 10X10 เมตรโดยประมาณ ฐานบัวรองรับมาลัยเถากลมเล็ก 5 ชั้น ก่อนเป็นบัวรองรับองค์ระฆังอีกชั้นหนึ่ง องค์ระฆังค่อนข้างเรียวเล็กรับกับบัลลังก์ทรงแปดเหลี่ยม ก้านฉัตรและบางส่วนของเสาหาที่ยังเหลืออยู่ 3 เสา รับกับปล้องไฉนแบบมาลัยเถา มีลูกแก้วออกไ้ระหว่างมาลัยซึ่งมีขนาดใหญ่เว้นระยะจากกันมาก มีร่องรอยการขุดเจาะอยู่หลายจุด บริเวณทางด้านทิศ ตะวันออกเฉียงใต้ ขององค์เจดีย์พบว่ามีร่องรอยของลวดลายและการฉาบปูนภายในองค์เจดีย์อีกชั้นหนึ่งบางส่วน และจากการขุดแต่งพบว่ามีส่วนฐานของเจดีย์ที่มีขนาดของอิฐแตกต่างกัน ทำให้บอกได้ว่าเจดีย์องค์นี้สร้างครอบทับกับเจดีย์องค์เดิมที่มีมาก่อน

2.2.9 เจดีย์ราย (หมายเลข 9) (แผนผังที่ 21)

เจดีย์อยู่ในสภาพที่พังทลายลงมา และชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสเมื่อเทียบเคียงกับรูปทรงส่วนต่างๆที่พอหลงเหลืออยู่ คือส่วนของฐานบัวรองรับมาลัยเถา สันนิษฐานว่าน่าจะมีรูปแบบเหมือนกันกับองค์เจดีย์รายหมายเลข 8

2.2.10 เจดีย์ราย (หมายเลข 10) (แผนผังที่ 22)

ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเจดีย์ข้างล้อม เป็นเจดีย์ทรงระฆังกลม มีฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดกว้างด้านละ 10.44 เมตร รองรับฐานบัวคว่ำ 3 ชั้น ต่อด้วยมาลัยเถาอีกสามชั้น และบัวรับองค์ระฆัง มีบัลลังก์สี่เหลี่ยมสลักนูนเป็นช่องหน้าต่าง รับเสาหาขนาดเล็กรองรับปล้องไฉน ส่วนของปลียอดได้หักพังทลายลงมาหมดแล้ว จากการขุดแต่งพบว่าเจดีย์องค์นี้ได้รับการบูรณะแล้วโดยกรมศิลปากร เนื่องจากพบว่ามีคาน ค.ส.ล รองรับฐานปัทม์ สภาพโดยทั่วไปของเจดีย์ภายหลังที่ได้รับการบูรณะแล้วปรากฏว่า ลวดลายต่างๆบนองค์เจดีย์จะคดโค้งบิดเบี้ยวลักษณะคล้ายลูกคลื่น ไม่ได้สัดส่วนแต่อย่างใด

2.2.11 เจดีย์ราย (หมายเลข 11) (แผนผังที่ 23)

ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ของเจดีย์ข้างล้อม เป็นเจดีย์ทรงระฆังที่มีฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ขนาดกว้างด้านละ 11.43 เมตร รองรับฐานบัวเถา 3 ชั้น ต่อด้วยมาลัยเถา 2 ชั้น ลายกลีบบัวประดับรับองค์ระฆัง และบัลลังก์สี่เหลี่ยมจัตุรัสรับก้านฉัตรและปล้องไฉน ได้รับการบูรณะแล้วเช่นเดียวกับเจดีย์รายหมายเลข 10 คือ พบว่ามีคานคาน ค.ส.ล. รองรับองค์เจดีย์ พบเห็นร่องรอยการฉาบปูน และลวดลายบางส่วนขององค์เจดีย์เดิม บริเวณทิศ ตะวันออกเฉียงใต้ ขององค์

ระฆัง แสดงให้เห็นถึงการสร้างเจดีย์องค์ใหม่ ครอบทับเจดีย์องค์เดิมอย่างชัดเจน สภาพการหลังบูรณะลวดลายต่างๆ ตามองค์เจดีย์ โค้งเป็นลูกคลื่น

2.2.12 เจดีย์ราย (หมายเลข 12) (แผนผังที่ 24)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตก ตะวันตกเฉียงใต้ ของเจดีย์ช้างล้อม อยู่บนฐานประทักษิณสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 10.80X10.80 เมตร มีบันไดทางขึ้นทางด้านทิศตะวันออก ฐานปัทม์บัวกลา 3 ชั้น รับมาลัยเถา 2 ชั้น ลวดลายกลีบบัวประดับรับปากระฆังยังปรากฏให้เห็นอยู่อย่างชัดเจน โดยเฉพาะด้านทิศเหนือขององค์เจดีย์ บัลลังก์สี่เหลี่ยมจัตุรัสมีลวดลายปรากฏเป็นลายลูกฟักด้านละ 3 ช่อง เสาหนามยังปรากฏให้เห็นเพียงบางส่วน ปล้องไฉนค่อนข้างถี่ ส่วนปลียอดหักพังทลายลงมาหมดแล้ว

ในส่วนขององค์เจดีย์ตั้งแต่ช่วงใต้องค์ระฆังลงมา อยู่ในสภาพที่พังทลายลงมา ลวดลายต่างๆที่ปรากฏไม่ชัดเจน (รูปที่ 42)

2.2.13 เจดีย์ราย (หมายเลข 13) (แผนผังที่ 25)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศ ตะวันตกเฉียงเหนือ ของเจดีย์ช้างล้อม เป็นเจดีย์ทรงกลมเช่นเดียวกันกับเจดีย์รายหมายเลข 12 อยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 9.80X9.80 เมตร มีฐานปัทม์บัวกลา 3 ชั้น รับมาลัยเถา 2 ชั้นและกลีบบัวประดับรับปากระฆัง เช่นเดียวกันกับเจดีย์รายหมายเลข 12 บัลลังก์อยู่ในสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ พบลายลูกฟักด้านละ 3 ช่อง เสาหนามไม่ปรากฏ คาดว่าจะพังทลายลงมาหมดแล้ว เช่นเดียวกับส่วนของปลียอด

2.2.14 เจดีย์ราย (หมายเลข 14) (แผนผังที่ 26)

สภาพโดยทั่วไปชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก ภายหลังการขุดแต่งพบว่าองค์เจดีย์ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดกว้างด้านละ 13 เมตร ยกจากพื้นสูงกว่า 1 เมตร มีฐานพอกด้านนอกปรากฏให้เห็น น่าจะเคยมีการบูรณะในสมัยอยุธยามากกว่าหนึ่งครั้ง ข้างองค์เจดีย์ด้านทิศ ตะวันออกและทิศเหนือ พบร่องรอยฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดกว้างด้านละ 1 เมตร โดยประมาณ สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นฐานประดิษฐานพระพุทธรูป หรือประติมากรรมอื่น เดิมน่าจะมีครบทั้งสี่ด้านแต่ภายหลังถูกรบกวนพังทลายไปตามกาลเวลา เหนือฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขึ้นไปองค์เจดีย์อยู่ในสภาพที่พังทลายอย่างมาก แต่พอที่จะสันนิษฐานได้ว่าเป็นเจดีย์ทรงระฆังกลม (รูปที่ 43)

2.2.15 เจดีย์ราย (หมายเลข 15) (แผนผังที่ 27)

ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างด้านละ 11.5 เมตร มีบันไดทางขึ้นฐานประทักษิณสี่ด้าน สภาพองค์เจดีย์อยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก เหลือให้เห็นเพียงแกนอิฐภายในองค์เจดีย์ ไม่มีร่องรอยของการฉาบปูน ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้ เนื่องจากอยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมอย่างมาก (รูปที่ 44)

2.2.16 เจดีย์ราย (หมายเลข 16) (แผนผังที่ 28)

เป็นเจดีย์ที่มีฐานสองชั้น โดยชั้นแรกเป็นฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างด้านละ 10 เมตร จากนั้นเป็นฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสชั้นที่สอง มีขนาดเล็กกว่าฐานชั้นล่างกว้างด้านละ 8 เมตร เหนือฐานชั้นนี้ขึ้นไปได้พังทลายลงมาหมดแล้วไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบได้แต่อย่างใด นอกจากนี้ยังพบว่ามีบันไดทางขึ้นสู่ลานประทักษิณด้านทิศตะวันออก และด้านทิศใต้อย่างชัดเจน คาดว่าแต่เดิมน่าจะมีครบทั้งสี่ด้าน (รูปที่ 45)

2.2.17 เจดีย์ราย (หมายเลข 17) (แผนผังที่ 29)

เป็นเจดีย์ขนาดเล็ก ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกของเจดีย์รายหมายเลข 12 มีลักษณะเป็นเจดีย์ฐานสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้ยี่สิบกว้างด้านละ 1.50 เมตร ตั้งอยู่บนฐานเขียง อยู่ลึกลงไปติดกับระดับพื้นปฐพีที่พบโดยทั่วไปในวัดมเหยงคณ์ แต่สันนิษฐานว่าน่าจะถูกสร้างขึ้นในภายหลัง ช่วงอยุธยาตอนปลายเนื่องจากรูปแบบทางสถาปัตยกรรมเป็นแบบที่นิยมในสมัยอยุธยาตอนปลาย ส่วนบนของเจดีย์ได้หักพังหมดแล้ว พบร่องรอยของการฉาบปูนบริเวณส่วนฐาน

2.2.18 เจดีย์ราย (หมายเลข 18) (แผนผังที่ 30)

เป็นเจดีย์ที่มีขนาดเล็กที่สุดในจำนวนเจดีย์รายทั้งสี่องค์ที่ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตกภายนอกกำแพงวัด ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสมีขนาดกว้างด้านละ 6 เมตร อยู่ในสภาพทรุดโทรมอย่างมากและมีต้นไม้ขนาดใหญ่ขึ้นอยู่บนองค์เจดีย์ ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบได้แต่อย่างใด (รูปที่ 46)

2.2.19 กำแพง (แผนผังที่ 32 - 42)

กำแพงวัดมเหยงคณ์ เป็นกำแพงก่ออิฐฉาบปูนหนา 0.45 เมตร ในส่วนของซุ้มประตูประกอบด้วยฐานเขียงรองรับบัวคว่ำลูกแก้วออกไถในส่วนฐาน หน้ากระดาน และลูกแก้วออกไถรับบัวหงาย ระดับพื้นดินเดิมขุดที่รอยปูนฉาบ ซึ่งตรงกับช่วงผิวหน้าของฐานเขียงแผ่ที่รองรับซุ้มประตูในแต่ละซุ้ม (รูปที่ 47 , 48)

กำแพงด้านทิศตะวันตกได้พังล้มลงมาเกือบทั้งแนว (รูปที่ 49) คงเหลือบริเวณที่ติดอยู่กับซุ้มประตูบางส่วน กำแพงด้านทิศเหนือ อยู่ในสภาพที่เอนเข้ามาทางด้านทิศใต้ โดยรวมแล้วสภาพโดยทั่วไปของกำแพงอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ บริเวณมุมกำแพงเป็นเสาหัวเม็ดทรงมันต์ บนฐานย่อมุมไม้สิบสอง รับฐานบัวลูกแก้วออกไถ

2.2.19.1 กำแพงแก้วพระอุโบสถ (แผนผังที่ 43 - 50)

เป็นกำแพงย่อมุม บริเวณมุมกำแพงและทางเข้ามีเสาหัวเม็ดทรงมันต์ ตั้งอยู่บนฐานย่อมุมไม้สิบสอง ฐานบัวลูกแก้วออกไถ มีทางเข้าสี่ทิศ ทางเข้าด้านทิศตะวันออกเชื่อมต่อกับถนนทางเดินเข้าพระอุโบสถ (รูปที่ 50) จากการขุดแต่งพบว่าแนวกำแพงแก้วสร้างทับอยู่บนแนวกำแพงเดิม (รูปที่ 51)

2.2.19.2 กำแพงฉนวนทางเดิน (แผนผังที่ 51 - 52)

มีรูปแบบเดียวกันกับกำแพงแก้วพระอุโบสถ (รูปที่ 52) มีเสาหัวเม็ดทรงมณฑป ย่อมุมบริเวณสิ้นสุดแนวกำแพงแต่ละด้าน ทางเดินที่ปูพื้นปรากฏว่า หลังการขุดแต่งพบว่าพื้นเดิม เป็นพื้นปูอิฐแนวตั้งตากั๋งปลา (รูปที่ 53)

2.2.19.3 ชุ่มประตูทางเข้า

มีลักษณะเป็นชุ่มบันแถลงซ้อนลดชั้น 2 ชั้น โค้งแหลมก่ออิฐลดระดับ 2 ชั้น และก่ออิฐเป็นชุ่มโค้งลดระดับอีก 2 ชั้น ในแต่ละด้านของชุ่มประตู แต่มีฐานล่างอยู่ในระดับเดียวกัน เป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่ ปรากฏพบร่องรอยของคานทับหลังด้านบน และช่องเสียบธรณี ประตูในเมืองล่าง คาดว่าน่าจะมีบานประตูไม้เปิดปิดเข้าออกภายในวัด มีทั้งหมด 6 ชุ่มประตูด้วยกัน

1. ชุ่มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันตก ปรากฏทับหลังบนเป็นไม้อยู่ในช่องชุ่มประตู ตรงเข้าไปภายในวัดจะเป็นทางขึ้นสู่เจดีย์ข้างล้อม ยังปรากฏเห็นหลังคาก่ออิฐทรงโค้งแหลมอย่างชัดเจน
2. ชุ่มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันออก เป็นทางเข้าที่ต่อเนื่องกับฉนวนทางเดินไปยังพระอุโบสถ ขนานกับทางเดินกว้าง 2.80 เมตร ยังปรากฏทับหลังทางด้านบน และรูเสียบธรณีประตูทางด้านล่าง และแนวที่วางใส่กรอบประตูเนื่องจากไม่มีการฉาบปูนทับเป็นทางยาว
3. ชุ่มประตูทางเข้าทางด้านทิศเหนือ (ซ้ายมือ) ส่วนของหลังคาได้หักพังลงมาแล้ว ปรากฏเพียงรูเสียบคานทับหลังด้านบน
4. ชุ่มประตูทางเข้าทางด้านทิศเหนือ (ขวามือ) เป็นทางเข้าที่ตรงกับช่องฉนวนทางเดินสู่พระอุโบสถทางด้านทิศเหนือ ส่วนของหลังคายังคงอยู่ สภาพโดยทั่วไปค่อนข้างสมบูรณ์
5. ชุ่มประตูทางเข้าทางด้านทิศใต้ (ซ้ายมือ) ในส่วนของหลังคาได้หักพังทลายลงมาเหลือเพียงส่วนของเสารองรับหลังคา เป็นเสาย่อมุมไม้สิบสอง ลักษณะโดยทั่วไปค่อนข้างสมบูรณ์
6. ชุ่มประตูทางด้านทิศใต้ (ขวามือ) เป็นทางเข้าที่ตรงกับช่องทางเดินเข้าพระอุโบสถทางด้านทิศใต้ ส่วนของหลังคาได้หักพังทลายลงมาหมดแล้ว พบรูเสียบคานทับหลังด้านบนอย่างชัดเจน ในชุ่มประตูทุกชุ่มภายหลังการขุดแต่งแล้ว พบว่ามีฐานเจียงรองรับเป็นฐานแผ่ออกมา สูงประมาณ 60 เซนติเมตร น่าจะเป็นระดับที่ใกล้เคียงกับการปูพื้นของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ในช่วงพระเจ้าอู่หัวท้ายสระ การขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ทั้งหมดจึงใช้ระดับนี้เป็นเกณฑ์

2.2.20 สระน้ำ

สระน้ำฝั่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 10.5 x 7 เมตร ก่ออิฐฉาบปูนลึกจากระดับพื้น 3 เมตร โดยประมาณ ขอบสระด้านทิศใต้พังทลายทรุดตัวลงไปในส่วนบางส่วน ลักษณะของขอบสระจะก่ออิฐขึ้นสลับยาวมีความกว้างของขอบสระ โดยประมาณ 60 เซนติเมตร สันนิษฐานว่าขอบ

สระจะยกตัวสูงกว่าระดับพื้นปกติเล็กน้อย ถูกสร้างขึ้นในสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ เพื่อใช้เป็นบ่อน้ำศักดิ์สิทธิ์ประกอบในพิธีกรรมต่างๆ

2.3 ร่องรอยโบราณสถานที่พบจากการขุดตรวจสอบ

นอกจากการขุดแต่งปรับพื้นที่โบราณสถานวัดมเหยงค์โดยขุดให้ไ้ระดับที่ใกล้เคียงสมัยการสร้างท้ายสุดแล้วซึ่งขุดลึกลงไปประมาณ 20 เซนติเมตร นอกจากนี้ยังมีการขุดหลุมตรวจสอบ (TRENCH) (ผังหลุมขุดตรวจสอบ) นอกเหนือจากหลุมขุดค้นทั้งสามหลุมที่ตรวจสอบชั้นดินและนำโบราณวัตถุที่ได้มาวิเคราะห์แล้ว ทั้งนี้เพื่อตรวจสอบร่องรอยของโบราณสถานเดิมที่อยู่ลึกลงไปใต้ดิน เพื่อวิเคราะห์ยุคสมัยในการก่อสร้างวัดมเหยงค์ให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจนมากที่สุด ทั้งนี้ได้มีการขุดหลุม TEST ขนาด 1X1 เมตรติดกับโบราณสถานทุกองค์ เพื่อตรวจสอบฐานรากว่ามีการสร้างทับซ้อนหรือพอกทับมาแล้วก็สมัยอีกด้วย ผลจากการขุดหลุมตรวจสอบในครั้งนี้ทำให้เราพบร่องรอยของโบราณสถานที่มีมาแต่เดิมดังต่อไปนี้

2.3.1 อิฐปูพื้น

จากหลุมตรวจสอบที่ขุดภายในพื้นที่โบราณสถานวัดมเหยงค์ เป็นหลุม TRENCH ยาว ในหลายพื้นที่ (ผังหลุมขุดตรวจสอบ) พบแนวอิฐปูพื้น เป็นลักษณะการปูอิฐในทางยาว แนวพื้นมีการทรุดตัวและเคลื่อนตัว ไม่ราบเรียบสม่ำเสมอ ในบางหลุม TEST พบในระดับที่ไม่ลึกมากนักประมาณ 30 เซนติเมตร บางหลุม TEST พบในระดับความลึกถึง 53 เซนติเมตร จากการหาค่าเฉลี่ยค่าระดับความสูงของระดับพื้นปูอิฐ (CONTOUR) จากหลุมตรวจสอบต่างๆ ได้ที่ระดับความลึก 33 เซนติเมตร (รูปที่ 54)

ขอบเขตของการปูพื้นอิฐนี้ มีโดยทั่วพื้นที่ภายในวัดมเหยงค์ สันนิษฐานว่าเป็นการปูพื้นในสมัยแรกเริ่มของการสร้างวัด รัชสมัยของเจ้าสามพระยาต่อเนื่องเรื่อยมาถึงการสร้างในสมัยที่ 2 ก่อนที่จะถูกยกเลิกไปในสมัยการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ (รูปที่ 55)

2.3.2 กำแพงแก้วเจดีย์ข้างล้อม

พบเป็นแนวยาวจากทิศเหนือ - ใต้ ลอดผ่านช่วงฐานของพระอุโบสถด้านทิศตะวันตก ส่วนหนึ่งเป็นกำแพงขนาดใหญ่ มีหินศิลาแลงเป็นแกนกลาง ก่ออิฐประกบสองข้าง เป็นแนวก่อสร้างตามขวางขนาดอิฐพุ่งเข้าได้ฐานกำแพงวัดมเหยงค์ทางทิศเหนือ และทิศใต้ จากการวิเคราะห์ น่าจะมีรูปแบบเป็นกำแพงแก้วของเจดีย์ประธานฝั่งเป็นรูปสี่เหลี่ยมจตุรัส เชื่อมต่อกับกำแพงแก้วที่ล้อมรอบวิหารหรือพระอุโบสถเดิมอีกชั้นหนึ่ง ในที่นี้กำแพงด้านทิศตะวันตก ทิศเหนือ ทิศใต้ ต่างก็ถูกสร้างทับโดยแนวกำแพงที่เห็นในปัจจุบัน ในช่วงการบูรณะสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ (รูปที่ 56 , 57 , 58)

พื้นที่ด้านข้างของกำแพงแก้วเจดีย์ข้างล้อมนี้ พบร่องรอยการปูพื้นในบางช่วง เป็นพื้นสมัยเดียวกับที่พบว่าปูพื้นที่โดยทั่วไปภายในวัดมเหยงคณ์

2.3.3 แนวกำแพงแก้วพระอุโบสถ (เดิม)

อยู่ใต้แนวกำแพงแก้วในปัจจุบัน ทางด้านทิศเหนือ และทิศใต้ ส่วนด้านทิศ ตะวันออกและทิศตะวันตกจะอยู่ถัดเข้ามาในพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถ เป็นกำแพงสี่ เหลี่ยมผืนผ้าไม่มียอดมุม พบร่องรอยการฉาบปูนในบางส่วน (รูปที่ 59 , 60)

2.3.4 ร่องรอยของแนวพระอุโบสถ(เดิม)

อยู่ในยุคเดียวกันกับแนวกำแพงแก้ว (เดิม) ที่ขุดพบ ปรากฏให้เห็นเอ็นวิ้งรอบ อาคารพระอุโบสถองค์ปัจจุบัน และมีบางส่วนที่วิ้งเข้าใต้ฐานพระอุโบสถ ในด้านทิศเหนือและทิศ ใต้จะสังเกตเห็นว่าเอ็นเหล่านี้บางส่วนได้สร้างทับกับแนวกำแพงแก้วเจดีย์ข้างล้อม (กำแพงที่มีศิลา แล่งเป็นแกนกลาง) อย่างชัดเจน (รูปที่ 61)

จากการสันนิษฐานเชื่อว่า พระอุโบสถหรือวิหารองค์เดิมนี้นี้มีขนาดใหญ่กว่า พระอุโบสถองค์ที่เห็นในปัจจุบัน เมื่อมีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดมเหยงคณ์ในครั้งหลังสุดซึ่งคาดว่า อยู่ในรัชสมัยของพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ ได้มีการลดขนาดของพระอุโบสถลงมาแต่ยังคงใช้โครงสร้างต่างของอาคารเดิมอยู่ อย่างที่พบในหลุมตรวจสอบที่ขุดตรวจภายในพื้นพระอุโบสถ (รูปที่ 62)

2.3.5 บ่อพักน้ำ

ลักษณะเป็นฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสเชื่อมต่อกับท่อระบายน้ำ จากพระอุโบสถคือ ท่อยาวออกมาระบายออกยังบ่อแห่งนี้บริเวณนอกกำแพง ตั้งอยู่บริเวณยอดมุมของกำแพงแก้วพระ อุโบสถ (ภายนอก) อยู่ในสภาพพังทลาย คงเหลือเพียงฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาดที่ทิศ ตะวันตกเฉียง เหนือ , ตะวันออกเฉียงเหนือ , ตะวันตกเฉียงใต้ ส่วนบริเวณทิศ ตะวันออกเฉียงใต้ ไม่เหลือร่อง รอยแต่อย่างใด (รูปที่ 63)

2.3.6 วิหาร (หมายเลข 21)

มีขนาดใหญ่ กว้าง 20 เมตร ยาว 34 เมตร โดยประมาณ ซึ่งขุดพบใหม่อยู่ข้างใต้ ของศาลาโถงด้านทิศเหนือและใต้ฐานเจดีย์ทองแดง (หมายเลข 7) (รูปที่ 64) ไม่พบร่องรอยของ การฉาบปูน แต่จากการเรียงตัวของอิฐ ซึ่งจะมีช่องเว้าเข้าไประยะสม่ำเสมอ เชื่อว่าจะเป็นเสาพาไล รองรับหลังคาถาวรระดับ ซึ่งน่าจะเป็นเสาไม้ที่เสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา ด้านทิศตะวันออกพบ ฐานเสาสี่เหลี่ยมจัตุรัสแยกออกมา(รูปที่65)ลักษณะเป็นแท่นสี่เหลี่ยมจัตุรัสคล้ายแท่นประดิษฐาน พระพุทธรูปหรือปติมากรรมรูปเคารพอื่นๆ มากกว่าที่จะเป็นส่วนหนึ่งของอาคาร รูปแบบของ อาคารจึงน่าจะเป็นอาคารโถงคล้ายกันกับอาคารโถงหมายเลข 5 และ 6 ในปัจจุบันโดยอาจสร้าง เลียนแบบกันก็ได้ บริเวณนี้โดยทั่วไปเราจะพบบ่อหมักปูนจำนวนมากถึง 5 บ่อด้วยกัน พบ ร่องรอยการปูพื้นด้านข้างของตัวอาคารในบางช่วง

2.3.7 เจดีย์ราย (หมายเลข 19)

เป็นเจดีย์ที่ขุดพบใหม่บริเวณติดกับกำแพงแก้วพระอุโบสถทางด้านทิศใต้ อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือของวิหารด้านทิศใต้ ลักษณะเป็นเจดีย์แปดเหลี่ยมก่ออิฐ พบร่องรอยของฐานรากและเอ็นในบางช่วง มีอิฐเรียงประมาณ 1 -3 ก้อนเท่านั้น (รูปที่ 66)

2.3.8 เจดีย์ราย(หมายเลข 20)

เป็นเจดีย์ที่ขุดพบใหม่บริเวณติดกับกำแพงวัดมเหยงคณ์ทางด้านทิศใต้ ใกล้กับประตูทางเข้าทางด้านทิศใต้ (ขวามือ) เป็นเจดีย์แปดเหลี่ยม ก่อฐานศิลาแลงและก่ออิฐตามพบร่องรอยของอิฐก่อประมาณ 3 - 5 ชั้น ด้านในเจดีย์ไม่ปรากฏพบเห็นเจดีย์แต่อย่างใด เห็นแต่เพียงแนวอิฐคล้ายชิ้นส่วนของปล้องไฉน ดูจากลักษณะทั่วไปแล้ว เจดีย์องค์นี้คล้ายกับการถูกยุบหรือรื้อทิ้งมากกว่าที่เสื่อมสภาพหรือพังทลายตามกาลเวลาเอง (รูปที่ 67)

2.4 เทคนิคการก่อสร้าง

การก่อสร้างวัดมเหยงคณ์ในครั้งแรกเริ่มนั้น เนื่องจากพื้นที่บริเวณนี้เป็นที่ลุ่ม ก่อนที่จะมีการสร้างวัดจึงมีการถมดินและอัดดินเพื่อปรับสภาพพื้นที่ให้สูงขึ้น จากหลุมขุดค้นทั้งสามหลุม ทำให้เราทราบว่าแต่เดิมพื้นที่ทางทิศตะวันตกซึ่งติดกับคลองมเหยงคณ์ในอดีต เป็นที่ลุ่มมากกว่า จึงมีช่วงชั้นดินอัดค่อนข้างกว้างมากกว่าพื้นที่ทางด้านทิศตะวันออกซึ่งเป็นที่ดอนสูง

เมื่อปรับสภาพพื้นที่เรียบร้อยแล้วจึงสร้างสิ่งก่อสร้างอาคารต่างๆขึ้นมา ในส่วนของการปูพื้นจะใช้ทรายละเอียดเกลี่ยปรับพื้นที่ก่อนจึงปูด้วยอิฐสอปูน แล้วฉาบปูนทับอีกที

2.4.1 พระอุโบสถ

เป็นแบบก่ออิฐฉาบปูน ใช้เสาและผนังรับน้ำหนักโครงสร้างหลังคา และใช้เสาแปดเหลี่ยมขนาดใหญ่อีกสองแถว แถวละแปดต้น ช่วยแบ่งรับน้ำหนักของเครื่องบนหลังคา เครื่องไม้อีกด้วย ส่วนมุขเด็จด้านหน้าและด้านหลัง ใช้เสาสี่เหลี่ยมย่อมุมรับหลังคาด้านละสองต้น

ส่วนเครื่องบนที่เป็นไม้ได้พังทลายลงมาหมดแล้ว พบเพียงร่องรอยของเค้าเสียบคันทวย กระเบื้องที่พบได้แก่ กระเบื้องกาบกล้วย กระเบื้องเชิงชาย โดยมีวงด้วยกระเบื้องแผ่นปิดทับด้วยกระเบื้องเชิงชาย

เทคนิคการเจาะหน้าต่างและประตู จะเจาะเป็นช่องสี่เหลี่ยมแบบธรรมดา จากนั้นใช้คานไม้เสียบเป็นกรอบ (ทับหลัง) ส่วนกรอบประตูและหน้าต่างภายนอกอาจจะก่ออิฐในแนวตั้งสอปูนขึ้นไปเป็นรูปโค้งทั้งสองข้าง จนกระทั่งบรรจบกันตรงกึ่งกลาง เป็นรูปยอดโค้งแหลม

ลักษณะของการก่ออิฐพระอุโบสถเป็นแบบต้นสลัวยาว ภายในแถวเดียวกันเรียงซ้อนทับกันขึ้นไป ขนาดของอิฐที่ใช้ในการก่อสร้างมีขนาด 34X17X5 เซนติเมตร สอปูนหนา 2 - 4 เซนติเมตร ส่วนของฐานรากก่อเป็นเอ็นรับเสา และค้ำกันดินไปในตัว

เสาแปดเหลี่ยมในอาคารใช้อิฐแบบสามเหลี่ยมและสี่เหลี่ยมแบบธรรมดาก่อสอปูนเรียงขึ้นไป แล้วใช้ปูนฉาบอีกที อิฐสี่เหลี่ยมมีขนาดใหญ่กว่าอิฐที่ใช้ก่ออาคาร คือมีขนาด 40X20X5 เซนติเมตร ส่วนอิฐสามเหลี่ยมจะมีหลายขนาดด้วยกันเนื่องจากลักษณะของเสาเป็นแบบฐานใหญ่แล้วค่อยๆ สอบเล็กเรียงขึ้นเรื่อยๆ ก้อนใหญ่สุดมีรัศมียาว 40 เซนติเมตร ส่วนผนังอาคารด้านนอก จะทำเสาหลอกคือ พอกอิฐเกินจากผนัง และมาจบลงบนแนวฐานล่างของพระอุโบสถ บริเวณที่ฐานรับซุ้มหน้าต่างชั้นสุด

การทำชั้นบัวคว่ำ บัวหงาย บัวลูกแก้วอกไก่ของฐานอาคาร จะมีการขัดผิวให้เรียบโดยเครื่องมือพิเศษบางอย่าง ในการขัดก่อนการฉาบปูนทับ ตกแต่งรายละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

2.4.2 ศาลาโถง

เทคนิคการก่อสร้างคล้ายกันกับการก่อสร้างพระอุโบสถ เป็นอาคารก่ออิฐฉาบปูน ขนาดของอิฐ 35X16X5 เซนติเมตร โดยก่ออิฐเรียงชั้นสลับยาวสอปูนเรียงกันขึ้นไป ฐานรากภายในก่ออิฐเป็นเอ็น (คั่นกันดิน) ที่แนวตามแนวเสาอาคาร และปูกระเบื้องเป็นพื้นภายในอาคาร ใช้เสารับโครงสร้างของหลังคาใช้อิฐสามเหลี่ยมรัศมียาว 40 เซนติเมตรและอิฐสี่เหลี่ยมขนาด 34X17X5 เซนติเมตร

การทำลวดลายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นชั้นบัวคว่ำ บัวหงายหรือบัวลูกแก้วอกไก่ของอาคาร จะมีการถากอิฐให้ได้ลักษณะตามต้องการ แล้วฉาบปูนทับอีกทีหนึ่ง รูปทรงของอาคารมีการเอนโค้งลักษณะแบบท้องสำเภาตามแบบศิลปะช่วงอยุธยาตอนปลาย ในส่วนของเส้นลวดบัว ใช้เทคนิคการสั่งทำแผ่นอิฐที่ลักษณะรูปทรงเฉพาะในส่วนที่ต้องการความแหลมคม เพื่อประดับเป็นลวดลายที่ต้องการ มาต่อกันในแนวยาวแล้วจึงฉาบปูนทับอีกทีหนึ่ง

2.4.3 เจดีย์ข้างล้อม

ลักษณะเป็นองค์เจดีย์ก่ออิฐสอปูน แล้วฉาบปูนทับตกแต่งรายละเอียดอีกที ได้มีการบูรณะโดยกรมศิลปากรไปแล้วในปี พ.ศ. 2537 อิฐที่ใช้ในการก่อสร้างมีขนาด 30X15X5 เซนติเมตร บนลานประทักษิณจะปูกระเบื้องซึ่งปูทับพื้นเรียงอิฐอีกทีหนึ่ง ศิวองค์เจดีย์สันนิษฐานว่ามีแกนอิฐเป็นเอ็นกันดินคล้ายรัศมี เพื่อยึดตัวเจดีย์โดยรอบ จึงมีช่องว่างเป็นห้องแล้วอัดดินภายในก่ออิฐไล่ชั้นขึ้นมาเป็นชั้นๆ

ปล้องโฉมเดิมขององค์เจดีย์ที่ตกอยู่ ทำให้เราทราบถึงรายละเอียดการใช้อิฐก่อโดยบริเวณท้องไม้ระหว่างมาลัยเถาจะใช้อิฐถมตามแนวตั้งเรียงเป็นแนวรัศมีวงกลม

ซุ้มพระพุทธรูปบนลานประทักษิณจะก่อด้วยอิฐออกมาจากองค์เจดีย์ แล้วฉาบปูนตกแต่งลวดลายต่างๆ เช่นเดียวกันกับซุ้มจรนำของข้างล้อม เทคนิคการสร้างจะก่ออิฐขึ้นมาก่อน แล้วจึงประดับลวดลายปูนปั้นลงไป ลักษณะลวดลายเป็นแบบเรียบง่าย คือมีเส้นนูนมาบริเวณกึ่งกลาง ลายกริดเส้นที่บริเวณคอ ออกข้าง และมีเส้นคิ้วขนานกันไป

การทำชั้นบัวคว่ำบัวหงาย หรือบัวลูกแก้วอกไก่ขององค์เจดีย์ จะใช้เครื่องมือพิเศษบางอย่างสกัดและขัดผิวอิฐ แล้วจึงก่อฉาบปูนตามลำดับ

ลวดลายประดับอื่นๆ เช่นลวดลายของกาบเท้าสิงห์บริเวณบันไดทางขึ้น หรือหลังคาของซุ้มพระพุทธรูป และซุ้มข้าง จะเป็นการก่ออิฐฉาบปูนและประดับลวดลายต่างๆ ไป

2.4.4 กำแพงวัดและซุ้มประตู

กำแพงวัดมเหยงคณ์เป็นกำแพงก่ออิฐฉาบปูนหนา 0.45 เมตร โดยการก่ออิฐต้นอยู่ในสภาพค่อนข้างสมบูรณ์ พบรอยแตกร้าวบางช่วง เสาหัวเม็ดทรงมณฑปตามมุมกำแพง เกือบหลุดแยกออกจากตัวกำแพงแล้ว กำแพงด้านทิศเหนือ จะเอนลงมาประมาณ 45 องศา ทางด้านทิศใต้ กำแพงด้านทิศตะวันตกล้มพังทลายลงมาหมดแล้วยกเว้นช่วงที่ติดอยู่กับซุ้มประตูทางเข้า ทั้งนี้ประกอบด้วยฐานเจียงรองรับบัวคว่ำ ลูกแก้วอกไก่ในส่วนฐาน และลูกแก้วอกไ้รับสันกำแพง ขนาดของอิฐที่ใช้ 35X17X5 เซนติเมตร ก่อแบบสันสลับยาว

ซุ้มประตูส่วนมากยังคงสภาพค่อนข้างสมบูรณ์อยู่ ซุ้มด้านทิศตะวันตกและซุ้มด้านทิศเหนือ (ขวามือ) ยังคงปรากฏหลังคาก่ออิฐทรงโค้งแหลมอย่างชัดเจน เทคนิคการก่อสร้างจะเหมือนกันกับเทคนิคการก่อซุ้มประตูหน้าต่างของพระอุโบสถ ซึ่งรวมทั้งเทคนิคการก่ออิฐที่ใช้เป็นขนาดเดียวกันกับที่ใช้ก่อกำแพง ทั้งนี้จะมีการก่อฐานเจียงเป็นฐานรากก่อน เป็นลักษณะฐานแผ่สี่เหลี่ยม รอบบริเวณฐานของซุ้มประตู

2.4.4.1 กำแพงแก้วพระอุโบสถ

เทคนิคการก่อสร้างเหมือนกันกับเทคนิคการสร้างกำแพงวัดมเหยงคณ์ ต่างกันที่รูปแบบซึ่งเป็นกำแพงย่อมุม มีทางเข้าสี่ด้าน เป็นกำแพงฐานบัวลูกแก้วอกไก่แบบเรียบง่าย บริเวณมุมต่างๆและทางเข้า มีเสาหัวเม็ดทรงมณฑปประดับอยู่ และเป็นรูปแบบเดียวกันกับกำแพงฉนวนทางเดินเข้าพระอุโบสถทางด้านทิศตะวันออก

2.4.4.2 กำแพงแก้วเจดีย์ข้างล้อมเดิม

เป็นกำแพงที่ขุดพบใหม่ ซึ่งมีขนาดใหญ่มากประกอบด้วยหินศิลาแลงเป็นแกนกลาง แล้วก่ออิฐฉาบสองข้าง แบบสันสลับยาว ขนาดของอิฐที่ใช้ 31X14X4 เซนติเมตร ซึ่งน่าจะก่อเชื่อมต่อกับกำแพงแก้วพระอุโบสถหรือวิหารเดิมอีกทีหนึ่ง เป็นรูปแบบเช่นเดียวกับวัดข้างในสมัยการสร้างแรกเริ่ม ส่วนกำแพงแก้วและฐานรากตลอดจนเอ็นของอาคารที่ขุดพบใหม่นั้น จะก่ออิฐแบบสันสลับยาว ขนาดของอิฐที่ใช้ 33X17X5 เซนติเมตร ความกว้างโดยประมาณของแนวกำแพงหรือเอ็นโครงสร้างของอุโบสถหรือวิหารเดิมมีขนาดเท่ากันหมดคือ 75 เซนติเมตร

2.4.5 เจดีย์ราย

เป็นเจดีย์รายทั้งหมด รวมทั้งเจดีย์บริวารของเจดีย์ประธานด้วย เป็นเจดีย์ที่มีขนาดค่อนข้างใกล้เคียงกัน เทคนิคการสร้างก็มีลักษณะคล้ายกัน โดยส่วนใหญ่จะมีการก่อฐานรากเป็นสองรูปแบบด้วยกันคือ

1. ก่ออิฐสอดินเป็นแกนทรงกลม และทำแกนอิฐโดยรอบคล้ายรัศมี ช่องว่างระหว่างแกนจะมีการอัดดินผสมเศษอิฐหักจนแน่น ตัวอย่างที่ชัดเจนได้แก่ เจดีย์ประธาน
2. ก่ออิฐเป็นตารางสี่เหลี่ยมและก่ออิฐเป็นผนังโดยรอบ ไม่มีการอัดดินเหมือนแบบแรก จากนั้นก่อส่วนฐานขององค์เจดีย์ ซึ่งภายในจะทำเป็นห้องสี่เหลี่ยม บางครั้งจะทำหน้าที่เป็นกรู รูปแบบนี้ได้อย่างค่อนข้างชัดเจนที่เจดีย์ทองแดง

ส่วนการสร้างองค์ระฆังนั้นจะเป็นการก่ออิฐเรียงกันขึ้นไปจนจบองค์ระฆัง ส่วนของบัลลังก์และปล้องไฉน จะมีไม้เป็นแกนกลางสำหรับยึดในส่วนของปล้องไฉน ให้ติดกับ ส่วนของบัลลังก์และองค์เจดีย์ ซึ่งตัวไม้จะเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลาแล้ว

บทที่ 3

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์พบโบราณวัตถุชนิดต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก แต่ที่พบส่วนมากจะอยู่ในสภาพที่ชำรุด โบราณวัตถุที่พบเหล่านี้ สามารถนำมาศึกษาวิเคราะห์ และแยกประเภทของ โบราณวัตถุออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ

3.1 โบราณสถานประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรม

- 3.1.1 โบราณวัตถุส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมประเภทดินเผา
- 3.1.2 โบราณวัตถุส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมประเภทปูนปั้น
- 3.1.3 โบราณวัตถุส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมประเภทโลหะ

3.2 โบราณวัตถุประเภทรูปเคารพทางศาสนา

- 3.2.1 พระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากดินเผา
- 3.2.2 พระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากหิน
- 3.2.3 พระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากโลหะ

3.3 โบราณวัตถุประเภทเครื่องใช้ประเภทต่าง ๆ

3.4 โบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาภายในประเทศ

- 3.4.1 ภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาพื้นเมือง
 - 3.4.1.1 ภาชนะดินเผาประเภทเนื้อดินธรรมดา (Earthen ware)
 - 3.4.1.2 ภาชนะดินเผาประเภทเนื้อแกร่ง (Stone ware)
- 3.4.2 ภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย
 - 3.4.2.1 ภาชนะดินเผาประเภทเนื้อแกร่ง (Stone ware)
- 3.4.3 ภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาบ้านบางปูน
 - 3.4.3.1 ภาชนะดินเผาประเภทเนื้อแกร่ง (Stone ware)
- 3.4.4 ภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาสู่โขทัย – ศรีสังขาลัย
 - 3.4.4.1 ภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาสู่โขทัย – ศรีสังขาลัย

3.5 โบราณสถานประเภทเครื่องถ้วยที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาต่างประเทศ

- 3.5.1 เครื่องถ้วยที่ผลิตขึ้นมาจากประเทศเวียดนาม
- 3.5.2 เครื่องถ้วยดินเผาที่ผลิตจากประเทศจีน
 - 3.5.2.1 เครื่องถ้วยจีนในสมัยราชวงศ์หยวน
 - 3.5.2.2 เครื่องถ้วยจีนในสมัยราชวงศ์หมิง
 - 3.5.2.3 เครื่องถ้วยจีนในสมัยราชวงศ์ชิง

3.6 สรุปการวิเคราะห์ และกำหนดอายุโบราณวัตถุประเภทต่าง ๆ ที่พบทั้งหมดจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์

3.1 โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรม

3.1.1 โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมประเภทดินเผา

โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมดินเผาที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ โดยมากมักเป็นชิ้นส่วนประกอบของหลังคา ประเภทกระเบื้องเชิงชาย และกระเบื้องมุงหลังคาดินเผาประเภทต่าง ๆ และผลจากการขุดแต่งพบว่า กระเบื้องเชิงชายที่พบนั้น มักพบอยู่ตามขอบบริเวณทั่วไปของอาคารอุโบสถเท่านั้น ส่วนกระเบื้องมุงหลังคาประเภทดินเผาประเภทต่าง ๆ นั้น จะพบอยู่โดยทั่วไปตามพื้นที่ขุดแต่งทั้งหมดของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ส่วนประกอบหลังคาที่พบเหล่านี้ สามารถจำแนกประเภท จากลักษณะลวดลาย และประโยชน์ของการใช้งานซึ่งแบ่งออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังนี้ คือ

กระเบื้องมุงหลังคาดินเผาชนิดต่าง ๆ

กระเบื้องมุงหลังคาดินเผาที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์มี 3 แบบ คือ

- กระเบื้องลอน

กระเบื้องลอนมีที่เรียกเป็นอย่างอื่นว่า “กระเบื้องกาบกล้วย” และกระเบื้องลูกฟูก” ซึ่งหมายถึงกระเบื้อง “กาบ” หรือ “กระบู่” ซึ่งบางแห่งเรียกว่า “กบู่” หรือ “ลนู่” หรือ “ลานู่” มาจากลักษณะการมุงหลังคาบ้านด้วยไม้ไผ่ผ่าสอง เอาคว่ำอันหงายอัน'

กระเบื้องลอนที่พบจากการขุดแต่งประกอบด้วยกระเบื้อง 2 ชนิด คือ กระเบื้องตัวเมีย และกระเบื้องตัวผู้ ซึ่งต่างก็มีชื่อสำหรับเกี่ยวกับระแนงไม้

กระเบื้องตัวเมีย (รูปที่ 68 ภาพลายเส้นที่ 1) มีลักษณะแบน กว้าง ยกขอบทั้งสองข้าง ทำขอสำหรับเกี่ยวระแนงไว้ได้แผ่นกระเบื้องตอนบนซึ่งปกติมีลักษณะเป็นปุ่มสี่เหลี่ยมเล็ก ๆ และกระเบื้องตัวเมียที่พบจะมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ คือ มีความยาว 23 เซนติเมตร กว้าง 18 เซนติเมตร ความหนา 0.8 เซนติเมตร แต่ละแผ่นมีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณแผ่นละ 745 กรัม

กระเบื้องตัวผู้ (รูปที่ 69 ภาพลายเส้นที่ 2) มีลักษณะเหมือนกระบอกไม้ไผ่ผ่าสอง หรือ กาบกล้วย มีชื่อสำหรับเกี่ยวกับระแนงไม้ซึ่งปกติทำเป็นทรงกรวยยาวคล้ายวงช้าง กระเบื้องตัวผู้ที่พบ จะมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ คือ มีขนาดความยาว 25 เซนติเมตร กว้าง 12 เซนติเมตร ความหนา 0.8 เซนติเมตร แต่ละแผ่นมีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแผ่นละ 512 กรัม

กระเบื้องลอนทั้ง 2 ชนิด เมื่อมุงหลังคากระเบื้องตัวเมียจะวางหงาย ปลายกระเบื้องตัวเมียตอนล่างของแถวบนต้องทับบนปลายตอนบนของแถวถัดไป และระยะห่างระหว่างกระเบื้องตัวผู้ที่จะมาครอบ และกระเบื้องตัวผู้ที่จะมาครอบลงบนขอบของกระเบื้องตัวเมีย และตอนปลายของกระเบื้องแถวบนต้องครอบทับบนปลายตอนบนของกระเบื้องแถวล่าง ทำนองเดียว

กับการวางกระเบื้องตัวเมีย(ประทีป เฟิงตะโก:2540 ,22) โดยทั้งหมดนี้พบมากบริเวณพื้นที่ภายในเขตกำแพงแก้วพระอุโบสถ (ดูตารางศึกษากระเบื้องเชิงชายประกอบ)

- กระเบื้องแผ่น (กระเบื้องดินเผาเคลือบ)

กระเบื้องดินเผาเคลือบที่พบจากการขุดแต่งประกอบด้วยกระเบื้อง 2 ชนิด คือ กระเบื้องตัวเมีย และกระเบื้องตัวผู้ ซึ่งต่างก็มีชื่อสำหรับเกี่ยวกับไม้ระแนง ที่พบจะเป็นสีดำ

กระเบื้องตัวเมีย (รูปที่ 70 ภาพลายเส้นที่ 3) มีลักษณะแบน ยกขอบทั้งสองข้าง ส่วนปลายโค้งแหลม ทำขอสำหรับเกี่ยวระแนงไว้ได้แผ่นกระเบื้องตอนบน เคลือบผิวทั่วทั้งแผ่น กระเบื้องตัวเมียที่พบจะมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ คือ มีขนาดความยาว 17.2 เซนติเมตร กว้าง 12 เซนติเมตร ความหนา 0.5 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแผ่นละ 53 กรัม

กระเบื้องตัวผู้ (รูปที่ 71 ภาพลายเส้นที่ 4) มีลักษณะแบน ยกขอบทั้งสองข้าง ส่วนปลายโค้งแหลม ทำลวดลายบริเวณส่วนปลายด้านบนของแผ่นกระเบื้อง ทำขอสำหรับเกี่ยวระแนงไว้ได้แผ่นกระเบื้องตอนบน เคลือบผิวทั่วทั้งแผ่น กระเบื้องตัวผู้ที่พบจะมีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ คือ มีขนาดความยาว 23.5 เซนติเมตร กว้าง 12.2 เซนติเมตร ความหนา 0.6 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแผ่นละ 400 กรัม

กระเบื้องดินเผาเคลือบทั้ง 2 ชนิด เมื่อมองหลังคากระเบื้องตัวเมียจะวางหงาย และกระเบื้องตัวผู้ที่ครอบลงที่ขอบของกระเบื้องตัวเมีย และปลายตอนล่างของกระเบื้องแฉกบน ต้องครอบทับบนตอนบนของกระเบื้องแฉกล่าง

กระเบื้องดินเผาที่เคลือบทั้งสองชนิดนี้ พบจากการขุดแต่งแนวกำแพงทั้งด้านนอกของวัดมเหยงคณ์ ทางด้านทิศใต้ บริเวณกริด S10W7

- กระเบื้องแผ่น

จากการขุดแต่งกระเบื้องแผ่นราบ (รูปที่ 72) มีลักษณะเป็นแผ่นราบรูปทรงสี่เหลี่ยมผืนผ้าบริเวณส่วนปลายตัดตรง ส่วนปลายอีกด้านหนึ่งมีลักษณะงอส่วนปลายไว้เกี่ยวกับระแนงไม้ กระเบื้องชนิดนี้พบไม่มากนัก และพบเพียงชนิดเดียวกระเบื้องชนิดนี้พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด S2E5

กระเบื้องเชิงชาย

กระเบื้องเชิงชาย คือกระเบื้องมุงหลังคาตัวที่มุงไว้ริมล่างสุดของพื้นหลังคาแต่ละระดับ แต่เรียกเฉพาะกระเบื้องที่ทำทรงสามเหลี่ยมหรือทรงอื่น และลวดลายประดับไว้ด้วยเท่านั้น ส่วนกระเบื้องมุงหลังคาปกติ แม้ว่าจะมุงไว้ที่มุมล่างสุดของกระเบื้องแต่ละระดับก็ไม่เรียกว่ากระเบื้องเชิงชาย (ประทีป เฟิงตะโก : 2540 ; 27)

จากการขุดแต่งโบราณสถาน วัดมเหยงคณ์ โดยเฉพาะบริเวณพื้นที่ของอาคารอุโบสถ พบกระเบื้องเชิงชายเป็นจำนวนมากซึ่งกระเบื้องเชิงชายที่พบเหล่านี้ มีลักษณะลวดลาย

และกระเบื้องที่รูปทรงที่แตกต่างกัน ดังนั้นคณะผู้ศึกษาจึงได้จัดจำแนกประเภทกระเบื้องเชิงชายตามลักษณะลวดลายและรูปทรงที่พบ ได้ดังนี้ คือ

- กระเบื้องเชิงชายลายหน้ากาล แบบที่ 1 (รูปที่ 73)

กระเบื้องเชิงชายลายหน้ากาล มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายขนาดใหญ่ทรงสูง กรอบลายทำเส้นนูนขนาดใหญ่ ใช้ลายแบบต่าง ๆ แทน จมูก ตา และคิ้ว ลายหน้ากาลแบบนี้ น่าจะมีเป็นงานระยะปลายสุดของสมัยอยุธยา กระเบื้องเชิงชายลายหน้ากาลแบบที่ 1 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 11 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 13 เซนติเมตร ความหนา 1.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นหนักประมาณ 540 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3, N2E7, N3E5 (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 1 (รูปที่ 74 ภาพลายเส้นที่ 5)

กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 1 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยมขนาดใหญ่ ทำกรอบของลายด้วยเส้นนูนขนาดเล็กกระหนาบแฉมมีคประดับ ภายในทำองค์เทพพนมทรงเครื่อง มีมงกุฎยอดแหลมทรงสูง ส่วนล่างของเทพพนมประดับด้วยลายกระหนก กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 1 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 7.6 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 14.5 เซนติเมตร ความหนา 1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นหนักประมาณ 500 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3, N2E2 นอกจากนี้แล้วพบกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 1 เคยพบที่ วัดธรรมิกราช วัดมหาสมัน คำหนักมเหยงคณ์ เป็นต้น กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 1 ที่พบนี้สันนิษฐานว่าเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา มีอายุราวปลายพุทธศตวรรษที่ 22 (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 2 (รูปที่ 75 ภาพลายเส้นที่ 6)

กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 2 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยมขนาดใหญ่ ทำกรอบด้วยเส้นนูนขนาดเล็ก ภายในทำองค์เทพพนมทรงเครื่องมีมงกุฎยอดแหลมทรงสูง มีกรรเจียกหู ส่วนล่างของเทพพนมประดับด้วยลายกระหนกคอก้านยาว กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 2 มีขนาดโดยเฉลี่ย แบบที่ 2 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 13 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 13.2 เซนติเมตร ความหนา 1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นประมาณ 480 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3 นอกจากนี้แล้วกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 2 เคยพบที่ วัดธรรมิกราช วัดมหาสมัน คำหนักมเหยงคณ์ เป็นต้น กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 2 ที่พบนี้ สันนิษฐานว่าเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา มีอายุราวปลายพุทธศตวรรษที่ 22 (ดูรายละเอียด จากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 3 (รูปที่ 76 ภาพลายเส้นที่ 7)

กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนม แบบที่ 3 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยม ทำกรอบด้วยเส้นนูนขนาดเล็ก ภายในทำองค์เทพพนมทรงเครื่องมีมงกุฎยอดแหลมทรง

สูง มีกรรเจียกหูยาว ส่วนล่างของเทพพนมประดับด้วยลายกระหนก กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 3 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 13 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 13.8 เซนติเมตร ความหนา 1.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นหนักประมาณ 412 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3 นอกจากนี้แล้วกระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 3 เคยพบที่ วัดวรเชษฐ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น กระเบื้องเชิงชาย แบบที่ 3 ที่พบนี้ สันนิษฐานว่าเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา มีอายุประมาณปลายพุทธศตวรรษที่ 22 (ดูรายละเอียด จากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 1 (รูปที่ 77 ภาพลายเส้นที่ 8)

กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 1 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยม ทำเส้นนูนเป็นกรอบของลาย ภายในประดับลวดลายกระหนก แทนกระหนกแทนลายประเภทพันธุ์พุกษา กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา แบบที่ 1 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 15.2 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 14.3 เซนติเมตร ความหนา 0.7 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นประมาณ 410 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3, N2E2 นอกจากนี้แล้วกระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 1 เคยพบที่ วัดมหาสมัน, วัดพระศรีสรรเพชญ์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 1 ที่พบนี้ สันนิษฐานว่าเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา มีอายุราวปลายพุทธศตวรรษที่ 22 (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 2 (รูปที่ 78 ภาพลายเส้นที่ 9)

กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 2 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยม ทำเส้นนูนเป็นกรอบของลาย และระหว่างเส้นนูนประดับด้วยแถวเม็ดประคำ และภายในประดับด้วยลวดลายกระหนก แทนลายพันธุ์พุกษา กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา แบบที่ 2 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 18.4 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 12.7 เซนติเมตร ความหนา 1.1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นประมาณ 610 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3, S2E8, N2E2, S2E3, S2E7, N3E6, N7E8 นอกจากนี้กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 2 เคยพบที่ วัดสุวรรณเจดีย์ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) ที่พบนี้ สันนิษฐานว่าเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา มีอายุราวปลายพุทธศตวรรษที่ 22 (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3 (รูปที่ 79 ภาพลายเส้นที่ 10)

กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยม ทำเส้นนูนเป็นกรอบของลาย และระหว่างเส้นนูนประดับด้วยแถวเม็ดประคำ และภายในประดับด้วยลวดลายกระหนก และมีลักษณะโครงสร้างของลายคล้ายมีดอกบัวขนาดเล็กซ่อนอยู่ข้างในอีกดอกหนึ่ง กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3

มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 19.8 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 14.4 เซนติเมตร ความหนา 0.9 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยของแต่ละชิ้นหนักประมาณ 700 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3 ,S2E8 , N2E2, S2E7, S2E5, S2E6 นอกแล้วกระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3 เคยพบที่ วัดพระศรี สรรเพชญ์ วัดมหาสมัน วัดพลับพลาไชย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3 ที่พบนี้ สันนิษฐานว่าเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา ซึ่งลวดลายของกระเบื้องเชิงชาย แบบที่ 3 น่าจะมีวิวัฒนาการอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 22 แล้วนิยมทำอย่างต่อเนื่องมาในพุทธศตวรรษที่ 23 (ดูรายละเอียด จากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

- กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4 (รูปที่ 80 ภาพลายเส้นที่ 11)

กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4 มีลักษณะเป็นกระเบื้องเชิงชายทรงสามเหลี่ยม ทำเส้นนูนเป็นกรอบของลาย และระหว่างเส้นนูนประดับด้วยแถวเม็ดประคำ และภายในประดับด้วยลวดลายกระหนก และมีลักษณะโครงสร้างของลายคล้ายมีดอกบัวขนาดเล็กซ้อนอยู่ข้างบนอีกดอกบัว กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ สูง 18.9 เซนติเมตร ส่วนฐานกว้าง 13 เซนติเมตร ความหนา 1.1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นหนักประมาณ 620 กรัม พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด N2E3 ,S2E6, S2E8, N2E2, S2E3, S2E6, S3E5, S2E5, N2E7, N3E5, S3W3, N1E8

นอกจากนี้แล้วกระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4 เคยพบที่ วัดพระศรี สรรเพชญ์ วัดมหาสมัน วัดพลับพลาไชยจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พุดกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4 ที่พบนี้ สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นกระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา ซึ่งลวดลายของกระเบื้องเชิงชาย แบบที่ 4 น่าจะมีการวิวัฒนาการอยู่ในราวปลายพุทธศตวรรษที่ 22 แล้วนิยมทำอย่างต่อเนื่องมาในพุทธศตวรรษที่ 23 (ดูรายละเอียด จากตารางการศึกษากระเบื้องเชิงชาย)

ชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรมดินเผา

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรมดินเผาเพียง 1 ชิ้น ในบริเวณกริด N1E8 เป็นชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรมดินเผานีโอแกรัง รูปทรงลักษณะคล้ายกงจักร มีรูกลวงตรงกลาง สภาพค่อนข้างชำรุด บริเวณด้านข้างตัดเป็นมุมแหลมถึงป้านหลายมุม เส้นผ่าศูนย์กลางยาวประมาณ 14.5 เซนติเมตร หนา 2.9 เซนติเมตร หนักประมาณ 500 กรัม สันนิษฐานได้ว่าถูกสร้างขึ้น หรือนำเข้ามาในสมัยที่มีการสร้าง หรือบูรณะโบราณสถานแห่งนี้

3.1.2 โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมประเภทปูนปั้น

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบชิ้นส่วนของปูนปั้นที่ใช้ในการประดับตามอาคารโบราณสถานชนิดต่าง ๆ เช่น เจดีย์ ฐานพระ และวิหารหรืออุโบสถ ซึ่งปูนปั้นที่

พบเหล่านี้ มีรูปแบบและลักษณะดังต่อไปนี้ (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาลวดลายปูนปั้น ประกอบสถาปัตยกรรม)

- **ชิ้นส่วนปูนปั้นลวดลายกนก หรือลายใบไม้**

พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด S4W8 มีขนาดความกว้าง 5 เซนติเมตร ยาว 8 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 70 กรัม

- **ชิ้นส่วนปูนปั้นลวดลายประจายาม หรือลายดอกสี่เหลี่ยม**

พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด S4W8 มีขนาดความกว้าง 5.7 เซนติเมตร ความยาว 5.6 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 78 กรัม

- **ชิ้นส่วนปูนปั้นลายดอกไม้ทรงกลม**

พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด S4W8 มีขนาดความกว้าง 8 เซนติเมตร ความยาว 8.4 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 15 กรัม

- **ชิ้นส่วนปูนปั้นลวดลายดอกไม้**

พบจากการขุดแต่งบริเวณกริด S4W8 มีขนาดความกว้าง 9 เซนติเมตร ความยาว มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 150 กรัม

3.1.3 โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมประเภทโลหะ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรมประเภทโลหะอยู่จำนวนหนึ่ง เป็นชิ้นส่วนของตะปูแบบตะลึงปลิงหล่า ใช้ในการช่วยยึดเครื่องไม้ของอาคารโบราณสถาน พบในบริเวณกริด S1E1, N2E3, N2E10, S5E7, S2E3 และ N1E1 จากการศึกษาวเคราะห์สามารถจำแนกรูปแบบของตะปูเหล่านี้ได้เป็น 2 รูปแบบดังนี้ คือ

- แบบที่ 1 เป็นตะปูรูปตัว V ปลายทั้งสองข้างหักเป็นรูปสี่เหลี่ยมมุมฉาก มีขนาดความยาวประมาณ 14-16 เซนติเมตร กว้างประมาณ 1-2 เซนติเมตร น้ำหนักโดยเฉลี่ยหนักประมาณ 50 กรัม

- แบบที่ 2 เป็นตะปูรูปตัว I มีด้านปลายข้างหนึ่งหนาจนคล้ายรูปหัวตะปู มีขนาดความยาวประมาณ 10-12 เซนติเมตร หนาประมาณ 1-2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยหนักประมาณ 40 กรัม

3.2 โบราณวัตถุประเภทรูปเคารพทางศาสนา

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์พบพระพุทธรูปที่ทำมาจากวัสดุต่าง ๆ จำนวนหนึ่ง ซึ่งพระพุทธรูปเหล่านี้ พบจากการขุดแต่งบริเวณคัวอาคารของวิหาร อุโบสถ หรือเจดีย์ต่าง ๆ และเนื่องจากพระพุทธรูปที่พบนี้จะมีพุทธลักษณะ และรูปแบบรวมทั้งนำมาจากวัสดุที่มีความแตกต่างกันออกไป ดังนั้นคณะผู้ศึกษาจึงจัดจำแนกแยกประเภทของพระพุทธรูป และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปออกเป็นประเภทต่าง ๆ ได้ดังต่อไปนี้ คือ

3.2.1 พระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากดินเผา

จากการขุดแต่งพบพระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากวัสดุประเภทดินเผาจำนวนหนึ่ง (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป) พระพุทธรูปที่พบเหล่านี้ มีการทำรูปแบบและพุทธลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น ทำเป็นพระพิมพ์ดินเผา พระพุทธรูปบูชา รวมทั้งมีพุทธลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น ทรงประทับนั่งบ้าง ยืนบ้าง นอนบ้าง เป็นต้น

พระพุทธรูปที่พบส่วนมากพบจากการขุดแต่งบริเวณตัวอาคาร โบราณสถาน เช่น วิหาร อุโบสถ และตามเจดีย์ต่าง ๆ ซึ่งพระพุทธรูปที่พบส่วนมากมีสภาพชำรุดแตกหักเสียหายเป็นจำนวนมาก พระพุทธรูปดินเผา และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปดินเผาที่พบจะมีรูปแบบลักษณะเป็นรูปแบบของพระพุทธรูปในศิลปะแบบอยุธยาและน่าจะมียุคอยู่ในช่วง พุทธศตวรรษที่ 21 – 22

พระพุทธรูปดินเผาและชิ้นส่วนของพระพุทธรูปดินเผาที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์จะมีพุทธลักษณะและรายละเอียด ดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

- เม็ดพระศกของพระพุทธรูปดินเผา

เม็ดพระศกของพระพุทธรูปดินเผาพบเป็นจำนวนมาก บางชิ้นร่องรอยของการลงลักปิดทอง พบบริเวณกริด N1W1, N2E3 , N2E10, N2W7 , S1E1, S3E5, S8E7, N2E5, N9E6 (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป) เม็ดพระศกที่พบ มีขนาด ความกว้าง 4.5 เซนติเมตร ความสูง 5 เซนติเมตร ความหนา 0.8 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นหนักประมาณ 20 กรัม

- ชิ้นส่วนฐานของพระพุทธรูปดินเผา

พบบริเวณกริด N2E5 , N9E6 มีลักษณะเป็นชิ้นส่วนฐานมีฐานลักษณะคล้ายฐานปัทม์ของพระพุทธรูป มีขนาด ความกว้าง 8.3 เซนติเมตร ความสูง 9.5 เซนติเมตร ความหนา 1.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยแต่ละชิ้นหนักประมาณ 420 กรัม

3.2.2 พระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากหิน

จากการขุดแต่งพบพระพุทธรูปที่ทำจากหิน ซึ่งส่วนมากมีสภาพชำรุด และพบน้อยมากพระพุทธรูป ที่พบจะทำเป็นพระพุทธรูปบูชา มีรูปแบบและลักษณะเป็นพระพุทธรูปที่สร้างขึ้นในสมัยอยุธยาตอนกลาง คือมีพระพักตร์เรียว พระนาสิกโด่ง พระวรกายโปร่งเพรียวขึ้นกว่าช่วงอยุธยาตอนต้น ส่วนใหญ่จะเป็นปางสมาธิราบ มีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 21 – 22 (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป)

พระพุทธรูปดินเผา และชิ้นส่วนของพระพุทธรูปที่ทำจากหินที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถาน วัดมเหยงคณ์ จะมีพุทธลักษณะ และรายละเอียดดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

- พระพุทธรูปเนื้อหิน

พบบริเวณกริด S10W3 มีสภาพชำรุด บริเวณเศียรพระและฐานบางส่วนหัก หาย มีพุทธลักษณะทรงประทับนั่ง แสดงปางมารวิชัย มี ส่วนฐานกว้าง 6.5 เซนติเมตร ความสูง 7 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 140 กรัม

- ชิ้นส่วนพระกรรมของพระพุทธรูปเนื้อหิน

พบบริเวณกริด N1E1 มีสภาพชำรุดพบเพียง 1 ชิ้น มีขนาดความกว้าง 5.5 เซนติเมตร ความยาว 14 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ย 180 กรัม

- ชิ้นส่วนพระกรรมของพระพุทธรูปเนื้อหิน

พบบริเวณกริด N8E8 มีสภาพชำรุดพบเฉพาะบริเวณส่วนพระกรรม มีขนาด ความยาว 8.2 เซนติเมตร ความกว้าง 3.3 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 60 กรัม

- ชิ้นส่วนท่อนแขนของพุทธรูปเนื้อหิน

พบบริเวณกริด S1E2 มีสภาพชำรุด พบ 1 ชิ้น มีขนาด โดยเฉลี่ยประมาณ ความ กว้าง 7.5 เซนติเมตร ความยาว 12 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 1200 กรัม

- ชิ้นส่วนรัศมีเนื้อหิน

พบในบริเวณกริด N7E12 มีสภาพชำรุด พบเฉพาะส่วนท่อนบนของโลกุตระ เนื้อหินสีเทา มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณความสูง 6 เซนติเมตร ความกว้าง 3 เซนติเมตร มีน้ำหนัก โดยเฉลี่ยประมาณ 110 กรัม

3.2.3 พระพุทธรูปและชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจากโลหะ

จากการขุดแต่งพบพระพุทธรูป และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปที่ทำจาก โลหะสำริดเป็นจำนวนมาก (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป) พระพุทธรูปที่พบมีการ ทำรูปแบบและพุทธลักษณะที่แตกต่างกันออกไป เช่น ทำเป็นพระชัยวัฒน์ พระพุทธรูปบูชา พระ พุทธรูปสำริดที่พบเหล่านี้เป็นพระพุทธรูปที่นิยมทำในสมัยอยุธยา ซึ่งจะมีรูปแบบและพุทธลักษณะ ที่คล้ายคลึงกัน หรือเป็นรูปแบบเดียวกัน เช่น การทำพระชัยวัฒน์ ซึ่งสามารถพบได้ทั่วไปตาม โบราณในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่น วัดกุฎีขาว วัดจักรวรรดิ วัดสมณ โกฐฐาราม เป็นต้น

พระพุทธรูปที่พบส่วนมากพบจากการขุดแต่งบริเวณตัวอาคาร โบราณสถาน เช่น วิหาร อุโบสถ และตามเจดีย์ต่าง ๆ ซึ่งพระพุทธรูปที่พบส่วนมากมีสภาพชำรุด แตกหัก เสียหาย เป็นจำนวนมาก พระพุทธรูปสำริด และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปสำริดที่พบจะมีรูปแบบและ ลักษณะเป็นรูปแบบของพระพุทธรูปในศิลปะแบบอยุธยาและน่าจะมียุคอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่

21 – 22

พระพุทธรูปสำริด และชิ้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปสำริดที่พบจากการขุด แต่งโบราณสถาน วัดมเหยงคณ์ มีพุทธลักษณะ และรายละเอียดดังต่อไปนี้ต่อไปนี้ คือ

3.2.3.1 เทียรพระพุทธรูปสำริด (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป)

- **ชั้นที่ 1** เทียรพระชัยวัฒน์พบบริเวณกริด N9E17 มีสภาพชำรุด สวมชฎามงกุฎ ทรงสูง มีรูปแบบศิลปะอยุธยาตอนกลาง มีขนาดความกว้าง 2.6 เซนติเมตร ความสูง 4.8 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 40 กรัม (รูปที่ 81 ภาพลายเส้นที่ 12)

- **ชั้นที่ 2** พบบริเวณกริด N9E17 มีสภาพชำรุด มีรูปแบบศิลปะอยุธยา มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 3.2 เซนติเมตร ความสูง 5.7 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 60 กรัม (รูปที่ 81 ภาพลายเส้นที่ 13)

- **ชั้นที่ 3** พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด มีรูปแบบศิลปะอยุธยา – อุ้มทอง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 3.8 เซนติเมตร ความสูง 6 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 100 กรัม (รูปที่ 82 ภาพลายเส้นที่ 14)

- **ชั้นที่ 4** พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด มีรูปแบบศิลปะอยุธยา มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 2.6 เซนติเมตร ความสูง 4.1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 52 กรัม (รูปที่ 81 ภาพลายเส้นที่ 15)

- **ชั้นที่ 5** เทียรพระชัยวัฒน์พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด สวมชฎามงกุฎ สูง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 2.3 เซนติเมตร ความสูง 4.4 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 25 กรัม (รูปที่ 82 ภาพลายเส้นที่ 16)

- **ชั้นที่ 6** เทียรพระชัยวัฒน์พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด สวมสวมชฎา ทรงสูง มีรูปแบบศิลปะตอนกลาง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 2.2 เซนติเมตร ความสูง 4.8 เมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 30 กรัม (รูปที่ 82 ภาพลายเส้นที่ 17)

- **ชั้นที่ 7** พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด มีรูปแบบศิลปะอยุธยา มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร ความสูง 11 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 600 กรัม (รูปที่ 83 ภาพลายเส้นที่ 18)

- **ชั้นที่ 8** พบบริเวณกริด S10W8 มีสภาพชำรุด มีรูปแบบศิลปะอยุธยา มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 5.2 เซนติเมตร ความสูง 7.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 220 กรัม (รูปที่ 84 ภาพลายเส้นที่ 19)

3.2.3.2 ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปสำริด (พระชัยวัฒน์) (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป)

- **ชั้นที่ 1** บริเวณกริด N2E5 มีสภาพชำรุด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 6.2 เซนติเมตร ความสูง 7.4 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 138 กรัม

- ชั้นที่ 2 บริเวณกริด N6E7 มีสภาพชำรุด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 5.7 เซนติเมตร ความสูง 8 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 205 กรัม
- ชั้นที่ 3 บริเวณกริด N6E7 มีสภาพชำรุด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 6 เซนติเมตร ความสูง 8 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 150 กรัม
- ชั้นที่ 4 บริเวณกริด N9E17 มีสภาพชำรุด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 6.6 เซนติเมตร ความสูง 8.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 135 กรัม
- ชั้นที่ 5 บริเวณกริด N9E17 มีสภาพชำรุด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 7 เซนติเมตร ความสูง 8.1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 120 กรัม

3.2.3.3 ชั้นส่วนต่าง ๆ ของพระพุทธรูปสำริด (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาพระพุทธรูป)

- เม็ดพระศก พบบริเวณกริด N1E1 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 1.8 เซนติเมตร ความสูง 1.6 เซนติเมตร ความหนา 0.05 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 15 กรัม
- รัศมี (ส่วนยอดของเศียรพระพุทธรูป) พบบริเวณกริด N2E5 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 2 เซนติเมตร ความสูง 6.7 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 40 กรัม (รูปที่ 85 ภาพลายเส้นที่ 20)
- ชั้นส่วนพระหัตถ์ข้างซ้าย พบบริเวณกริด N2E3 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 8 เซนติเมตร ความยาว 1.5 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 80 กรัม (รูปที่ 86 ภาพลายเส้นที่ 21)
- ชั้นส่วนพระหัตถ์ข้างซ้าย พบบริเวณกริด S₁E₁ มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 1.8 เซนติเมตร ความยาว 8.5 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 70 กรัม (รูปที่ 86 ภาพลายเส้นที่ 22)
- ชั้นส่วนพระวรกายของพระพุทธรูปสำริดชัยวัฒน์ พบบริเวณกริด S1E1 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 3.5 เซนติเมตร ความยาว 4.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 30 กรัม (ภาพลายเส้นที่ 23)
- ข้อต่อท่อนแขนข้างขวาของพระพุทธรูปสำริด พบบริเวณกริด S1E1 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 4.8 เซนติเมตร ความยาว 5.5 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 300 กรัม (รูปที่ 87 ภาพลายเส้นที่ 24)
- ชั้นส่วนข้อมือของพระพุทธรูปสำริดพบบริเวณกริด N1E12 มีลักษณะเป็นแผ่น

แบนบริเวณขอบมีลวดลายประดับ มีสภาพชำรุดมาก มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 4.8 เซนติเมตร ความสูง 7.2 เซนติเมตร ความหนา 0.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 40 กรัม (รูปที่ 88 ภาพลายเส้นที่ 25)

3.2.3.4 ชิ้นส่วนของพระพุทธรูปสำริด (ดูรายละเอียด จากตารางการศึกษาพระพุทธรูป)

- **ชิ้นที่ 1** พบบริเวณกริด NIE12 มีสภาพชำรุดมาก มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 15 เซนติเมตร ความสูง 3.8 เซนติเมตร ความหนา 0.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 200 กรัม

- **ชิ้นที่ 2** พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุดมาก มีร่องรอยการลงรักปิดทอง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 3.5 เซนติเมตร ความยาว 5.9 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 70 กรัม (ภาพลายเส้นที่ 28)

- **ชิ้นที่ 3** พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด มีการประดับลวดลาย เช่น ลายกลีบบัว และลวดลายต่าง ๆ มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 7.5 เซนติเมตร ความสูง 5 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 190 กรัม (ภาพลายเส้นที่ 26)

- **ชิ้นที่ 4** พบบริเวณกริด S1E1 มีสภาพชำรุด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 5.5 เซนติเมตร ความสูง 6 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 70 กรัม (ภาพลายเส้นที่ 27)

- **ชิ้นที่ 5** พบบริเวณกริด S3E5 มีสภาพชำรุด เป็นชิ้นส่วน ๆ หนึ่งของพระพุทธรูปสำริด มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 8.5 เซนติเมตร ความสูง 4 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 160 กรัม

- **ชิ้นที่ 6** พบบริเวณกริด S3E5 มีสภาพชำรุด เป็นชิ้นส่วนของฐานเข่ามุม มีร่องรอยของการลงรักปิดทอง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 5.5 เซนติเมตร ความสูง 5.6 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 120 กรัม

- **ชิ้นที่ 7** พบบริเวณกริด S3E5 มีสภาพชำรุด เป็นชิ้นส่วนของฐานเข่ามุม มีร่องรอยของการลงรักปิดทอง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 4.8 เซนติเมตร ความสูง 5.1 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 72 กรัม

- **ชิ้นที่ 8** พบบริเวณกริด S3E5 มีสภาพชำรุด เป็นชิ้นส่วนของฐานเข่ามุม มีร่องรอยของการลงรักปิดทอง มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 3.1 เซนติเมตร ความสูง 3.9 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 30 กรัม (รูปที่ 89)

- **ชิ้นที่ 9** ชิ้นส่วนพระวรกายของพระพุทธรูปสำริด พบบริเวณกริด S1E4 มีขนาดโดยเฉลี่ยประมาณ ความกว้าง 3.5 เซนติเมตร ความสูง 3 เซนติเมตร ความหนา 0.2 เซนติเมตร มีน้ำหนักโดยเฉลี่ยประมาณ 19 กรัม

3.3 โบราณวัตถุประเภทที่ทำจากโลหะ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบโบราณวัตถุประเภทที่ทำจากโลหะ เพียง 2 ชิ้นในบริเวณกริด S10W8 เป็นชิ้นส่วนของอาวุธประเภทปลายหอก สภาพค่อนข้างชำรุด มีขนาดความยาว 33 เซนติเมตร ความกว้าง 3.5 เซนติเมตร มีน้ำหนัก 250 กรัม (รูปที่ 90)

- โบราณวัตถุประเภทสตูปจำลอง พบในบริเวณกริด N2E5 เป็นชิ้นส่วนของโบราณวัตถุประเภทสตูปจำลอง เนื้อสำริด มีการประดับตกแต่งด้วยการลงรักปิดทอง มีขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาวประมาณ 8 เซนติเมตร ความสูง 8 เซนติเมตร น้ำหนัก 210 กรัม

3.4 โบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่ผลิตขึ้นเองภายในประเทศ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบโบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาเป็นจำนวนมากค่อนข้างมากกระจายอยู่ทั่วไปตามบริเวณพื้นที่ต่าง ๆ ในเขตโบราณสถาน โดยโบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่ผลิตขึ้นเองในประเทศ มีทั้งแบบเนื้อดินธรรมดา (Earthenware) เนื้อแกร่ง (Stoneware) ทั้งแบบเคลือบและไม่เคลือบ และประเภทเครื่องถ้วย ภาชนะดินเผเหล่านี้ถูกผลิตขึ้นมาจากแหล่งเตาในบริเวณภาคกลาง และภาคเหนือตอนล่างของประเทศ ดังเช่น กลุ่มเตาบางปูนในจังหวัดสุพรรณบุรี กลุ่มเตาแม่น้ำน้อยในเขตจังหวัดสิงห์บุรี กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัยในเขตจังหวัดสุโขทัย รวมทั้งกลุ่มเตาพื้นเมือง ที่มีการผลิตภาชนะขึ้นเมื่อนำมาใช้ประโยชน์ในด้านต่าง ๆ รูปทรงและการตกแต่งที่พบส่วนมาก จะมีลักษณะที่แตกต่างกันออกไป ตามเทคโนโลยีการผลิต และการนำไปใช้งาน (ดูรายละเอียด จากตารางการศึกษาภาชนะดินเผา)

ทั้งหมดน่าจะกำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 23 ซึ่งทั้งหมดสามารถจำแนกได้ดังนี้

3.4.1 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาพื้นเมือง

กลุ่มเตาพื้นเมือง พบทั้งแบบภาชนะเนื้อดินธรรมดา และแบบเนื้อดินแกร่ง รูปทรงที่พบเป็นประเภท ตะคันดินเผา ผ่าภาชนะ หม้อและไห ทรงต่าง ๆ ซึ่งรูปแบบของภาชนะเหล่านี้พบว่ามีการใช้โดยทั่วไป ตามแหล่งชุมชนโบราณเมืองโบราณต่าง ๆ ในภาคกลางของไทย และยังมีใช้งานถึงปัจจุบัน น่าจะกำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 24

3.4.1.1 ประเภทเนื้อดินธรรมดา (Earthenware)

เป็นภาชนะเนื้อดิน เเผาในอุณหภูมิ 800 - 1000 องศาเซลเซียส ลักษณะเนื้อดินหยาบ ส่วนผสมของกรวดหรือเกลบขาว เวลาเคาะจะส่งเสียงดัง เปาะเปาะ (Normalatic Sound) สามารถดูดซึมน้ำได้ ภาชนะดินเผาแบบนี้เมื่อหลังการเผาจะมีเทาดำเทาเกลบขาว น้ำตาลปนแดง นวล ส้ม แดง ส้ม ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเนื้อดิน ส่วนผสมและอุณหภูมิในการเผา การขึ้นรูปพบทั้งสองแบบ ทั้งแบบขึ้นด้วยมือ และเป็นหมุน เทคนิคการตกแต่งที่พบเป็นลวดลายที่เกิดขึ้นจากการขีดขีด กัด ประทับ เชือกทาบ และตีลาย ภาชนะในกลุ่มนี้พบเป็นจำนวนมากตามแหล่งเมืองโบราณ

และชุมชนโบราณต่าง ๆ ในภาคเหนือของประเทศ เป็นภาชนะที่ผลิตขึ้นทั่วไป เพื่อใช้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน กำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 13 – 23

ที่โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ได้พบเศษภาชนะดินเผาประเภทนี้กระจายอยู่ทั่วไปในเขตโบราณสถาน และบริเวณใกล้เคียง สามารถจำแนกรูปทรงต่าง ๆ ได้ดังนี้

- ตะคันดินเผา สภาพค่อนข้างสมบูรณ์ ขึ้นรูปด้วยแป้นหมุนใช้ในการทาบทาไปแทนตะเกียง โดยใช้น้ำมันปลา (?) หรือน้ำมันมะพร้าว มีเชือกค้ำทำเป็นไส้วางปาตะคัน สำหรับใช้ในการจุดไฟให้แสงสว่าง

- ฝาภาชนะ เป็นฝาของภาชนะประเภทหม้อ หรือ โถ มีจุด หรือที่จับบริเวณเหนือฝา

- หม้อและไห พบชิ้นส่วนเพียงบริเวณส่วนปาก (โด้งออก) และบริเวณลำตัว และก้นของภาชนะ ขึ้นรูปด้วยมือและเป็นหมุน ประดับลวดลายด้วยการขูดขีด และการกดประทับเป็นหลัก สันนิษฐานว่าใช้ประโยชน์ในการหุงหาอาหาร บรรจุอาหารแห้ง หรือของหมักดองต่าง ๆ

- โอ่ง พบชิ้นส่วนบริเวณ ปาก ไหล่ และลำตัว ขึ้นรูปด้วยแป้นหมุนเข้ากับมือ ตกแต่งด้วยลายขูดขีด และกดประทับ พบบริเวณกริด S2E2 ขนาดค่อนข้างใหญ่ และหนา สามารถจัดแยกเป็นกลุ่ม ภาชนะดินเผา (Potting) ได้

3.4.1.2 ประเภทเนื้อแกร่ง (Stoneware)

ลักษณะเนื้อดินค่อนข้างละเอียด ส่วนผสมหินดินขาว หรือวัสดุอื่น ๆ ลงไปในเนื้อดินเพื่อก่อให้เกิดความแกร่ง เผาในอุณหภูมิพอประมาณ 1,000 – 1,300 องศาเซลเซียส เวลาเผาจะมีเสียงใส (Metalic Sound) น้ำซึมผ่านไม่ได้ เศษภาชนะดินเผาประเภทนี้ที่พบในเขตโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ มักมีสีเทา เทาดำ ส้ม และส้มนวล ตกแต่งลวดลายด้วยการกดประทับ และการขูดขีด ขึ้นรูปทั้งแป้นหมุนและมือ พบได้ทั่วไปตามแหล่งชุมชน หรือเมืองโบราณต่าง ๆ ในเขตภาคกลางของประเทศ กำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 23 สามารถจำแนกตามรูปทรงต่าง ๆ ได้ดังนี้

- ตะคันดินเผา ขึ้นรูปด้วยแป้นหมุน เนื้อดินออกสีส้ม หรือส้มแดง ใช้ในการทาบทาไปแทนตะเกียงมีเชือกทำเป็นไส้ สำหรับจุดไฟให้แสงสว่าง

- หม้อและไห พบชิ้นส่วนในบริเวณปาก ไหล่ ลำตัว และก้น เนื้อดินออกสีส้ม ส้มแดง น้ำตาล และเทา ขึ้นรูปด้วยแป้นและมือ ตกแต่งด้วยการกดประทับ ขูดขีด และการเจาะร่องเป็นแนวยาว เส้นผ่าศูนย์กลางของปากมีขนาด 12 – 18 เซนติเมตร พบโดยทั่วไปในเขตโบราณสถานวัดมเหยงคณ์

- โอ่ง หรืออ่าง พบชิ้นส่วนบริเวณลำตัว และปากที่มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 25 – 28 เซนติเมตร ขึ้นรูปจากแป้นหมุน เนื้อดินออกสีส้ม ดำ และเทา ตกแต่งด้วยการกดประทับ การขูดขีด และการเจาะร่องเป็นแนวยาว เนื้อดินหนาประมาณ 1.1 – 1.4 เซนติเมตร พบโดยทั่วไปในเขตโบราณสถานของวัดมเหยงคณ์

3.4.2 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อย

กลุ่มเตาแม่น้ำน้อย หรือกลุ่มเตาวัดมะปรางค์ พบภาชนะแบบเนื้อแกร่ง เผาด้วยอุณหภูมิสูงประมาณ 1,200 – 1,300 องศาเซลเซียส ลักษณะเตาเป็นรูปแบบของเตาชนิดระบายความร้อนในแนวนอน เตามีขนาดค่อนข้างใหญ่ ซึ่งจากลักษณะของเตาที่หลงเหลืออยู่ สามารถแสดงให้เห็นถึงลักษณะของอุตสาหกรรมเครื่องปั้นดินเผาที่ค่อนข้างใหญ่ และมีความสำคัญแห่งหนึ่งในอยุธยา รูปทรงที่พบส่วนใหญ่ เป็นภาชนะประเภทไห ครก และพวยกา มีทั้งสองแบบ เคลือบสีน้ำตาลและไม้เคลือบ ขึ้นรูปด้วยเป็นหมุน เนื้อดินออกสีส้ม และน้ำตาลอมดำ ค่อนข้างหยาบ เพราะมีแร่เหล็กปนอยู่ในเนื้อดินค่อนข้างมาก ตกแต่งลวดลายด้วยการขีดขีด หรือเจาะร่องเป็นเส้นวงกลมรอบภาชนะ ซึ่งรูปแบบของภาชนะเหล่านี้พบว่ามีการใช้ทั่วไป ตามแหล่งชุมชนและเมืองโบราณต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริเวณจังหวัดสิงห์บุรี ซึ่งเป็นแหล่งผลิตโดยตรง ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และในปากของเรืออับปาง ร่วมกับกลุ่มเครื่องถ้วยสุโขทัย กำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 20 - 23

3.4.2.1 ประเภทเนื้อแกร่ง

ลักษณะเนื้อดินค่อนข้างละเอียด มีส่วนผสมของดินขาว หรือวัตถุดิบ ๆ ลงไปในเนื้อดินเพื่อก่อให้เกิดความแกร่ง เวลาเคาะมีเสียงใส (Metalic Sound) ส่วนมากมีสีน้ำตาล น้ำตาลแดง และส้ม ตกแต่งด้วยการเจาะร่องตามขวาง และการประทับลาย สามารถจำแนกเป็นรูปทรงได้ต่าง ๆ ดังนี้

- ชิ้นส่วนพวยกา ของภาชนะทรงกา พบเฉพาะส่วนที่เป็นพวยกา เนื้อดินแกร่งสีส้ม พบ 8 ชิ้น ในบริเวณกริด N5W15 หนักประมาณ 110 กรัม

- ไห พบชิ้นส่วนบริเวณปาก (โค้งออก) ลำตัว และก้นของภาชนะ ขึ้นรูปด้วยเป็นหมุนเนื้อดินมีทั้งแบบสีส้ม เนื้อแกร่งธรรมดา และแบบเคลือบสีน้ำตาล และสีดำ เนื้อแกร่ง ตกแต่งลวดลายด้วยการขีดขีด หรือเจาะร่องตามขวางเป็นเส้นวงกลม พบจำนวนน้อย กระจายอยู่โดยทั่วไปในเขตโบราณสถานวัดมเหยงคณ์

3.4.3 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาบ้านบางปูน

กลุ่มเตาบ้านบางปูน ตั้งอยู่ในบริเวณริมฝั่งแม่น้ำสุพรรณบุรี หรือท่าจีน ลักษณะเตาก่อด้วยดินเหนียวระบายความร้อนในแนวนอน ภาชนะถูกผลิตขึ้นมาเพื่อใช้ในท้องถิ่น มิได้เป็นสินค้าส่งออก และผลิตเพียงประเภทเดียวไม้เคลือบเท่านั้น ตกแต่งด้วยการขีดขีด หรือกดประทับเป็นจุด ๆ รูปทรงที่พบบนจะเป็นรูปทรงแบบอ่าง ไห และครก รูปแบบของภาชนะเหล่านี้พบโดยทั่วไปในบริเวณแหล่งเมืองโบราณและชุมชนโบราณในเขตภาคกลางของประเทศไทย เช่น แม่น้ำแม่กลอง และตามลำน้ำในเขตจังหวัดสุพรรณบุรี นอกจากนี้ยังพบในซากเรืออับปาง ทางชายฝั่งทะเลทางด้านตะวันออก และภาคใต้ของไทย เครื่องปั้นดินเผาในแหล่งเตาบ้านบางปูนคงมีการพัฒนามาก่อนสมัยอยุธยา ราวพุทธศตวรรษที่ 18 -19 อันเป็นผลมาจากความเจริญรุ่งเรืองของรัฐสุพรรณบุรี

และมีอายุร่วมสมัยกับการผลิตเครื่องถ้วยสุโขทัยรุ่นแรกอยู่ในระยะหนึ่งก่อนจะเลิกผลิตไป (ปริวรรต ปรีชากร, 2538: 46)

3.4.3.1 ประเภทเนื้อแกร่ง

ลักษณะเนื้อค่อนข้างละเอียดอ่อน เเผาในอุณหภูมิสูงพอประมาณ 1,200 – 1,300 องศาเซลเซียส เวลาเคาะมีเสียงใส (Metalic Sound) ลักษณะเตาก่อด้วยดินเหนียว ระบายความร้อนผ่านทางแนวนอน ตกแต่งด้วยการชุบขีด หรือกดประทับเป็นจุด ๆ โดยไม่เว้นที่ว่างเปล่าคล้ายรูปแบบเครื่องปั้นดินเผาในสมัยทวารวดี ในการชุบแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบเศษภาชนะดินเผาประเภทนี้ค่อนข้างน้อย ขึ้นรูปด้วยเป็นหมุน เนื้อดินออกสีเทา ตกแต่งด้วยการกดประทับ สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นชิ้นส่วนของภาชนะทรงกรก อ่าง และไห น่าจะมีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 18 – 19 จากการศึกษาร่วมสมัยกับแหล่งเตาบ้านบางปูน

3.4.4 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตากลุ่มสุโขทัย – ศรีสัชนาลัย

กลุ่มเตาสุโขทัย – ศรีสัชนาลัย เป็นภาชนะประเภทเครื่องเคลือบแบบสังคโลก แหล่งเตา 2 ที่ คือ แหล่งเตาที่อำเภอเมืองสุโขทัย เป็นเตาชนิดระบายความร้อนผ่านในแนวดิ่ง ตั้งอยู่เป็นกลุ่ม ๆ บริเวณลำน้ำโจน ส่วนอีกที่ คือ แหล่งเตาที่อำเภอศรีสัชนาลัย เป็นเตาประทุน หรือเตาชนิดระบายความร้อนผ่านในแนวนอน ตั้งอยู่บริเวณสองฝั่งของแม่น้ำยม เป็นเตาประเภทที่เครื่องถ้วยได้คุณภาพสูงกว่า อุศาสหกรรมการผลิตเครื่องถ้วยในกลุ่มเตานี้ เริ่มขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 19 แต่รูปทรงยังขาดความประณีตสวยงามอยู่มาก จนมาถึงในราวพุทธศตวรรษที่ 20 ได้เกิดการเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่กับตลาดการค้าของจีน ยังผลไม้เครื่องถ้วยสุโขทัยเกิดการพัฒนาขึ้น และเป็นที่ต้องการของตลาด ทั้งภายในและภายนอกอาณาจักรจนกระทั่งกลางพุทธศตวรรษที่ 21 จึงค่อย ๆ เสื่อมความนิยมลง เพราะเครื่องถ้วยสามารถกลับมาครอบครองตลาดได้อีกครั้ง ส่วนอีกสาเหตุหนึ่งที่เครื่องถ้วยสุโขทัยยุติบทบาทลงไปนั้นเป็นเพราะภาวะทางสงครามระหว่างกรุงศรีอยุธยา กับพม่าเมื่อราวต้นพุทธศตวรรษที่ 22 หรือสิ้นสุดลงเมื่อคราวก่อนที่จะปล่อยให้เมืองสวรรคโลก (ศรีสัชนาลัย) ทิ้งร้างลงในปี พ.ศ. 2127

3.4.4.1 ภาชนะดินเผาประเภทเครื่องเคลือบ

เป็นภาชนะดินเผาประเภทเนื้อแกร่ง มีทั้งแบบเคลือบและไม่เคลือบเด่นมากในเรื่องของเครื่องถ้วยสังคโลก ที่กลายเป็นสินค้าออกที่สำคัญ ของกรุงศรีอยุธยา ในราวพุทธศตวรรษที่ 20 – 21 สำหรับคำว่าสังคโลกนั้นเป็นคำที่รู้จักกันดีในปัจจุบัน โดยสำหรับที่มาของคำว่าสังคโลก มีผู้ตั้งสมมติฐานหลายประเภท สมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพทรงสันนิษฐานคำว่า “สัง” เพี้ยนมาจากคำว่า “ซ้อง” ซึ่งเป็นนามของราชวงศ์ที่ปกครองประเทศจีนระหว่าง พ.ศ. 1503 ถึง พ.ศ. 1819 ส่วนคำว่า “กโลก” ยังไม่ทราบที่มาที่ชัดเจน อย่างไรก็ตาม รศ. เสนอ นิลเดช ผู้มีความเห็นในเรื่องนี้สอดคล้องกับสมเด็จฯ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ ได้อธิบายว่า โกลก เป็นคำมาจากภาษาจีน แปลว่าเตา ซึ่ง “สังคโลก” คงเพี้ยนมาจาก “ซ้องโกลก” ซึ่งแปลรวมกันได้ว่า “เตาเผ่นดินซ้อง”

สมมติฐานเป็นที่ยอมรับกันโดยส่วนใหญ่ ซึ่งเป็นคำที่เพี้ยนมาจากคำว่า “สวรรค์โลก” ซึ่งเป็นชื่อที่ใช้เรียกเมืองศรี สักขณาลัย ในเอกสารสมัยกรุงศรีอยุธยา โดยปรากฏในกฎในมณฑลเทศาภิบาล สมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ แต่เอกสารที่น่าเชื่อถือ คือพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐ ปรากฏชื่อสวรรค์โลก ครั้งแรกในเหตุการณ์ในเหตุการณ์ปี พ.ศ. 2099 และจากนั้นเป็นต้นมา “สวรรค์โลก” จึงปรากฏแทน ศรี สักขณาลัย (กรมศิลปากร, เครื่องถ้วยบุรีรัมย์ และเครื่องถ้วยสุโขทัย, หน้า 42) รูปแบบของเครื่องถ้วยสวรรค์โลกที่พบส่วนมากมักได้รับอิทธิพลทางด้านเทคโนโลยี การผลิตจากกลุ่มเครื่องถ้วยจากประเทศจีน โดยสำหรับการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ สามารถจำแนกตามประเภทได้ดังนี้

แบบที่ 1 เครื่องเคลือบแบบเคลือบเขียวชาเลนคอลล (Celadon ware) ผลิตขึ้นมาจากแหล่งเตาสุโขทัยในเมืองศรี สักขณาลัย (บ้านเกาะน้อย, บ้านป่ายาง) คุณภาพสูง ตกแต่งด้วยการเซาะร่อง หรือขูดขีดลวดลายเป็นร่อง ก่อนทำการเคลือบ บริเวณขอบปาก ทำเป็นรูปปีกกา คล้ายเทคนิคการแตก่างที่พบในเครื่องถ้วยเคลือบเขียว ที่ผลิตจากแหล่งเตาหลงเจียน มณฑลเจ้อเจียง ของจีน ในสมัยราชวงศ์หยวน หรือหมิง กำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 21 – 22 พบชิ้นส่วนบริเวณลำตัว และก้นของภาชนะประเภทชาม หรือถ้วย ความหนาของเนื้อดินเคลือบประมาณ 0.3 – 0.4 เซนติเมตร ภาชนะแบบนี้พบว่ามีการใช้อยู่ทั่วไป ตามแหล่งชุมชนโบราณ และเมืองโบราณในแหล่งภาคกลาง และภาคเหนือของประเทศ โดยเฉพาะตามเมืองโบราณและชุมชนสถานต่าง ๆ ในกรุงศรีอยุธยา เช่นกลุ่มวัดในเขตอโยธยา และกลุ่มวัดในคลองสระบัว(รูปที่ 91 ภาพลายเส้นที่ 29) (รูปที่ 97)

แบบที่ 2 เครื่องเคลือบแบบประเภทเขียนลายสีดำ หรือสีน้ำตาลใต้เคลือบใส (Black / Brown Paniting Underglazg Ware) ผลิตขึ้นมาจากแหล่งเตาในเมืองศรี สักขณาลัย (บ้านเกาะน้อย, บ้านป่ายาง) เป็นภาชนะประเภทเครื่องถ้วยที่เจริญขึ้นในราวพุทธศตวรรษที่ 21 ตกแต่งด้วยลวดลายช่อดอกไม้ ลายดอกไม้ ก้านขด และลายปลา รูปแบบ และเทคนิคการตกแต่งมีลักษณะคล้ายกันกับเครื่องถ้วยของเวียดนาม ที่ผลิตขึ้นมาทดแทนในช่วงยุคเสื่อมของถ้วยจีน กำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 21 – 22 พบชิ้นส่วนบริเวณ ปาก ลำตัว ก้น และฝาของภาชนะประเภทกระปุก โถ และคัลป์ ความหนาของเนื้อดินเคลือบประมาณ 0.3 – 0.4 เซนติเมตร รูปแบบของภาชนะที่พบยังพบว่ามีการใช้อยู่ทั่วไปตามเมืองโบราณ และชุมชนโบราณในแหล่งภาคกลางและภาคเหนือของประเทศ โดยอย่างยิ่งในสมัยสุโขทัยและสมัยกรุงศรีอยุธยา (รูปที่ 92 ภาพลายเส้นที่ 30)

ภาชนะในกลุ่มเตาสุโขทัย – ศรี สักขณาลัย เหล่านี้ยังมีการพบในเรือความ เรือพิทยาศาสตร์ และบางส่วนในเรือกระดาศ ซึ่งจมลงในราวพุทธศตวรรษที่ 20 – 22 อันเป็นการแสดงให้เห็นถึงการผลิตเพื่อการส่งออกไปยังเมือง และต่างประเทศ ของเครื่องถ้วยประเภทนี้ด้วย (รูปที่ 96)

3.5 ภาชนะที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาต่างประเทศ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบเศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วยที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาในต่างประเทศเป็นจำนวนมาก เมื่อเปรียบเทียบกับ โบราณวัตถุประเภทอื่น

ภาชนะเหล่านี้พบเพียงเศษชิ้นส่วนบริเวณ ส่วนปาก ลำตัว และก้นของภาชนะกระจายอยู่ในเขตพื้นที่ของโบราณสถาน จากการศึกษาวเคราะห์เทคนิคการตกแต่งและลวดลายของเศษภาชนะเหล่านี้ พบว่าเป็นภาชนะที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาในกลุ่มของประเภทเครื่องถ้วยเวียดนาม และกลุ่มของประเภทเครื่องถ้วยจีนที่มีอายุตั้งแต่สมัยราชวงศ์หยวนลงมาจนถึงของราชวงศ์ชิง กำหนดอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 23 กลุ่มของถ้วยเหล่านี้จะเข้ามาในอยุธยา

ผ่านทางการค้าขายสินค้าประเภทเครื่องถ้วย ที่ค่อนข้างมีความนิยมและเป็นสินค้าออกของหลายประเทศในช่วงสมัยนั้น

ภาชนะที่พบส่วนมากจะเป็นภาชนะประเภทเครื่องเคลือบ เครื่องลายคราม และเครื่องถ้วยเขียนลาย หรือสีบนเคลือบ รูปทรงของภาชนะเป็นรูปทรงประเภท ถ้วย ชาม และ โถ ซึ่งสามารถพบได้โดยทั่วไปตามชุมชนโบราณ และเมืองโบราณ ในเขตภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ของประเทศ รวมทั้งตามชายฝั่งทะเลตะวันออก และอ่าวไทย ซึ่งทั้งหมดสามารถนำมาจำแนกตามแหล่งเตา และสามารถการผลิตการตกแต่งได้ดังนี้ คือ

3.5.1 เครื่องถ้วยเวียดนาม

เครื่องถ้วยเวียดนาม เป็นของเครื่องถ้วยที่ผลิตขึ้นมาจากแหล่งผลิตในบริเวณดินแดนชั้นนำ 70 ดินแดนอันสงบทางภาคใต้ ในความหมายของราชวงศ์ถัง และแหล่งผลิตเครื่องถ้วยของชนชาติซามในบริเวณภาคใต้ของเวียดนามในปัจจุบัน

เครื่องถ้วยเวียดนาม เริ่มเป็นที่สนใจ เมื่อครั้งที่ชาวฝรั่งเศสเข้าไปทำการขุดคลองที่จังหวัดัทญหัว และพบศิลปวัตถุเป็นจำนวนมากค่อนข้างมาก ในขณะเดียวกันกับที่ประเทศฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซีย มีการขุดค้นพบเครื่องถ้วยเวียดนามเป็นจำนวนมาก ซึ่งทำให้เครื่องถ้วยเวียดนาม กลับมาที่น่าสนใจของนักวิชาการหลายท่าน แต่ยังไม่สามารถบอกถึงแหล่งผลิตที่แน่นอนได้ แต่อย่างไรก็ตาม เครื่องถ้วยเวียดนามก็สามารถศึกษาได้โดยการเปรียบเทียบ รูปทรง เทคนิค ลวดลาย กับของถ้วยจีน ที่เป็นรูปแบบวิธีการศึกษาที่ได้รับการยอมรับในปัจจุบัน ซึ่งจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์พบบริเวณส่วนก้นของภาชนะเครื่องถ้วยเวียดนาม เพียง 1 ชิ้น ในบริเวณกริด S3E1 เป็นก้นของเครื่องถ้วยลายครามหรือเครื่องเขียนใต้เคลือบ เขียนลายดอกไม้ จักอยู่ในสมัยราชวงศ์เฉยของของเวียดนาม ผลิตขึ้นภายใต้แบบอย่างของเครื่องถ้วยจีนในสมัยราชวงศ์หมิง ซึ่งต่อมามีการพัฒนามากขึ้น และให้อิทธิพลบางประการต่อเครื่องถ้วยลายครามของจีนในตอนปลายของราชวงศ์หมิง สันนิษฐานว่าน่าจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 21 – 22 เครื่องถ้วยเวียดนามมักพบตามแหล่งโบราณคดีที่มีอายุในช่วงพุทธศตวรรษที่ 19 – 22 เช่นที่จังหวัดตาก สุโขทัย เชียงใหม่ และสงขลา พบกับเครื่องถ้วยจีนเสมอ แต่พบในปริมาณที่น้อยมาก

และยังพบในแหล่งโบราณคดีต่างประเทศ โดยเฉพาะฟิลิปปินส์ และอินโดนีเซียที่เป็นตลาดที่เป็นตลาดสำคัญของถ้วยเวียดนามในขณะนั้น ซึ่งจากการที่พบเศษภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเวียดนามเพียงหนึ่งชิ้นนี้อาจเป็นไปได้ว่า เครื่องถ้วยประเภทนี้ได้รับความนิยมน้อยมาก เมื่อเทียบกับเครื่องถ้วยจากแหล่งเตาพื้นเมืองอื่นๆที่พบจำนวนมาก

3.5.2 เครื่องถ้วยจีน

เป็นโบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่มีการพบค่อนข้างมากจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ (ดูจากตารางศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย) แสดงให้เห็นถึงความนิยมที่มีต่อเครื่องถ้วยประเภทนี้ในสมัยอยุธยาได้เป็นอย่างดี เนื้อขาวเผาดำด้วยอุณหภูมิสูง เป็นภาชนะประเภทเนื้อเคลือบ บนเส้นภาชนะบริเวณปาก ลำตัว และก้น ส่วนใหญ่ที่พบเป็นเศษของภาชนะประเภท โถ ถ้วย ชาม และจาน การศึกษาเทคนิคการผลิต การตกแต่งลวดลาย และตัวอักษรที่ปรากฏบนชิ้นภาชนะสามารถกำหนดอายุถึงแหล่งเตาของโบราณวัตถุประเภทนี้ ได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 23 หรือ ตั้งแต่ในสมัยราชวงศ์หยวน จนถึงในสมัยราชวงศ์ชิง ที่สามารถนำมาเปรียบเทียบยุคสมัยระหว่างไทยกับจีนได้ดังนี้ คือ

ในส่วนของอาณาจักรสุโขทัย ช่วงพุทธศตวรรษที่ 18 – 20 จะตรงกับราชวงศ์หยวนใน พ.ศ. 1823 – 1911 อาณาจักรอยุธยาเริ่มใน พ.ศ. 1893 – 2310 ตั้งแต่รัชสมัยของสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 (พ.ศ. 1893 – 1912) จนถึง รัชสมัยพระเจ้าปราสาททอง (พ.ศ. 2173 – 2198) จะตรงกับราชวงศ์ของจีน ตั้งแต่สมัยพระเจ้าหงู่ (พ.ศ. 1911 – 1941) จนถึงพระเจ้าหลิงเจิน (พ.ศ. 2171 – 2187)

อยุธยาในสมัยของพระเจ้าปราสาททอง (พ.ศ. 2173 – 2198) ถึงสมัยรัตนโกสินทร์ในช่วงสมัยของรัชกาลที่ 6 (พ.ศ. 2453 – 2467) จะตรงกับราชวงศ์ชิงของจีน ตั้งแต่สมัยพระเจ้าซุ่นจื่อ (พ.ศ. 2187 – 2204) จนถึงพระเจ้าเฟี้ยยงก (พ.ศ. 2452 – 2455)

เครื่องถ้วยจีนที่พบในเขตโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ เป็นเครื่องถ้วยที่มีการตกแต่งประเภทเครื่องเคลือบสีขาว เครื่องเคลือบสีขาวชาเลนคอด เครื่องลายคราม และประเภทเขียนสีบนเคลือบ พบในจำนวนมากค่อนข้างมาก และจะมีรูปแบบที่สามารถพบได้ทั่วไปตามชุมชนและเมืองโบราณต่าง ๆ ทั่วทุกภาคของประเทศ ทั้งนี้ก็เนื่องจากระบบบรรณาการด้านความสัมพันธ์ไมตรี และการติดต่อค้าขายระหว่างไทยกับจีน ที่มีร่วมกันมาเป็นระยะเวลาที่ยาวนานเรื่อยมา ตั้งแต่สมัยทวารวดี ในพุทธศตวรรษที่ 1 จนถึงในปัจจุบัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสมัยที่กรุงศรีอยุธยาขึ้นมาเป็นอาณาจักรที่เป็นศูนย์กลางทางอำนาจและการเมือง ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 19 – 23 ซึ่งได้มีการติดต่อค้าขายอย่างกว้างขวาง ในการค้าประเภทเครื่องถ้วยจีน ได้กลายมาเป็นสินค้าที่นิยกกันอย่างแพร่หลาย เงินมีอิทธิพลในตลาดการค้าไทยค่อนข้างมาก ซึ่งจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ สามารถจำแนกเครื่องถ้วยที่พบ ตามสมัยของราชวงศ์ (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษาภาชนะดินเผา) ได้ดังนี้

3.5.2.1 เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หยวน (พ.ศ. 1823 – 1911)

เครื่องถ้วยจีนในสมัยราชวงศ์หยวน มีการขยายตัวและมีความเจริญรุ่งเรืองอย่างมากในราวพุทธศตวรรษที่ 19 เครื่องถ้วยประเภทเครื่องลายครามได้รับการพัฒนาขึ้นและได้รับความนิยมอย่างมาก เพราะการค้าขายในช่วงนี้ ได้รับการอุปถัมภ์ จากราชสำนักของจีน รูปแบบของเครื่องถ้วยของจีนในราชวงศ์หยวน มักพบโดยทั่วไปตามแหล่งโบราณคดีในภาคเหนือ และภาคกลาง คาบสมุทรมหาสมุทรใต้ พบในปริมาณน้อย สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 20 พบชิ้นส่วนบริเวณ ปาก ลำตัว และก้น ที่ไม่เคลือบและมีรอยก็เป็นรูปวงแหวน รูปทรงที่พบเป็นภาชนะประเภทถ้วย ชาม และกระปุก ตกแต่งด้วยการเคลือบบนเคลือบเขียวชาเลนดอล และเขียนครามได้เคลือบ ซึ่งสามารถจำแนกตามรูปแบบ รูปทรง และการตกแต่งได้ดังนี้ (รูปที่ 95 ภาพลายเส้นที่ 31)

แบบที่ 1 ประเภทเครื่องถ้วยสีขาวขุ่น พบเพียง 2 ชิ้น ในบริเวณกริด N5E11 และ N4E3 เป็นก้นของภาชนะรูปทรงกระปุก เคลือบขาวแว่นก้นเป็นรอยของก้น น้ำเคลือบสีขาวอมฟ้า เส้นผ่าศูนย์กลางของภาชนะมักปากน้ำเคลือบออก เพราะใช้วิธีวางคว่ำเผาภายในกล่องดินที่มีลักษณะเป็นชั้น ๆ สันนิษฐานอายุน่าจะตกอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 รูปแบบของภาชนะในกลุ่มนี้มีการค้นพบที่วัดพระราม พระนครศรีอยุธยา ที่จังหวัดสุโขทัย ในอำเภอสวรรคโลก และที่คลองท่าเรือ และท่าเสม็ด อำเภอเมือง จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นต้น

แบบที่ 2 ประเภทเครื่องเคลือบเขียวชาเลนดอล พบชิ้นส่วนบริเวณก้นของภาชนะรูปทรงชาม หรือถ้วย ที่ก้นด้านนอกของภาชนะมีร่องรอยของการใช้ก้นที่ตอตั้งเผาเป็นรูปวงแหวน ด้านในตกแต่งด้วยการเซาะเป็นร่องก่อนทำการเคลือบ น่าจะมีอายุตกอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 20 รูปแบบของภาชนะในกลุ่มนี้มีการค้นพบตามแหล่งโบราณคดีในภาคกลาง ภาคเหนือ และภาคใต้ ของไทย เช่น ที่อำเภอสวรรคโลก และอำเภอเมือง จังหวัดสุโขทัย ที่คลองท่าเรือ อำเภอเมือง และอำเภอท่าศิลา จังหวัดนครศรีธรรมราช รวมทั้งซากเรืออัปปาง ในบริเวณอ่าวไทย เป็นต้น

แบบที่ 3 เขียนสีครามได้เคลือบ พบชิ้นส่วนบริเวณก้นของภาชนะประเภท ถ้วย ชาม หรือกระปุก บริเวณก้นไม่เคลือบเนื้อดินสีขาวแกร่ง ตกแต่งด้วยลายพรรณพฤกษาและลายดอกไม้ ขนาดค่อนข้างใหญ่ เนื้อก้นหนาประมาณ 0.6 – 0.8 เซนติเมตร คล้ายเครื่องลายครามที่ถูกส่งไปจำหน่ายแถบตะวันออกกลาง ผลิตขึ้นจากแหล่งเตา จิ่งเต๋อเจิน มณฑลเจียงซี สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 – 20 เครื่องถ้วยแบบนี้ ค้นพบได้ตามแหล่งชุมชน และเมืองโบราณตามภาคเหนือ ภาคกลาง และภาคใต้ของประเทศ เช่นที่ พระเจดีย์พระศรีสรรเพชญ์ เจดีย์วัดพระพายหลวง เจดีย์วัดมหาธาตุ และบริเวณป้อมเพชร ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา และที่เวียงท่ากาน อำเภอสันป่าดอง จังหวัดเชียงใหม่ เป็นต้น

3.5.2.2 เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง (พ.ศ. 1911 – 2187)

เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิงในราวพุทธศตวรรษที่ 21 มีความเจริญรุ่งเรืองมาก ทางด้านการค้าด้วยเครื่องเป็นสินค้าออก มีการขยายตัวทางการค้ากับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้านใน

แถบเอเชียอาคเนย์ จนสามารถกลับมาครอบครองตลาดการค้าเครื่องถ้วยได้อีกครั้งหนึ่ง ภายหลังจากซบเซาลงไปในช่วงครึ่งแรกของพุทธศตวรรษที่ 20 ที่มีการพบเครื่องถ้วยในสมัยนั้นน้อยมากในกลุ่มประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ สาเหตุหนึ่งอาจเป็นเพราะจักรพรรดิของจีนในสมัยนั้น ไม่สนับสนุนการค้าอย่างเสรี ห้ามมิให้เอกชนทำการค้าเป็นการส่วนตัว อันส่งผลให้กลุ่มประเทศแถบเอเชียอาคเนย์ มีการพัฒนาอุตสาหกรรมเครื่องถ้วยขึ้นมา และครอบครองตลาดการค้าเครื่องถ้วยในสมัยนั้นได้ เช่น กลุ่มเครื่องถ้วยสังคโลก จากแหล่งเตาสุโขทัย - ศรีสัชนาลัย ของไทย กลุ่มเครื่องถ้วยเวียตนาม เป็นต้น

ในราวพุทธศตวรรษที่ 22 อุตสาหกรรมการค้าเครื่องถ้วยของจีนจำเป็นต้องหยุดชะงักลงชั่วคราว จากภายในประเทศ อันถือว่าเป็นยุคสุดท้ายของการค้าเครื่องถ้วยจีนของราชวงศ์หมิง ก่อนที่จะเข้าสู่ราชวงศ์ชิงในระยะเวลาต่อมา เครื่องถ้วยจีนในสมัยของราชวงศ์หมิง มักพบโดยทั่วไปตามแหล่งเมืองโบราณ หรือชุมชนโบราณในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ ที่มีอายุราวพุทธศตวรรษที่ 21-22 โดยเฉพาะเครื่องถ้วยประเภทเครื่องลายครามที่เป็นสินค้าขอยอดนิยมอันเป็นที่ต้องการในสมัยนั้น เครื่องลายครามจึงถูกผลิตขึ้นจากหลายแหล่งในประเทศ นอกจากแหล่งเตาจิ่งเต๋อเจิน มณฑลเจียงซี ที่เป็นแหล่งเตาหลวงและเตาหลักในการผลิตเครื่องลายครามตั้งแต่สมัยราชวงศ์หยวนเรื่อยมา เช่นแหล่งเตาในมณฑลกวางตุ้ง และฝูเจี้ยน เป็นต้น

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง บริเวณปาก กัน และลำตัวของภาชนะรูปทรงประเภทถ้วยหรือชาม กระปุก และคลับ ตกแต่งด้วยการเคลือบแบบตีเดียว เขียนครามได้เคลือบ และเขียนสีบนเคลือบ เนื้อดินสีขาวแกร่ง (Porcelain) ตกแต่งลวดลายด้วยลายช่อดอกไม้ ใบไม้ และตัวอักษรจีน เป็นต้น (ดูรายละเอียดจากตารางศึกษาภาชนะดินเผา) สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 21-22 สามารถศึกษาจำแนกและวิเคราะห์เป็นรูปแบบต่าง ๆ ได้ดังนี้ (รูปที่ 93, 94 ภาพลายเส้นที่ 32)

ประเภทเครื่องถ้วยเคลือบสีขาว เครื่องถ้วยเคลือบขาวในราชวงศ์หมิงเป็นเครื่องถ้วยที่มีรูปแบบพัฒนาการต่อเนื่องมาจากเครื่องถ้วยเคลือบสีขาวแบบซุญในสมัยราชวงศ์หยวน แต่มีวิวัฒนาการทางเทคนิคการผลิต หรือการตกแต่งเรื่อยมาจนถึงในสมัยราชวงศ์หมิง เครื่องถ้วยประเภทนี้มักจะผลิตขึ้นจากแหล่งเตาหลวงที่จิ่งเต๋อเจิน มณฑลเจียงซี ตกแต่งด้วยวิธีทำลายลึกลับ (Secret or hidden design) หรือการขูดขีดลวดลายได้เคลือบ ซึ่งเป็นเทคนิควิธีการที่นิยมทำกันมากในสมัยของจักรพรรดิวันลี่ จากการขุดแต่งพบชิ้นส่วนของเครื่องถ้วยประเภทนี้ค่อนข้างน้อย เป็นชิ้นส่วนบริเวณลำตัวของภาชนะประเภท ชามและคลับ สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ประเภทเครื่องถ้วย แบบเขียนครามได้เคลือบ หรือเครื่องลายคราม เป็นรูปแบบของภาชนะที่ตกแต่งด้วยการเขียนสีน้ำเงิน จากแร่โคบอลต์ เขียนลวดลายต่าง ๆ บนภาชนะที่ทำการเผาดิบมาแล้ว ก่อนที่นำไปเคลือบด้วยน้ำเคลือบสีขาว หรือขาวอมฟ้าทั้งด้านในและด้านนอกของ

ภาชนะ เนื้อดินออกสีขาว ละเอียด รูปทรงที่ผลิตส่วนมากเป็นรูปทรงของภาชนะประเภทจาน หรือชามขนาดกลาง ขอบเชิงมีทั้งแบบสูงและเตี้ย ประดับลวดลายทั้งบริเวณด้านนอกและด้านในของภาชนะ จากการขุดแต่งโบราณสถาน พบชิ้นส่วนเครื่องถ้วยประเภทนี้ค่อนข้างมาก กระจายอยู่ทั่วไปตามเขตพื้นที่โบราณสถาน และบริเวณโคยรอบ เป็นชิ้นส่วนบริเวณปาก ลำตัว และก้นของภาชนะ รูปทรงของภาชนะเป็นรูปทรงมีทั้งแบบจาน ชามขนาดกลางจนถึงขนาดเล็ก ลวดลายที่ตกแต่งมักเป็นลวดลายดอกไม้ ลายพรรณพฤกษา ลายก้านขด ลายบุคคล และลายดอกไม้เป็นต้น เส้นผ่านศูนย์กลางมีขนาดยาวประมาณ 12-18 เซนติเมตร ซึ่งรูปแบบของภาชนะเหล่านี้มักพบ โดยทั่วไปตามชุมชนโบราณทั้งในเขตภาคกลาง ภาคเหนือ ภาคใต้ของประเทศไทย รวมทั้งบริเวณรอบเกาะเมืองพระนครศรีอยุธยา สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ประเภทเขียนสีบนเคลือบ เนื้อดินค่อนข้างหยาบและเหนียว ไม่สม่ำเสมอ ตกแต่งด้วยการเขียนสีแดง และเขียวแบบง่าย ๆ น้ำเคลือบขุ่น จากการขุดแต่งโบราณสถานแห่งนี้ พบชิ้นส่วนของเครื่องถ้วยประเภทนี้ค่อนข้างน้อย เป็นชิ้นส่วนของลำตัวและก้นของภาชนะประเภทถ้วยหรือชามขนาดเล็ก สันนิษฐานว่าเป็นเศษเครื่องถ้วยที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาในมณฑลกว่างตุง หรือฝูเจี้ยน ซึ่งเครื่องถ้วยประเภทนี้มีการพบที่เวียงท่ากาน เชียงใหม่ ที่อำเภออุ้มผาง จังหวัดตาก และที่จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีอายุตกอยู่ในราวครึ่งหลังของพุทธศตวรรษที่ 22

3.5.2.3 เครื่องถ้วยจีนในสมัยราชวงศ์ซิง

ภายหลังจากปัญหาทางการเมืองภายในของราชวงศ์หมิงตอนปลายที่ส่งผลให้อุตสาหกรรมเครื่องถ้วยของจีนได้หยุดชะงักนั้น เครื่องถ้วยจากแหล่งเตาหลวงที่จี้เจ๋อเจิ้น ก็ได้เริ่มงานการผลิตขึ้นอีกครั้งในช่วงสมัยต้นราชวงศ์ซิง อันเป็นราชวงศ์ที่สถาปนาขึ้นจากพวกคาวต๋ารหรือพวกแมนจูทางตอนเหนือที่เข้ามายึดอำนาจจากเหตุการณ์ความขัดแย้งภายในช่วงปลายของราชวงศ์หมิง ในสมัยนี้เครื่องถ้วยจีนมีเทคนิคการผลิตที่ซับซ้อนขึ้นทำขึ้นที่ละจำนวนมาก ๆ เพื่อสนองตอบความต้องการทางการค้าเครื่องถ้วยในสมัยนั้น ทำให้เครื่องถ้วยในสมัยราชวงศ์ซิงเปลี่ยนไป ขาดความสุนทรีย์ภาพเมื่อเปรียบเทียบกับเครื่องถ้วยแบบเดียวกันที่ผลิตขึ้นในสมัยราชวงศ์หมิง เครื่องถ้วยส่วนใหญ่ในสมัยนี้ที่พบในประเทศไทยมักเป็นเครื่องถ้วยประเภทเขียนลายครามได้เคลือบ เคลือบสีขาวหรือสีเขียว และเขียนลายสีบนเคลือบที่พบค่อนข้างน้อยแต่ักพบในแหล่งโบราณคดีในภาคกลาง และภาคใต้ที่มีอายุในราวพุทธศตวรรษที่ 23-24 เครื่องถ้วยในสมัยนี้มักมีการประทับปีรัชกาลหรือเครื่องหมายสัญลักษณ์ต่าง ๆ ในการบอกถึงอายุและแหล่งผลิต ซึ่งสามารถนำมาใช้เปรียบเทียบอายุในการศึกษาเครื่องถ้วยได้เป็นอย่างดี

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบชิ้นส่วนบริเวณลำตัวและก้นของภาชนะ ที่มีการประดับตกแต่งซึ่งสามารถแบ่งได้เป็น 2 กลุ่มคือ (ภาพลายเส้นที่ 33)

ประเภทเขียนครามได้เคลือบ โดยส่วนใหญ่มักเป็นผลิตภัณฑ์ที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาหลวงที่จี้เจ๋อเจิ้น มณฑลเจียงซี รูปทรงที่พบบ่อยมักเป็นภาชนะประเภทชามหรือถ้วย เนื้อดิน

ขาว น้ำเคลือบเรียบ เขียนลายด้วยผงสีโคบอลต์ที่บางใสทับกันหลาย ๆ ครั้ง คล้ายรูปแร่เงา เศษภาชนะที่พบมีคดกแต่งลวดลายคล้ายดอกไม้ และลายพรรณพฤกษา เครื่องถ้วยกลุ่มนี้มักพบในแหล่งโบราณคดีในภาคกลางของประเทศเช่นที่ วังหลวงและอำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เป็นต้น สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

ประเภทเขียนสีบนเคลือบ ในกลุ่มนี้พบจำนวนมาก พบชิ้นส่วนของกันเพียง 1-2 ชิ้นเท่านั้นจากการขุดแต่ง เป็นเศษภาชนะรูปทรงประเภทถ้วยหรือชาม เนื้อดินขาว น้ำเคลือบเรียบและใส ตกแต่งด้วยการเขียนสีเขียวหรือแดงทับบนเคลือบอีกที เครื่องถ้วยในกลุ่มนี้มีการพบที่ บ้านหลวงรับราชทูต จังหวัดลพบุรี ที่ป้อมเพชร อำเภอเมือง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา สันนิษฐานอายุได้ในราวพุทธศตวรรษที่ 23-24

3.6 สรุปการวิเคราะห์และการกำหนดอายุโบราณวัตถุประเภทต่างๆ ที่พบทั้งหมดจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบโบราณวัตถุประเภทต่างๆ ซึ่งสามารถทำการศึกษาวิเคราะห์ และกำหนดอายุสมัยของโบราณวัตถุที่พบเหล่านี้ โดยแยกออกเป็นประเภทต่างๆ ได้ดังนี้

3.6.1 โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบสถาปัตยกรรม

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบโบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบสถาปัตยกรรมจำนวนหนึ่ง ซึ่งโบราณวัตถุที่พบส่วนมากจะเป็นส่วนประกอบหลังคา เช่น กระจเบื้องเชิงชาย กระจเบื้องมุงหลังคาดินเผาชนิดต่างๆ ตะปูโลหะยึดเครื่องไม้ และชิ้นส่วนของปูนปั้นลวดลายต่างๆที่ใช้ประดับตามตัวอาคารโบราณสถาน ซึ่งส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมที่พบเหล่านี้ จะมีรูปแบบศิลปะที่แตกต่างกันออกไป เช่น กระจเบื้องมุงหลังคาดินเผาที่พบจะมีรูปแบบศิลปะ 2 รูปแบบคือ กระจเบื้องมุงหลังคาดินเผาชนิดเคลือบซึ่งมีรูปแบบศิลปะ สุโขทัย – ศรีสัชชาลัย (ดูรายละเอียดจากตารางการศึกษากระจเบื้องเชิงชาย) ซึ่งกระจเบื้องมุงหลังคาเหล่านี้ สันนิษฐานเบื้องต้นว่าจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 20-22 และกระจเบื้องมุงหลังคาดินเผาที่มีรูปแบบศิลปะแบบอยุธยา คือ กระจเบื้องลอน กระจเบื้องแผ่น และกระจเบื้องเชิงชาย ซึ่งกระจเบื้องที่พบเหล่านี้ น่าจะมีอายุร่วมสมัยกับการสร้างหรือบูรณะวัดราวพุทธศตวรรษที่ 20-22 ส่วนกระจเบื้องเชิงชายที่พบเมื่อนำไปศึกษาเปรียบเทียบกับกระจเบื้องเชิงชายที่ขุดพบตามโบราณสถานต่างๆในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เช่นที่วัดธรรมิกราช วัดมหาสมัน วัดพระศรีสรรเพชญ์ สามารถกำหนดอายุสมัยได้ว่าน่าจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

ในส่วนของตะปูโลหะและชิ้นส่วนของลวดลายปูนปั้น น่าจะมีอายุร่วมสมัยกับการสร้างหรือบูรณะวัดในสมัยต่อมา คือราวพุทธศตวรรษที่ 20-22 ดังนั้น โบราณวัตถุประเภทส่วนประกอบของสถาปัตยกรรมที่พบทั้งหมด น่าจะมีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 20-22

3.6.2 โบราณวัตถุประเภทรูปเคารพทางศาสนา

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบโบราณวัตถุประเภทรูปเคารพทางศาสนาจำนวนหนึ่ง ซึ่งโบราณวัตถุที่พบเหล่านี้ จะเป็นพระพุทธรูปที่ทำจากโบราณวัตถุชนิดต่างๆ เช่นดินเผา หิน โลหะ ซึ่งพระพุทธรูปที่พบเหล่านี้ จะมีรูปแบบศิลปะและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งมีรูปแบบศิลปะที่แตกต่างกัน เช่น ชิ้นส่วนพระพุทธรูปที่ทำจากหินและโลหะบางชนิด ที่ทำเป็นพระพุทธรูปบูชาที่พบจากการขุดแต่งจะมีรูปแบบศิลปะแบบอยุธยา ซึ่งน่าจะมียุอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 20-22 และพระพุทธรูปสำริด (พระชัยวัฒน์) ซึ่งจะพบเป็นจำนวนมากจากการขุดแต่ง และสามารถพบได้ โดยทั่วไปตามแหล่งโบราณสถานภายในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งพระพุทธรูปสำริด (พระชัยวัฒน์) ที่พบเหล่านี้จะมีรูปแบบศิลปะแบบอยุธยาตอนกลางถึงตอนปลาย ซึ่งน่าจะมียุอายุอยู่ในช่วงตอนปลายของพุทธศตวรรษที่ 22-23 ดังนั้น โบราณวัตถุประเภทรูปเคารพทางศาสนาที่พบจากการขุดแต่งน่าจะมียุอายุตั้งแต่พุทธศตวรรษที่ 20-22

3.6.3 โบราณวัตถุประเภทเครื่องใช้ประเภทต่างๆ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์พบ โบราณวัตถุประเภทเครื่องใช้ประเภทต่างๆเช่นใบหอกที่ทำมาจากโลหะเหล็ก ซึ่งเครื่องใช้เหล่านี้สามารถพบได้โดยทั่วไปตามแหล่งโบราณสถานในพระนครศรีอยุธยา เช่น ที่บริเวณกำแพงวังหลวง ซึ่งพบเครื่องใช้ประเภทอาวุธ เช่นใบหอก มีด คาบ เป็นต้น ดังนั้นของที่พบนี้จึงน่าจะเป็นของที่ผลิตขึ้นในสมัยอยุธยา และน่าจะมียุอายุอยู่ในช่วงราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

3.6.4 โบราณวัตถุประเภทภาชนะดินเผาที่ผลิตขึ้นจากแหล่งเตาภายในประเทศ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ พบภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาภายในประเทศซึ่งมาจากหลายแหล่งเตาด้วยกัน คือ แหล่งเตาพื้นเมือง แหล่งเตาแม่น้ำน้อย แหล่งเตาบ้านบางปูน แหล่งเตาสุโขทัย – ศรีสังขานลัย ซึ่งภาชนะดินเผาที่พบเหล่านี้จะมีรูปแบบและลักษณะที่แตกต่างกันออกไป รวมทั้งมีอายุสมัยที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งสามารถกำหนดอายุได้ดังนี้

ภาชนะดินเผาที่ผลิตมาจากแหล่งเตาพื้นเมืองจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 20-22

ภาชนะดินเผาที่ผลิตมาจากแหล่งเตาแม่น้ำน้อยจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 20-23

ภาชนะดินเผาที่ผลิตมาจากแหล่งเตาบ้านบางปูนจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 19-22

ภาชนะดินเผาที่ผลิตมาจากแหล่งเตาสู่โขทัย - ศรีสัตนาลัยจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 - 22

จากการกำหนดอายุของภาชนะดินเผาที่ผลิตจากแหล่งเตาภายในประเทศที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ซึ่งแต่ละแหล่งเตาจะมีอายุที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งภาชนะดินเผาที่พบเหล่านี้ เป็นสิ่งของที่สามารเคลื่อนย้ายได้ และมีการนิยมใช้กันอย่างแพร่หลายในสมัยนั้น รวมทั้งบางแหล่งเตายังมีการผลิตสืบทอดกันมา ดังนั้นภาชนะดินเผาที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ น่าจะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 - 22

3.6.5 โบราณวัตถุประเภทเครื่องถ้วยที่ผลิตขึ้นมาจากแหล่งเตาต่างประเทศ

จากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์พบ โบราณวัตถุประเภทเครื่องถ้วยที่ผลิตมาจากแหล่งเตาต่างประเทศจำนวนหนึ่ง ซึ่งเครื่องถ้วยที่พบเหล่านี้จะมีแหล่งผลิตมาจากประเทศจีน และประเทศเวียดนาม ซึ่งเครื่องถ้วยที่พบเหล่านี้จะมีการผลิตจากหลายแหล่งเตาด้วยกันและมีอายุสมัยที่แตกต่างกันออกไปดังนี้

3.6.5.1 เครื่องถ้วยที่ผลิตมาจากแหล่งเตาในประเทศจีน

- เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หยวน

จากการขุดแต่งที่พบเครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หยวน ซึ่งเครื่องถ้วยที่พบจะเป็นประเภทถ้วย ชาม จาน เป็นต้น ซึ่งของที่พบจะเป็นเครื่องถ้วยประเภทเครื่องถ้วยสีขาวขุ่น เครื่องถ้วยเคลือบเขียวเซลาโรน และเครื่องถ้วยประเภทเขียนลายครามได้เคลือบ ซึ่งเครื่องถ้วยสมัยราชวงศ์หยวนที่พบจากการขุดแต่งโบราณสถานวัดมเหยงคณ์จะมีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 19 - 20

- เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิง

เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิงที่ขุดพบจากการขุดแต่งวัดมเหยงคณ์ ส่วนมากจะเป็นเครื่องถ้วยประเภท ถ้วย ชาม จาน โถ กระปุก เป็นต้น และเป็นเครื่องถ้วยประเภทเคลือบสีขาว เครื่องถ้วยเขียนลายครามได้เคลือบ และเครื่องถ้วยประเภทเขียนสีบนเคลือบ ซึ่งเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิงที่พบนี้มีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 21 - 22

- เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ชิง

เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ชิงที่พบจากการขุดแต่งวัดมเหยงคณ์ ส่วนมากจะเป็นเครื่องถ้วยประเภท ถ้วย ชาม จาน โถ กระปุก เป็นต้น และส่วนมากจะเป็นเครื่องถ้วยประเภทเขียนสีบนเคลือบ และเขียนลายครามได้เคลือบ ซึ่งเครื่องถ้วยที่พบเหล่านี้จะผลิตมาจากแหล่งเตา Jingdejin ซึ่งจะมีอายุอยู่ในช่วงพุทธศตวรรษที่ 22 - 24

3.6.5.2 เครื่องถ้วยที่ผลิตมาจากแหล่งเตาในประเทศเวียดนาม

เครื่องถ้วยที่ผลิตมาจากแหล่งเตาเวียดนาม ที่พบจากการขุดแต่งวัดมเหยงคณ์ พบเพียงชิ้นเดียว เป็นก้นของเครื่องถ้วยลายคราม เป็นประเภทเขียนลายครามได้เคลือบเป็นลาย

ดอกไม้ เครื่องถ้วยเวียดนามที่พบจากการขุดแต่งในครั้งนี้มีแหล่งผลิตมาจากเวียดนามในสมัย
ราชวงศ์เลเยง มีอายุอยู่ในราวพุทธศตวรรษที่ 22 - 23

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
001	1/6/42	N1E12	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด พานสำริด เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
002	1/6/42	N1E1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด	
003	1/6/42	N1E1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน ชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรม โลหะ	
004	2/6/42	N1E8	กระเบื้องเชิงชาย ส่วนประกอบสถาปัตยกรรม ดินเผา	
005	2/6/42	N1W1	เม็ดพระศกดินเผา	
006	2/6/42	N2E2	กระเบื้องเชิงชาย	
007	3/6/42	N2E3	กระเบื้องเชิงชาย ชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรม - ปูนปั้น - โลหะ	
008	4/6/42	N2E5	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด - ดินเผา	
009	4/6/42	N2E7	สถูปจำลอง กระเบื้องเชิงชาย	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
010	5/6/42	N2E10	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา - โลหะ	
011	6/6/42	N2W7	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา	
012	6/6/42	N2W25	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
013	6/6/42	N3E2	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
014	7/6/42	N3E5	กระเบื้องเชิงชาย เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
015	7/6/42	N3E6	กระเบื้องเชิงชาย	
016	8/6/42	N3E11	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา	
017	8/6/42	N3W1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา	
018	9/6/42	N4E3	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
019	9/6/42	N4W10	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา	
020	10/6/42	N5E2	เศษภาชนะเครื่องถ้วย	
021	10/6/42	N5E11	เศษภาชนะเครื่องถ้วย	
022	10/6/42	N5E18	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
023	11/6/42	N5W25	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง	
024	11/6/42	N7E8	กระเบื้องเชิงชาย	
025	12/6/42	N7E18	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
026	13/6/42	N7W16	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
027	13/6/42	N8E8	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
028	14/6/42	N8E13	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
029	14/6/42	N9E6	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
030	15/6/42	N9E7	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
031	16/6/42	N9E12	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
032	18/6/42	N9E14	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
033	19/6/42	N9E17	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด	
034	20/6/42	N9E20	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
035	22/6/42	N9W11	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
036	23/6/42	N10E4	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
037	25/6/42	N10E11	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
038	26/6/42	N10E12	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
039	28/6/42	N10W15	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
040	30/6/42	N10W19	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
041	1/8/42	S1E1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด	
042	2/8/42	S1E1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด	
	3/8/42		- เนื้อหิน - ดินเผา	
043	6/8/42	S1E2	ชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรม ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
044	10/8/42	S1W2	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
045	15/8/42	S2E2	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
046	16/8/42	S2E3	กระเบื้องเชิงชาย ชิ้นส่วนโลหะ	
047	20/8/42	S2E5	กระเบื้องเชิงชาย	
048	21/8/42	S2E6	กระเบื้องเชิงชาย	
049	22/8/42	S2E7	กระเบื้องเชิงชาย	
050	25/8/42	S2E8	กระเบื้องเชิงชาย	
051	26/8/42	S2E11	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง	
052	30/8/42	S3E1	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
053	5/9/42	S3E5	กระเบื้องเชิงชาย ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด - ดินเผา	
054	6/9/42	S3E7	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
055	10/9/42	S3E10	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
056	12/9/42	S3W3	กระเบื้องเชิงชาย	
057	13/9/42	S4W8	ชิ้นส่วนปูนปั้น เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
058	13/9/42	S5W18	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
059	14/9/42	S6E1	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
060	15/9/42	S7E17	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง	
061	17/9/42	N7E12	เศษภาชนะเนื้อแกร่ง	
062	20/9/42	S8E6	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
063	23/9/42	S8E7	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปดินเผา	
064	23/9/42	S8E8	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
065	25/9/42	S8W4	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
066	25/9/42	S9W5	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
067	30/9/42	S9W7	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
068	3/10/42	S10E10	เศษภาชนะประเภทเครื่องถ้วย	
069	4/10/42	S10W3	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน	
070	5/10/42	S10W8	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด ชิ้นส่วนโลหะ	
071	6/10/42	N2E10	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
072	7/10/42	N10W24	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
073	8/10/42	S4E20	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง	
074	10/10/42	N15W24	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
075	11/10/42	N5E10	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เนื้อแกร่ง - เครื่องถ้วย	
076	12/10/42	N4E9	เศษภาชนะเนื้อดินธรรมดา - เครื่องถ้วย	
077	13/10/42	S8E1	กระเบื้องเชิงชาย ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด	

โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง
วัดมเหยงคณ์

หมายเลขถุง # bag list	วันที่ Date	หลุมขุดแต่ง Grid	โบราณวัตถุ Finds	หมายเหตุ Footnote
078	15/10/42	N1E3	ชิ้นส่วนโลหะ	
079	16/10/42	S5E7	ชิ้นส่วนโลหะ	
080	17/10/42	N2Z1	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน กระเบื้องเชิงชาย	
081	18/10/42	N6E7	ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด	
082	18/10/42	N5E7	กระเบื้องเชิงชาย	
083	20/10/42	S10W7	กระเบื้องเชิงชาย	

ตารางการศึกษากระบือเชิงชาย
วัดมเหยงคณ์

ประเภทลาย	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน (ชิ้น)	หมายเหตุ Footnote
ลายพรรณพฤกษา แบบที่ 1	N2E3	#007	1	ขนาดกว้าง14.3cm
	N2E2	#006	1	ความสูง 15.2cm ความหนา 0.7 cm น้ำหนัก 410 g.
ลายพรรณพฤกษา แบบที่ 2	N2E2	#006	1	ขนาดกว้าง12.7cm
	N2E3	#007	6	ความสูง 18.4cm
	N3E6	#015	2	ความหนา 1.1 cm
	N7E8	#024	1	น้ำหนัก 610 g.
	S2E3	#046	6	
	S2E7	#049	4	
	S2E8	#050	3	
ลายพรรณพฤกษา แบบที่ 3	N2E2	#006	1	ขนาดกว้าง14.4cm
	N2E3	#007	24	ความสูง 19.8 cm
	S2E5	#047	1	ความหนา 0.9 cm
	S2E6	#048	1	น้ำหนัก 700 g.
	S2E7	#049	3	
	S2E8	#050	1	
ลายพรรณพฤกษา แบบที่ 4	N1E8	#004	1	ขนาดกว้าง 13 cm
	N2E2	#006	2	ความสูง 18.9 cm
	N2E3	#007	22	ความหนา 1.1 cm
	N2E7	#009	3	น้ำหนัก 620 g.

ตารางการศึกษากระบือเชิงชาย
วัดมเหยงคณ์

ประเภทลาย	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุ	จำนวน (ชิ้น)	หมายเหตุ Footnote
ลายพรรณพฤกษา แบบที่ 4	N3E5	#014	18	
	S2E3	#046	10	
	S2E5	#047	9	
	S2E6	#048	10	
	S2E8	#050	41	
	S3E5	#053	11	
	S3W3	#056	7	
กระเบื้องก้ามกล้วยลอนตัวเมีย	N2E7	#009	3	ขนาดกว้าง 18cm
	N3E5	#014	1	ความสูง 17 cm ความหนา 0.8cm น้ำหนัก 745 g.
กระเบื้องก้ามกล้วยตัวผู้	N1E8	#004	1	ขนาดกว้าง 12 cm
	N3E5	#014	11	ความสูง 17 cm
	N3E6	#015	4	ความหนา 0.8 cm
	N5E7	#082	5	น้ำหนัก 512 g.
	S2E3	#046	1	
กระเบื้องเคลือบ แบบที่ 1	S10W7	#083	3	ขนาดกว้าง 12 cm ความยาว 17.2 cm ความหนา 0.5 cm น้ำหนัก 530 g.

ตารางการศึกษากระบืออิงเชิงชาย
วัดมเหยงคณ์

ประเภทลาย	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนธง	จำนวน (ชิ้น)	หมายเหตุ Footnote
ลายหน้ากาล แบบที่ 1	N2E3	#007	1	ขนาดกว้าง 13 cm
	N2E7	#009	1	ความสูง 11cm
	N3E5	#014	1	ความหนา 1.2 cm น้ำหนัก 540 g.
ลายเทพนม แบบที่ 1	N2E2	#006	1	ขนาดกว้าง 14.5cm
	N2E3	#007	4	ความสูง 7.6 cm ความหนา 1 cm น้ำหนัก 590 g.
ลายเทพนม แบบที่ 2	N2E3	#007	1	ขนาดกว้าง 13.2cm ความสูง 13 cm ความหนา 1 cm น้ำหนัก 480 g.
ลายเทพนม แบบที่ 3	N2E3	#007	3	ขนาดกว้าง 13.8cm ความสูง 13 cm ความหนา 1.2 cm น้ำหนัก 412

ตารางการศึกษากระบืออิงเชิงชาย
วัดมเหยงคณ์

ประเภทลาย	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน (ชิ้น)	หมายเหตุ Footnote
กระบืออิงเคลือบ แบบที่ 2	S10W7	#083	12	ขนาดกว้าง 23.5cm ความยาว 12.2cm ความหนา 0.6 cm น้ำหนัก 400 g.
กระบืออิงแผ่นเรียบ	S2E5	#047	1	ขนาดกว้าง 23.8cm ความยาว 18.4 cm ความหนา 0.6 cm น้ำหนัก 1,053 g.

ตารางศึกษาส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมดินเผา

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
<p>ชิ้นส่วนประกอบสถาปัตยกรรมดินเผา</p> <p>เนื้อแกร่ง รูปทรงคล้ายกรงจักร</p>	<p>N1E8</p>	<p>#004</p>	<p>1</p>	<p>ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางยาว 14.5 cm.</p> <p>ความหนา 2.9 cm.</p> <p>น้ำหนัก 500 g.</p>

ตารางศึกษาส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมปูนปั้น

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ชิ้นส่วนปูนปั้น ลายกนก	S4W8	#057	1	ขนาดกว้าง 5 cm. ความยาว 8 cm. น้ำหนัก 70 g.
ชิ้นส่วนปูนปั้น ลายประจํายาม หรือ ลายดอกสี่เหลี่ยม	S4W8	#057	1	ขนาดกว้าง 5.7 cm. ความยาว 5.6 cm. น้ำหนัก 78 g.
ชิ้นส่วนปูนปั้นลายดอกไม้ทรงกลม	N2E3	#007	1	ขนาดกว้าง 8 cm. ความยาว 8.4 cm. น้ำหนัก 15 g.
ชิ้นส่วนปูนปั้น ลายดอกไม้	N2E3	#007	1	ขนาดกว้าง 9 cm. ความยาว 10 cm. น้ำหนัก 150 g.

ตารางศึกษาส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรมโลหะ

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนธง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
โลหะยึดเครื่องมือ ใช้สำหรับงานยึด เครื่องมือในงานสถาปัตยกรรม	N1E1	#003	2	ขนาดเฉลี่ย ยาว 12-14 cm.
	N2E3	#007	1	ความหนา 1 cm
	N2E10	#010	4	น้ำหนัก 50 g.
	S1E1	#042	1	
	S2E3	#046	2	
	S5E7	#079	3	

ตารางศึกษาพระพุทธรูปดินเผา
วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ชิ้นส่วนเม็ดพระศกดินเผา	N1W1	#005	15	ขนาดเฉลี่ย กว้าง 5 cm.
	N2E3	#007	8	ความสูง 4.5 cm.
	N2E10	#010	6	ความหนา 0.8 cm.
	N2W1	#079	25	น้ำหนัก 20 g.
	N3W1	#017	9	
	S1E1	#042	9	
	S3E5	#053	6	
	S8E7	#063	1	

ตารางศึกษาพระพุทธรูปดินเผา

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุ	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ฐานพระพุทธรูปดินเผา	N2E5	#008	1	ขนาดฐานกว้าง 4 cm. ความสูง 5 cm. น้ำหนัก 420 g.
ฐานพระพุทธรูปดินเผา	N9E6	#029	1	ขนาดฐานกว้าง 8.3 cm. ความสูง 9.5 cm. น้ำหนัก 420 g.

ตารางศึกษาพระพุทธรูปเนื้อหิน

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
<p>ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน บริเวณ โลกุตระ</p>	<p>N7E12</p>	<p>#080</p>	<p>1</p>	<p>ขนาดกว้าง 3 cm. ความสูง 6 cm. น้ำหนัก 110 g.</p>

ตารางศึกษาพระพุทธรูปเนื้อหิน

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุ	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ชิ้นส่วนพระพุทธรูปเนื้อหิน ประทับนั่ง แสดงปางมารวิชัย	S10W3	#069	1	ขนาดกว้าง 6.5 cm. ความสูง 7 cm. น้ำหนัก 140 g.
ชิ้นส่วนพระกรรมพระพุทธรูปเนื้อหิน	S1E1	#042	1	ขนาดกว้าง 5.5 cm. ความยาว 14 cm. น้ำหนัก 180 g.
ชิ้นส่วนพระกรรมพระพุทธรูปเนื้อหิน	N8E8	#027	1	ขนาดกว้าง 3.3 cm. ความยาว 8.2 cm. น้ำหนัก 60 g.
ชิ้นส่วนท่อนพระกร พระพุทธรูปเนื้อหิน	S1E2	#043	1	ขนาดกว้าง 7.5 cm. ความยาว 12 cm. น้ำหนัก 1,200 g.

ตารางศึกษาพระพุทธรูปสำริด

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
เศียรพระชัยวัฒน์ สวมมงกุฎทรงสูง	N9E17	#033	1	ขนาดกว้าง 2.6 cm. ความสูง 4.8 cm. น้ำหนัก 40 g.
เศียรพระพุทธรูปสำริด รูปทรงศิลปะอยุธยา	N9E17	#033	1	ขนาดกว้าง 3.2 cm. ความสูง 5.7 sm. น้ำหนัก 60 g.
เศียรพระพุทธรูปสำริด รูปทรงศิลปะ อู่ทอง-อยุธยา	S1E4	#041	1	ขนาดกว้าง 3.8 cm. ความสูง 6 cm. น้ำหนัก 100 g.
เศียรพระพุทธรูปสำริด รูปทรงศิลปะสมัยอยุธยา	S1E 2	#041	1	ขนาดกว้าง 2.6 cm. ความสูง 4.1 cm. น้ำหนัก 52 g.

ตารางศึกษาพระพุทธรูปสำริด

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุ	จำนวน(ชิ้น)	ขนาดต :
เศียรพระพุทธรูปสำริด พระชัยวัฒน์ สวมมงกุฎ	S1E1	#041	1	ขนาดกว้าง 2.3 cm. ความสูง 4.4 cm. น้ำหนัก 25 g.
เศียรพระพุทธรูปสำริด พระชัยวัฒน์ สวมมงกุฎทรงสูง	S1E1	#041	1	ขนาดกว้าง 2.2 cm. ความสูง 4.8 cm. น้ำหนัก 30 g.
เศียรพระพุทธรูปสำริด ศิลปะอยุธยา	S1E1	#042	1	ขนาดกว้าง 7.5 cm. ความสูง 11 cm. น้ำหนัก 600 g.
เศียรพระพุทธรูปสำริด ศิลปะอยุธยา	S10W8	#070	1	ขนาดกว้าง 5.2 cm. ความสูง 7.2 cm. น้ำหนัก 220 g.

ตารางศึกษาพระพุทธรูปสำริด

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุ	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
เม็ดพระศกพระพุทธรูปสำริด	N1E2	#002	1	ขนาดกว้าง 1.8 cm. ความสูง 1.6 cm. น้ำหนัก 15 g.
ชิ้นส่วนยอดโลกุตตระ ของ พระพุทธรูปสำริด	N2E5	#008	1	ขนาดกว้าง 2 cm. ความสูง 6.7 cm. น้ำหนัก 40 g.
ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด บริเวณพระหัตถ์ซ้าย	N2E3	#007	1	ขนาดกว้าง 8 cm. ความสูง 1.5 cm. น้ำหนัก 80 g.
ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด บริเวณพระหัตถ์ซ้าย	S1E2	#041	1	ขนาดกว้าง 1.8 cm. ความยาว 8.5 cm. น้ำหนัก 70 g.

ตารางศึกษาพระพุทธรูปสำริด

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ชิ้นส่วนพระกร พระพุทธรูปสำริด	S1E1	#041	1	ขนาดกว้าง 3.5 cm. ความยาว 4.2 cm. น้ำหนัก 30 g.
ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด บริเวณข้อต่อท่อนแขนขวา	S1E1	#042	1	ขนาดกว้าง 4.8 cm. ความยาว 5.5 cm. น้ำหนัก 300 g.
ชิ้นส่วนซุ้มพระสำริด มีการประดับตกแต่งด้านบนของซุ้ม	N1E12	#001	1	ขนาดกว้าง 4.8 cm. ความยาว 7.2 cm. น้ำหนัก 40 g.
ชิ้นส่วนพระชัยวัฒน์ บริเวณฐาน	N2E5	#008	1	ขนาดเฉลี่ยกฐานกว้าง 6.2 cm. ความสูง 7.4 cm. น้ำหนัก 138 g.
	N6E7	#081	2	
	N9E17	#033	2	

ตารางศึกษาพระพุทธรูปสำริด

วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนถุ	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด บริเวณฐาน	S10 W10	#001	1	ขนาดฐานกว้าง 15 cm. ความสูง 3.8 cm. น้ำหนัก 200 g.
ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด บริเวณฐาน มีการประดับด้วยการลงรักปิดทอง	S3E3	#041	1	ขนาดฐานกว้าง 3.5 cm. ความสูง 5.9 cm. น้ำหนัก 40 g.
ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปสำริด มีการประดับลวดลายบริเวณฐาน	SWE1	#042	1	ขนาดฐานกว้าง 7.5 cm. ความสูง 5 cm. น้ำหนัก 190 g.
ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปสำริด	N3E3	#042	1	ขนาดฐานกว้าง 5.5 cm. ความสูง 6 cm. น้ำหนัก 70 g.

ตารางศึกษาโบราณวัตถุประเภท โลหะและสำริด
วัดมเหยงคณ์

รูปแบบส่วนต่างๆ	ตำแหน่งที่พบ	หมายเลขทะเบียนดูง	จำนวน(ชิ้น)	ขนาด
ปลายหอกสำริด สภาพค่อนข้างชำรุด	S10W8	#070	1	ขนาดกว้าง 3.5 cm. ความยาว 33 cm. น้ำหนัก 250 g.
ชิ้นส่วนพานสำริด	N2E1	#001	1	ขนาดกว้าง 4.2 cm. ความสูง 4 cm. น้ำหนัก 50 g.

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø			
001	N1E12	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	5	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		1	60	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนสีเขียวใต้เคลือบ	0.7		1	10	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
012	N2W25	/					เขียนครามเคลือบ	0.4		3	17	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 22
		/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		2	25	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 22
					/		เขียนครามเคลือบ	0.4		4	130	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-21
013	N3E2				/		เขียนน้ำตาลใต้เคลือบ	0.3		1	56	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
014	N3E5				/		เคลือบเขียวอมฟ้า	0.3		1	180	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.5		1	30	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนสีบนเคลือบ	0.6		1	60	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ	
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø				
O18	N4E3	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	15	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.75		1	10		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
				/			เคลือบขาว	0.3		2	22		
							/	เคลือบขาวแว่นก้น	0.25		2		35
O20	N5E4				/		เคลือบเขียวชาเลนดอด	2.1		4	510	กลุ่มเตาสุโขทัยศรี สัชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21	
O21	N5E11				/		เคลือบขาวหูน	0.6	6	5	180	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หยวน ราวพุทธศตวรรษที่ 20	
O22	N5E18	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.4	11	1	15	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		3	42		
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.7		1	10	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรี สัชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 20-21	
						/	เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		6	150	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	

ตารางการศึกษากาชาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø			
O22	N5E18				/		เคลือบขาวขุ่น	0.2		10	120	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22 กลุ่มเตาสู่โขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
						/	เขียนน้ำตาลใต้เคลือบ	0.5		2	40	
O25	N7E18			/			เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.4		1	20	กลุ่มเตาสู่โขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
O26	N7W16	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		7	25	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		4	48	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	32	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ซ่ง ราวพุทธศตวรรษที่ 22-23
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.7		1	52	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.8		1	180	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หยวน ราวพุทธศตวรรษที่ 20
O27	N8E8	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		3	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
		/					เขียนน้ำตาลใต้เคลือบ	0.5		1	12	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ	
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø				
027	N8E8			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		2	12	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		2	30		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		5	150		
					/		เขียนน้ำตาลใต้เคลือบ	0.5		5	70		กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		3	110		
028	N8E13	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		2	8	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เคลือบขาว	0.5		1	25		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
029	N9E6				/		เคลือบเขียวชาเลนดอด	0.5		1	60	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
030	N9E7	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.2		1	2	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	10		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัฒนธรรมเขมร

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ	
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø				
030	N9E7				/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		5	160	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		2	70		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
						/	เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	20		
031	N9E12	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3	17	2	25	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	5		
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	50		
					/		เคลือบขาว	0.4		1	12		
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.8		1	25		
034	N9E20			/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.8		1	25	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22		
035	N9W11	/					เคลือบแล้วเขียนสี	0.3	16	1	95	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
036	N10E4			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.9		1	90	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø			
036	N10E4				/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	32	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
037	N10E11			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
				/			เคลือบเขียวชาเลนดอล	1.2		1	42	กลุ่มเตาสู่โขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 20-21
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		1	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ชิง ราวพุทธศตวรรษที่ 22-23
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	45	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
038	N10E12			/			เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.5		2	15	กลุ่มเตาสู่โขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		1	270	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		9	130	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.8		1	17	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หยวน ราวพุทธศตวรรษที่ 20
039	N10W15	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		3	60	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัฒนธรรมเขมร

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ	
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø				
O39	N10W15	/		/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		5	60	เครื่องถ้วยเงินราชวงศ์หมิง	
							เขียนสีบนเคลือบ						ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	2	เครื่องถ้วยเงินราชวงศ์หมิง	
O40	N10W19			/	/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	10	ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	25	เครื่องถ้วยเงินราชวงศ์หมิง	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.9		2	70	ราวพุทธศตวรรษที่ 20	
O43	S1E2			/	/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	35	เครื่องถ้วยเงินราชวงศ์หมิง	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		2	120	ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
O44	S1W2	/		/	/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		2	25	เครื่องถ้วยเงินราชวงศ์หมิง	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	12	ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	10	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัตนาลัย	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	10	ราวพุทธศตวรรษที่ 20-21	
							เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	10	เครื่องถ้วยเงินราชวงศ์หมิง	
												ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø			
O45	S2E2			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	10	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
O52	S3E1	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		2	35	เครื่องถ้วยเวียดนาม ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนน้ำตาลใต้เคลือบ	0.5		1	20	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 20-22
O54	S3E7			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	5	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
O57	S4W8	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	18	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
		/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	92	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
O58	S5W18			/			เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.5		1	5	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 20-21
				/			เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.7		1	15	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
				/			เขียนดำใต้เคลือบ	-		1	100	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.7		1	35	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ	
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø				
O59	S6E1	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.2	14	4	62	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
		/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3	16	1	5		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	2		
					/		เขียนดำแล้วเคลือบ	0.3		1	10		กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย
O62	S8E6			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		6	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
				/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	20		
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	100		เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หยวน ราวพุทธศตวรรษที่ 20
O64	S8E8			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.6		1	65		
O65	S8W4				/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		3	70	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22	

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø			
065	S8W4				/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		1	80	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
066	S9W5			/			เคลือบเขียวชาเลนดอล	1.1		1	30	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
067	S9W7	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	10	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
068	S10E10				/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		5	130	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หยวน ราวพุทธศตวรรษที่ 20
074	N18W24					/	เขียนน้ำตาลใต้เคลือบ	0.4		2	90	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
072	N10W24	/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		4	20	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
						/	เขียนดำใต้เคลือบ	0.4		1	240	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 20-21
045	S2E2			/			เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		1	30	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		5	330	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ชิง ราวพุทธศตวรรษที่ 23

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาประเภทเครื่องถ้วย (CERAMIC) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ					เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก	ไหล่	ลำตัว	ก้น	ฝา		หนา	Ø			
○45	S2E2				/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.4	7	1	70	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
						/	เขียนครามใต้เคลือบ	0.3	6	1	40	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
○12	N2E16	/					ขูดขีด	0.6		2	370	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
		/					เคลือบเขียวชาเลนดอล	0.5		1	100	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
						/	เคลือบสองสี	0.6		1	60	กลุ่มเตาสุโขทัย-ศรีสัชชนาลัย ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
		/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.4		3	430	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
		/					เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		4	40	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ซิง ราวพุทธศตวรรษที่ 22-23
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.5		6	70	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์หมิง ราวพุทธศตวรรษที่ 21-22
					/		เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		5	290	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ซิง ราวพุทธศตวรรษที่ 23
						/	เขียนครามใต้เคลือบ	0.3		1	20	เครื่องถ้วยจีนราชวงศ์ซิง ราวพุทธศตวรรษที่ 22-23

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ							การขึ้นรูป		เทคนิคการตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ	
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ			แป้น	หนา				Ø
		โค้งเข้า	โค้งออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
O13	N3E2					/			/	-	น้ำตาล	1.1		1	270	เตาพื้นเมือง		
O14	N3E5	/				/			/	ขูดขีด	ดำ	0.9		2	190	เตาพื้นเมือง		
						/			/	-	เทา	0.8		3	160	เตาพื้นเมือง		
						/			/	กดประทับ	เทา	1.3		2	145	เตาบ้านบางปูน		
O18	N4E3						/		/	-	ส้ม	0.2		1	330	เตาพื้นเมือง		
							/		/	-	ส้ม	0.5		5	70	ตะคัน เตาพื้นเมือง		
O22	N5E18	/							/	-	ส้ม	0.8		1	70	เตาพื้นเมือง		
						/			/	-	ดำ	1.3		1	122	เตาพื้นเมือง		
						/			/	เคลือบ	เทาดำ	1.2		2	290	เตาแม่น้ำน้อย		
						/			/	-	ส้ม	0.6		3	155	เตาพื้นเมือง		
O14	N5W15					/			/	-	ส้ม	0.5		4	50	เตาพื้นเมือง		
							/		/	-	ส้ม	0.5		1	38	เตาพื้นเมือง		
									/	-	ส้ม	0.5		1	60	เตาพื้นเมือง		
									/	-	ส้ม	0.5		8	110	เตาแม่น้ำน้อย		
O22	N7E18			/					/	กดประทับ	เทา	1.7		1	105	เตาบ้านบางปูน		
						/			/	-	เทา	0.5		1	25	เตาพื้นเมือง		

ตารางการขุดภาชนะดินเผาเบื้องต้นที่ 4 (STONEWARE) วัฒนธรรมลพบุรี

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ								การขึ้นรูป		เทคนิคการ ตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อ ดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ	แป้น			หนา	Ø			
		โค้ง เข้า	โค้ง ออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
026	N7W16							/		/		กดประทับ	ส้มเทา	0.8		1	40	เตาพื้นเมือง
027	N8E8							/		/		-	ส้มแดง	0.7		1	125	เตาพื้นเมือง
028	N8E13		/							/		ขูดขีด	น้ำตาล	0.8		3	185	เตาแม่น้ำน้อย
					/					/		ขูดขีด	น้ำตาล	0.8		1	10	เตาแม่น้ำน้อย
						/				/		ขูดขีด	น้ำตาล	0.8		3	250	เตาแม่น้ำน้อย
031	N9E12							/		/		-	ส้ม	-		1	28	เตาพื้นเมือง
									/	/		-	ส้มแดง	0.3		1	65	เตาพื้นเมือง
034	N9E20	/								/		-	เทา	1.6		1	330	เตาพื้นเมือง
								/		/		-	ส้ม	1.2		1	150	เตาพื้นเมือง
								/		/		-	ส้มเทา	1.2		1	132	เตาพื้นเมือง
036	N10E4							/		/		-	เทา	0.7		1	70	เตาพื้นเมือง
038	N10E12		/							/		ขูดขีด	ส้ม	1.2		1	590	เตาพื้นเมือง
				/						/		-	ดำ	2		1	150	เตาแม่น้ำน้อย
					/					/		-	ดำแดง	0.7		1	30	เตาพื้นเมือง
								/		/		-	เทานวล	0.5		2	20	เตาพื้นเมือง
								/		/		-	เทาแดง	1		1	250	เตาพื้นเมือง
										/		-	ส้ม	0.6		1	20	เตาบ้านบางปูน

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ								การขึ้นรูป		เทคนิคการ ตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อ ดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ	แป้น			หนา	Ø			
		โค้งเข้า	โค้งออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
043	S1E2		/							/		ขูดขีด	เทา	2		2	162	เตาบ้านบางปูน
044	S1W2	/								/		-	เทา	0.7		1	25	เตาพื้นเมือง
					/					/		ขูดขีด	แดง	0.7		1	42	เตาแม่น้ำน้อย
					/					/		เคลือบ	ดำ	0.5		1	10	เตาแม่น้ำน้อย
					/					/		กดประทับ	ส้ม	1.1		1	40	เตาพื้นเมือง
045	S2E2		/							/		-	ส้มฉนวน	0.4		1	30	เตาพื้นเมือง
051	S2E11		/							/		-	ส้ม	0.7	18	2	740	เตาพื้นเมือง
052	S3E1		/							/		ขูดขีด	ส้ม	1.4		2	550	เตาพื้นเมือง
							/			/		-	เทา	0.9		1	70	เตาพื้นเมือง
063	S8E7	/					/			/		กดประทับ	เทา	4.7		1	120	เตาบ้านบางปูน
					/					/		ขูดขีด	เทา	0.9		1	40	เตาพื้นเมือง
					/					/		ขูดขีด	ส้มแดง	1.2		3	310	เตาพื้นเมือง
							/			/		ขูดขีด	เทาดำ	0.8		2	25	เตาพื้นเมือง
							/			/		ขูดขีด	ส้มแดง	1.2		3	1,800	เตาพื้นเมือง
054	S3E7									/		-	ส้ม	0.6		15	170	เตาพื้นเมือง
										/		-	ส้ม	0.5		1	20	เตาแม่น้ำน้อย

ตารางการศึกษาภาชนะดินเผาเนื้อดินแกร่ง (STONEWARE) วัดมเหยงคณ์

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ								การขึ้นรูป		เทคนิคการ ตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อ ดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ	แป้น			หนา	Ø			
		โค้ง เข้า	โค้งออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
055	S3E10				/		/				/	บุตขีด	เทา	0.9		1	40	เตาบ้านบางปูน
059	S6E1	/				/					/	-	ส้มตาล	0.8		5	130	เตาพื้นเมือง
060	S7E17						/				/	เคลือบ	แดงดำ	0.8		1	110	เตาแม่น้ำน้อย
062	S8E6		/								/	เคลือบ	ดำ	0.7		1	80	เตาพื้นเมือง
065	S8W14			/							/	-	เทา	0.7		1	20	เตาพื้นเมือง
067	S9W7		/								/	บุตขีด	แดง	1.1		1	120	เตาพื้นเมือง
			/								/	บุตขีด	เทา	1		1	32	เตาบ้านบางปูน
072	S4E20		/								/	กุดประทับ	นวล	0.9		1	210	เตาพื้นเมือง
					/						/	กุดประทับ	ส้ม	0.4		2	50	เตาพื้นเมือง
							/				/	กุดประทับ	ส้ม	0.8		4	350	เตาพื้นเมือง
071	N2E16		/								/	เคลือบ	น้ำตาล	0.4		1	10	เตาแม่น้ำน้อย
						/					/	บุตขีด	น้ำตาล	0.6		1	120	เตาแม่น้ำน้อย

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ								การขึ้นรูป		เทคนิคการ ตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อ ดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ	แป้น			หนา	Ø			
		โค้ง เข้า	โค้งออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
013	N3E2		/							/		กดประทับ	นวล	1.4		1	565	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	ส้ม	0.8		1	40	เตาพื้นเมือง
										/		ขูดขีด	ส้ม	0.9		2	70	เตาพื้นเมือง
014	N3E5		/									ขูดขีด	ส้ม	0.7		3	140	เตาพื้นเมือง
			/									ขูดขีด	นวล	0.6		1	80	เตาพื้นเมือง
					/							กดประทับ	ส้ม	0.6		1	25	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	ส้ม	0.7		4	190	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	นวล	0.4		1	10	เตาพื้นเมือง
018	N3E4									/		กดประทับ	ส้มแดง	1.1		7	289	เตาพื้นเมือง
										/		-	ส้ม	0.8		1	65	เตาพื้นเมือง
017	N3W1									/		กดประทับ	ส้ม	0.6		2	170	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	ส้ม	0.9		2	72	เตาพื้นเมือง
023	N5W25									/		ขูดขีด	ส้ม	0.6		1	70	เตาพื้นเมือง
025	N7E18									/		กดประทับ	ส้ม	0.5		1	20	เตาพื้นเมือง
026	N7W16			/						/		-	ส้ม	0.8		1	10	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	ส้ม	1		1	150	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	ส้ม	0.6		2	15	เตาพื้นเมือง

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ								การขึ้นรูป		เทคนิคการ ตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อ ดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ	แป้น			หนา	Ø			
		โค้ง เข้า	โค้งออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
027	N8E8		/			/				/		กดประทับ	ส้ม	0.4		1	12	เตาพื้นเมือง
						/				/		-	ส้ม	0.4		1	55	เตาพื้นเมือง
									/	/		-	ส้ม	0.7		2	100	เตาพื้นเมือง
029	N9E8		/							/		ขูดขีด	ส้ม	0.6	11	1	20	เตาพื้นเมือง
			/							/		กดประทับ	ส้ม	0.4	14	1	40	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	เทา	1.1		1	50	เตาพื้นเมือง
							/		/	/		-	ส้ม	0.5	5	1	20	เตาพื้นเมือง
030	N9E7						/		/	/		กดประทับ	ส้ม	0.6		1	160	เตาพื้นเมือง
031	N9E12		/						/	/		-	นวล	0.6	18	12	80	เตาพื้นเมือง
032	N9E14					/				/		กดประทับ	ส้ม	1		1	70	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	ส้ม	0.8		1	70	เตาพื้นเมือง
034	N9E20					/				/		กดประทับ	ส้ม	0.9		1	80	เตาพื้นเมือง
045	S2E2						/		/	/		กดประทับ	ส้ม	0.6		1	20	เตาพื้นเมือง
051	S2E11								/	/		กดประทับ	ส้ม	0.6		1	42	เตาพื้นเมือง
052	S3E1		/							/		กดประทับ	ส้ม	1.1		1	230	เตาพื้นเมือง
054	S3E7	/								/		-	ส้ม	0.7		1	12	เตาพื้นเมือง
										/		-	ส้ม	1.2		3	225	เตาพื้นเมือง
										/		กดประทับ	ส้ม	0.5		3	60	เตาพื้นเมือง

Bag #	Grid	ส่วนของภาชนะ								การขึ้นรูป		เทคนิคการ ตกแต่ง ลวดลาย	สีของเนื้อ ดิน	ขนาด (cm.)		จำนวน (ชิ้น)	น้ำหนัก (กรัม)	หมายเหตุ
		ปาก		ไหล่		ลำตัว		ก้น	ฝา	มือ	แป้น			หนา	Ø			
		โค้ง เข้า	โค้งออก	เรียบ	ลาย	เรียบ	ลาย											
057	S4W8		/				/			/		-	ส้มवाल	0.9		1	200	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	ส้มดำ	1.8		1	150	เตาพื้นเมือง
							/			/		กดประทับ	ส้ม	1.6		1	240	เตาพื้นเมือง
								/		/		กดประทับ	ส้ม	0.8		1	160	เตาพื้นเมือง
										/		-	ส้ม	0.6		1	40	เตาพื้นเมือง
059	S6E1					/				/		กดประทับ	น้ำตาล	0.9		2	90	เตาพื้นเมือง
							/			/		กดประทับ	น้ำตาล	0.7		1	65	เตาพื้นเมือง
060	S7E17		/							/		กดประทับ	ส้ม	0.7		2	50	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	ส้ม	0.7		4	130	เตาพื้นเมือง
							/			/		กดประทับ	ส้ม	0.7		2	150	เตาพื้นเมือง
062	S8E6		/							/		กดประทับ	ส้ม	1.1		1	450	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	ส้ม	0.8		1	70	เตาพื้นเมือง
064	S8E8					/				/		ขูดขีด	ส้ม	0.8		1	35	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	ส้ม	0.6		1	40	เตาพื้นเมือง
065	S8W4			/						/		กดประทับ	ส้ม	0.6		2	60	เตาพื้นเมือง
						/				/		กดประทับ	ส้ม	0.6		2	50	เตาพื้นเมือง
066	S9W5					/				/		กดประทับ	น้ำตาล	0.9		1	30	เตาพื้นเมือง
067	S9W7					/				/		กดประทับ	ส้ม	0.7		7	240	เตาพื้นเมือง

บทที่ 4

การขุดตรวจและการขุดค้นทางโบราณคดี

การขุดตรวจและการขุดค้นทางโบราณคดี โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ จะทำการขุดทั้งสิ้น 3 หลุมด้วยกัน เป็นหลุมขุดค้นขนาด 3x3 เมตร คือ

- หลุม TP.1 ที่ GRID S3 W9 บริเวณติดกับเจดีย์ช้างล้อม ด้านทิศใต้
- หลุม TP.2 ที่ GRID บริเวณนอกกำแพงโบราณสถานทางด้านทิศตะวันตก อยู่ระหว่างเจดีย์รายนหมายเลข 14 และ 15
- หลุม TP.3 ที่ GRID N4E4

4.1 หลุมขุดค้นทางโบราณคดี 1 (TP.1)

อยู่ฝั่งหลุมขุดแต่งที่ S3W9 บริเวณติดกับเจดีย์ช้างล้อมด้านทิศใต้ ขนาดหลุมขุดตรวจ 3x3 เมตร สภาพพื้นที่ก่อนการขุดค้น เป็นพื้นที่ค่อนข้างเรียบ มีวัชพืชปกคลุมอยู่อย่างค่อนข้างหนาแน่น จากจุดกำหนด DATUM LINE บริเวณ ซุ้มฐานบัวของพระอุโบสถทางด้านทิศตะวันตก ตรงฐานเขียงก่อนถึงบัวคว่ำ โดยระดับดินของหลุม TP.1 อยู่ต่ำกว่าระดับเส้นสมมุติ 60 เซนติเมตร ในการขุดใช้เทคนิคการขุดทีละระดับ ระดับละ 20 เซนติเมตร ซึ่งจะกำหนดจากผิวดินเป็นหลัก

ผลจากการขุดค้นโดยแบ่งเป็นชั้นดินธรรมชาติ และชั้นดินวัฒนธรรมมีดังนี้ (รูปที่ 98)

ชั้นดินธรรมชาติ (รูปที่ 99,100,101,102) (ฝังชั้นดินที่ 1)

ชั้นดินธรรมชาติที่ I เป็นชั้นดินปัจจุบัน ที่ถูกรบกวนค่อนข้างมาก เนื่องจากสภาพพื้นผิวของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ค่อนข้างจะเรียบราบ เนื่องจากถูกรบกวนปรับสภาพพื้นผิวมาแล้วหลายครั้ง ในชั้นดินนี้จึงเต็มไปด้วยเศษอิฐหักกระจัดกระจายอยู่ทั่วไปทั้งหลุม หนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 3/2 VERY DARK BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ II เป็นชั้นดินของพื้นอิฐที่เรียงตัวกันเป็นแนวพื้นของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ แนวของอิฐไม่ราบเรียบ อิฐบางช่วงหายไป มีการเรียงตัวของอิฐประมาณ 3 - 5 ก้อน หนาประมาณ 20 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ III เป็นชั้นดินทับถมเพื่อเตรียมการปูพื้นและสร้างวัดมเหยงคณ์ ดินค่อนข้างแข็งเกาะตัวกันเป็นก้อน ๆ ดินส่วนใหญ่เป็นดินสีน้ำตาลปนดำ โบราณวัตถุที่พบ จำพวก เศษอิฐ และภาชนะดินเผา ต่างจะสิ้นสุดอยู่เพียงชั้นนี้เท่านั้น

จากหลักฐานต่าง ๆ สันนิษฐานได้ว่าน่าจะเป็นชั้นดินอัด เพื่อเตรียม การสร้างวัดมเหยงคณ์ มีความหนาประมาณ 1.50 เมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 2.5 Y 4/2 DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ IV เป็นชั้นดินที่จะมีการอัดทับถมดินเพื่อสร้างวัดมเหยงคณ์ เป็นดินค่อนข้างเหนียวชื้น สีดำ มีเม็ดดินสีน้ำตาล และเหลืองแทรกอยู่เล็กน้อย ซึ่งชั้นดินสีคานี้ เป็นชั้นเดียวกับที่พบที่หลุมขุดค้น วัดช้าง คำหนักวัดมเหยงคณ์ วัดสิกาสมุด ซึ่งเป็นโบราณสถานที่อยู่ใกล้เคียงกัน ชั้นดินนี้น่าจะเป็นชั้นดินตะกอน เนื่องจากพื้นที่นี้ ก่อนที่จะมีการอัดดินทับถม เพื่อสร้างวัดบริเวณนี้เป็นพื้นที่ลุ่มมาก่อน ประกอบกับเต็มไปด้วยคูคลอง โดยเฉพาะวัดมเหยงคณ์ มีคลองล้อมรอบ อยู่ถึง 4 ด้านด้วยกัน และในหน้าน้ำมีน้ำท่วม ทำให้เกิดการพัดพาของตะกอนต่าง ๆ ทับถมกันเป็นชั้นดินขึ้นมา หนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 2/1 BLACK

เมื่อเปียก 10YR 2/2 VERY DARK BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ V เป็นดินสีน้ำตาล มีเม็ดดินสีแดง (สนิมเหล็ก) แทรกอยู่เต็มไปหมด เนื้อดินอัดแน่นและมีความชื้น ไม่พบโบราณวัตถุใด ๆ ชั้นดินหนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 2.5 YR 4/6 RED

เมื่อเปียก 2.5YR 3/6 DARK RED

ชั้นดินธรรมชาติที่ VI เป็นดินสีน้ำตาล มีเม็ดดินสีเหลืองปะปน (กำมะถัน) เริ่มมีน้ำซึมออกมาจากพื้น มีส่วนผสมของแร่ยิปซัม เป็นเกล็ดแวววาว ขุดจนถึงความลึก 340 เซนติเมตรจากผิวดิน ไม่พบโบราณวัตถุใด ๆ ถือเป็นชั้นสิ้นสุดวัฒนธรรม ชั้นดินนี้หนาประมาณ 50 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 3/3 DARK BROWN

เมื่อเปียก 10YR 4/3

จากนั้นทำการใช้อ็เกอร์ขุดเจาะดูชั้นดินลึกลงไปอีก 2 เมตร พบว่าลักษณะของดินเหมือนกันกับดินในชั้นดินที่ VI ไม่พบโบราณวัตถุใด ๆ

โบราณวัตถุที่พบ

หลุมขุดค้น TP.I นี้พบโบราณวัตถุประเภทเศษภาชนะดินเผา ซึ่งมีจำนวนไม่มากนัก โดยพบในช่วงชั้นดิน ตั้งแต่ได้พื้นของโบราณสถานที่มีการเรียงตัวของอิฐประมาณ 2 - 3 ก้อน วัดขนาดก้อนที่สมบูรณ์ได้ 15x30 เซนติเมตร หนา 4 เซนติเมตร

นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นฐานรากของเจดีย์ช้างล้อม ซึ่งมีคาน ค.ส.ล ร่องรับอยู่ แสดงให้เห็นว่าได้มีการบูรณะไปแล้ว การศึกษาจะแยกตามชั้นดินธรรมชาติดังนี้

- ชั้นดินธรรมชาติที่ I เป็นชั้นดินทับถมในสมัยปัจจุบัน เต็มไปด้วยเศษอิฐแตกหัก กระจายอยู่ทั่วทั้งหลุม รวมทั้งเศษเม็คปูน และปูนฉาบ
- ชั้นดินธรรมชาติที่ II ในชั้นนี้เป็นช่วงที่จะเห็นการเรียงตัวของอิฐที่ปูเป็นพื้นของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ มีการเรียงตัวประมาณ 2 - 5 ก้อน แนวของพื้นจะไม่ราบเรียบสม่ำเสมอ ด้านทิศเหนือ ที่อยู่ติดกับเจดีย์ช้างล้อม แนวของพื้นจะอยู่ใต้คาน ค.ส.ล อย่างชัดเจน
- ชั้นดินธรรมชาติที่ III ในช่วงนี้เป็นช่วงของดินอัดทับถมเพื่อการเตรียมปูพื้นรวมไปถึงการสร้างโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ โบราณวัตถุที่พบส่วนมากเป็นชิ้นส่วนภาชนะดินเผา ส่วนมากเป็นลายกคกระทับ เช่น ลายกคประทับเส้นขนาน รูปดอกไม้ รูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูน ลายพื้นปลา นอกจากนี้ยังพบชิ้นส่วนภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาสุโขทัย เป็นเศษเครื่องถ้วย เขียนลายสีดำได้เคลือบ รวมไปถึงเศษอิฐที่ยังคงพบอยู่มีจำนวนไม่มากนัก บริเวณใต้แนวอิฐปูพื้น ใกล้กับผนังด้านทิศ S พบภาชนะดินเผาประเภทหม้อ ใ้กระดูค ผิงอยู่คู่กัน 2 ใบ

ชั้นดินวัฒนธรรม

ชั้นวัฒนธรรมแรกเริ่ม อยู่ในช่วงชั้นดินธรรมชาติที่ III เป็นชั้นดินอัดเพื่อเตรียมการสร้างวัดมเหยงคณ์ คาบเกี่ยวกับชั้นดินธรรมชาติที่ II ซึ่งเป็นการปูพื้นอิฐของโบราณสถาน จะเห็นได้ว่า ดินชั้นที่ III ซึ่งเป็นชั้นดินอัดทับถม มีความกว้างของชั้นดินค่อนข้างมาก (1.50 เมตร โดยประมาณ) แสดงให้เห็นว่าพื้นที่บริเวณที่มีการก่อสร้างวัดมเหยงคณ์นี้น่าจะเป็นพื้นที่ลุ่มมาก่อน

ชั้นวัฒนธรรมที่ 2 ตรงกับชั้นดินธรรมชาติที่ I และ SURFACE เป็นชั้นดินที่อยู่เหนือการปูอิฐพื้นโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ขึ้นมา เป็นชั้นดินที่ถูกรบกวนค่อนข้างมาก เต็มไปด้วยเศษอิฐกระจัดกระจาย และพบเศษภาชนะดินเผาล็กน้อย หลังจากทีวัดมเหยงคณ์กลายเป็นวัดร้าง ตั้งแต่การเสียกรุงครั้งที่ 2 พื้นที่ของวัดมเหยงคณ์ได้ถูกรบกวนต่อเนื่องกันมาจนปัจจุบันเก็บอิฐไปขาย การขุดเจาะหาสมบัติ ตามโบราณสถานต่าง ๆ รวมถึงการเข้ามาขุดแต่งบูรณะ เมื่อปี 2521-2522, 2537-2538 และการเข้ามาตั้งสำนักวิปัสณากรรมฐานวัดมเหยงคณ์ เมื่อปี พ.ศ. 2527 ซึ่งใช้โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ในการประกอบพิธีกรรมในวันสำคัญทางพุทธศาสนา ประกอบกับจากการสังเกตพบว่าพื้นที่ภายในโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ค่อนข้างจะราบเรียบผิดปกติ จึงเป็นไปได้ว่าได้มีการไถปรับพื้นที่โบราณสถานวัดมเหยงคณ์มาก่อนหน้านี้แล้วหลายครั้งด้วยกัน มีการ

นำเอาอิฐปูพื้นใหม่ในบางพื้นที่ รวมไปถึงการสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ เช่น ศาลพระภูมิ (ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ของมุมกำแพงด้านใน)

สรุปผลการขุดตรวจหลุม TP.I

จากการศึกษาชั้นดินในหลุมขุดค้นดังกล่าว ทำให้สันนิษฐานได้ว่า ในการก่อสร้างวัดมเหยงคณ์ ได้มีการเตรียมพื้นที่รองรับนี้หน้าวัดจากโครงสร้างอาคารวัดมเหยงคณ์ โดยการถมดินอัดภายในโบราณสถานในระดับความหนาประมาณ 1.50 เมตร ในชั้นดินอัดนี้เป็นชั้นดินที่พบเศษภาชนะดินเผาต่าง ๆ กระจายอยู่จำนวนมาก แต่เมื่อเปรียบเทียบกับหลุมขุดค้น TP.II, TP.III พบว่าระดับดินในการถมอัดเพื่อเตรียมการก่อสร้างอาคารโบราณสถานต่าง ๆ ของวัดมเหยงคณ์ มีความหนาไม่เท่ากัน พื้นที่ทางด้านทิศตะวันตก ระดับดินจะมีการถมอัดมากกว่าโดยมีความลาดชันจากทิศตะวันตก ซึ่งเป็นที่ลุ่มติดกับคลองมเหยงคณ์เดิมไปทิศตะวันออก ซึ่งเป็นที่ดอนเดิม บริเวณ โศกโพธิ์ (โคกพม่า)

4.2 หลุมการขุดค้นทางโบราณคดีหลุมที่ 2 (TP.II)

หลุม TP.II เป็นหลุมขุดค้นที่อยู่ในตำแหน่งของฝั่งหลุมขุดแต่งที่ N3W22 เป็นหลุมขนาด 3x3 เมตร ตั้งอยู่ภายนอกกำแพงโบราณสถานด้านทิศตะวันตก อยู่ระหว่างเจดีย์หมายเลข 14, 15 เพื่อตรวจสอบร่องรอยหลักฐานทางโบราณคดีที่เกี่ยวข้องเชื่อมโยงกับหลักฐานที่พบในการขุดค้นขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงวัดมเหยงคณ์ สภาพพื้นที่ก่อนการขุดแต่ง จะปกคลุมด้วยวัชพืชต่าง ๆ อย่างหนาแน่น เนื่องจากบริเวณนี้เป็นที่ลุ่ม บางช่วงจะมีน้ำท่วมขัง ในการขุดตรวจสอบใช้ระดับจากผิวดิน (SURFACE) เป็นเกณฑ์ในการขุด เพื่อศึกษาถึงความเปลี่ยนแปลงของชั้นดิน โดยขุดตรวจสอบระดับ 20 เซนติเมตร จากผิวดินลงไป จนถึงชั้นสิ้นสุดวัฒนธรรม ซึ่งมีความลึกจากปากหลุมถึงก้นหลุม ประมาณ 490 เซนติเมตร (รูปที่ 103) ระดับหน้าดิน SURFACE อยู่ต่ำกว่าเส้นระดับสมมุติ 75 เซนติเมตร

ชั้นดินธรรมชาติ (รูปที่ 104 , 105) (ฝั่งชั้นดินที่ 2)

ชั้นดินธรรมชาติที่ I เป็นชั้นดินปัจจุบัน ที่ถูกรบกวนค่อนข้างมาก เต็มไปด้วยเศษอิฐกระจายอยู่ทั่วทั้งชั้น ดินเป็นดินร่วนสีน้ำตาลค่อนข้างแข็ง เห็นเศษอิฐเป็นแนวค่อนข้างชัดเจน แต่ไม่น่าจะเป็นการปูพื้น เนื่องจากไม่พบอิฐก้อนสมบูรณ์แต่อย่างใด ชั้นดินมีความหนาประมาณ 50 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10YR 3/3 DARK BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ II เป็นชั้นดินอัด มีความกว้างของชั้นดินค่อนข้างมาก เป็นดินเหนียวสีเทาและน้ำตาล มีเศษอิฐปะปนอยู่บางช่วงของชั้นดิน น่าจะเป็นการ

เตรียมชั้นดิน เพื่อเตรียมการสร้างเจดีย์หมายเลข 14,15,16,18 ชั้นดินมีความหนาประมาณ 50 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 4/4 DARK YELLOWISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ III เป็นชั้นดินสีน้ำตาล มีเม็ดดินสีส้ม (สนิมเหล็กแทรกอยู่) เป็นชั้นดินตะกอนที่พบอยู่ในทุกหลุมขุดค้น โบราณสถานบริเวณใกล้เคียง คือ วัดช้าง ด่านหมกเหยงคณ์ และวัดสี่กาศมุด มีส่วนผสมของแร่ิปซัม ดินเป็นเกล็ดแวววาวในบางช่วง ชั้นดินมีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 5/2 GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 6/3 PALE BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ IV เป็นชั้นดินสีเทา มีเม็ดดินสีเหลือง (กำมะถัน) ปะปนอยู่ ดินค่อนข้างชื้น เริ่มมีน้ำซึมออกมา มีส่วนผสมของแร่ิปซัม ทำให้ดินบางช่วงเป็นเกล็ดแวววาว ชั้นดินมีความหนาประมาณ 70 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 5/2 GREYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 4/3

ชั้นดินธรรมชาติที่ V เป็นชั้นดินที่พบเศษอิฐมีทั้งก้อนอิฐที่สมบูรณ์ (มีจำนวนน้อย) และไม่สมบูรณ์ กระจายอยู่ทั่วเต็มไปหมด ดินบางช่วงเป็นดินทรายมีน้ำซึมออกมา พบโบราณวัตถุ จำพวก เศษภาชนะดินเผา กระจายอยู่ตามก้อนอิฐ ชั้นดินมีความหนาประมาณ 20 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 4/1 DARK GRAY

เมื่อเปียก 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ VI เป็นชั้นดินที่อยู่ใต้แนวอิฐในชั้นดินที่ V ลักษณะเหมือนกันกับดินในชั้นดินธรรมชาติที่ IV คือเป็นดินสีเทา มีเม็ดดินสีเหลืองปะปนอยู่ แต่จำนวนเม็ดดินสีเหลืองจะพบมากกว่าในชั้นดินธรรมชาติที่ IV มีน้ำซึมออกมาตลอดเวลา ชั้นดินมีความหนาประมาณ 50 เซนติเมตร

วัดค่าดินเมื่อแห้ง 10 YR 6/2 LIGHT GRAY BROWNISH

เมื่อเปียก 10 YR 5/2 GRAYISH BROWN

โบราณวัตถุที่พบ

หลุมขุดค้น TP.II นี้พบโบราณวัตถุจำพวกเศษอิฐและเศษภาชนะดินเผาโดยที่เศษอิฐจะพบมากในชั้นดินที่ I, II ส่วนเศษภาชนะดินเผาจจะพบเฉพาะในชั้นดินธรรมชาติที่ V ซึ่งพบว่าอยู่ร่วมกับกองอิฐในชั้นเดียวกัน การศึกษาจะแยกตามชั้นดินธรรมชาติดังนี้

ชั้นดินธรรมชาติที่ I เป็นชั้นดินทับถมในสมัยปัจจุบัน เต็มไปด้วยเศษอิฐหักกระจายอยู่ทั่วทั้งหลุม เห็นแนวเศษอิฐหักค่อนข้างชัดเจน น่าจะเป็นเศษอิฐที่เกิดจากการพังทลายของ เจดีย์หมายเลข 14 ,15 ที่อยู่บนข้างอยู่กับหลุมชุดคัน TP II โดยที่เจดีย์ทั้งสองอยู่ในสภาพที่พังทลาย และชำรุด ทรุดโทรม ค่อนข้างมาก มีวัชพืชขึ้นเต็มไปหมด

ชั้นดินธรรมชาติที่ II เป็นชั้นดินอัดเพื่อเตรียมการสร้าง เจดีย์ที่อยู่นอกกำแพงวัดมเหยงคณ์ด้านทิศ W พบว่ามีเศษอิฐปะปนอยู่ในบางช่วงของชั้นดิน มีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับเศษอิฐที่พบในชั้นดินที่ I

ชั้นดินธรรมชาติที่ V เป็นชั้นดินที่พบเศษอิฐกระจัดกระจายอยู่โดยทั่วทั้งชั้น บางก้อนเป็นอิฐที่สมบูรณ์ไม่แตกหักแต่อย่างใด ไม่มีการเรียงตัวของอิฐที่ชัดเจน ประกอบกับไม่พบร่องรอยของรอยปูนฉาบ หรือเศษเม็คปูน ที่จะทำให้เชื่อได้ว่าเป็นแนวโบราณสถานในชั้นดินธรรมชาติที่ V นี้แต่อย่างใด ส่วนเศษภาชนะดินเผาที่พบก็พบในลักษณะเดียวกันกับเศษอิฐ คือ พบค่อนข้างกระจัดกระจาย เมื่อดูดูคลายและเทคนิคในการสร้างเศษภาชนะดินเผา พบว่าเศษภาชนะเหล่านี้ค่อนข้างจะมีหลากหลายทั้งด้านเทคนิค และยุคสมัยของการสร้าง ประกอบกับพื้นที่บริเวณที่ เมื่อดูในผังโบราณจะพบว่า ใกล้เคียงกับแนวคลองมเหยงคณ์ที่ไหลผ่าน ซึ่งคงเป็นไปได้ว่า เศษอิฐและภาชนะดินเผาในชั้นดินธรรมชาติที่ V นี้ถูกน้ำพัดพามา

ชั้นดินวัฒนธรรม

ชั้นวัฒนธรรมแรกเริ่ม อยู่ในช่วงชั้นดินธรรมชาติที่ V ซึ่งเป็นชั้นดินที่พบว่าเศษอิฐ และเศษภาชนะดินเผากระจัดกระจายอยู่ทั่วทั้งชั้น

อิฐที่พบมีบางก้อนที่สมบูรณ์ แต่ส่วนมากเป็นเศษอิฐ ไม่พบ เม็คปูน หรือร่องรอยของการฉาบปูน ตามก้อนอิฐแต่อย่างใด มีการเรียงตัวของอิฐในบางช่วงแต่ไม่ชัดเจน เนื้อดินมีดินทรายแทรกอยู่เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะช่วงที่พบเศษอิฐ มีน้ำซึมออกมาอยู่ตลอดเวลา

เศษภาชนะดินเผา พบว่ามีกระจัดกระจายอยู่ทั่วทั้งชั้น โดยมากจะอยู่รวมกันกับเศษก้อนอิฐที่พบ

ชั้นวัฒนธรรมที่ 2 ตรงกับชั้นดินธรรมชาติที่ II เป็นชั้นดินที่มีการอัดทับถม เพื่อเตรียมชั้นดินสำหรับการก่อสร้าง เจดีย์หมายเลข 14 ,15, 16, 18 ซึ่งอยู่นอกกำแพงวัดมเหยงคณ์ทางด้านทิศตะวันตก จากการสันนิษฐานพื้นที่บริเวณนี้น่าจะเป็นที่ลุ่ม การอัดดินจึงมีความกว้างมากกว่าเมื่อเทียบเคียงกับหลุม TPI

ชั้นวัฒนธรรมที่ 3 ตรงกับชั้นดินธรรมชาติที่ I และ SURFACE อยู่เหนือชั้นดินธรรมชาติที่ II ซึ่งเป็นชั้นดินอัดเพื่อเตรียมพื้นที่ในการก่อสร้างเจดีย์ ด้านนอกกำแพงวัดมเหยงคณ์ทางทิศตะวันตก พบเศษก้อนอิฐกระจัดกระจายอยู่เต็มไปหมด เห็น

เป็นแนวอย่างชัดเจน จากการสันนิษฐาน พบว่าเกิดจาก การพังทลายของเจดีย์ที่อยู่ใกล้เคียงที่อยู่ในสภาพทรุดโทรมอย่างมาก (เพิ่มเติม)

สรุปผลการขุดตรวจหลุม TP II

ในหลุมขุดค้น TP II นี้จะบอกให้เราทราบถึง สภาพพื้นที่ของบริเวณนี้ อย่างชัดเจน พื้นที่บริเวณโบราณสถานวัดมเหยงคณ์นี้เป็นที่ลุ่มมาก่อน โดยมี SLOPE จากที่ลุ่มทางทิศตะวันตก ไปยังที่ค่อนทางทิศตะวันออก (โคกพม่าหรือโคกโพธิ์ ในอดีต) บริเวณทิศตะวันตก ของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ เป็นที่ลุ่มไปจนจรดชายคลองมเหยงคณ์ในอดีตที่ไหลผ่านวัดมเหยงคณ์ทางทิศตะวันตก โดยเฉพาะโบราณวัตถุที่พบในชั้นวัฒนธรรมแรกเริ่ม (ชั้นดินธรรมชาติที่ 5) ไม่ว่าจะเป็นเศษก้อนอิฐ และเศษภาชนะดินเผา ปรากฏว่าไม่พบเม็ดปูน หรือร่องรอยปูนฉาบที่จะให้เชื่อได้ว่าเป็นแนวโบราณสถาน การเรียงตัวของอิฐก็ไม่ชัดเจน แต่อย่างไร รวมไปถึงเศษภาชนะดินเผาที่พบเมื่อนำมาตรวจสอบทดลองและเทคนิคการทำ พบว่า เศษภาชนะดินเผาที่พบมีความแตกต่าง ทางด้านยุคสมัยของการทำอย่างชัดเจน จึงสรุปได้ว่าโบราณวัตถุที่พบในชั้นดินธรรมชาติที่ IV นี้เกิดจากการพัดพาตะกอนของลำคลองมเหยงคณ์ในอดีตนั่นเอง

ดังนั้น เมื่อมีการอัดดินเพื่อเตรียมพื้นที่ในการก่อสร้างอาคารในบริเวณวัดมเหยงคณ์ ดินทางด้านทิศตะวันตก จึงมีการอัดดินมากกว่าพื้นที่ ๆ เป็นเนินดินทางทิศตะวันออก (ช่วงดินอัดเพื่อเตรียมพื้นที่ของหลุม TP II มีความกว้างมากกว่าช่วงดินอัดเพื่อเตรียมพื้นที่ในหลุม TP I อย่างชัดเจน)

4.3 หลุมขุดค้นทางโบราณคดีหลุมที่ 3 (TP.3)

อยู่บริเวณกริดที่ N4E3 แต่ภายหลังจากการขุดค้นไปได้ 2 ระดับ ความลึกประมาณ 30 เซนติเมตร พบแนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธานเดิม (รูปที่ 107,108,109) ทำให้ต้องมีการย้ายหลุมขุดค้นไปที่บริเวณกริด N4E4 บริเวณติดกำแพงแก้วพระอุโบสถด้านทิศเหนือ (ด้านนอก)

สภาพทั่วไปก่อนการขุดค้นของพื้นที่หลุม ค่อนข้างเรียบมีเศษอิฐจำนวนเล็กน้อยกระจัดกระจายอยู่ทั่วทั้งหลุม อยู่ต่ำกว่าระดับเส้นสมมุติ 50 เซนติเมตร ชั้นดินธรรมชาติ (รูปที่ 101 , 111) (ผังชั้นดินที่ 3)

ชั้นดินธรรมชาติที่ I เป็นชั้นดินที่ถูกรบกวนค่อนข้างมาก สาเหตุน่าจะมาจากการปรับสภาพพื้นผิวของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ มีเศษอิฐกระจัดกระจายอยู่ทั่วผิวน้ำดิน ชั้นดินมีความหนาประมาณ 50 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 3/3 DARK BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ II เป็นชั้นดินที่แสดงการตกตะกอนของวัตถุที่มีขนาดและน้ำหนักค่อนข้างมาก โดยมากเป็นเศษอิฐขนาดใหญ่กระจายกันอยู่ เป็นการตกตะกอนจากเศษอิฐในชั้นดินธรรมชาติที่ I หรืออาจสันนิษฐานได้ว่าเป็นชั้นพื้นปูอิฐที่พบอยู่ทั่วทั้งวัด แต่ในหลุมขุดค้น TP.3 นี้ไม่มีความชัดเจนของชั้นพื้นปูอิฐแต่อย่างใด ชั้นดินมีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 4/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ III เป็นชั้นดินทับถมเพื่อเตรียมการปูพื้นอิฐ และการสร้างโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ดินค่อนข้างแข็ง เกาะตัวกันเป็นก้อนๆ ดินส่วนใหญ่เป็นดินสีน้ำตาลปนดำมีขนาดความหนาของชั้นดินอัดประมาณ 120 เซนติเมตร และมีชั้นดินดำซึ่งเป็นชั้นดินตะกอนแทรกอยู่เล็กน้อยในบางช่วง

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 2.5 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ IV เป็นชั้นดินตะกอน มีสีดำเข้มชัดเจน แสดงให้เห็นว่า แต่เดิมพื้นที่บริเวณวัดมเหยงคณ์เป็นที่ลุ่ม มีคูคลองล้อมรอบคังนั้นในฤดูน้ำหลากน้ำจึงพัดพาเอาตะกอนต่างๆมาทับถม เกิดเป็นชั้นดินตะกอนซึ่งจะพบในทุกหลุมขุดค้นของโบราณสถานวัดใกล้เคียง ชั้นดินมีความหนาประมาณ 70 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 2/1 BLACK

เมื่อเปียก 10 YR 2/2 DARK BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ V เป็นดินสีน้ำตาล มีเม็ดดินสีแดง (สนิมเหล็ก) แทรกอยู่ในเนื้อดิน ดินมีสภาพอัดแน่นค่อนข้างขึ้น ชั้นดินมีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 2.5 YR 4/6 RED

เมื่อเปียก 2.5 YR 3/6 DARK RED

ชั้นดินธรรมชาติที่ VI เป็นดินสีน้ำตาล (กำมะถัน) ปะปน มีความชื้นมากเริ่มมีน้ำซึมออกมามาก ชั้นดินมีความหนาประมาณ 50 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 4/3 BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN

ชั้นดินธรรมชาติที่ VII เป็นดินสีน้ำตาลออกดำ มีเม็ดดินสีเหลือง ค่อยๆตกลงและหายไปทีละจุด น้ำซึมออกมาก ถือเป็นชั้นสิ้นสุดวัฒนธรรม ความลึก 4 เมตรจากผิวดิน ชั้นดินมีความหนาประมาณ 30 เซนติเมตร

วัดค่าสีดินเมื่อแห้ง 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN

เมื่อเปียก 10 YR 3/3 DARK BROWN

โบราณวัตถุที่พบ

โบราณวัตถุที่พบในหลุมขุดค้น TP.3 โบราณสถานวัดมเหยงคณ์มีจำนวนน้อยมาก เมื่อเทียบกับที่พบในหลุมขุดค้น TP.1 และ TP.2 และพบเฉพาะในชั้นดินหลักที่ 1 เท่านั้น ซึ่งเป็นชั้นดินที่ถูกรบกวนมากที่สุด โบราณวัตถุที่พบเป็นเศษภาชนะดินเผาทั้งหมด

ชั้นดินธรรมชาติที่ I เป็นชั้นดินทับถมที่ถูกรบกวนค่อนข้างมาก จากการสภาพพื้นที่ในปัจจุบัน มีเศษอิฐกระจายโดยทั่วไปของพื้นที่ โดยมากเป็นอิฐที่พบเป็นอิฐปนรวมทั้งเศษเม็ดปูน

ชั้นดินธรรมชาติที่ II เป็นระดับชั้นพื้นปูอิฐ ซึ่งที่พบในหลุมขุดค้น TP.3 นี้ไม่มีความชัดเจนแต่อย่างใด อาจเป็นไปได้ว่า ดินในชั้นนี้จะถูกรบกวนเช่นเดียวกับชั้นดินหลักที่ 1 ภายหลังจากการถูกรบกวนแล้วนานเข้า จึงเกิดการตกตะกอนของก้อนอิฐ จากการเปรียบเทียบขนาดของอิฐในชั้นดินธรรมชาติที่ 2 มีขนาดใหญ่กว่าชั้นดินหลักที่ 1 มาก

ชั้นดินธรรมชาติที่ III เป็นชั้นดินในการอัดทับถมเพื่อเตรียมการสร้างวัด ในที่นี้พบว่าเป็นดินคนละประเภทกันอย่างชัดเจน ในชั้นดินธรรมชาติที่ 3 , 4

ชั้นดินวัฒนธรรม

ชั้นดินวัฒนธรรมแรกเริ่ม อยู่ในช่วงชั้นดินธรรมชาติที่ IV , III เป็นชั้นดินอัดเพื่อเตรียมการสร้างวัดมเหยงคณ์ ต่อเนื่องกันกับชั้นดินธรรมชาติที่ II ซึ่งเป็นชั้นพื้นปูอิฐวัดในช่วงของชั้นดินอัดมีความกว้างประมาณ 100 เซนติเมตร โดยประมาณ เมื่อนำไปเปรียบเทียบกับช่วงชั้นดินอัดในหลุมขุดค้น TP.1 ซึ่งอยู่ติดกับเจดีย์ประธานด้านทิศใต้ ช่วงดินอัดกว้าง 1.50 เมตร และ TP.2 ซึ่งอยู่นอกกำแพงวัดทางทิศตะวันตก ช่วงดินอัดกว้าง 2 เมตร ทำให้เราเห็นภาพของพื้นที่เดิมบริเวณนี้ว่าเป็นพื้นที่ๆ ล้อมทางทิศตะวันตกและค่อยๆ เป็นเนินดินสูงทางทิศตะวันออก อย่างชัดเจน

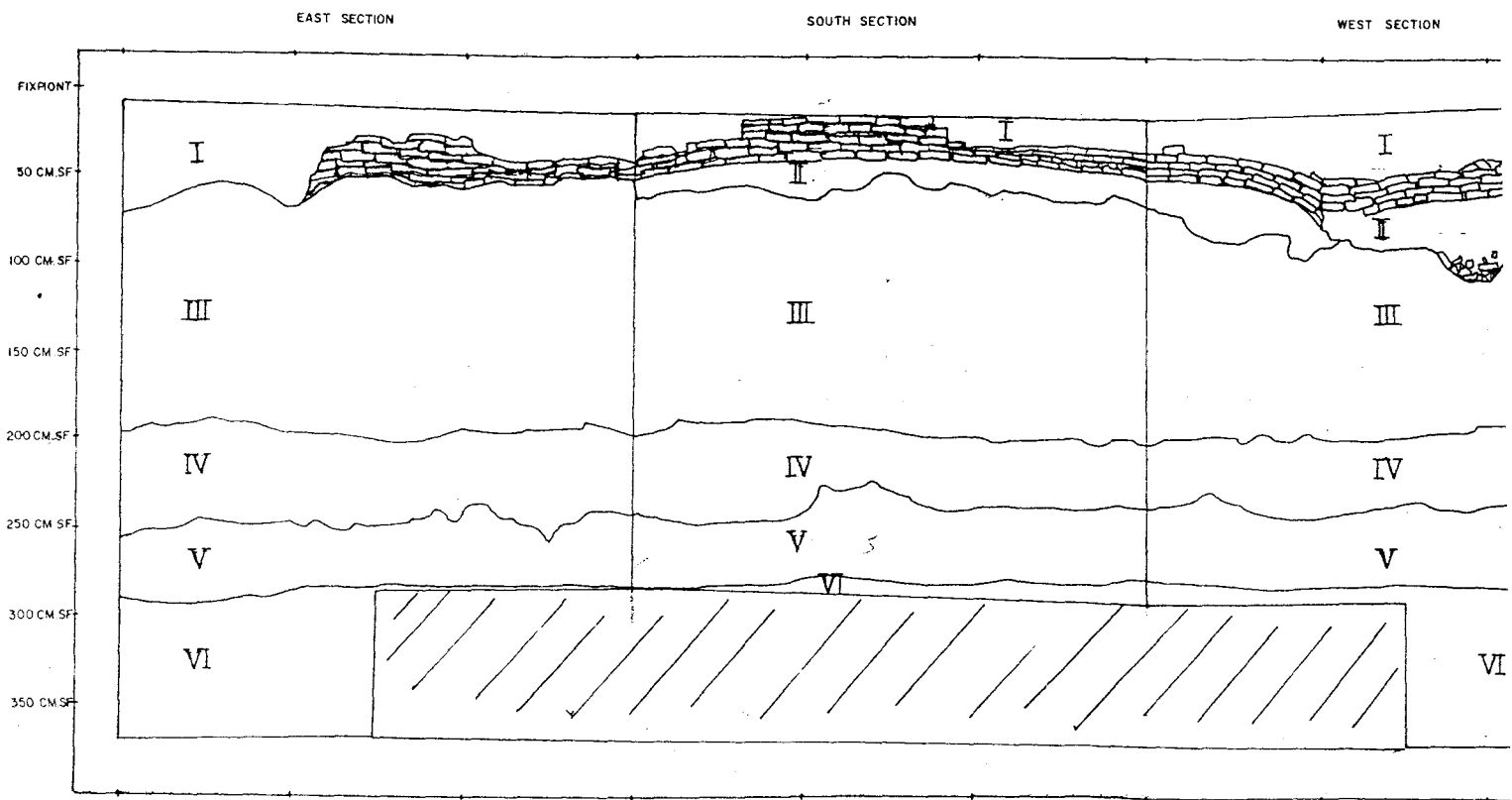
ชั้นวัฒนธรรมที่ 2 ตรงกับชั้นดินธรรมชาติที่ I และ SURFACE เป็นชั้นดินที่ถูกรบกวนค่อนข้างมาก มีเศษอิฐกระจายทั่วทั้งหลุม รวมทั้งเศษเม็ดปูน น่าจะเกิดจากการปรับแต่งสภาพพื้นที่วัดมเหยงคณ์ในภายหลัง และการพังทลายของสิ่งก่อสร้างใกล้เคียง

สรุปผลการขุดค้นหลุม TP.3

จากการศึกษาชั้นดินในหลุมขุดค้น TP.3 พบว่าลักษณะทางกายภาพของดินค่อนข้างจะใกล้เคียงกับที่พบในหลุมขุดค้น TP.1 , TP.2 และที่พบในหลุมขุดค้นโบราณสถานบริเวณใกล้เคียง

ในหลุมขุดค้น TP.3 พบโบราณวัตถุน้อยมาก และพบเฉพาะในชั้นดินอัดที่ 1 ซึ่งถูกรบกวนมาก จึงให้ข้อมูลทางยุคสมัยจากเศษภาชนะดินเผาได้น้อยและไม่ชัดเจน แต่อย่างน้อยในหลุมขุดค้น TP.3 นี้ก็ช่วยให้เราเห็นภาพของสภาพพื้นที่เดิมของโบราณวัดมเหยงคณ์ ซึ่งแต่เดิมเป็นที่ลุ่มมีความลาดเอียงจากที่ลุ่มทางทิศตะวันตกไปยังที่ดอนสูงทางด้านทิศตะวันออกได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

ผังชั้นดินประกอบ

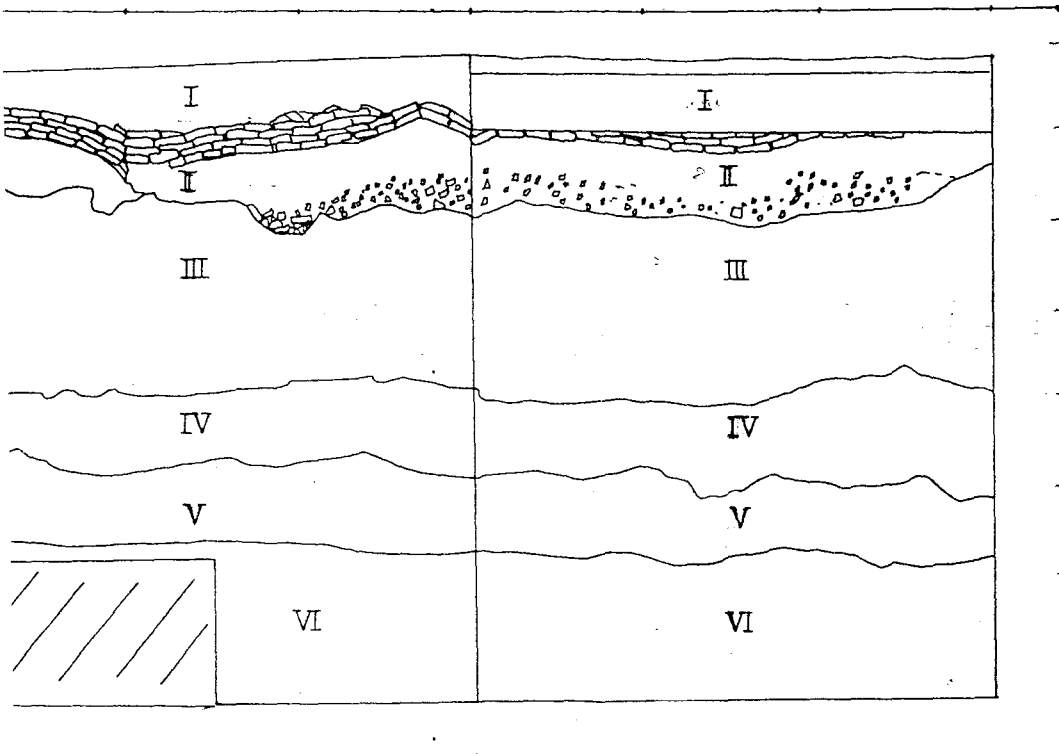

วัดหนองคัน

ผังแสดงชั้นดิน หลุมขุดค้น TPI บริเวณทิศ S4W9

WEST SECTION

NORTH SECTION

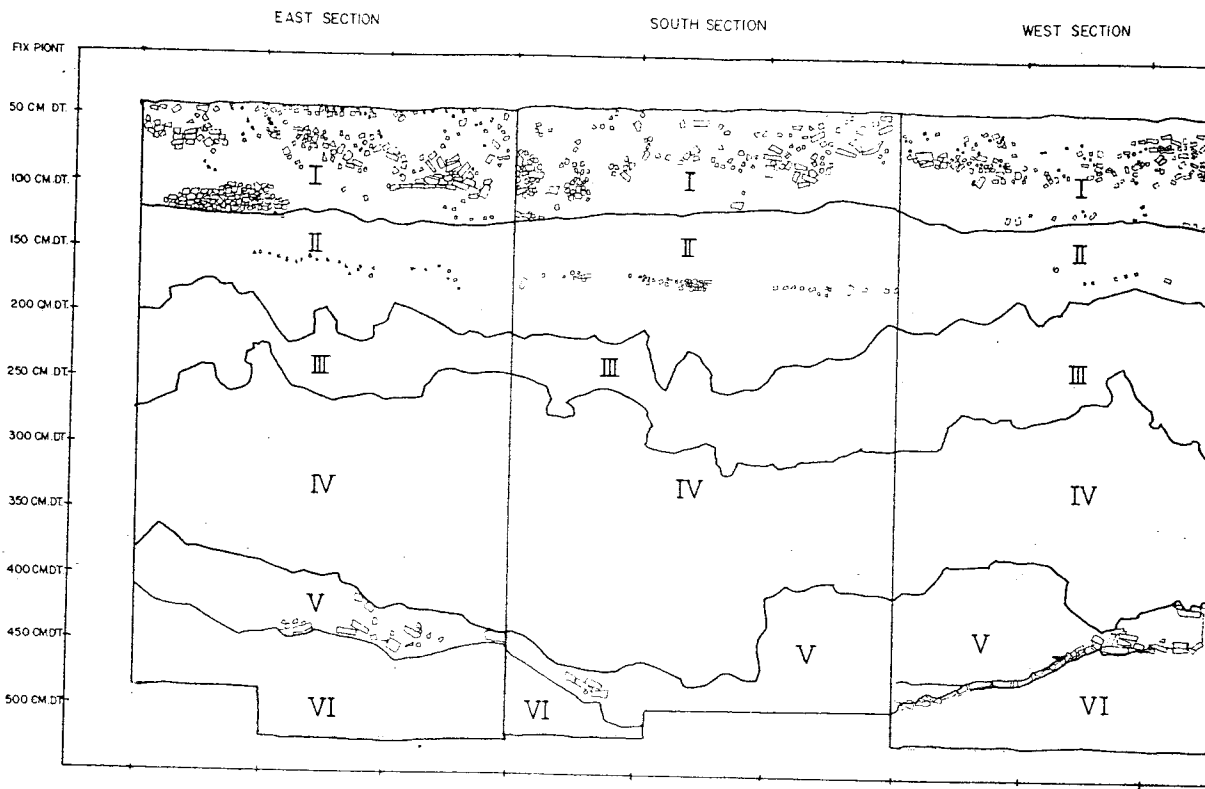

- คำอธิบาย ชั้นดินหลัก ที่
- I D. 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 3/2 VERY DARK BROWN
 - ดินร่วมเกาะผิวเป็นก้อนไม่แน่น
 - II D. 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN
 - ดินร่วมเกาะผิวเป็นก้อนไม่แน่น
 - III D. 2.5 Y 4/2 DARK GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN
 - ดินร่วมเกาะผิวเป็นก้อนไม่แน่น
 - IV D. 10 YR 2/1 BLACK
 - W. 10 YR 2/2 VERY DARK BROWN
 - ดินเหนียวสีดำ
 - V D. 2.5 YR 4/6 RED
 - W. 2.5 YR 3/6 DARK RED
 - ดินเหนียวสีน้ำตาลปนแดง
 - VI D. 10 YR 3/3 DARK BROWN
 - W. 10 YR 4/3 DARK BROWN
 - ดินเหนียวสีน้ำตาลปนเหลือง

สัญลักษณ์

- ดิน
- เศษอิฐหัก เศษกระเบื้อง

มาตราส่วน 1 : 20

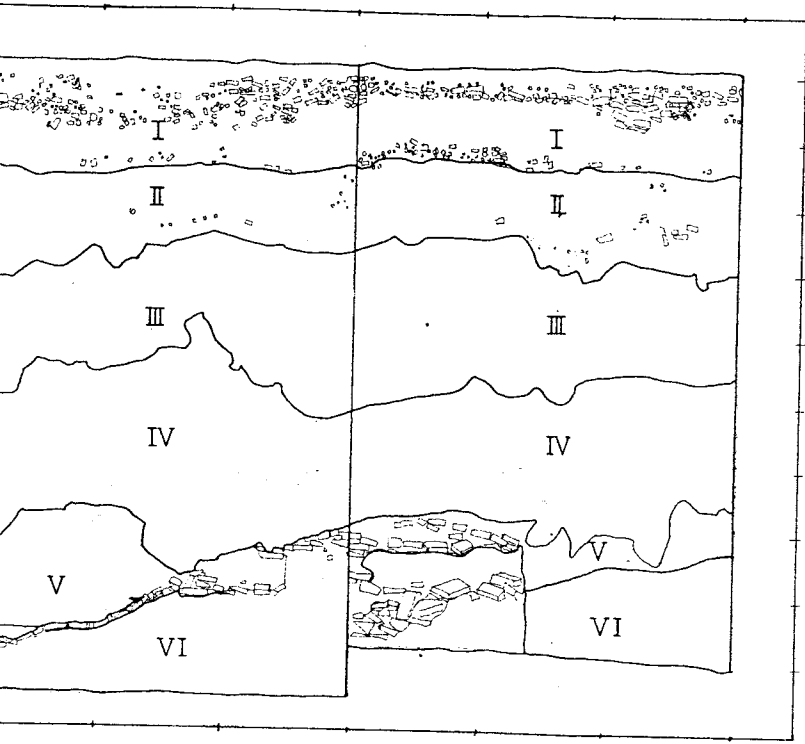

สัญลักษณ์
□ อัญมณี
○ อัญมณี
● อัญมณี

โครงการชลประทาน บริเวณนาขี้ตด N3W22

WEST SECTION

NORTH SECTION

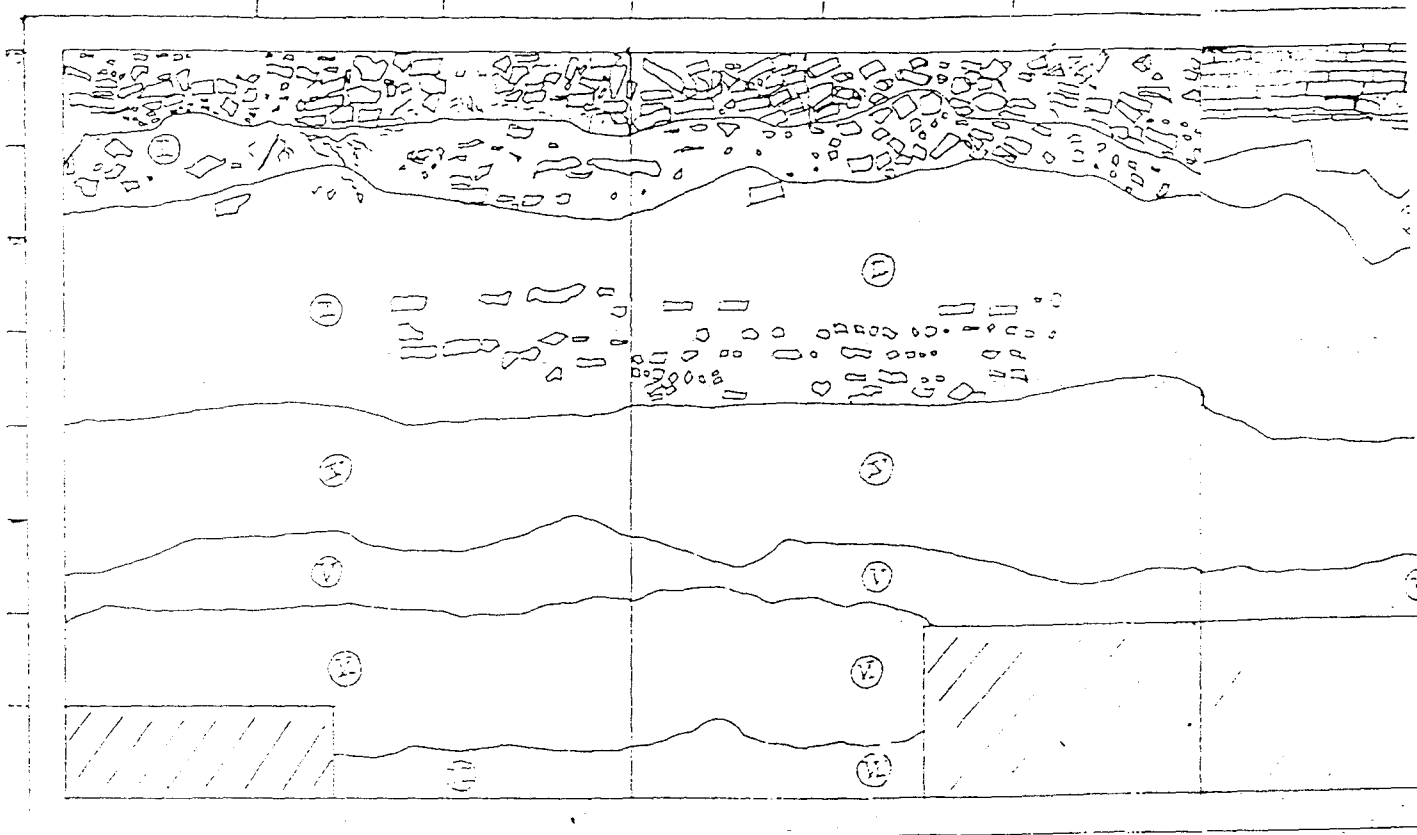
- คำอธิบาย ชั้นดินชนิดที่
- I D. 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 3/3 DARK BROWN
 - ดินเหนียวสีน้ำตาลเข้ม
 - II D. 10 YR 3/2 VERY DARK GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 4/4 DARK YELLOWISH BROWN
 - ดินเหนียวสีเทาปนน้ำตาล
 - III D. 10 YR 5/2 GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 6/3 PALE BROWN
 - ดินเหนียวสีเทา
 - IV D. 10 YR 5/2 GRAYISH BROWN
 - W. 10 YR 4/3 DARK BROWN
 - ดินเหนียวสีเทาปนเหลือง
 - V D. 10 YR 4/1 DARK GRAY
 - W. 10 YR 4/2 DARK GRAYISH BROWN
 - ดินเหนียวปนทราย
 - VI D. 10 YR 6/2 LIGHT BROWNISH GRAY
 - W. 10 YR 5/2 GRAYISH BROWN
 - ดินเหนียวสีเทาปนเหลือง

มาตราส่วน 1 : 25

1:200

กรมทรัพยากรธรณี

แผนที่แสดงพื้นที่ดิน ๒๐๐๐๐๐๐๐ TP.3 บริเวณคลอง

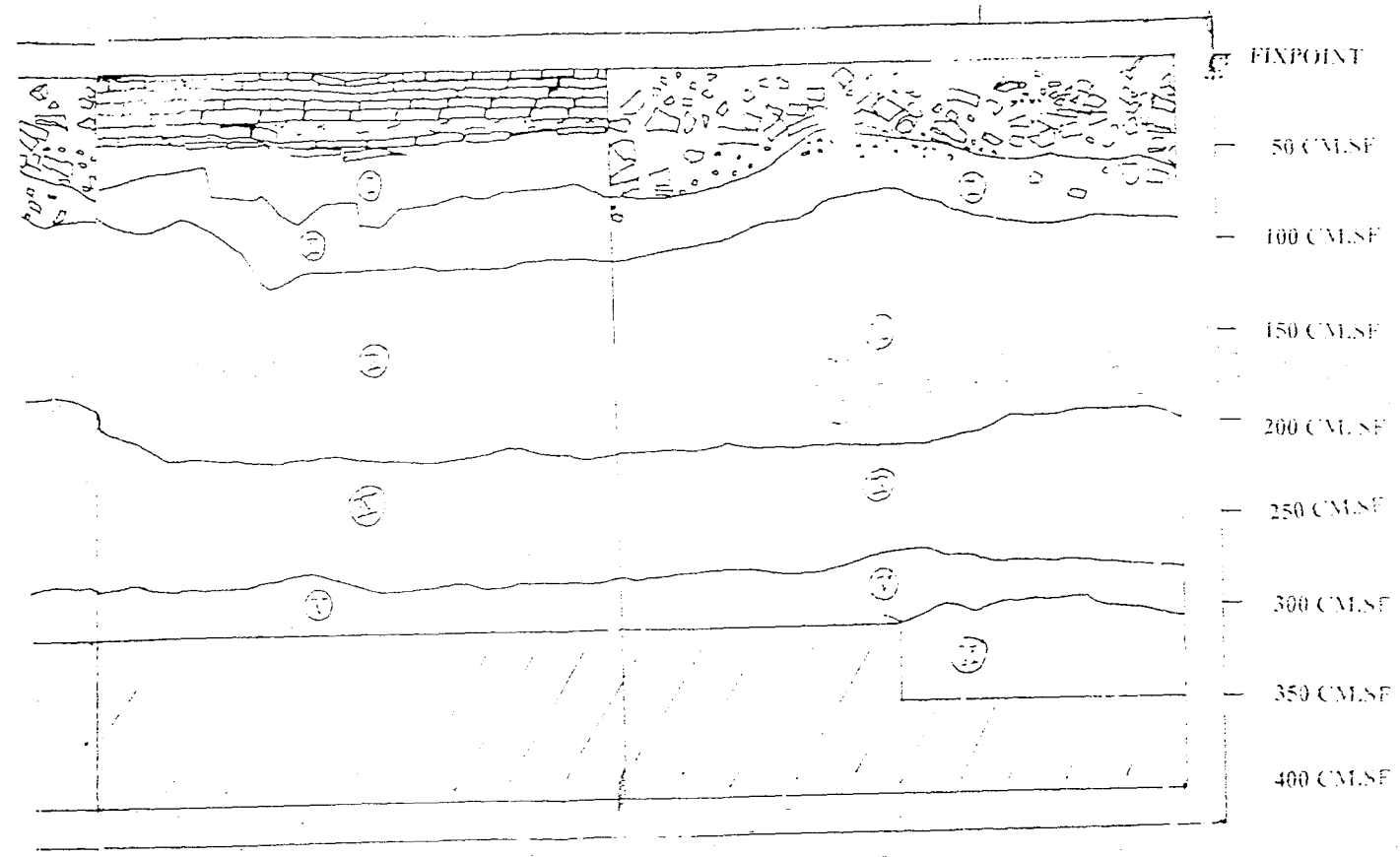
NORTH SECTION

EAST SECTION

SOUTH SECTION

แบบขยาย

จุดตัด TP.3 บริเวณสถานี 414

SOUTH SECTION

WEST SECTION

มาตราส่วน 1:40

บทที่ 5

การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

5.1 ประวัติและความสำคัญของวัดมเหยงคณ์

ในปัจจุบันวัดมเหยงคณ์เป็นวัดร้าง ที่ได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นโบราณสถานของชาติ ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 58 ตอนที่ 16 เมื่อวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2484

โบราณสถานภายในวัดมเหยงคณ์นี้ เคยได้รับการดูแลถนอมและขุดแต่ง โดยสำนักงานโครงการนครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา งบประมาณปี พ.ศ.2521 - 2522 (รายงานการขุดแต่งครั้งนี้ โปรดดูในภาคผนวกของรายงานฉบับนี้) และ ในปี พ.ศ. 2538 - 2539 ก็ได้รับการบูรณะซ่อมแซมอีกครั้งหนึ่ง (ไม่มีรายงานการอนุรักษ์)

5.1.2 ที่มาของชื่อ “วัดมเหยงคณ์”

สันนิษฐานว่ามีที่มาจากนี้

1. การตั้งชื่อตามที่ตั้งของบริเวณเขตพุทธาวาส ซึ่งเป็นเนินสูง

เนื่องจาก คำว่า “มเหยงคณ์” มาจากศัพท์ภาษาบาลีว่า “มเหยงคณ” (แปลงสระอ เป็นสระเอ จะได้ว่า มเหยงคณ์) ซึ่งแปลว่า ภูเขา เนินดิน จึงตั้งชื่อวัดนี้ว่า มเหยงคณ์ (ข้อมูลจากแบบบันทึกข้อมูลโบราณสถาน “วัดมเหยงคณ์” ของศูนย์นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา: 2539.)

2. อาจจะตั้งชื่อตามสถานที่ในลังกา

โดยมีปริมปราคติว่า “มเหยงคณ์” เป็นสถานที่ ๆ พระพุทธองค์ได้เคยเสด็จมาประทับก่อนที่จะเสด็จดับขันธปรินิพพาน (แสง มนวิฑูร (ผู้แปล) :2513 ; 180-187) หรืออาจตั้งชื่อตามพระธาตุที่สำคัญในประเทศศรีลังกา คือ มเหยงคณะสตุป ที่พระราชกฤษฎีกาฯ ทรงโปรดให้สร้างขึ้น

5.1.3 ประวัติวัด

จากการศึกษาค้นคว้าเอกสารทางประวัติศาสตร์ต่าง ๆ เกี่ยวกับวัดมเหยงคณ์ ทำให้ทราบข้อมูลและเรื่องราวเกี่ยวกับประวัติความเป็นมาของวัดมเหยงคณ์ ดังนี้
ทำเนียบสมณศักดิ์ของสงฆ์ครั้งกรุงเก่า ระบุว่า วัดมเหยงคณ์ มีฐานะเป็นพระอารามหลวงฝ่ายอรัญญวาสีมาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี เพราะพระมหากษัตริย์เป็นผู้ทรงโปรดให้สร้างและปฏิสังขรณ์ และอยู่ห่างไกลจากพระนคร พระสงฆ์ปฏิบัติทางวิปัสสนาธุระ เข้าอาวาสมีสมณศักดิ์เป็น (เทพ สุวตฺติ. : 2511; 143.)

5.1.4 พงศาวดารที่เกี่ยวข้องกับวัดมเหยงคณ์

เมื่อคราวพระเจ้าหงสาวดีบุเรงนอง กริธาทัพมาล้อมกรุงศรีอยุธยาในคราวเสียกรุงครั้งแรกเมื่อ พ.ศ. 2112 นั้น พระเจ้าหงสาวดีได้มาตั้งทัพหลวงบัญชาการอยู่ที่วัดมเหยงคณ์และได้เข้าล้อมกรุงทั้ง 4 ด้าน คือ

ทิศตะวันออก ทัพพระมหาอุปราชและทัพพระมหาธรรมราชา

ทิศใต้ ทัพพระเจ้าอังวะ

ทิศตะวันตก ทัพพระยาพะละและเจ้าฟ้าไทยใหญ่ และพระยาแสนหลวงชาวเมืองเชียงใหม่

ทิศเหนือ ทัพพระยาพระติม และ พระยาตองอู ทัพพระยาภักยคามินี พระยาเลา พระยาพะตะบะ

พะตะเบิด

ขณะที่ล้อมอยู่นั้น พระเจ้าหงสาวดีให้ยกเข้าตีพระนครหลายครั้งแต่ไม่สำเร็จเพราะฝ่ายกรุงป้องกันพระนครอย่างเข้มแข็ง พระเจ้าหงสาวดีพิจารณาเห็นว่าทางด้านทิศตะวันออกเข้าตีได้ง่าย เพราะเป็นเพียงกำแพงกันเท่านั้น จึงสั่งจอบถนนข้างใน 3 ตำบล คือ

1. ที่วัดเขาคินตรงเกาะแก้วแห่งหนึ่ง (ที่ตั้งวัดเกาะแก้วตรงข้ามวัดรัตนชัย หรือวัดสุวรรณดารามในปัจจุบัน)

2. ที่ตำบลสะพานเกลือแห่งหนึ่ง(อยู่ตรงข้ามกองบังคับการตำรวจภูธร เขต 1 ในปัจจุบัน)

3. ที่ตรงวัดจันทรบางเขียนอีกแห่งหนึ่ง (วัดจัน อยู่ที่ทำสถานีรถไฟอยุธยา บางเขียน อยู่ตรงข้ามสถานีรถไฟ บริเวณถนนบางเขียนในปัจจุบัน)

การจอบถนนนี้ ก็หาได้ทำไปได้โดยสะดวกไม่ เพราะทางฝั่งกรุงได้วางปืนใหญ่น้อยต้องพลแบกดินล้มตายอยู่มิได้ขาด จนพลชนดินขยาด (เทพ สุรัตน์ : 2511 ; 146 - 147.)

พระหงสาวดี ตรัสถามผู้ตรวจการจอบถนนว่า “พลแบกดินตายลงคนหนึ่ง จะเป็นมูลดินสักกี่ก้อน”

ผู้ตรวจการทูลว่า “พลแบกดินตายลงคนหนึ่งเป็นมูลดินประมาณเจ็ดก้อนแปดก้อน”

พระหงสาวดีตรัสว่า “เอาเถิด”

ฉะนั้น ณ ที่สามตำบลนี้พลทหารที่ตายใช้ต่างดิน คงทับถมอยู่มิใช่น้อยจึงจะจอบถนนได้สำเร็จ แม้ว่าได้จอบถนนสำเร็จแล้วก็ตาม ก็ยังไม่สามารถตีพระนครได้ สุดท้ายต้องใช้กลศึก โดยให้พระยาจักรี ซึ่งเข้าศึกษาไปแต่ครั้งสงครามช้างเผือกเข้ามาเป็นไส้ศึก ประกอบกับสมเด็จพระมหาจักรคิพรรดิได้สิ้นพระชนม์ลงด้วย กรุงศรีอยุธยาจึงต้องเสียเมื่อ 1 ๙ 9 ค่ำพ.ศ. 2112 เข้าศึกล้อมกรุงอยู่ถึง 9 เดือน เมื่อเสียกรุงนั้นตรงกับแผ่นดินสมเด็จพระมหินทราธิราช ออกไปถวายพระเจ้าหงสาวดี ณ พลับพลาวัดมเหยงคณ์ ซึ่งเป็นที่ตั้งทัพหลวง เมื่อพระเจ้าหงสาวดีกลับไปพม่า ได้พาสมเด็จพระมหาจักรคิพรรดิไปด้วย แต่ไปไม่ทันถึง ได้เสด็จสวรรคตเสียกลางทาง ณ แคนเมืองแครง

พงศาวดารเหนือ

“จุลศักราช 671 ปีเถาะ เอกศก พระองค์ทรงสร้างวัดกู่ฎิดาว วัดหนึ่ง พระอัครมเหสี
ทรงสร้างวัดมเหยงคณ์ วัดหนึ่ง

พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์ ระบุข้อความ

“ศักราช 800 มะเมียศก(พ.ศ. 1981) ครั้งสมเด็จพระบรมราชาธิราชเจ้า สร้างวัดม
เหยงคณ์...” (หลวงประเสริฐอักษรนิติ์ : 2510 : 447)

พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับพันจันทนุมาศ(เจิม) และ พงศาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา ระบุข้อความ

“ศักราช 786 มะโรงฉก (พ.ศ. 1967) สมเด็จพระบรมราชาธิราชเจ้า สร้างวัดม
เหยงคณ์...” (พันจันทนุมาศ (เจิม) , พระจักรพรรดิพงศ (จาด) : 2507 : 373)

พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหมอบัดเลียร์ ระบุข้อความ

“มุขมนตรีออกไปเชิญเสด็จเจ้าสามพระยา ณ เมืองชัยนาทให้มาครองราชย์สมบัติ
ถวายพระนามสมเด็จพระบรมราชาธิราชเป็นที่สอง แลเสด็จไปตีเมืองนครหลวงกัมพูชาได้แล้วทรง
สร้างวัดมเหยงคณ์...”

พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับความสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส

ระบุข้อความสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ บันทึกถึงเหตุการณ์ปฏิสังขรณ์วัด และ
การฉลองเป็นงานใหญ่มีมหรสพสมโภช ดังนี้ (กรมพระปรมานุชิตชิโนรส : 2504 ; 373)

“ในปีฉลูเอกศก (พ.ศ. 2252) นั้น มีพระราชบริหารให้ช่างปฏิสังขรณ์วัดมเหยงคณ์
เสด็จพระราชดำเนินไปให้ช่างทำการวัดเนื่อง ๆ บางทีก็เสด็จอยู่ที่ตำหนักริมวัดมเหยงคณ์ได้เดือนหนึ่ง
บ้าง สองเดือนบ้าง ว่าราชการอยู่ในที่นั้น สามปีเศษวัดนั้นจึงสำเร็จบริบูรณ์...”

“สมเด็จพระอนุชาธิราชกรมพระราชวังบวรสถานมงคล ให้ช่างปฏิสังขรณ์วัดกู่
ฎิดาวอันใหญ่ ในปีเถาะ ตรีศก เสด็จไปทองพระเนตรการที่วัดนั้น เดือนหนึ่งบ้าง สองเดือนบ้าง เหมือน
พระเชษฐาธิราชสามปีเศษจึงสำเร็จแล้วบริบูรณ์”

“ในปี มะเส็งเบญจศกนั้น (พ.ศ. 2256) ในฉลองวัดมเหยงคณ์ทรงพระราชศรัทธา
บำเพ็ญพระราชกุศลเป็นอันมาก ทรงพระราชทานเครื่องบริวารและวัตถุทานต่าง ๆ แต่พระสงฆ์ 1000
ตามพระราชประเพณีแต่ก่อน มีกรมมหรสพสมโภช 7 วัน เสร็จบริบูรณ์การฉลองนั้น”

จากเรื่องราวประวัติการสร้าง วัดมเหยงคณ์ ที่เอกสารทางประวัติศาสตร์ได้กล่าวถึง

ไว้หลายฉบับข้างต้น มีข้อความที่เหมือนกันและแตกต่างกันออกไปสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

สมัย	พ.ศ.	เอกสารประวัติศาสตร์
อโยธยา	สร้าง พ.ศ. 1842	-พงสาวดารเหนือ ฉบับพระวิเชียรปรีชา (น้อย)
สมเด็จพระบรมราชาธิราช ที่ 2 (เจ้าสามพระยา)	สร้าง พ.ศ. 1967	-พงสาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับพันจันทนุมาศ(เจิม) ฉบับพระจักรพรรดิพงศ์(จาด) ฉบับสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส -พงสาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์
สมเด็จพระเจ้าท้ายสระ (ภูมินทร์ราชา)	ปฏิสังขรณ์ พ.ศ. 2252	-คำให้การชาวกรุงเก่า -คำให้การขุนหลวงหาวัด -พงสาวดารฉบับพระราชหัตถเลขา -พงสาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส

5.1.5 การวิเคราะห์ระยะเวลาในการสร้างวัดมเหยงคณ์จากข้อมูลทางประวัติศาสตร์

ตามความในพงสาวดารข้างต้น ระบุว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 โปรดให้สร้างวัดมเหยงคณ์ ส่วนระยะเวลาการสร้างนั้น พงสาวดารระบุไว้ไม่ตรงกัน กล่าวคือ

1. พงสาวดาร ที่ระบุว่าวัดมเหยงคณ์ สร้าง พ.ศ. 1967 ได้แก่
พงสาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพันจันทนุมาศ(เจิม)
พงสาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับพระจักรพรรดิพงศ์(จาด)
พงสาวดารกรุงศรีอยุธยาฉบับสมเด็จพระปรมานุชิตชิโนรส
2. พงสาวดาร ที่ระบุว่าวัดมเหยงคณ์ สร้าง พ.ศ. 1981 ได้แก่
พงสาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์

ซึ่งจากการสอบสวนของนักพงศาวดาร เรื่องศักราชของพงศาวดารฉบับนี้ ต่างเชื่อกันว่าศักราชที่ระบุในพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐฯ นี้มีส่วนที่ถูกต้องอยู่มาก ประกอบกับในพงศาวดารภาคที่ 5 ได้ลำดับ พระมหากษัตริย์ที่ครองกรุงศรีอยุธยาไว้ว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 เป็นกษัตริย์ที่ 7 ครองราชย์ตั้งแต่ พ.ศ. 1967 - 1991 ตรงกับศักราชในพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์

ดังนั้นจึงพอจะสันนิษฐานได้ว่า วัดมเหยงคณ์นั้นอาจจะเริ่มสร้างในปี พ.ศ. 1981 ตามที่พงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ์ระบุไว้

แต่เนื่องจากกรณีที่เจดีย์ประธานของวัด ที่สร้างในช่วงสมัยอยุธยาตอนต้น (พ.ศ. 1893 - 2006) มักจะเป็นทรงปราสาทแบบทั้งสิ้น เช่น

วัดพุทไธสวรรย์ อยุธยา ซึ่งสมเด็จพระรามาธิบดีที่ 1 โปรดให้สร้างขึ้น

วัดมหาธาตุ อยุธยา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 1 โปรดให้สร้าง แล้วสมเด็จพระรามาเมศวร โปรดให้สร้างต่อ

วัดราชบูรณะ อยุธยา ซึ่งสมเด็จพระบรมราชาที่ 2 โปรดให้สร้างในที่ถวาย พระเพลิงเจ้าอ้ายและเจ้ายี่พระยา

วัดมหาธาตุ สุพรรณบุรี ซึ่งศาสตราจารย์หลวงบริบาลบุรีภัณฑ์ ได้เขียนไว้ในหนังสือโบราณคดีจากลายพระหัตถ์สมเด็จพระเจ้า 238 ซึ่งสันนิษฐานว่า สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 โปรดให้สร้าง

แต่เจดีย์ประธานและเจดีย์อื่น ๆ ภายในวัดมเหยงคณ์ กลับไม่เป็นทรงปราสาท แต่ล้วนเป็นเจดีย์ทรงระฆัง ซึ่งทำให้สงสัยได้ว่าวัดนี้อาจสร้างในสมัยหลังก็ได้ ซึ่งมีข้อสันนิษฐานอยู่ 2 ประการ คือ

1. ศิลปะการก่อสร้างพุทธเจดีย์ซึ่งเป็นประธานของวัดมเหยงคณ์ นี้อาจจะทำตามคติแบบลังกาเหมือนเจดีย์ในเมืองสุโขทัยก็ได้ เนื่องจากการค้นพบพระพุทธรูปในกรุพระปรางค์วัดราชบูรณะ เมื่อ พ.ศ. 2510 นั้นได้พบพระพุทธรูปสุโขทัยแบบตะกวน 6 องค์ และพระพุทธรูปแบบศิลปะอยุธยา ซึ่งมีอิทธิพลศิลปะสุโขทัยเจือปนอยู่(อุโมงค์ยุคต้นหรือรุ่นที่ 3) มีจำนวนถึง 326 องค์ แสดงให้เห็นว่าในการสร้างพระพุทธรูปรุ่นนี้ อิทธิพลของศิลปะสุโขทัยได้เข้ามาแพร่หลายในกรุง

2. เจดีย์สถานต่าง ๆ ภายในวัดมเหยงคณ์นี้อาจจะสร้างขึ้นต่อมาในรัชกาลสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ซึ่งเป็นโอรสของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 ส่วนในสมัยของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 คงจะสร้างแต่เพียงเสนาสนะบางส่วนและกุฏิ ที่เป็นไม้เท่านั้น

เนื่องจากตามเรื่องราวในพงศาวดาร ที่กล่าวถึงเหตุการณ์ในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 ได้ระบุว่า ในช่วงเวลาที่สมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 โปรดให้เริ่มสร้างวัดมเหยงคณ์ในปี พ.ศ. 1981 บ้านเมืองค่อนข้างวุ่นวาย และไม่สงบสุขนัก กล่าวคือ

2.1 มีเหตุการณ์เพลิงไหม้พระราชวังถึง 2 ครั้งติด ๆ กัน คือ ครั้งแรก ในปี พ.ศ. 1893 เพลิงไหม้พระราชมณเฑียร ครั้งที่สอง ในปี พ.ศ. 1984 เพลิงไหม้พระที่นั่งตรีมุข (พงศาวดาร ภาคที่ 63 พระยาโบราณราชธานินทร์ ได้สันนิษฐานที่ตั้งของมณเฑียร)

2.2 เนื่องจากในสมัยของสมเด็จพระบรมราชาธิราชที่ 2 มีการทำสงครามหลายครั้ง ที่สำคัญได้แก่

พ.ศ. 1985 พระองค์ได้ยกทัพไปตีเมืองเชียงใหม่ แต่ไม่สำเร็จ

พ.ศ. 1987 พระองค์ได้ยกทัพไปตีเมืองเชียงใหม่อีกครั้งหนึ่ง ครั้นนี้รบชนะได้เชลย

มา 120,000 คน

จากเหตุการณ์วุ่นวายดังกล่าวข้างต้น อาจทำให้พระองค์ต้องพะวงอยู่กับการบูรณะซ่อมแซมพระราชวัง และการทำศึกสงคราม ซึ่งน่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ไม่มีเวลาและกำลังเพียงพอที่ทำการก่อสร้างเจดีย์สถานภายในวัดมเหยงคณ์

อีกทั้งจากการศึกษาเรื่องราวในรัชสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ ก็พบว่าในช่วงนี้พระมหากษัตริย์ได้ทรงทำนุบำรุงพระพุทธศาสนา มาก ได้มีการส่งทูตไปอัญเชิญพระภิกษุชาวลังกาเข้ามาเผยแผ่พระพุทธศาสนา และทรงผนวชที่วัดจุฬามณี จังหวัดพิษณุโลก ในปี พ.ศ. 2008 เป็นระยะเวลา 8 เดือน ซึ่งมีส่วนทำให้อิทธิพลของพระพุทธศาสนาแบบสุโขทัยเข้ามาแพร่หลายอยู่ในอยุธยา และสะท้อนออกมาให้เห็นได้จากแบบของศิลปกรรมทางพระพุทธศาสนา ได้แก่ เจดีย์ทรงระฆังใหญ่แบบลังกา ซึ่งเป็นที่นิยมสร้างในสมัยของสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ

และจากการที่เจดีย์ประธานภายในวัดมเหยงคณ์เป็นเจดีย์ทรงระฆัง และเป็นเจดีย์ที่สร้างไว้ ในวัดสำคัญของเมืองใหญ่ เช่น สุโขทัย ศรีสัชนาลัย และกำแพงเพชร ซึ่งเชื่อกันว่าได้สร้างตามแบบอย่างพระเจดีย์ชัยของพระเจ้าพุทธคามณีอภัยมหาราช ในลังกาทวีป (แสง มนวิฑูร (ผู้แปล) : 2513 ; 40 – 493)

ในหนังสือ “สวาทินิ” ได้กล่าวถึงประวัติของพระเจ้าพุทธคามณีอภัย ไว้ว่า พระองค์เป็นโอรสของพระราชากากวันตีสสะ มีอนุชาชื่อ คิสสะกุมาร ขณะนั้นในลังกาทวีปมีขามทมิฬตั้งอาณาจักรอยู่ด้วย เมื่อเติบโตขึ้นพระเจ้าพุทธคามณีอภัยได้ขอทหารจากบิดาเพื่อไปรบกับทมิฬที่นบกวอน อยู่แถบชายแดน แต่บิดาไม่อนุญาต จึงประชดบิดาด้วยการส่งเครื่องแต่งกายของสตรีไปให้ พระราชากากวันตีสสะจึงพิโรธและส่งพระเจ้าพุทธคามณีอภัยไปอยู่มลยะประเทศ ครั้งเมื่อพระราชากากวันตีส

สิ้นพระชนม์แล้ว พระเจ้าทูลฐคามณีอภัยได้กลับมา แล้วรวบรวมกองทัพไปปราบพวกทมิฬ ได้ชนช้างกับพระราชเอตาละของฝ่ายทมิฬ และได้รับชัยชนะ โดยพระราชเอตาละสิ้นพระชนม์บนคอช้าง ทำให้พระองค์สามารถรวมลังกาทมิฬเข้าไว้เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เสร็จศึกแล้วจึงให้ปลงพระศพพระราชเอตาละ ปลงศพเสร็จแล้วจึงโปรดให้สร้างเจดีย์ครอบพระสรีระของพระ

พระเจดีย์ที่พระเจ้าทูลฐคามณีอภัยมหาราชทรงสร้าง มีลักษณะเป็นเจดีย์ทรงระฆังคว่ำ และมีช้างล้อมรอบอยู่ที่ฐาน ซึ่งช้างที่ล้อมรอบฐานของเจดีย์คงจะเนื่องมาจากช้างคนทล ราชพาหนะของพระเจ้าทูลฐคามณีอภัยมหาราช ผู้ทรงทำสงครามได้ชัยชนะ และมีโอกาสทำนุบำรุงพระพุทธศาสนาในลังกาให้รุ่งเรืองมากในสมัยของพระองค์ จนได้เป็น “มหาราช” ที่สำคัญอีกพระองค์หนึ่งของลังกา

จากข้อความดังกล่าวข้างต้น ทำให้พอสันนิษฐานได้ว่าเจดีย์ช้างล้อม และเจดีย์สถานอื่น ๆ ภายในวัดมเหยงคณ์อาจจะถูกสร้างในสมัยสมเด็จพระบรมไตรโลกนาถ โดยพิจารณาจากแบบศิลปกรรมที่หลงเหลืออยู่ภายในวัด ประกอบกับเนื้อหาของเอกสารทางประวัติศาสตร์ในสมัยอยุธยา

5.2 รูปทรงสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม

สิ่งก่อสร้างต่างๆภายในโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ที่ยังพบเห็นอยู่ในปัจจุบัน จากการวิเคราะห์รูปแบบทางสถาปัตยกรรมพบว่าเป็นรูปแบบการก่อสร้างในช่วงอยุธยาตอนปลาย และจากข้อมูลทางประวัติศาสตร์ทำให้เชื่อว่าสิ่งก่อสร้างต่างๆเหล่านี้ น่าจะได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ตลอดจนสร้างขึ้นมาใหม่ ในรัชสมัยของพระเจ้าท้ายสระ ซึ่งจากการสังเกตสภาพโดยทั่วไปของอาคารและสิ่งก่อสร้างต่างๆภายในวัดมเหยงคณ์ พบว่าส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ ทั้งนี้พบว่ามัยโบราณสถานบางองค์ได้รับการบูรณะโดยกรมศิลปากรมาแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2537 – 2538 (มีการขุดแต่งเจดีย์ประธานมาก่อนหน้านี้แล้วเมื่อปี พ.ศ. 2531)

อย่างไรก็ตามโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ก็ได้เสื่อมสภาพลงไปตามกาลเวลาอย่างไม่อาจหลีกเลี่ยงได้ ทั้งจากน้ำมือมนุษย์ไม่ว่าจะเป็น การลักลอบขุดเจาะหาสมบัติตามองค์เจดีย์ การลักลอบนำเอาอิฐเก่าไปขาย การไถปรับพื้นที่อย่างน้อยหนึ่งครั้ง (สังเกตได้จากพื้นที่โดยทั่วไปค่อนข้างจะราบเรียบ และจากการสอบถามข้อมูลจากชาวบ้านที่อาศัยอยู่ในบริเวณใกล้เคียง) และจากภัยธรรมชาติต่างๆ โดยเฉพาะน้ำท่วมเนื่องจากที่ตั้งของวัดอยู่ในที่ลุ่มถึงแม้ว่าจะมีคูน้ำล้อมรอบอยู่ก็ตาม

ข้อมูลที่ได้จากการขุดค้นและขุดแต่งวัดมเหยงคณ์ในครั้งนี้ทำให้เราทราบว่าโบราณสถานวัดมเหยงคณ์นี้มีการสร้างมาตั้งแต่ช่วงอยุธยาตอนต้น สามารถแบ่งอายุสมัยการก่อสร้าง

และบูรณะปฏิสังขรณ์ได้คร่าวๆ 3 สมัยด้วยกัน สิ่งก่อสร้างต่างๆน่าจะมีมาอย่างต่อเนื่องตลอดช่วงที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

การศึกษาข้อมูลทางสถาปัตยกรรม จะช่วยให้เราเรียงลำดับวิวัฒนาการทางด้านสถาปัตยกรรมที่มีมาอย่างต่อเนื่องได้อย่างถูกต้องชัดเจนมากยิ่งขึ้น

5.2.1 พระอุโบสถ (หมายเลข 1) (ผังต้นนิมิตฐานที่ 1-6)

พระอุโบสถวัดมเหยงคณ์มีขนาดใหญ่ มีผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าย่อมุม กว้าง 17 เมตร ยาว 35.50 เมตร ลักษณะอาคารเป็นลักษณะห่อห้องเข้าหรือห้องอำเภตามแบบอยุธยาตอนปลาย เมื่อวัดระยะความสูงของฐานบริเวณกึ่งกลางของฐานหน้ากระดาน กับความสูงของส่วนปลายทั้งสองด้าน จะพบว่าตำแหน่งกึ่งกลางของฐานหน้ากระดานจะมีความสูงน้อยกว่า

ส่วนปลายทั้งสองด้านประมาณ 13 เซนติเมตร มีมุขด้านหน้าและด้านหลัง มีเสาศีเหลี่ยมย่อมุมด้านละสองต้นรับหลังคาลดระดับด้านหน้า พร้อมบันไดทางขึ้นสี่ด้านบริเวณย่อมุมของอาคารเป็นบันไดทางขึ้นทางด้านข้างเชื่อมต่อกับพระระเบียงและฐานไพที ผนังของอาคารยังเหลือให้เห็นเพียงสามด้านยกเว้นด้านทางทิศตะวันออก ชุ่มประตูทางเข้าฝั่งทิศตะวันตกมีสองประตู ฝั่งทิศตะวันออกมีสามประตู เป็นชุมประตูทรงบันแถลงมีรูปแบบสืบทอดมาจากชุมประตูทรงบันแถลงจากอุโบสถวัดบรมพุทธารามแบบของเสากรอบประตูรองรับชุ่ม จะมีลักษณะคล้ายเสาย่อมุมที่ยื่นออกมาจากผนัง ขนาดของเสามีความบอบบาง อันเป็นลักษณะของเสากรอบประตู - หน้าค่างสมัยอยุธยาตอนปลาย (ตันติ เล็กสุขุม : 2532 ; 58) ผนังด้านทิศเหนือและทิศใต้ยังปรากฏช่องหน้าต่างด้านละสามช่องด้วยกัน เป็นหน้าต่างรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ขนาด 1.10 X 2.40 เมตร เป็นชุ่มบันแถลงเช่นเดียวกัน ภายในพบร่องรอยประดับลายปูนปั้นหลงเหลือเพียงเล็กน้อย มีฐานรองหน้าต่างเป็นฐานสิงห์

ภายในอาคารปรากฏเสาแปดเหลี่ยมสองแถว แถวด้านละแปดต้นพระอุโบสถวัดมเหยงคณ์จึงมีขนาด 9 ห้องมีฐานชุกชีตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันตก

ตัวอาคารทั้งหมดล้อมรอบด้วยกำแพงแก้ว และมีฐานเสมาจำนวนแปดฐานตามทิศรูปแบบการก่อสร้างตลอดจนลวดลายประดับตกแต่งต่างๆตามตัวอาคาร ล้วนเป็นศิลปะอยุธยาตอนปลาย และเป็นการปฏิสังขรณ์ในช่วงของพระเจ้าท้ายสระ

จากการขุดหลุมตรวจสอบในหลายพื้นที่ ทั้งภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถและภายในพระอุโบสถทำให้เราทราบว่า ในการสร้างวัดมเหยงคณ์ครั้งแรกช่วงอยุธยาตอนต้น พื้นที่ที่เป็นพระอุโบสถวัดมเหยงคณ์ในปัจจุบันเคยเป็นวิหารมาก่อน ซึ่งมีขนาดเล็กมีกำแพงแก้วล้อมรอบซึ่งเชื่อมต่อกับกำแพงแก้วของเจดีย์ประธาน ลักษณะของผังเช่นนี้เหมือนกันกับผังของวัดช้างในสมัยการสร้างแรก

เริ่มเช่นกัน ต่อมาในภายหลังนับตั้งแต่ช่วงอยุธยาตอนต้นจนถึงอยุธยาตอนปลายก่อนช่วงบูรณะสมัยพระเจ้าท้ายสระ ได้รับการปรับเปลี่ยนจากวิหารองค์นี้ให้เป็นพระอุโบสถ โดยรื้อพระวิหารองค์เดิมออกแล้วสร้างพระอุโบสถขนาดใหญ่แทนที่ พอถึงรัชสมัยพระเจ้าท้ายสระในการบูรณะปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่ ปรากฏว่าได้รื้ออาคารเดิมออกโดยให้คงโครงสร้างหลักของอาคารเดิมไว้ (รูปที่ 116) ขนาดของอาคารพระอุโบสถในสมัยที่สองและที่สามนี้จึงมีขนาดใกล้เคียงกันมาก เราพบว่าพื้นที่ภายในพระอุโบสถได้ถูกยกให้สูงขึ้นจากเดิม เสาของอาคารสร้างทับฐานรากของเสาเดิม โดยที่แนวเสาเบี่ยงกันเล็กน้อย (รูปที่ 117) เนื่องจากอาคารในสมัยที่สามจะมีขนาดเล็กกว่าในสมัยที่สองเล็กน้อย ฐานชุกชีก็่อพอกฐานเดิมให้มีความสูงมากขึ้น (พระอุโบสถในปัจจุบันได้รับการบูรณะ โดยกรมศิลปากรมาแล้วในปี พ..2537 – 2538) การวิเคราะห์รูปทรงของตัวอาคารจะวิเคราะห์เป็นส่วนๆ ดังนี้

5.2.1.1 ฐาน

ฐานของอาคารเป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่รัดรอบตัวอาคารที่แอ่นโค้งเป็นท้องสำเภา ฐานของมุขเด็จมีลักษณะเป็นฐาน ฐานชุกชีของอาคารมีผังเป็น สี่เหลี่ยมจตุรัสย่อมุมไม้สิบสองกว้างด้านละ 9.6 X 11.3 เมตร เป็นฐานก่ออิฐฉาบปูนสร้างพอกทับฐานชุกชีเดิมในสมัยที่สอง ระดับลวดลายเป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่ บนฐานชุกชีมีเสารับหลังคาของอาคารจำนวนสองแถวแถวละ 3 ต้น ลักษณะเป็นเสาแปดเหลี่ยมมีขนาดและรูปแบบการสร้างเช่นเดียวกับเสาที่พบในอุโบสถ โดยที่ขนาดของเสาจะมีขนาดใหญ่บริเวณฐานและค่อยๆ เรียวเล็กกลงในส่วนของปลาย บนฐานชุกชีปรากฏรัตนบัลลังก์ประดิษฐานพระพุทธรูปอยู่จำนวนสองฐานด้วยกัน โดยที่ฐานทางฝั่งทิศตะวันออกมีขนาดใหญ่กว่าฐานทางด้านทิศตะวันตกที่อยู่ติดกับผนัง โดยมีลวดลายประดับแบบเดียวกัน ที่ยังคงเหลือให้เห็นเพียงเล็กน้อยในฐานฝั่งทางทิศตะวันออก คือเป็นฐานบัวแบบเรียบง่าย จากรูปแบบพบว่าพระพุทธรูปที่ประดิษฐานอยู่จะหันหน้าไปทางทิศตะวันออกทั้งสององค์ นอกจากนี้ยังพบว่ามีฐานขนาดเล็กๆ อยู่ด้านข้าง เป็นฐานของพระอันคืบเนื่องจากพบว่ามีเศษพระพุทธรูปที่แตกหัก กระจายกระจายอยู่ทั่วบริเวณของฐานชุกชี

ฐานขาสิงห์ประดับที่พบบริเวณฐานใบเสมา ซึ่งเป็นฐานสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้สิบสอง มีฐานเขียงรองรับขาสิงห์ โดยทำเป็นแข้งสิงห์มีกาบเท้าสิงห์ทำเป็นทรงกระจิงแบบเรียบๆ

5.2.1.2 ผนัง

ผนังอาคารอยู่ในสภาพพังทลายเหลือให้เห็นเพียงสามด้านเท่านั้น พบร่องรอยของการฉาบปูนบางส่วน ผนังด้านทิศเหนือ - ใต้เป็นผนังด้านยาว เจาะช่องหน้าต่างด้านละสามช่องสลับกับผนังตัน มีเสาหลอกเป็นระยะ โดยมีการก่อพอกอิฐหนาออกมามากกว่าปกติ หน้าต่างเป็นช่องสี่

เหลี่ยมธรรมดาพบทับหลังไม้หลงเหลือให้เห็นในบางช่องหน้าต่าง พบร่องรอยของรูเต้าและช่องเสียบคันทวย ซึ่งอยู่ในระดับที่แตกต่างกันบริเวณหัวท้ายของอาคารแสดงให้เห็นถึงการลดระดับของหลังคาอาคาร

ผนังด้านทิศตะวันตกมีซุ้มประตูทางเข้าสองทางประตูอยู่บริเวณริมผนังของอาคาร ลักษณะเป็นซุ้มบันแถลงมีเสาประดับกรอบประตูแบบย่อมุม ผนังด้านทิศตะวันออกพังทลายลงมาหมดแล้ว พบร่องรอยของซุ้มประตูตรงกลางซึ่งมีขนาดใหญ่กว่าซุ้มประตูอื่นๆ เนื่องจากเป็นด้านหน้าของอาคารจึงทำให้มีประตูมากกว่าฝั่งทางทิศตะวันตก

5.2.1.3 หลังคา

จากหลักฐานที่เหลืออยู่ตามผนังของอาคาร และเศษกระเบื้องที่ได้จากการขุดแต่งบริเวณพื้นที่ภายในและรอบพระอุโบสถ ทำให้เราพอที่จะสันนิษฐานได้ว่า ลักษณะของหลังคาอาคารเป็นเครื่องไม้ กระเบื้องหลังคาเป็นแบบกาบู่ซึ่งมีเดือยยาวไว้เหนี่ยวยึดกับระแนงหลังคา และใช้กระเบื้องเชิงชายปิดชายคา หลังคาลดระดับมีคันทวยรับตามแบบอาคารในสมัยอยุธยาตอนปลายแทนที่พาไลรับหลังคา

5.2.2 เจดีย์ประธาน (หมายเลข 2) (ผังสันนิษฐานที่ 7-11)

จากการขุดหลุมตรวจสอบบนลานประทักษิณบริเวณติดกับบันไดทางขึ้นทางด้านทิศใต้ โดยขุดเป็นหลุม (TRENCH) ยาวไปจนถึงองค์เจดีย์ (รูปที่ 112) ทำให้เราทราบว่าในการสร้างครั้งแรกของเจดีย์ประธานนั้นมีรูปแบบเป็นอย่างไรที่เห็นในปัจจุบัน คือเป็นเจดีย์องค์ระฆังตั้งอยู่บนฐาน 3 ชั้น ได้แก่

- ชั้นที่ 1 เป็นฐานประทักษิณขนาดใหญ่มีบันไดทางขึ้นสี่ด้าน รอบฐานเจดีย์ประดับช้างก่ออิฐฉาบปูนประดับลายปูนปั้นอีกทีหนึ่ง อยู่ภายในซุ้มโค้งด้านละ 20 เชือก รวมทั้งหมด 80 เชือก
- ชั้นที่ 2 เป็นฐานกลม 3 ชั้นก่อนเป็นบัวคว่ำ ท้องไม้และบัวหงายรองรับซุ้มพระพุทธรูปรอบองค์เจดีย์ทั้งหมด 20 ซุ้มด้วยกัน ซุ้มพระพุทธรูปทั้งหมดจะยื่นออกมาค่อนข้างมากและตั้งอยู่บนฐานชั้นที่สองนี้
- ชั้นที่ 3 เป็นฐานปัทมรองรับมาลัยเถาสามชั้น และลดทาลายกลีบบัวคว่ำบัวหงายประดับองค์ระฆัง

จากหลุมขุดตรวจสอบบริเวณลานประทักษิณพบว่า ภายในโครงสร้างของเจดีย์ประธานในส่วนของลานประทักษิณมีการก่ออิฐแบบรัศมีออกมาจากกึ่งกลางองค์เจดีย์ ภายในช่องว่าง

เป็นการอัดดินและเศษอิฐ ซึ่งเป็นรูปแบบเดียวกันกับการก่อสร้างเจดีย์ประธานวัดช้าง การก่อสร้างในลักษณะนี้คล้ายกันกับโครงสร้างสถูปเจดีย์ในประเทศอินเดียและลังกา ซึ่งอาจต้องการสร้างให้เห็นเป็นรูปธรรมจักรสัญลักษณ์ร่วมของพุทธศาสนาที่นิยมแพร่หลายในดินแดนต่างๆ ส่วนองค์เจดีย์มีการก่ออิฐตั้งแต่ชั้นฐานรากสุด (ชั้นเดียวกับฐานรากของลานประทักษิณ) (รูปที่ 113 , 114) ก่ออิฐสอดดินไล่ขึ้นมาเป็นแกนขององค์เจดีย์ โดยตั้งอยู่บนฐานเชิงกลมหนึ่งชั้น บริเวณพื้นบนลานประทักษิณมีการปูอิฐเรียงก่อนจะมีการปูกระเบื้องทับอีกชั้นหนึ่ง (รูปที่ 115) ซึ่งทั้งหมดนี้น่าจะถูกสร้างพร้อมๆกับการสร้างวัดในสมัยแรกเริ่ม

เช่นการซ่อมแซมช้างที่ชำรุดทรุดโทรม (ระหว่างทำการขุดแต่งภายในวัดมเหยงคณ์พบเศษชิ้นส่วนช้างจำนวนหนึ่งในบางพื้นที่) หรือการสร้างเพิ่มเติมเปลี่ยนแปลงประดับลวดลายใหม่ตามยุคสมัย

คติการสร้างเจดีย์ช้างล้อมนี้ น่าจะนำมาจากทางเหนือ คือสุโขทัยและกำแพงเพชร ซึ่งรับมาจากลังกาก็ที่หนึ่ง มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบเพียงเล็กน้อย เดิมทีเชื่อกันว่าเจดีย์ช้างล้อมแบบทางเหนือนี้ ในภาคกลางพบที่วัดมเหยงคณ์เพียงแห่งเดียว ทั้งนี้อาจเพราะถือเป็นธรรมเนียมให้เป็นวัดศูนย์กลางของพุทธศาสนาของลัทธิลังกาวงศ์ในภาคกลาง แต่จากการขุดแต่งวัดช้างซึ่งอยู่ใกล้กันกับวัดมเหยงคณ์ออกไปทางทิศใต้ ปรากฏว่ามีเศษช้างปูนปั้นแตกหักจำนวนมากพอที่จะทำให้เชื่อได้ว่าเจดีย์ประธานของวัดช้าง เคยมีรูปแบบลักษณะเป็นเจดีย์ช้างล้อมมาก่อน ภายหลังได้มีการปรับเปลี่ยนรูปแบบขององค์เจดีย์ คือรื้อเอาช้างออกมีสภาพให้เห็นดังเช่นในปัจจุบัน นอกจากนี้ภายในกรุเจดีย์ประธานวัดสีกาสมุค โบราณสถานอีกแห่งหนึ่งที่อยู่ใกล้กับวัดมเหยงคณ์ออกไปทางทิศเหนือ พบว่ามีขุมจะนำประดิษฐานพระพุทธรูปอยู่ใน มีรูปแบบของขุมคล้ายกันกับขุมช้างเจดีย์ประธานวัดช้าง และวัดมเหยงคณ์อีกด้วย

5.2.3 เจดีย์ราย (หมายเลข 3) (ผังสันนิษฐานที่ 9-10)

เจดีย์ทรงระฆังกลมตั้งอยู่บนฐานปัทมรับมาลัยเถาขนาดใหญ่เรียงชิดกันสามชั้น บัวคว่ำบัวหงายที่รองรับองค์ระฆัง สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยที่สอง โดยตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันออกของวิหารเดิมที่ขุดพบใหม่ ไม่พบการพอกทับใดๆ จากการสังเกตร่องรอยจากช่องหน้าต่างบริเวณองค์ระฆังที่เกิดจากการขุดเจาะ

5.2.4 เจดีย์ราย (หมายเลข 4) (ผังสันนิษฐานที่ 11)

เจดีย์ทรงระฆังใหญ่แบบโอคว่ำ มีรูปแบบเดียวกันกับเจดีย์รายหมายเลข 3 และน่าจะถูกสร้างขึ้นพร้อมกันในสมัยที่สอง ตั้งอยู่ในแนวทิศเหนือ - ใต้ร่วมกันกับเจดีย์รายหมายเลข 3 มีความสมคูลกันถ้าหากสังเกตในแผนผังบริเวณ

ตั้งแต่ส่วนของบัลลังก์ขึ้นไปได้พังทลายลงมาหมดแล้ว จากการขุดแต่งพบว่าสร้างอยู่บนฐานเขียงรองรับหนึ่งชั้น น่าจะสร้างอยู่ด้านหน้าของอาคารชนิดหนึ่งเช่นเดียวกันกับที่เจดีย์รายหมายเลข 3 ตั้งอยู่ทางด้านทิศตะวันออกของวิหารเดิมที่ขุดพบ แต่ร่องรอยของอาคารบริเวณฝั่งทางทิศตะวันตกของเจดีย์รายหมายเลข 4 แนวโบราณสถานค่อนข้างที่จะกระจัดกระจายและไม่เป็นระเบียบ ทำให้ไม่สามารถที่จะชี้ชัดได้ว่าเป็นอาคารในรูปแบบใด (รูปที่ 118,119)

5.2.5 ศาลาโถง (หมายเลข 5) (ผังสันนิษฐานที่ 12)

เดิมเชื่อกันว่าเป็นวิหารคู่วิวที่สร้างมาพร้อมกันและมีรูปแบบเดียวกันกับอาคารประเภทเดียวกันที่ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ แต่จากการขุดแต่งเราพบว่าอาคารนี้ไม่มีร่องรอยของฐานชุกชีแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังเป็นอาคารโปร่งมีเสาพาไลแปดเหลี่ยมรับหลังคาไม่มีผนังอาคาร ซึ่งในกรณีนี้อาจเป็นไปได้ว่าฐานชุกชีเป็นไม้ แต่รูปแบบของอาคารที่มีบันไดทางขึ้นเพียงด้านเดียว คือทางด้านทิศตะวันออก ถ้าหากเป็นวิหารซึ่งมีพระพุทธรูปประดิษฐานอยู่จะหันหน้าไปทางทิศตะวันออกแสดงว่าอาคารนี้จะขึ้นทางด้านทิศตะวันตกและทางด้านหลังองค์พระ ซึ่งไม่น่าจะเป็นเช่นนั้น ทำให้เราสันนิษฐานว่าอาจจะเป็นศาลาเปลื้องเครื่องของกษัตริย์ เช่นเดียวกับศาลาเปลื้องเครื่องที่วัดพุทธไสยวรรคจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

5.2.6 ศาลาโถง (หมายเลข 6) (ผังสันนิษฐานที่ 12)

รูปแบบเดียวกันกับอาคารโถงหมายเลข 5 ถูกสร้างขึ้นพร้อมกันช่วงสมัยที่ 3 รัชสมัยของพระเจ้าท้ายสระ ในช่วงอยุธยาตอนปลาย ผังเป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าขนาด 6.40 X 12.30 เมตร ฐานบัวลูกแก้วอกไก่ พบหินศิลาแลงใช้สร้างส่วนฐานรากบางช่วง และส่วนฐานบันได (รูปที่ 120)

5.2.7 เจดีย์ราย (หมายเลข 7) (ผังสันนิษฐานที่ 13-14)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของเจดีย์รายหมายเลข 3 เป็นรูปแบบเจดีย์ศิลปะอยุธยาตอนปลาย เชื่อว่าสร้างในช่วงพระเจ้าท้ายสระ ชาวบ้านเรียกกันว่าเจดีย์ทองแดง ตั้งอยู่บนฐานยกสูงมีบันไดทางขึ้นทางทิศตะวันออก ผังสี่เหลี่ยมจัตุรัสกว้างด้านละ 12 เมตร ฐานประทักษิณย่อมุมไม้สิบ

สองสูงจากพื้น 2.80 เมตร มีสตูปองค์เจดีย์ประจำทิศ 4 มุมตามมุมทั้งสี่บนลานประทักษิณ เหลือร่องรอยเฉพาะส่วนฐานแปดเหลี่ยมบริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือ และทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ถัดขึ้นไปเป็นฐานเขียงแปดเหลี่ยมสี่ชั้นรองรับฐานขาสีงห์ ฐานบัวลูกแก้วอกไก่ รับมาลัยเถาสามชั้นกลีบบัว หงายประดับรับองค์ระฆังที่ค่อนข้างเรียวเล็ก บัลลังก์ย่อมุมที่ได้พังทลายมาหมดแล้ว ในส่วนของคูหาภายในองค์เจดีย์เป็นโถงโล่ง บริเวณพื้นเป็นลักษณะของเอ็นเป็นห้องสี่เหลี่ยมอาจจะเคยทำหน้าที่เป็นกรุมาก่อน รูปแบบของเจดีย์รายหมายเลข 7 ที่พบในโบราณสถานบริเวณใกล้เคียงกันคือองค์เจดีย์ประธานที่วัดคูสิดาราม

จากการขุดแต่งทำให้เราทราบว่าเจดีย์ทองแดงสร้างทับอยู่บนวิหารเดิมในสมัยการสร้างที่สอง (รูปที่ 121) ช่วงอยุธยาตอนต้นจนถึงปลาย มีขนาดใหญ่มากโดยมีฐานเขียงเป็นฐานรากรองรับองค์เจดีย์อีกชั้นหนึ่ง บริเวณที่สร้างทับคือช่วงตัวอาคารด้านทิศตะวันตกน่าจะเป็นบริเวณฐานชุกชีเดิมพอดี โดยที่ตัวอาคารเดิมด้านทิศตะวันตกจะหักเข้าบริเวณใต้ฐานเจดีย์ จากการสันนิษฐานเชื่อกันว่าอาคารเดิมที่ขุดพบนี้น่าจะเป็นวิหาร

5.2.8 เจดีย์ราย (หมายเลข 8) (ผังสันนิษฐานที่ 15)

ตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้อยู่แนวเดียวกับเจดีย์รายหมายเลข 9 สภาพพังทลายค่อนข้างมาก มีเพียงร่องรอยของฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสที่มีความชัดเจน แต่เนื่องจากตั้งอยู่ในแนวทิศเหนือ - ใต้ แนวเดียวกับเจดีย์รายหมายเลข 9 จึงเชื่อว่าน่าจะมีรูปแบบเดียวกัน

5.2.9 เจดีย์ราย (หมายเลข 9) (ผังสันนิษฐานที่ 16)

ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 10X10 เมตร โดยประมาณ ฐานบัวรองรับมาลัยเถากลมเล็ก 5 ชั้นด้วยกัน ก่อนบัวประดับรับองค์ระฆัง บัลลังก์แปดเหลี่ยม ก้านฉัตรและปล้องไฉนที่ค่อนข้างพิเศษคือเป็นแบบมาลัยเถาใหญ่ มีลูกแก้วอกไก่อ่ระหว่างมาลัยเถาเว้นระยะจากกันมาก

จากการขุดแต่งและสังเกตุบริเวณองค์เจดีย์สันนิษฐานว่ามีการสร้างครอบหรือพอกทับเจดีย์องค์เดิมอยู่เนื่องจากฐานรากขององค์เจดีย์ตั้งอยู่บนพื้นในสมัยที่ 1 อย่างชัดเจน และน่าจะถูกสร้างพร้อมๆกันกับเจดีย์รายหมายเลข 8

5.2.10 เจดีย์ราย (หมายเลข 10) (ผังสันนิษฐานที่ 17)

เป็นเจดีย์บริวารของเจดีย์ประธานเช่นเดียวกับเจดีย์รายหมายเลข 11,12,13 เนื่องจากลักษณะของผังยังเจดีย์ที่ตั้งอยู่บริเวณมุมทั้งสี่คือ ทิศ ตะวันออกเฉียงใต้, ตะวันตกเฉียงใต้, ตะวัน

ออกเฉียงเหนือ, ตะวันตกเฉียงใต้ ของเจดีย์ประธานตั้งแต่เดิมที่มีการสร้าง โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ เป็นครั้งแรกรูปแบบของเจดีย์น่าจะมีลักษณะเดียวกันหมด แต่ภายหลังมีการบูรณะต่อเติมทำให้เจดีย์ทั้งสี่มีรูปแบบต่างกันไป

ลักษณะเป็นเจดีย์ทรงระฆังกลมตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส ฐานชั้นล่างเป็นฐานบัวลดสามชั้นรับมาลัยเถาสามชั้นเช่นเดียวกัน ต่อด้วยกลีบบัวประดับและบัวลูกฟักรับปากระฆัง บัลลังก์สี่เหลี่ยมสลักนูนเป็นช่องหน้าต่าง เสาहारขนาดเล็ก ได้รับการบูรณะแล้วเมื่อปี พ.ศ. 2537 โดยมีการเทศาน ค.ศ.ล. บริเวณฐานราก เป็นเจดีย์ที่มีการพอกทับไม่น้อยกว่าสองครั้ง จากสภาพในปัจจุบันซึ่งเป็นรูปแบบเจดีย์ในช่วงอยุธยาตอนปลาย น่าจะได้รับการบูรณะในสมัยพระเจ้าท้ายสระ

5.2.11 เจดีย์ราย (หมายเลข 11) (ผังสันนิษฐานที่ 18)

รูปแบบที่เห็นในปัจจุบันเป็นศิลปสมัยอยุธยาตอนปลาย เช่นเดียวกับเจดีย์ราย หมายเลข 10 และได้รับการบูรณะแล้วโดยกรมศิลปากรเช่นเดียวกัน บริเวณทางด้านทิศตะวันออกเฉียงใต้ขององค์ระฆัง พบร่องรอยของการฉาบปูนขององค์เจดีย์เดิม แสดงให้เห็นถึงการพอกทับอย่างชัดเจน สภาพภายหลังการบูรณะลวดลายต่างๆขององค์เจดีย์จะหลุดตัวคล้ายลูกคลื่นเป็นช่วงๆ เข้าใจว่าจะบูรณะตามสภาพสุดท้ายที่เห็น

5.2.12 เจดีย์ราย (หมายเลข 12) (ผังสันนิษฐานที่ 19)

เจดีย์ทรงระฆังกลมตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัส พบร่องรอยของบันไดทางขึ้นเล็กๆทางด้านทิศตะวันออก มีฐานปัทม์รับมาลัยเถาสามชั้น และลวดลายกลีบบัวประดับรับองค์ระฆัง บัลลังก์สี่เหลี่ยมจัตุรัสประดับลวดลายลูกฟักด้านละสามช่อง เสาहारรอบก้านฉัตรยังปรากฏให้เห็นเพียงบางส่วน ปล้องไฉนขนาดใหญ่ค่อนข้างถี่ เห็นร่องรอยของการพอกทับบริเวณปล้องไฉนอย่างชัดเจน ถูกสร้างขึ้นในสมัยแรก

5.2.13 เจดีย์ราย (หมายเลข 13) (ผังสันนิษฐานที่ 20-21)

ตั้งอยู่บริเวณทิศตะวันออกเฉียงเหนือของเจดีย์ประธาน มีรูปแบบเดียวกับเจดีย์รายหมายเลข 12 ถูกสร้างขึ้นพร้อมกันในสมัยแรก จากหลุมขุดตรวจสอบพบว่าฐานรากของเจดีย์ตั้งอยู่บนพื้นอิฐที่พบว่ามีารปูทั่วพื้นที่วัดมเหยงคณ์ ต่อมาได้รับการบูรณะหรือปฏิสังขรณ์เรื่อยมาในสมัยอยุธยา

5.2.14 เจดีย์ราย (หมายเลข 14) (ผังสันนิษฐานที่ 22)

เจดีย์ทรงกลมตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมขนาดใหญ่ยกสูงจากระดับพื้นมาก มีฐานพอกด้านข้างอาจจะเป็นการต่อเติมในภายหลัง รวมไปถึงแท่นฐานประดิษฐานพระพุทธรูปที่พบอยู่ข้างๆ องค์เจดีย์ทางทิศตะวันออกและทิศเหนือคาดว่าน่าจะมีทั้งสี่ด้าน (รูปที่ 122 , 123) รูปแบบการสร้างองค์เจดีย์เป็นการก่ออิฐตันไล่ระดับขึ้นไป พบชิ้นส่วนหินศิลาแลงเป็นองค์ประกอบของเจดีย์ ในส่วนขององค์เจดีย์ต่อเนื่องกับบัลลังก์และปล้องไฉน สภาพโดยทั่วไปทรุดโทรมมาก ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบและลวดลายต่างที่ประดับอยู่บนองค์เจดีย์ได้แต่อย่างใด

5.2.15 เจดีย์ราย (หมายเลข 15) (ผังสันนิษฐานที่ 23)

เป็นเจดีย์ที่มีขนาดใหญ่ที่สุดในจำนวนเจดีย์ทั้งสี่องค์ที่ตั้งอยู่ภายนอกกำแพงวัดทางทิศตะวันตก จากการขุดแต่งช่วยให้เราเห็นถึงรูปแบบการสร้างเจดีย์ในบางส่วน คือส่วนฐานจะมีการสร้างแบบก่ออิฐเป็นแนกแบบรัศมีออกมาจากองค์เจดีย์ ส่วนองค์เจดีย์เป็นการก่ออิฐตันไล่ระดับกันขึ้นไป อยู่ในสภาพที่พังทลายค่อนข้างมากทำให้ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบได้แต่อย่างใด แต่คาดว่าน่าจะเป็นเจดีย์ทรงระฆังกลมธรรมดา บันไดที่พบทางด้านทิศเหนือน่าจะเป็นการต่อเติมในภายหลังและมีครบทุกด้าน

5.2.16 เจดีย์ราย (หมายเลข 16) (ผังสันนิษฐานที่ 24)

เป็นเจดีย์ฐานสี่เหลี่ยมจัตุรัสสองชั้น ฐานอยู่ในสภาพที่พังทลายไม่สามารถชี้ชัดรูปแบบได้ พบบันไดทางขึ้นสองด้านคือด้านทิศตะวันออกและทิศใต้แต่เดิมน่าจะมียี่สิบ

5.2.17 เจดีย์ราย (หมายเลข 17) (ผังสันนิษฐานที่ 25)

เจดีย์ขนาดเล็กตั้งอยู่ทางทิศใต้ของเจดีย์ประธาน และใกล้เคียงกับเจดีย์รายหมายเลข 12 มีรูปแบบศิลปอยุธยาตอนปลาย เป็นไปได้ว่าสร้างขึ้นในภายหลังรัชสมัยของพระเจ้าท้ายสระ เนื่องจากไม่มีความสมมูลกับเจดีย์หรือสิ่งก่อสร้างใดๆภายในวัดมเหยงคณ์ ตั้งอยู่บนฐานสี่เหลี่ยมย่อมุมไม้ยี่สิบ ส่วนบนของเจดีย์ปรักหักพังลงหมดแล้ว (รูปที่ 124)

5.2.18 เจดีย์ราย (หมายเลข 18) (ผังสันนิษฐานที่ 26)

เป็นเจดีย์ที่มีขนาดเล็กที่สุดในจำนวนเจดีย์ทั้งสี่องค์ที่ปรากฏอยู่ภายนอกกำแพงวัดทางทิศตะวันตก ฐานสี่เหลี่ยมอยู่ในสภาพพังทลายมาก ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบได้

5.2.19 กำแพงวัดและซุ้มประตู (ผังต้นนิยฐานที่ 27- 28)

กำแพงวัดประกอบด้วยส่วนของกำแพงโบราณสถาน กำแพงแก้วอุโบสถ กำแพงบริเวณถนนทางเดิน ซึ่งต่างก็ถูกสร้างขึ้นและมีรูปแบบทางสถาปัตยกรรมตามแบบศิลปะสมัยอยุธยาตอนปลาย ในช่วงที่มีการบูรณะปฏิสังขรณ์ครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าท้ายสระ เป็นกำแพงก่ออิฐฉาบปูน ประกอบด้วยฐานเชิงร่องรับบัวคว่ำลูกแก้วอกไก่ในส่วนฐาน หน้ากระดาน และลูกแก้วอกไก่รับบัวหงายบริเวณต้นกำแพง ส่วนฐานของกำแพงมีฐานเชิงร่องรับ ระดับพื้นดินเดิมจบที่รอบฉาบปูน บริเวณมุมกำแพงมีเสาหัวเม็ดทรงมณฑปซึ่งมีการทำขอมุมไม้สิบสองจนถึงยอด เป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่ซ้อนกันหลายชั้น ส่วนบนสุดน่าจะมียอดแหลมไม่ปรากฏหลงเหลือให้เห็นแต่อย่างใด ทั้งนี้ส่วนของกำแพงแก้วพระอุโบสถสร้างทับแนวกำแพงเดิมที่มีอยู่ก่อนหน้า (รูปที่ 125) สภาพโดยทั่วไปที่เห็นอยู่ในปัจจุบันอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์

ซุ้มประตูส่วนใหญ่อยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์ ยกเว้นในส่วนของหลังคาที่พังทลายลงมาเกือบทั้งหมด มีเพียงซุ้มประตูทางเข้าทางด้านทิศตะวันตกและทิศใต้ (ซ้ายมือ) ที่ยังคงสภาพส่วนของหลังคาไว้ มีลักษณะเป็นซุ้มบันแถลงซ้อนลดชั้น 2 ชั้น โค้งแหลมก่ออิฐลดระดับ 2 ชั้น และก่อเป็นซุ้ม โค้งเล็กลดระดับอีก 2 ชั้นในแต่ละด้านของซุ้มประตู แต่มีฐานล่างอยู่ในระดับเดียวกัน เป็นฐานบัวลูกแก้วอกไก่ มีช่องเสียบคานไม้ทับหลังด้านบน และช่องเสียบธรณีประตูทางด้านล่างมีประตูไม้เปิดปิด มีทั้งหมด 6 ซุ้มด้วยกัน และมีรูปแบบเดียวกันหมดยกเว้นประตูทางด้านทิศใต้ (ซ้ายมือ) ที่มีรูปแบบเป็นลักษณะของเสาหัวเม็ดทรงมณฑปแบบเดียวกับที่ปรากฏบริเวณมุมกำแพง (รูปที่ 126 , 127) ไม่มีหลังคาแต่อย่างใดต้นนิยฐานว่าน่าจะเป็นการสร้างในรูปแบบของซุ้มประตูเดิมไว้เพื่อแสดงถึงยุคสมัยของการก่อสร้าง

5.2.20 สระน้ำ

สระน้ำฝั่งสี่เหลี่ยมผืนผ้าบริเวณทิศใต้ของพระอุโบสถ สร้างขึ้นสมัยอยุธยาตอนปลายคร่าวบูรณะปฏิสังขรณ์วัดมเหยงคณ์แผ่นดินพระเจ้าท้ายสระ เป็นสระน้ำศักดิ์สิทธิ์ใช้ประกอบพิธีกรรม ยกขอบสูงกว่าระดับปกติกันไม่ให้ น้ำจากภายนอกไหลลงไปในสระ (รูปที่ 128) พื้นด้านล่างปูอิฐใ้ปูน มีแท่นอิฐยกพื้นสูงเป็นทางเดินรูปกากบาทเกี่ยวข้องกับพิธีกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง ลึกจากระดับพื้น 1.50 เมตร โดยประมาณ เป็นสระน้ำใส

5.2.21 วิหารเดิม (หมายเลข 21) (ผังสันนิษฐานที่ 29-31)

เป็นวิหารในสมัยการสร้างที่ 2 ช่วงอยุธยาตอนปลาย (รูปที่ 129 , 130 , 131) ผลจากการขุดแต่งทำให้เราพอที่จะสันนิษฐานรูปแบบของอาคารได้คร่าวๆ ก็เป็นอาคารขนาดใหญ่มีผังเป็นสี่เหลี่ยมผืนผ้า มีมุขทางด้านหน้าทิศตะวันออก โดยปรากฏให้เห็นร่องรอยของฐานบัวเสารับโครงหลังคาสองชั้น ด้านข้างของอาคารมีเสาพาไลรับโครงสร้างของหลังคา ทั้งนี้ไม่ปรากฏร่องรอยของเสาแต่อย่างใด

พบเพียงช่องที่เว้าเข้าไปในตัวอาคารเป็นระยะเท่ากันไปตลอดแนวของตัวอาคารทั้งสองด้าน จากระยะของช่องเสาพาไลพบว่ามียาวทั้งหมด 2 แถว แถวละ 8 ต้น อาคารทั้งหมดถูกสร้างทับโดยเจดีย์รายหมายเลข 7 และศาลาเปลื้องเครื่องหมายเลข 6 (รูปที่ 132)

5.2.22 เจดีย์ราย (หมายเลข 49)

เป็นเจดีย์ขุดพบใหม่ทรงแปดเหลี่ยมพบบริเวณด้านทิศใต้ของกำแพงแก้วพระอุโบสถ (รูปที่ 134) พบเพียงฐานรากอิฐเรียงเพียง 2 - 3 ก้อน ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้แต่ใด น่าจะถูกสร้างขึ้นในสมัยการสร้างที่สองก่อนที่จะมีการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าท้ายสระเพียงเล็กน้อย

5.2.23 เจดีย์ที่ราย (หมายเลข 20)

เป็นเจดีย์ขุดพบใหม่ฐานแปดเหลี่ยมลักษณะเหมือนตุ๊กรีออกมาในภายหลังคราวบูรณะวัดมเหยงคณ์สมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ พบอยู่บริเวณติดกับแนวกำแพงวัดด้านทิศใต้ใกล้กับซุ้มประตูทางเข้า (ขวามือ) มีหินศิลาแลงเป็นส่วนประกอบในส่วนของฐานราก ถูกสร้างขึ้นในช่วงที่สองสมัยอยุธยาตอนปลาย ไม่สามารถสันนิษฐานรูปแบบทางสถาปัตยกรรมได้แต่ใด

บทที่ 6

บทสรุป

เรื่องราวความเป็นมาทางประวัติศาสตร์ของโบราณสถานวัดมเหยงคณ์เป็นสิ่งที่นักวิชาการได้ให้ความสำคัญกันอย่างมาก เนื่องจากเป็นวัดที่มีขนาดใหญ่และมีการกล่าวอ้างถึงในประวัติศาสตร์และพงสาวดารอยู่หลายฉบับ อีกทั้งทำเลที่ตั้งของวัดมเหยงคณ์ที่ตั้งอยู่ทางนอกเกาะเมืองอยุธยาทางด้านทิศตะวันออก อันเป็นที่ตั้งของเมืองอโยธยาที่ยังคงเป็นข้อถกเถียงของนักวิชาการในหลายๆด้านถึงข้อเท็จจริงและความเป็นไปได้ของอาณาจักรแห่งนี้

การขุดค้นและขุดแต่งทางโบราณคดีเพื่อเตรียมการบูรณะวัดมเหยงคณ์ในครั้งนี้จึงเกิดขึ้น ทั้งนี้เพื่อต้องการหาหลักฐานบางอย่างที่จะช่วยให้เราบอกถึงยุคสมัยในการสร้างและบูรณะวัดได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น นอกเหนือจากข้อมูลทางประวัติศาสตร์ที่มีการกล่าวอ้างถึงวัดนี้อยู่แล้ว และถือเป็นการอนุรักษ์โบราณสถานที่มีความสำคัญแห่งนี้ไว้ให้ลูกหลานได้รับรู้ถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีต ที่บรรพบุรุษได้สั่งสมกันมาช้านานสืบต่อไป

ข้อมูลทางประวัติศาสตร์จากพงสาวดารที่มีการระบุถึงช่วงเวลาในการสร้างวัดมเหยงคณ์ ก่อนข้างที่จะกล่าวอ้างตรงกันคือ สร้างขึ้นในสมัยพระบรมราชาธิราชที่ 2 หรือเจ้าสามพระยา ราวปี พ.ศ. 1967 โดยที่มีพงสาวดารบางฉบับระบุช่วงเวลาในการสร้างแตกต่างกัน มีทั้งสร้างขึ้นก่อนหน้าและภายหลังปี พ.ศ. 1967 อย่างไรก็ตามเมื่อได้มีการชำระข้อมูลของพงสาวดารโดยนักประวัติศาสตร์ ทำให้ค่อนข้างเป็นที่แน่ชัดว่าวัดมเหยงคณ์ถูกสร้างขึ้นครั้งแรกในช่วงอยุธยาตอนต้น รัชสมัยของสมเด็จพระเจ้าสามพระยา ทั้งนี้ขอยกข้อความจากทำเนียบสมณศักดิ์ของสงฆ์ครั้งกรุงเก่าที่มีการระบุถึงวัดมเหยงคณ์ไว้ดังนี้ " วัดมเหยงคณ์มีฐานะเป็นพระอารามหลวงฝ่ายอรัญวาสี มาตั้งแต่สมัยกรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานีเพราะพระมหากษัตริย์เป็นผู้โปรดให้สร้างและปฏิสังขรณ์อยู่ห่างไกลจากพระนครพระสงฆ์ปฏิบัติทางวิปัสณาธุระ เจ้าอาวาสมีสมณศักดิ์เป็น พระธรรมกิจ " ซึ่งสอดคล้องว่าพระเจ้าสามพระยาโปรดให้สร้างขึ้น

อย่างไรก็ตามมีนักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งที่มีความเห็นขัดแย้งและเชื่อว่าวัดมเหยงคณ์ รวมไปถึงอีกหลายวัดที่ตั้งอยู่ทางนอกเกาะเมืองอยุธยาทางทิศตะวันออกเป็นวัดที่สร้างขึ้นก่อนสมัยอยุธยา และถือเป็นวัดในกลุ่มเมืองอโยธยา โดยยึดถือเอาข้อมูลจากพงสาวดารบางฉบับที่ระบุถึงวัดที่มีการสร้างขึ้นก่อนสมัยอยุธยาซึ่งรวมไปถึงวัดมเหยงคณ์ด้วย โดยยกเอามูลเหตุภายนอกจากขนาดของวัดในกลุ่มนี้ที่มีขนาดค่อนข้างใหญ่ เช่น วัดช้าง วัดสมณโกฏฐาราม วัดกุฎีขาว วัดมเหยงคณ์ ฯลฯ เข้ามาประกอบ

ปี พ.ศ. 2525 ศ. ปรีชา กาญจนาคม ได้ทำการขุดค้นทางโบราณคดีบริเวณวัดที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงนอกเกาะเมืองอยุธยา ได้แก่ วัดอโยธยา วัดสมณโกฏฐาราม วัดพนัญเชิง ซึ่งมีการเชื่อว่าเป็นบริเวณที่เป็นที่ตั้งของเมืองอโยธยา ผลจากการขุดค้นทางโบราณคดีปรากฏว่าบริเวณดังกล่าวพบหลักฐานค่อนข้างน้อย ไม่เพียงพอที่จะชี้ชัดลงไปได้ว่าบริเวณนี้เป็นเมืองมาก่อน และจากการขุดค้นทางโบราณคดีภายในวัดมเหยงคณ์ในครั้งนี้ ซึ่งขุดทั้งหมด 3 หลุมด้วยกัน เป็นหลุมขุดค้นขนาด 3X3 เมตร ปรากฏว่าหลักฐานที่พบมีไม่มากนัก และล้วนแล้วแต่เป็นฝีมือการสร้างสมัยอยุธยาทั้งสิ้น จากการสังเกตชั้นดินทำให้เราทราบว่าก่อนการสร้างวัดมีการอัดและถมดินเพื่อเตรียมการสร้างวัดขึ้นมาก่อน โดยที่พื้นที่แต่เดิมมีลักษณะเป็นที่ลุ่มทางด้านทิศตะวันตกติดชายคลองมเหยงคณ์ และเป็นที่ดินสูงทางทิศตะวันออก เป็นไปได้ว่าเมื่อมีการสร้างวัดขึ้นในครั้งแรกมีการขุดคลองรอบบริเวณวัด แล้วนำเอาดินที่ได้มาถมเตรียมพื้นที่ในการสร้างวัด ซึ่งจากสภาพในปัจจุบันพื้นที่ในบริเวณนี้ก็เป็นที่ลุ่มมีน้ำท่วมทุกปีในฤดูน้ำหลาก ดังนั้นแต่เดิมพื้นที่ในบริเวณนี้จึงเป็นพื้นที่ที่ค่อนข้างต่ำมาก ไม่เหมาะที่จะเป็นชุมชนอยู่อาศัยแต่อย่างใด ข้อเสนอพื้นฐานเกี่ยวกับเมืองอโยธยาที่มีมาก่อนหน้าอยุธยา หากดูจากหลักฐานทางโบราณคดีที่ได้จากการขุดค้นและขุดแต่งทางโบราณคดีในครั้งนี้ ก็ไม่น่าที่จะมีอาณาจักรขนาดใหญ่มาก่อนหน้าอยุธยาในพื้นที่บริเวณนี้ แต่อาจจะเป็นชุมชนขนาดเล็กที่อยู่อาศัยกันมาก่อน ภายหลังจึงมีความเจริญรุ่งเรืองขึ้นในสมัยอยุธยาเป็นราชธานี

ตลอดช่วงระยะเวลาที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี วัดมเหยงคณ์ได้มีการสร้างสิ่งก่อสร้างต่างๆเพิ่มมากขึ้นและมีการบูรณะปฏิสังขรณ์เรื่อยมา โดยเฉพาะการบูรณะครั้งใหญ่ในรัชสมัยของพระเจ้าท้ายสระช่วงอยุธยาตอนปลาย ซึ่งพงศาวดารระบุว่าเป็นการรื้อออกมาและทำใหม่ทั้งหมด ดังนั้นสิ่งก่อสร้างต่างๆที่ยังคงสภาพให้เห็นอยู่ในปัจจุบัน จึงมีรูปแบบการก่อสร้างเป็นศิลปะช่วงอยุธยาตอนปลายเป็นส่วนใหญ่ ภายหลังการเสียกรุงในปี พ.ศ. 2310 วัดมเหยงคณ์ก็คงถูกทิ้งร้างนับตั้งแต่นั้น

จากการขุดแต่งพื้นที่ภายในวัดมเหยงคณ์ในครั้งนี้เราพบร่องรอยของสิ่งก่อสร้างที่มีอยู่เดิมก่อนการบูรณะครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ และหลักฐานทางโบราณคดีที่เมื่อนำมาวิเคราะห์ศึกษาเกี่ยวกับอายุสมัย ทำให้เราสามารถเรียงลำดับการสร้างและยุคสมัยของสิ่งก่อสร้างต่างๆภายในวัดมเหยงคณ์ได้อย่างคร่าวๆ 3 ช่วงด้วยกัน จากข้อสันนิษฐานว่าวัดมเหยงคณ์มีการสร้างและปฏิสังขรณ์เรื่อยมาตลอดช่วงระยะเวลาที่กรุงศรีอยุธยาเป็นราชธานี

สมัยที่ 1 อยุธยาตอนต้น (เจ้าสามพระยา) (ผังสมัยที่ 1)

จากการขุดแต่งเราพบว่าในสมัยแรกเริ่มของการสร้างวัดมเหยงคณ์ในสมัยที่ 1 นี้ แต่เดิมมีกำแพงแก้วล้อมรอบเจดีย์ประธานลักษณะเป็นกำแพงขนาดใหญ่มีหินศิลาแลงเป็นแกนกลางมีทางเข้าสี่ด้านทางเข้าทางทิศตะวันออกตรงเข้าไปสู่วิวหารขนาดเล็กที่ตั้งอยู่ทางทิศตะวันออก ซึ่งกำแพงแก้วของเจดีย์ประธานนี้จะเชื่อมต่อกับกำแพงแก้วของวิหารขนาดเล็กอีกทีหนึ่ง

ภายหลังได้ถูกยุบและรื้อออกเปลี่ยนมาเป็นพระอุโบสถที่มีขนาดใหญ่ขึ้นกว่าเดิมในภายหลังช่วงสมัยการสร้างที่ 2 เจดีย์บริวารได้แก่เจดีย์หมายเลข 10,11,12,13 ภายในบริเวณวัดทั้งหมดมีการปูพื้นลักษณะเป็นอิฐปูพื้นในทางยาว (ปัจจุบันพื้นปูอิฐนี้อยู่ต่ำกว่าระดับพื้นปัจจุบัน 35 เซนติเมตรโดยเฉลี่ย) ซึ่งจากลักษณะของผังวัดเช่นนี้จะเหมือนกันกับวัดช้างซึ่งเป็นวัดร้างทางทิศใต้ของวัดมเหยงคณ์ และน่าจะถูกสร้างขึ้นในช่วงระยะเวลาใกล้เคียงกัน แต่ในพงศาวดารไม่เคยมีการระบุหรืออ้างถึงวัดช้างแต่อย่างใด

นอกจากลักษณะของผังวัดในสมัยการสร้างขึ้นครั้งแรกจะเหมือนกันแล้ว รูปแบบการก่อสร้างเจดีย์ประธานของทั้งวัดช้างและวัดมเหยงคณ์ยังเหมือนกันอีกด้วย คือเป็นเจดีย์ทรงระฆังใหญ่ตั้งอยู่บนฐานประทักษิณ โดยก่ออิฐเป็นแกนคล้ายรัศมีเข้าทางองค์เจดีย์ซึ่งเป็นแบบก่ออิฐโล่ระดับกันขึ้นไป และจากการขุดค้นและขุดแต่งวัดช้างที่มีขึ้นพร้อมๆกับการขุดแต่งวัดมเหยงคณ์ในครั้งนี้ ก่อนข้างเป็นที่แน่ชัดว่าเจดีย์ประธานของวัดช้างแต่เดิมก็มีลักษณะเป็นเจดีย์ช้างล้อมแบบเดียวกับเจดีย์ประธานวัดมเหยงคณ์ ภายหลังได้มีการเปลี่ยนรูปแบบของเจดีย์ประธานวัดช้างโดยการรื้อเอาช้างออก ส่วนมูลเหตุของการปรับเปลี่ยนรูปแบบจากเจดีย์ช้างล้อมให้กลายมาเป็นเจดีย์อย่างที่เราเห็นในปัจจุบัน อาจจะเกี่ยวเนื่องกับการบูรณะวัดมเหยงคณ์ครั้งพระเจ้าท้ายสระก็เป็นได้ทั้งนี้อาจเพื่อความเป็นศูนย์กลางเนื่องจากวัดมเหยงคณ์เป็นวัดเดียวในภาคกลางที่มีลักษณะเจดีย์ประธานเป็นเจดีย์ช้างล้อม ซึ่งทั้งหมดเป็นเพียงข้อสันนิษฐานเพื่อหาความเชื่อมโยงระหว่างสองวัดนี้ที่ตั้งอยู่ใกล้กันและน่าจะมีความเกี่ยวข้องกันทางใดทางหนึ่งอย่างแน่นอน เนื่องจากไม่มีการระบุหรือเอ่ยชื่อของวัดช้างในจารึกและพงศาวดารแต่อย่างใดประกอบกับไม่มีประวัติของวัดช้างอยู่เลย การเชื่อมโยงประวัติความเป็นมาของวัดมเหยงคณ์เปรียบเทียบกับช่วงระยะเวลาในการสร้างวัดช้าง อาจจะทำให้เรามองความเป็นมาของวัดในกลุ่มนี้ในแง่มุมที่แตกต่างออกไป ทั้งนี้เพื่อหาความเป็นจริงทางประวัติศาสตร์ให้ชัดเจนถูกต้องมากที่สุด

สมัยที่ 2 ยุทธยาตอนต้น – ยุทธยาตอนปลาย (ผังสมัยที่ 2)

เป็นช่วงระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนาน เมื่อเทียบกับข้อมูลทางพงศาวดารพบว่ากินระยะเวลาถึง 271 ปี ผลจากการขุดแต่งในครั้งนี้นี้เราพบว่าตลอดระยะเวลาดังกล่าว วัดมเหยงคณ์ได้มีการสร้างสิ่งก่อสร้างใหม่ๆเพิ่มเติมและบูรณะของเดิมที่มีมาก่อนหน้านี้แล้ว คาดว่าน่าจะเป็นการทำที่ละส่วนหากอ้างอิงจากพงศาวดารเนื่องจากไม่มีการระบุถึงการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดมเหยงคณ์ในช่วงระยะเวลาดังกล่าว มีเพียงการระบุว่าพระเจ้าบุเรงนองได้มาตั้งพลับพลาที่วัดมเหยงคณ์เมื่อครั้งยกทัพมาตีกรุงศรีอยุธยาในคราวเสียกรุงครั้งแรก

ลักษณะเป็นการสร้างสิ่งก่อสร้างต่างๆภายในวัดเพิ่มเติมเรื่อยมาตลอดช่วงระยเวลานับตั้งแต่การสร้างแรกเริ่มในช่วงยุทธยาตอนต้นจนถึงการบูรณะครั้งใหญ่ในช่วงพระเจ้าท้ายสระ สมัยยุทธยาตอนปลาย

ตลอดระยะเวลาดังกล่าววัดมเหยงคณ์ได้มีการสร้างสิ่งก่อสร้างต่างๆเพิ่มมากขึ้นเรื่อยมาจากการสร้างในครั้งแรกสมัยพระเจ้าสามพระยา โดยที่ได้มีการขยายขอบเขตของวัดออกมาทางด้านทิศตะวันออกโดยมีขนาดเท่ากับขอบเขตโบราณสถานในปัจจุบัน โดยสิ่งก่อสร้างทั้งหมดยังคงสร้างอยู่ในระดับพื้นเดิมในสมัยที่ 1 มีการปูพื้นอิฐทั่วบริเวณภายในวัด ยกเลิกกำแพงแก้วของเจดีย์ประธาน จากนั้นสร้างกำแพงของวัดต่อเนื่องไปยังทางทิศตะวันออกครอบคลุมบริเวณวัด เจดีย์รายหมายเลข 3,4,8,9 ได้ถูกสร้างขึ้นในสมัยนี้พร้อมกันกับวิหารขนาดใหญ่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ (ปัจจุบันถูกสร้างทับโดยเจดีย์รายหมายเลข 7 และศาลาโถงหมายเลข 6) เป็นวิหารขนาดใหญ่ลักษณะเป็นวิหารโถง มีพาลายรับหลังคาลดระดับไม่เหลือร่องรอยเสาให้เห็นแต่อย่างใด คาดว่าน่าจะเป็นเสาไม้ซึ่งเสื่อมสภาพไปตามกาลเวลา นอกจากนี้เราพบร่องรอยของโบราณสถานเดิมที่ไม่สามารถระบุรูปแบบของอาคารได้ว่าเป็นประเภทไหนบริเวณทิศใต้ แนวเดียวกันกับวิหารทางทิศเหนือ สันนิษฐานว่าอาจจะเป็นวิหารอีกหลังหนึ่ง

ขณะเดียวกันวิหารเดิมได้ถูกปรับปรุงเป็นพระอุโบสถขนาดใหญ่แทน (ใกล้เคียงกับขนาดของพระอุโบสถองค์ปัจจุบัน) โดยมีกำแพงแก้วรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้าไม่มีย่อมุมลักษณะน่าจะเป็นกำแพงเตี้ย เนื่องจากกำแพงแก้วพระอุโบสถทางทิศเหนือสร้างขนานและเบียดไปกับวิหารทางทิศตะวันออกเฉียงเหนืออย่างชัดเจน ลักษณะเช่นนี้สันนิษฐานว่าวิหารขนาดใหญ่ที่พบนี้เดิมที่อาจจะเป็นพระอุโบสถมาก่อนในช่วงหลังของสมัยการสร้างที่ 1 เนื่องจากอยู่นอกบริเวณวัดในสมัยการสร้างแรกเริ่ม ซึ่งพ้องกับคตินิยมการสร้างอาคารในสมัยอยุธยาตอนต้น คือสร้างวิหารขนาดเล็กและสร้างพระอุโบสถขนาดใหญ่ ต่อมาในสมัยการสร้างที่ 2 ได้มีการขยายพื้นที่ออกมาทางด้านทิศตะวันออกขนาดใกล้เคียงกันกับพื้นที่วัดในปัจจุบัน และมีการปรับเปลี่ยนวิหารเดิม (บริเวณพื้นที่อุโบสถหมายเลข 1) ให้เป็นพระอุโบสถที่มีขนาดใหญ่มากขึ้นกว่าเดิม และปรับเปลี่ยนอุโบสถเดิม (บริเวณวิหารหมายเลข 20 ที่จุดพบใหม่) เป็นวิหาร ดังนั้นพระอุโบสถสมัยที่สองที่สร้างขึ้นในภายหลังจึงอยู่ชิดติดกับวิหารเดิมที่จุดพบ โดยตัวอาคารของวิหารนั้นจากการสังเกตพบว่าสร้างเบียดไปกับกำแพงแก้วพระอุโบสถในสมัยที่สองอย่างชัดเจน ฐานเสมาของพระอุโบสถในสมัยที่ 2 นี้ตั้งอยู่ที่เดียวกันกับฐานเสมาของพระอุโบสถองค์ปัจจุบันซึ่งสร้างทับกันอยู่

เนื่องจากวัดมเหยงคณ์ตั้งอยู่บริเวณริมคลองมเหยงคณ์ พื้นที่นอกกำแพงทางทิศตะวันตกซึ่งคหบดีชาวมเหยงคณ์อาจจะมีการกักเซาะริมตลิ่งเข้ามาในเขตวัด ประกอบกับพื้นที่โดยทั่วไปเป็นที่ลุ่มในฤดูน้ำหลากพื้นที่ทางด้านทิศตะวันตกซึ่งเป็นที่ๆต่ำที่สุดน่าจะได้รับผลกระทบค่อนข้างมาก ทำให้มีการถมดินแล้วสร้างเจดีย์เพื่อประโยชน์ในการไม่ให้มีการพังทลายบริเวณริมตลิ่งในทางอ้อม

โดยเจดีย์รายนหมายเลข 14,15,16 น่าจะถูกสร้างในระยะเวลาใกล้เคียงกัน ภายหลังจึงมีการสร้างเจดีย์รายนหมายเลข 18 ขึ้นมา เจดีย์ในกลุ่มนี้ได้รับการบูรณะและต่อเติมเรื่อยมาในภายหลัง เช่นการพอกฐานของเจดีย์ให้มีขนาดใหญ่ขึ้น การต่อเติมบันได เป็นต้น

นอกจากนี้จากการขุดแต่งภายในพื้นที่วัดเรายังพบร่องรอยของเจดีย์รายนหมายเลข 21,22 ซึ่งเป็นเจดีย์ทรงแปดเหลี่ยมโดยที่น่าจะถูกสร้างขึ้นในช่วงปลายสมัยการสร้างที่ 2 เนื่องจากตำแหน่งที่พบไม่มีความสมดุลทางด้านผังการสร้าง และได้ถูกรื้อในสมัยการบูรณะครั้งพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระอย่างชัดเจน

โบราณสถานที่มีอยู่เดิมในสมัยการสร้างที่ 1 ได้แก่เจดีย์ประธาน เจดีย์บริวาร ทั้งสี่องค์ (หมายเลข 10 ,11 ,12 ,13) ล้วนแล้วแต่ได้รับการบูรณะต่อเติมในช่วงระยะเวลาดังกล่าวเช่นเดียวกัน

สมัยที่ 3 ยุชยาตอนปลาย (พระเจ้าท้ายสระ) (ผังสมัยที่ 3)

ข้อมูลทางประวัติศาสตร์ในพงศาวดารระบุดก่อนข้างที่จะตรงกัน คือมีการบูรณะปฏิสังขรณ์วัดมเหยงคณ์ครั้งใหญ่ในสมัยพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระราวปี พ.ศ. 2252 โดยที่พระองค์เสด็จมาประทับ ณ ตำหนักมเหยงคณ์ซึ่งตั้งอยู่ทางด้านทิศใต้ของวัดมเหยงคณ์ เพื่อควบคุมการบูรณะด้วยพระองค์เอง ราวสามปีเศษจึงแล้วเสร็จ โดยเสด็จมาประทับอยู่เนืองๆ เป็นการบูรณะครั้งใหญ่พงศาวดารบางเล่มถึงกับระบุว่าเป็นการรื้อออกแล้วทำใหม่ทั้งหมดคั้งนั้นรูปแบบศิลปกรรมทางสถาปัตยกรรมต่างๆจึงเป็นแบบยุชยาตอนปลาย ซึ่งยังคงปรากฏให้เห็นอยู่ในปัจจุบันและยังคงอยู่ในสภาพที่ค่อนข้างสมบูรณ์

พื้นที่ทั้งหมดในสมัยการสร้างที่ 3 นี้ถูกยกระดับสูงขึ้นจากเดิมเล็กน้อยประมาณ 30 เซนติเมตร โดยประมาณ สิ่งก่อสร้างต่างๆที่มีอยู่เดิมจึงได้รับการยกพื้นหรือ โครงสร้างให้มีความสูงมากขึ้น หรือไม่ก็สร้างทับของเดิมหรือรื้อออกแล้วทำใหม่ทั้งหมด โดยทิ้งร่องรอยของฐานรากเดิมไว้เป็นบางส่วน เนื่องจากพื้นที่วัดมเหยงคณ์ในอดีตภายหลังจากที่ถูกทิ้งร้างได้ถูกรบกวนอย่างมากทำให้พบเห็นร่องรอยการปูพื้นอิฐเดิมน้อยมาก คาดว่าน่าจะเป็นการปูพื้นในลักษณะเดียวกันกับการสร้างแรกเริ่ม กำแพงวัดและซุ้มประตูทางเข้าถูกสร้างใหม่ทั้งหมดทับแนวกำแพงเดิม กำแพงแก้วพระอุโบสถสร้างขึ้นใหม่เป็นกำแพงสี่เหลี่ยมผืนผ้าย่อมุม โดยที่มีบางส่วนทับอยู่บนแนวกำแพงแก้วเดิม พระอุโบสถได้ถูกรื้อออกลงไว้ในส่วนที่เป็นฐานราก โดยที่พื้นที่ภายในพระอุโบสถมีการยกระดับพื้นให้สูงขึ้นจากเดิม พื้นอิฐปูกระเบื้อง เสาแปดเหลี่ยมสร้างอยู่บนแนวเสาเดิมในสมัยการสร้างที่ 2 โดยที่เบียดกันเล็กน้อยผนัง ก่อใหม่ทั้งหมด ฐานชุกชีสร้างครอบฐานเดิม มีระบบระบายน้ำที่วางท่อน้ำอยู่ข้างใต้ระดับพื้น โดยที่มีบ่อพักน้ำที่บ่อบริเวณมุมกำแพงแก้วด้านนอก พื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถมีการทำคันอิฐกันดินเพื่อเสริมความมั่นคง ทั้งนี้เนื่องจากพระอุโบสถองค์เดิมคงได้รับผลกระทบจากน้ำท่วมในฤดูในน้ำหลากตัวอาคารมีทรุดตัว

พงศาวดารกล่าวว่าก่อนที่จะมีการบูรณะในครั้งนี้อัศวมเหงคณ์อยู่ในสภาพที่ชำรุดทรุดโทรมมาก ดังนั้นในการบูรณะครั้งนี้ จึงมีการยกระดับทำคั่นกันดินเสริมความมั่นคงแข็งแรงไว้เป็นอย่างดี พื้นที่ภายในกำแพงแก้วมีการอัดดินและเศษอิฐหักจากนั้นได้ปูนเป็นพื้น ทางด้านทิศตะวันตกของพระอุโบสถมีการสร้างถนนทางเดินตลอดแนวทางเดิน ปูพื้นด้วยอิฐลายก้างปลาตามแบบอยุธยาตอนปลาย และปูเข้ามาในพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถส่วนหนึ่ง ลักษณะเป็นลานพื้นซึ่งสิ้นสุดที่บริเวณกำแพงแก้วเดิมทางทิศตะวันออก และปูเลยออกไปนอกซุ้มประตูทางทิศตะวันออกเป็นลานทางเข้าอีกด้วย

วิหารทางด้านทิศตะวันตกเฉียงเหนือในสมัยการสร้างที่ 2 ถูกขุดและสร้างเจดีย์หมายเลข 7 ทับโดยมีรูปแบบศิลปอยุธยาตอนปลายอย่างชัดเจน และมีคูหาอยู่ภายในคาดว่าน่าจะบรรจุอัฐิธาตุที่สำคัญๆ ไว้ไม่มีการกล่าวถึงในพงศาวดารแต่อย่างใด นอกจากนี้ยังได้มีการสร้างศาลาโถงชั้นสองหลังบริเวณด้านทิศตะวันตกของเจดีย์รายหมายเลข 3,4 ซึ่งแต่เดิมเชื่อกันว่าเป็นวิหาร ภายหลังการขุดแต่งพบว่าไม่มีร่องรอยของฐานชุกชี อาคารมีลักษณะโถงไม่มีผนังมีเสาด้านซ้ายรับหลังคา และมีบันไดทางขึ้นทางทิศตะวันตก

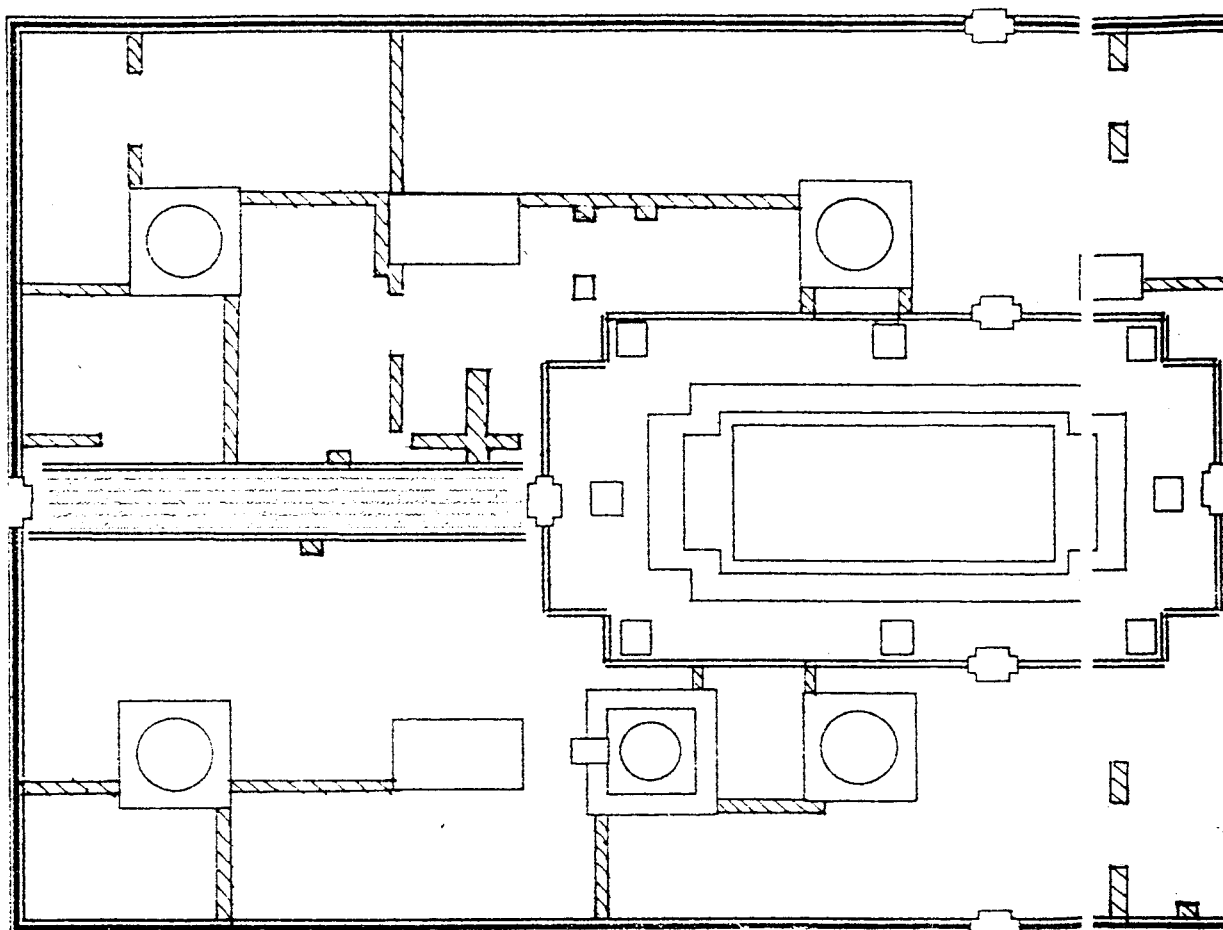
เจดีย์รายหมายเลข 21,22 ถูกรื้อออกไปเพื่อความสมดุลของผังการสร้างวัด สิ่งก่อสร้างอื่นๆภายในวัดไม่ว่าจะเป็นเจดีย์ประธานและเจดีย์รายต่างๆ ได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่ตามสภาพ เพิ่มเติมลวดลายประดับอันเป็นที่นิยมในสมัยอยุธยาตอนปลายเข้าไป และพบว่ามีเจดีย์รายขนาดเล็ก (หมายเลข 17) ซึ่งน่าจะถูกสร้างขึ้นในภายหลังอีกทีหนึ่งเนื่องจากไม่มีความสมดุลของผัง และลักษณะเป็นเจดีย์ย่อมุมไม้สิบสองซึ่งเป็นรูปแบบทางสถาปัตยกรรมในสมัยหลัง

จากการขุดค้นและขุดแต่งทางโบราณคดีในครั้งนี้ ทำให้เราได้รับทราบถึงข้อมูลใหม่ๆ ซึ่งช่วยให้เราเห็นภาพในอดีตถึงประวัติความเป็นมาในการสร้างวัดมเหงคณ์ และพื้นที่ในบริเวณนี้ได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการทำงานในครั้งนี่ยังไม่สามารถที่จะตอบข้อสงสัยบางประการที่นักวิชาการหลายๆฝ่ายมีต่อโบราณสถานในเขตอโยธยาได้ทั้งหมด ซึ่งในการทำงานในครั้งนี้ผู้เขียนรายงานได้พยายามที่จะเชื่อมโยงหลักฐานทางโบราณคดีและข้อมูลทางประวัติศาสตร์พงศาวดารต่างๆที่อ้างถึงวัดมเหงคณ์ รวมไปถึงโบราณสถานที่ตั้งอยู่ใกล้เคียง เพื่อให้ได้ข้อเท็จจริงทางประวัติศาสตร์มากที่สุด ผู้เขียนหวังว่าข้อมูลใหม่ๆที่ได้จากการทำงานในครั้งนี้คงช่วยให้นักประวัติศาสตร์ นักโบราณคดีตลอดจนนักวิชาการด้านอื่นๆ มองความเป็นมาในอดีตของวัดมเหงคณ์และพื้นที่บริเวณนี้ตลอดจนโบราณสถานใกล้เคียงได้อย่างถูกต้องมากยิ่งขึ้น เพื่อให้คนไทยได้ทราบถึงความเป็นมาในอดีตที่รุ่งเรืองของราชธานีเก่าแห่งนี้ ซึ่งควรค่าแก่การรับรู้ศึกษาและสืบทอดมรดกทางความคิดที่โบราณสถานเหล่านี้ได้บอกกับเราให้ลูกหลานได้รับรู้สืบไป

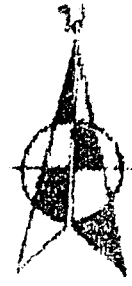
บรรณานุกรม

- แบบบันทึกข้อมูลโบราณสถาน “ วัดมเหยงคณ์ “ ศูนย์นครประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา ,
แสง มนวิฑูร (ผู้แปล) . รสวาหีนี . พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว , 2513 .
- เทพ สุรัตน์ . “ วัดมเหยงคณ์ “ พระราชวังและวัดโบราณในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา , กรมศิลปากร
จัดพิมพ์ในงานพระราชทานเพลิงศพ นายจำรัส เกียรติก้อง ณ เมรุวัดมกุฏกษัตริยาราม
วันที่ 31 ธันวาคม 2511 .
- คำให้การชาวกรุงเก่า คำให้การขุนหลวงหาวัด พระราชพงศาวดารฉบับหลวงประเสริฐอักษรนิติ .
พระนครคลังวิทยา , 2510 .
- พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับพันจันทนุมาศ (เจิม) กับพระจักรพรรดิพงศ์ (จาด) .
พระนคร : โรงพิมพ์อักษรบริการ , 2507 .
- พระราชพงศาวดารกรุงศรีอยุธยา ฉบับหลวงประเสริฐ ฉบับกรมพระปรมาธิบดีฯ และฉบับพระ
พระราชพงศาวดารเหนือ ฉบับพระวิเชียรปรีชา (น้อย) พระนคร : โรงพิมพ์คุรุสภา , 2504
ประยูร อุลุชาฎะ . ศิลปกรรมแห่งอาณาจักรศรีอยุธยา . กรุงเทพมหานคร : ธนศวรการพิมพ์ , 2504
จารึก วิลไลแก้ว . แหล่งเตาบ้านบางปูน . (เอกสารกองโบราณคดี 9/2531) กองโบราณคดี กรมศิลปา
กร . 2531
- น.ณ. ปากน้ำ . กระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา . เมืองโบราณ (11:1) . 2529
- ประทีป เพ็งตะโก . กระเบื้องเชิงชายสมัยอยุธยา . วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต
(ประวัติศาสตร์ศิลปบัณฑิต) บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศิลปากร , 2540 .
- ศรีศักร วัลลิโภคม . กรุงศรีอยุธยาในประวัติศาสตร์ . สังคมปริทรรศน์ . ฉบับพิเศษ 3 (มิถุนายน
2509) .
- สันติ เล็กสุขุม . เจดีย์ย่อมุม เจดีย์เพิ่มมุมในสมัยอยุธยา . กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์ , 2529

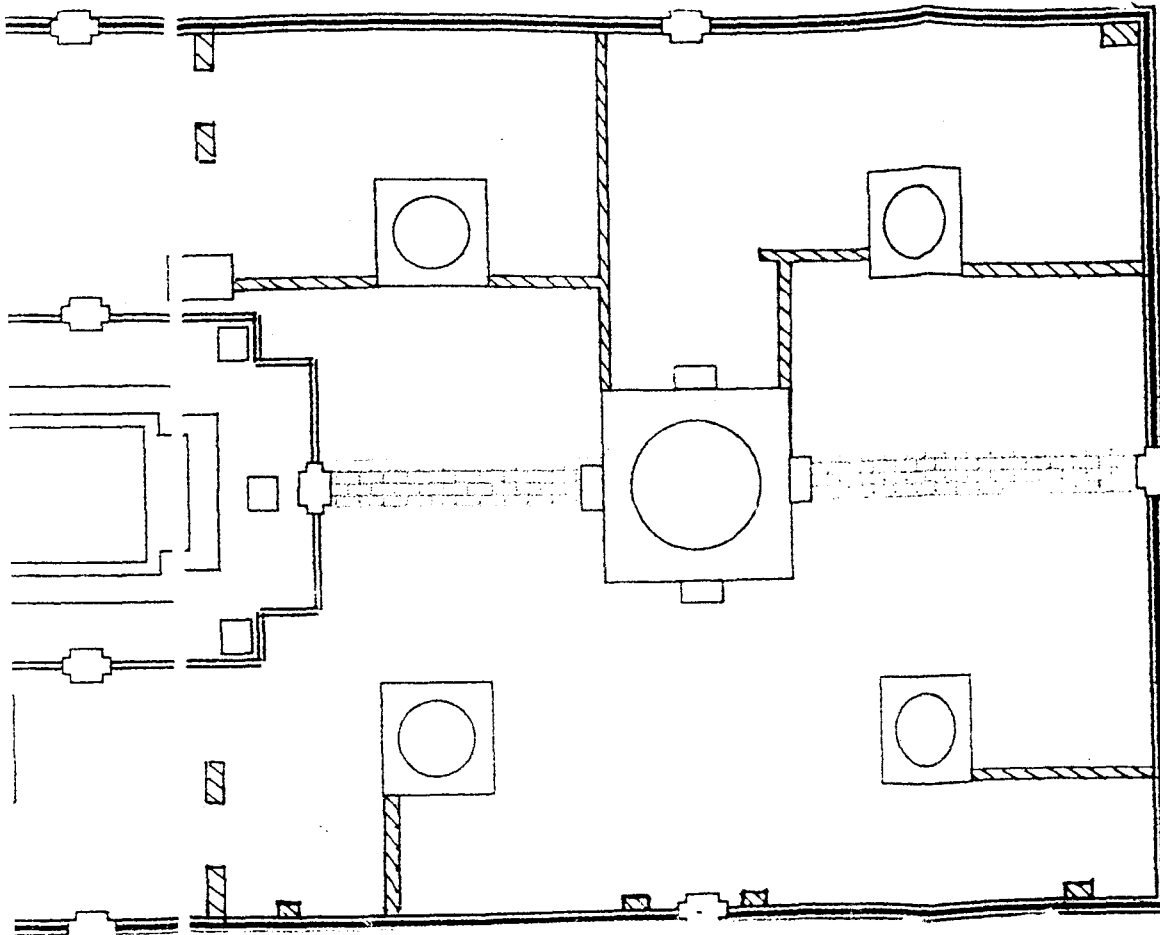
ผังแสดงแนวหลุมขุด ตรวจสอบ

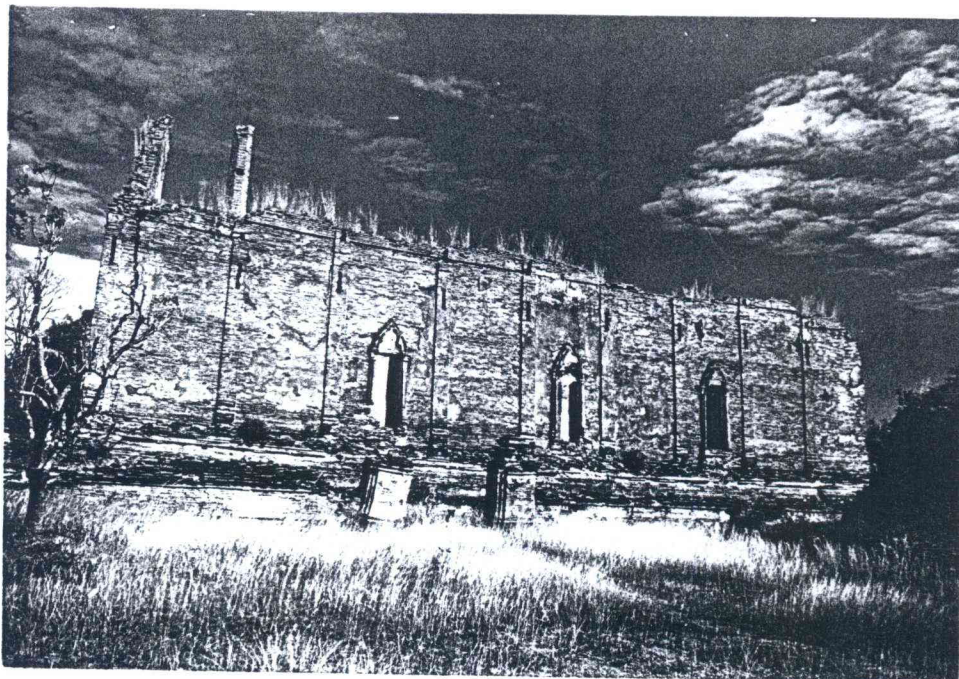
แผนผังที่ 1

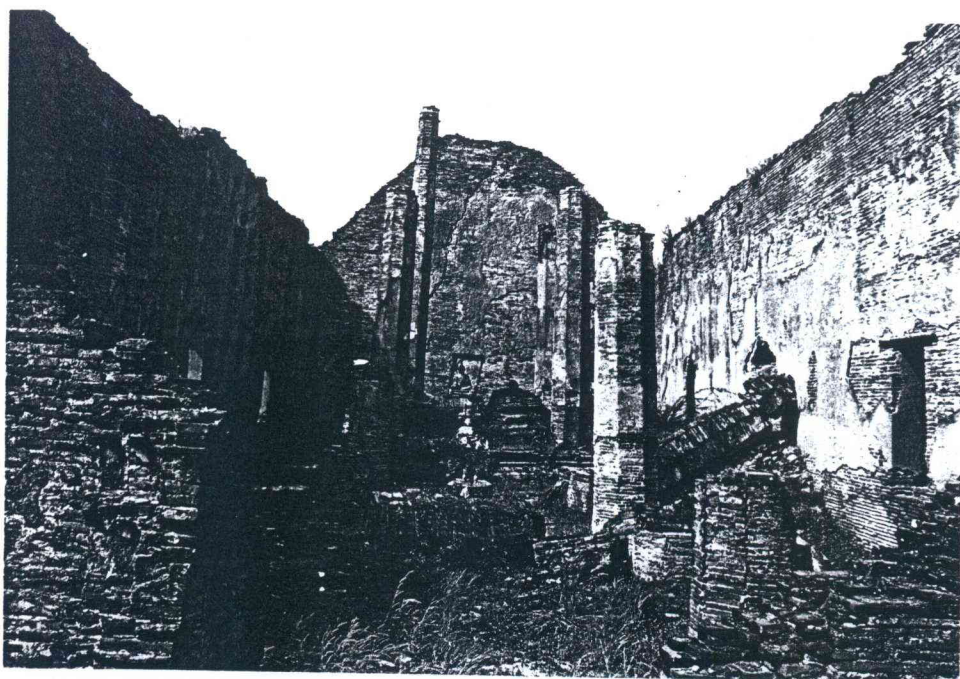
แนวหลุมขุดเจาะ (TRENCH)

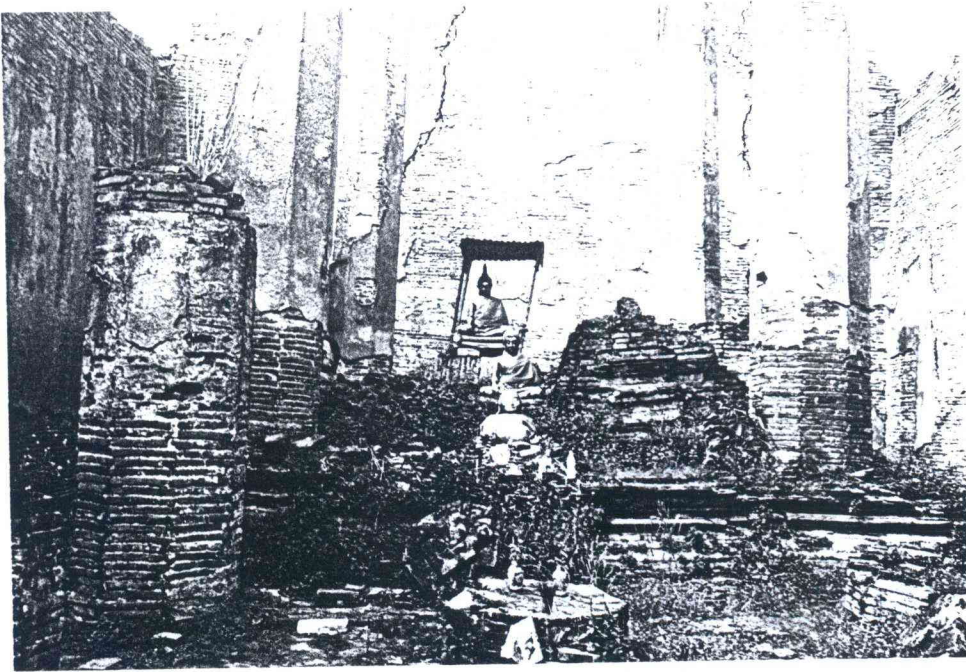
แนวหลุมขุดเจาะ

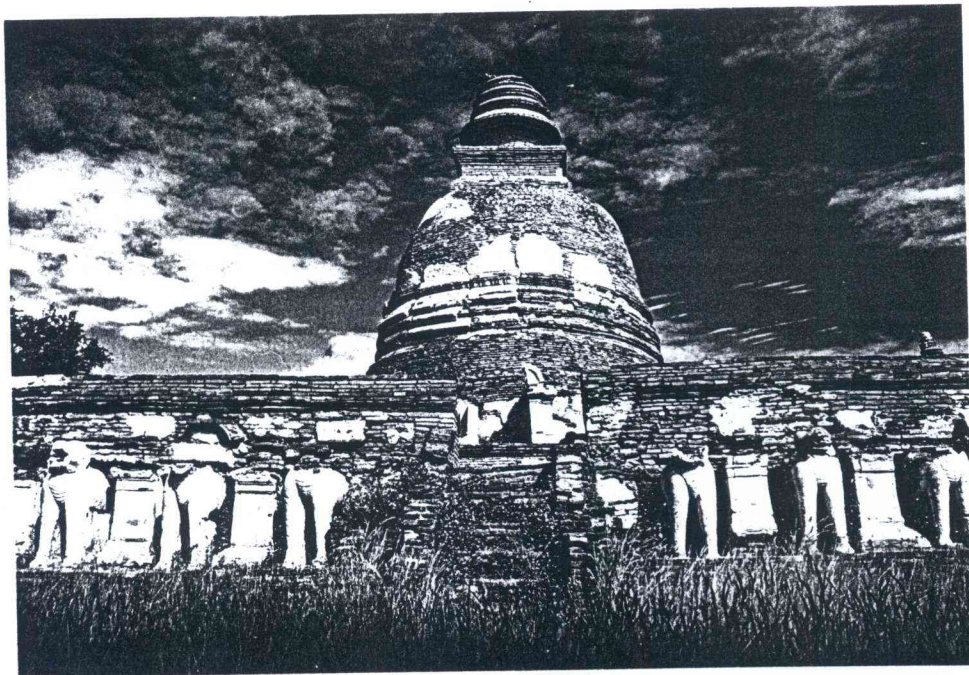
รูปที่ 1 พระอุโบสถสภาพภายนอกก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/1)

รูปที่ 2 พระอุโบสถสภาพภายในก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/36)

รูปที่ 3 ฐานชุกชีภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 2/5)

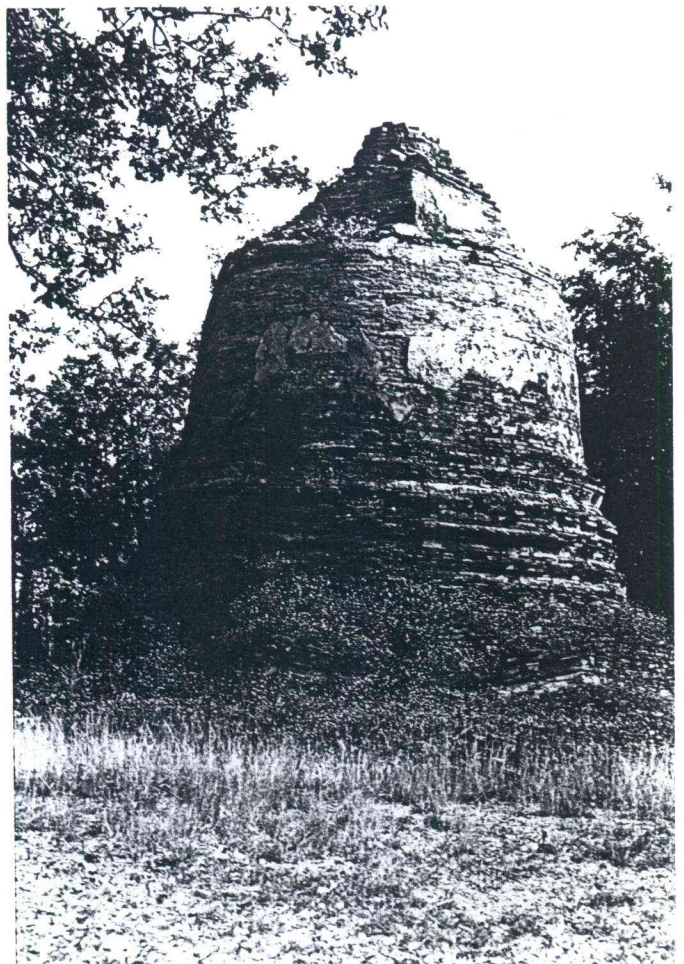

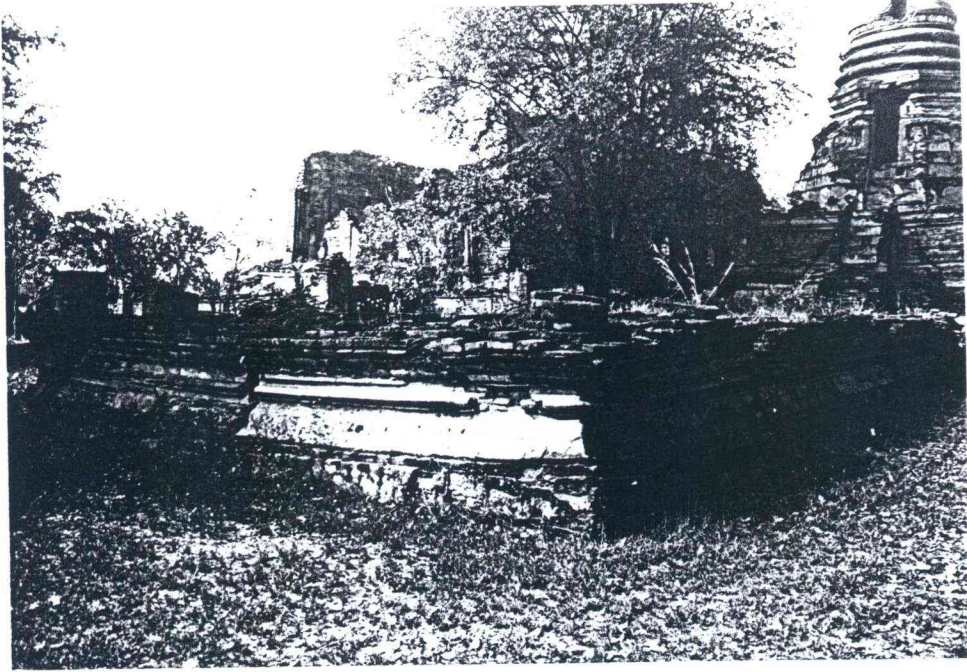
รูปที่ 4 บันไดทางขึ้นสู่ลานประทักษิณเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/19)

รูปที่ 5 เจดีย์ราย (หมายเลข 3)
 สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/7)

รูปที่ 6 เจดีย์ราย (หมายเลข 4)
 สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/25)

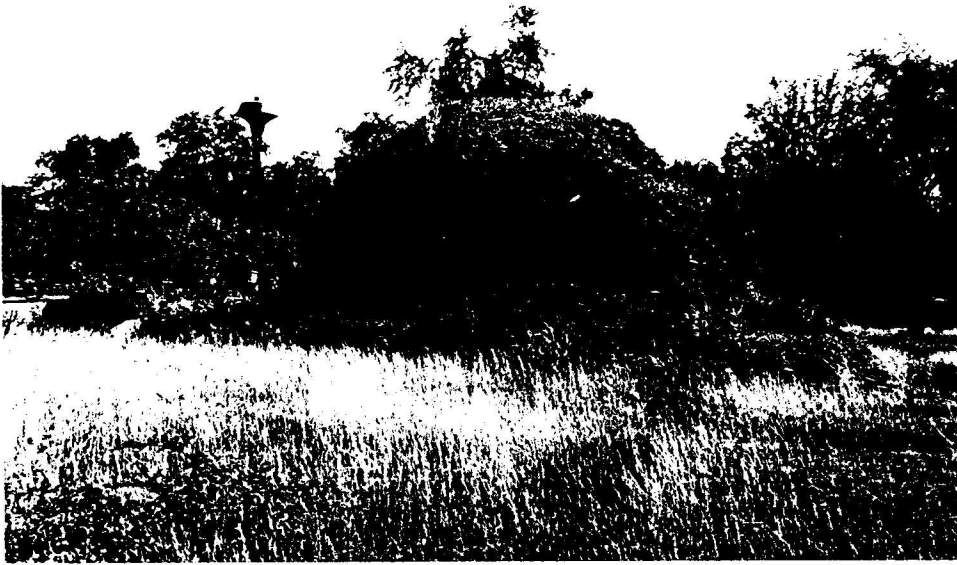

รูปที่ 7 ศาลาโถง (หมายเลข 6) สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/8)

รูปที่ 8 เจดีย์ราย (หมายเลข 7)
สภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/9)

รูปที่ 9 เจดีย์ราย (หมายเลข 8) สภาพก่อนการขุดแต่ง (फिल्म 1/23)

รูปที่ 10 เจดีย์ราย (หมายเลข 9)

สภาพก่อนการขุดแต่ง (फिल्म 1/12)

รูปที่ 11 เจดีย์ราย (หมายเลข 10)
 สภาพก่อนการขุดแต่ง (फिल्म 1 / 2)

รูปที่ 12 เจดีย์ราย (หมายเลข 11)
 สภาพก่อนการขุดแต่ง (फिल्म 1/21)

รูปที่ 13 เจดีย์ราย (หมายเลข 12)
 สภาพก่อนการขุดแต่ง (फिल्म 1 / 14)

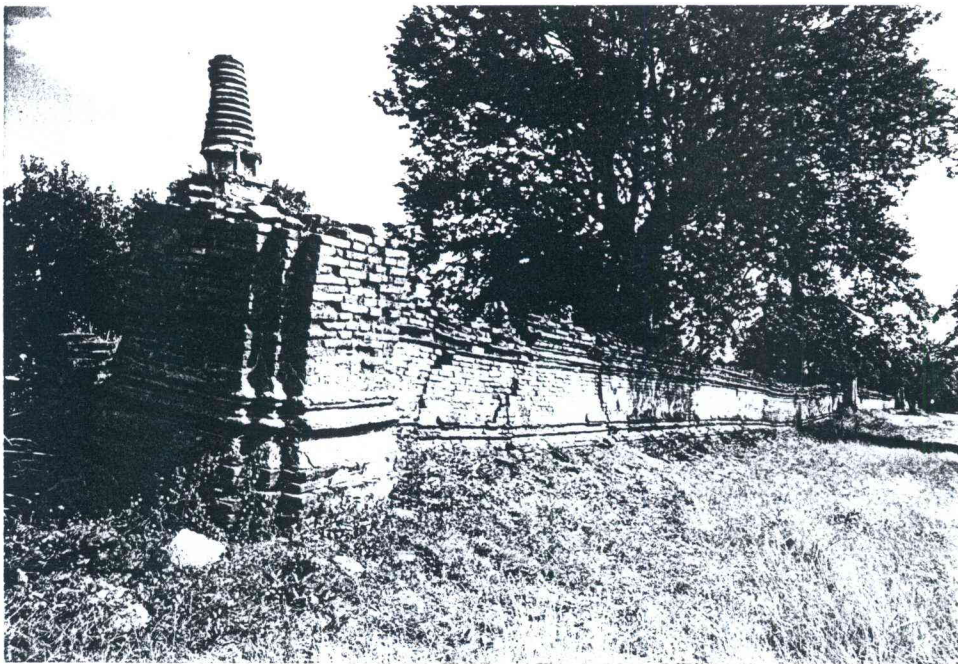

รูปที่ 14 เจดีย์ราย (หมายเลข 13)
 สภาพก่อนการขุดแต่ง (फिल्म 1 / 4)

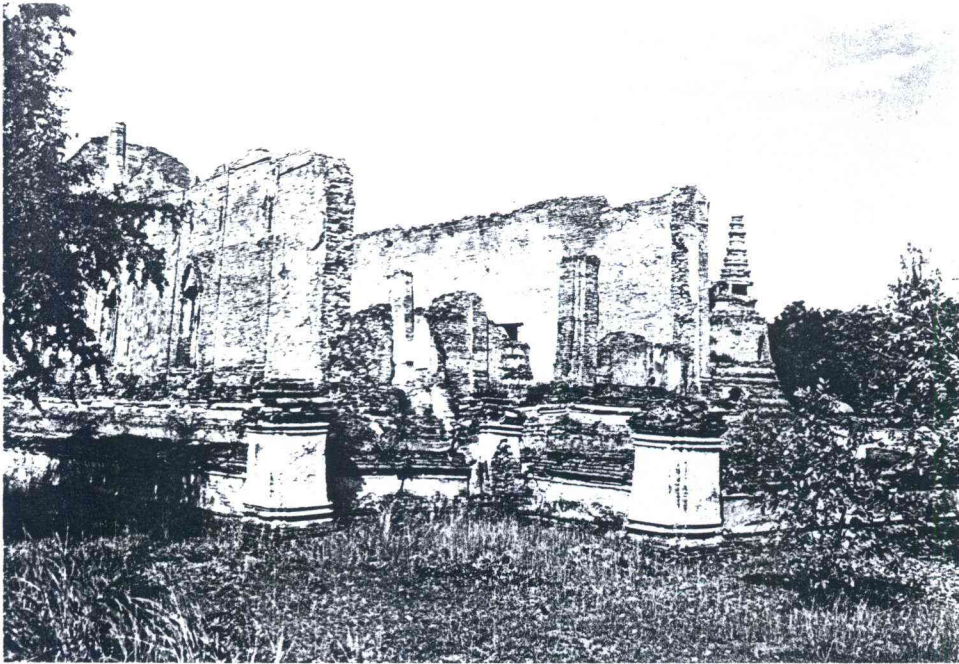

รูปที่ 15 กลุ่มเจดีย์นอกกำแพงวัดทางทิศตะวันตก (ฟิล์ม 1/32)

รูปที่ 16 กำแพงโบราณสถานก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/31)

รูปที่ 17 พระอุโบสถสภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/26)

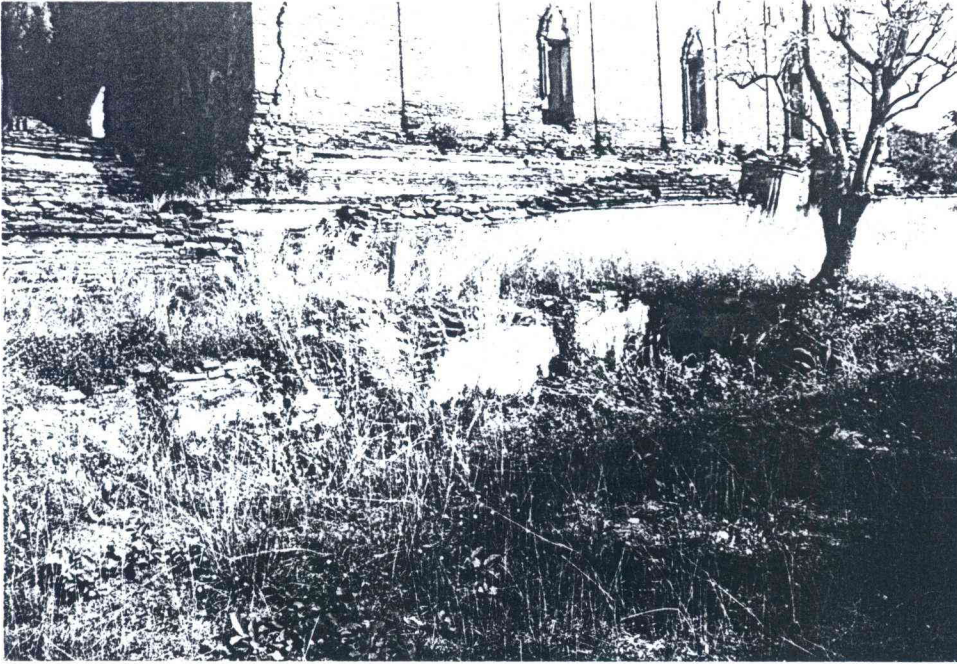
รูปที่ 18 ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศตะวันตก (ฟิล์ม 1/15)

รูปที่ 19 ชุ่มประตูทางเข้า
ด้านทิศตะวันออก (ฟิล์ม 1/28)

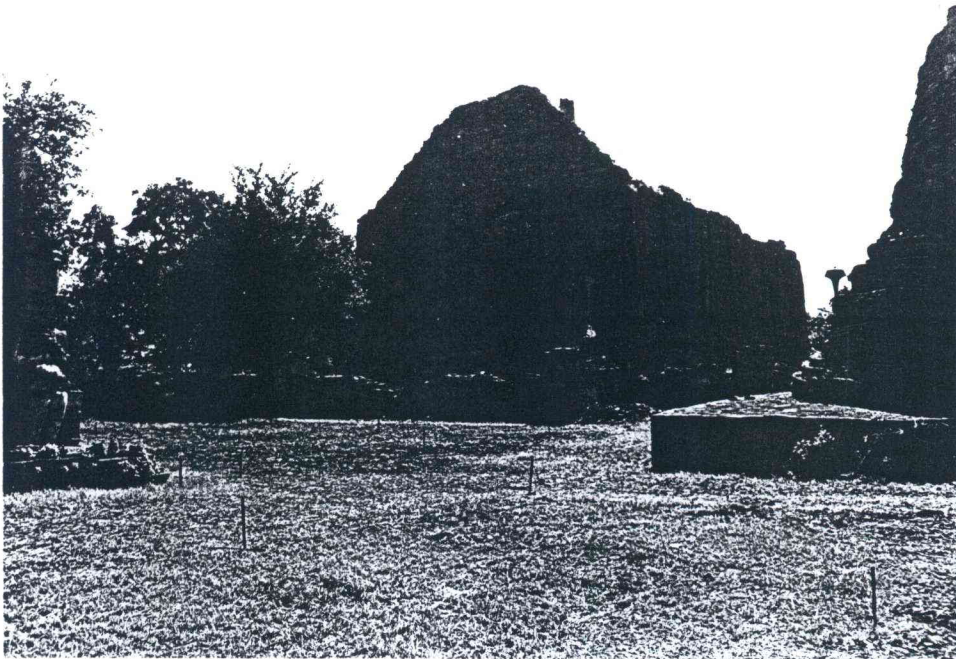

รูปที่ 20 ไบเสมา (ฟิล์ม 1/35)

รูปที่ 21 สระน้ำสภาพก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 1/22)

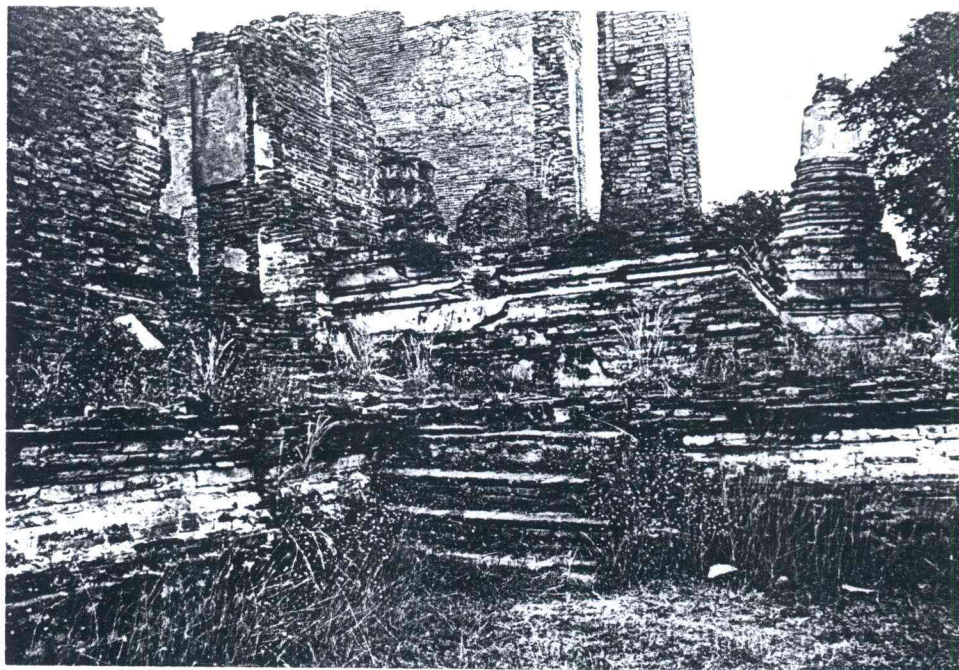
รูปที่ 22 การวางผังขุดแต่งพื้นที่วัดมเหยงคณ์ (ฟิล์ม 2/33)

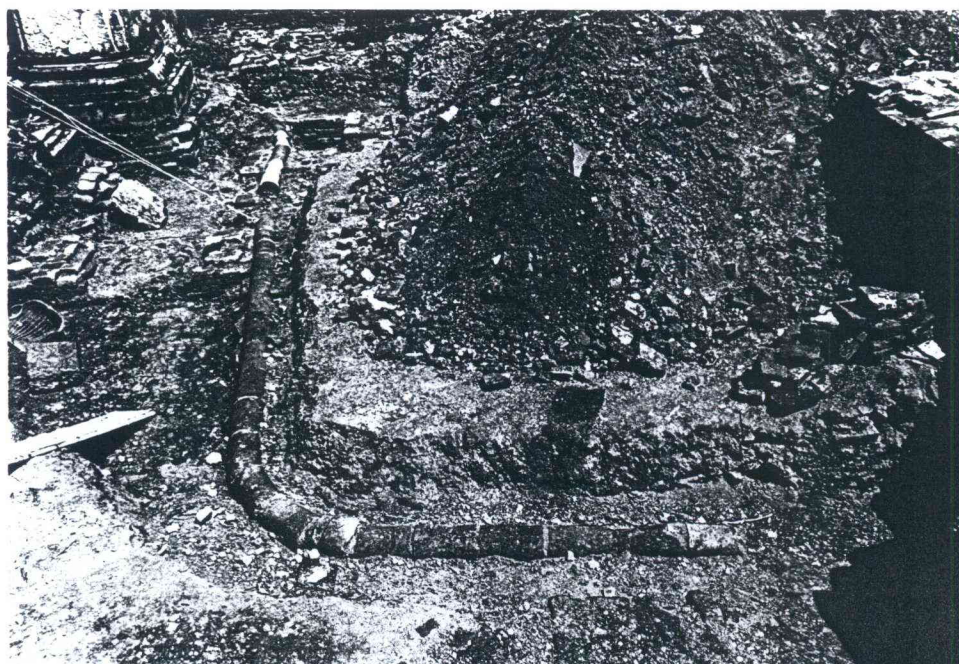
รูปที่ 23 การวางผังจุดแต่งพื้นที่วัดมเหยงคณ์ (ฟิล์ม 2/29)

รูปที่ 24 ช่องหน้าต่างภายในพระอุโบสถ
(ฟิล์ม 2/6)

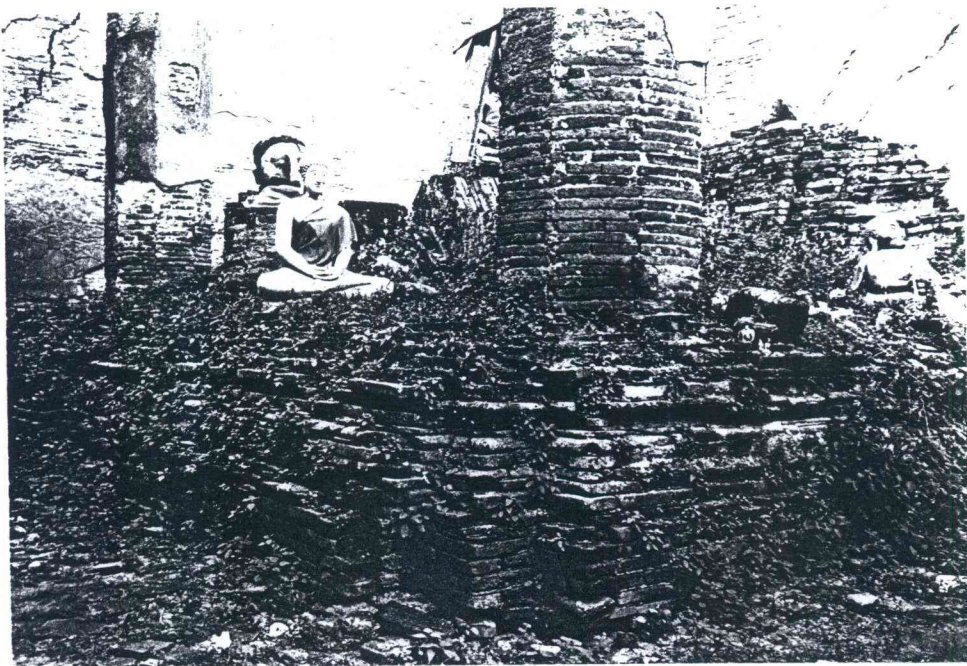
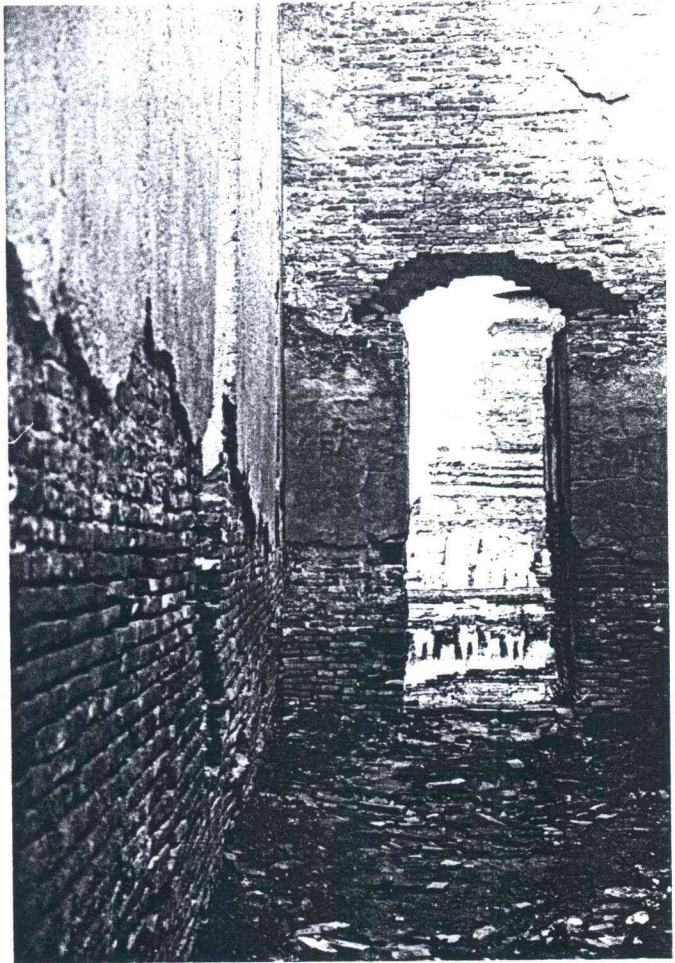

รูปที่ 25 บันไดทางขึ้นสู่พระระเบียงอุโบสถ (ฟิล์ม 2/2)

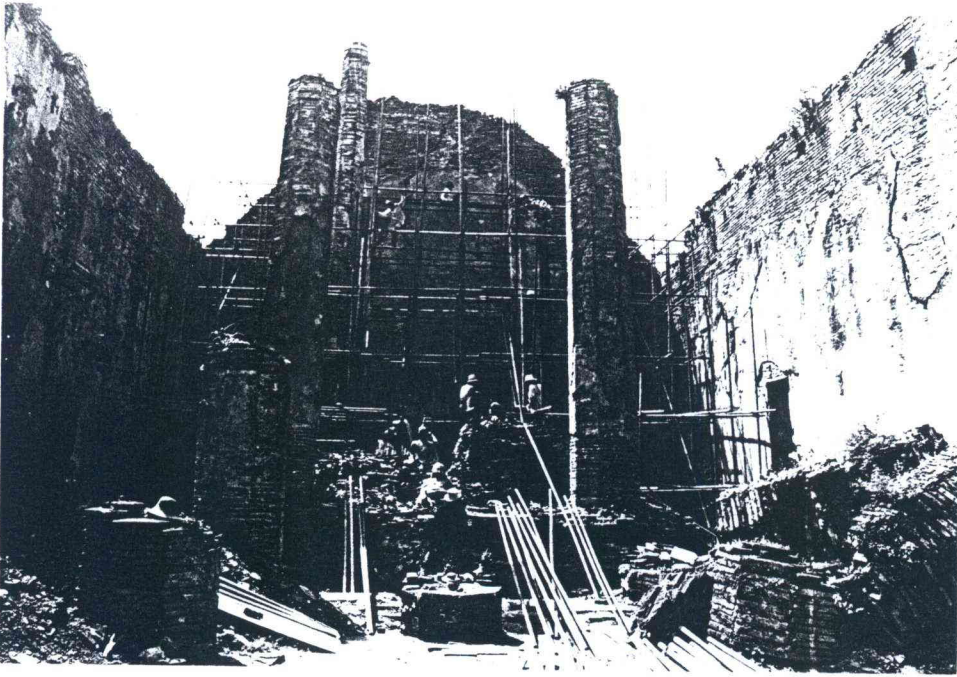

รูปที่ 26 ท่อระบายน้ำออกจากพระอุโบสถ (ฟิล์ม 7/33)

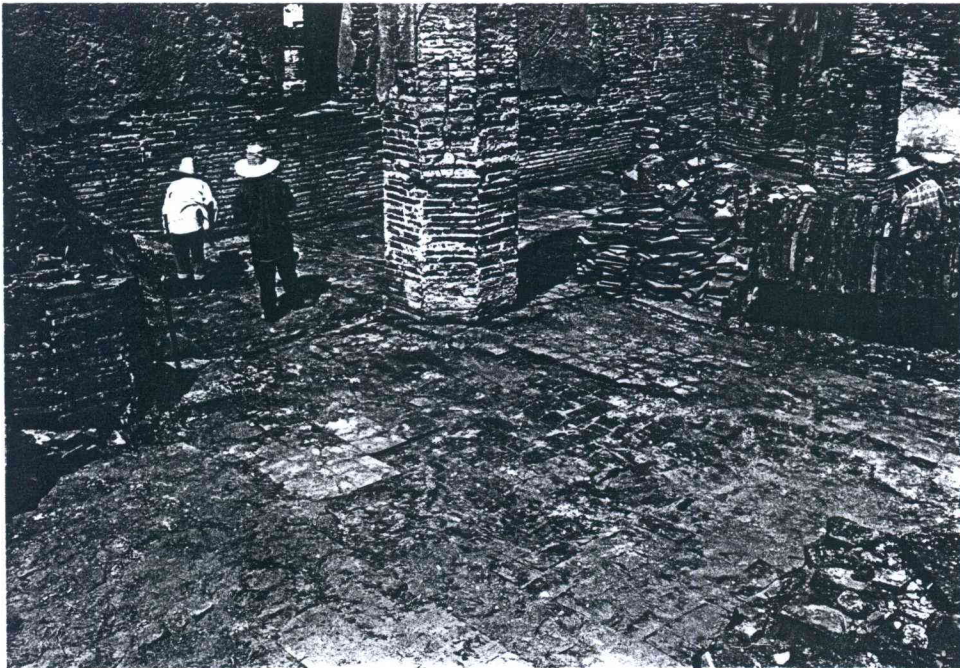
รูปที่ 27 ช่องประตูสู่ทางเข้า
ภายในพระอุโบสถ (फिल्म 2/8)

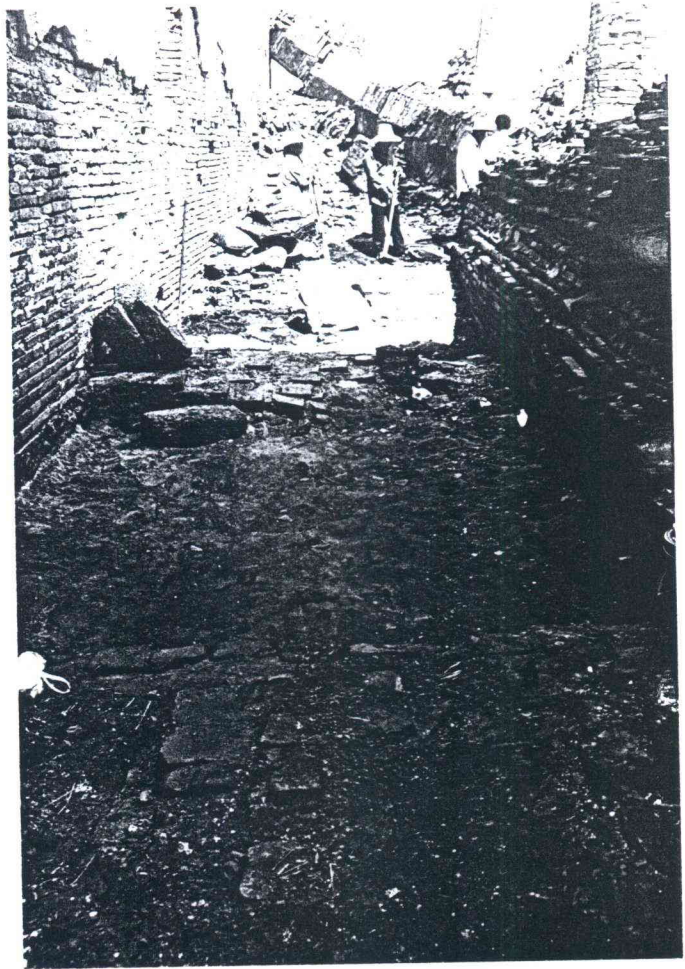
รูปที่ 28 ฐานชุกชีภายในพระอุโบสถ (फिल्म 2/7)

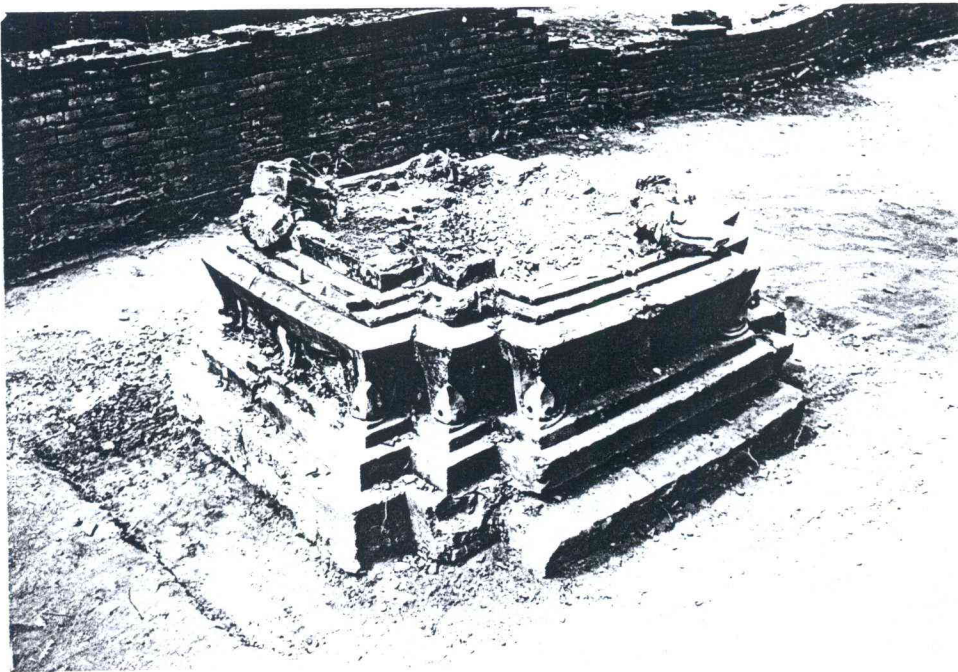
รูปที่ 29 การค้ำยันภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 5/6)

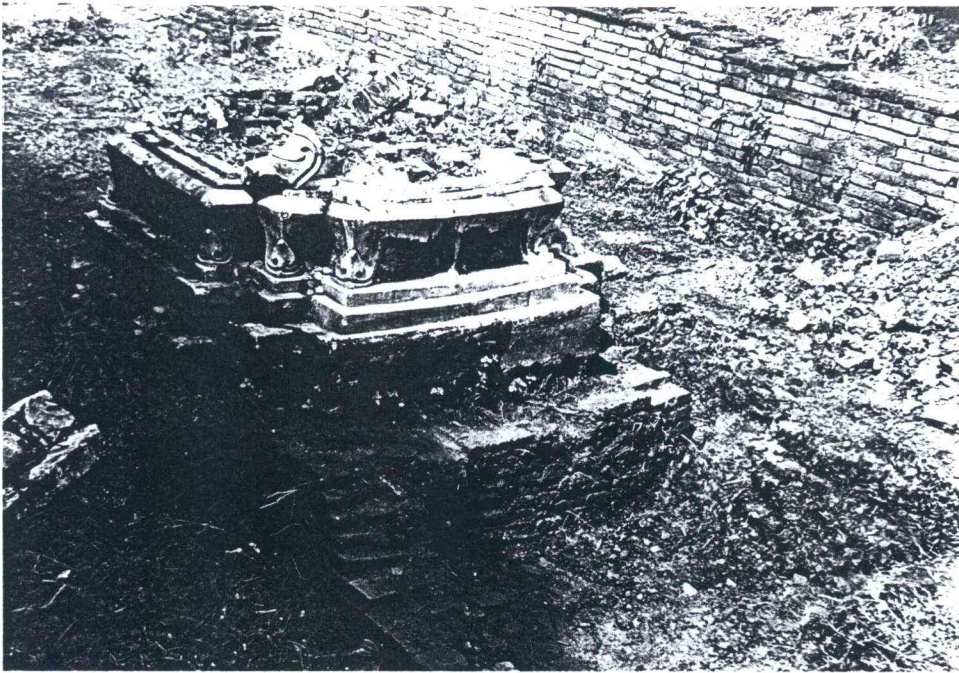
รูปที่ 30 ระหว่างทำการขุดแต่งภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 5/7)

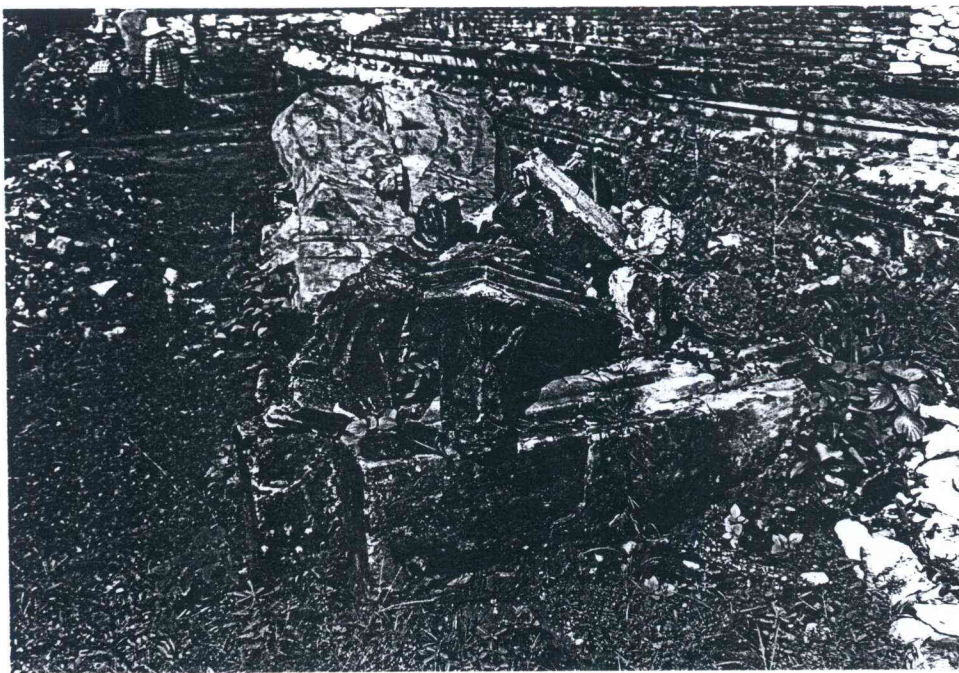
รูปที่ 31 ระหว่างทำการขุดแต่ง
ภายในพระอุโบสถ (ฟิล์ม 5/8)

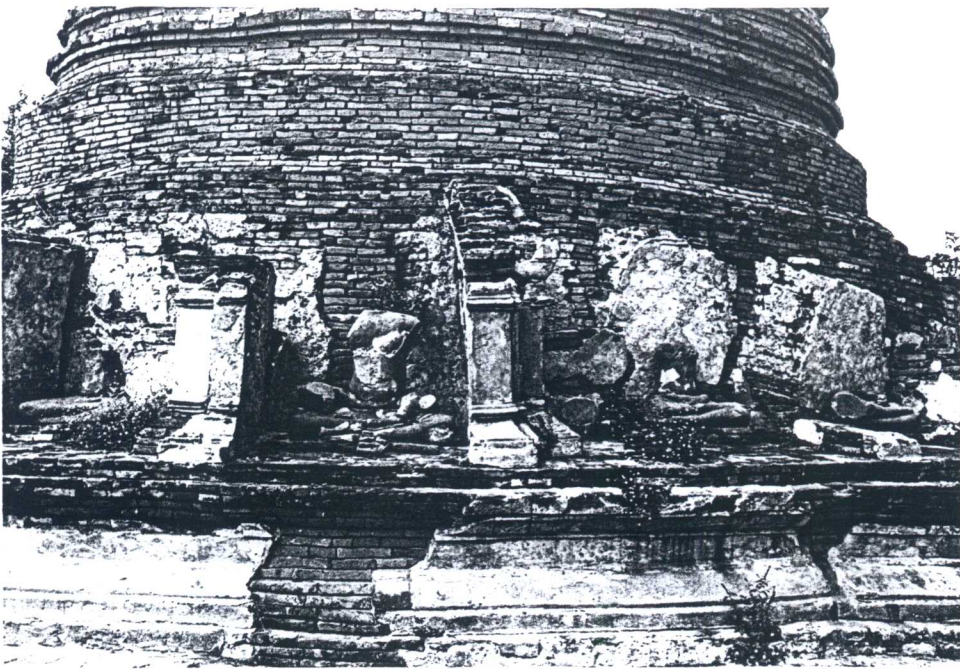
รูปที่ 32 ฐานเสมาก่อนการขุดแต่ง (ฟิล์ม 5/1)

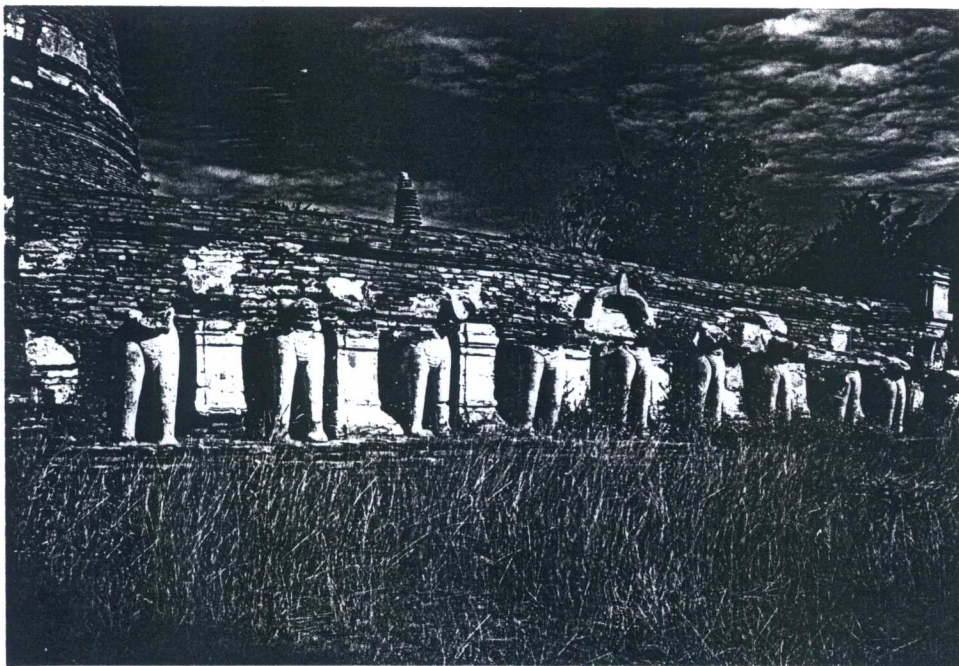
รูปที่ 33 ฐานเสมาที่สร้างทับฐานเสมาเดิม (ฟิล์ม 5/3)

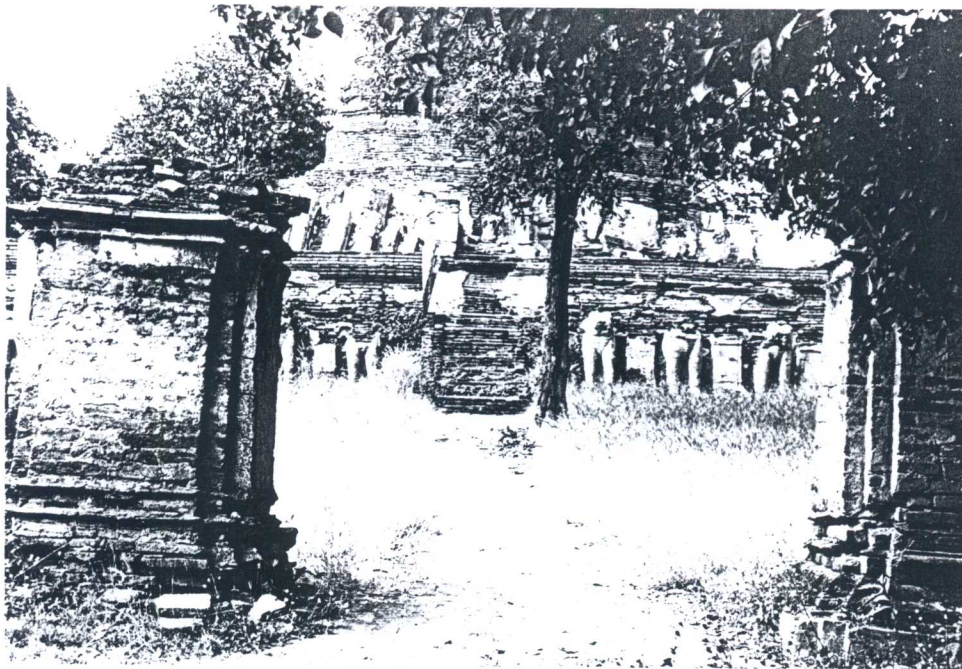
รูปที่ 34 โบราณเสมา (ฟิล์ม 4/22)

รูปที่ 35 ชุ่มพระพุทธรูปที่รายล้อมเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/33)

รูปที่ 36 ชุ่มช่างล้อมเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/18)

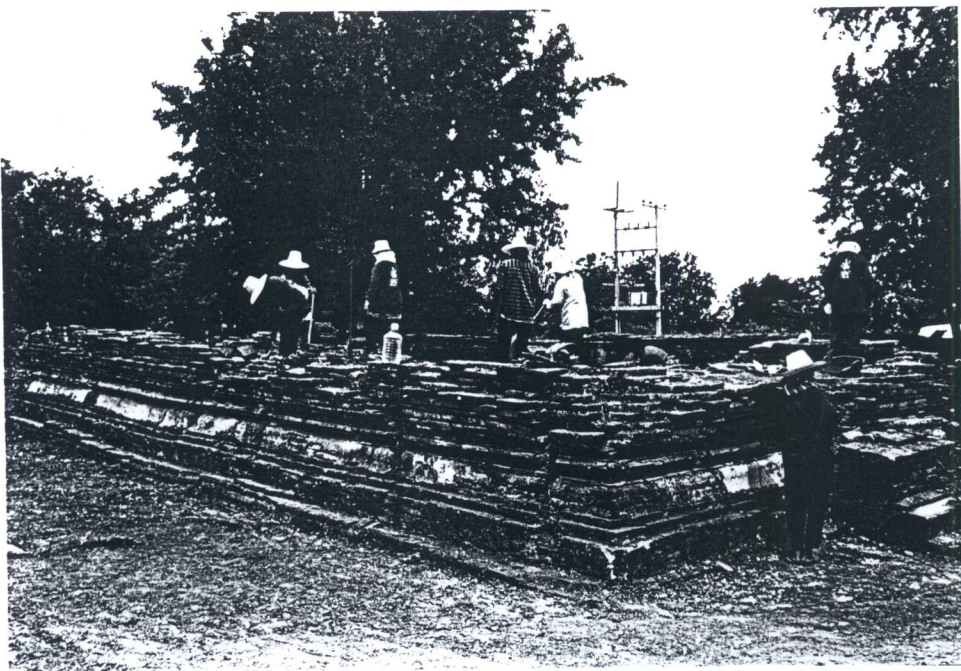
รูปที่ 37 ซุ้มประตูทางเข้าที่ตรงกับทางขึ้นเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 1/5)

รูปที่ 38 ระหว่างทำความสะอาดเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/17)

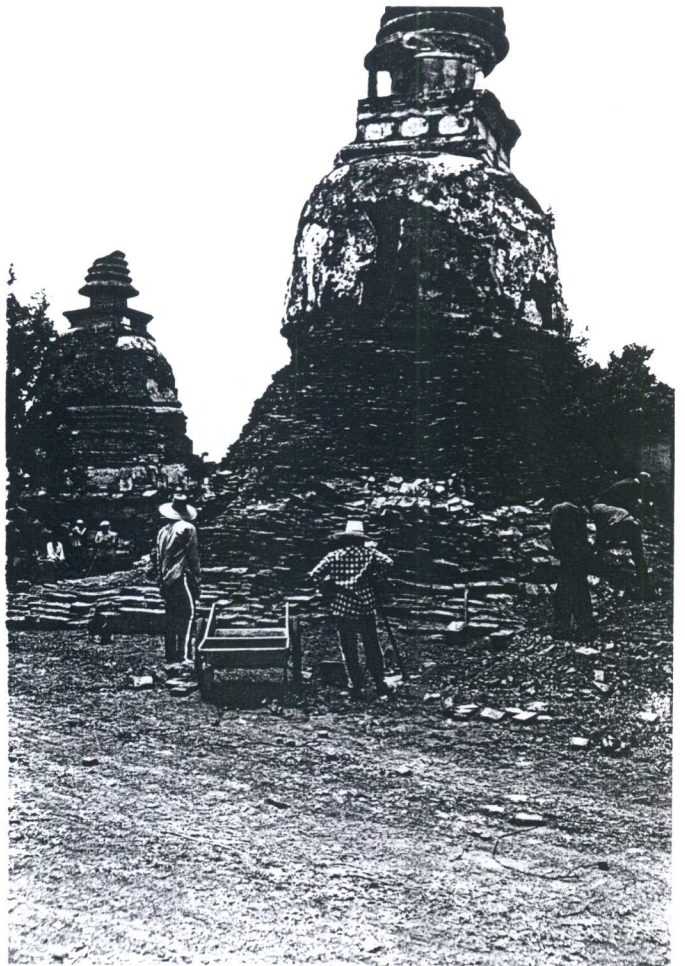
รูปที่ 39 ระหว่างขุดแต่งเจดีย์ราย (หมายเลข 4) (ฟิล์ม 10/25)

รูปที่ 40 ระหว่างขุดแต่งอาคาร โถง (หมายเลข 5) (ฟิล์ม 11/2)

รูปที่ 41 ระหว่างชุดแต่งศาลาโถง (หมายเลข 6) (ฟิล์ม 10/26)

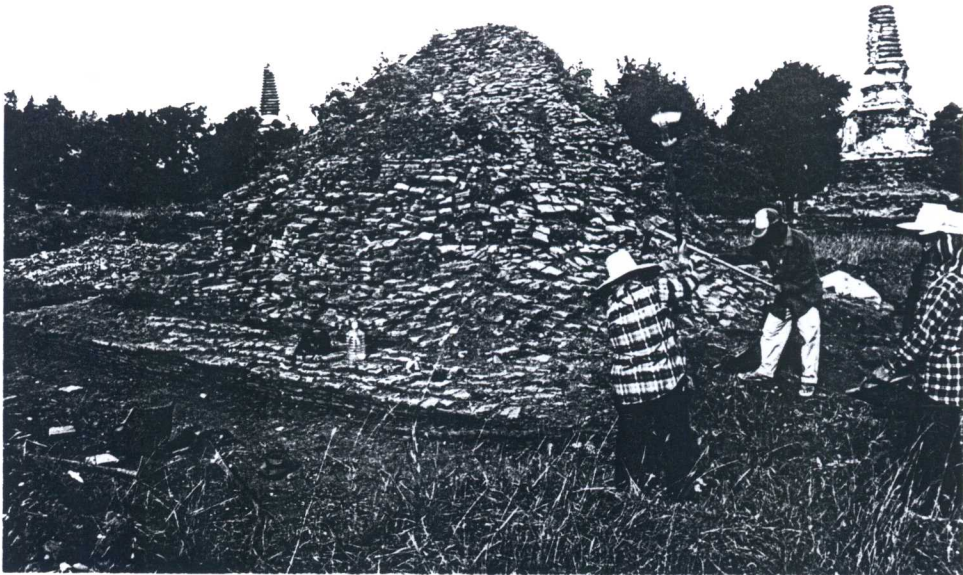
รูปที่ 42 ระหว่างชุดแต่งเจดีย์ราย (หมายเลข 12)
(ฟิล์ม 10/21)

รูปที่ 43 เจดีย์ราย (หมายเลข 14) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/25)

รูปที่ 44 เจดีย์ราย (หมายเลข 15) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/28)

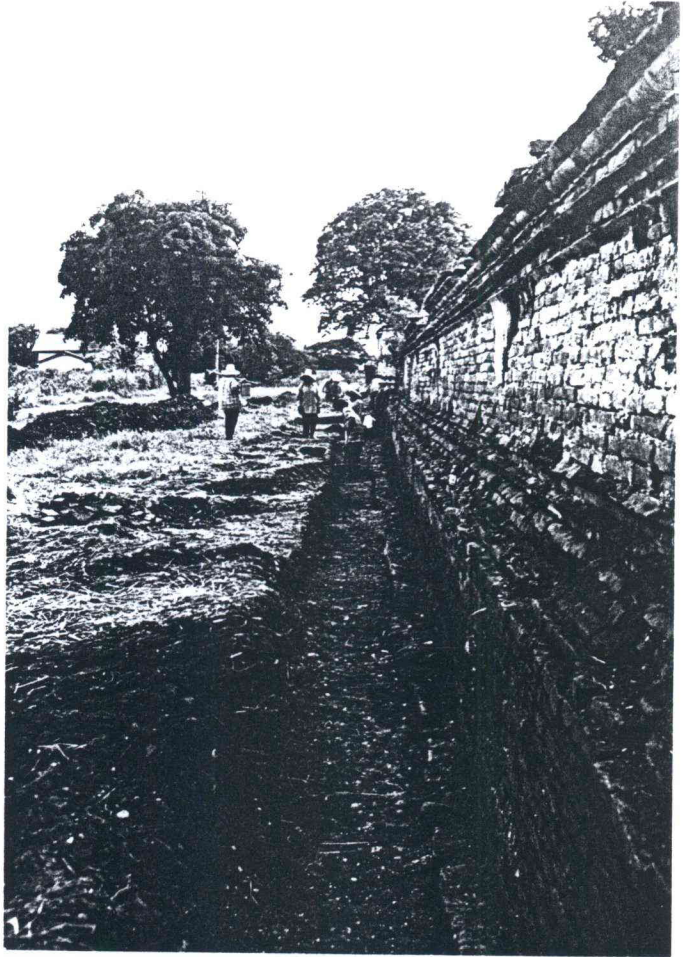

รูปที่ 45 เจดีย์ราย (หมายเลข 16) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/16)

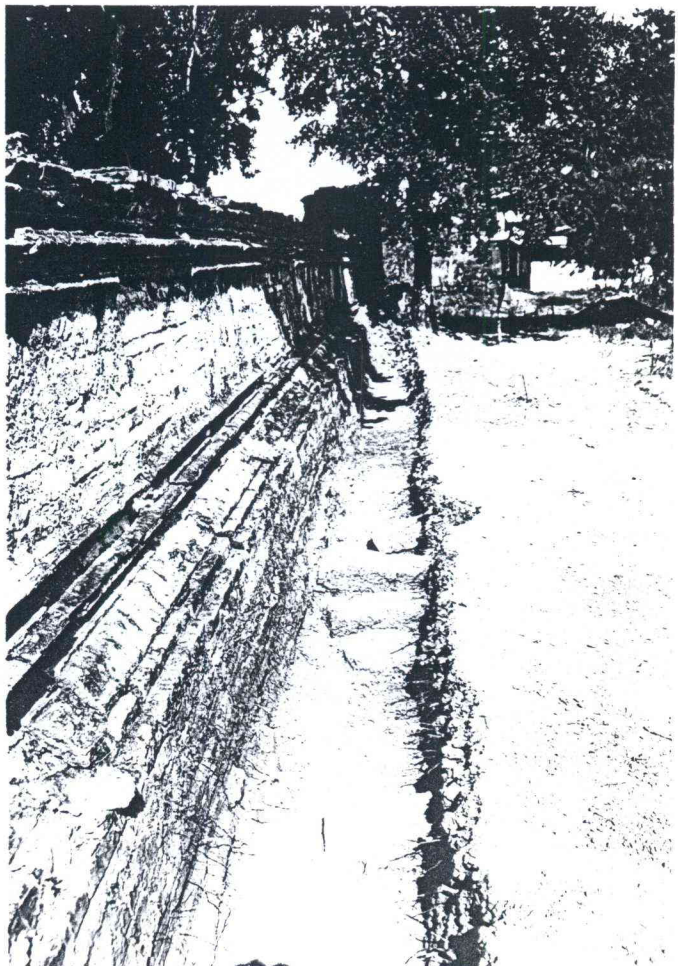

รูปที่ 46 เจดีย์ราย (หมายเลข 18) ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 6/29)

รูปที่ 47 การขุดแต่งกำแพงโบราณสถาน
(ฟิล์ม 2/35)

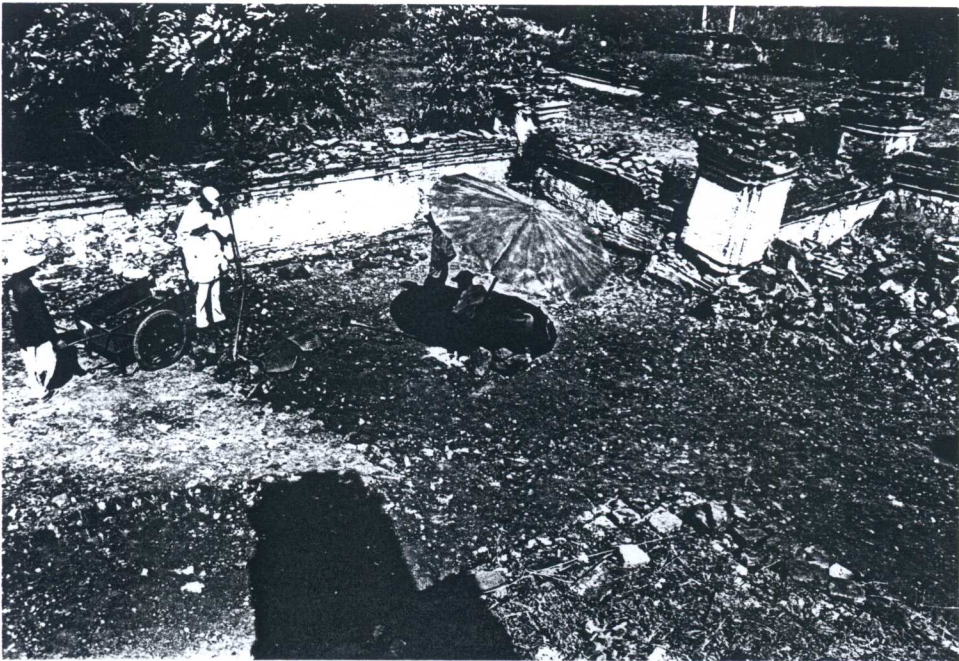

รูปที่ 48 การขุดแต่งกำแพงโบราณสถาน
(ฟิล์ม 3/10)

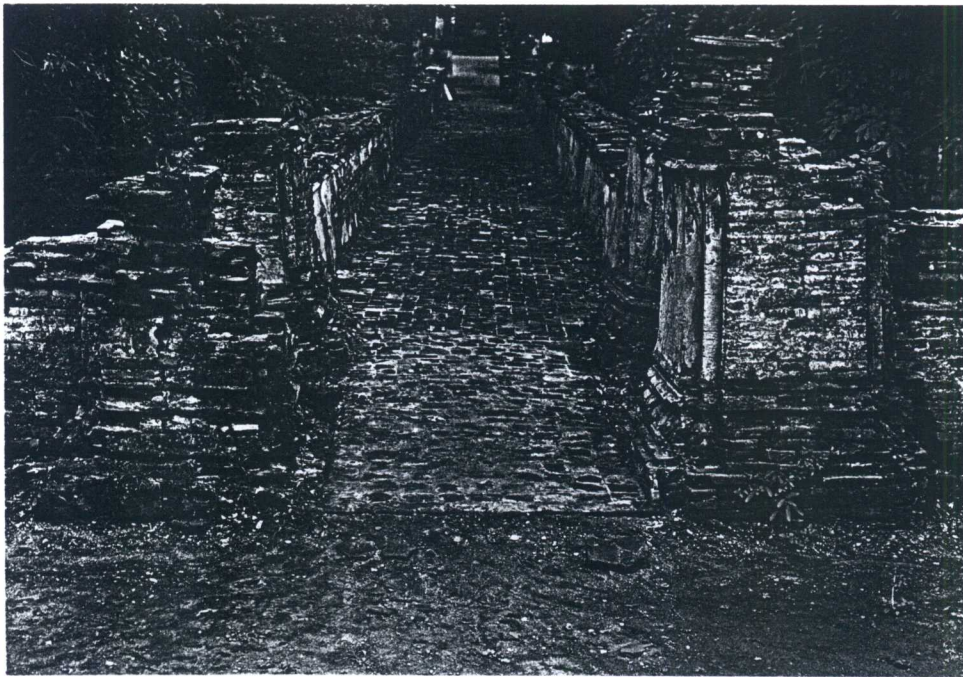
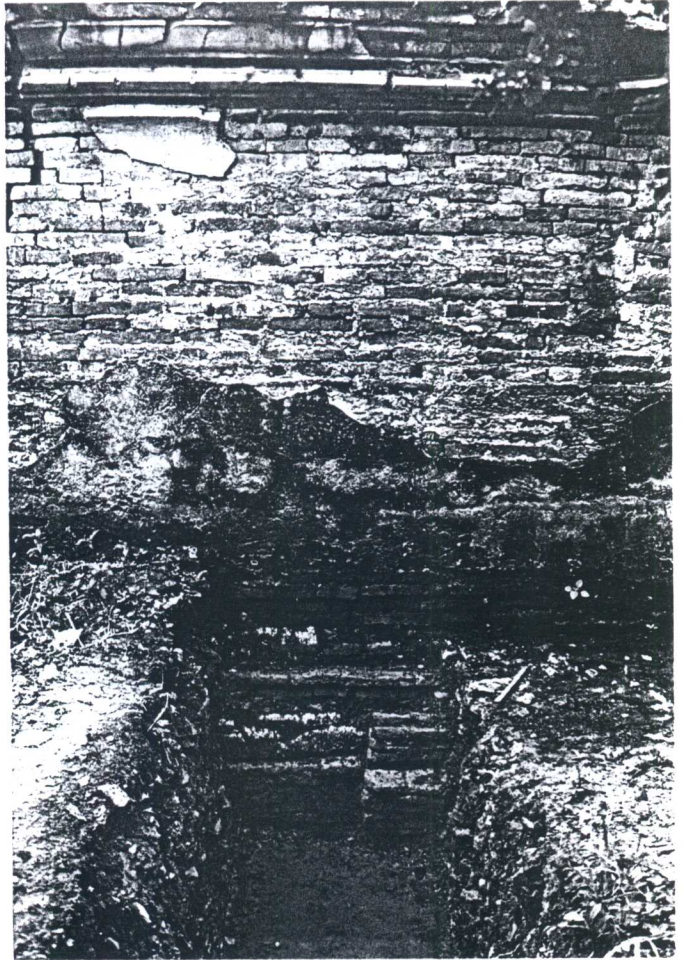

รูปที่ 49 กำแพงโบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง (ฟิล์ม 3/22)

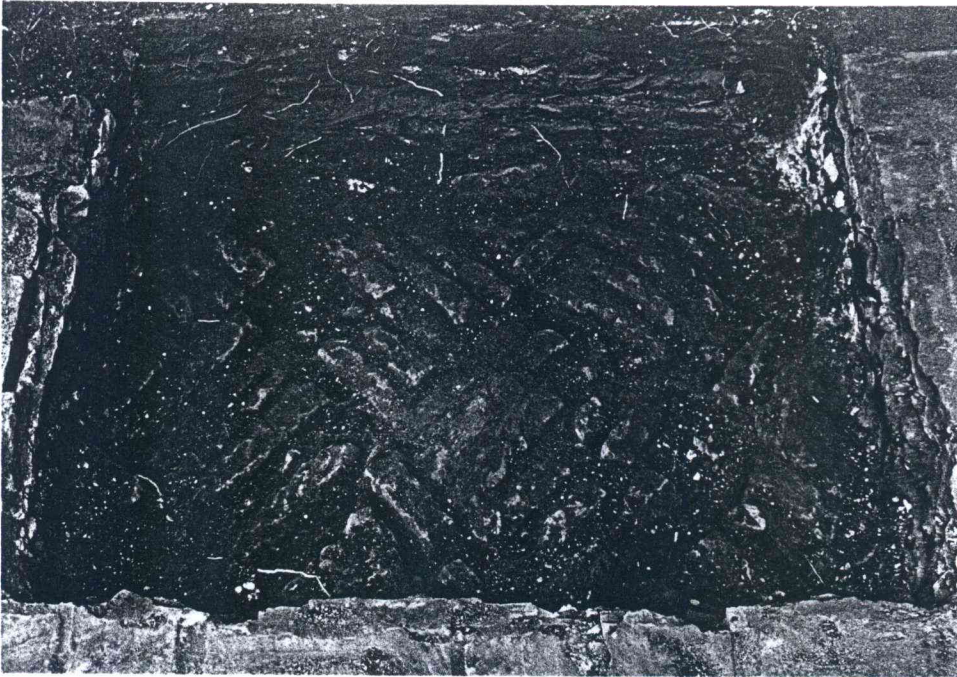

รูปที่ 50 การขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถ (ฟิล์ม 4/13)

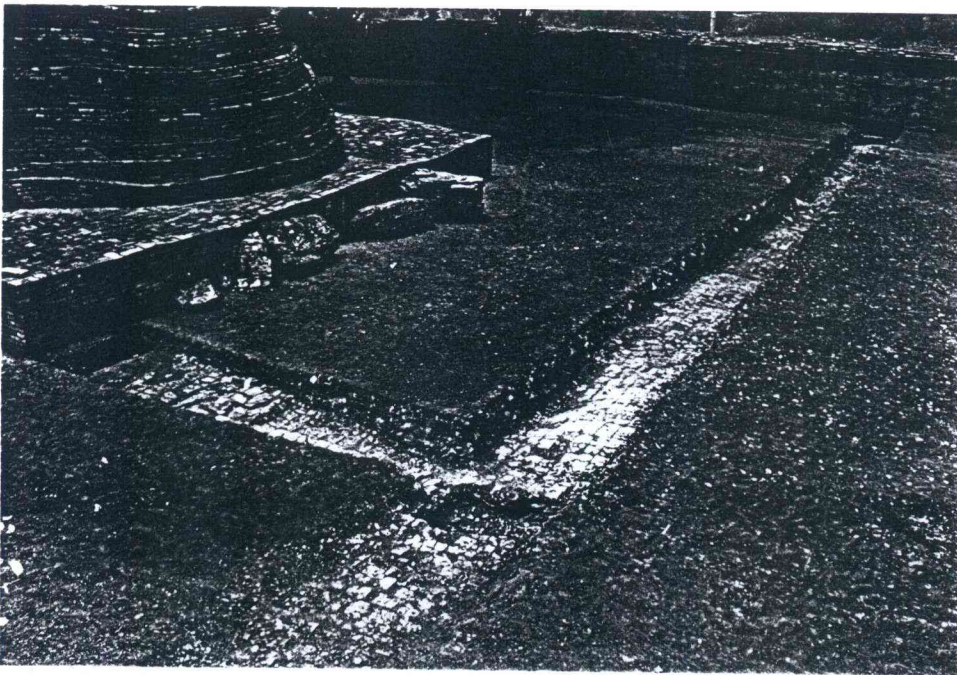
รูปที่ 51 กำแพงวัดที่สร้างทับอยู่บนกำแพงวัดเดิม
(ฟิล์ม 3/25)

รูปที่ 52 ถนนทางเดินเข้าสู่พระอุโบสถ (ฟิล์ม 4/10)

รูปที่ 53 ลักษณะการปูพื้นอิฐแบบก้างปลา (ฟิล์ม 6/33)

รูปที่ 54 หลุมขุดตรวจสอบร่องรอยการปูพื้นเดิม (ฟิล์ม 7/7)

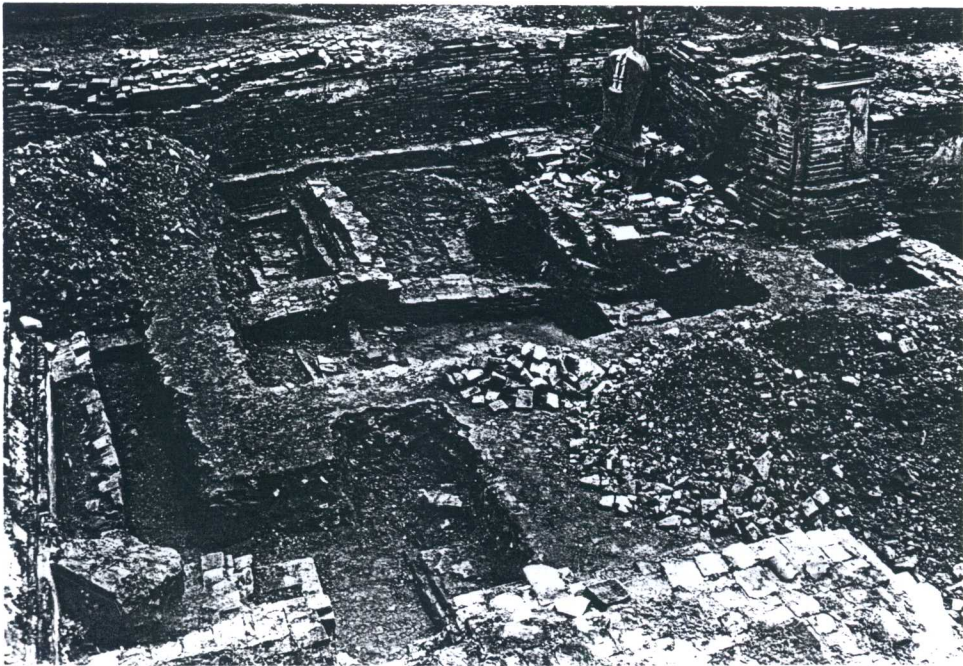
รูปที่ 55 ร่องรอยการปูพื้นอิฐของโบราณสถาน (ฟิล์ม 10/3)

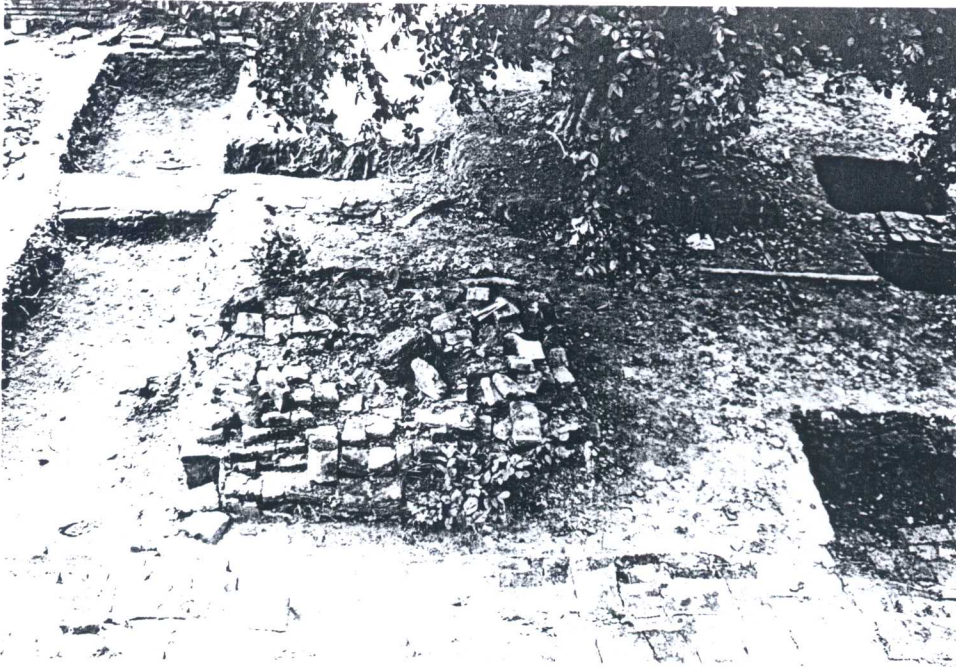
รูปที่ 56 หลุมขุดตรวจสอบที่พบกำแพงแก้วเดิมของเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/21)

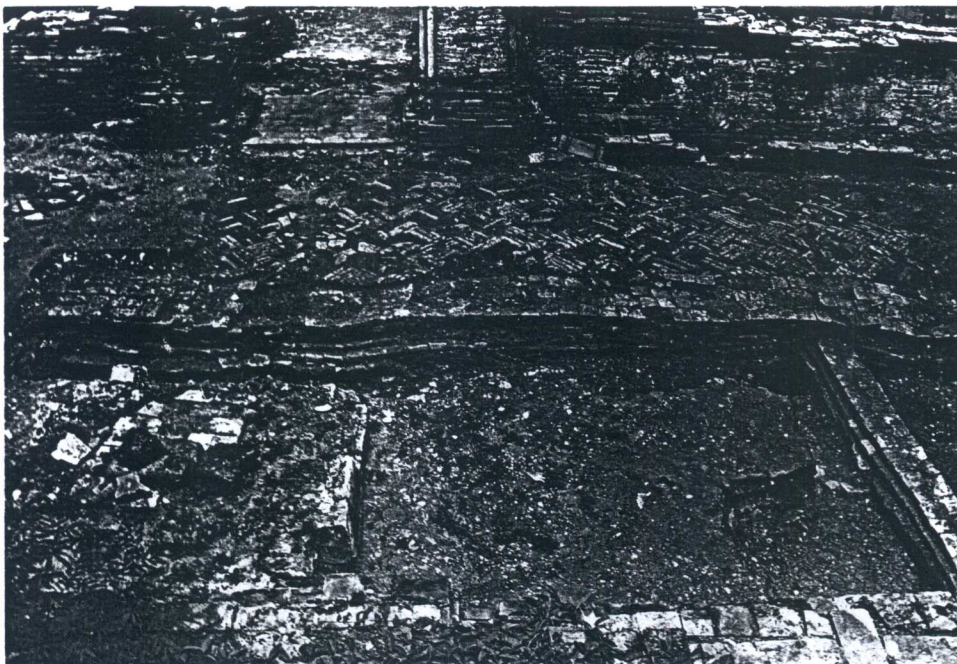
รูปที่ 57 แนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธาน
ที่ขุดพบ (ฟิล์ม 4/44)

รูปที่ 58 ร่องรอยโบราณสถานเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 4/37)

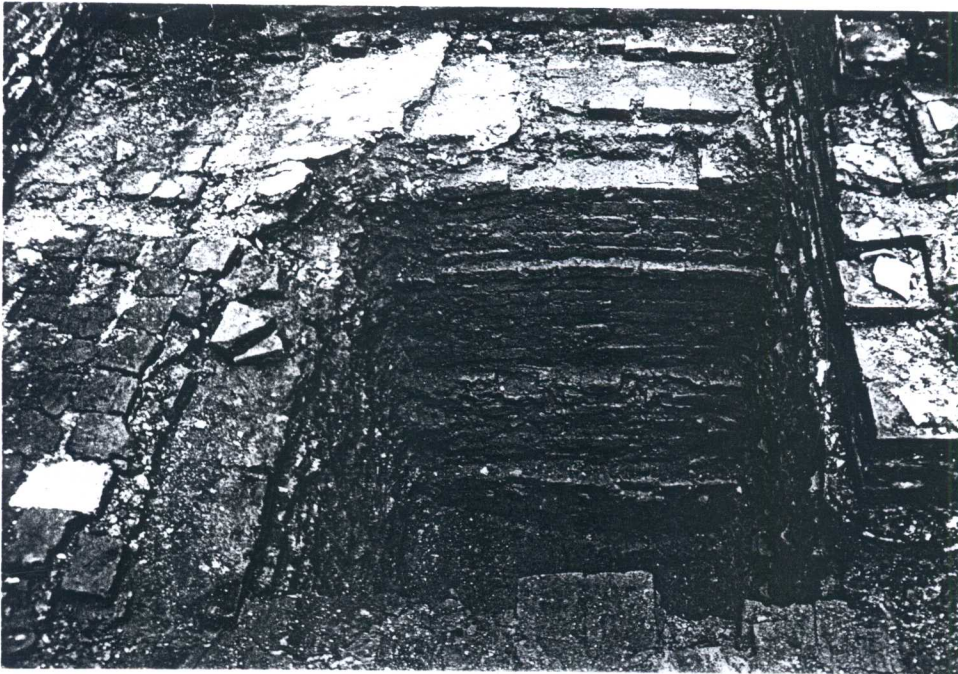
รูปที่ 59 แนวกำแพงแก้วพระอุโบสถเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 4/8)

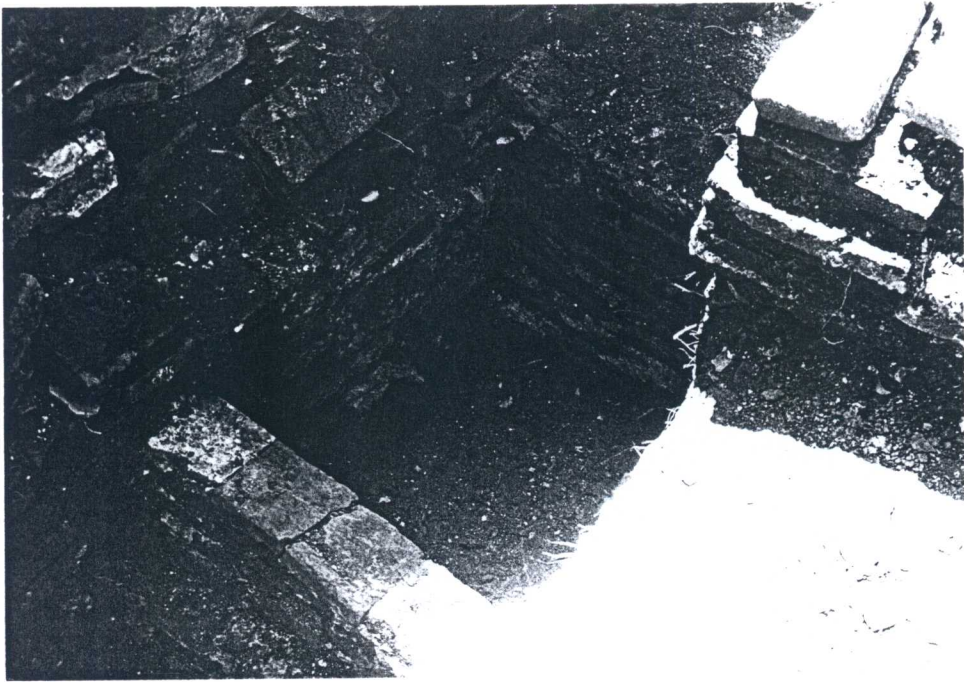
รูปที่ 60 แนวกำแพงแก้วพระอุโบสถเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 4/15)

รูปที่ 61 แนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธานที่ถูกคั่นกั้นดินสมัยหลังสร้างทับ (ฟิล์ม 4/40)

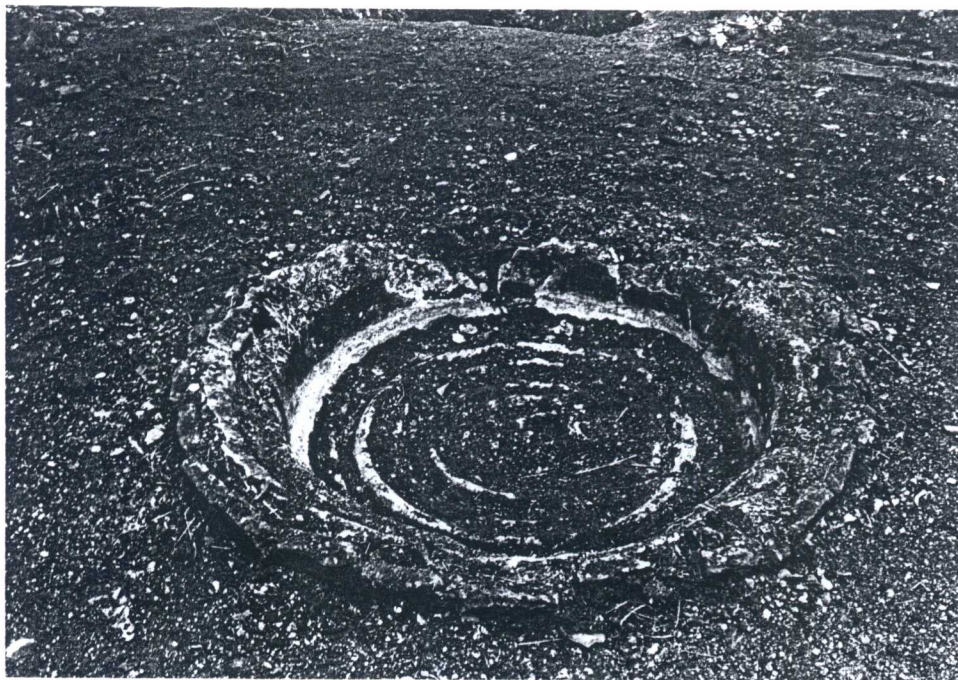
รูปที่ 62 ฐานรากอาคารเดิมที่มีการก่ออิฐเรียงแบบถายน้าหนัก (ฟิล์ม 5/12)

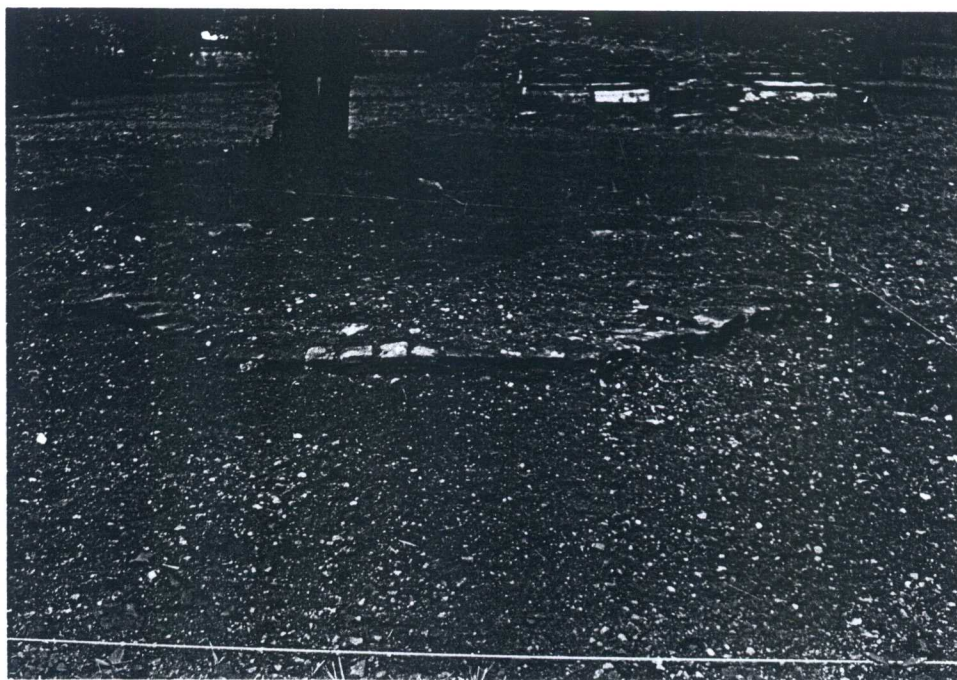
รูปที่ 63 ท่อระบายน้ำที่ออกจากพระอุโบสถมาสู่บ่อพักน้ำ (ฟิล์ม 5/5)

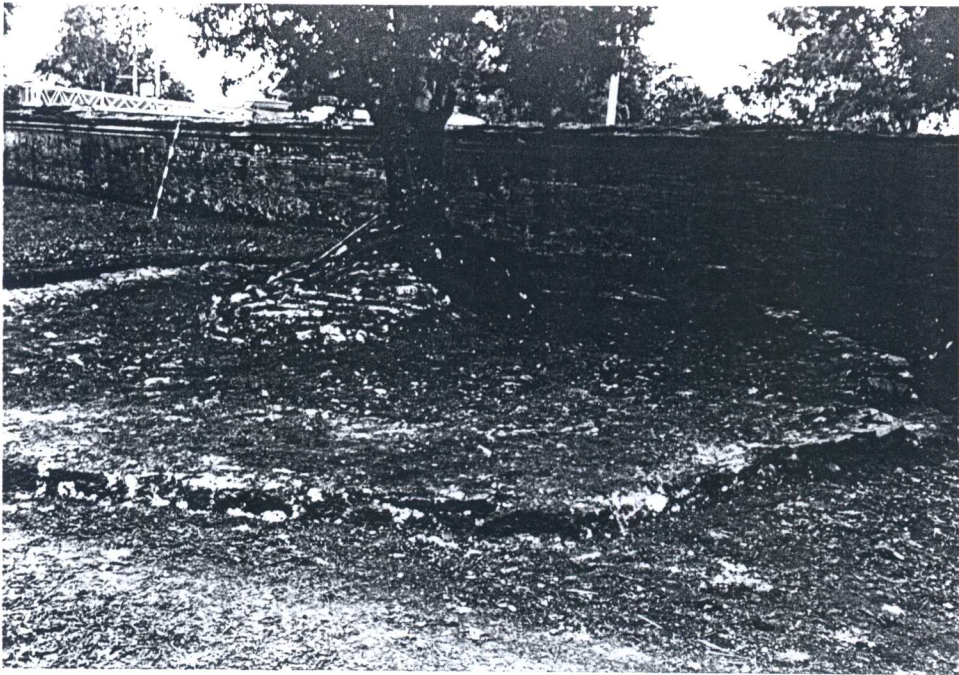
รูปที่ 64 วิหารเดิมที่ขุดพบ
(ฟิล์ม 9/35)

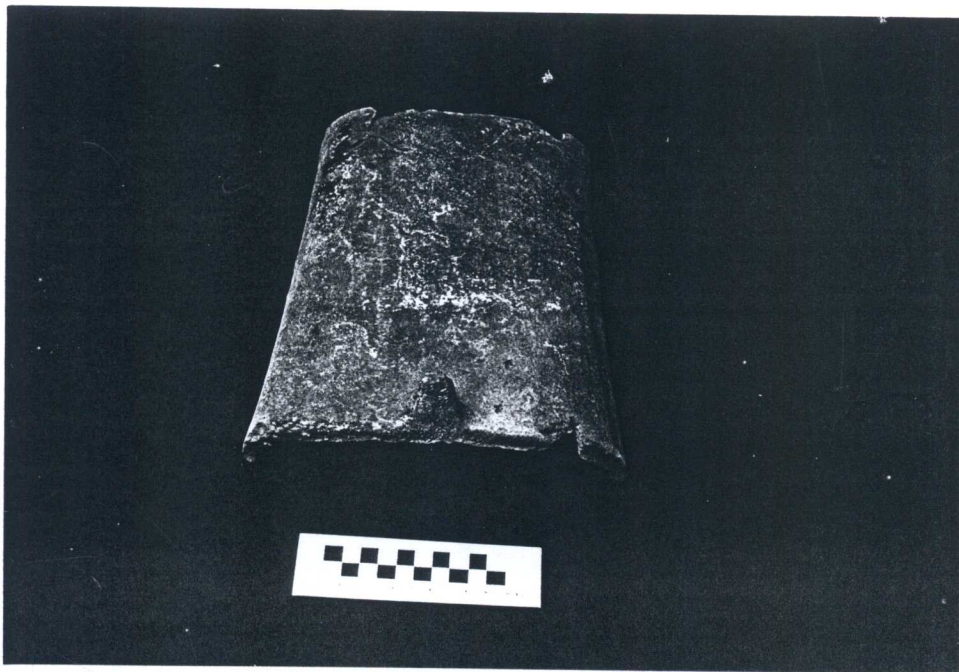
รูปที่ 65 บ่อบัวหมักปูนที่พบเหนือวิหารเดิมจำนวนมาก (ฟิล์ม 9/31)

รูปที่ 66 เจดีย์รายพบใหม่ (หมายเลข 21)(ฟิล์ม 3/7)

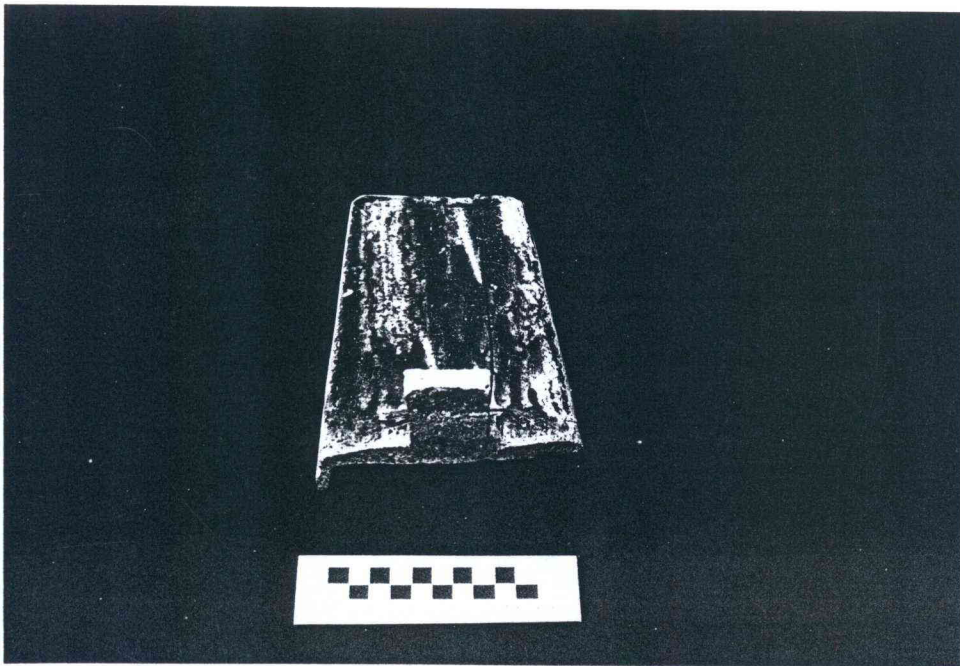
รูปที่ 67 เจดีย์รายพบใหม่ (หมายเลข 22) (फिल्म 4/7)

รูปที่ 68 กระเบื้องตัวเมีย (กระเบื้องลอน) (फिल्म 12/1)

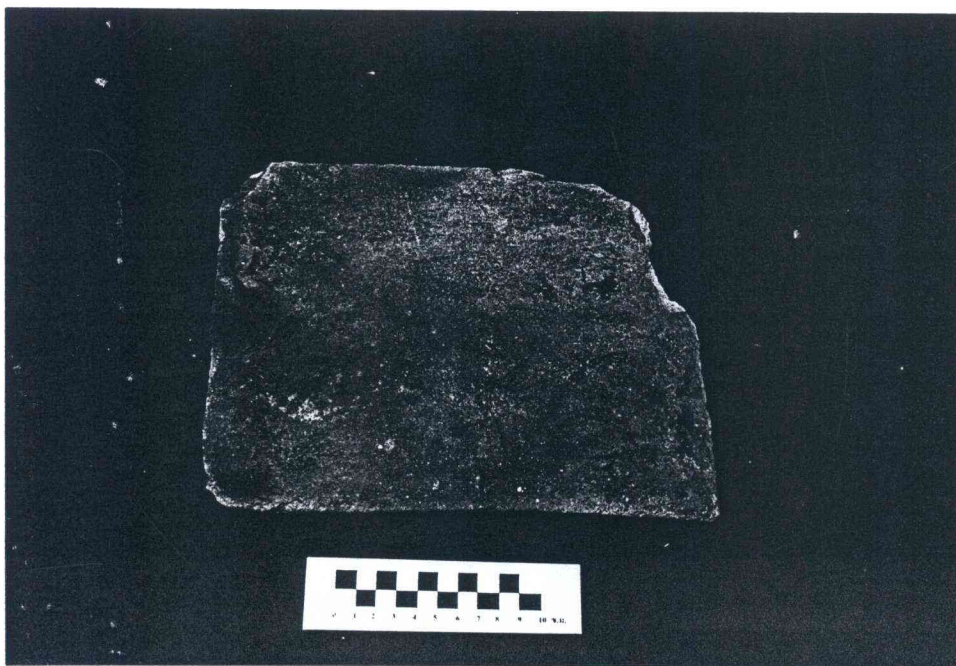
รูปที่ 69 กระเบื้องตัวผู้ (กระเบื้องลอน) (ฟิล์ม 12/2)

รูปที่ 70 กระเบื้องตัวเมีย (กระเบื้องแผ่น) (ฟิล์ม 12/3)

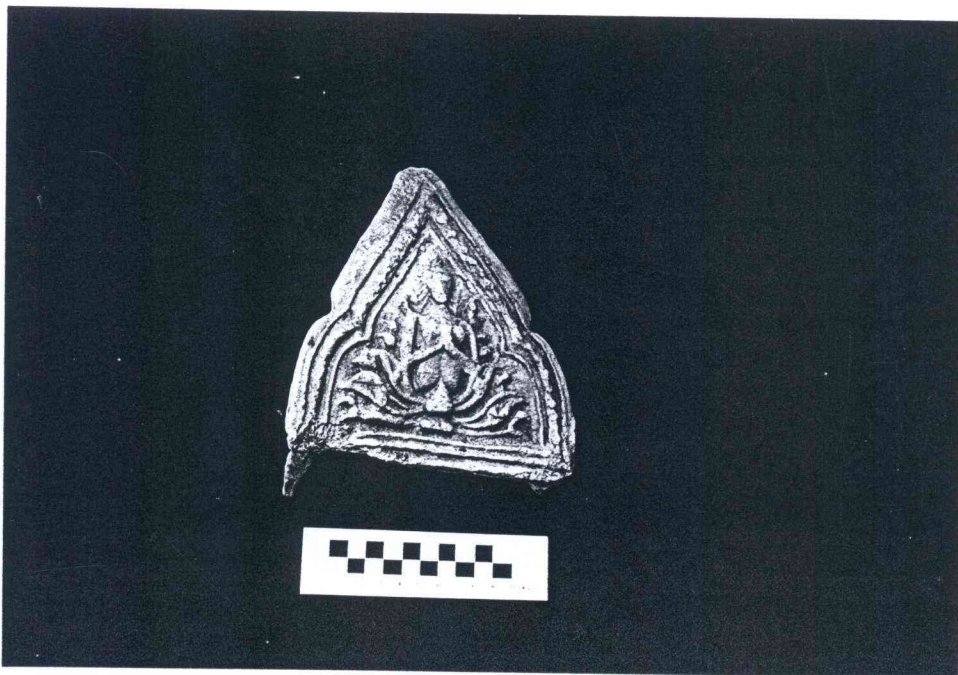
รูปที่ 71 กระเบื้องตัวผู้ (กระเบื้องแผ่น) (ฟิล์ม 12/4)

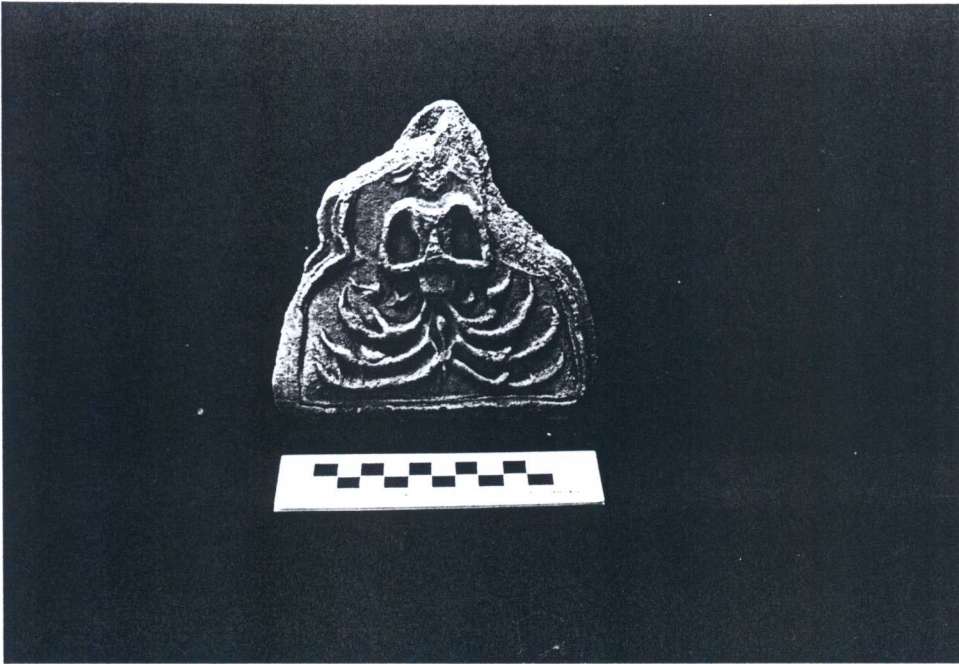
รูปที่ 72 กระเบื้องแผ่นราบ (ฟิล์ม 12/5)

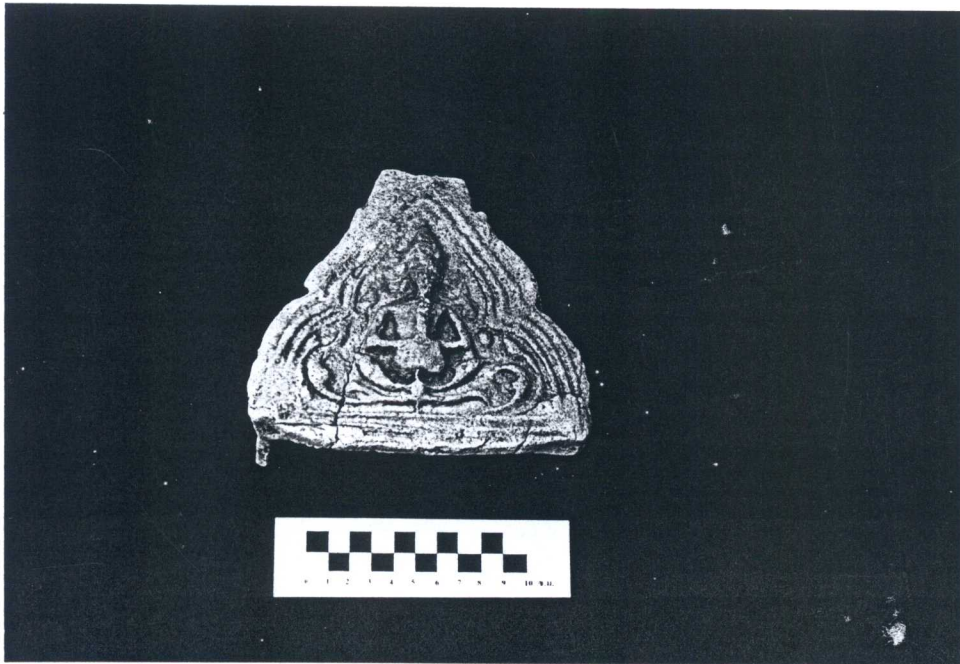
รูปที่ 73 กระเบื้องเชิงชายลายหน้ากาลแบบที่ 1 (ฟิล์ม 12/6)

รูปที่ 74 กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 1 (ฟิล์ม 12/7)

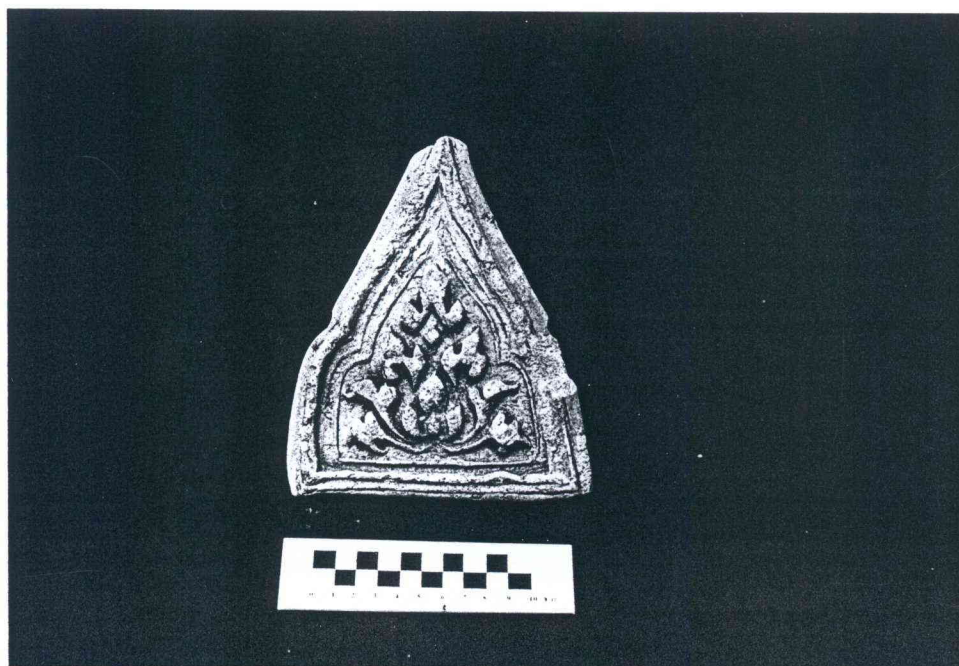
รูปที่ 75 กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 2 (ฟิล์ม 12/8)

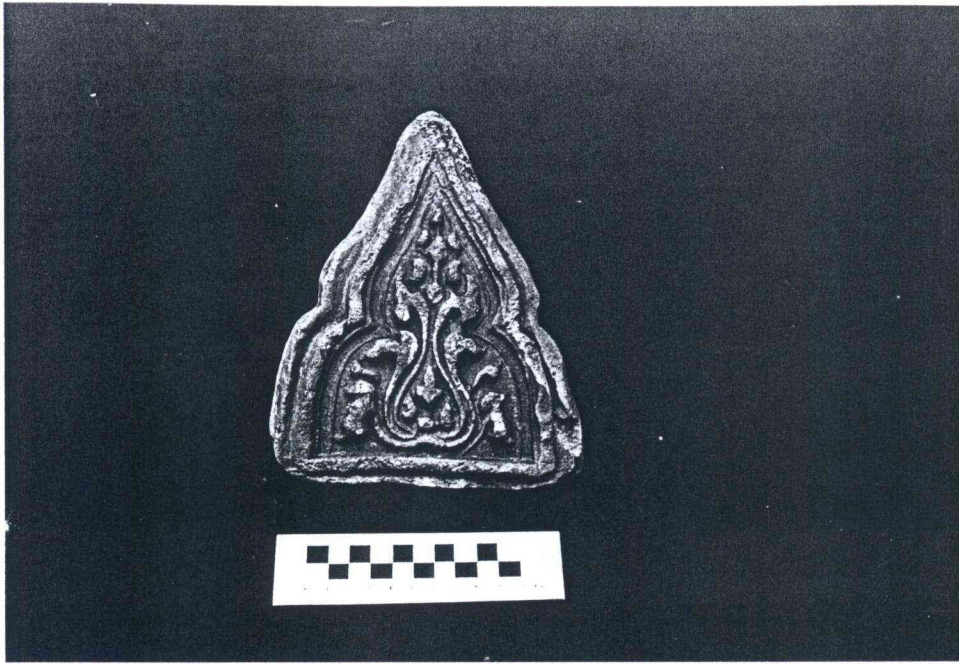
รูปที่ 76 กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 3 (ฟิล์ม 12/9)

รูปที่ 77 กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 1 (फिल्म 12/10)

รูปที่ 78 กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 2 (फिल्म 12/11)

รูปที่ 79 กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 3 (ฟิล์ม 12/12)

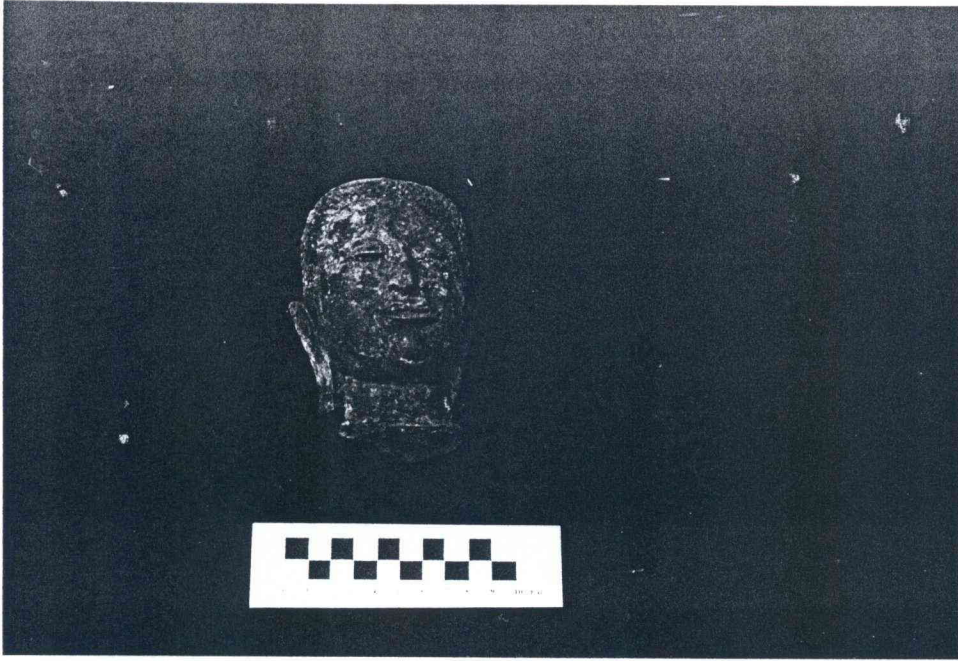
รูปที่ 80 กระเบื้องเชิงชายลายพันธุ์พฤกษา (ดอกบัว) แบบที่ 4 (ฟิล์ม 12/13)

รูปที่ 81 เศียรพระพุทธรูป (พระชัยวัฒน์) (ฟิล์ม 12/314)

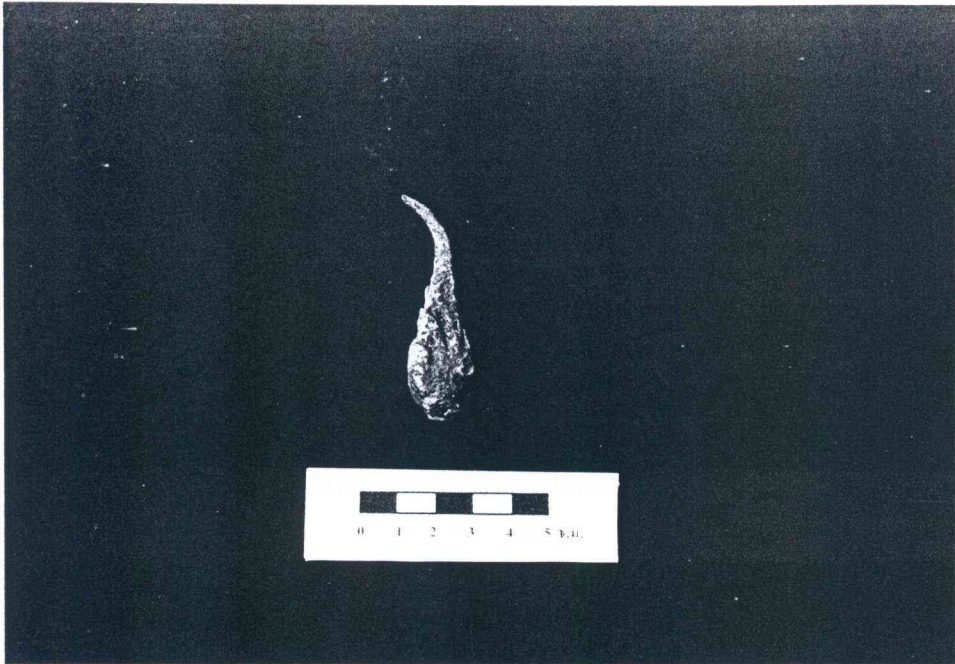
รูปที่ 82 เศียรพระพุทธรูป (พระชัยวัฒน์) (ฟิล์ม 12/15)

รูปที่ 83 เศียรพระพุทธรูป (ฟิล์ม 12/16)

รูปที่ 84 เศียรพระพุทธรูป (ฟิล์ม 12/17)

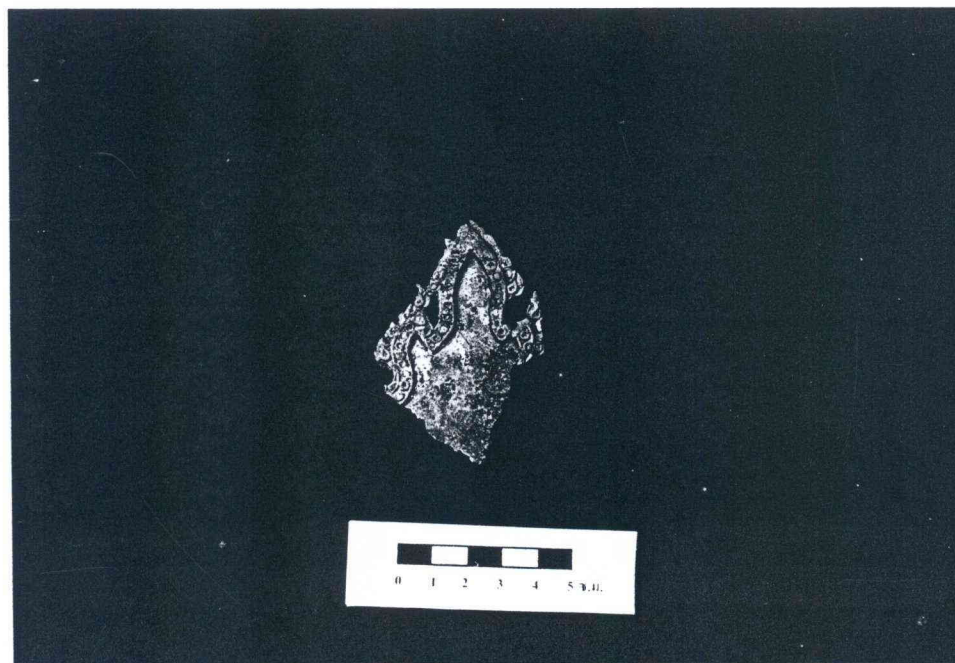
รูปที่ 85 ชิ้นส่วนรัศมีพระพุทธรูป (ฟิล์ม 12/18)

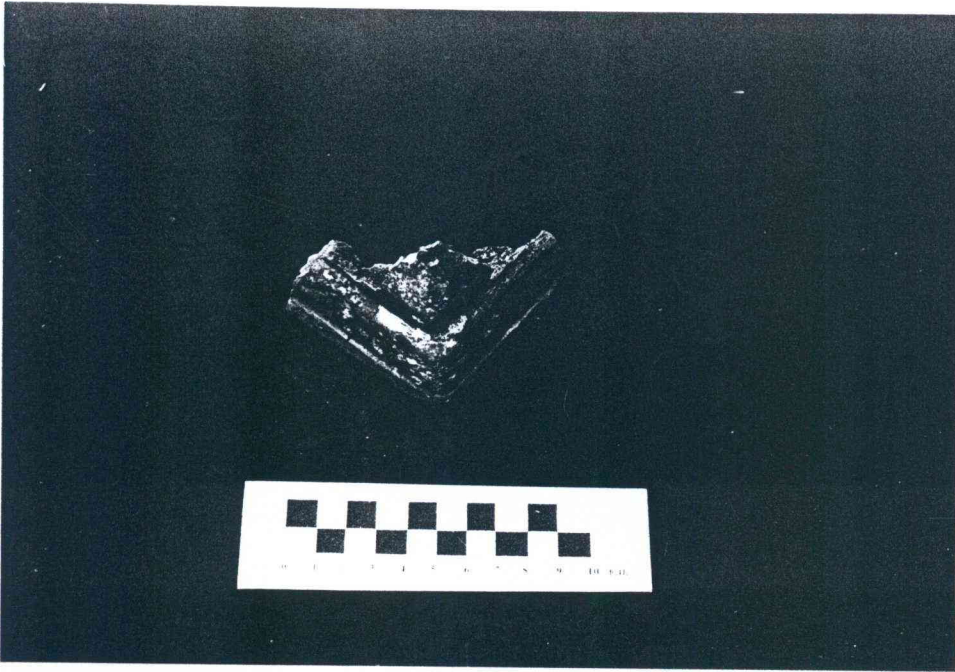
รูปที่ 86 พระหัตถ์พระพุทธรูปสำริด (ฟิล์ม 12/19)

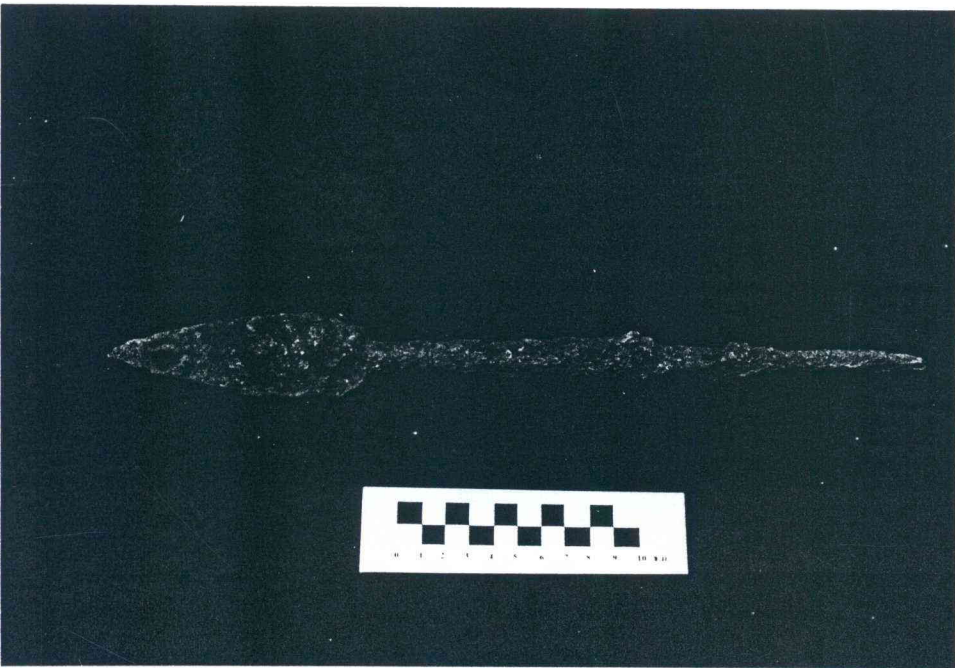
รูปที่ 87 ชิ้นส่วนข้อต่อท่อนแขนของพระพุทธรูปสำริด (ฟิล์ม 12/20)

รูปที่ 88 ชิ้นส่วนซุ้มพระพุทธรูปสำริด (ฟิล์ม 12/21)

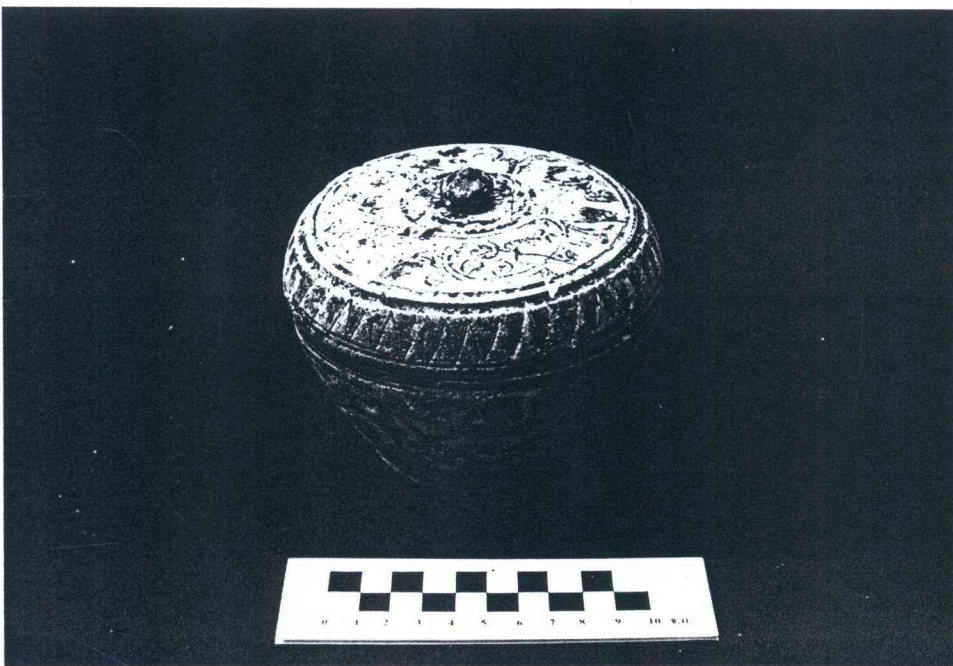
รูปที่ 89 ฐานพระพุทธรูปสำริดลงรักปิดทอง (ฟิล์ม 12/22)

รูปที่ 90 ปลายหอกโลหะ (ฟิล์ม 12/23)

รูปที่ 91 ภาชนะเครื่องเคลือบเขียวจากเตา สุโขทัย - ศรีสัชนาลัย (ฟิล์ม 12/24)

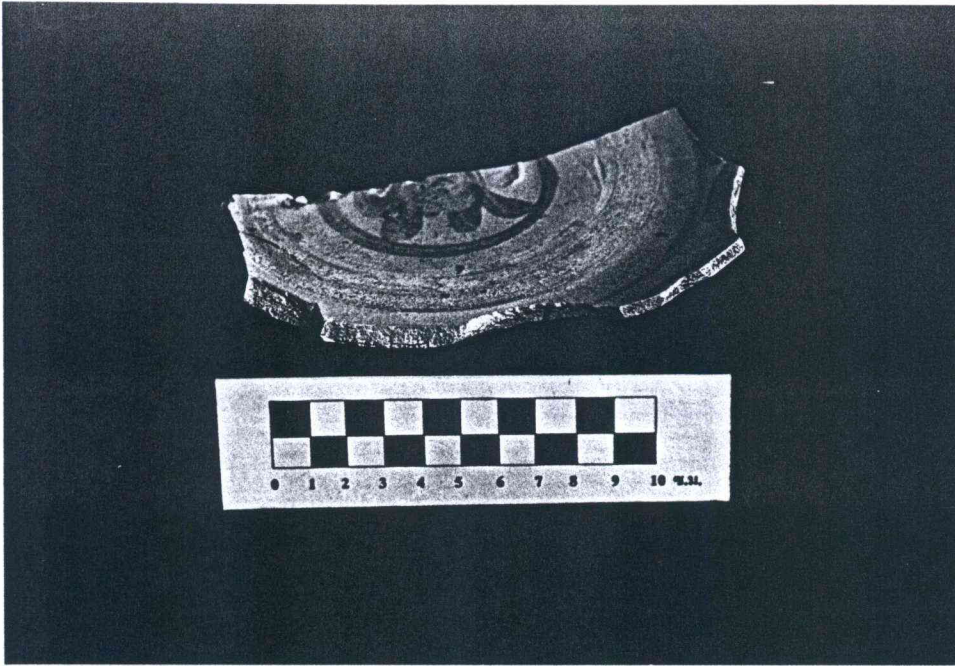
รูปที่ 92 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตา สุโขทัย - ศรีสัชนาลัย (ฟิล์ม 12/25)

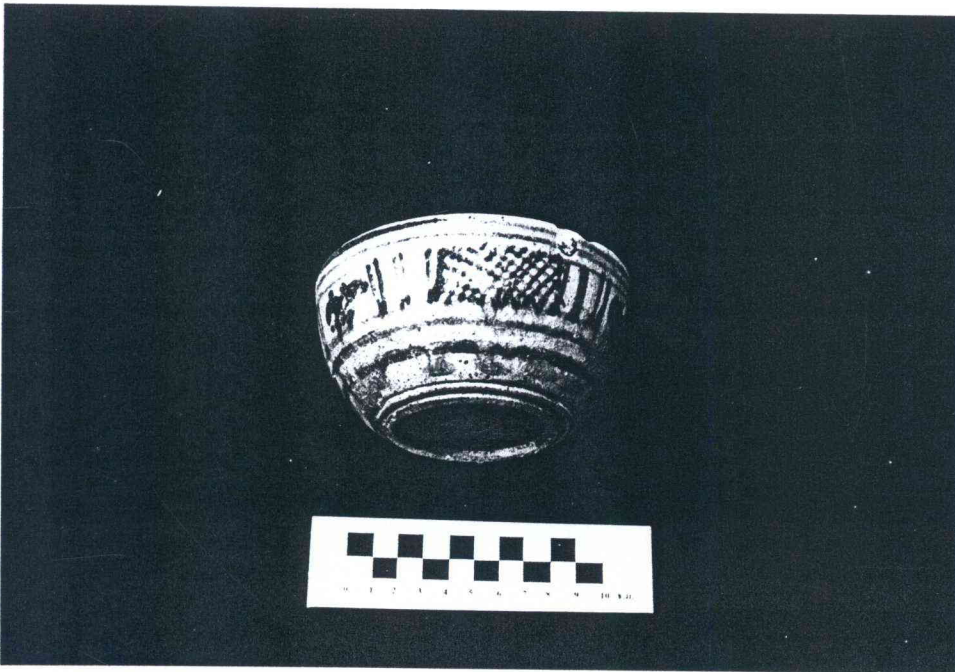
รูปที่ 93 เศษภาชนะดินเผา สมัยราชวงศ์หมิง (ฟิล์ม 12/26)

รูปที่ 94 เศษภาชนะดินเผาเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์หมิง (ฟิล์ม 12/27)

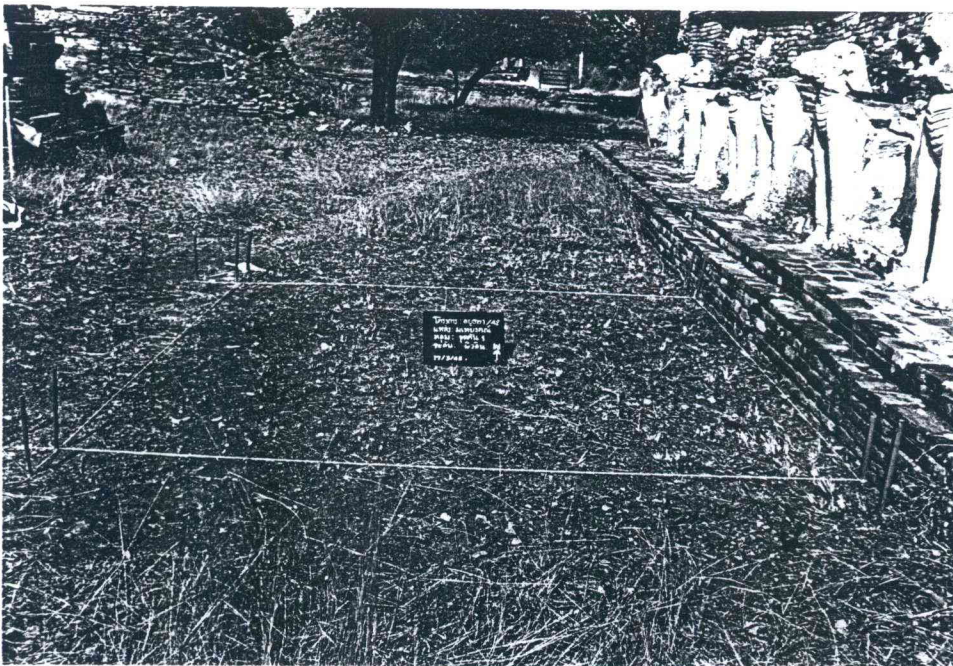
รูปที่ 95 เครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ฮั่น (ฟิล์ม 12/28)

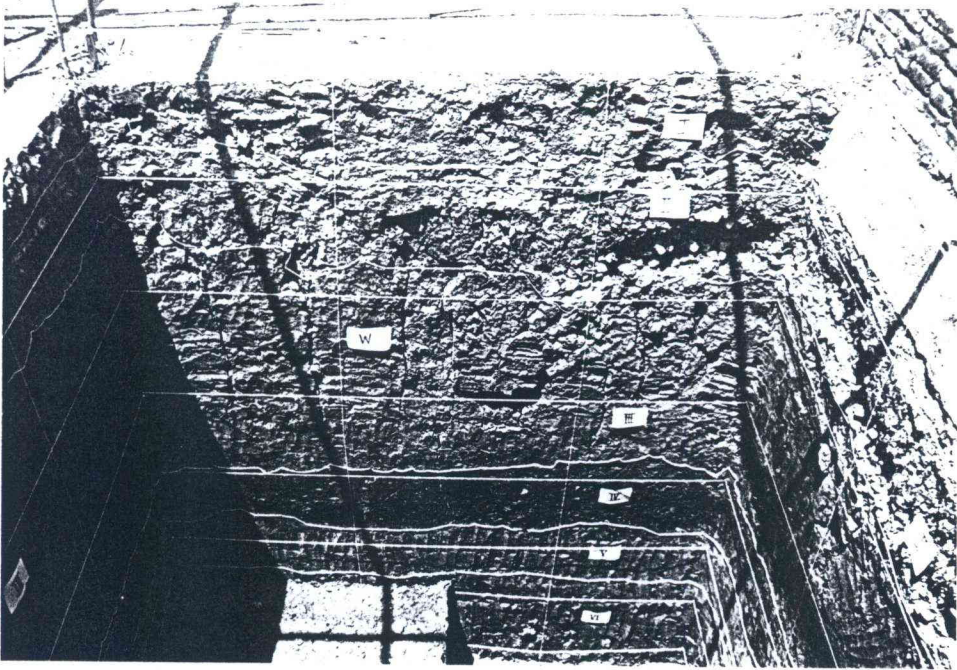
รูปที่ 96 เครื่องถ้วยจากแหล่งเตา สุโขทัย - ศรีสัชนาลัย (ฟิล์ม 12/29)

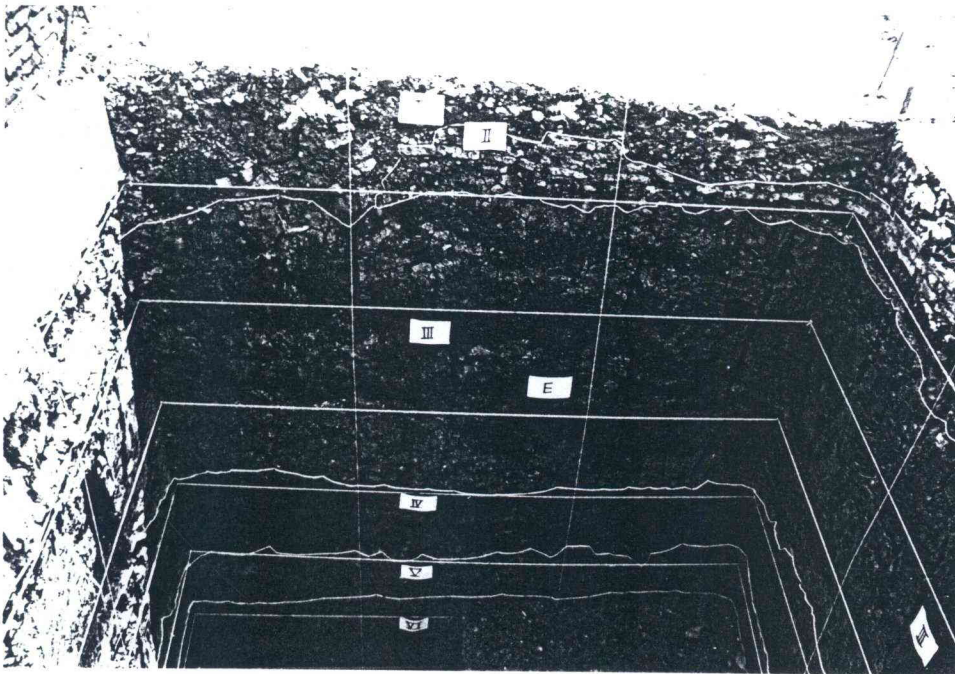
รูปที่ 97 ชิ้นส่วนคอมไฟดินเผาจากเตา สุโขทัย - ศรีสัชนาลัย (ฟิล์ม 12/30)

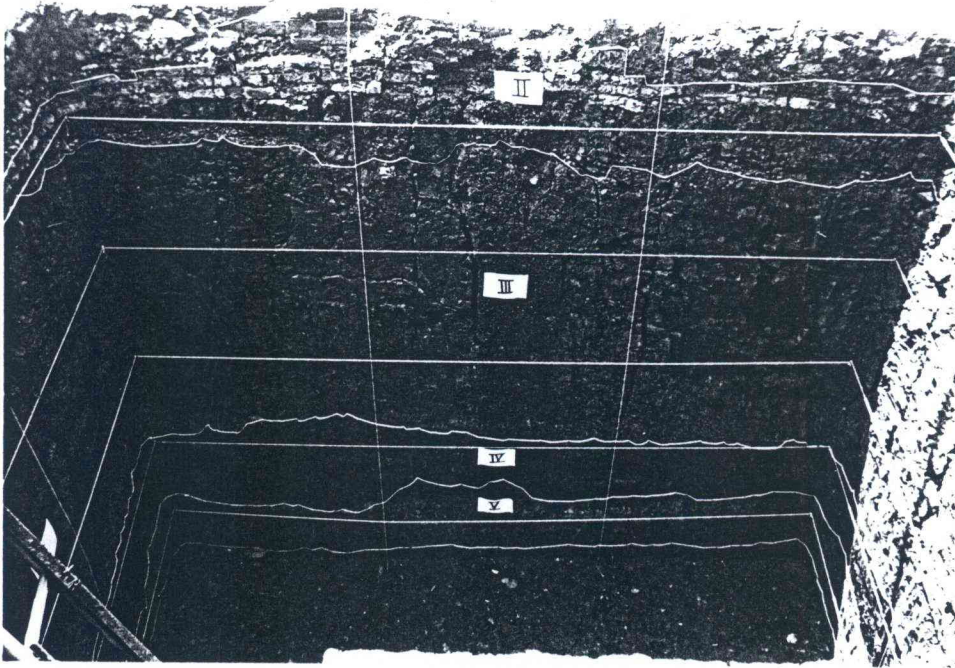
รูปที่ 98 หลุมขุดค้น TP.1 ภายหลังจากการวางผังหลุม (ฟิล์ม 2/14)

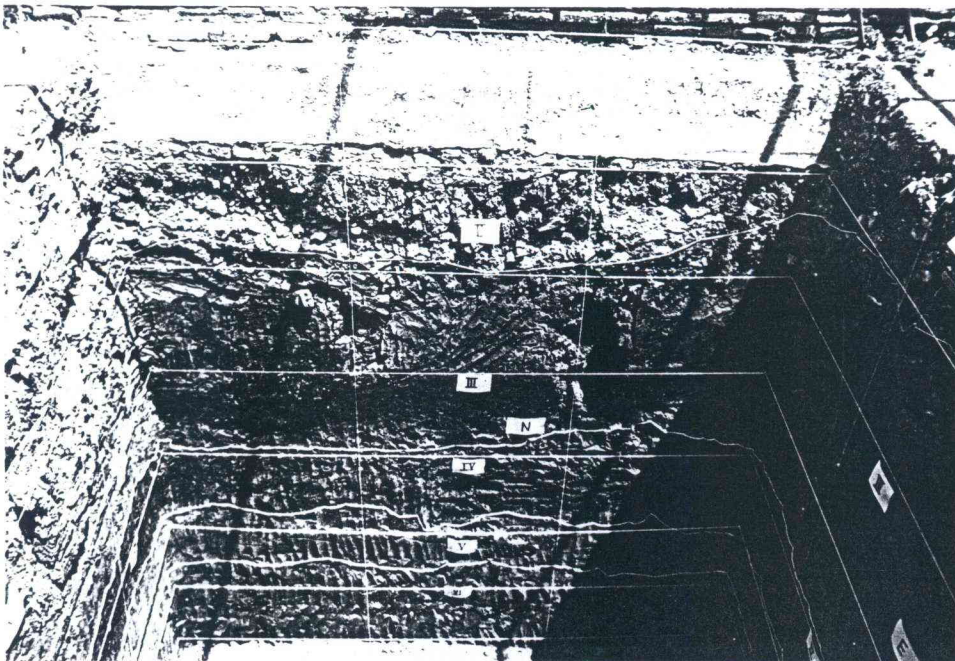
รูปที่ 99 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/25)

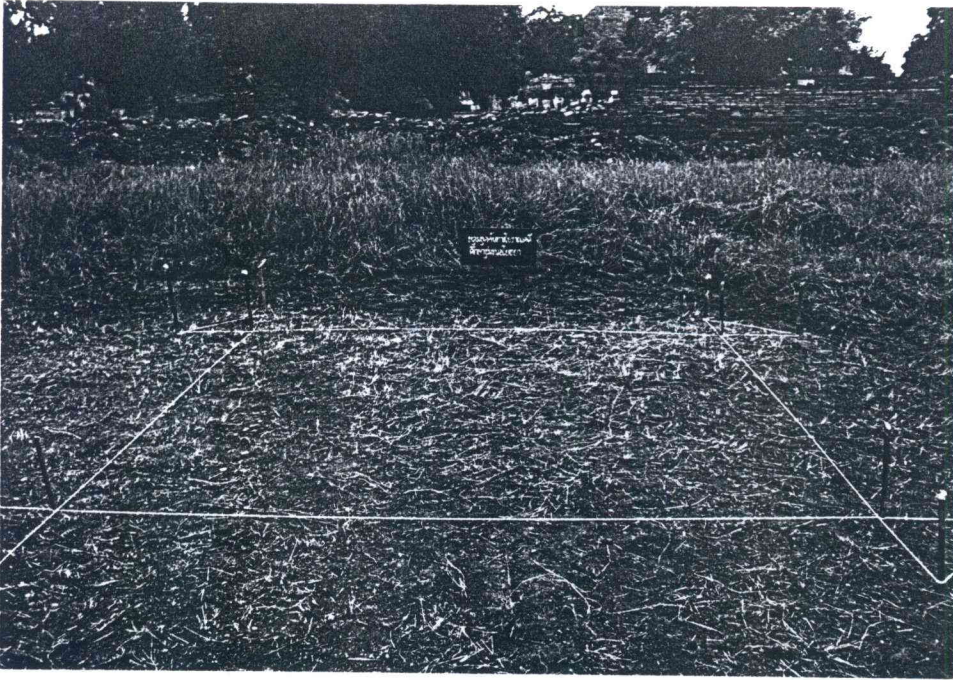
รูปที่ 100 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/26)

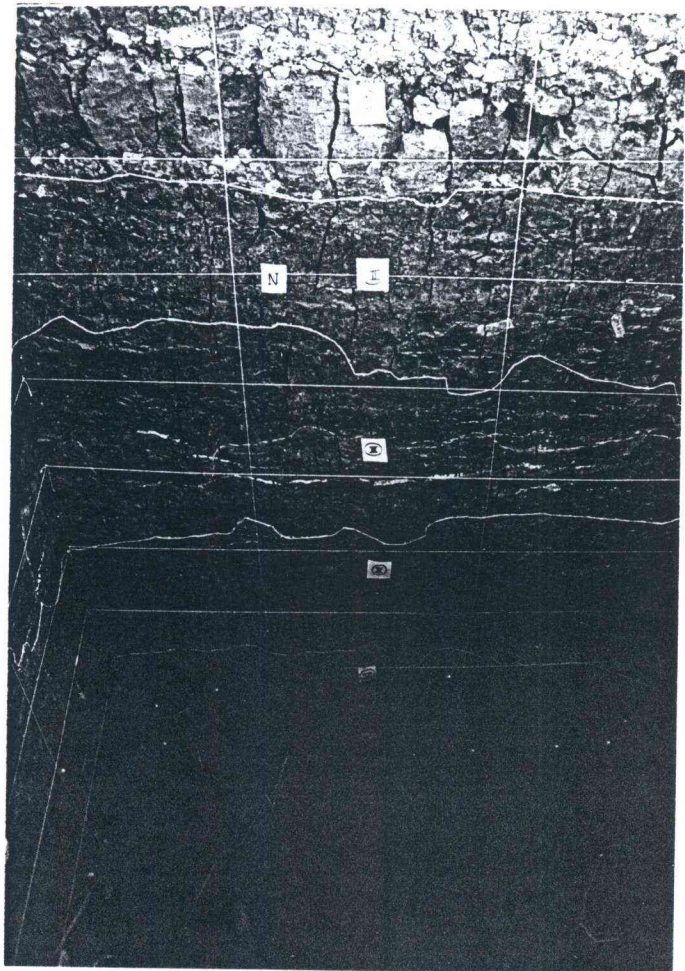
รูปที่ 101 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/27)

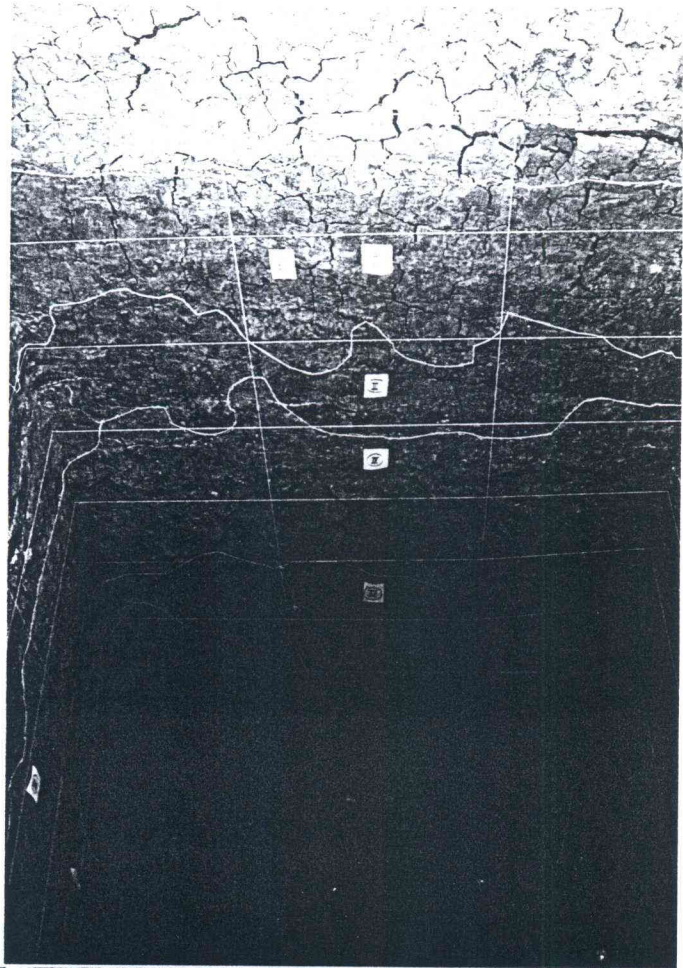
รูปที่ 102 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.1 (ฟิล์ม 2/28)

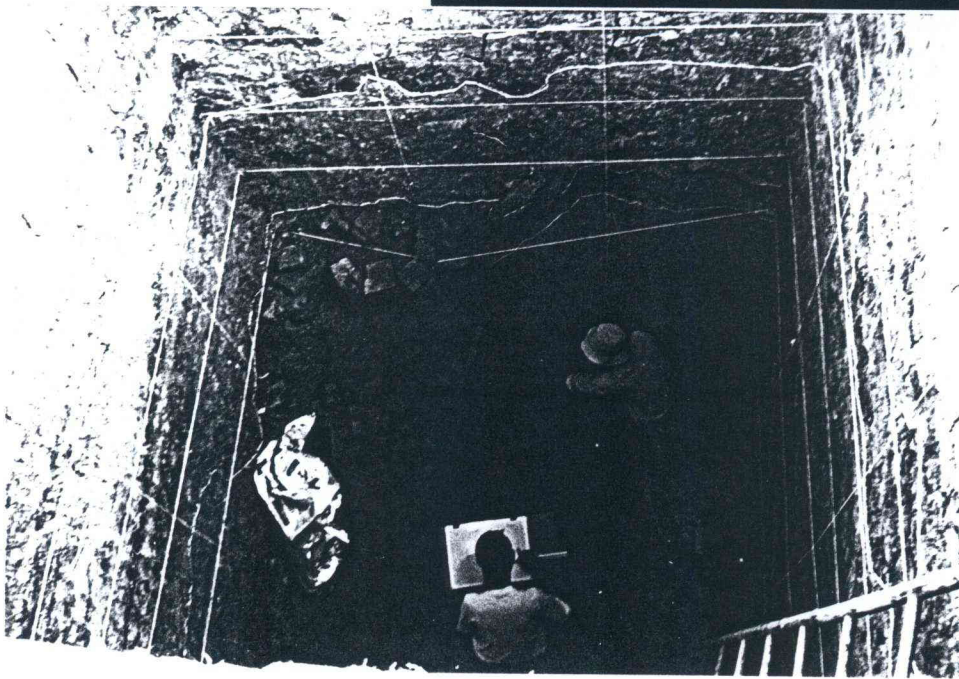
รูปที่ 103 การวางผังหลุมขุดค้น TP.2 (ฟิล์ม 5/19)

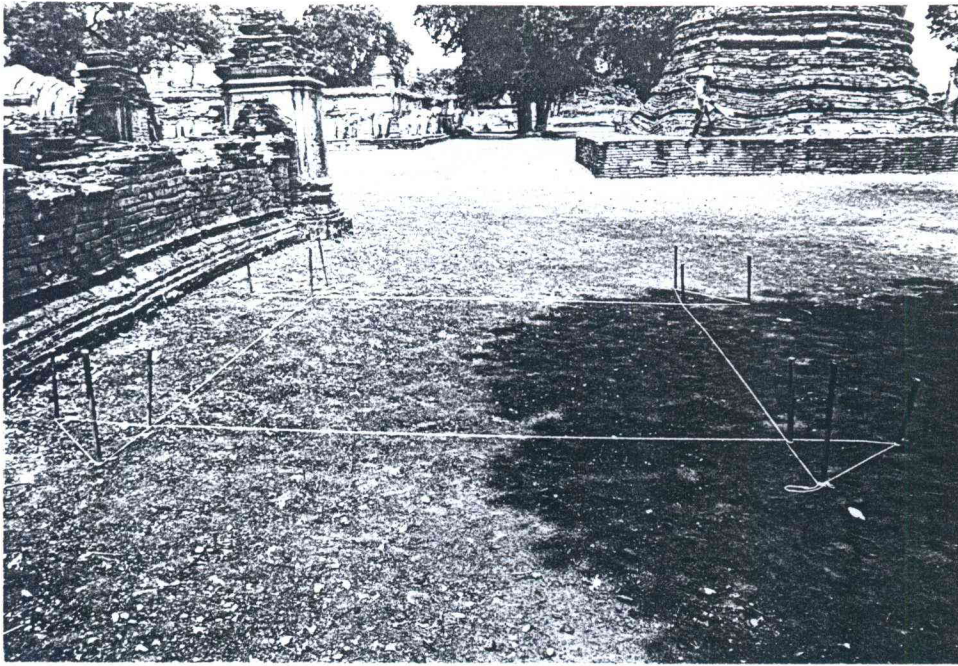
รูปที่ 104 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.2
(ฟิล์ม 5/30)

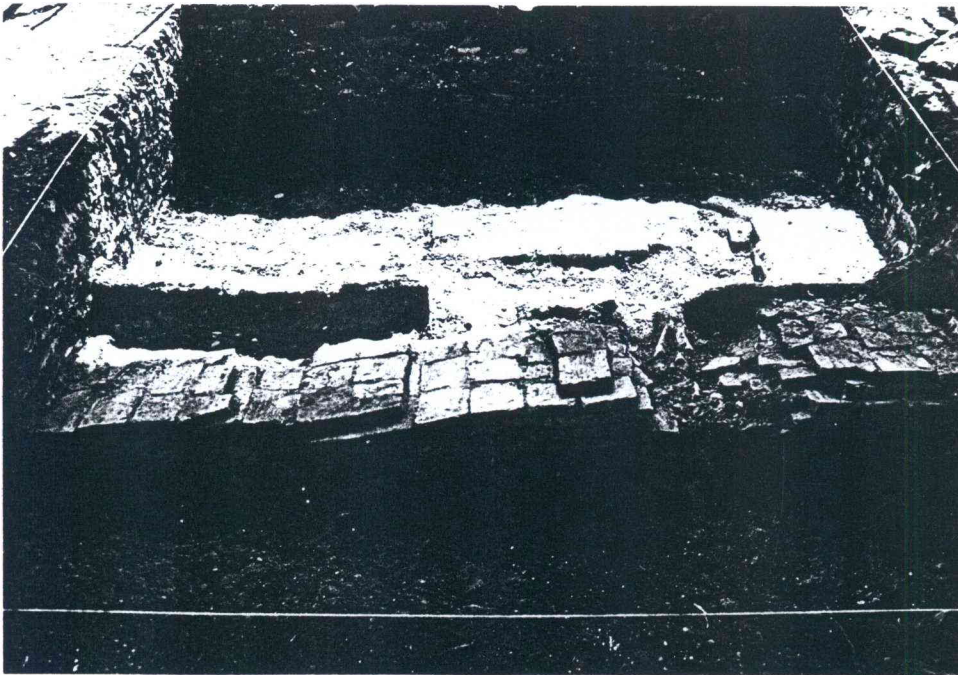
รูปที่ 105 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.2
(ฟิล์ม 5/33)

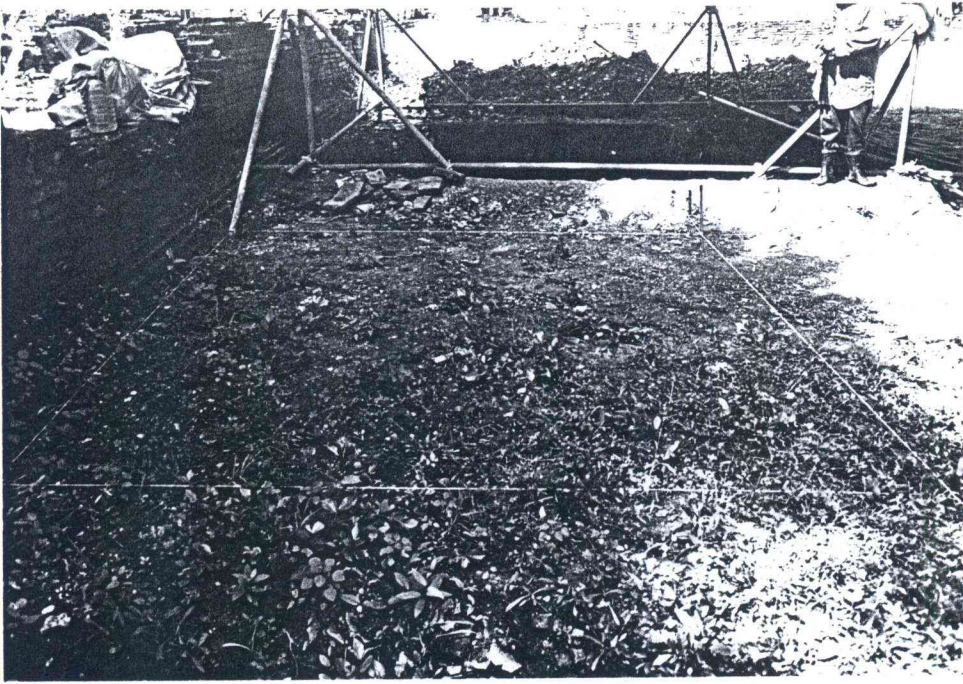
รูปที่ 106 ข่างเขียนแบบกำลังสเก็ตต์ภาพเศษอิฐที่พบในหลุม TP.2 (ฟิล์ม 5/27)

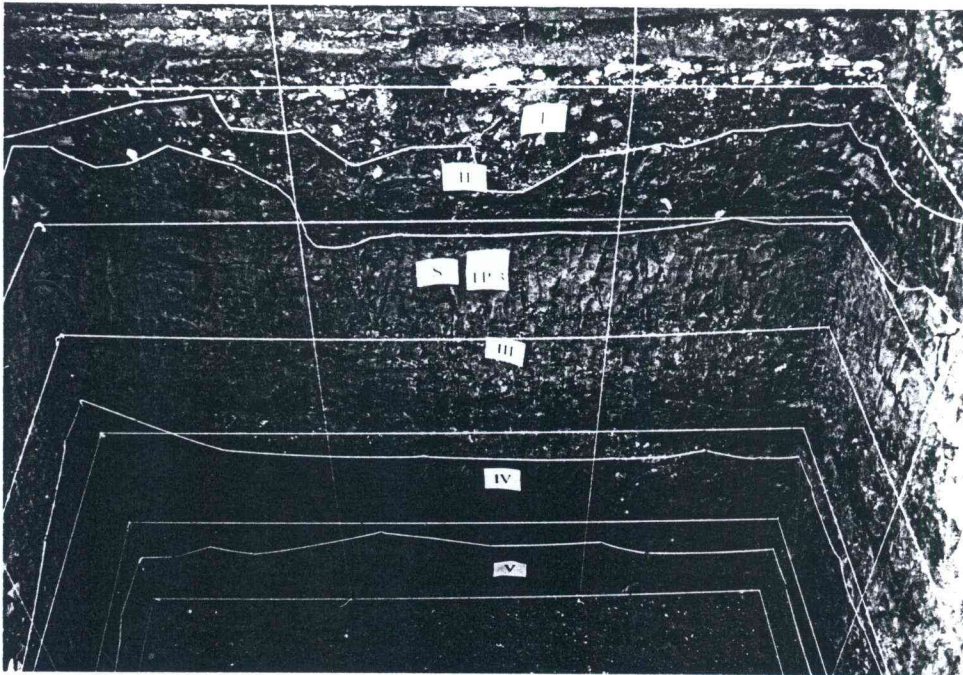
รูปที่ 107 การวางผังหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/2)

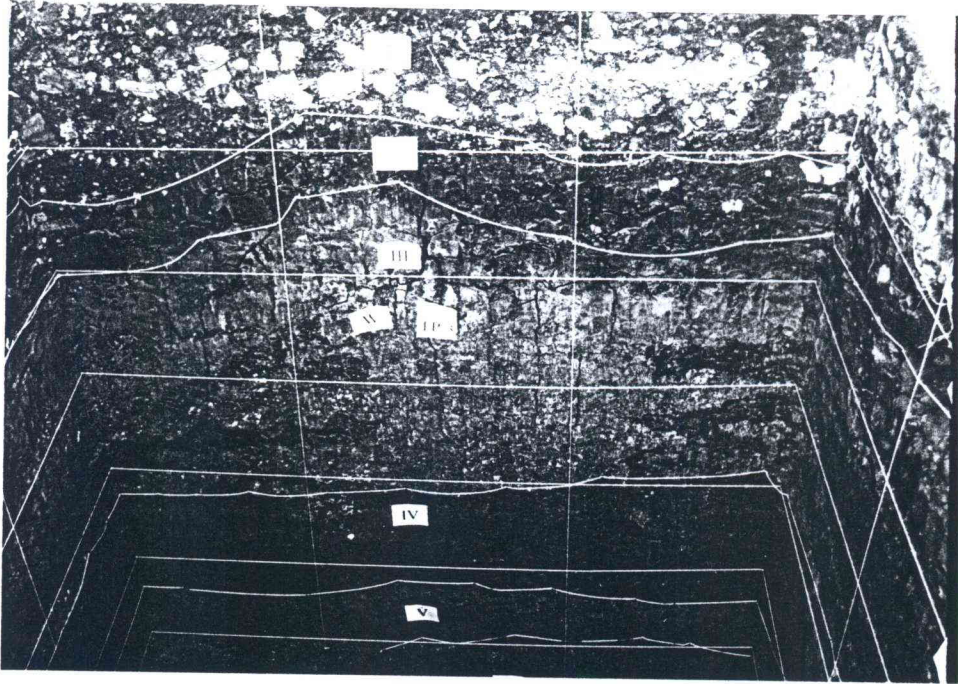
รูปที่ 108 แนวกำแพงแก้วเจดีย์ประธานที่พบในหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/4)

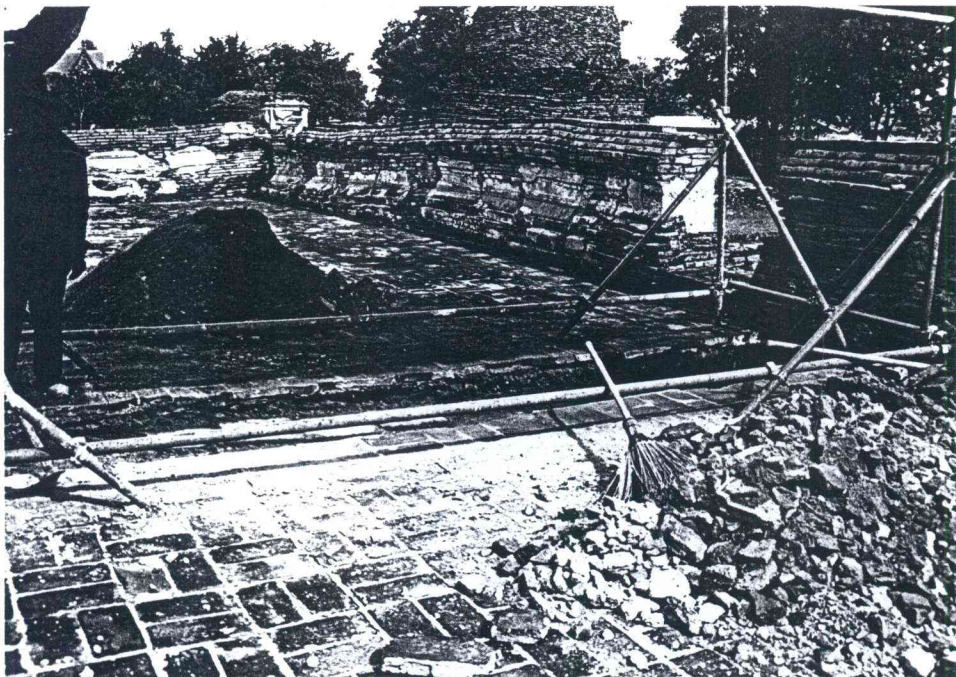
รูปที่ 109 การวางผังหลุมขุดค้น TP.3 หลุมใหม่ (ฟิล์ม 8/7)

รูปที่ 110 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/28)

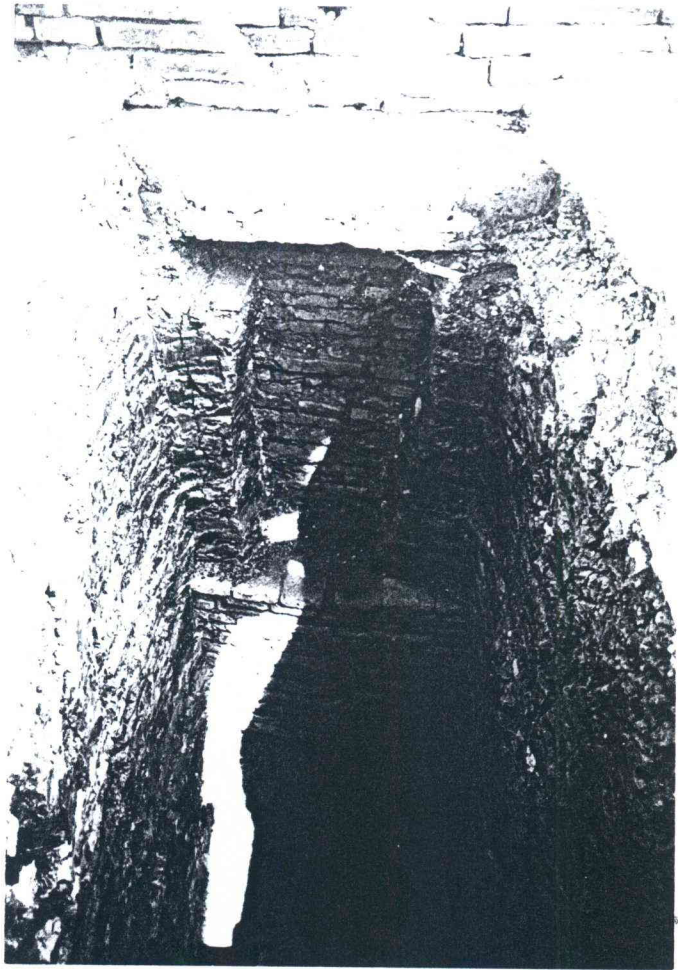

รูปที่ 111 การแบ่งชั้นดินหลุมขุดค้น TP.3 (ฟิล์ม 8/29)

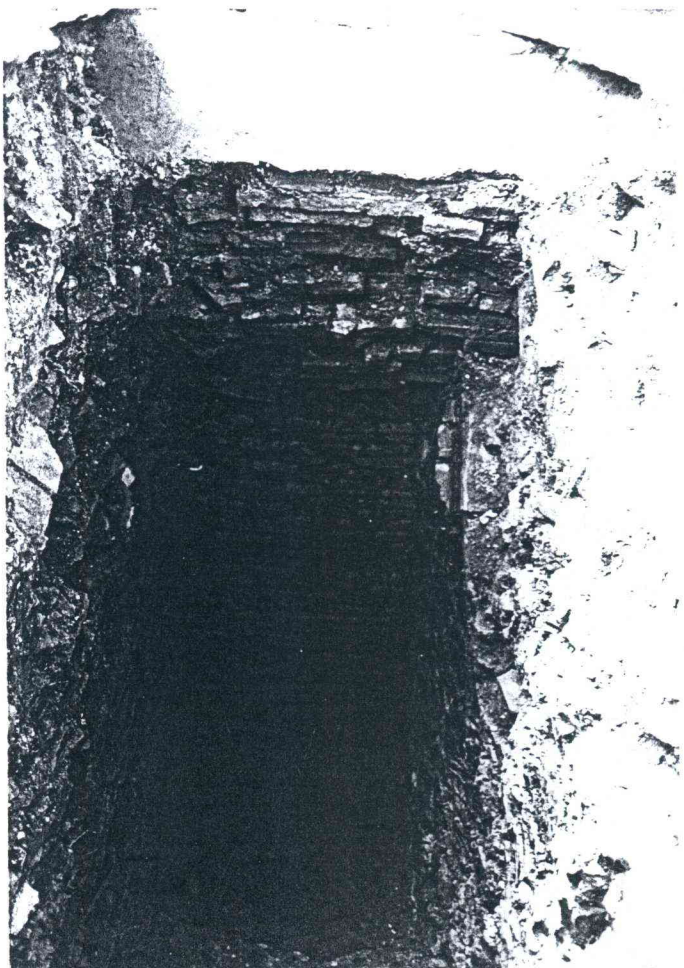

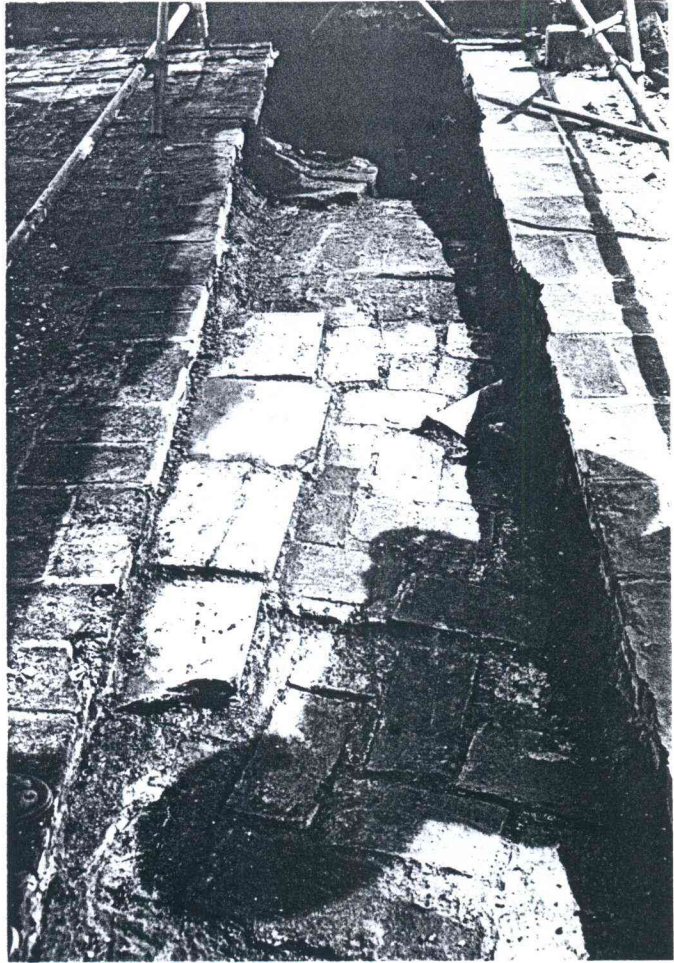
รูปที่ 112 หลุมขุดตรวจสอบบนลานประทักษิณเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/2)

รูปที่ 113 ฐานรากของเจดีย์ประธาน
(ฟิล์ม 9/16)

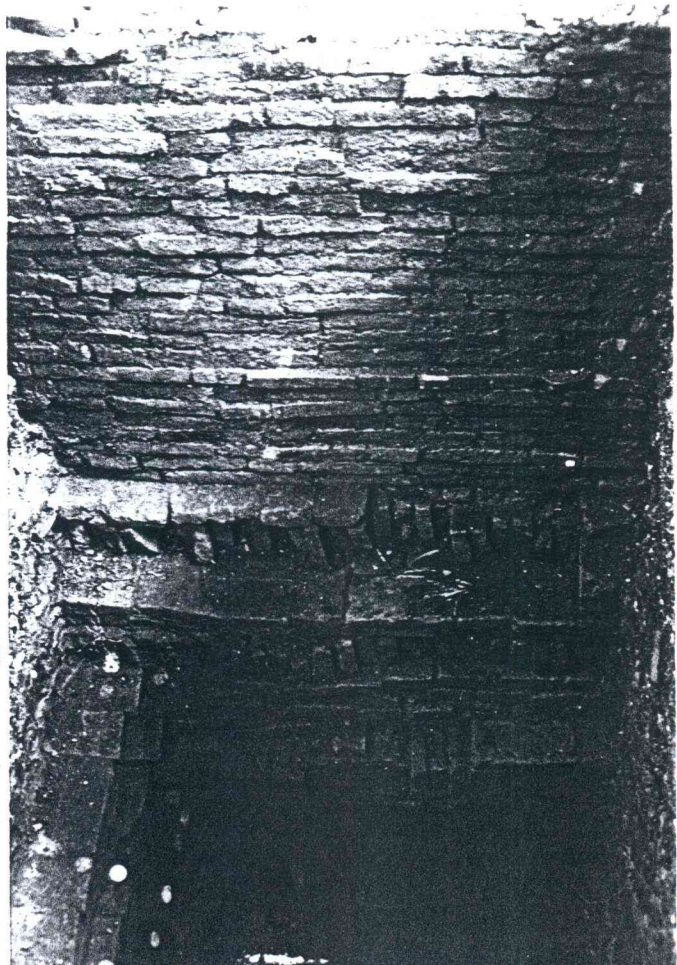

รูปที่ 114 ผนังด้านในของสถานประทักษิณ
(ฟิล์ม 9/12)

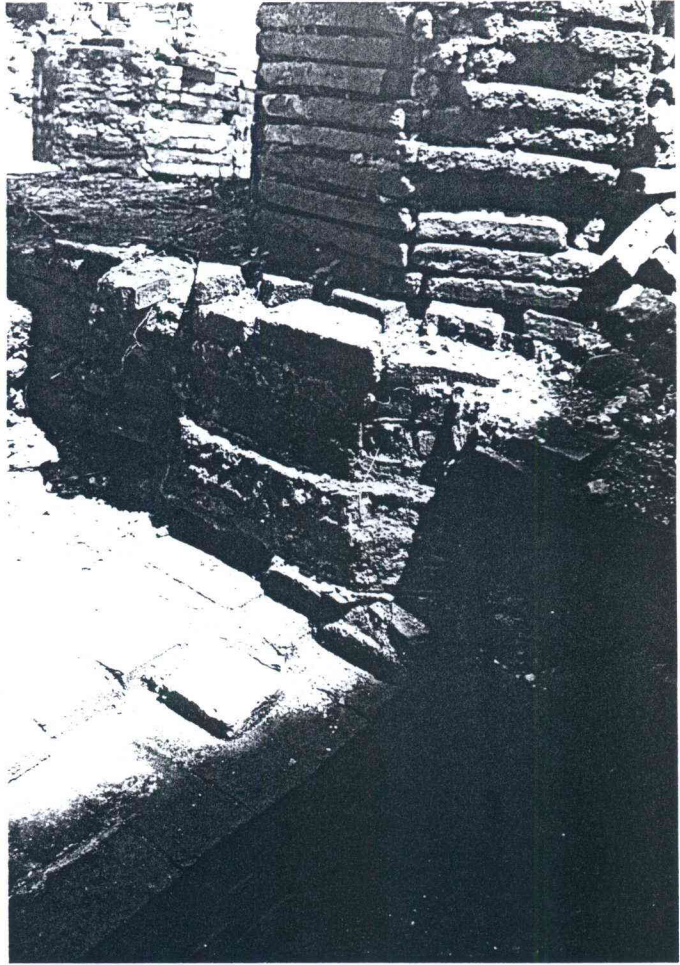

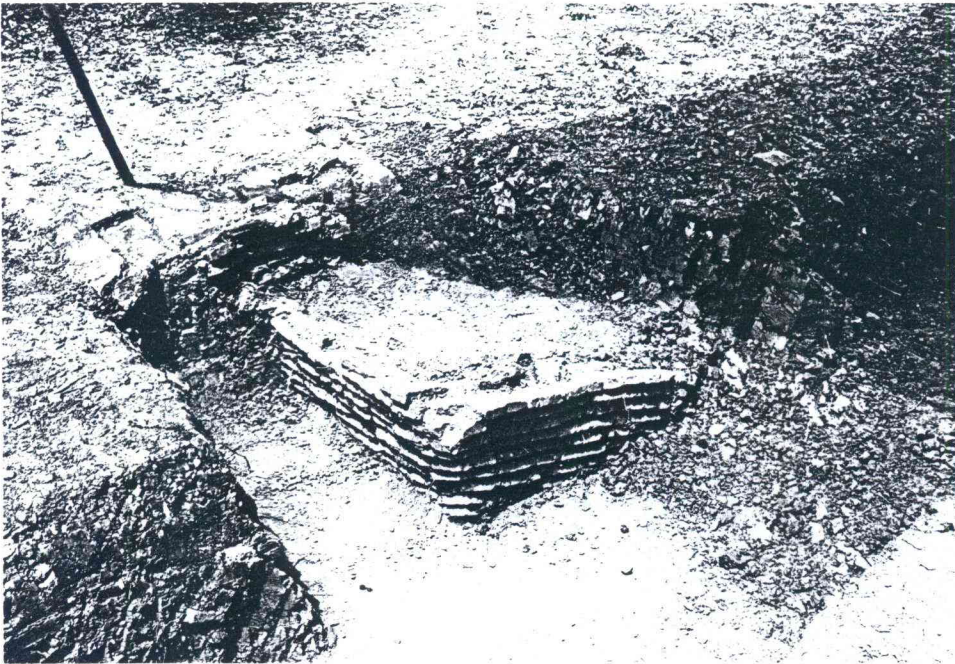
รูปที่ 115 ร่องรอยการปูพื้นเดิม
ของเจดีย์ประธาน (ฟิล์ม 9/8)

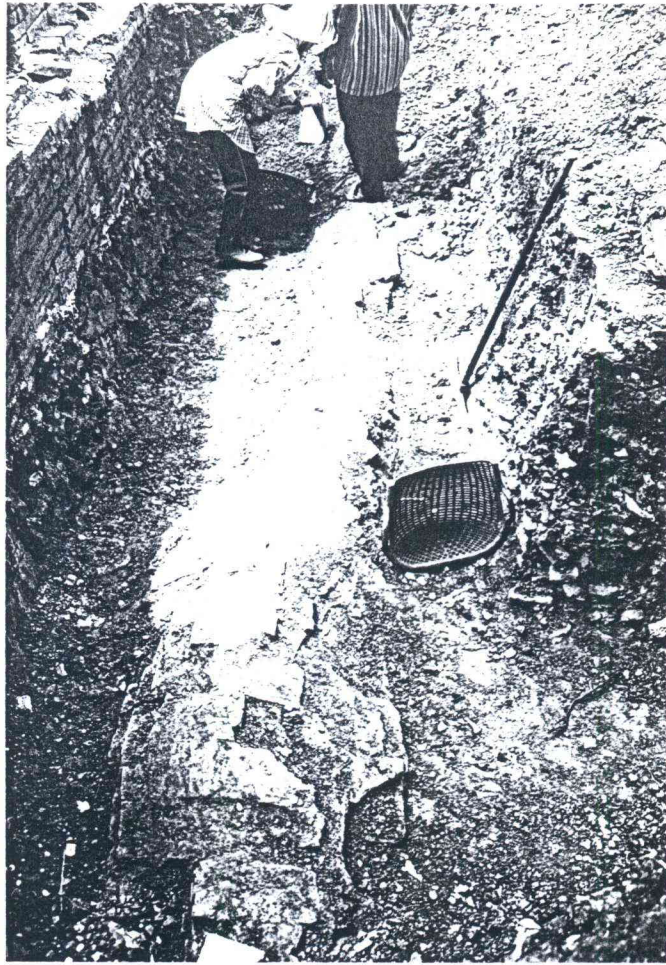
รูปที่ 116 การก่ออิฐถ้ำน้ำหนัก
เป็นฐานรากของอาคาร (ฟิล์ม 5/17)

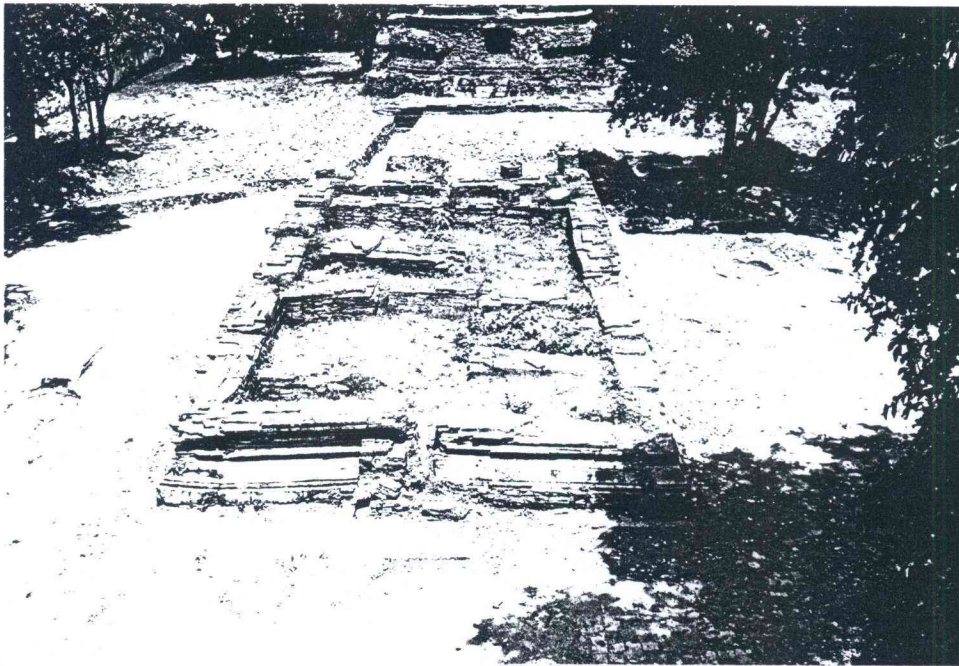
รูปที่ 117 เสาอาคารที่สร้างทับแนวเสาเดิม
เบียดกันเล็กน้อย (ฟิล์ม 5/13)

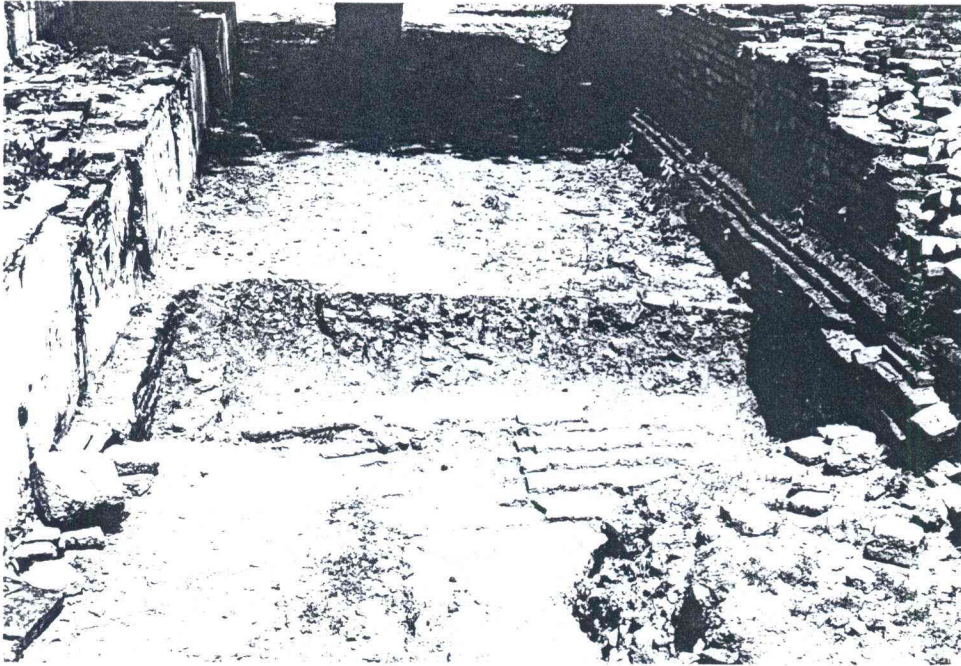
รูปที่ 118 ร่องรอยโบราณสถานเดิม (ฟิล์ม 9/25)

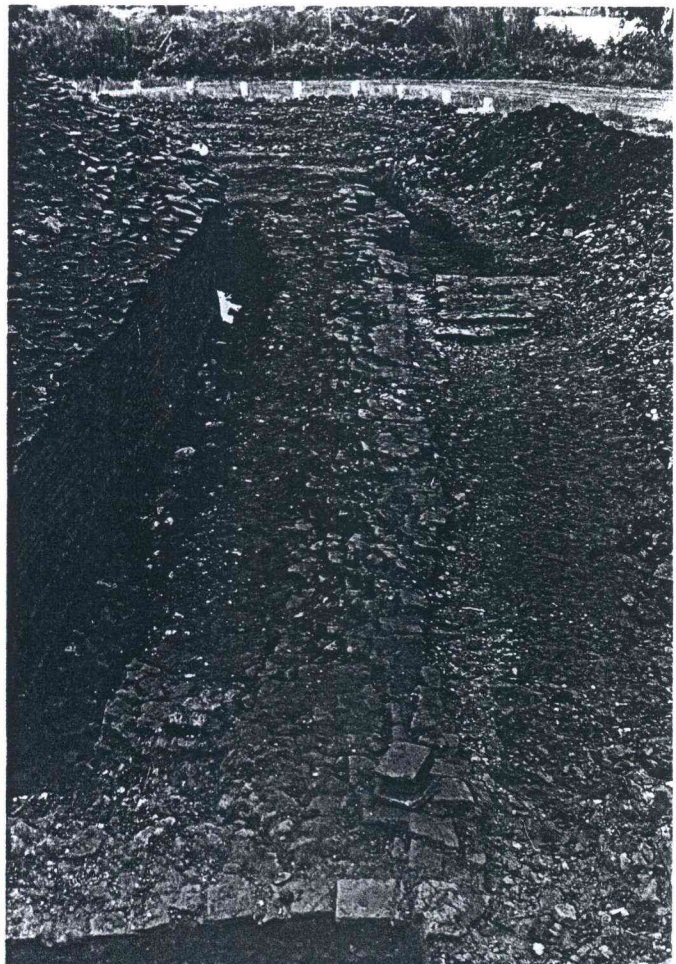
รูปที่ 119 ร่องรอยโบราณสถานเดิม
(ฟิล์ม 9/26)

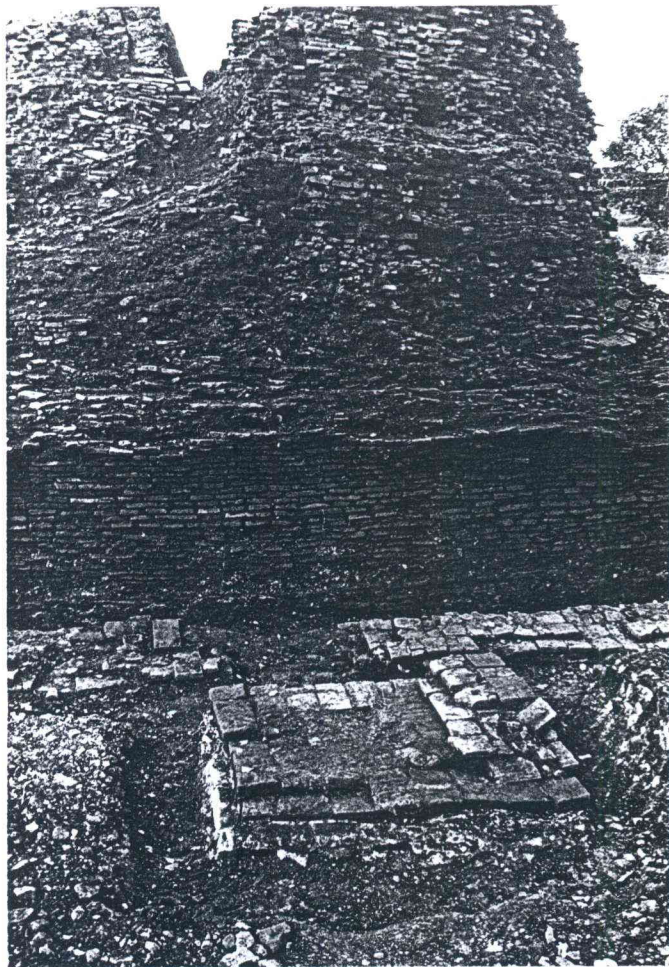
รูปที่ 120 ศาลาโถง (หมายเลข 6) ที่สร้างทับวิหารเดิม (ฟิล์ม 9/30)

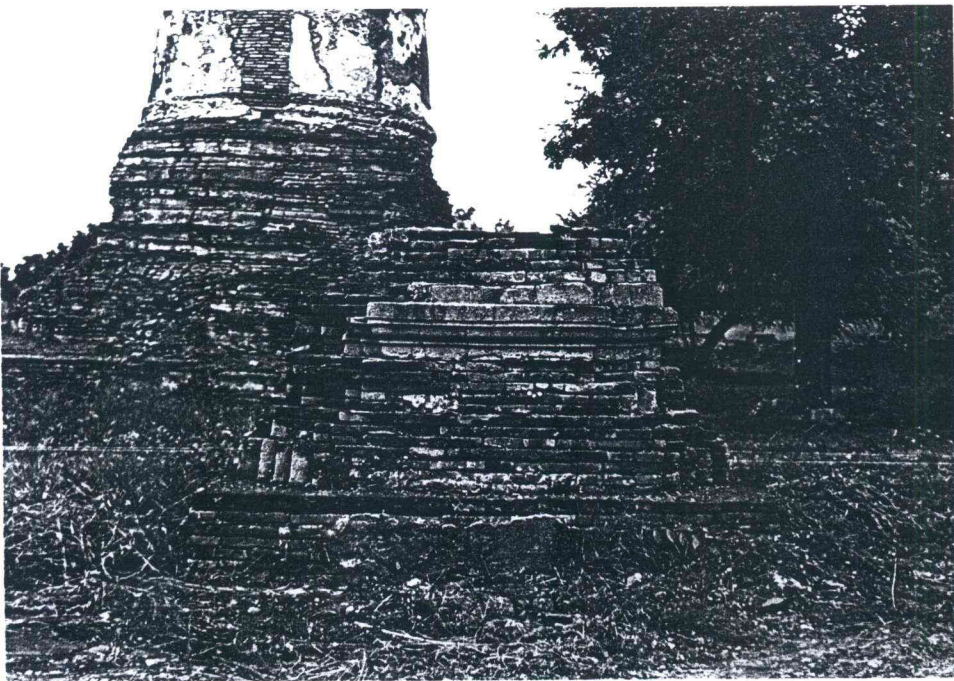
รูปที่ 121 ด้านหลังของวิหารเดิมที่ขุดพบ (ฟิล์ม 9/36)

รูปที่ 122 ฐานพอกของเจดีย์ราย (หมายเลข 14)
(ฟิล์ม 6/24)

รูปที่ 123 เจดีย์ราย (หมายเลข 14)
(ฟิล์ม 6/26)

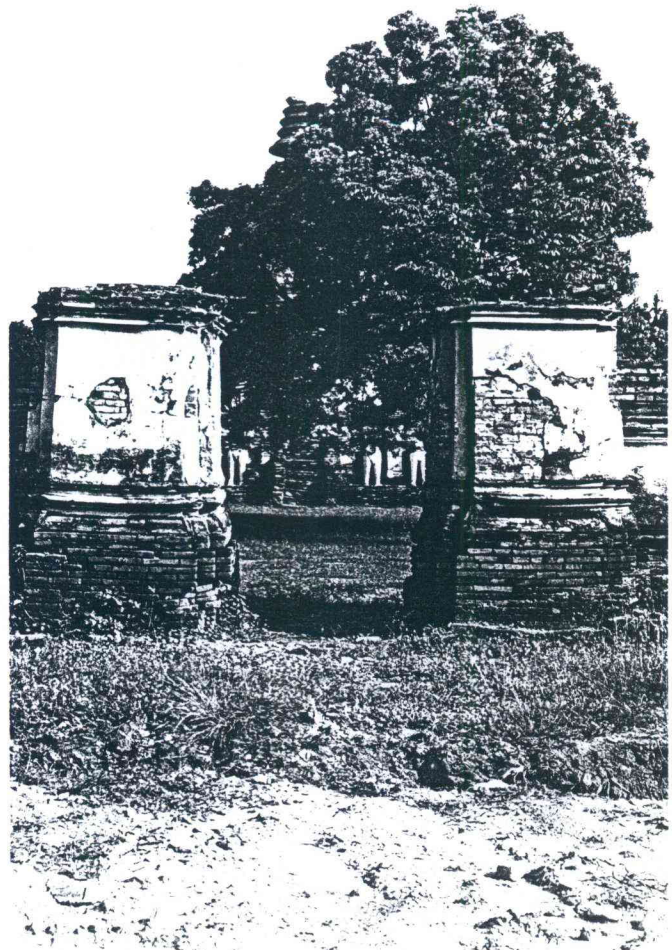

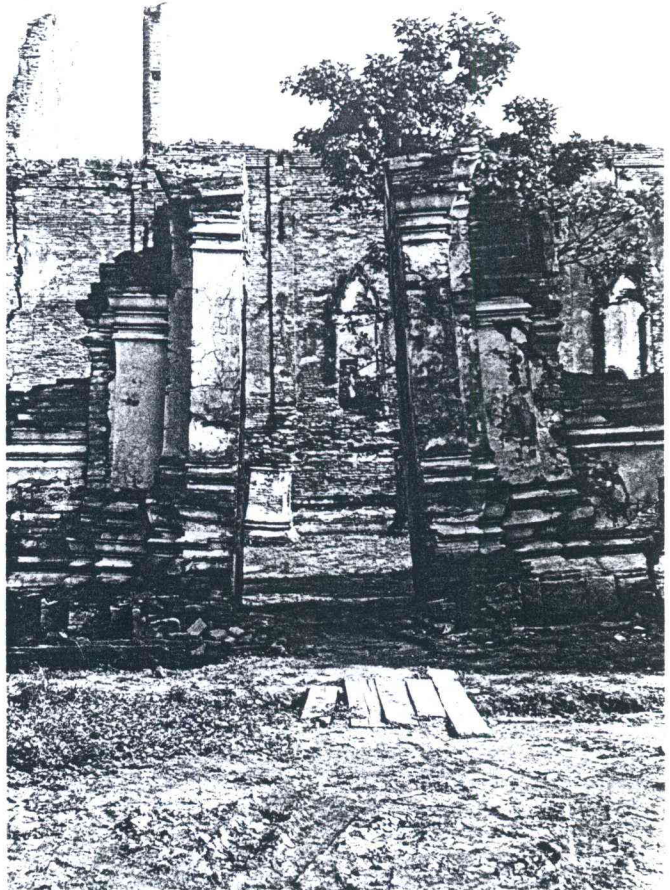
รูปที่ 124 เจดีย์ราย (หมายเลข 17) (ฟิล์ม 11/13)

รูปที่ 125 แนวกำแพงวัดที่สร้างทับ
แนวกำแพงเดิม (ฟิล์ม 9/20)

รูปที่ 126 ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศใต้ (ซ้ายมือ)
(ฟิล์ม 11/18)

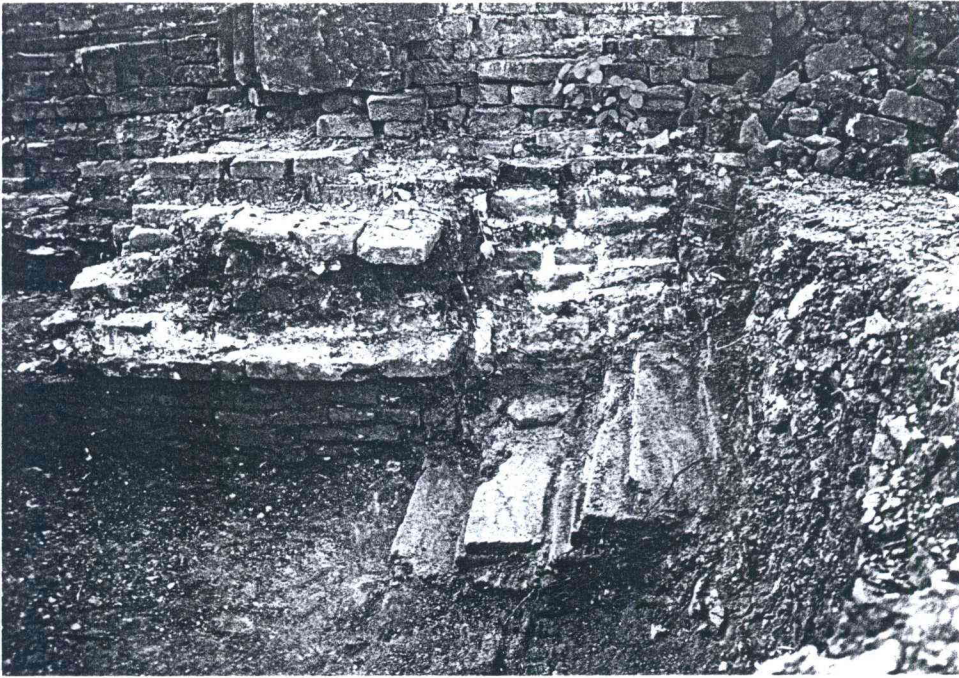

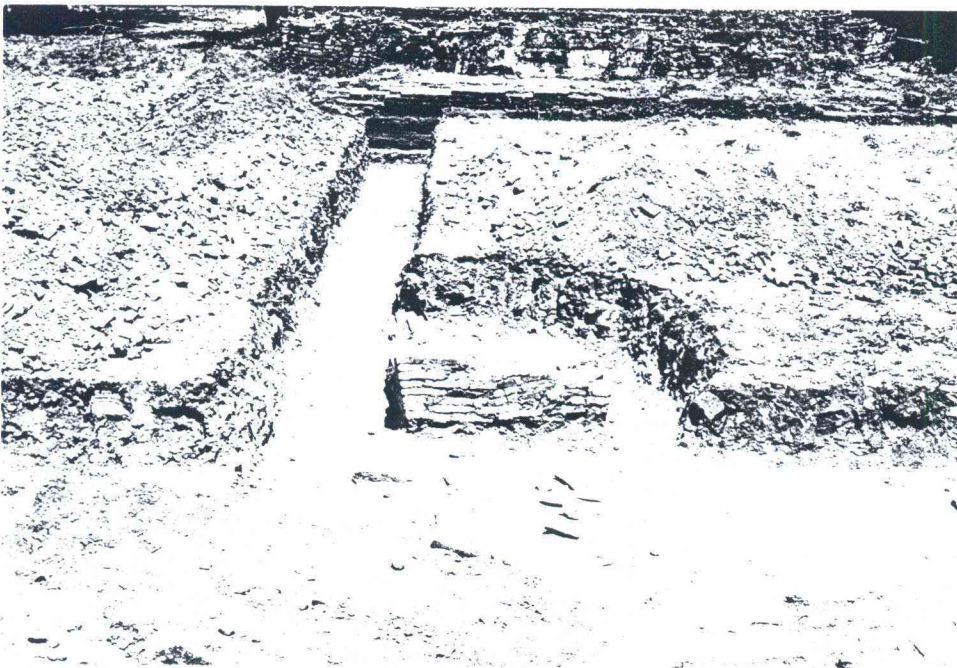
รูปที่ 127 ซุ้มประตูทางเข้าด้านทิศใต้ (ขวามือ)
(फिल्म 11/19)

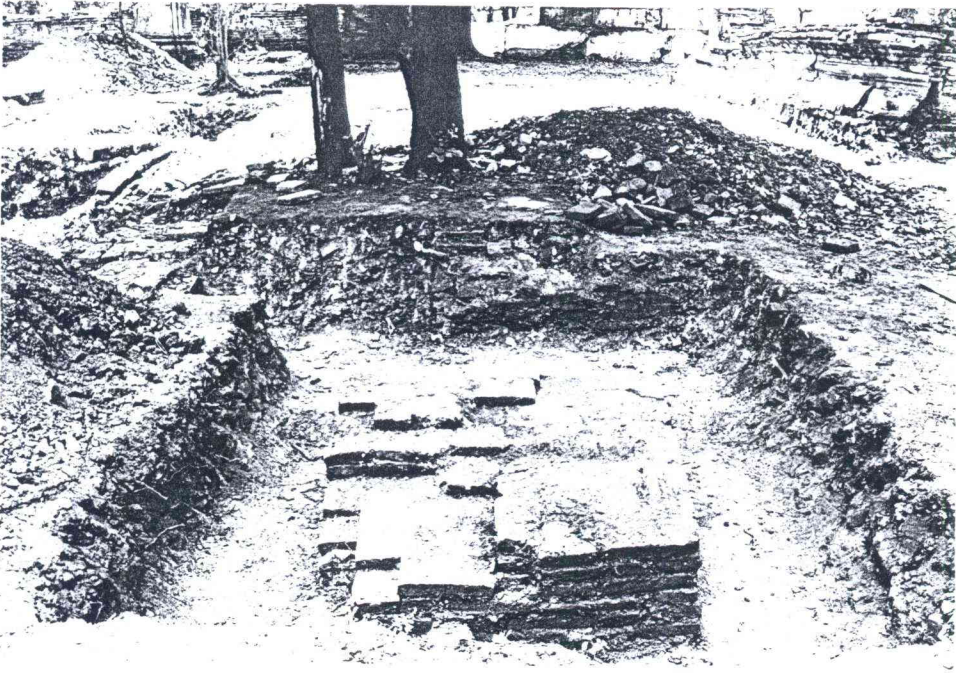
รูปที่ 128 สระน้ำ (फिल्म 10/38)

รูปที่ 129 ขอบวิหารเดิมที่วิ่งเข้าชิดขนานไปกับกำแพงแก้วในปัจจุบัน (ฟิล์ม 9/32)

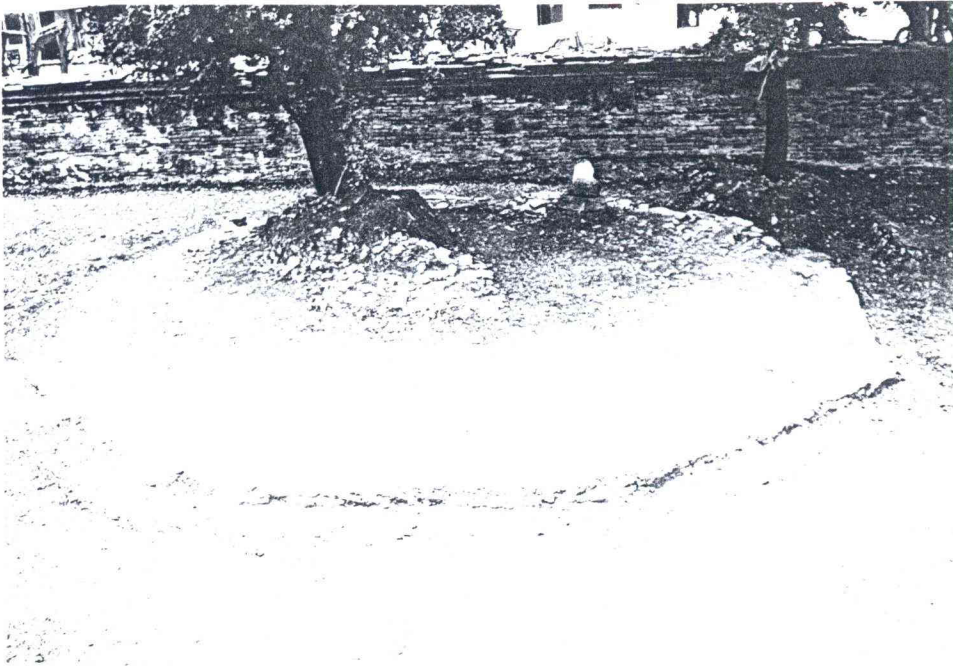
รูปที่ 130 แท่นสี่เหลี่ยมด้านหน้าของวิหารองค์เดิม (ฟิล์ม 33/9)

รูปที่ 131 แท่นสี่เหลี่ยมด้านหน้าของวิหารองค์เดิม (ฟิล์ม 34/9)

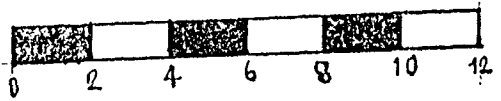
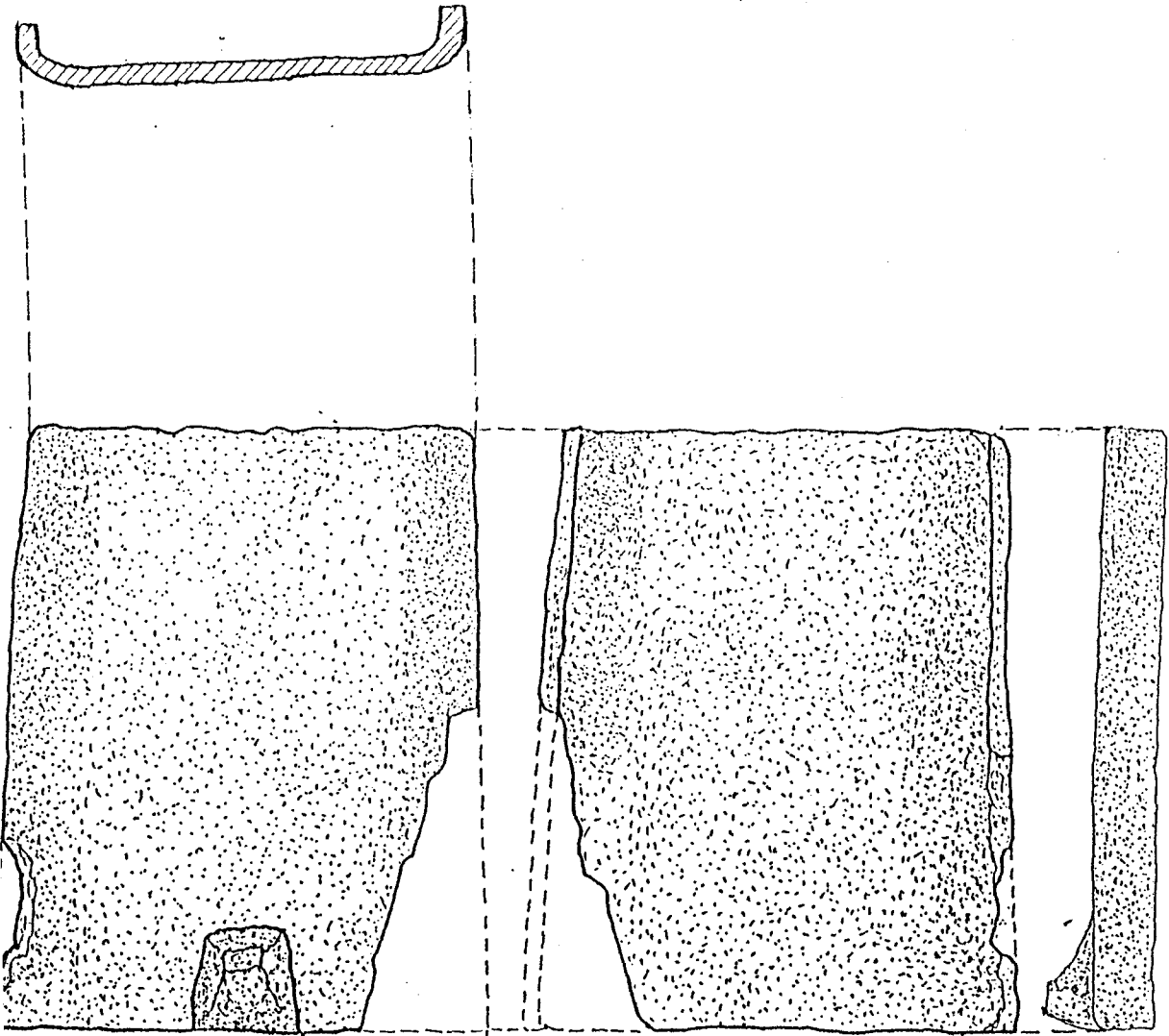

รูปที่ 132 วัดมเหยงคณ์ระหว่างทำการขุดแต่ง (ฟิล์ม 11/17)

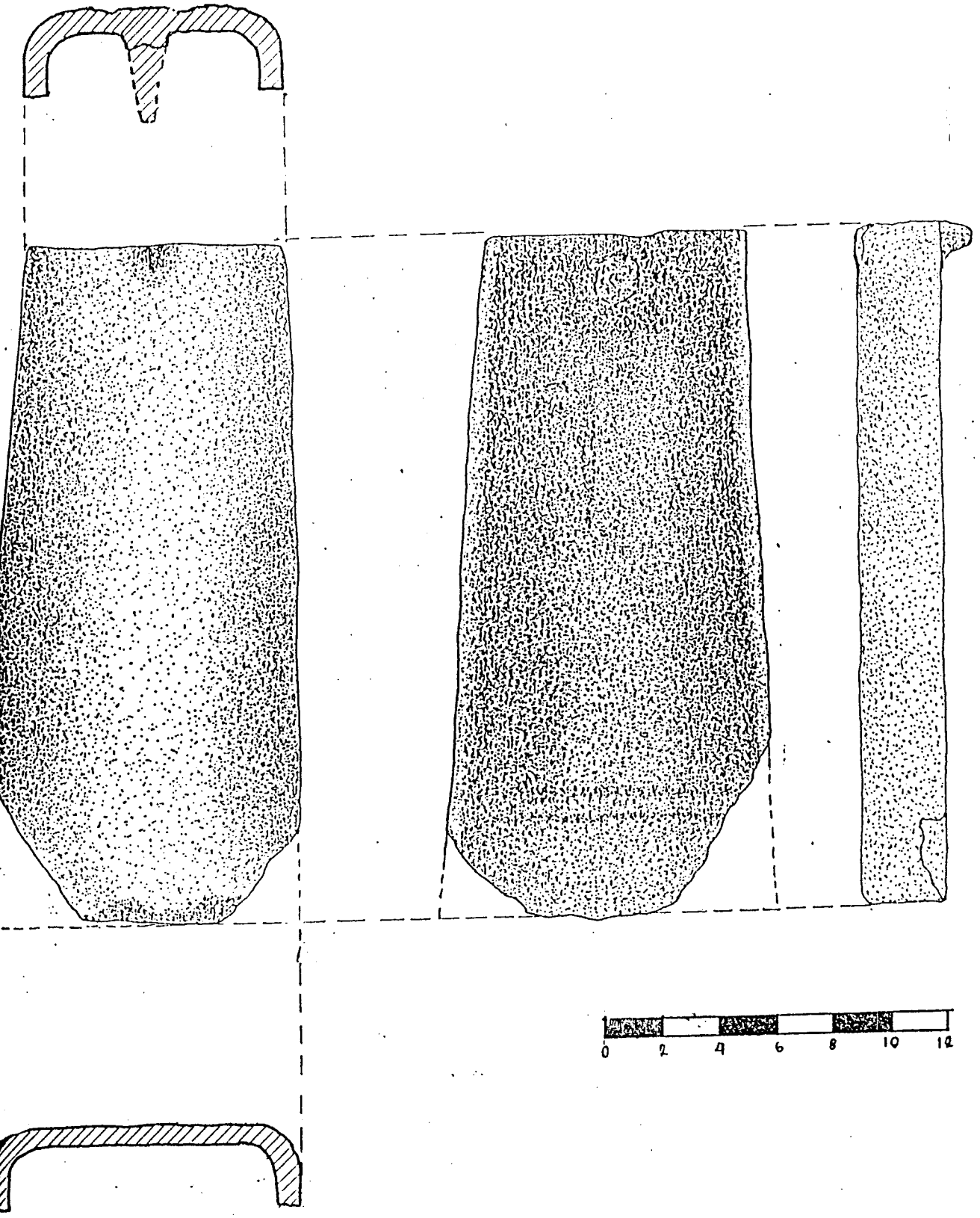
รูปที่ 133 เจดีย์ราย (หมายเลข 22) พบใหม่ (ฟิล์ม 7/6)

ภาพลายเส้นประกอบ

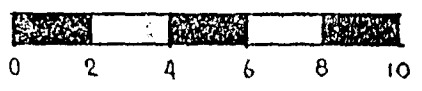
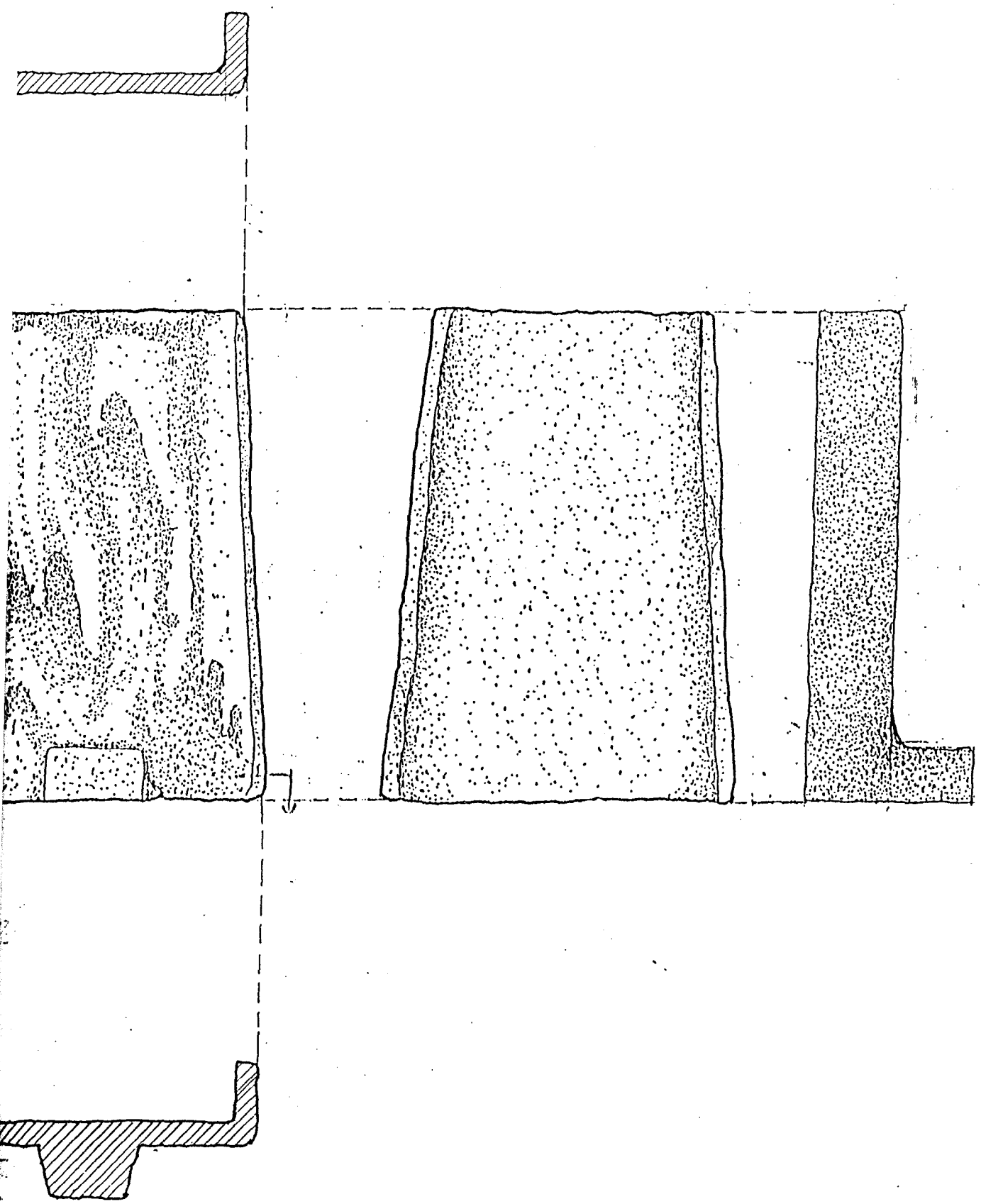
ภาพลายเส้นที่ 1

กระเบื้องทาบด้วยค้อนมือ

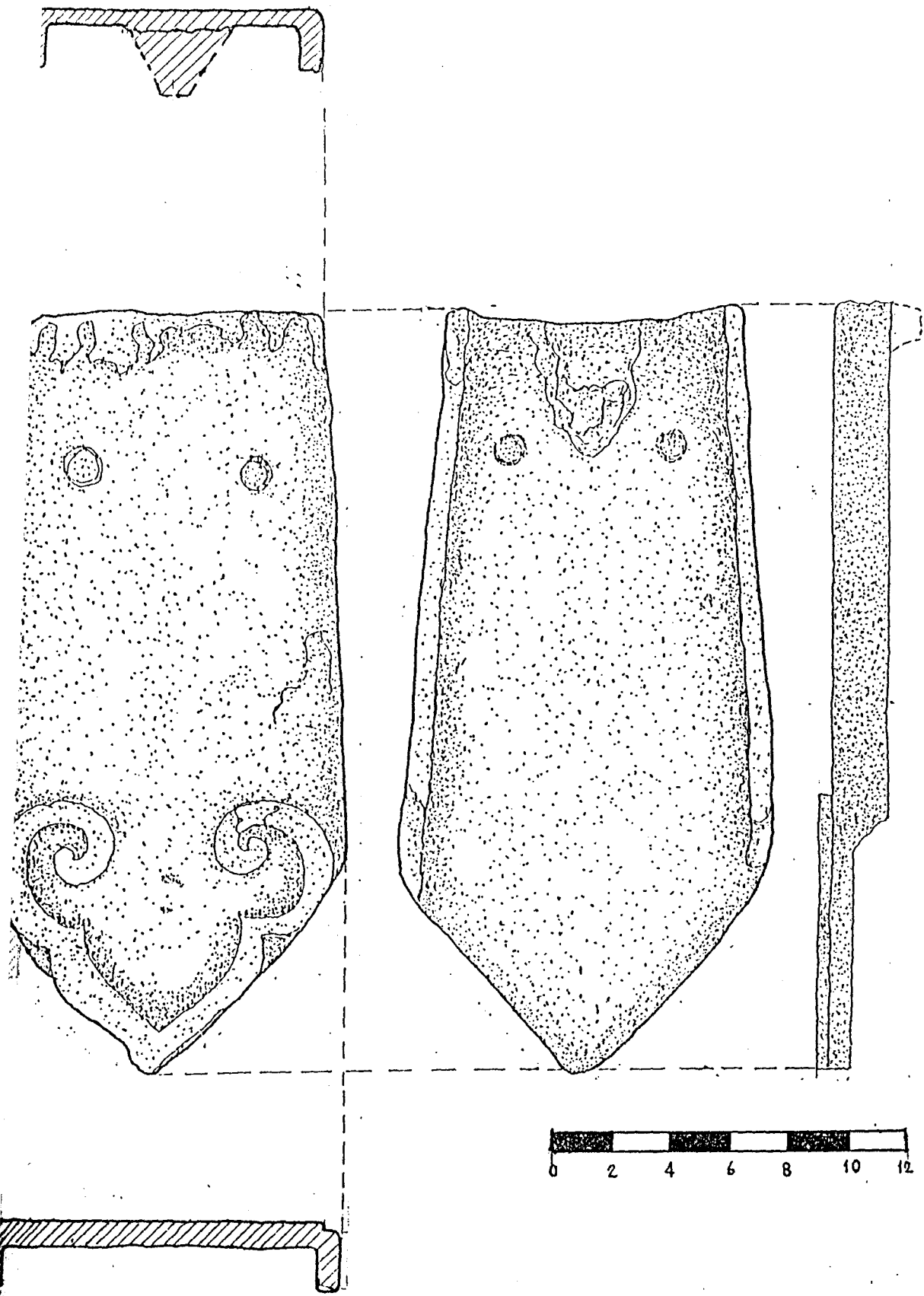
ภาพลายเส้นที่ 2

กระเบื้องลายก้นถ้วยด้วยตัวผู้

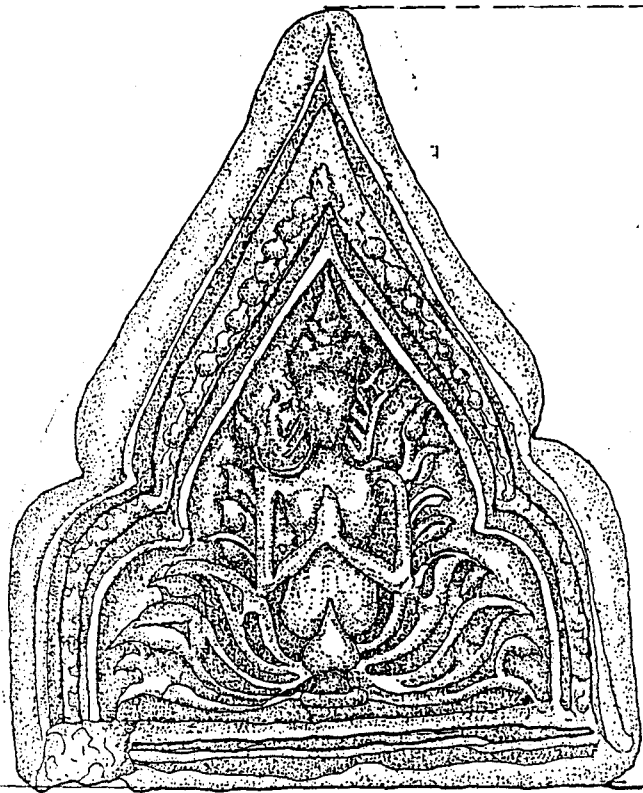
ภาพลายเส้นที่ 3

กระเบื้องมุงหลังคาดินเผา (กระเบื้องแผ่นเรียบตัวเมีย)

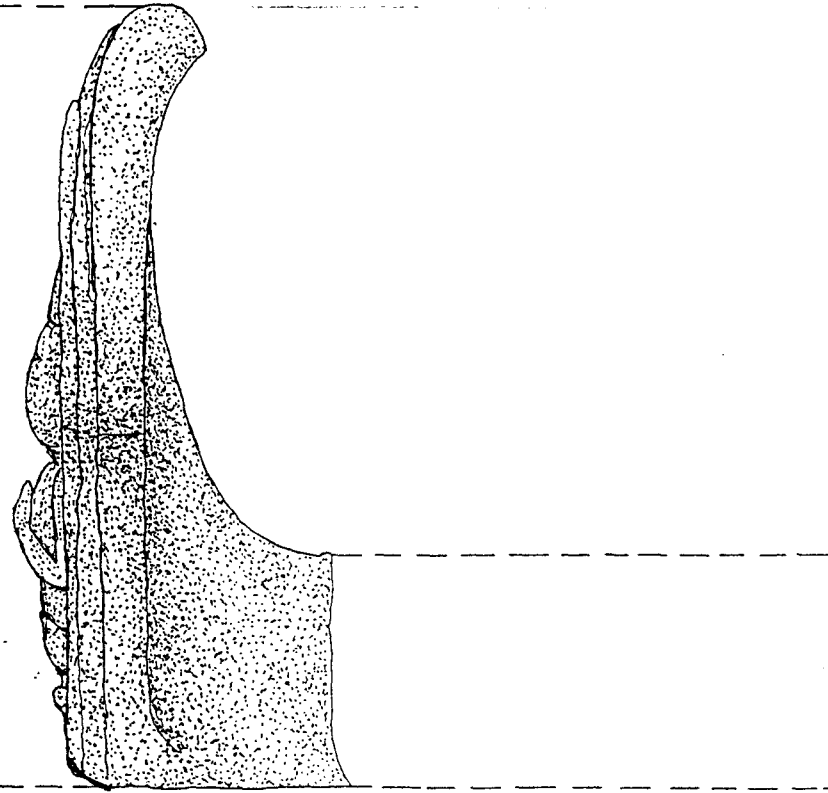

ภาพถ่ายเส้นที่ 4

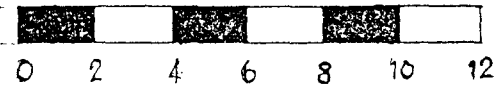
กระเบื้องวงหังคาตินเตา (กระเบื้องแผ่นเรียบตัวผู้)

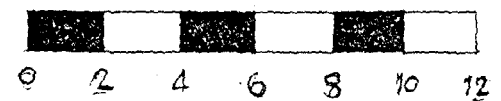
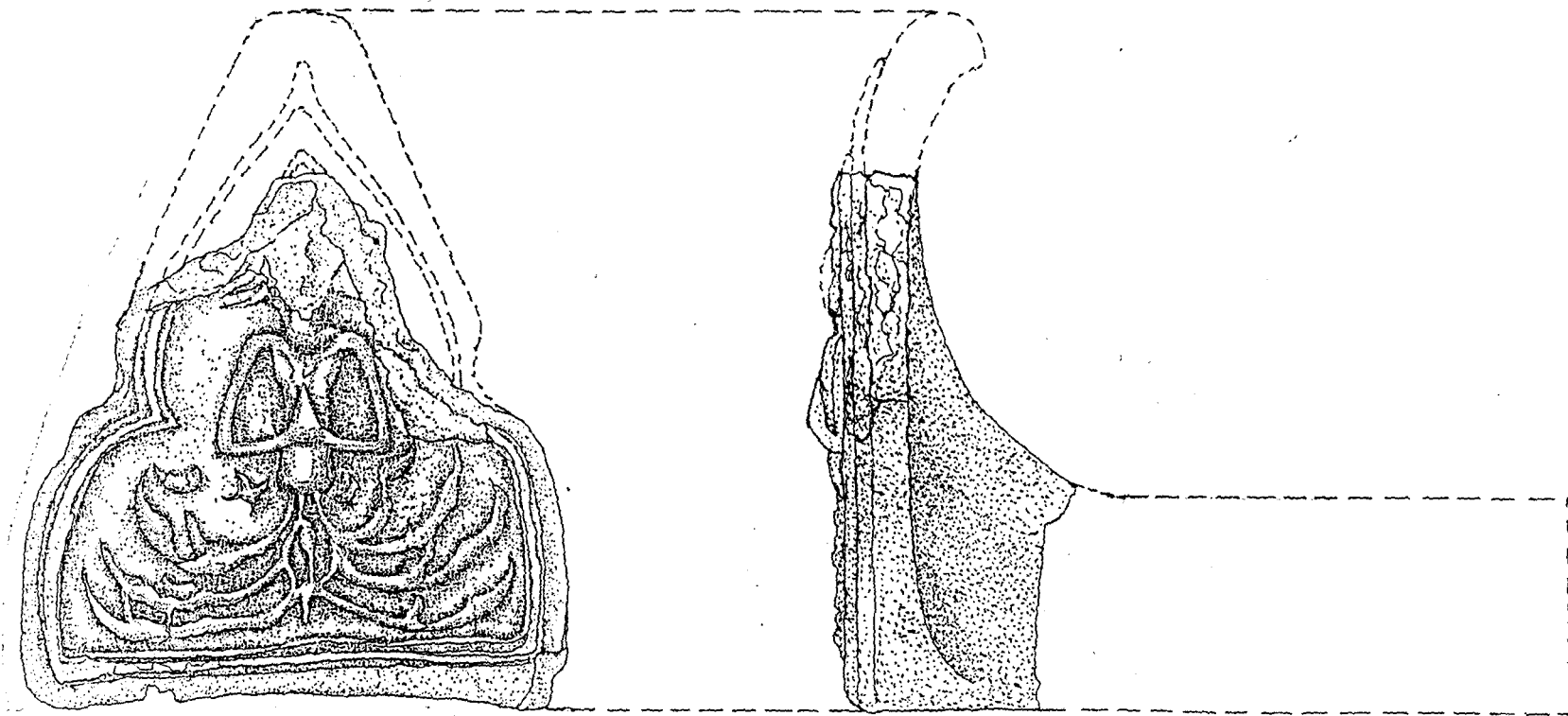
ภาพลายเส้นที่ 5

กระเบื้องเชิงชายลายเทพนมแบบที่ 1

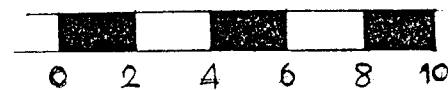
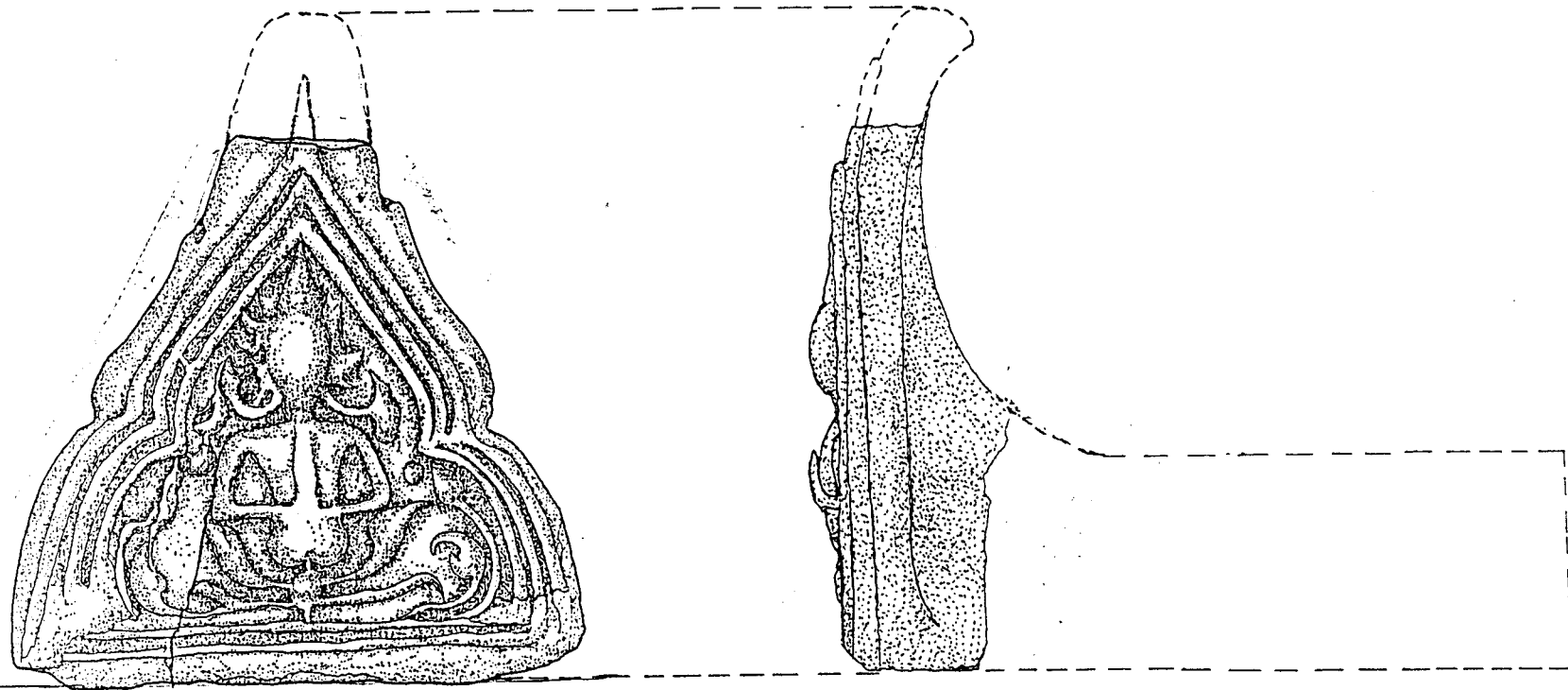
1:2

ภาพลายเส้นที่ 6

กระเบื้องเชิงชายลายเทพพนมแบบที่ 2

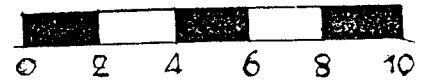
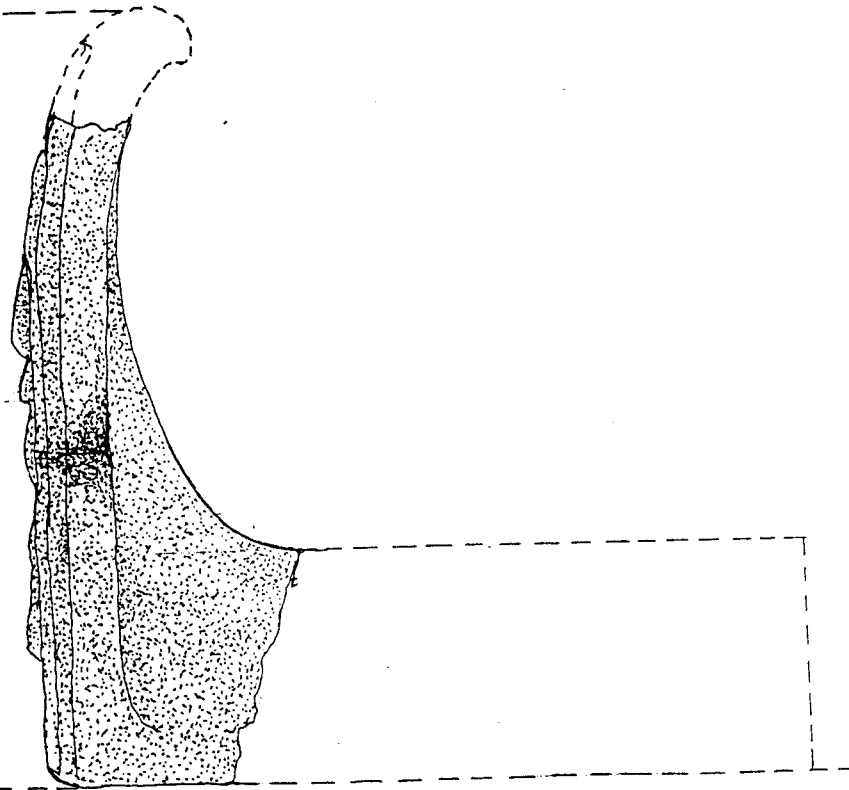
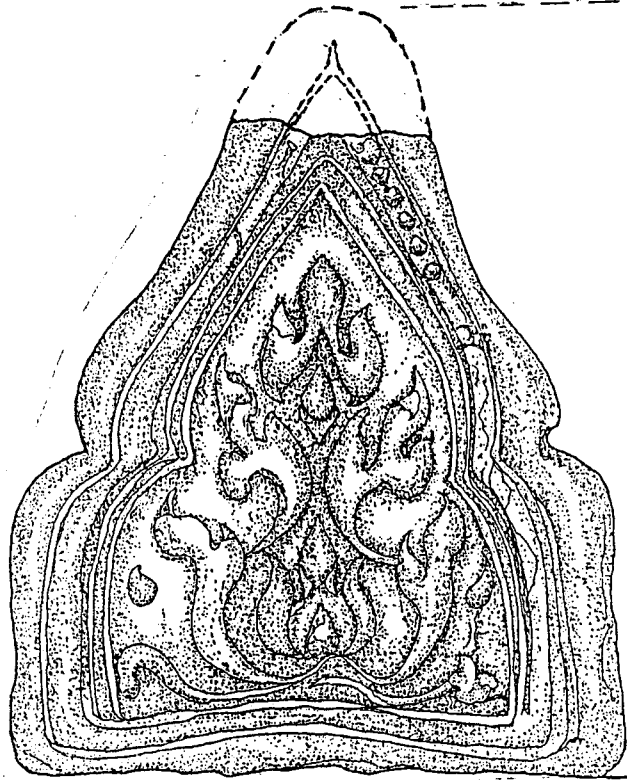
1:2

1:2

ภาพลายเส้นที่ 7

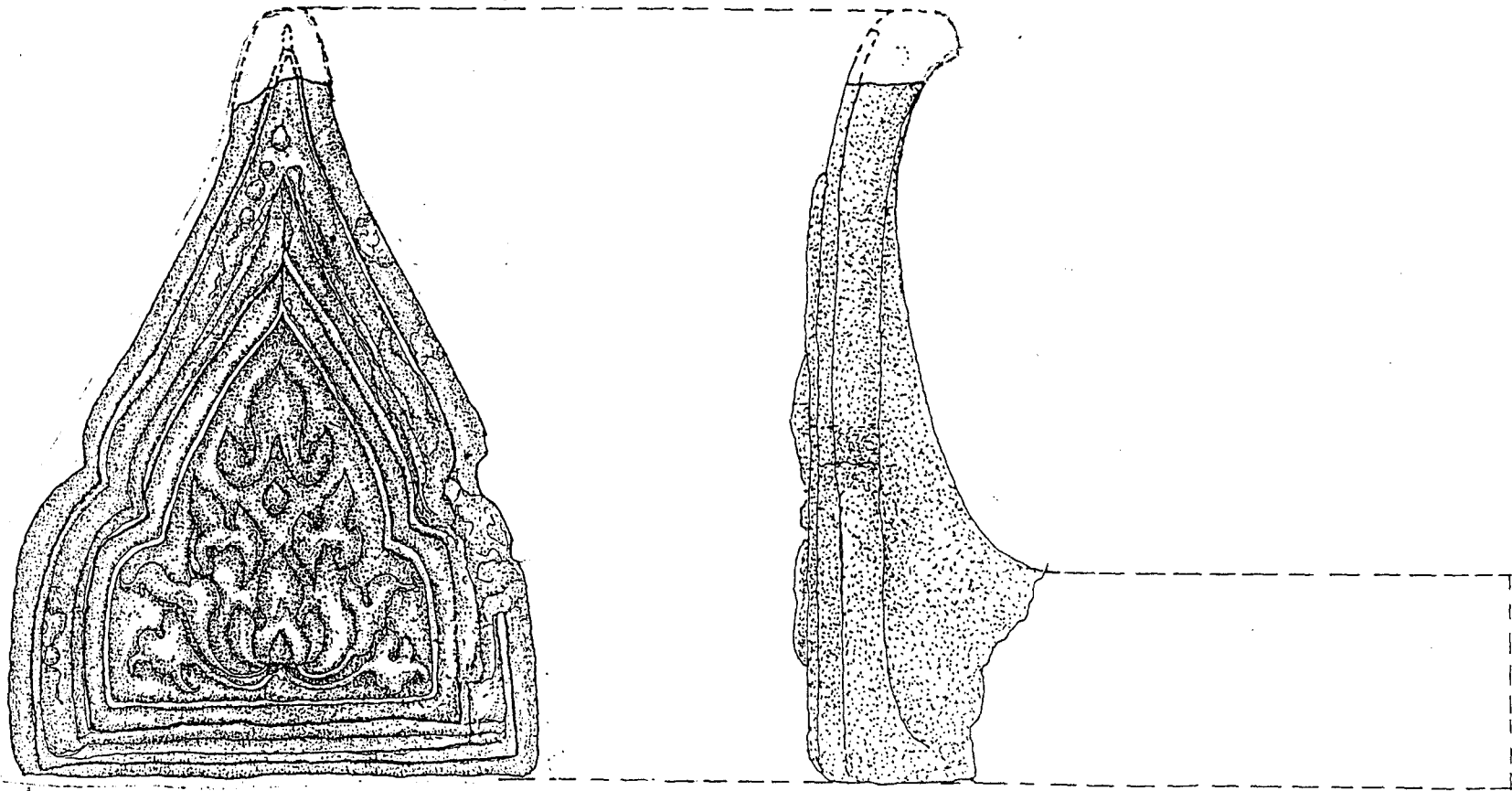
กระเบื้องเชิงขานลายเทพพนมแบบที่ 3

๑:๒

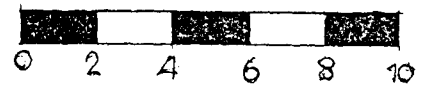
ภาพถ่ายเส้นที่ ๘

กระเบื้องเจียงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ ๑

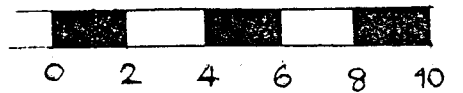
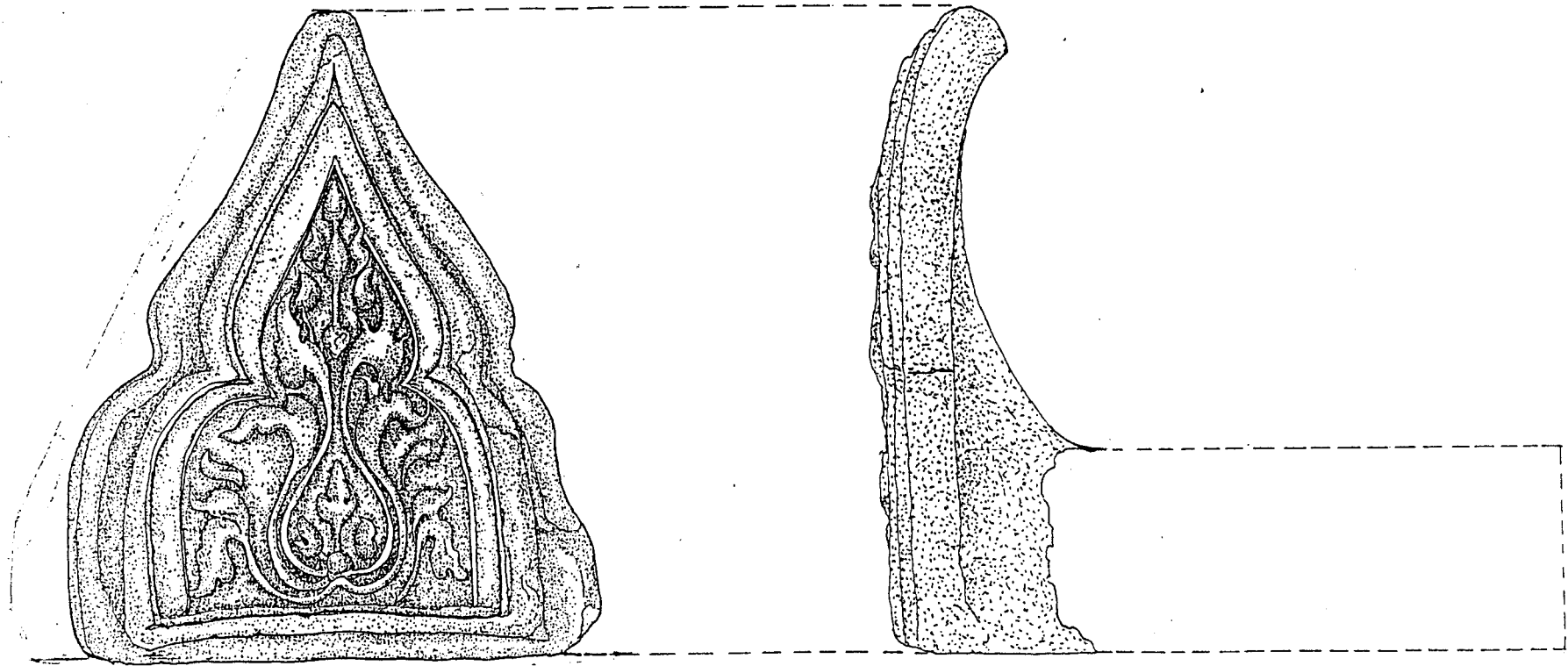

ภาพลายเส้นที่ 9

กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 2

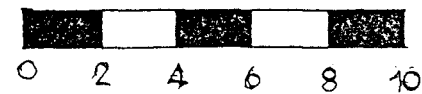
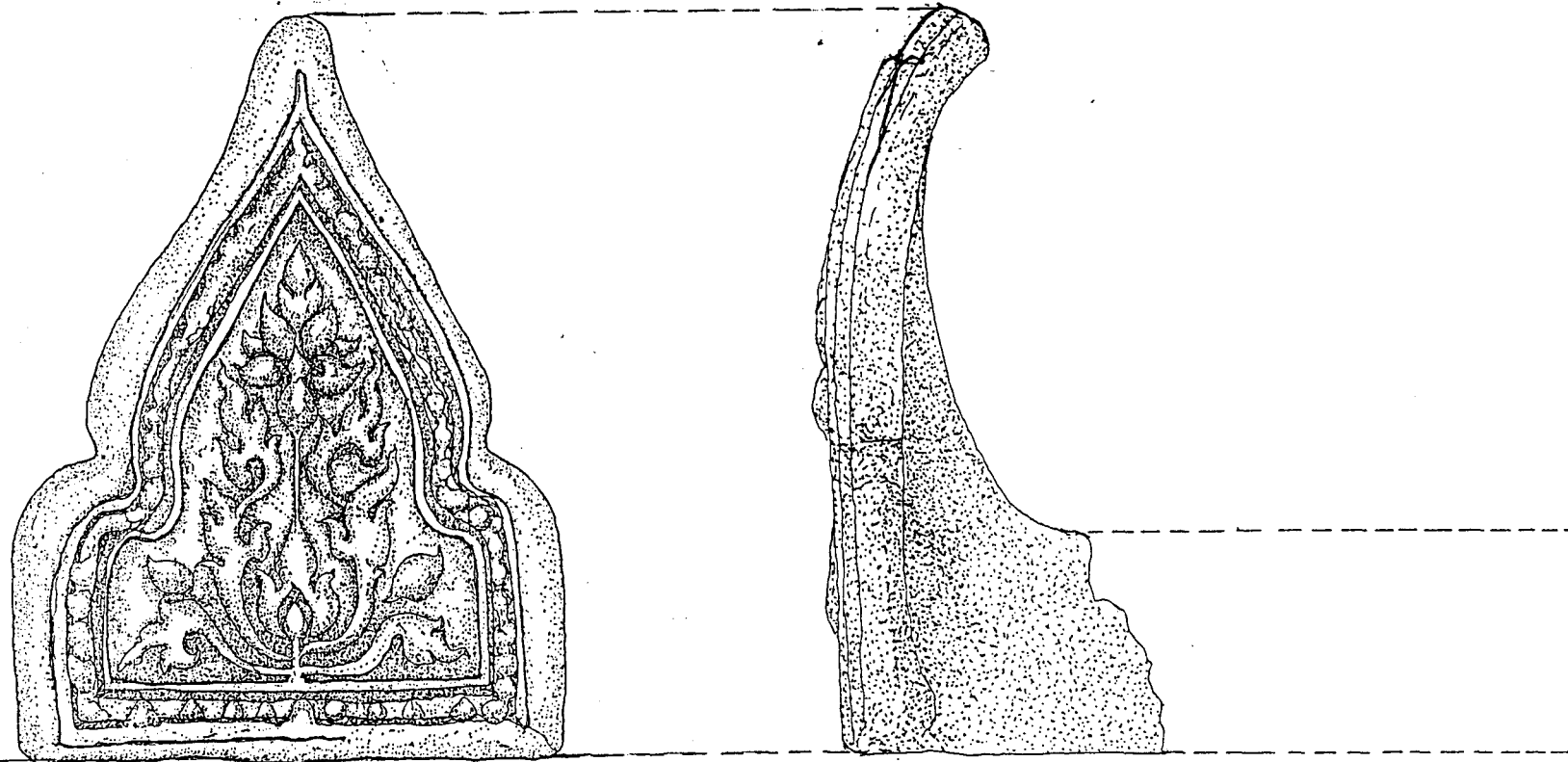
1:2

1:2

ภาพลายเส้นที่ 10

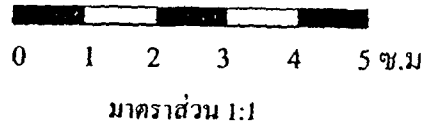
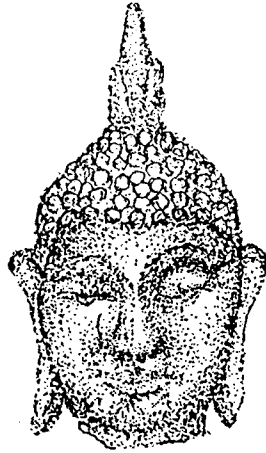
กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 3

1:2

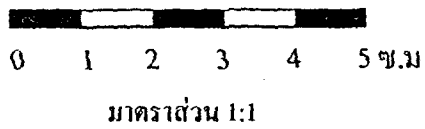
ภาพลายเส้นที่ 11

กระเบื้องเชิงชายลายพรรณพฤกษาแบบที่ 4

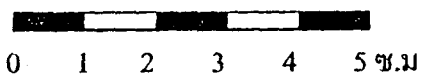
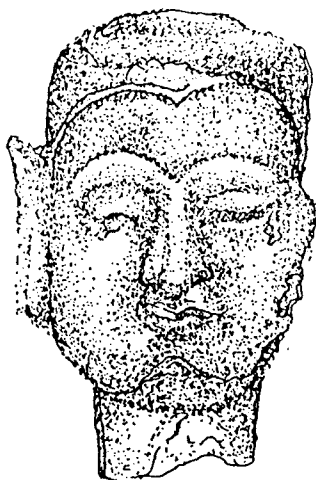
ภาพถ่ายเส้นที่ 12

เศียรพระพุทธรูปดำริด N9E17

ภาพถ่ายเส้นที่ 13

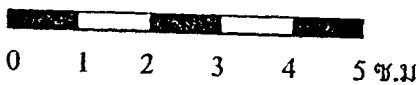
เศียรพระพุทธรูปดำริด N9E17

0 1 2 3 4 5 ซม.ม

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 14 เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E0

0 1 2 3 4 5 ซม.ม

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 15 เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E0

0 1 2 3 4 5 ซม.

มาตราส่วน 1:1

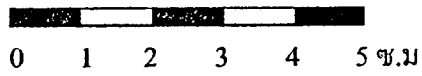
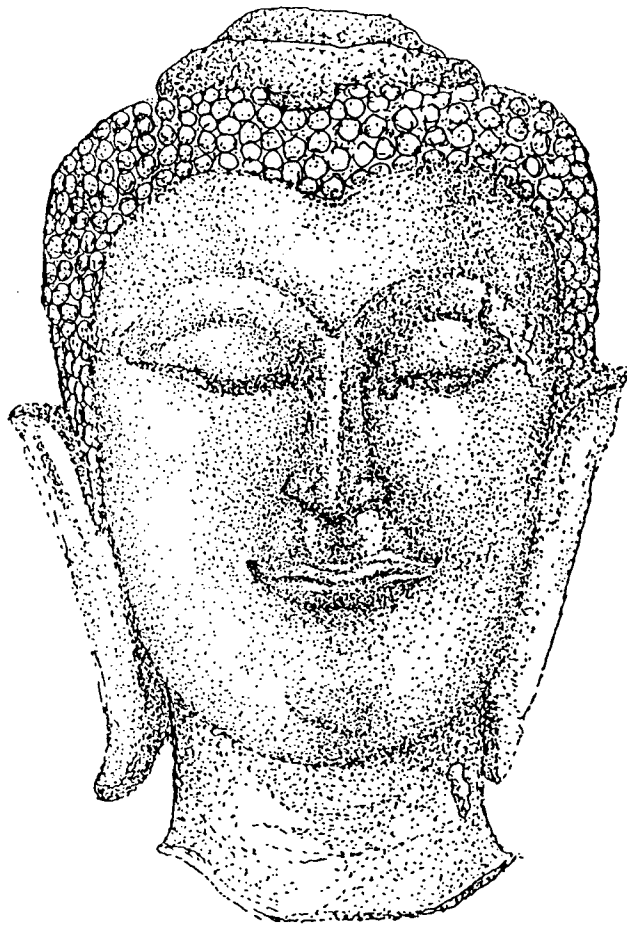
ภาพลายเส้นที่ 16 เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E0

0 1 2 3 4 5 ซม.

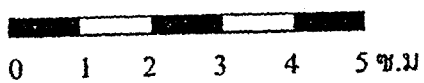
มาตราส่วน 1:1

ภาพลายเส้นที่ 17 เศียรพระพุทธรูปสำริด S1E0

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 18 เศียรพระพุทธรูปดำริค SIE1

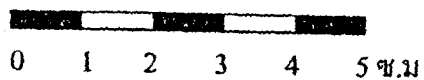
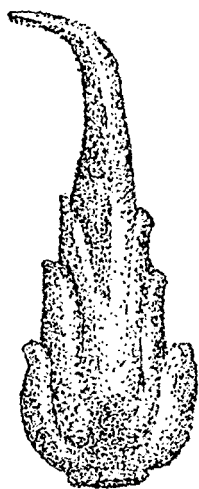

0 1 2 3 4 5 ซ.ม.

มาตราส่วน 1:1

ภาพลายเส้นที่ 19

เศียรพระพุทธรูปสำริด S10W8

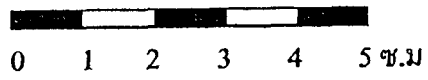
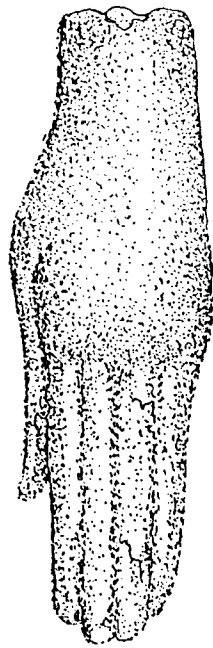

0 1 2 3 4 5 ซ.ม.

มาตราส่วน 1:1

ภาพลายเส้นที่ 20

ชิ้นส่วนโลหะสำริด N2E3

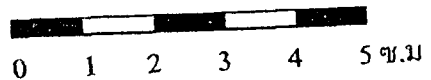

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 21

ชิ้นส่วนพระหัตถ์ซ้ายพระพุทธรูปสำริด

S1E0

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 22

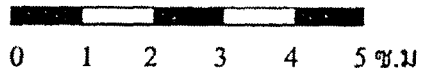
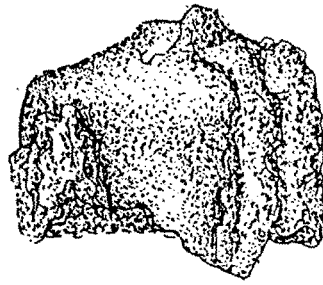
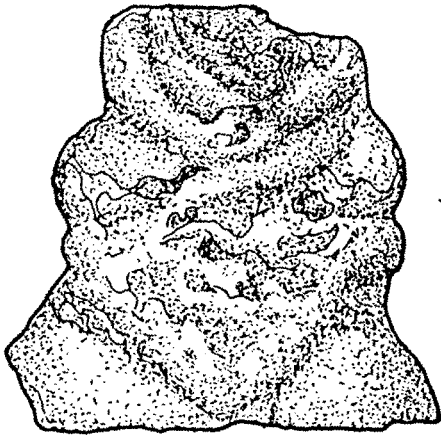
ชิ้นส่วนพระหัตถ์ซ้ายพระพุทธรูปสำริด

S1E0

ภาพถ่ายเส้นที่ 23

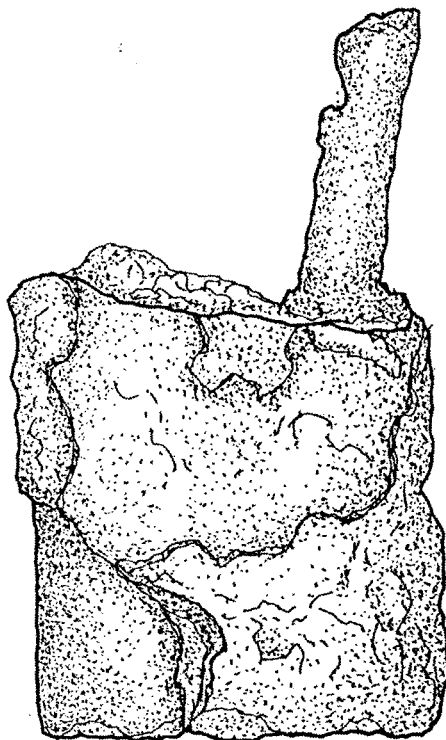
ชิ้นส่วนพระวรกายพระพุทธรูปสำริด

SIEI

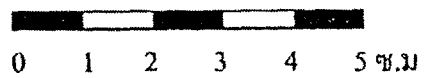
มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 24

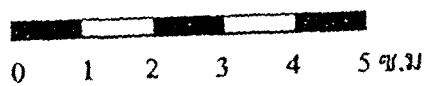
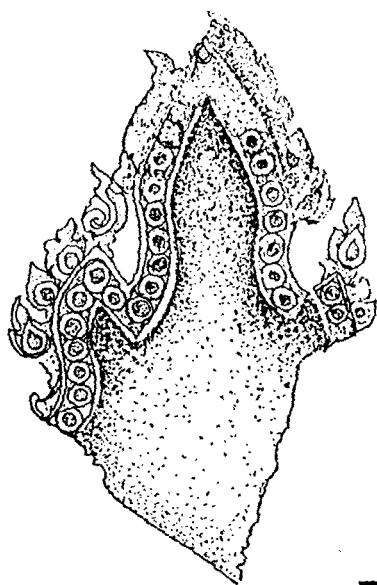

ชิ้นส่วนข้อต่อพระกรขวาพระพุทธรูปสำริด

SIEI

มาตราส่วน 1:1

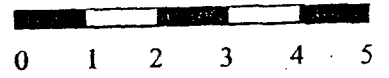
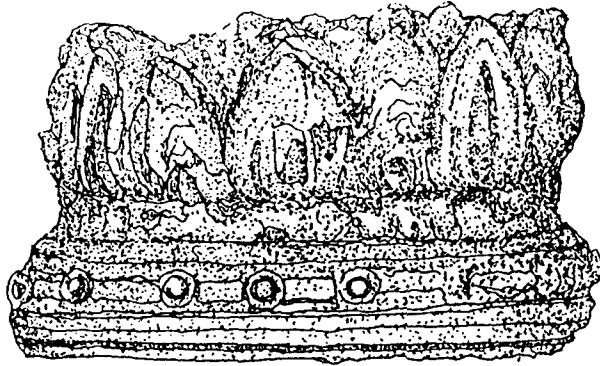

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 25

ชิ้นส่วนซุ้มพระพุทธรูปสำริด

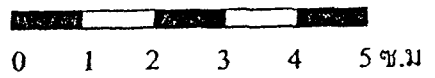
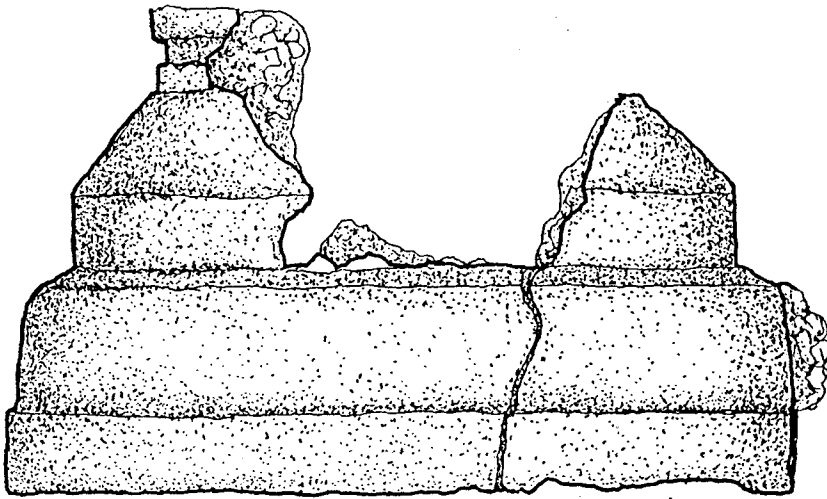
N0E12

ภาพถ่ายเส้นที่ 26 ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด

มาตราส่วน 1:1

SIEI

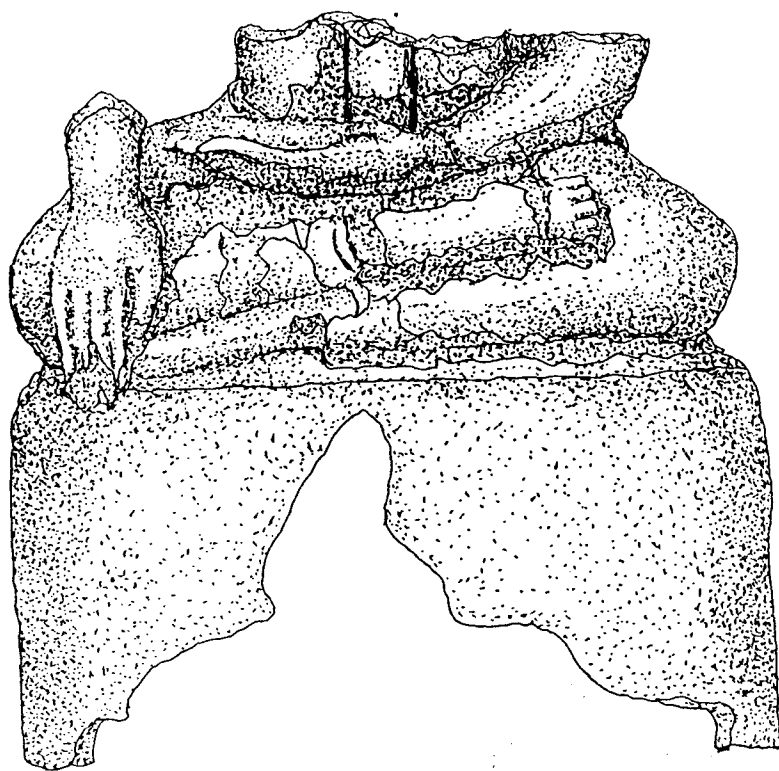

มาตราส่วน 1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 27

ชิ้นส่วนพระพุทธรูปสำริด

SIEI

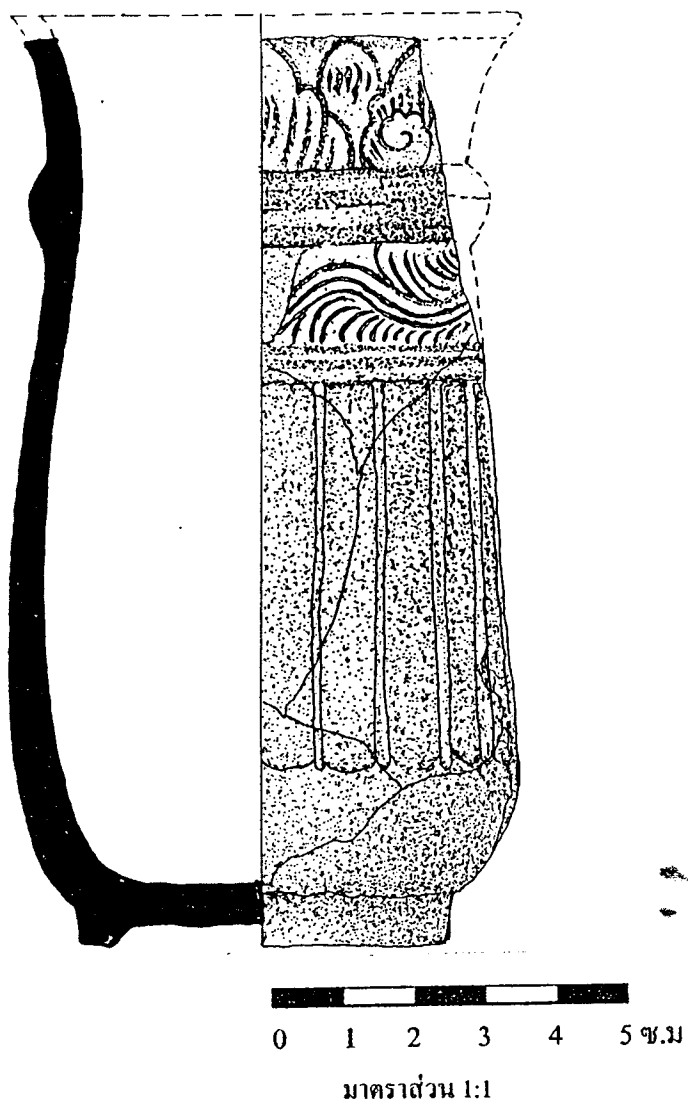

0 1 2 3 4 5 ซม.

มาตราส่วน 1:1

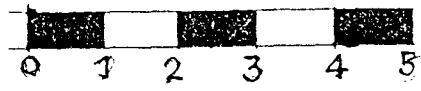
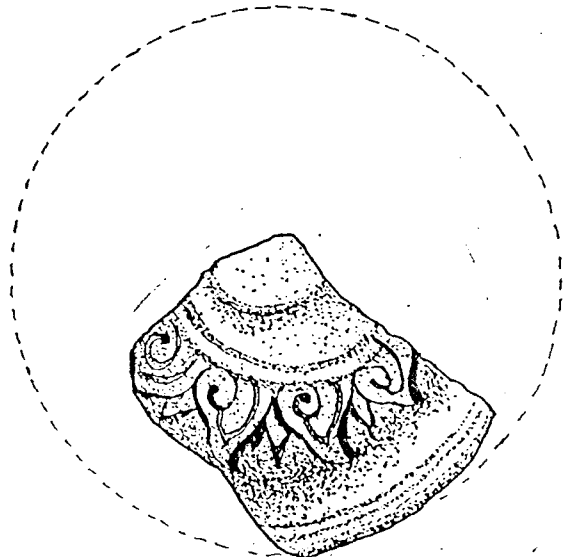
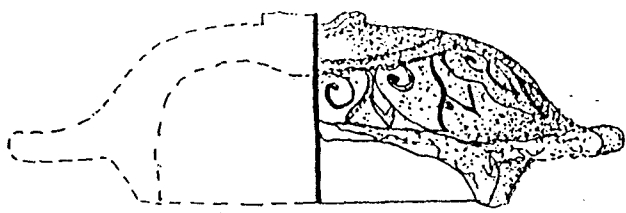
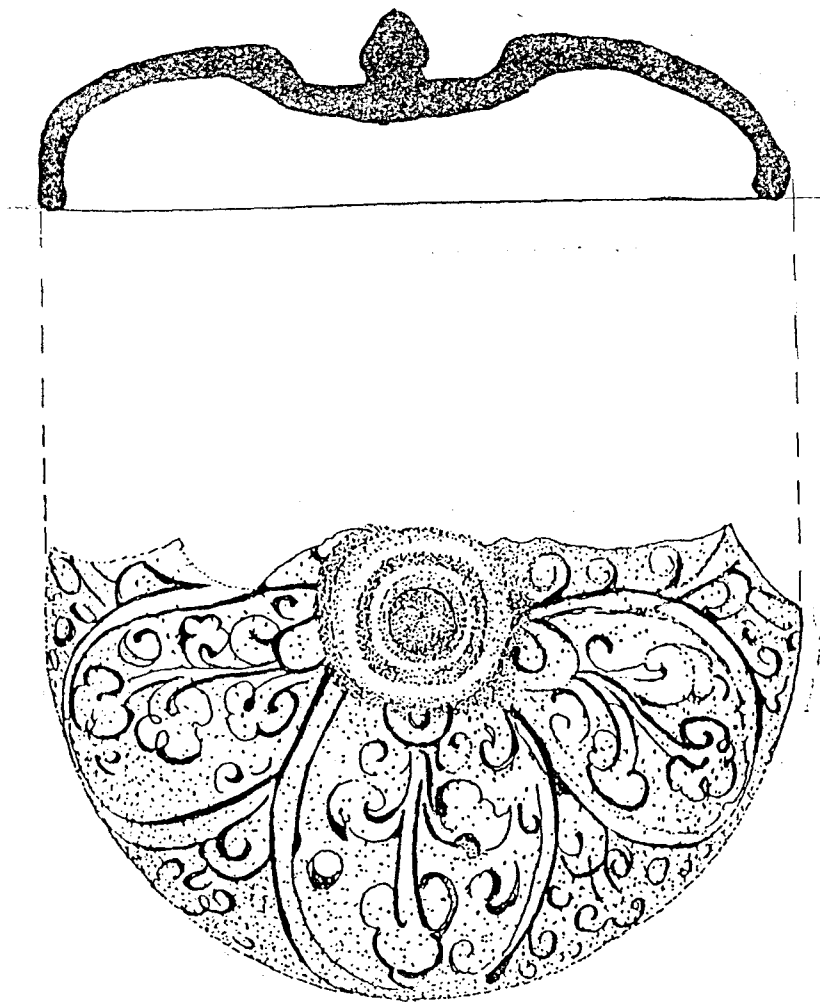
ภาพถ่ายเส้นที่ 28

ชิ้นส่วนฐานพระพุทธรูปสำริด S1E1

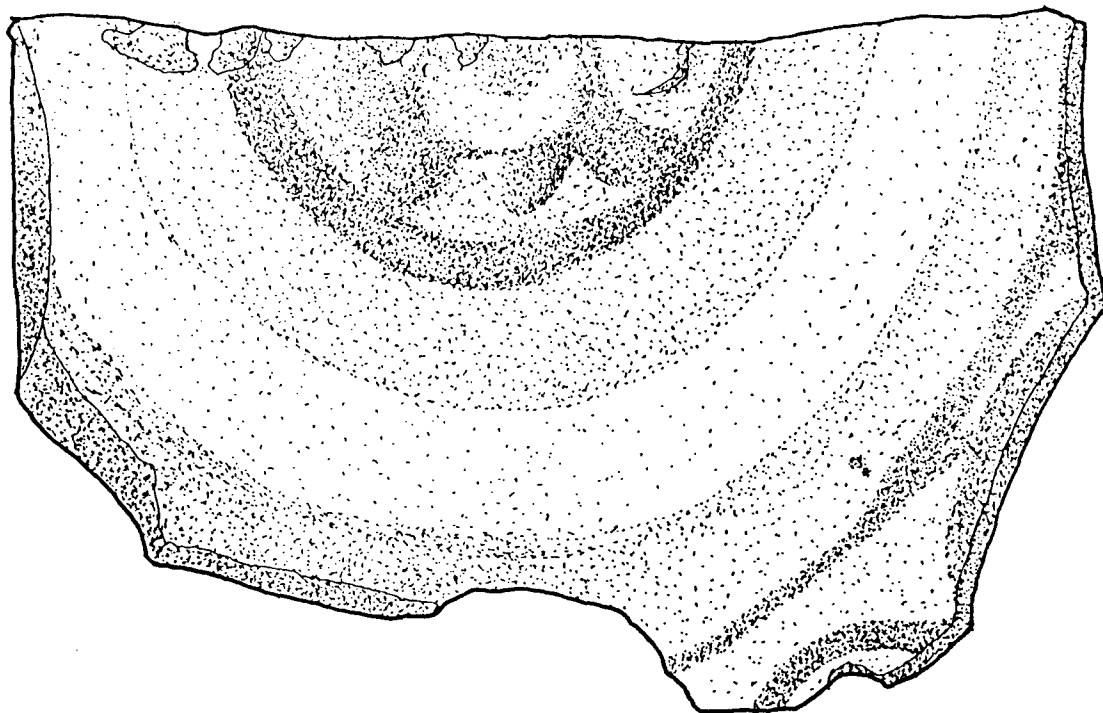

ภาพถ่ายเส้นที่ 29

เศษภาชนะเครื่องถ้วยเคลือบเขียว
เขลาคอนเตาสู่โขทัย-ศรีสัชนาลัย

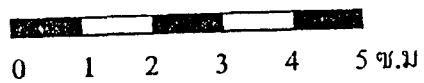
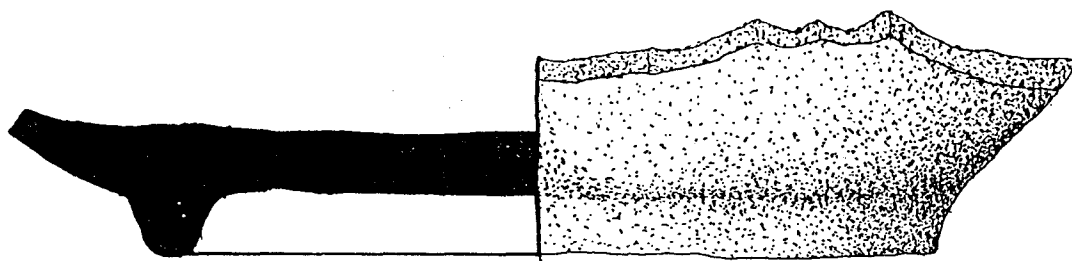

1:1 1:1

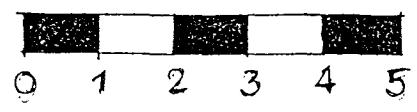
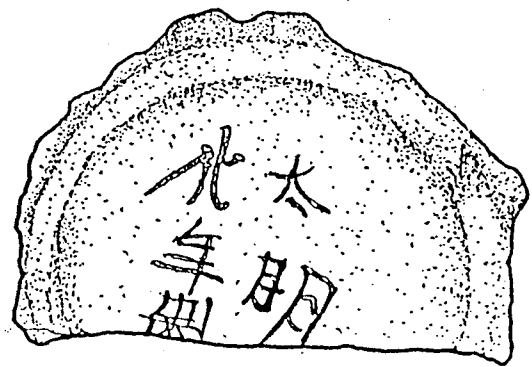
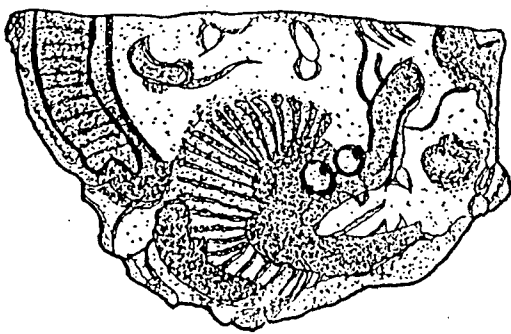
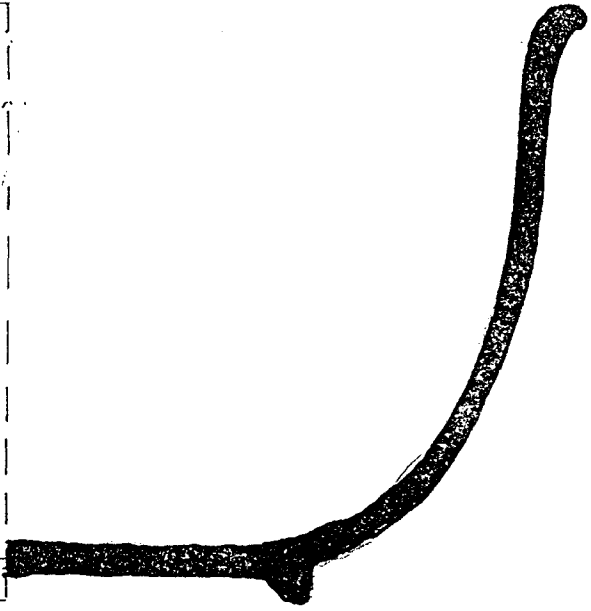
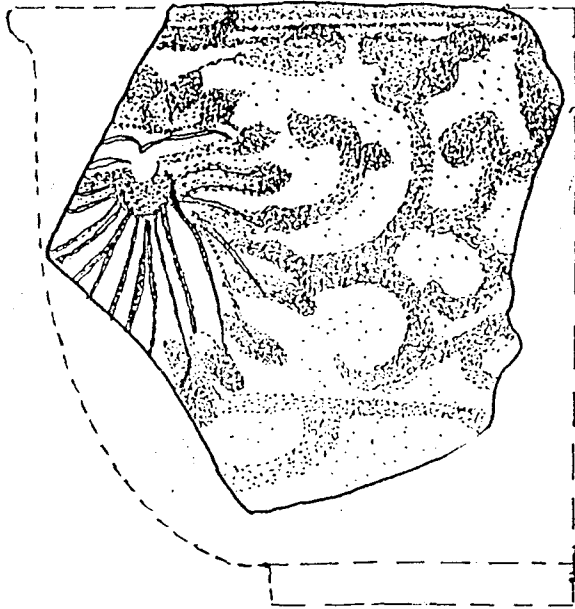
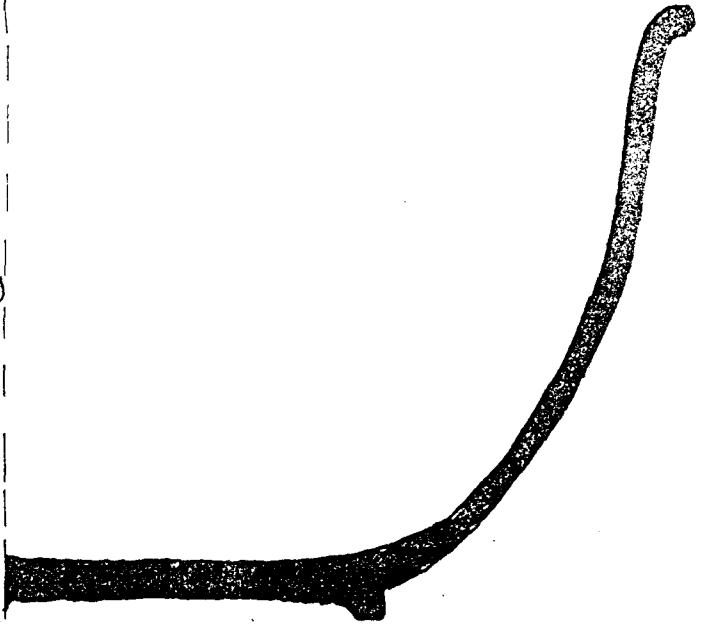
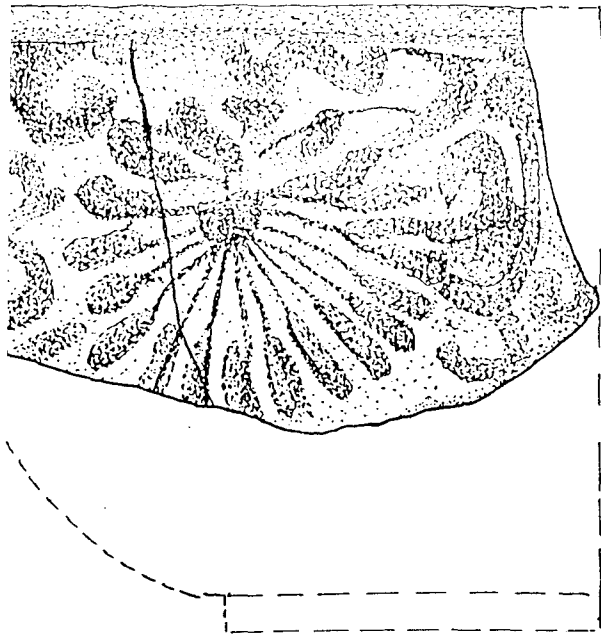

ภาพถ่ายเส้นที่ 31

เศษภาชนะเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ช้วน

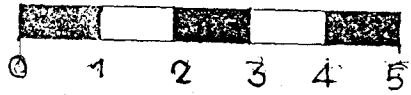
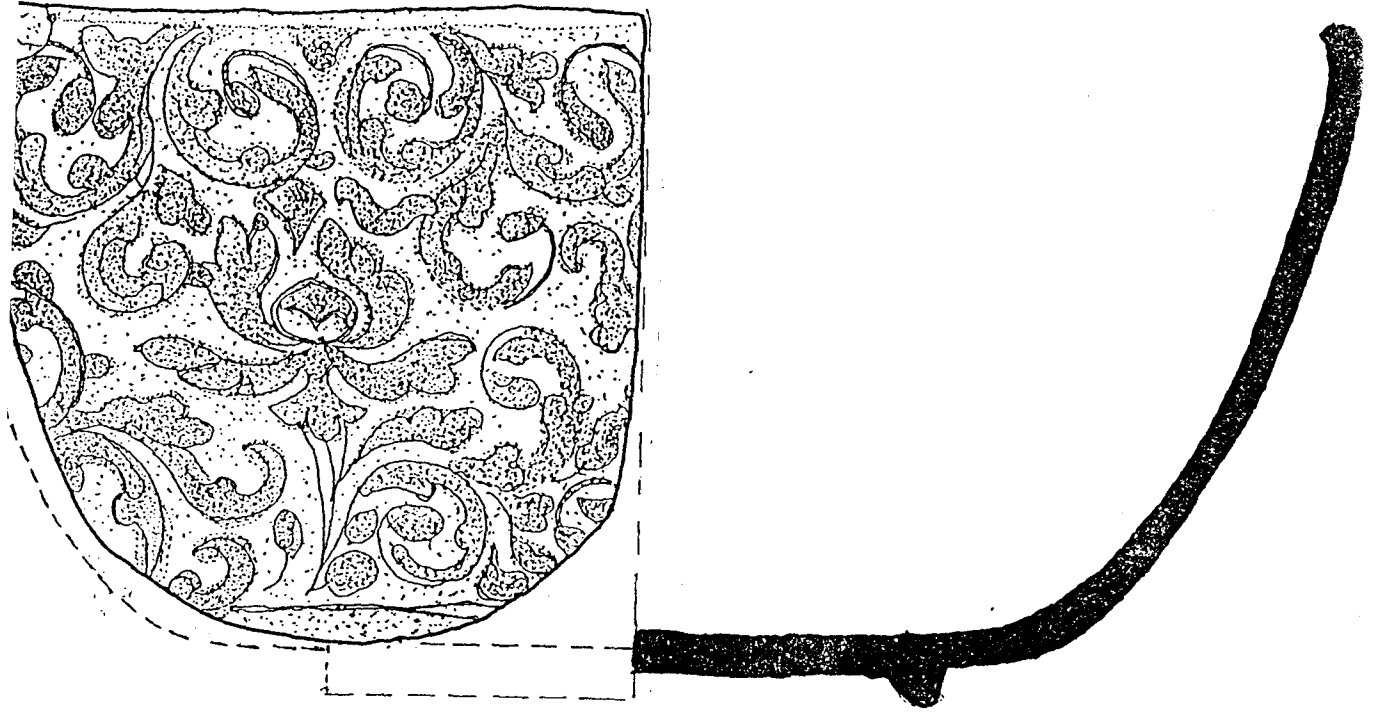
มาตราส่วน 1:1

1:1

ภาพลายเส้นที่ ๖๖

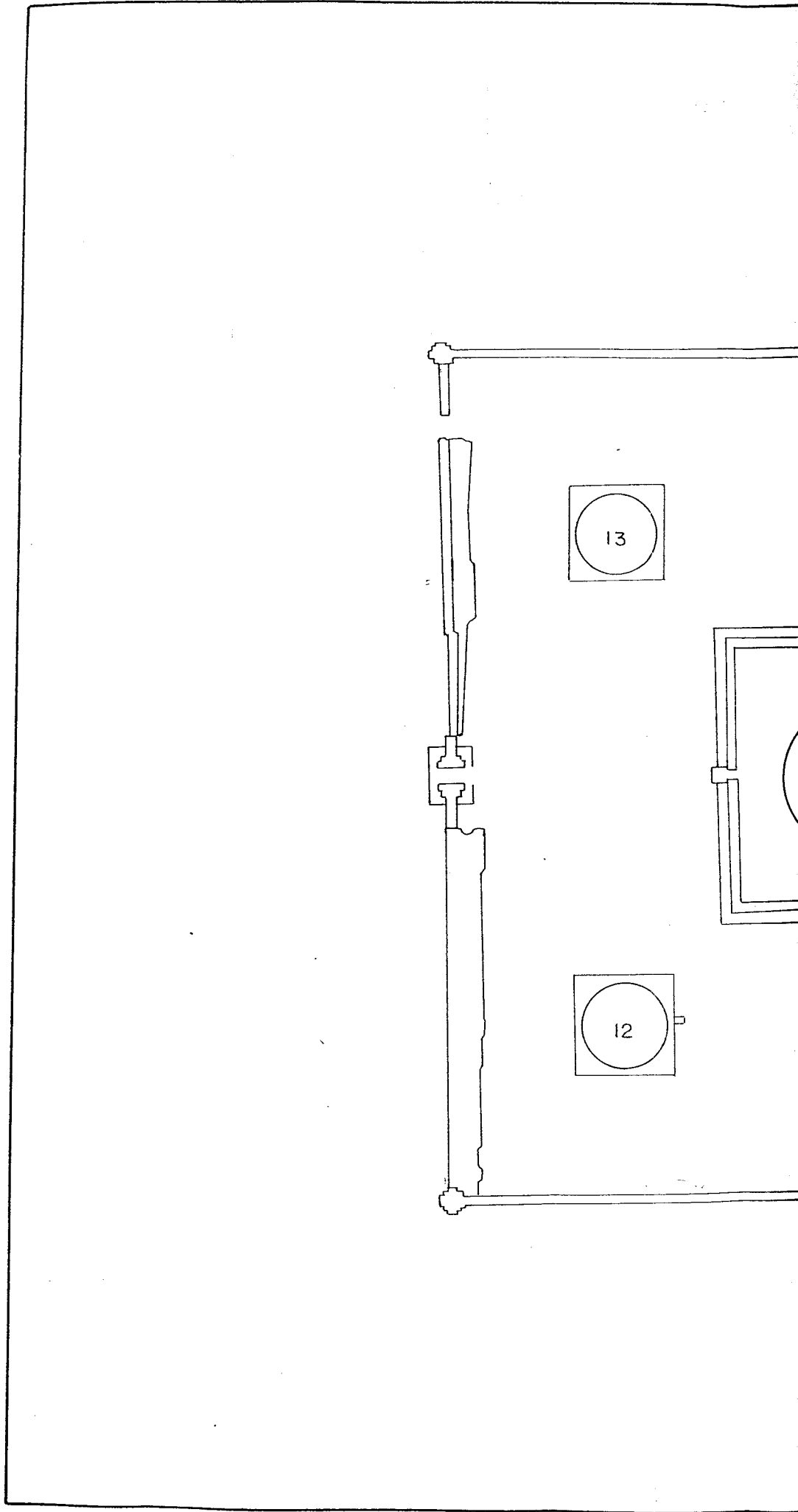
เศษภาชนะเคลือบผิวเขียนอักษรราชวงศ์หมิง

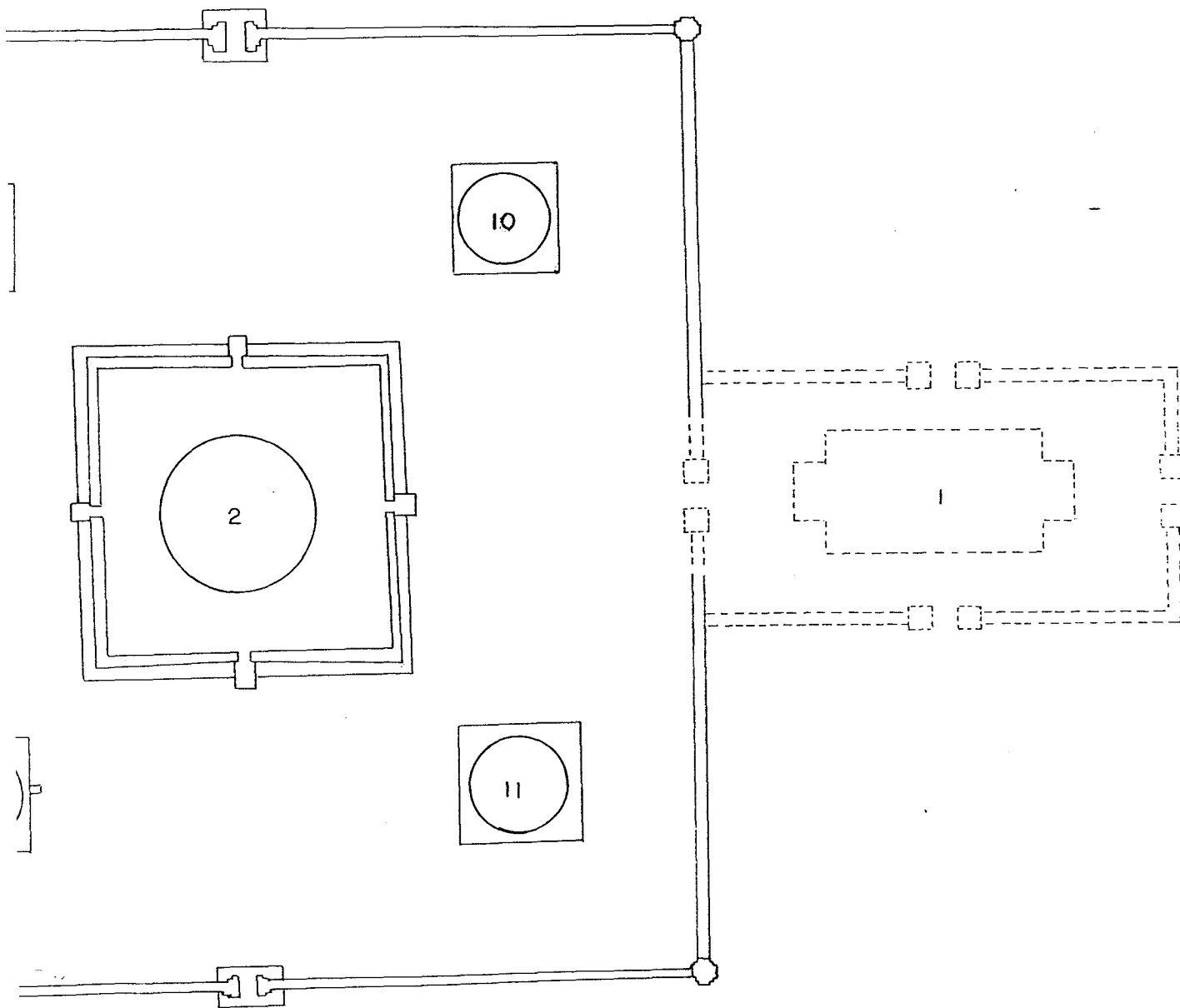

1:1

ภาพถ่ายเส้นที่ 33

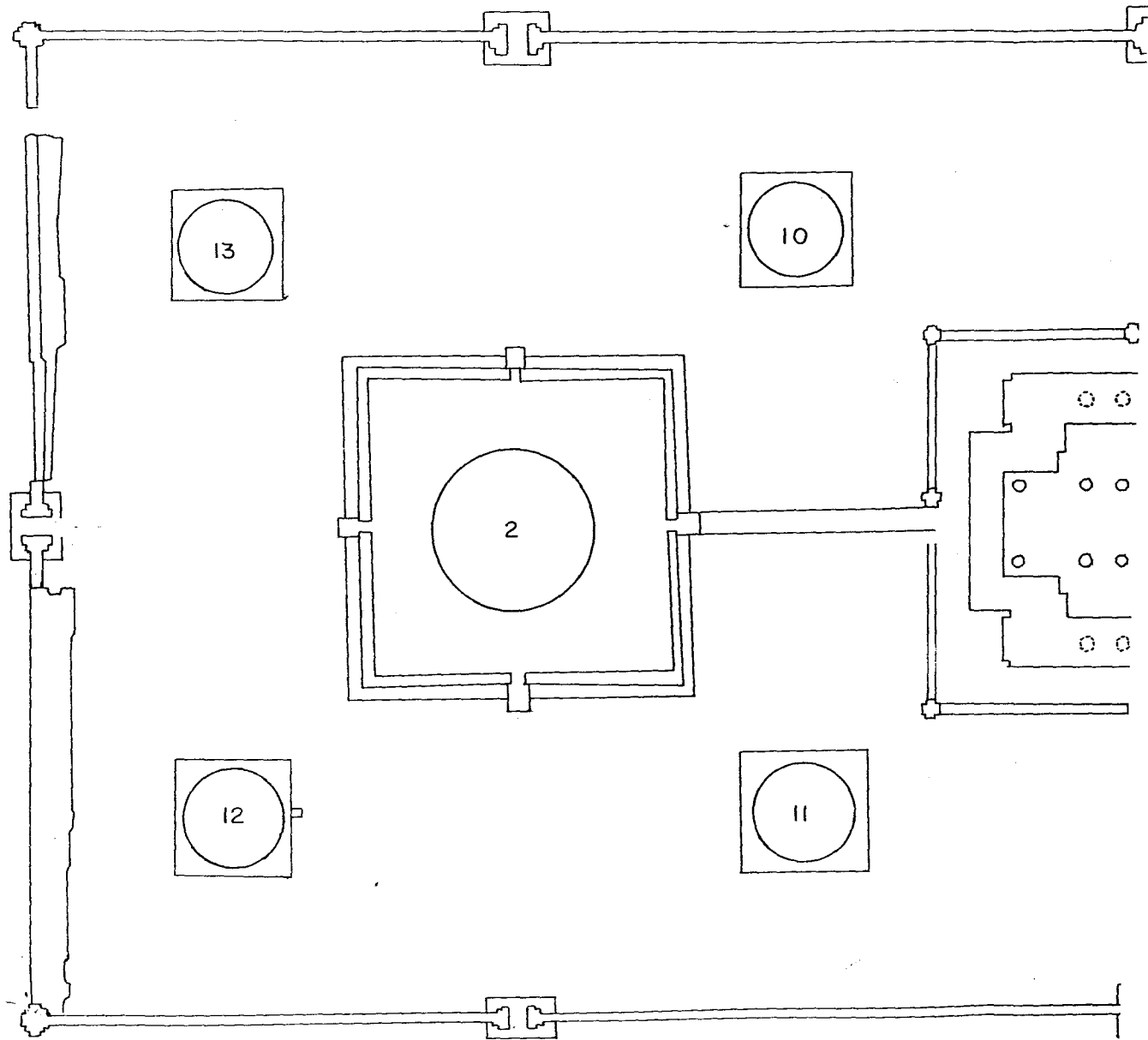
เศษภาชนะเครื่องถ้วยจีนสมัยราชวงศ์ซ่ง

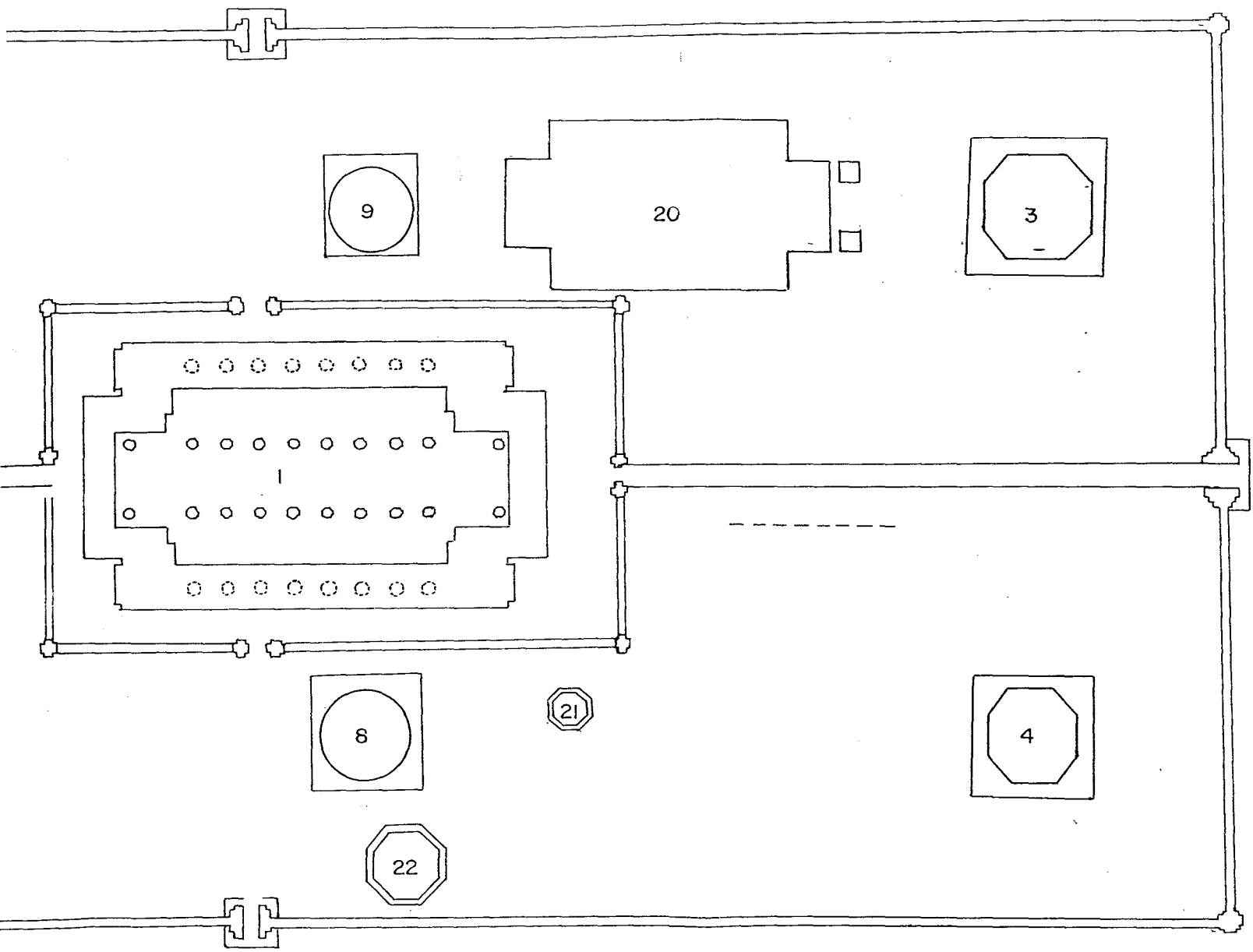

แผนผังที่ 1 (ผังบริเวณสมัยที่ 1)

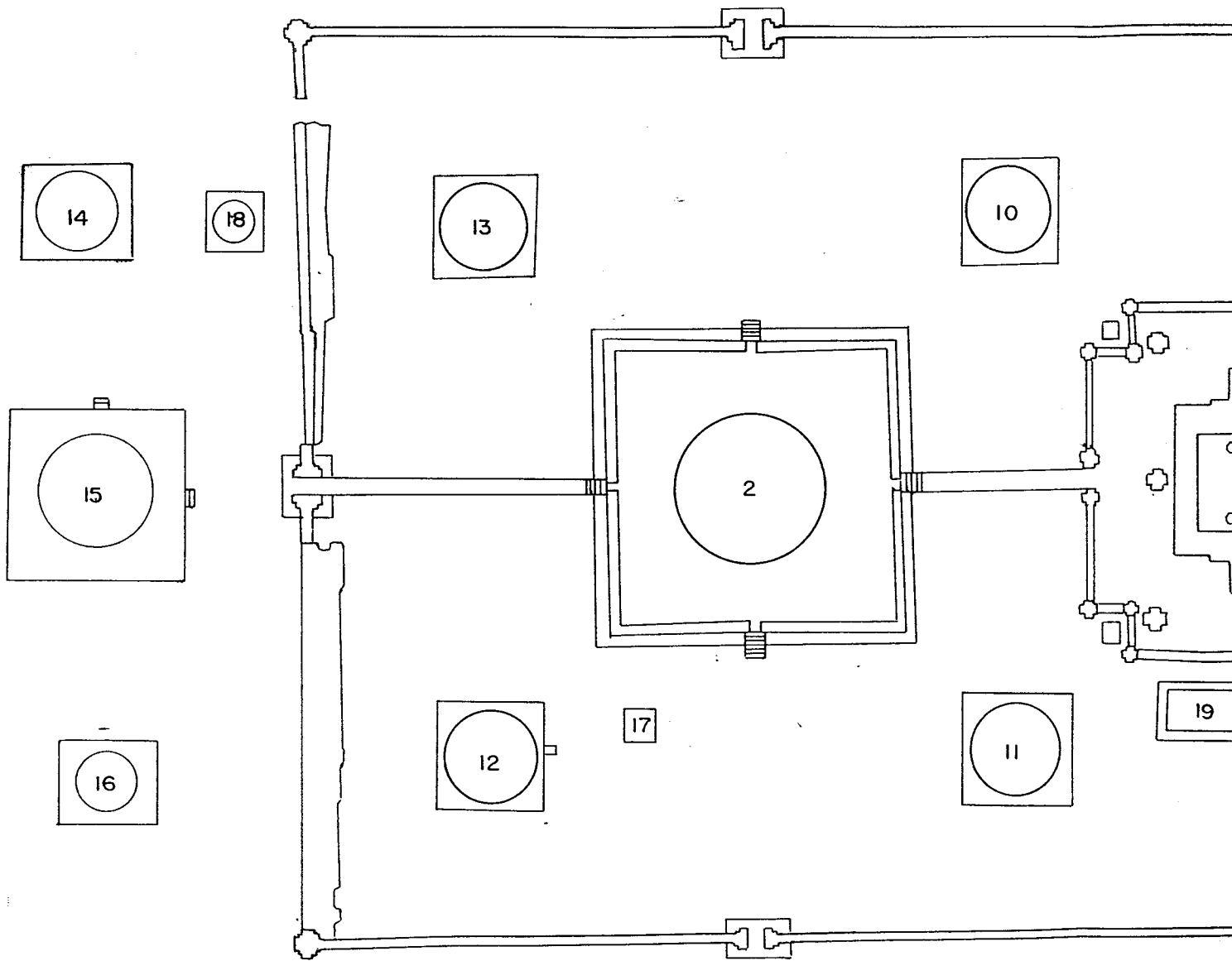
(วัดมเหยงคณ์)

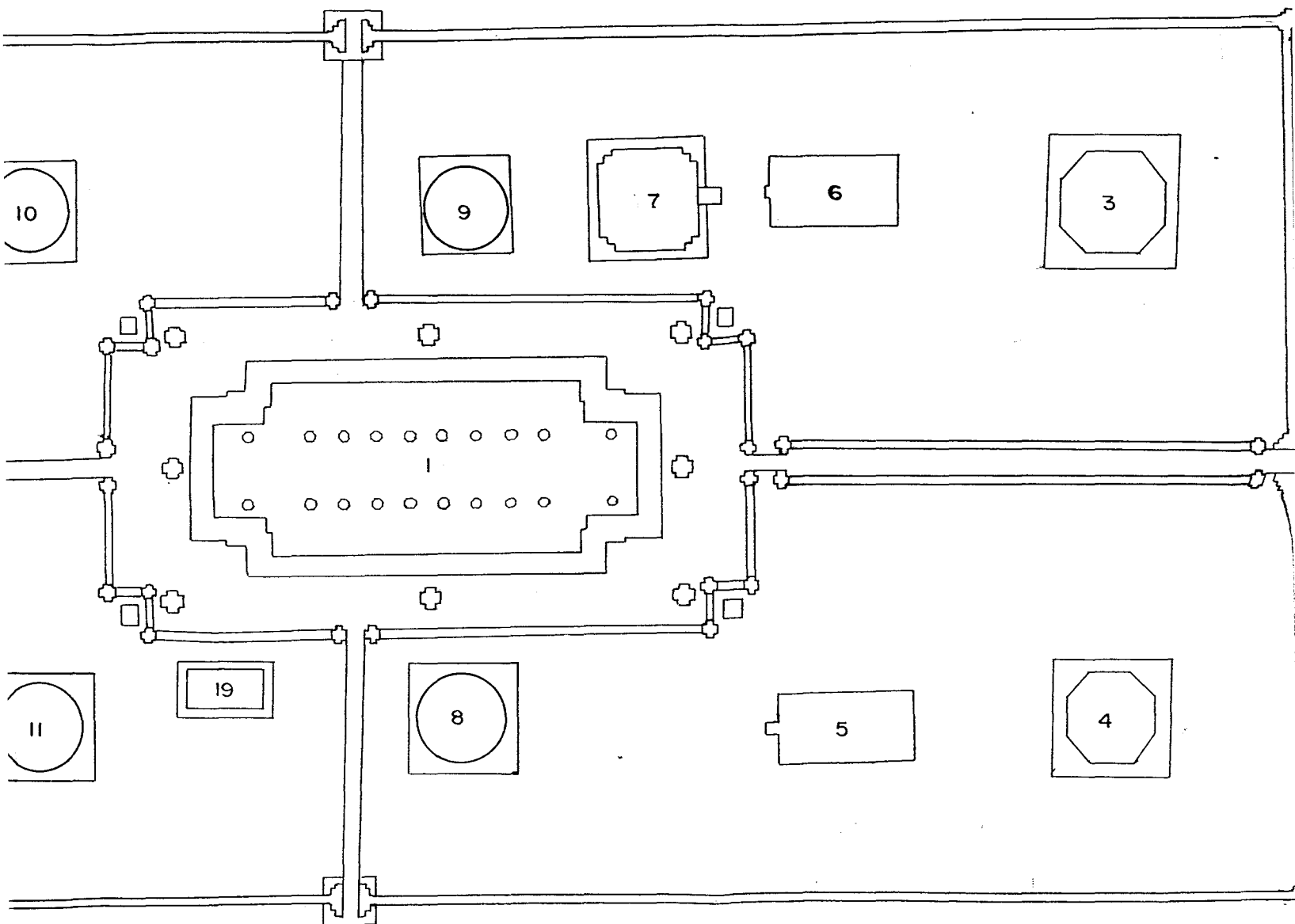
แผนผังที่ 2

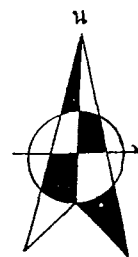
แผนผังที่ 2 (ผังบริเวณलयที่ 2)

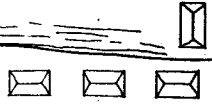
แผนผังที่ :

แผนผังที่ 3 (ผังบริเวณलयที่ 3)

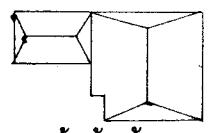

คูน้ำ

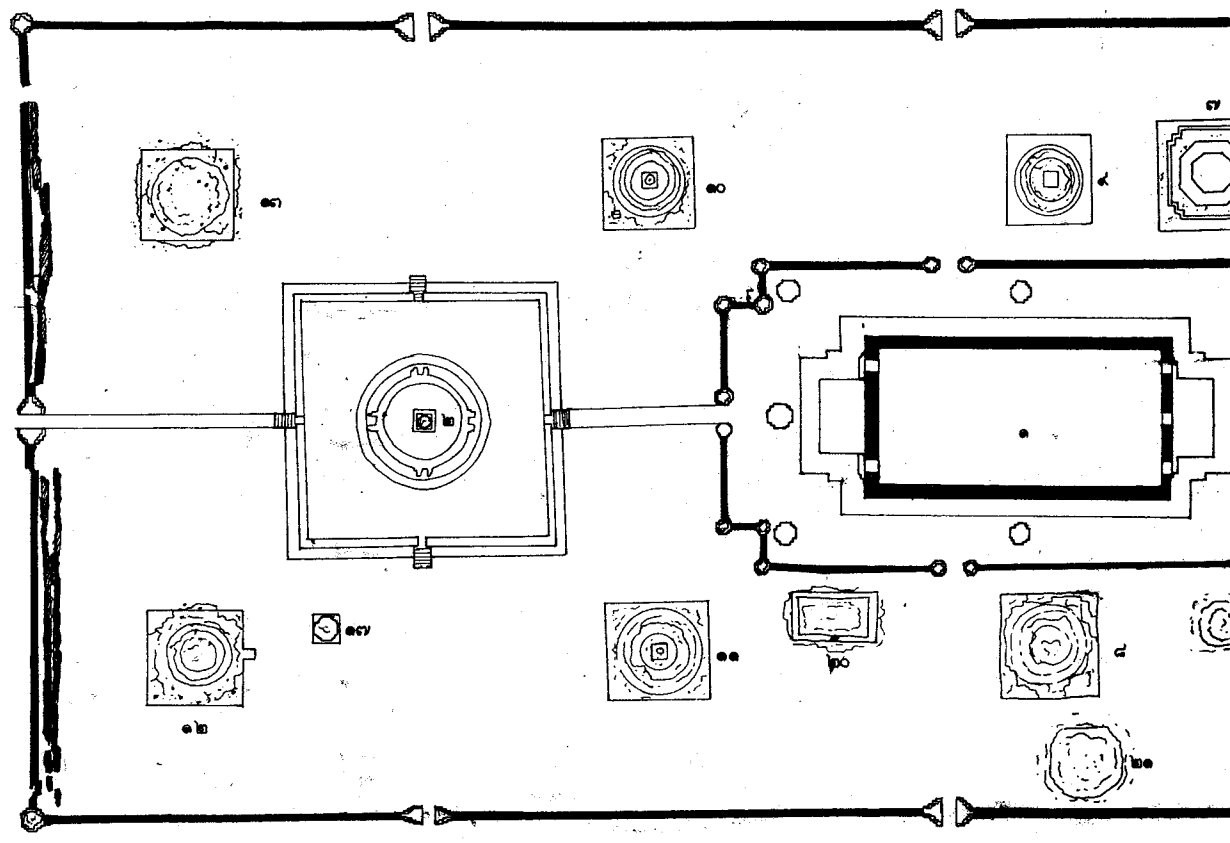

บริ

ถนนลูกรังเข้าด้านทิศใต้

บ้านพักอาศัย

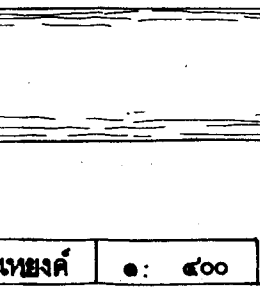
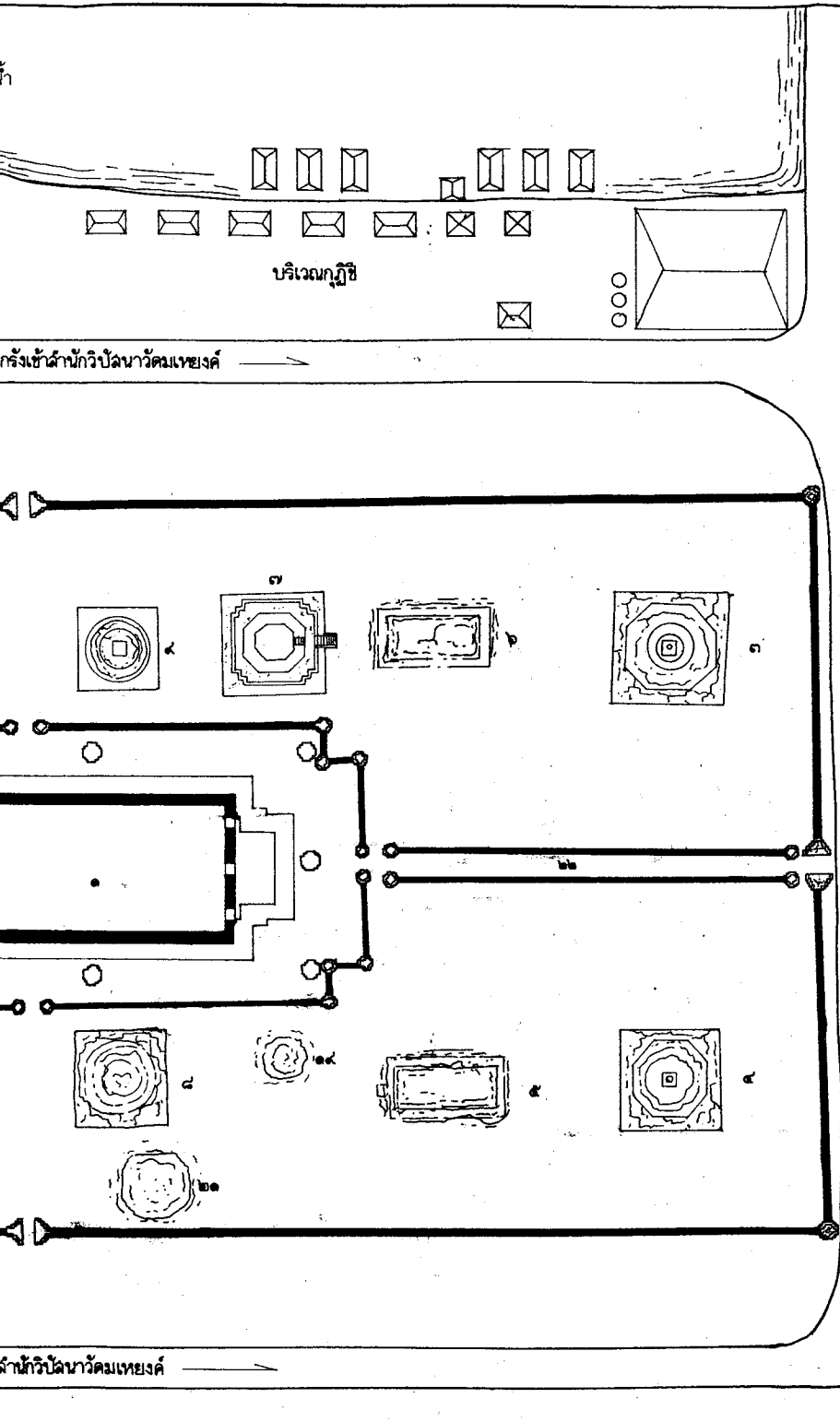

ถนนลูกรังเข้าด้านทิศใต้

คูน้ำ

ผังบริเวณวัดมเหยงค์ ๑: ๕๐๐

บริเวณ

ผังคชป

มาตราส่วน 1 : 50,000 (โดยประมาณ)

- รายการ**
๑. พระอุโบสถ
 ๒. เจดีย์ประธาน
 - ๓.๔. เจดีย์ราย
 - ๕.๖. วิหาร
 - ๗.๘.๙. เจดีย์ราย
 ๑๐. ลະนะน้ำ
 ๑๑. เจดีย์ราย
 ๑๒. ทางเดิน (ทางจวน)

คำเนินงานโยธ
 หน่วยงานจากัด สุรศักดิ์ ก...
 ๑/๖ หมู่ ๖ ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางระจัน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายทศกร ชื่น	๑/๖
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล (พระนครศรีอยุธยา)	๓/๖
ช่างศิลปกรรม	นายเจษฎ์ ชัย ละคร	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ ๒๓	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฏฐา รัชดา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

ช่างศิลปกรรม		
ช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

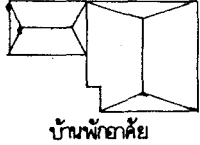
เห็นชอบ/อนุมัติ

นายฝ่ายวิชาการ		
นายฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	1
รูปแบบ : รัตนโกสินทร์ ปีตั้ง : ค.ศ. ๑๖๖๖ อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา ๒๕๖๕			
ผังบริเวณ		มาตราส่วน 1 : 400	

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	วันที่	หมายเหตุ
1.	นายสมิต แสงเอียด		
2.	นายเอก ธีรพันธ์		
3.	นายวิฑูรย์ ม่วงคเชน		
4.	นางสาววิศวิทย์ อู่ศิริ		
5.	นายเมธา วิจิตรณะ		
6.	นางสาวกัญฉิภา ภัทรานันท์		
7.	นายเอกศักดิ์ อึ้งระ		
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	วันที่	หมายเหตุ
1.	นายเมธา วิจิตรณะ		
2.	นายโยธา ศิลาสิทธิ์		

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูปฏิสังขรณ์โบราณสถาน
 ตำหนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์สถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

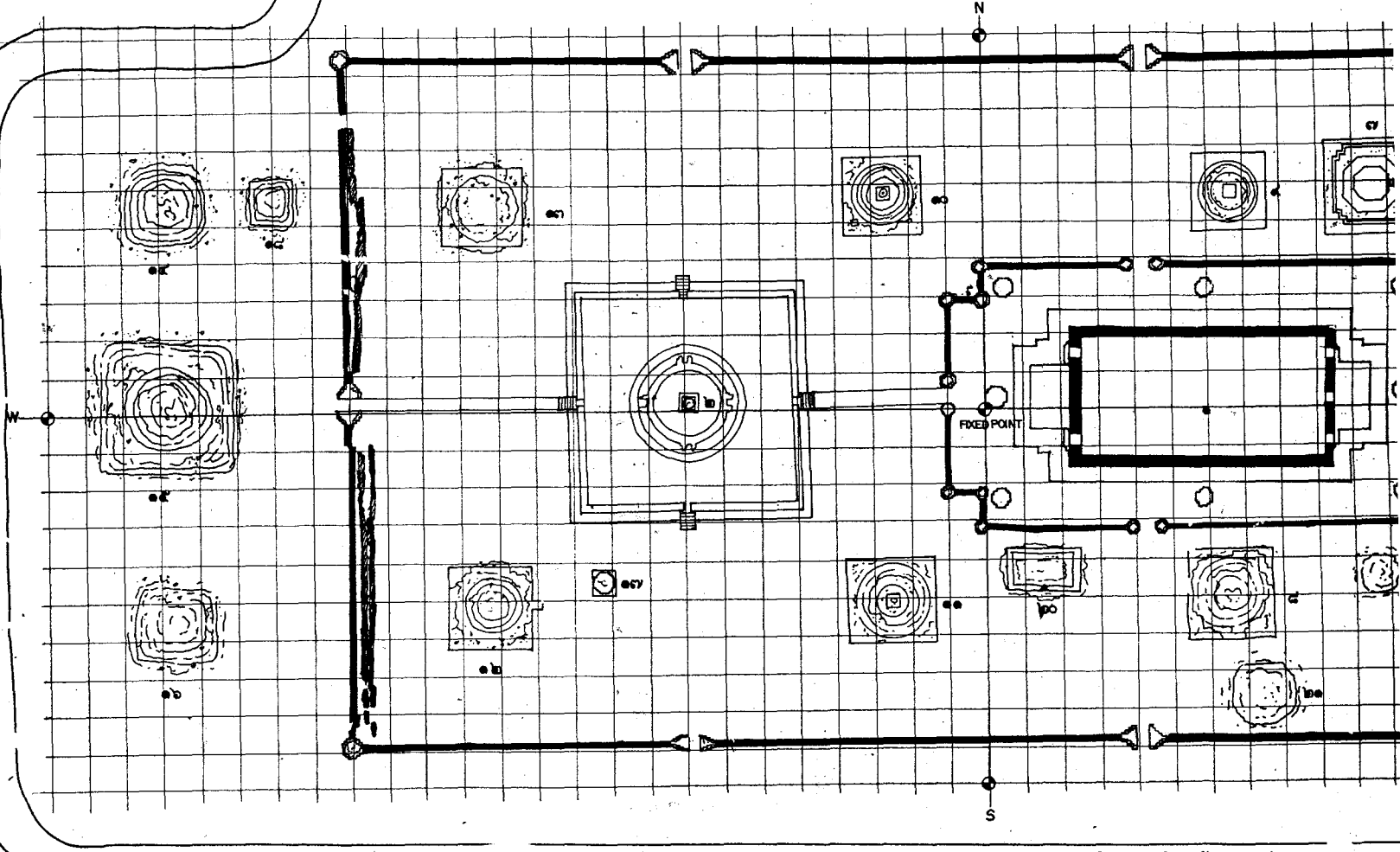

บ้านพักอาศัย

คูน้ำ

ถนนลูกครึ่งเข้าด้านทิศใต้ของวัดมเหยงค์

บริ

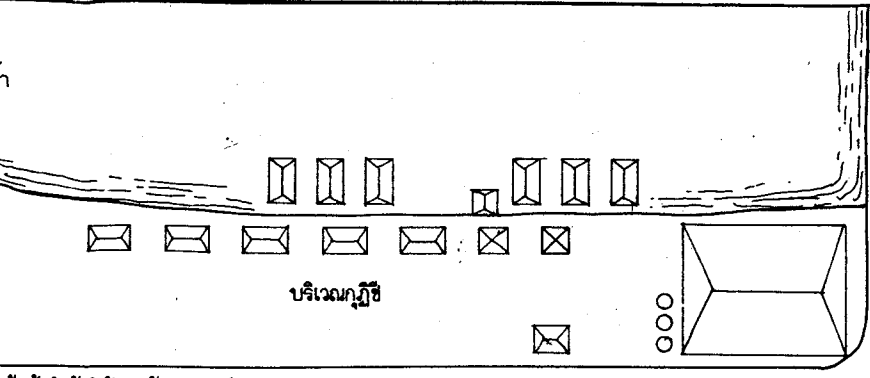
ถนนลูกครึ่งเข้าด้านทิศใต้ของวัดมเหยงค์

คูน้ำ

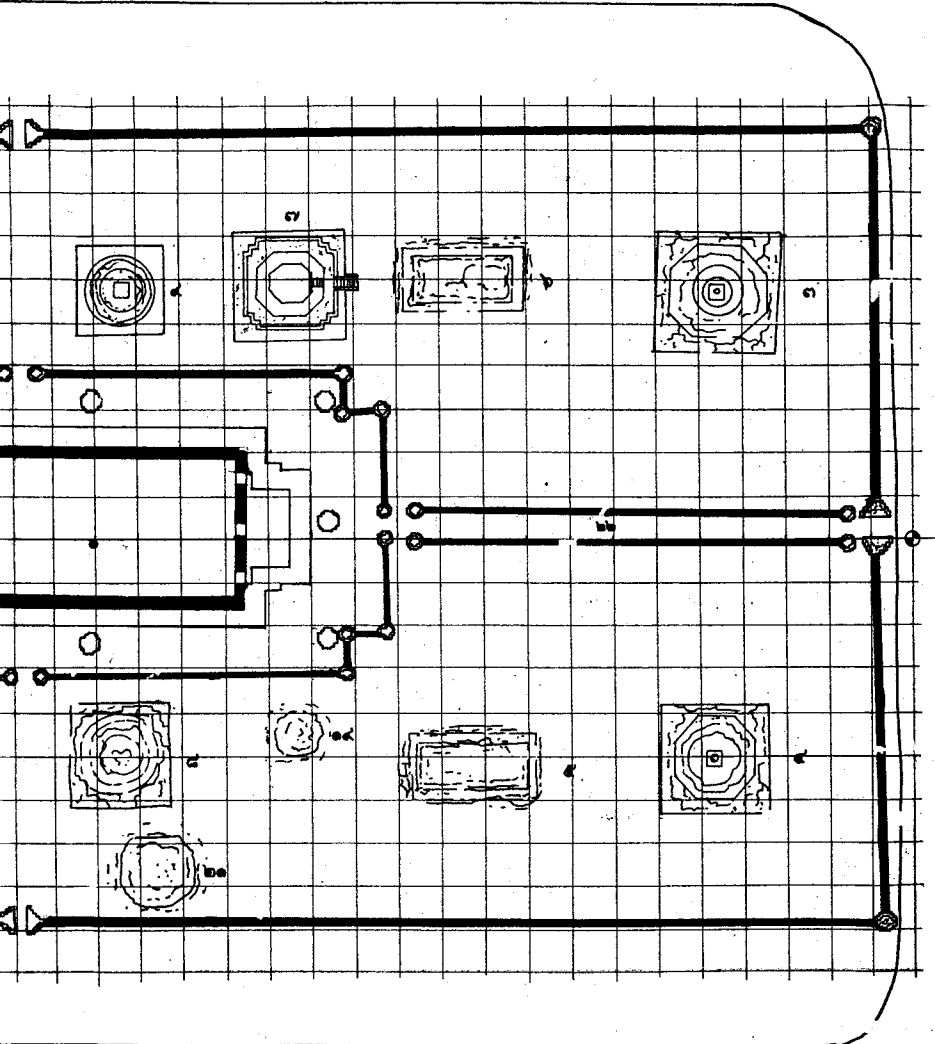
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
1	นายสมศักดิ์ แสงเชิด มอ.สงขล.บ.ศ.พ.ท.3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนกล สีนามาศย์ มอ.สุพรรณฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชิด เจ้าหน้าทีบริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกิตติ อุดงคย์ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนวิมล สุทธาสวีน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เจริญระ นายช่างโสตถา กรรมการ			

ผังบริเวณวัดมเหยงค์ ๑ : ๕๐๐

บริเวณคำ

ห้องเข้าด้านทิศตะวันตกเฉียงใต้

หน้าวัดบ้านวัดมเหยงค์

ขนาด ๑ : ๕๐๐

บริเวณตำหนักมเหยงค์

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโบราณคดี 6			

ผังค้ำยัน

มาตราส่วน 1 : 50,000 (โดยประมาณ)

- รายละเอียด**
- พระอุโบสถ
 - เจดีย์ประธาน
 - เจดีย์ราย
 - วิหาร
 - เจดีย์ราย
 - สระน้ำ
 - เจดีย์ราย
 - ทางเดิน (ทางขบวน)

คำเป็นงานโยธา
 หน่วยงานส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 ๑๖ หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูศรีชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายวีระกมล สิงห์ระดมสถาปนิก	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ เพ็ญศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนทนะ จงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์แบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโบราณคดี	
นักวิชา ราชบัณฑิตยสถาน	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ

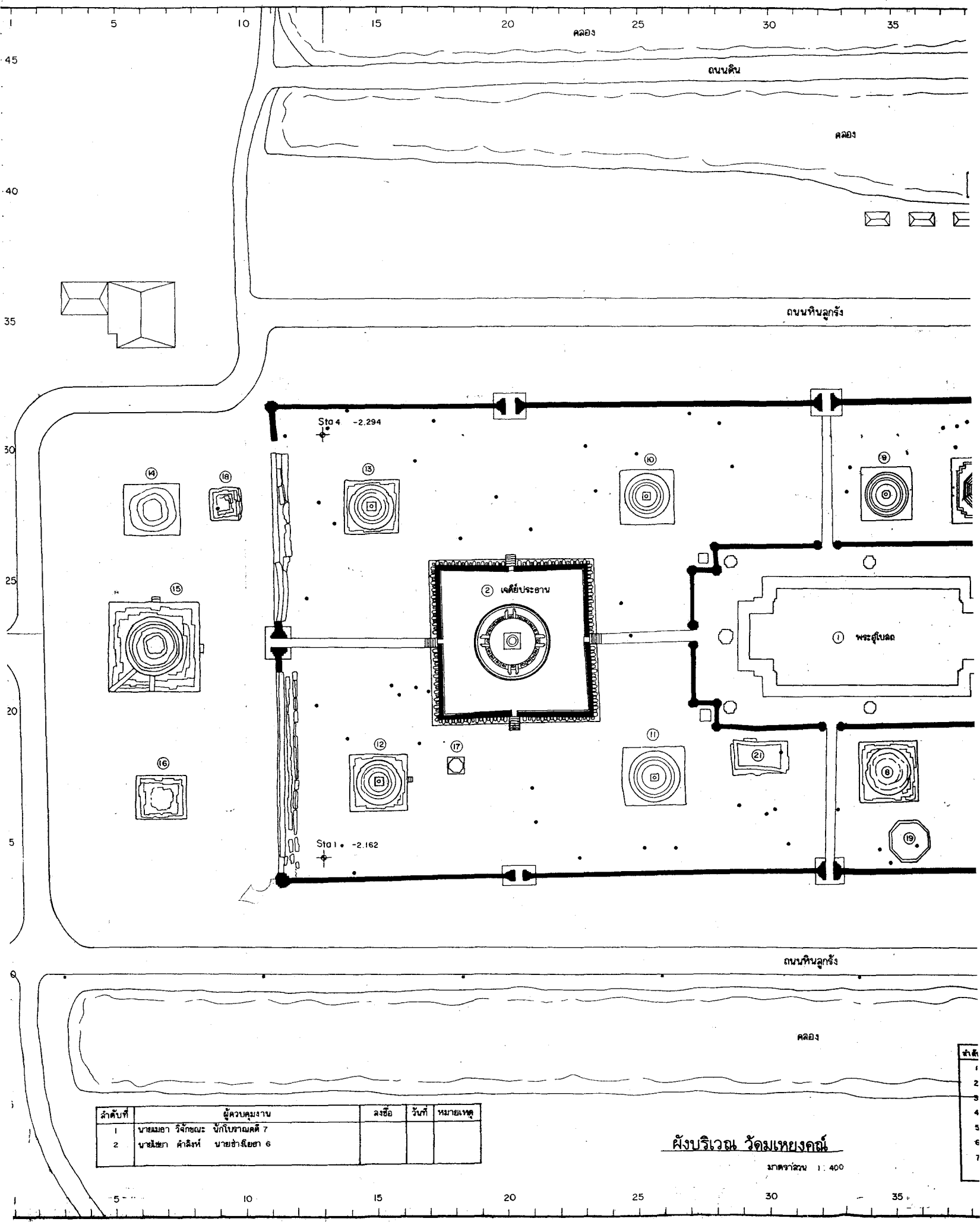
กรมฝ่ายวิชาการ	
กรมฝ่ายโบราณคดี	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการกอง	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	2

ผังรูปในแบบ : 3 มิติ (ก่อนการขุดแต่ง)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านกรวด อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผนังบริเวณหลุมขุดแต่ง

โครงการอนุรักษ์และบูรณะโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและศิลปกรรมสถาน
 แห่งชาติ 113 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

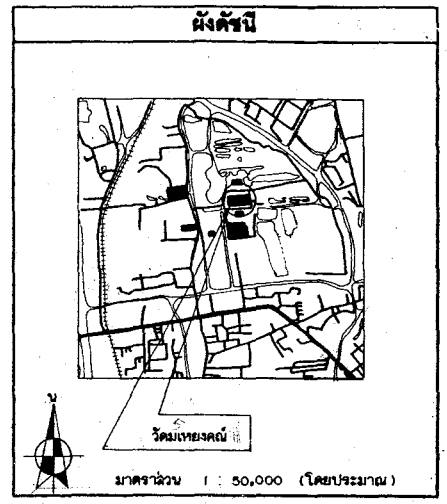
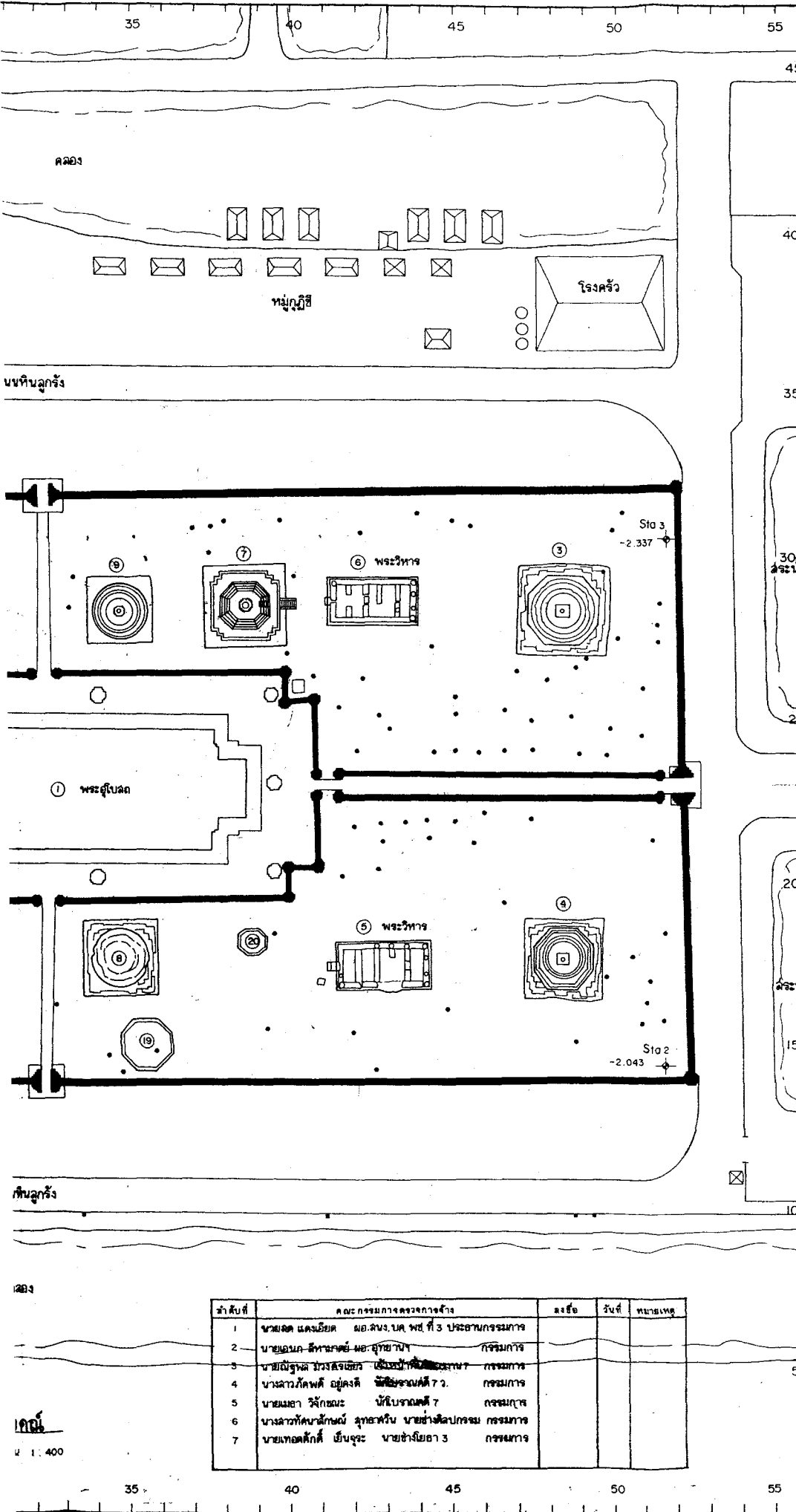

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิทณะ ชักโอบสามคดี 7			
2	นายเมธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

ผังบริเวณ วัดมเหยงคณ์

มาตราส่วน 1 : 400

ข้าง
1
2
3
4
5
6
7

รายการ

ดำเนินการโดย
 จากหน่วยงานจัด ผู้หลักที่ก่อสร้าง
 ๑๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๐๑๖
 อ.บางเขน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายทศพร ชูศรี	๑
ช่างเขียนแบบ	นายวิฑูรย์ สิงหนาม	๒
นักวิชาการด้านศิลป	นายสมิทธิ์ ตระกูล	๓
นักโบราณคดี	นายวชิร ภูมิ	๔
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวิฑูรย์ สิงหนาม	๕
ผู้ติดตาม		
นักวิชาการด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการด้านศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้สำรวจ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คณะผู้บริหาร		
คณะโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	3

ผู้ควบคุม : อ.บางเขน (สภาพหลักฐานเดิม)
 วันที่ : ๑๖ พฤษภาคม ๒๐๑๖
 ๑๖ พฤษภาคม ๒๐๑๖

โครงการบูรณะและศึกษาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ จ. พระนครศรีอยุธยา

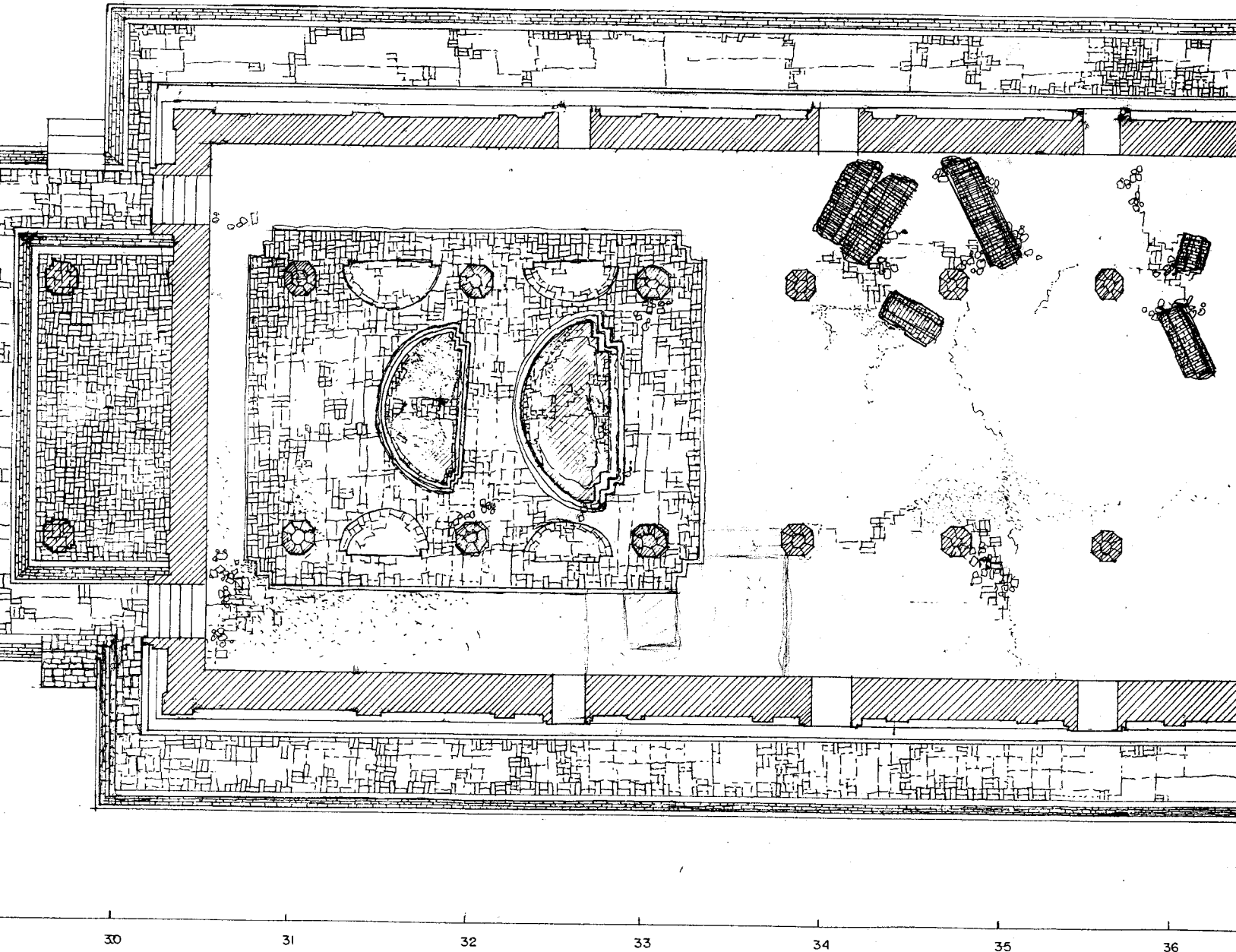
กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	รายชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเจต แดงเอียด ผอ.ล.บ.บ. พ.ศ. ๓ ประธานกรรมการ			
2	นายอนุช สัทธาภรณ์ ผอ.อุทยานฯ	กรรมการ		
3	นายณัฐพล มีรังสรรค์ชัย ศึกษานิเทศก์	กรรมการ		
4	นางสาวกัญญา อึ้งคงดี นักวิชาการศิลป์ ๗	กรรมการ		
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี ๗	กรรมการ		
6	นางสาวกัญญา อึ้งคงดี ศึกษานิเทศก์	กรรมการ		
7	นายเทอดศักดิ์ อึ้งจระ นายช่างโยธา 3	กรรมการ		

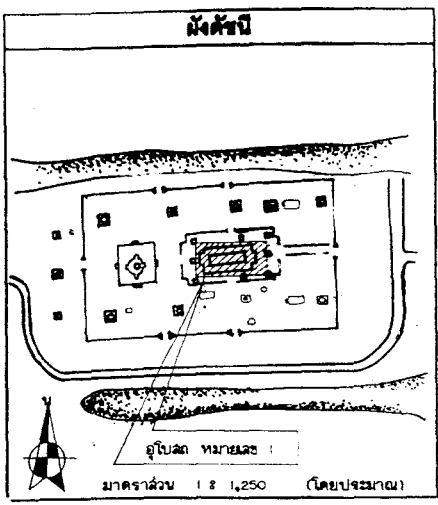
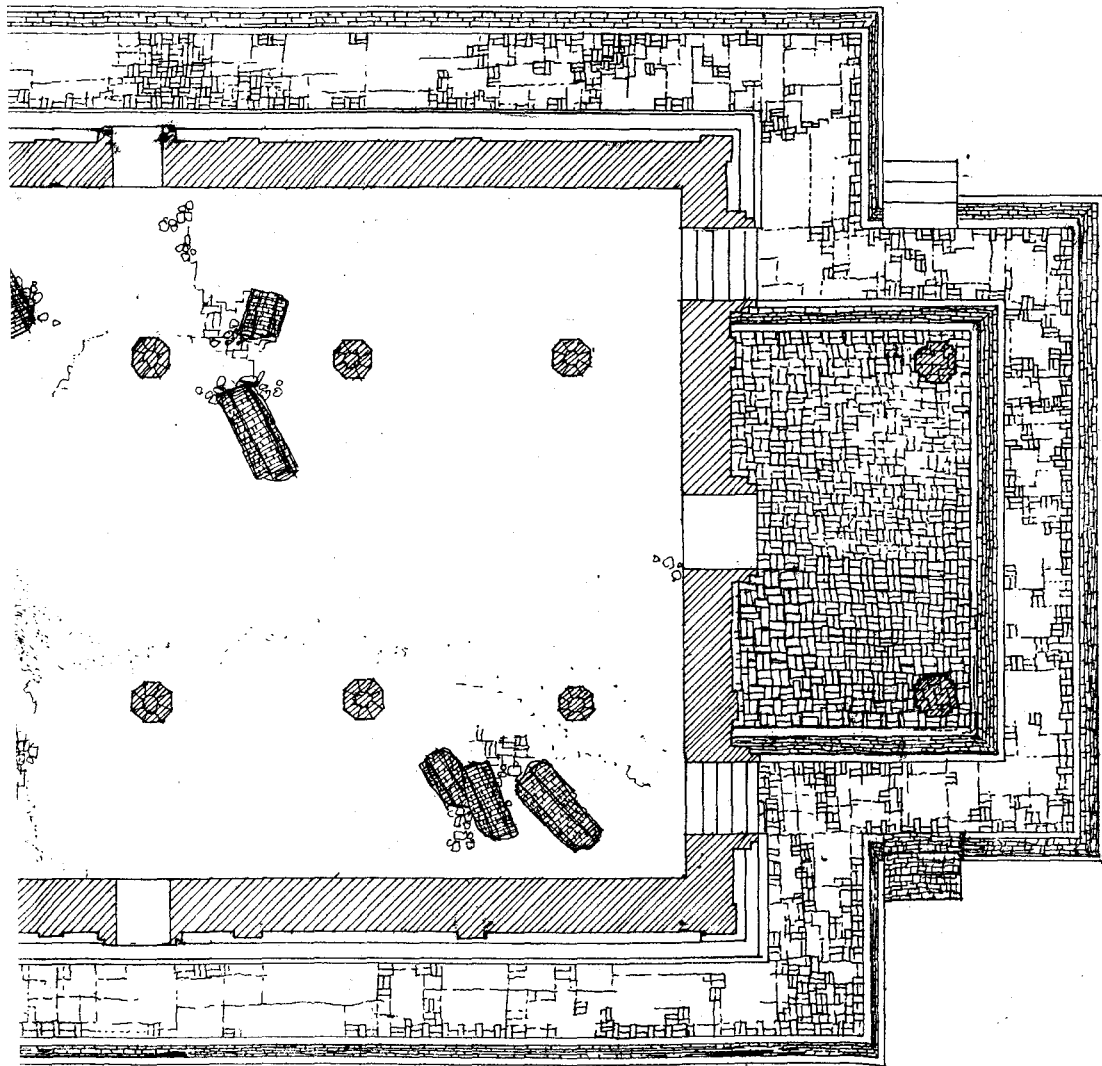
๑ : 400

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด คงเอียด มอ.สง.บศ.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญฉติ อัญสงดี นักโบราณคดี7ว. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจารณ์ะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาฉวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้น อุโบสถ หมายเลข 1
 มาตราส่วน 1 : 75

ผังสำเนา

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานกำกับดูแลโครงการ
 ๑๑ หมู่ ๕ ต.เมืองเก่า อ.เมือง จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมชาย ใจดี	
ช่างเขียนแบบ	นายวิมล ใจดี	
ช่างศิลปกรรม	นายสมชาย ใจดี	
นักโบราณคดี	นายสมชาย ใจดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายสมชาย ใจดี	
ผู้เขียนรายงาน		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เขียนรายงาน		

เห็นชอบอนุมัติ

กรมศิลปากร		
กรมโยธาธิการและผังเมือง		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	4

รูปแบบ : วัฒนธรรม (ลังกาเขตวิเศษการุญตแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.บ้านเก่า อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ชนิด : รูปสิ่งพบบนดิน

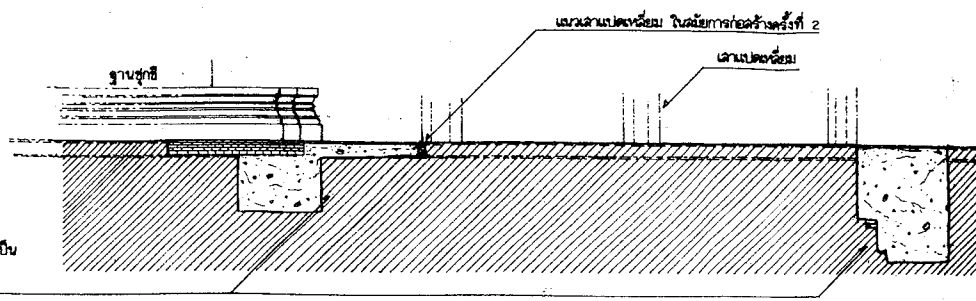
มาตราส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนามรดกวัฒนธรรม

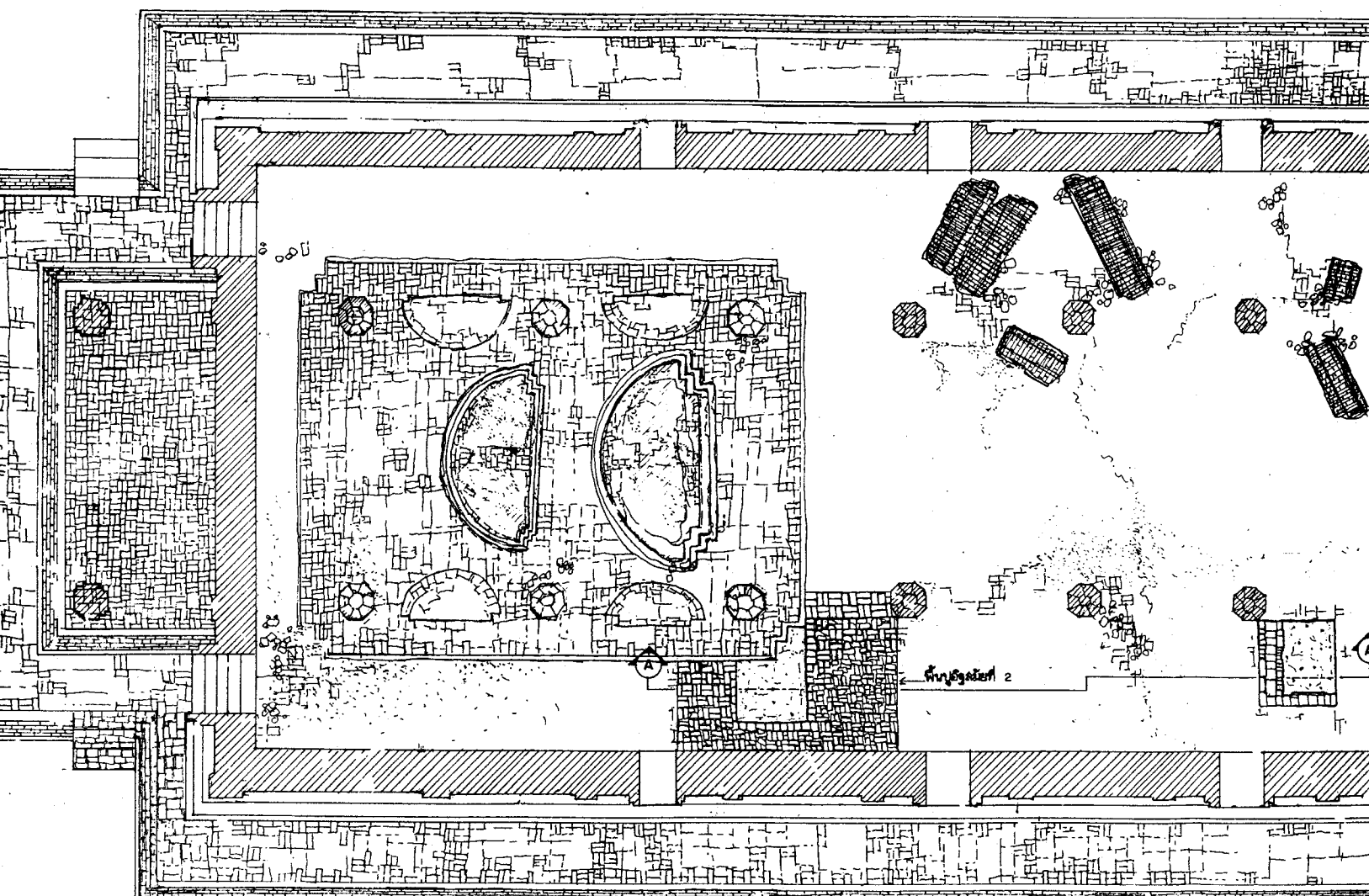
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๑๖ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

แนวชั้นฐานจากอาคาร ในสมัยการก่อสร้างครั้งที่ 2 ซึ่งใช้เป็น
ฐานจากต่อเนื่องกับสมัยการก่อสร้างครั้งที่ 3

รูปตัด A - A
มาตราส่วน 1 : 75

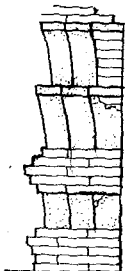
30 31 32 33 34 35 36

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วัชรณะ นิกโบริมาณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

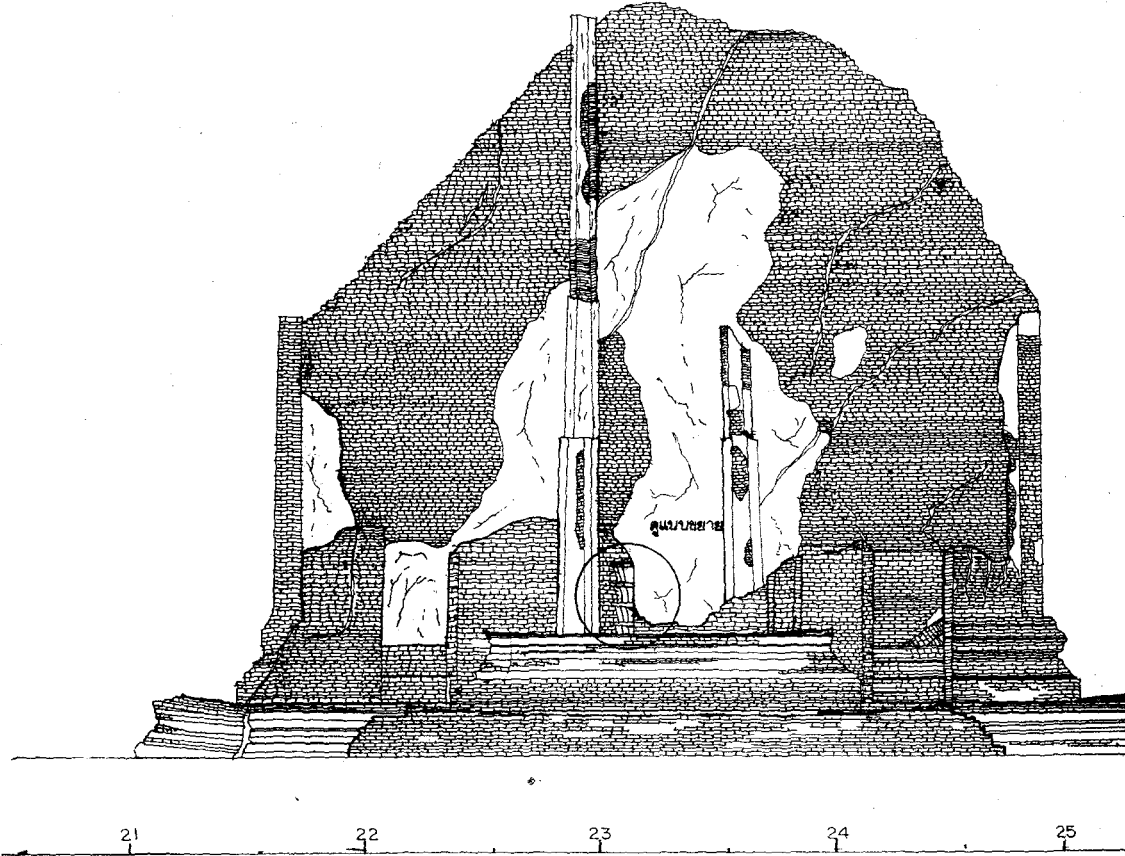
รูปผังพื้นที่ อุโบสถ หมายเลข 1
มาตราส่วน 1 : 75

คณะกรรมการตรวจการจ้าง			ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ศาสตราจารย์ ดร. สอน.มค.พร.ทิว	ประธานกรรมการ				
นายเอก สิทนามาศย์ ดร. อุตธานา	กรรมการ				
นายอัมพร น่วงศรีเชิดา	เจ้าหน้าที่บริหารงาน				
นางสาวกัญญา อู่คงดี	นักโบราณคดี 7				
นายเมธา วิจิตรณะ	นักโบราณคดี 7				
นางสาวทัศนาลักษณ์ อุตธาศรีวิน	นางช่างศิลปกรรม				
นายพรศักดิ์ ธีรนุระ	นายช่างโยธา 6				

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิจิตรณะ	นักโบราณคดี 7		
นายโยธา ศาส์งษ์	นายช่างโยธา 6		

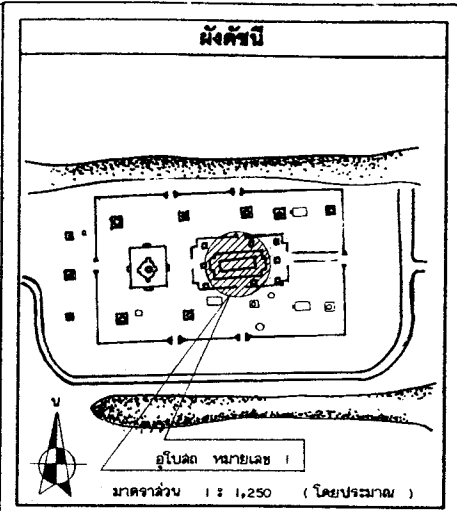
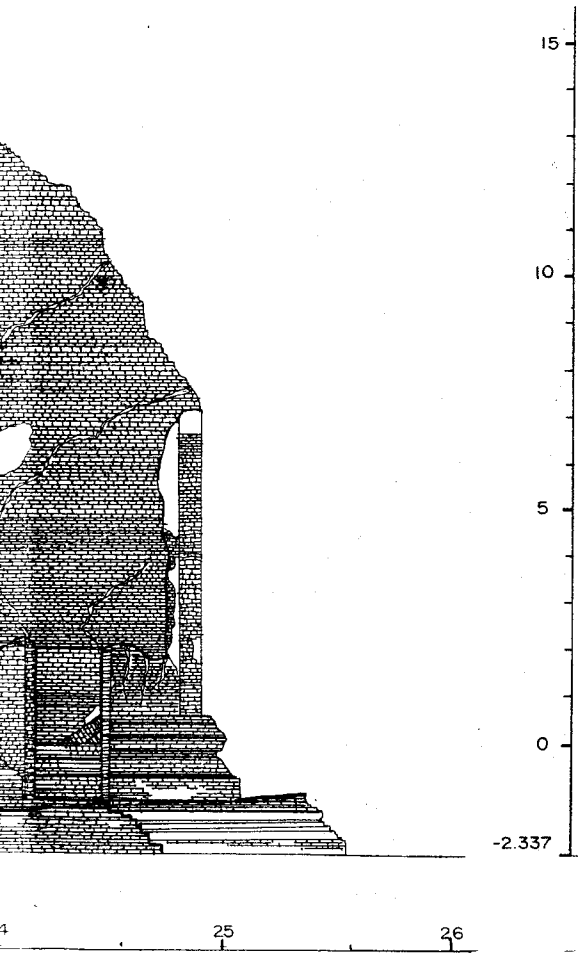

แบบขยายอุบลม ปางคูทิศตะวันออก 1:20

รูปตั้งอุบลมด้านทิศตะวันออก หมายเลข 1

ภาคหน้า 18 75

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางศูนย์ส่วนจำกัด สุวภัททีถาวร
 ๑๖ หมู่ ๑ ต.เมืองพาน้อย
 อ.เมืองอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจสุข	
ช่างเขียนแบบ	นายวิฑูรย์ ธีระพนธ์ธาดา	Sup.
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตรีทอง	
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ แผ่ศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฏฐะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	6

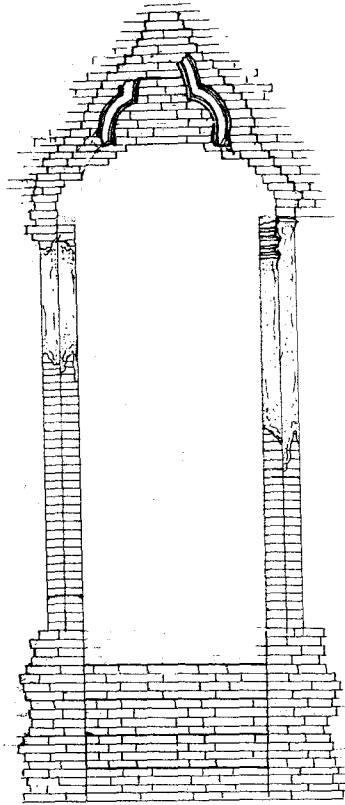
ผังรูปแบบ : ควบคุมองค์ (ใต้ภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.บ้านคา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง รูปตั้งอุโมงค์ด้านทิศตะวันออก
 หมายเลข 1 **มาตราส่วน 1 : 75**

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

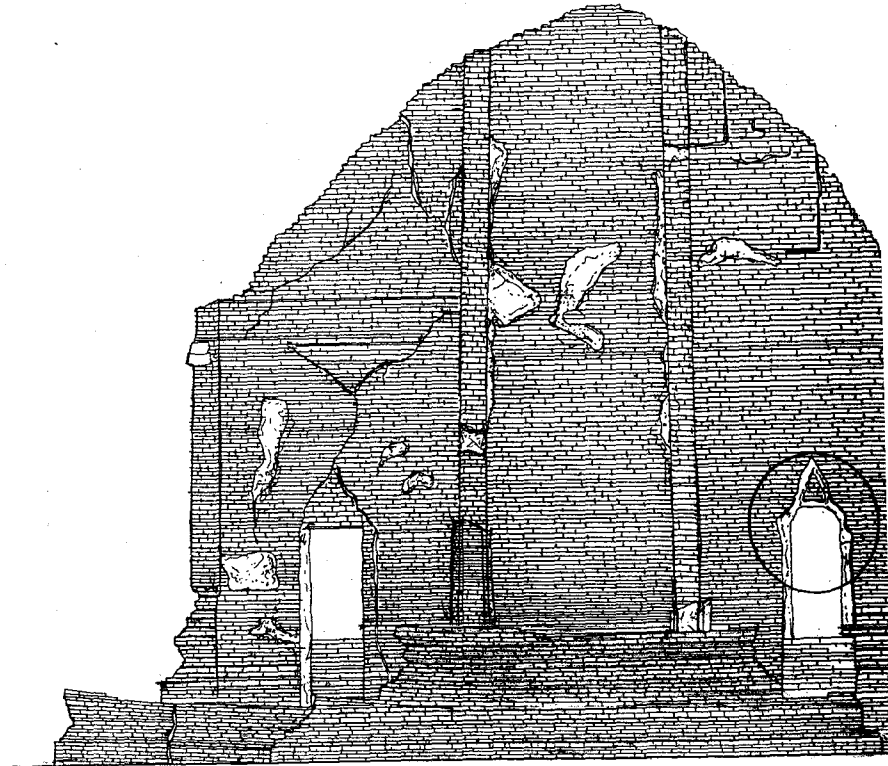
กรมศิลปากร

แผนขยายอุโบสถ ประตูกุฏิตะวันตก 1:20

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการช่าง
1	นายสกล แดงเชือก ผอ. ส.น.ง.บ.ค. พ.ศ. 2533 ประธาน ก
2	นายเดนก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กข
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กข
4	นางชานภักดิ์ ชูวงศ์ นักโบราณคดี 7. กข
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กข
6	นางสาวทัศนลักษณ์ สุทธาวัฒน์ นายช่างศิลปกรรม กข
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา 3 กข

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6

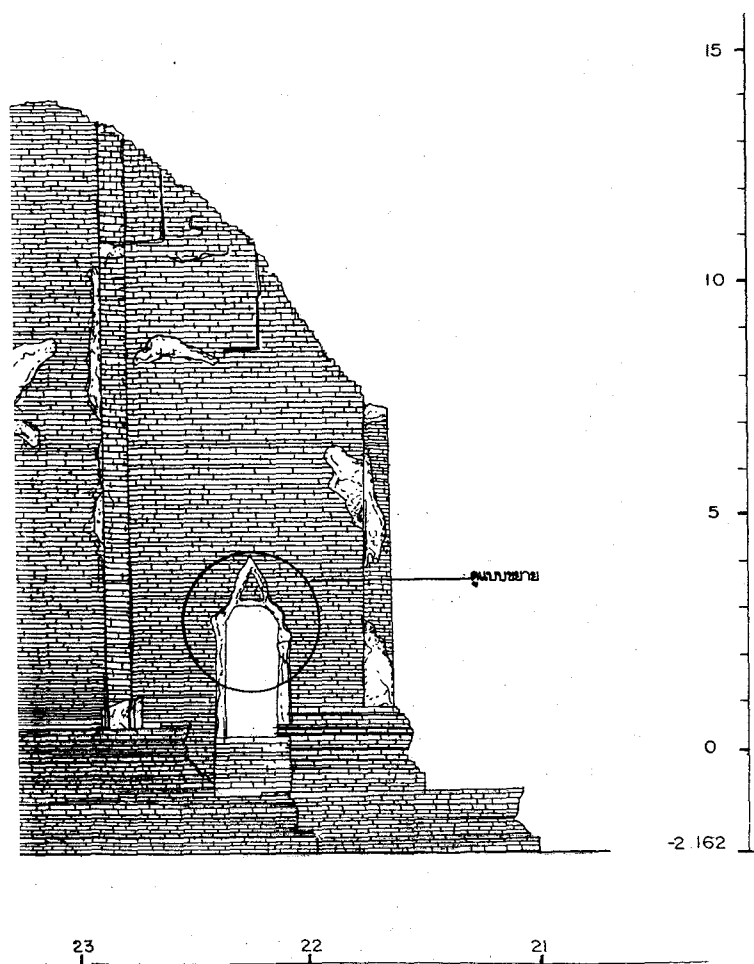
26 25 24 23 22

รูปตั้งอุโบสถด้านทิศตะวันตก หมายเลข 1

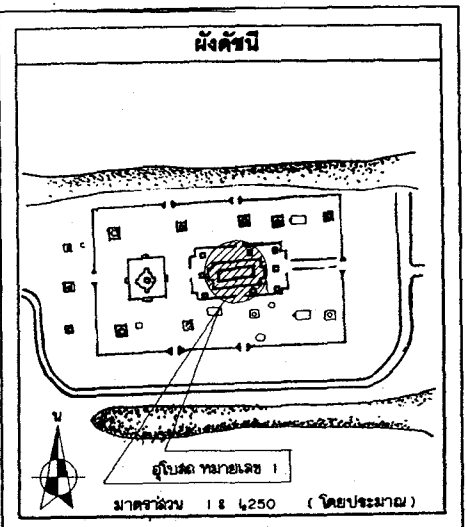
ภาคส่วน 18 75

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายศศ แสงเอี่ยม ผอ.สนง.มท.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
นายเชนภ สุพัฒน์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
นางสาวกนิษฐา อึ้งคงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
นางสาววิศมาลภรณ์ สุทธาดีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
นายพรศักดิ์ดี เต็มบุระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

ระดับดิน หมายเลข 1
มาตราส่วน 1:75

รายการ

คำเป็นงานโดย
ทางศูนย์อนุรักษ์ศิลปกรรมและโบราณคดี
๑๑ หมู่ ๘ ต.เมืองเก่าบ่อ
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ตำแหน่ง	นายเมธา วิจิตรณะ	นายโยธา คำสิงห์
ช่างสำรวจ		
ช่างเขียนแบบ		
ช่างศิลปกรรม		
นักโบราณคดี		
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก		
ผู้สำรวจวัดในโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงา		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	7

รูปเล่ม : ๑๒๓๔๕๖๗ (สีภาพหลังการดูแล)

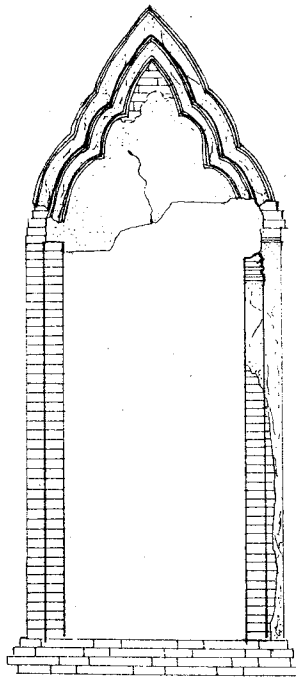
ที่ตั้ง : ต.เมืองเก่า อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง : รูปถ่ายโบราณสถานและศิลปกรรม หมายเลข 1 : 1:75

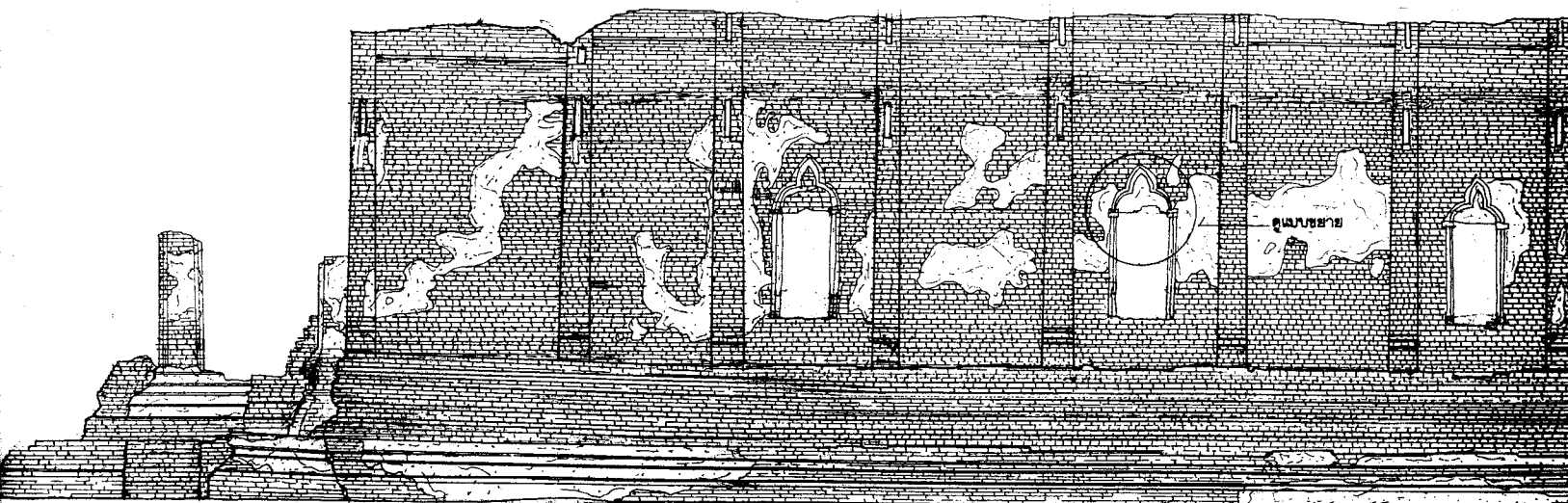
โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและศิลปกรรมสถาน
พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

แบบขยายหน้าต่างรูปโบลต์ที่ A เทซึอ 1:20

39 38 37 36 35 34 33

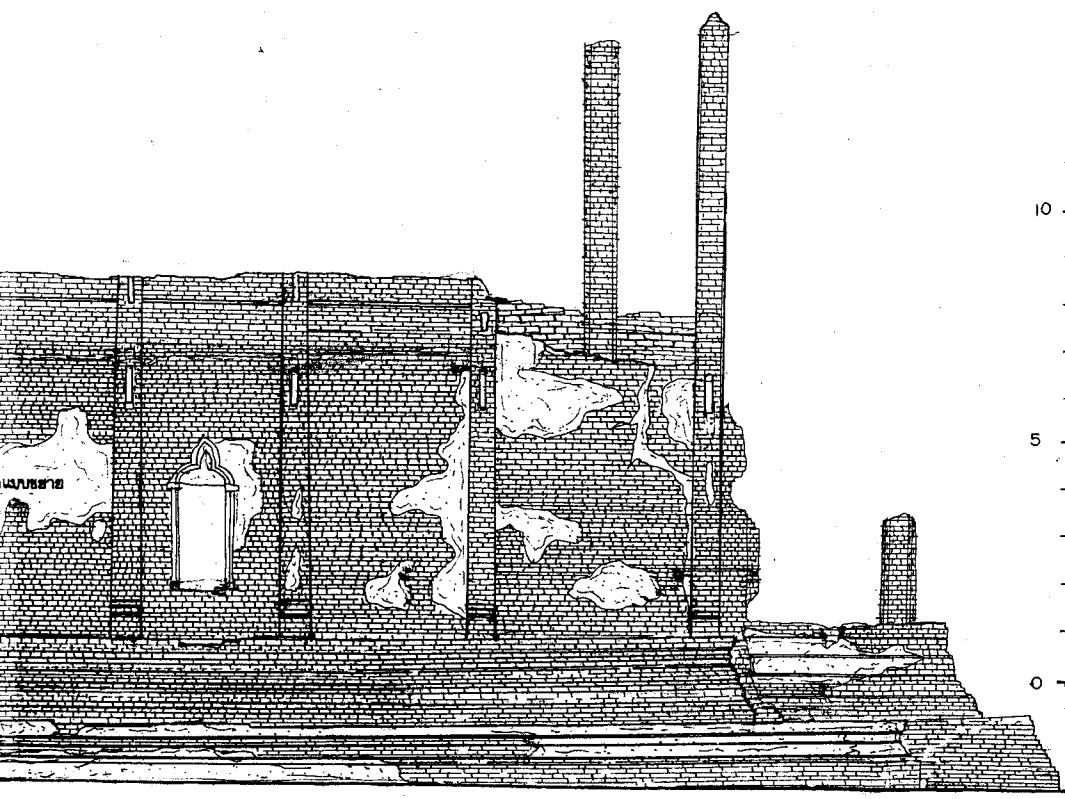
รูปตั้งอยู่โบลต์ด้านทิศเหนือ หมายเลข 1

มาตราส่วน 1 : 75

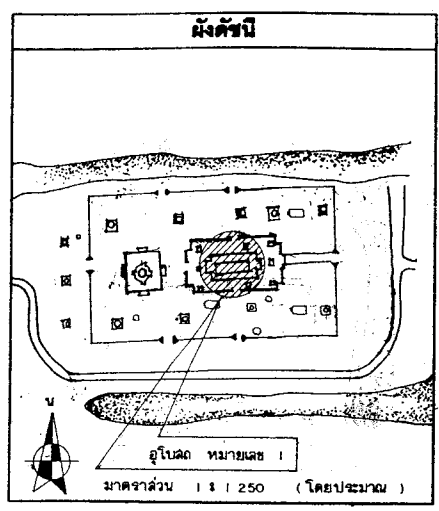
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ. แดงเชือก ผอ. สนง. บค. พท. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเนบก สีหามาตย์ ผอ. จุฑาธนาฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางธัญภคหิต อยู่คงดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

มาตราส่วน 1:20

33 32 31 30

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจากัด สุวภัณฑสถาน
 ๑๒ หมู่ ๕ ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ชูศรี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงห์ชนายพงษ์	ธีรยุทธ
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย กระจ่าง	
นักโบราณคดี	นายวราเชนทร์ ทรัพย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ชนะ รัชสีลา	
คู่มือสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

เห็นด้วยวิชาการ		
เห็นด้วยโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักพิพิธภัณฑสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักพิพิธภัณฑสถาน		
อธิบดี		

วันที่	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	สถานที่
		52	8

รูปแบบ : วัฒนธรรม (สภาพหลังการขุดแต่ง)

ผู้ทำ : ศ.นันทา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

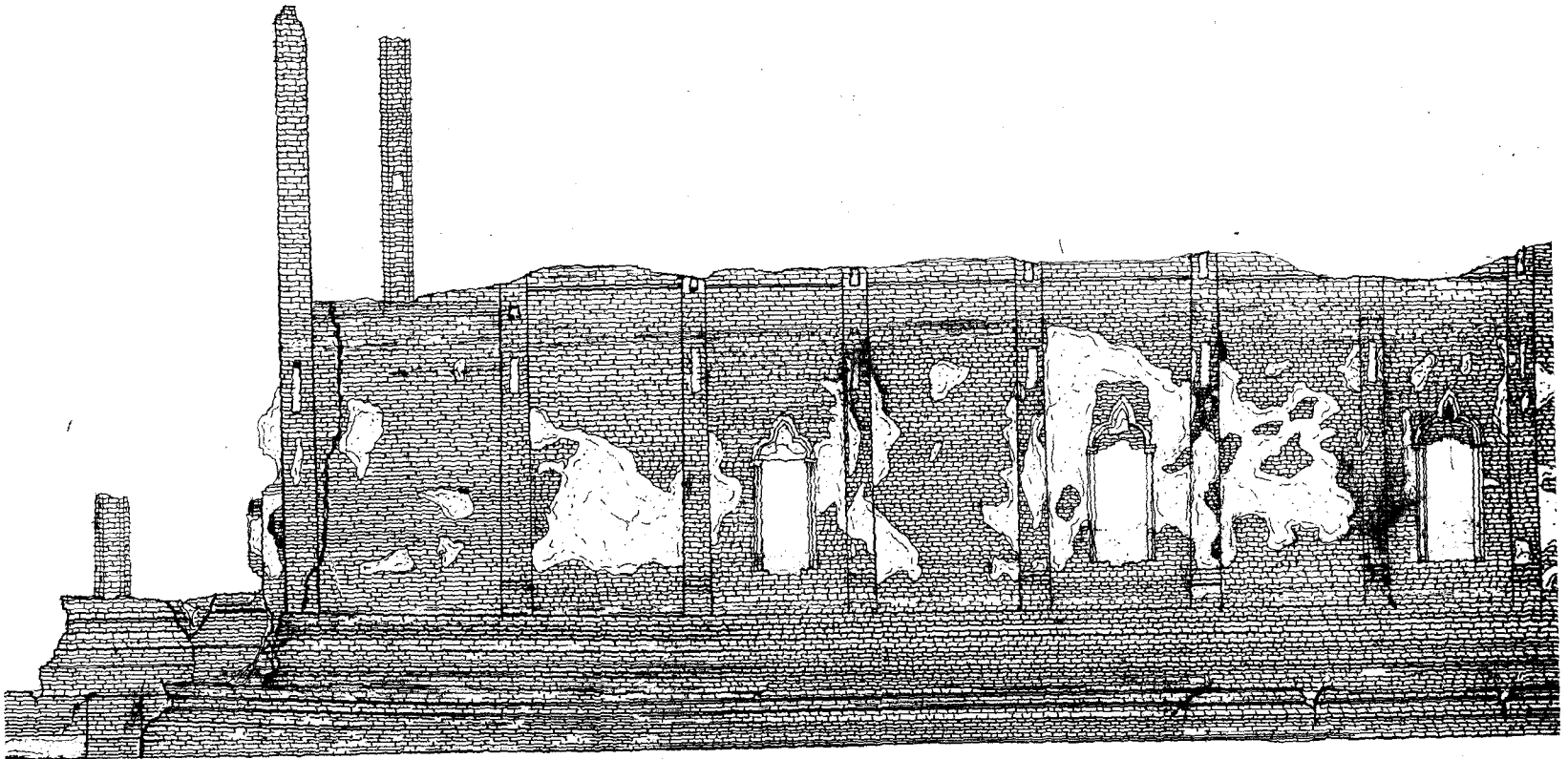
ผู้ตรวจ : ฐิติคุณ ฐิติคุณ (สถาปนิก) หมายเลข 1:75

โครงการขุดแต่งและพิพิธภัณฑสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 หมายเลข ๗๖ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

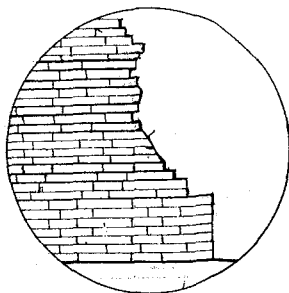
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศักดิ์ แสงเดือน ผอ.สน.บ.ศ.พ.จ.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจตน์ สีหามาศ หรือ อุตยานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชิด เจ้าหน้าที่ยบริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญญา อัญญาดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กมล สุทธธาธริน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายไพฑูรย์ คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

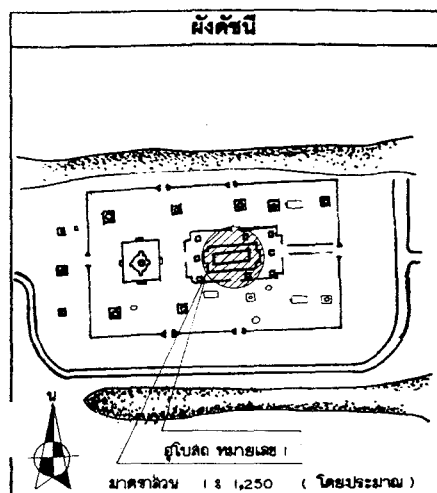

30 31 32 33 34 35 36

รูปตั้งอุโบสถด้านทิศใต้ หมายเลข 1
มาตราส่วน 1 : 75

แบบขยาย 1:20

ผังค้ำยัน

รูปแปลน ทฤษฎีเลข 1
มาตราส่วน 1:8 (โดยประมาณ)
1:250 (โดยประมาณ)

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางชุบส่วนจำนงค์ สุรศักดิ์เกษม
ณ พุ 6 ค.เชิงสะพานซอก
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูชัย	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงห์สมสะอาดพงษ์	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายบรรณรัฐ เป่าศรี	
นักประวัติศาสตร์ท้องถิ่น		
สถาปนิก	นายมีนพระ วงศ์ลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คณะกรรมการ		
คณะกรรมการโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	9

รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (ใกล้องค์หลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ค.พันธุ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

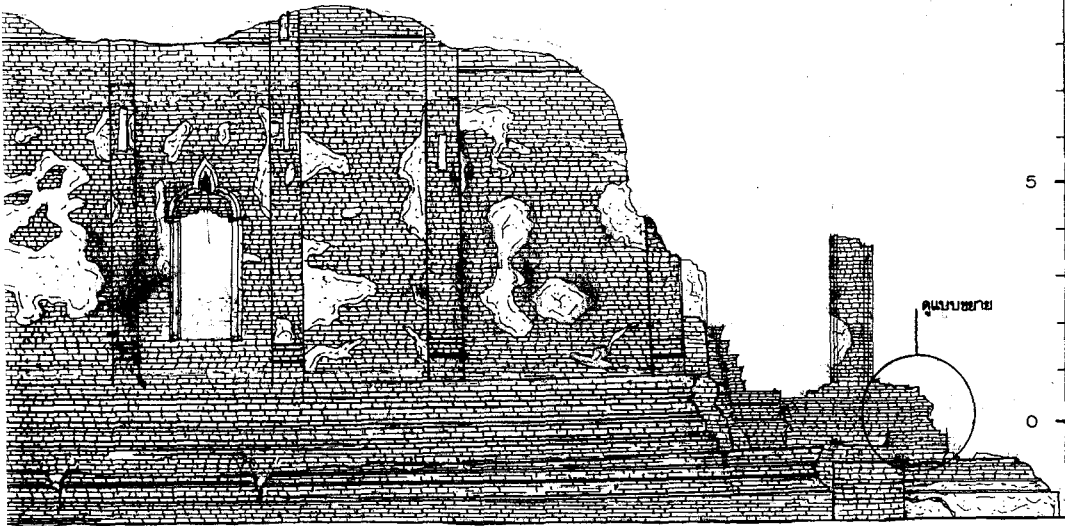
มาตราส่วน 1:75

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูปฏิสังขรณ์

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

15
10
5
0

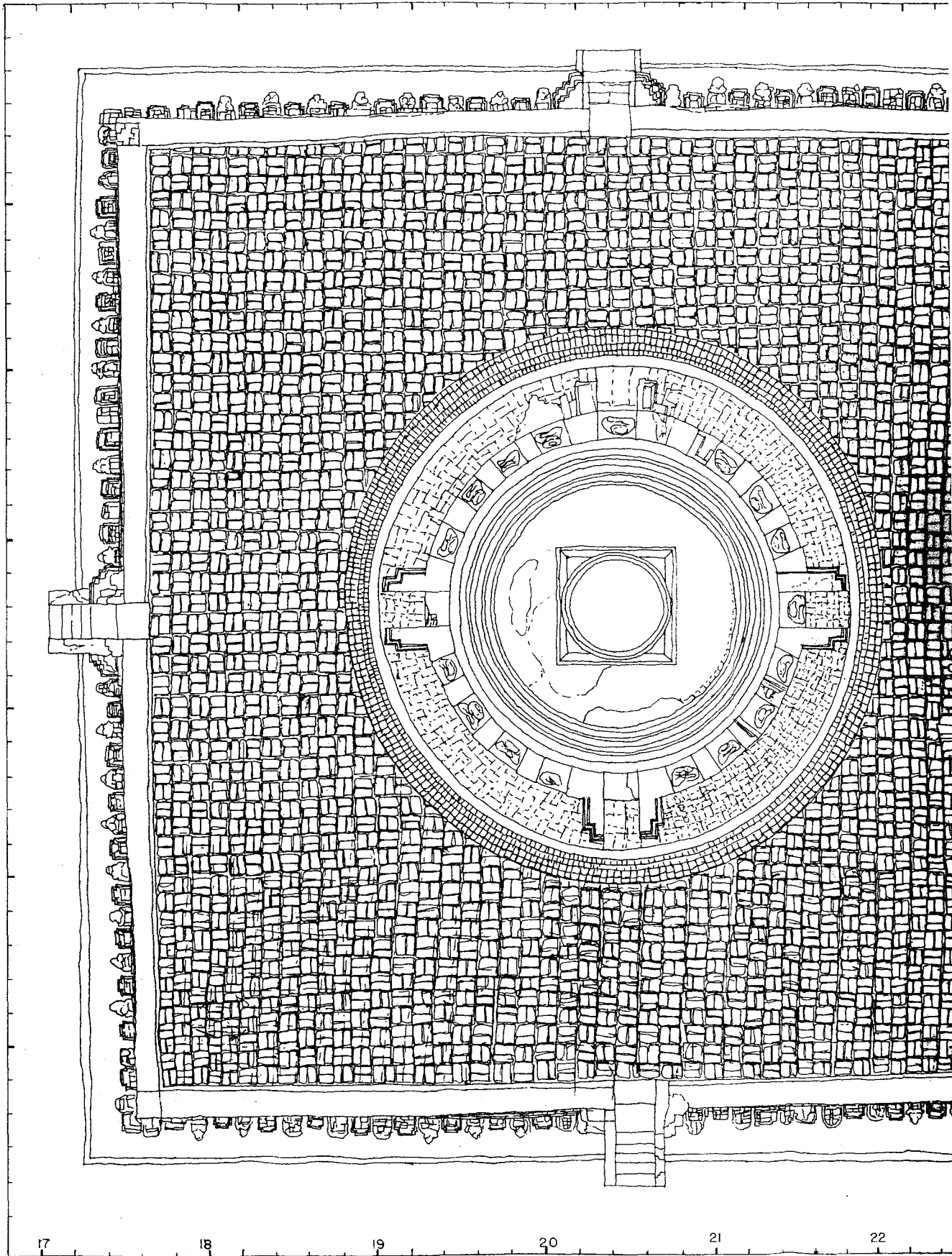

ดูแบบขยาย

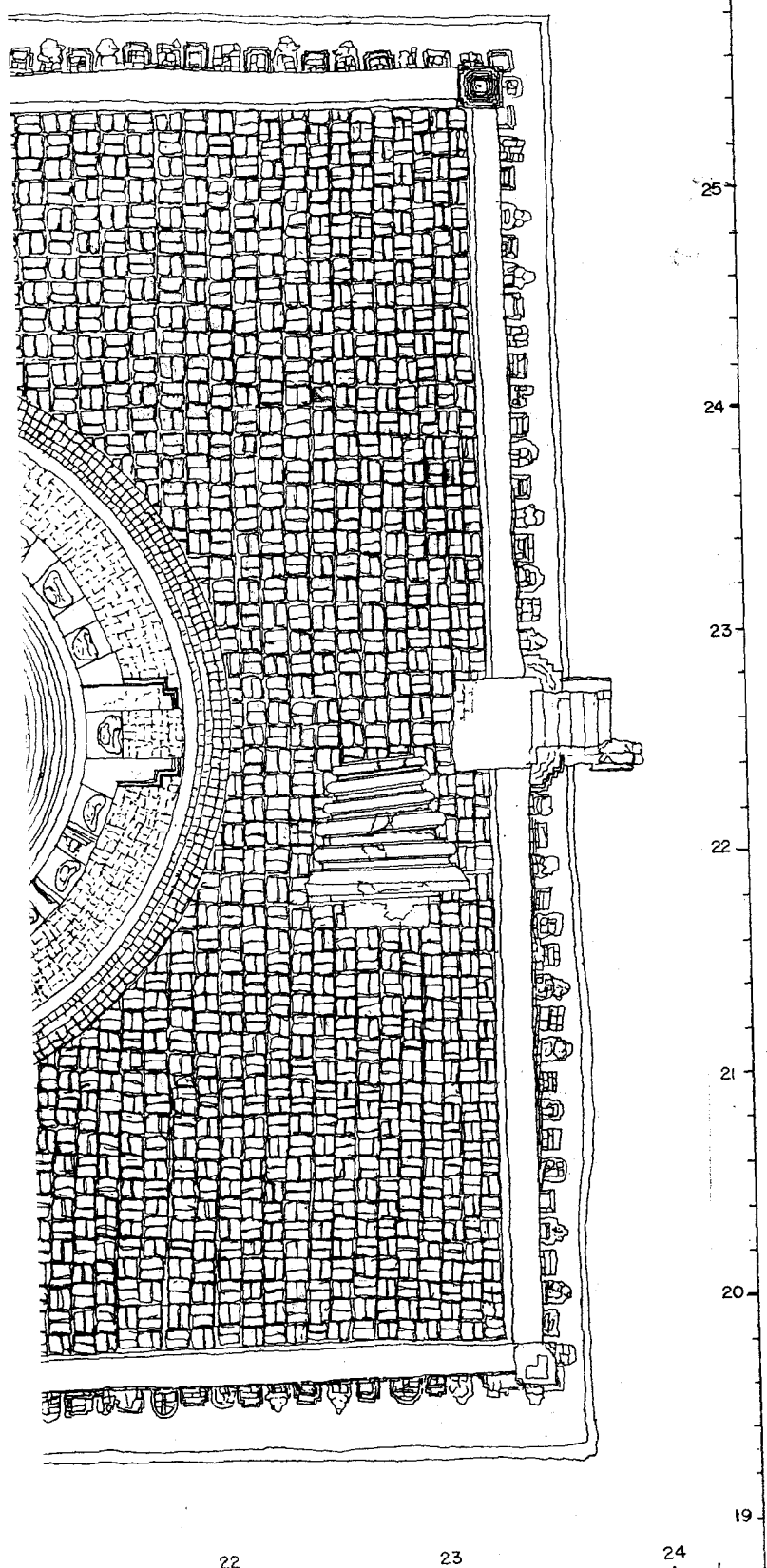
-2.043

35 36 37 38 39

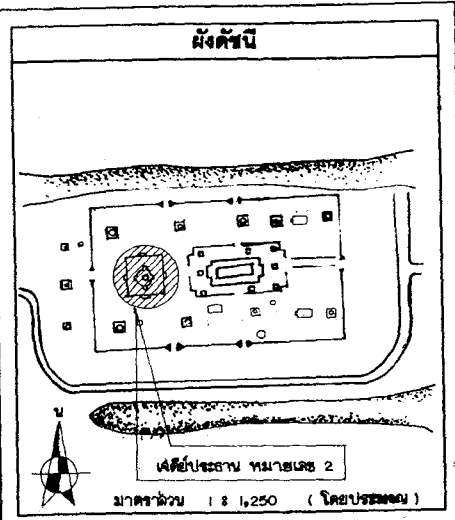
วันที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิชากรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายไพชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายอดด คงเชิษ ๓๑ ส.น.บ.ค.ท.ท.๓ ประธานกรรมการ			
2	นายเชนภ สิทนามาศย์ ๓๑ อ.อุทธานา กรรมการ			
3	นายอัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าพนักงานบริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกิตติ อัญงค์ดี นักโบราณคดี7๖ กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิทชณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายพชรศักดิ์ เข็มขจร นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			

รูปผังพื้นที่เจดีย์ประธาน
มาตราส่วน 1:75

ผังพื้นที่
เจดีย์ประธาน หมายเลข 2
มาตราส่วน 1:250 (โดยประมาณ)

รายการ

คำเป็นงานโดย
ทางศูนย์งานจำกัด สุทธิเกียรติสง
๑๘ หมู่ ๘ ต.เมืองเก่าเมือง
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพชร เข็มขจร	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิทย์ วิเศษแสนยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ฉะภาง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ เบตร์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนชนะ อังศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

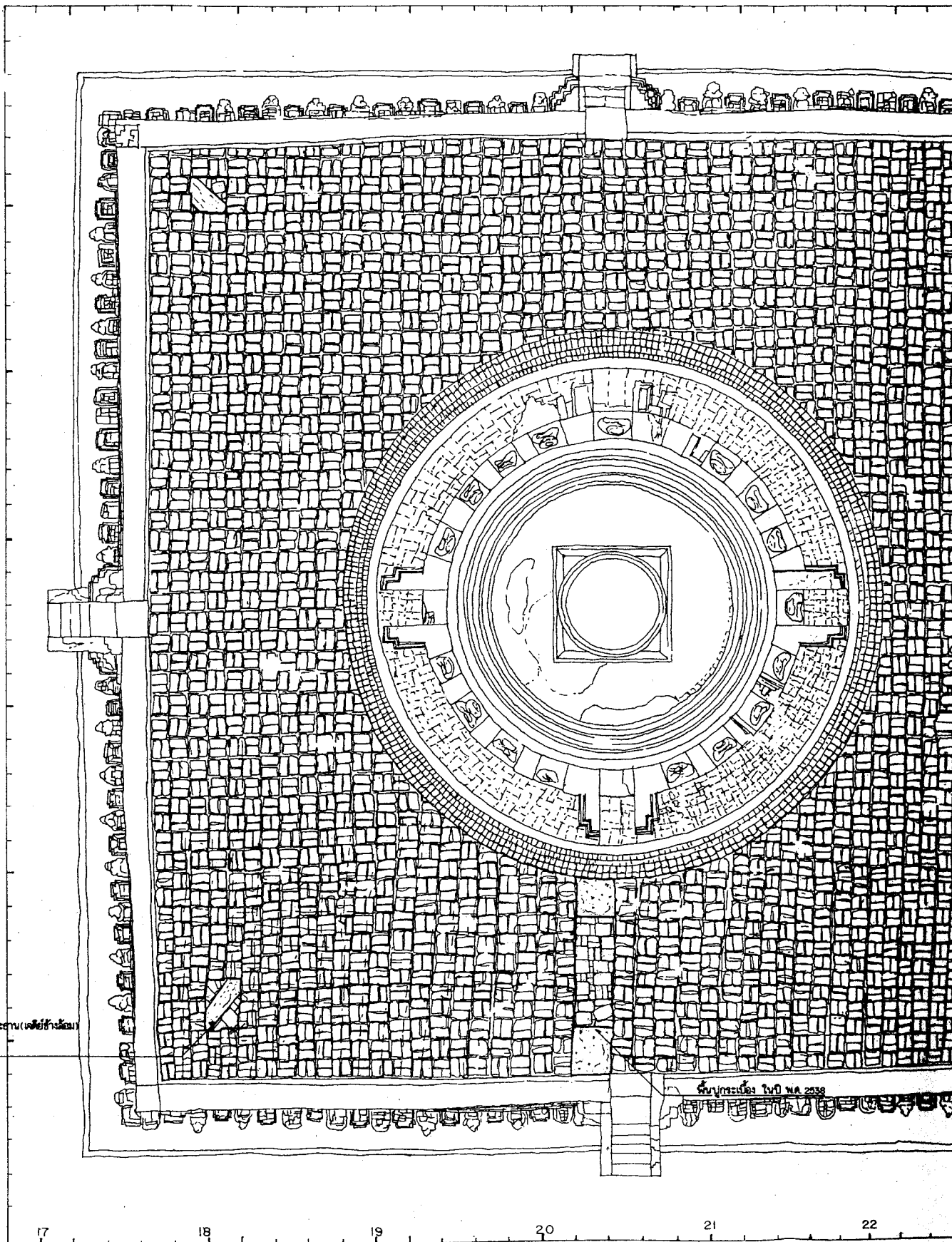
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

ตนฝ่ายวิชาการ		
ตนฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	10
รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (ภาพหลังการขุดแต่ง)			
ที่ตั้ง : ต.พันควา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา			
ผู้จัดทำ : รูปผังพื้นที่เจดีย์ประธาน หมายเลข 2		มาตราส่วน 1:75	
โครงการอนุรักษ์และพัฒนารูปแบบโบราณสถาน			
ดำเนินงานโบราณคดีและศิลปกรรมโบราณสถาน หมายเลขที่ ๓3 พระนครศรีอยุธยา			
กรมศิลปากร			

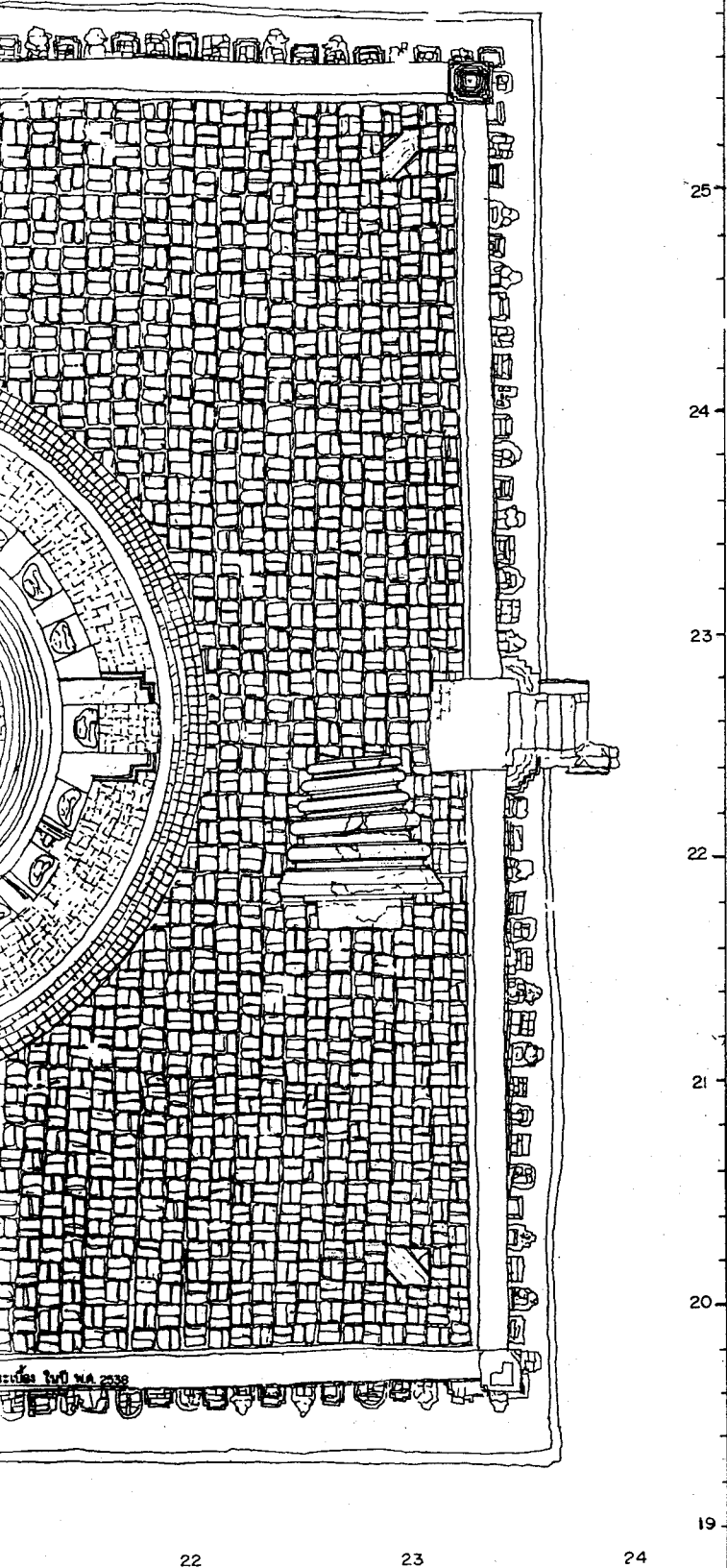
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

ภาพ คล.๒. เมื่อครั้งการบูรณะเจดีย์ประธาน (เพื่อช่างเขียน)
ในปี พ.ศ. 2538

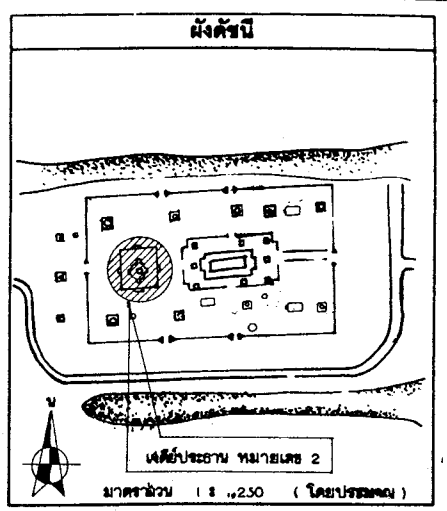
ศูนย์โบราณคดี 7 ปี พ.ศ. 2538

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายชด แดงเชิด ๓๐.๓๖๔.๖๓.๗๖3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนค สีหามาตย์ ผอ. อุทธานา			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7			
4	นางสาวกิตติ อุดงคิ นักโบราณคดี7๖			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเพชฌิตกดี เสนาะระ นายช่างโยธา7 กรรมการ			

26
25
24
23
22
21
20
19

รูปผังพื้นที่เจดีย์ประธาน
มาตราส่วน 1:75

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางอนุสาวรีย์ วัดสุทัศน์สุทนต์ ๙
๑8 พฤษภาคม ๒๕๖๓
อ.भागปะชิน พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายชด แดงเชิด	9/
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงคะนันทนาการ	18/
ช่างศิลปกรรม	นายเชนค สีหามาตย์	
นักโบราณคดี	นาง วรเชษฐ เปศล	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

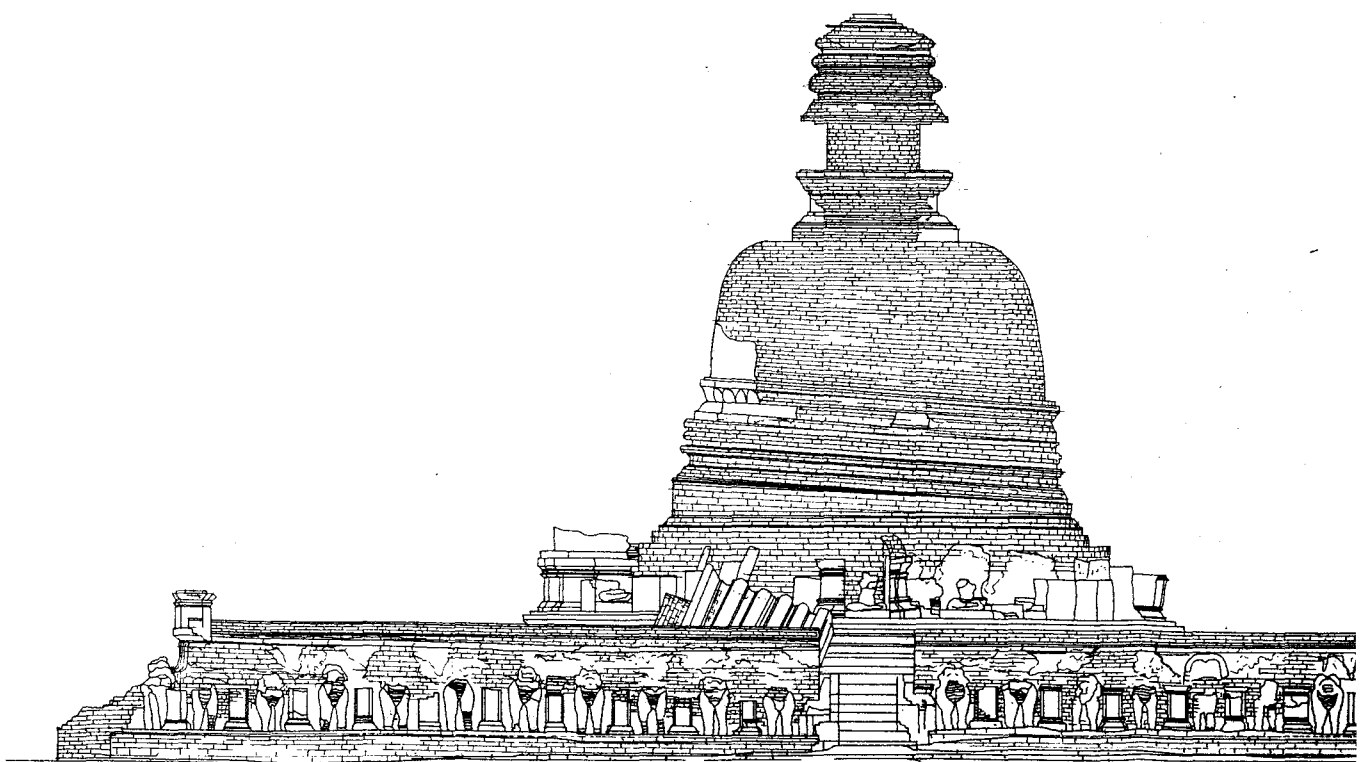
ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ	
นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการทางศิลป	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ	
พน.ฝ่ายวิชาการ	
พน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนัก	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	11
รูปแบบ : วัฒนธรรม (ใต้ภาพหลังการขุดแต่ง)			
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา			
รูปผังพื้นที่เจดีย์ประธาน หมายเลข 2 (การขุดค้น)		มาตราส่วน 1 : 75	
โครงการอนุรักษ์และพัฒนามรดกวัฒนธรรม			
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๗3 พระนครศรีอยุธยา			
กรมศิลปากร			

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสุก แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจมก สีตมาศรี ผอ.อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวนภิศพิศ ชาญคงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กันต์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

19

20

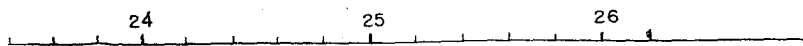
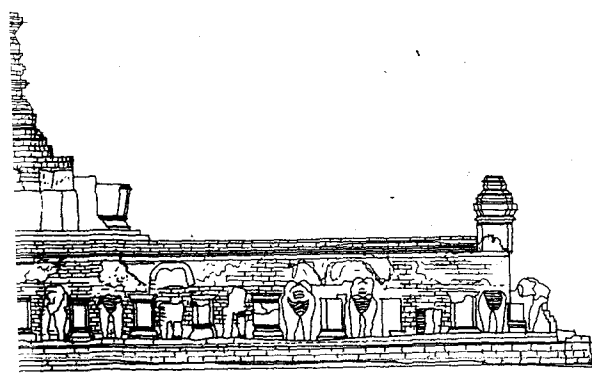
21

22

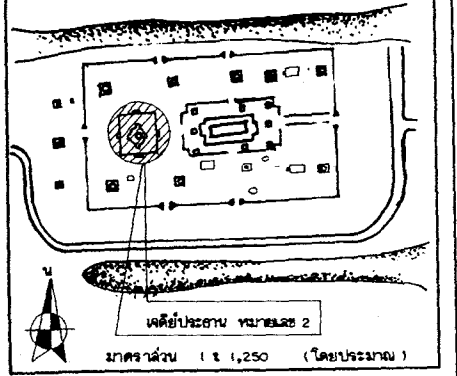
23

24

รูปตั้งเจดีย์ประธานด้านทิศตะวันออก หมายเลข 2

รูปถ่าย 2

ผังตัวแปล

เจดีย์ประธาน หมายเลข 2
มาตราส่วน 1 : 1,250 (โดยประมาณ)

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานกำกับดูแล
 ๑๖ หมู่ ๘ ต.เมืองเก่า
 อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก

นางสาววรา	นางนงนุช ใจเย็น	21
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	๒๑
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	
นางนงนุช ใจเย็น	นางนงนุช ใจเย็น	

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		
นางนงนุช ใจเย็น		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	12

รูปแบบ : วัฒนธรรม (ศึกษาค้นคว้า)

ที่ตั้ง : ต.เมืองเก่า อ.เมืองพิษณุโลก จ.พิษณุโลก

เลขที่ : เจดีย์ประธาน หมายเลข 2 มาตราส่วน 1 : 75

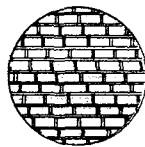
โครงการอนุรักษ์และพัฒนารูปแบบ
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 พิษณุโลก จ.พิษณุโลก

กรมศิลปากร

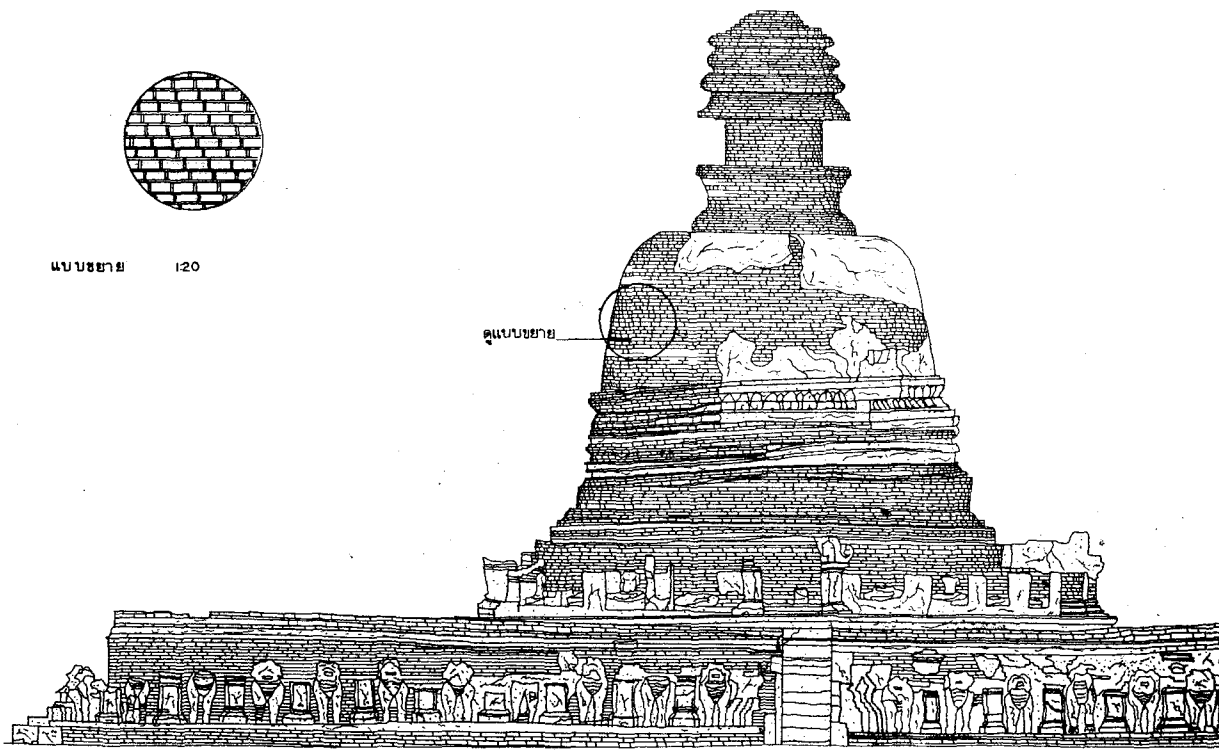
16
10
5
0
-2/62

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศักดิ์ แดงเชิดส ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเนนท สีนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางชนกภัคพิศ อู่คุ้มดี นักโบราณคดี7ว. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ภรณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจริยะ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

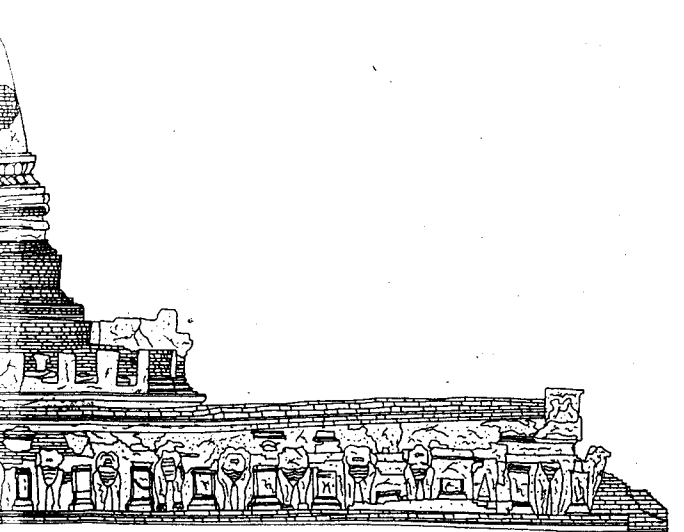
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 8			

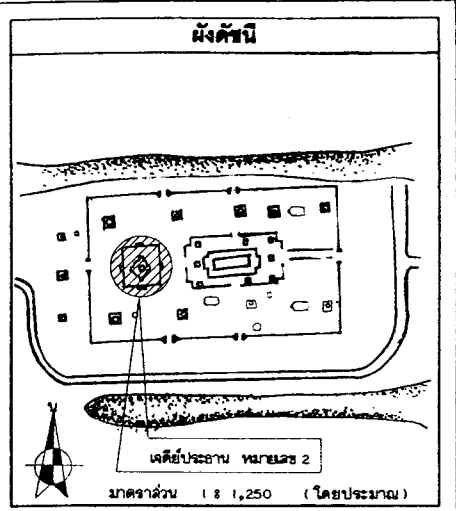
แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์ประธานด้านทิศตะวันตก หมายเลข 2

22 21 20 19

รายการ

คำเนิงานโดย
นางสุนทรจำนงค์ สุทธิศรีภานุภาน
๑๑ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๓๖
กรมศิลปากร

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชัยสิทธิ์	10/11/36
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงห์ชนะลาภพงษ์	Exp
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย สว่าง	
นักโบราณคดี	นายจรัสชัย เปศล	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมณฑล อังศิลา	
คู่มือสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

15
10
5
0
-2.162

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักมานุษยวิทยา		
ผู้อำนวยการสำนักภาษา		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	13

ผังรูปแบบ : วัดพระเชตุพน (ด้ภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ส.พันธุวา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง เจดีย์ประธาน หมายเลข 2
มาตราส่วน 1 : 75

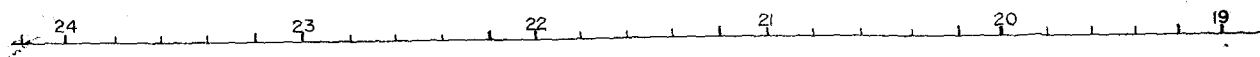
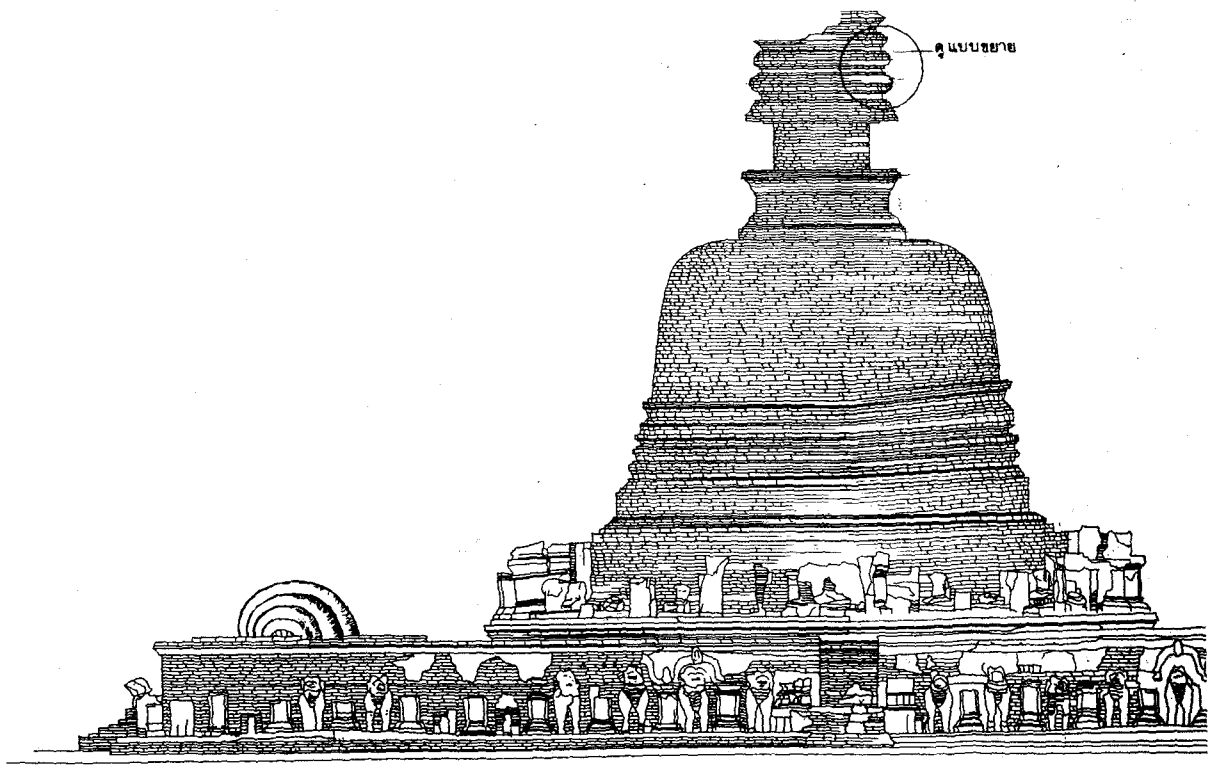
โครงการขุดค้นและพิพิธภัณฑสถาน
สำนักมานุษยวิทยาและพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติ ศ.๖ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

พ.ศ. ๒๕๓๖ ๒

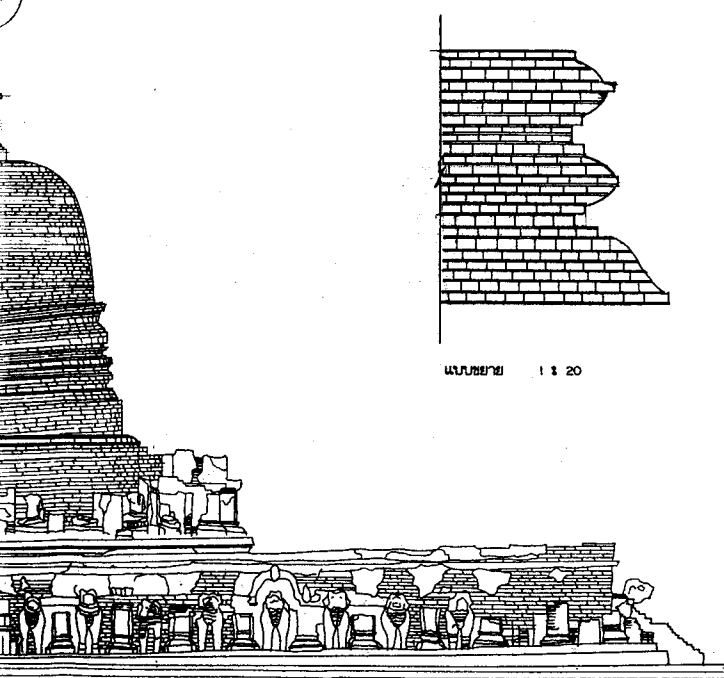
ชื่อ	วันที	หมายเหตุ
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี

ชื่อ	วันที	หมายเหตุ
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี
นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง	ม.ค. ๒๕๖๓	พิธี

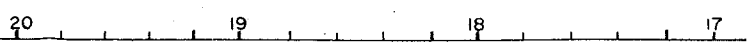
รูปตั้งเจดีย์ประธานด้านทิศเหนือ หมายเลข 2
มาตราส่วน 1 : 75

ดูแบบขยาย

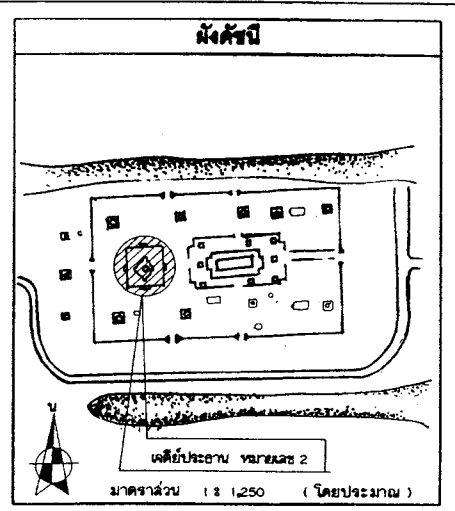

แบบขยาย 1 : 20

-2.294

หมายเลข 2

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางทูลส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
98 หมู่ 6 ต.เขื่อนขันธ์กาบแก้วเสลา
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล คุ้มชัย	ผู้ควบคุมงาน	นายธีรยุทธ สิงห์มงคลพรพงษ์
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงห์มงคลพรพงษ์	นักโบราณคดี	นายชวรงค์ เบญจ
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย วัฒนา	นักประวัติศาสตร์ศิลปะ	นายมีนชนะ ธงสีลา
นักโบราณคดี	นายชวรงค์ เบญจ	ผู้เขียนรายงานโบราณคดี	
สถาปนิก	นายมีนชนะ ธงสีลา		
ภูมิสถาปนิก			

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	14

ผังรูปแบบ : วัดเพียงดม (ใต้ภาพผังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

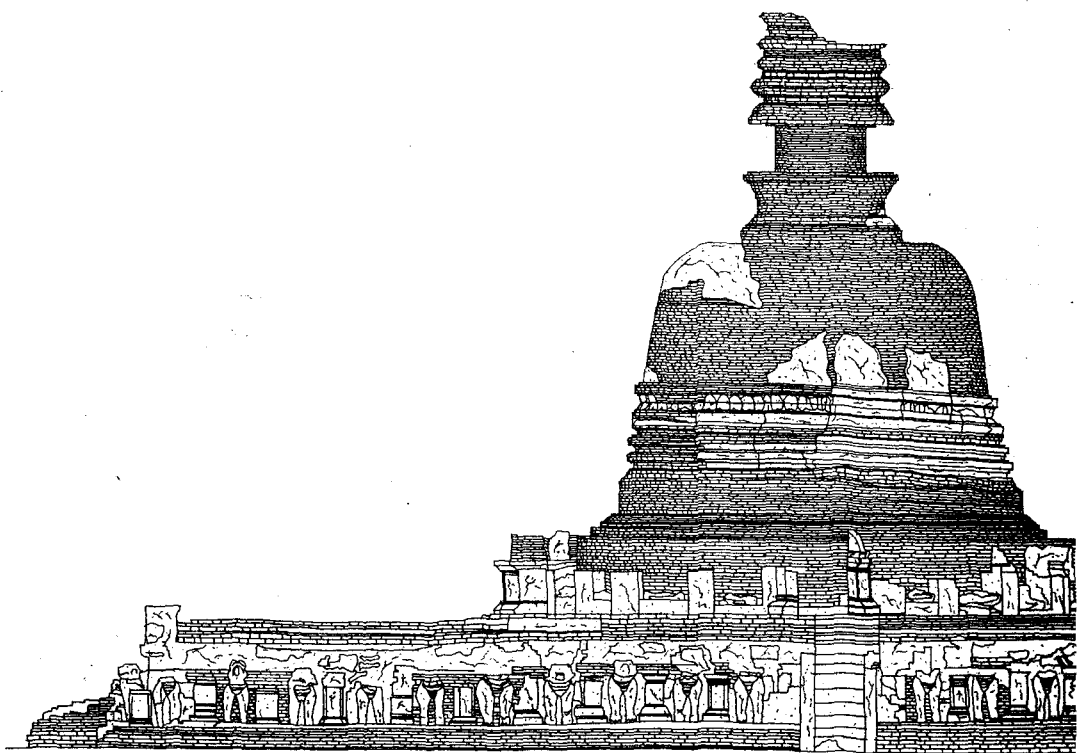
เลขที่ : เจดีย์ประธาน หมายเลข 2 มาตราส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

วันที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายสศ แสงเชิด ผอ. สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
	นายเนก สีหามาศ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
	นางสาวกัญจน์ ชูคุ้มดี นักโบราณคดี7ว. กรรมการ			
	นายเมธา วิจิระณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
	นางสาวทัศนีย์ภรณ์ สุทธาศรีน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
	นายเทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

วันที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายเมธา วิจิระณะ นักโบราณคดี 7			
	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

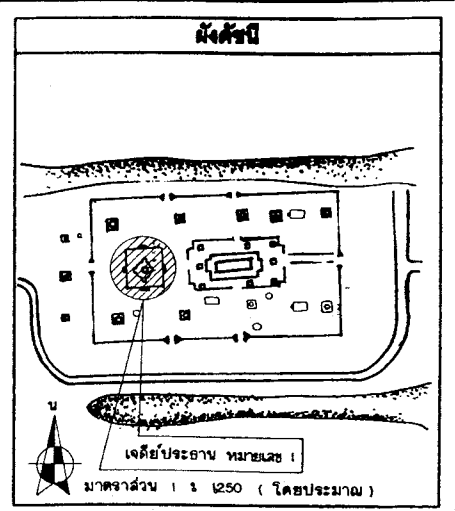
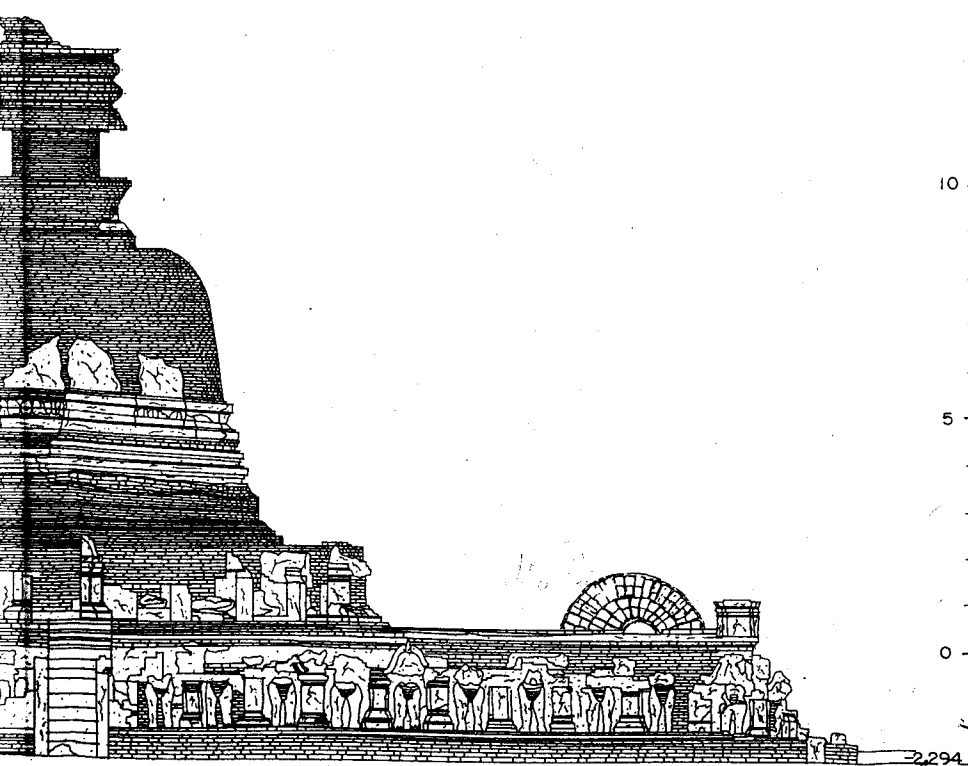
17

18

19

20

21

รายการ

คำเป็นงานโดย
 หน่วยงานจากัด สุวทิวทัศน์
 ๑/๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชัยภูมิ	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรพล อิงคะธนะมาศ	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศรทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ เปาจิ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฏฐะ ธนิตา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการด้านศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการด้านศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	15

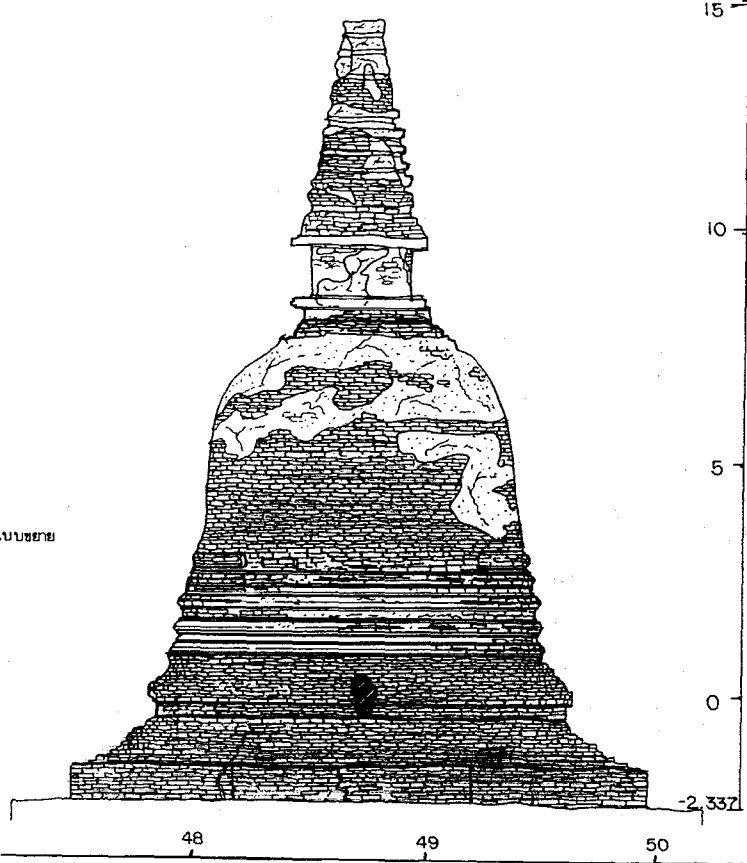
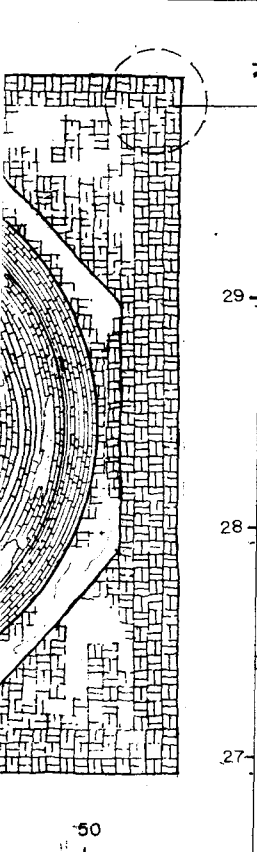
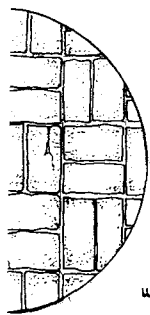
รูปแบบ : วัฒนธรรม (ไม้ภาพหลังการขุดแต่ง)

ผู้จัดทำ : ส.พันดา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

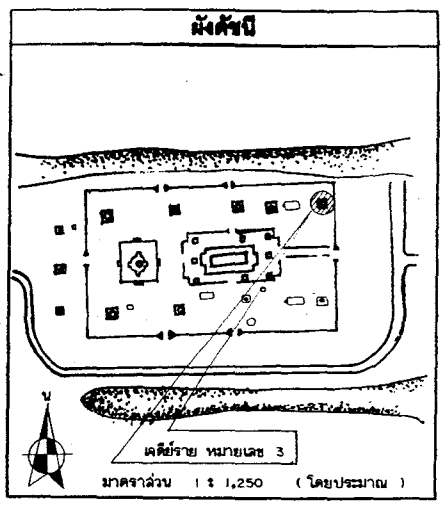
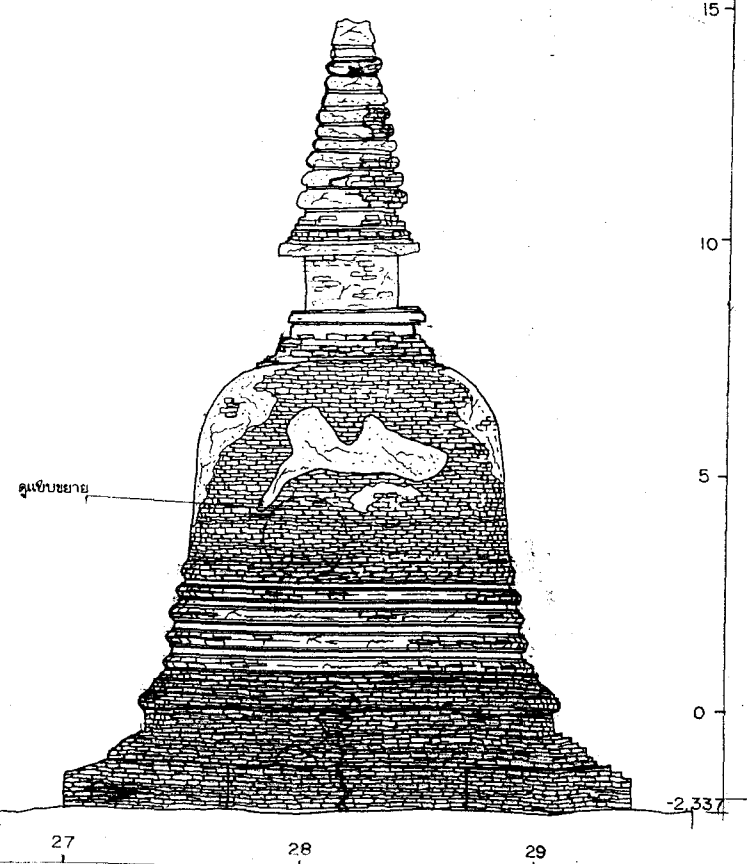
ผู้ตรวจสอบ : เจดีย์ประธาน หมายเลข 2
 ๑/๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓

โครงการขุดค้นและพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและศิลปวัฒนธรรม
 หมายเลข ๓๖ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 3)

ผังค้ำยัน

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานจากัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 ๑๖ หมู่ ๑ ต.เมืองพานิชย์
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนพล จันทิพย์	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรภพ สิงห์วัฒนสาคร	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรงค์ชัย เปาศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายนิพนธ์ อดิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโบราณคดี		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
	2	52	16

รูปแบบ : วัดทองคณ (วัดพหลโยธิน)

ที่ตั้ง : ต.พันดรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

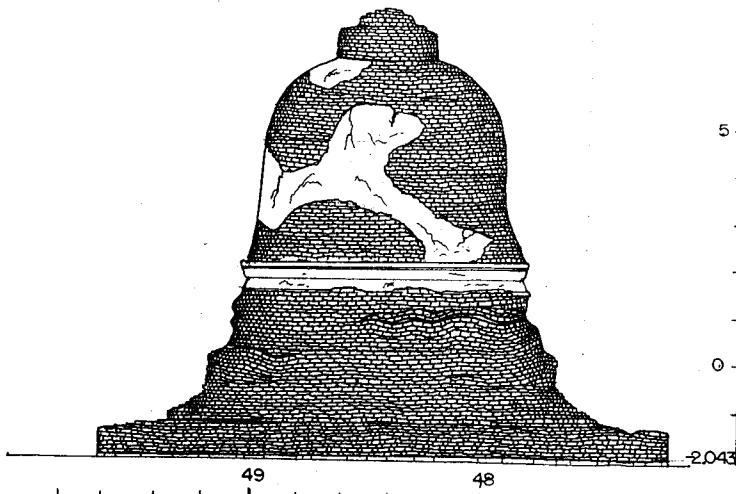
เลขที่ : เจดีย์ราย หมายเลข 3

มาตราส่วน 1 : 75

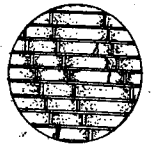
โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๓ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

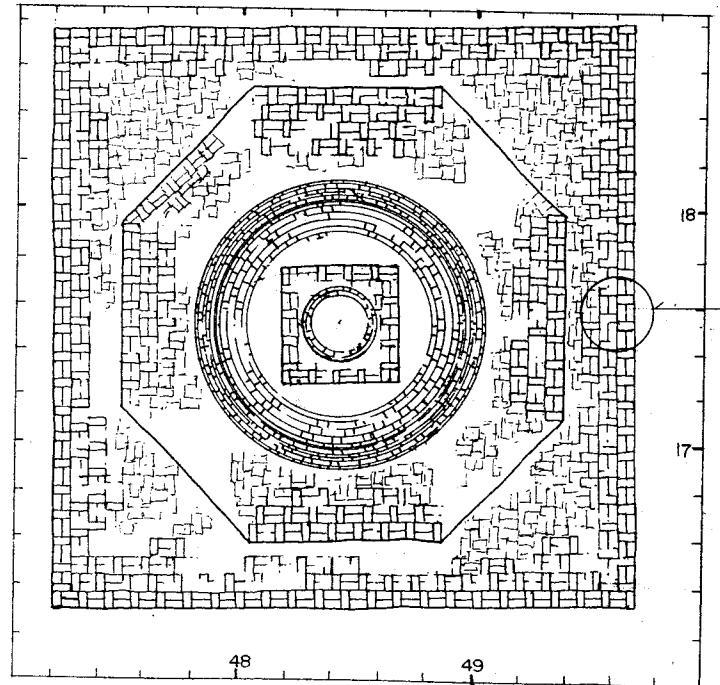
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 4)

แบบขยาย 1:20

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แฉงเชิด มอ.สนจ.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีหามาตย์ มอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเขียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวศุภกิติ อยู่คดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาดิษฐ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

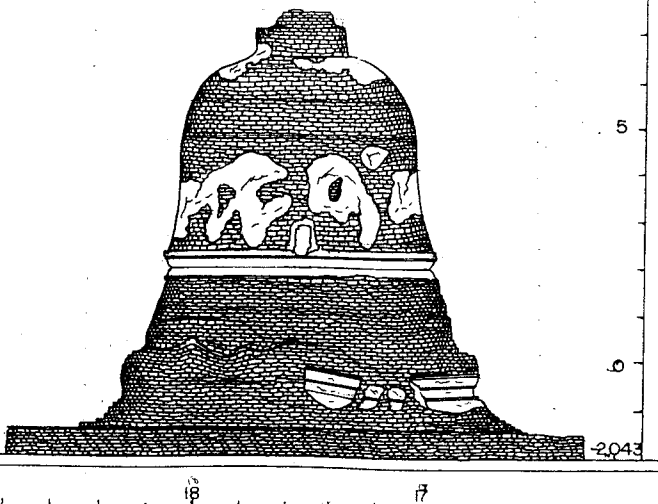

แบบขยาย

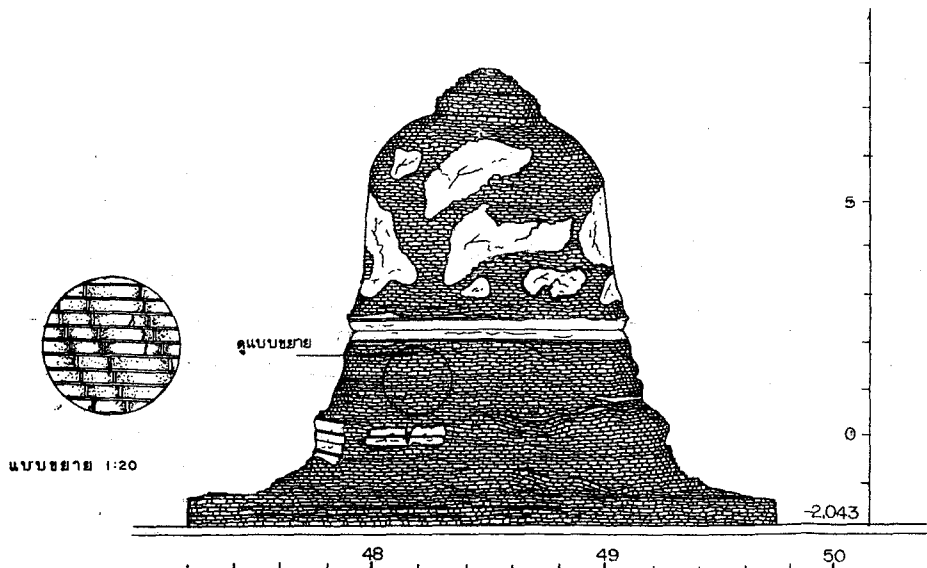
รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 4)

มาตราส่วน

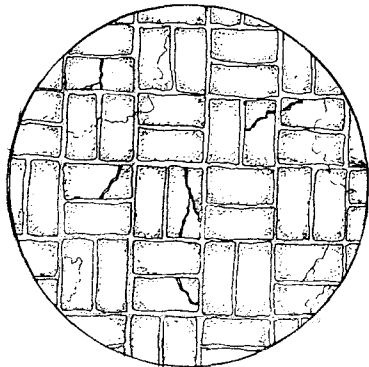
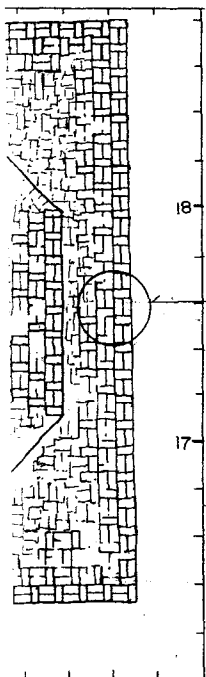
1 : 75

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 4)

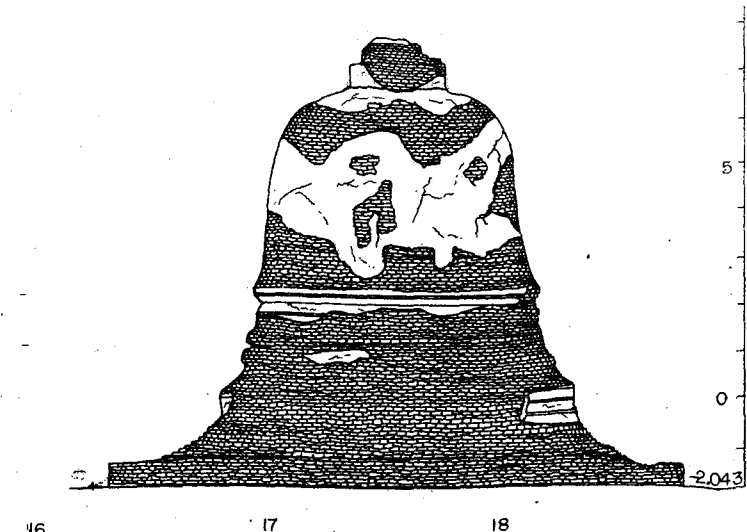
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 4)

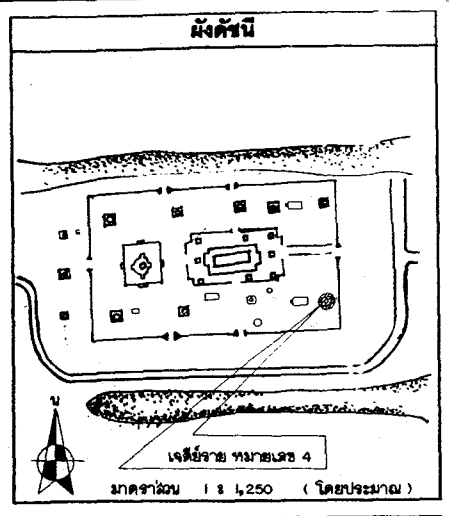
แบบขยาย 1:20

รายละเอียด

1:75

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 4)

รายการ

คำเป็นงานโดย
 ทางศูนย์วิจัยศิลปวิทยาการ
 ๑๖ หมู่ ๘ ต.เมืองเก่าเมือง
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด จันทิมา	๕
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สีระสมชายพงศ์	๒๖
ช่างศิลปกรรม	นายสมเกียรติ ธรรมพงษ์	๒๖
นักโบราณคดี	นายวราเชนทร์ เบญจ	๒๖
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายนิพนธ์ อนุชา	
คู่มือสถาปนิก		
ผู้เขียนรายงานโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ผู้อำนวยการ		
นายช่างโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักช่าง		
ผู้อำนวยการสำนักช่าง		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	17

รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (สลักหลังการขุดแต่ง)

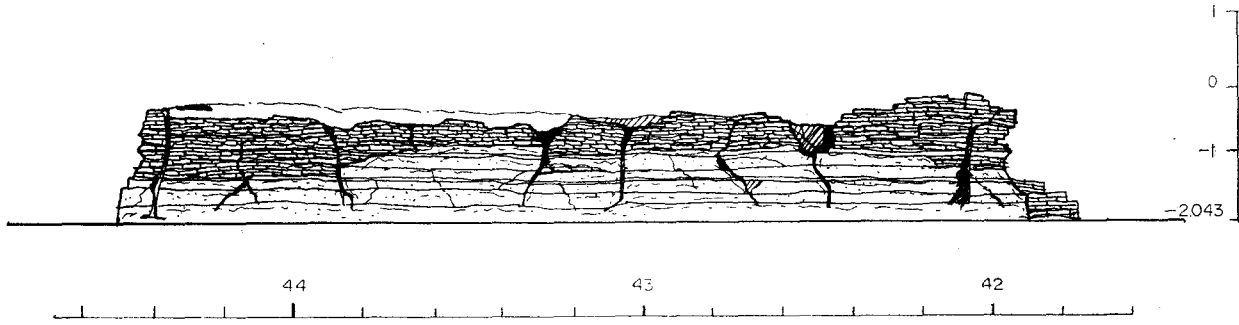
ที่ตั้ง : ต.เมืองเก่า อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้
 หมายเลข 4 ภาคตะวันออก 1:75

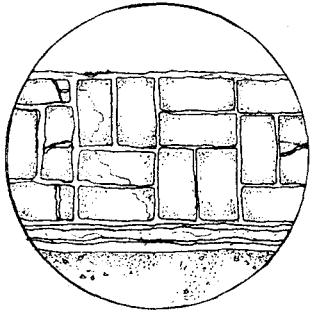
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาระบบโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๓3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

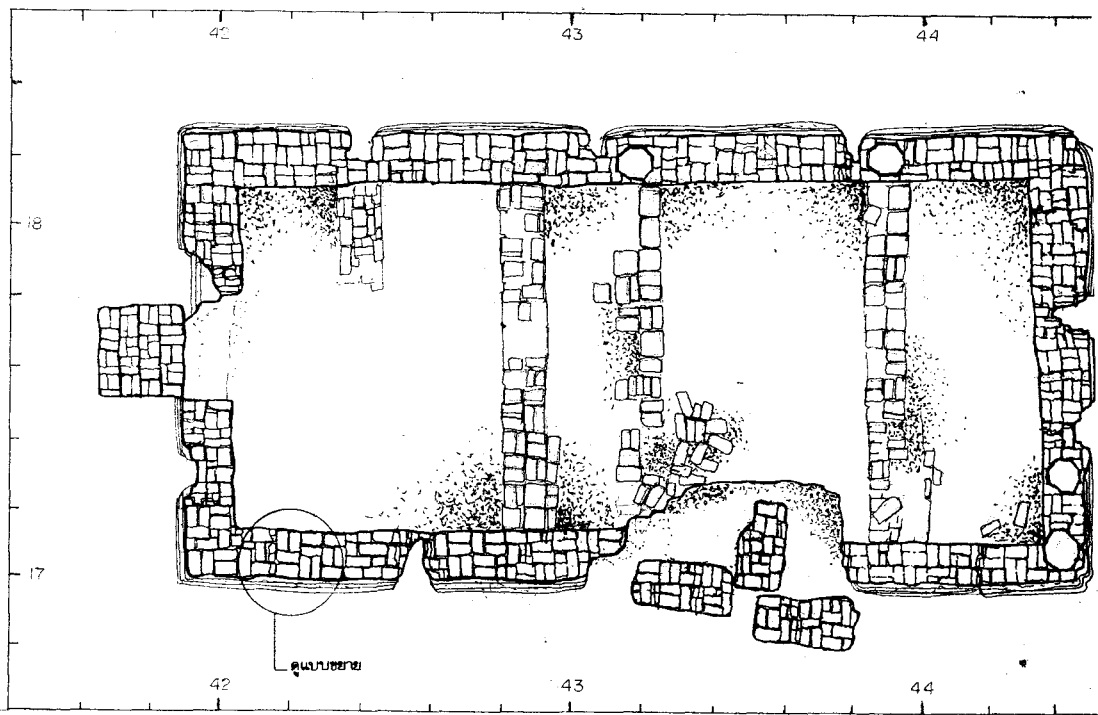
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ณะ บัณฑิตภาคที่ 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

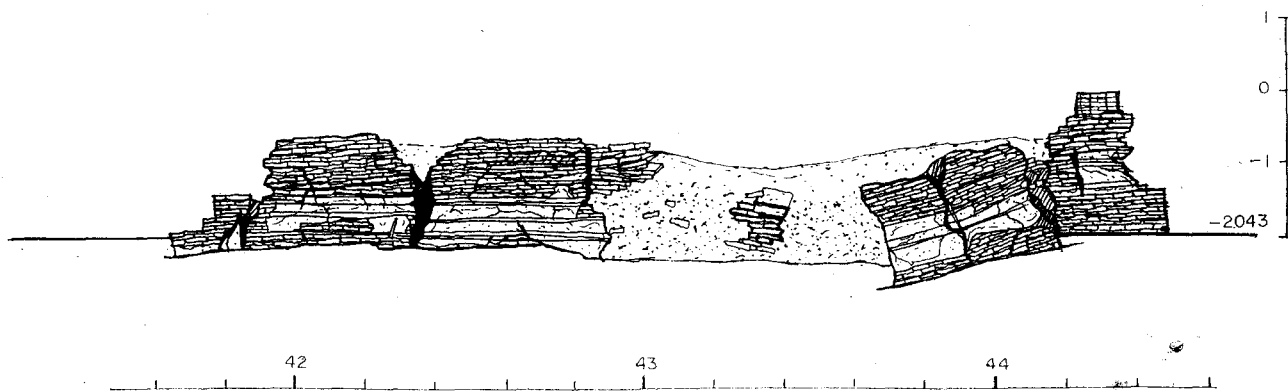
รูปตั้งวิหาร ด้านทิศเหนือ

แบบขยาย 1:20

ผังพื้นวิหาร หมายเลข 5
มาตราส่วน 1:50

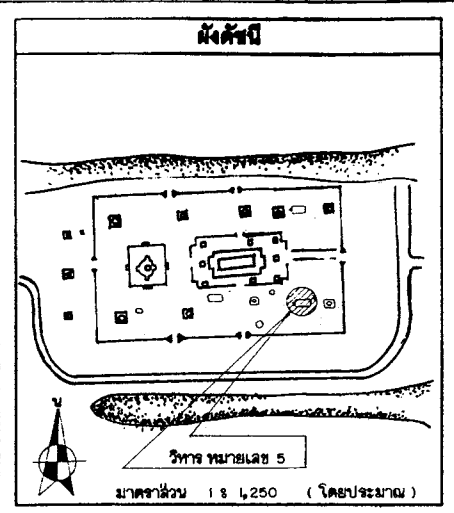

รูปตั้งวิหาร ด้านทิศใต้

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แสงเอียด ผอ. สนง. บค. พช. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิทธิมาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชาว์ เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญญา อัญญาดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจ๊ะ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

รูปตั้งวิหาร ด้านทิศตะวันออก

ผังด้าน

วิหาร หมายเลข 5

มาตราส่วน 1 : 1,250 (โดยประมาณ)

ดำเนินการโดย

ทางทุนส่วนตัว สหกรณ์ก่อสร้าง

๑๖ หมู่ ๘ ต.เชียงรากน้อย

อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจสุริย	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์ตะนาศาพร	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศวทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ ปะที	
นักประวัติศาสตร์ท้องถิ่น		
สถาปนิก	นายวัฒน์ อดิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คนฝ่ายวิชาการ		
คนฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	18

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (ดูภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : รูปตั้งพื้น, รูปตั้งวิหาร

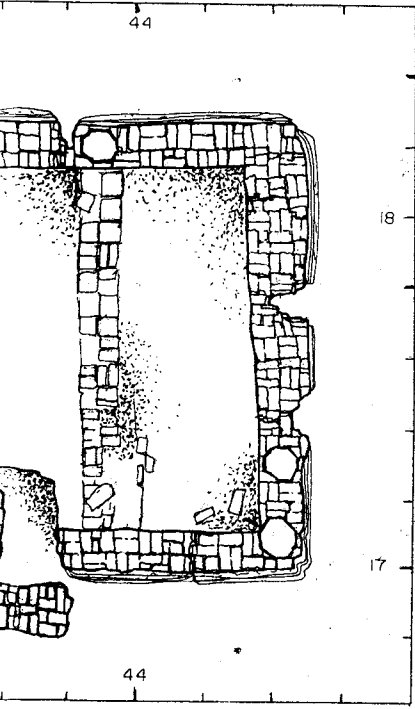
มาตราส่วน 1 : 75

หมายเลข 5

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาก่อนโบราณสถาน

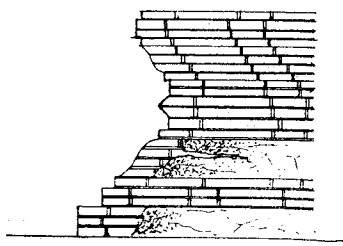
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

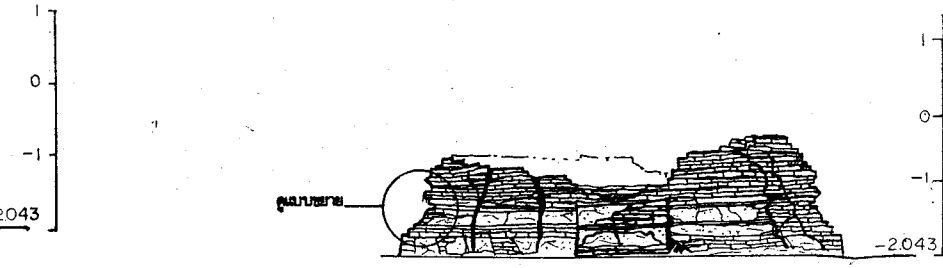

หมายเลข 5

1 : 50

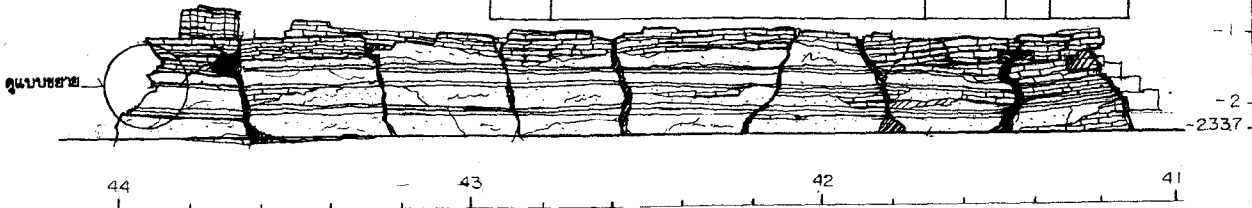
แบบขยาย 1 : 20

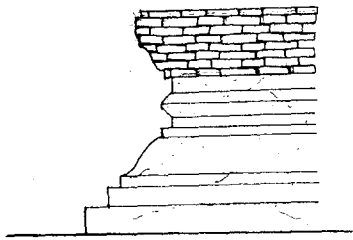
รูปตั้งวิหาร ด้านทิศตะวันตก

ลำดับที่	คณะกรรมการสำรวจทาง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แสงเรือง สด. ราชภัฏบ.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเสก เต็มมาตย์ พอ. สุทธานา กรรมการ			
3	นายธีรยุทธ ม่วงศรีเรือง เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวศุภกิติ ธัญรัตน์ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาวัฒน์ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เชนจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

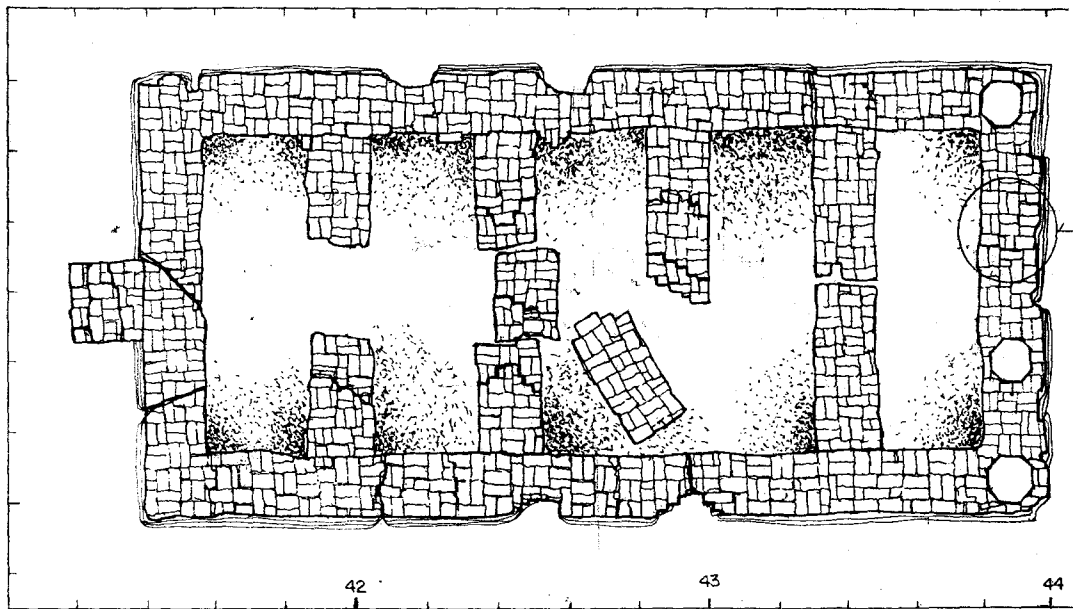
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

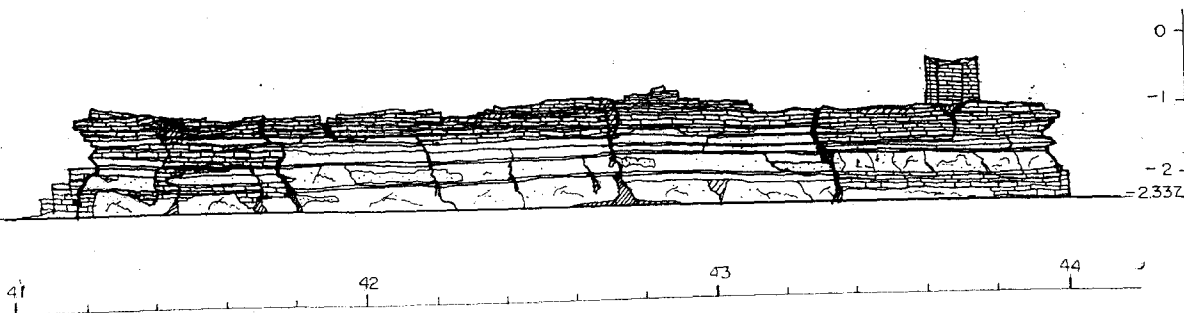
รูปผังวิหาร ด้านทิศเหนือ

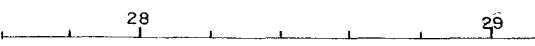
แบบขยาย 1 : 20

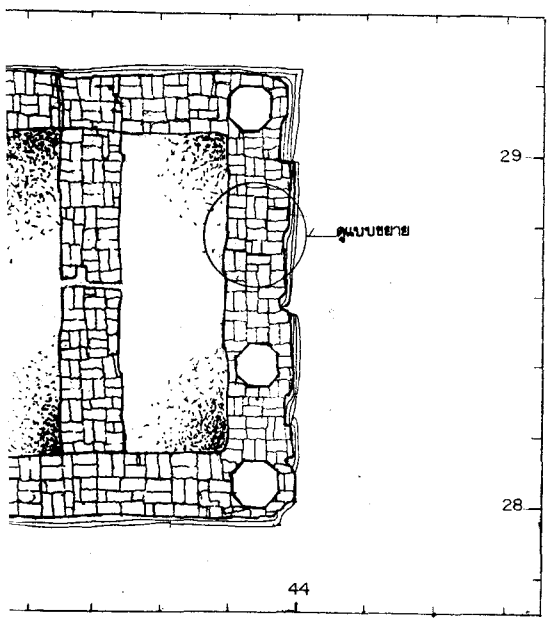
ผังพื้นวิหาร หมายเลข
มอดจาลวน 175

รูปผังวิหาร ด้านทิศใต้

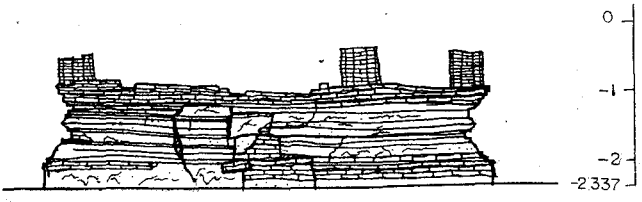
รูปตั้งวิหาร ด้านทิศตะวันออก

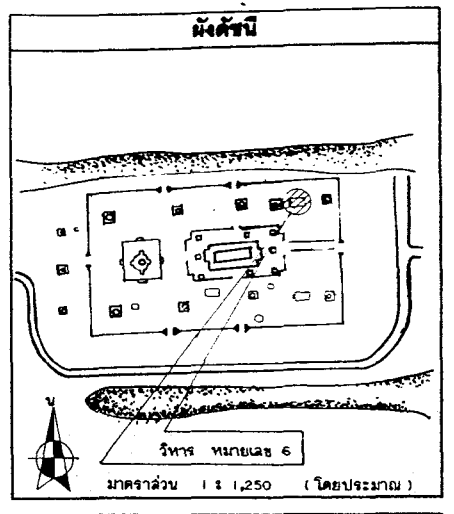
44

แบบขยาย 1:20

ผังพื้นวิหาร หมายเลข 6
มาตราส่วน 1:50

รูปตั้งวิหาร ด้านทิศตะวันตก

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางหน่วยงานจัด สฐก.กรุงเทพฯ
๑/๖ หมู่ ๖ ต.เมืองเก่า
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมพล จุฑิณี	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีรกุล อิศระสมานพงษ์	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะกอน	<i>[Signature]</i>
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ ทรัพย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายฉันทะ อธิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ		
นายช่างสำรวจ		
นายช่างโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	19

ผังรูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (ไม้ท้าวสิงการสุดแดง)

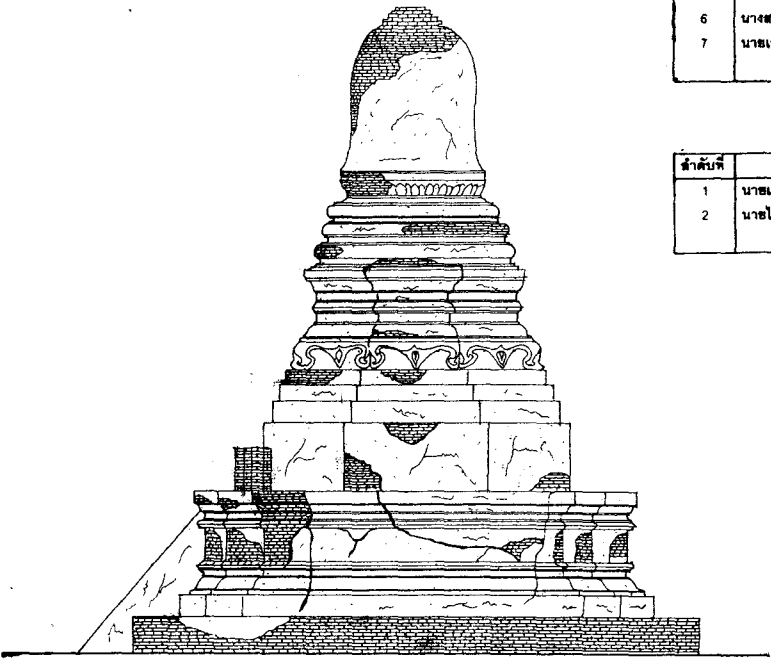
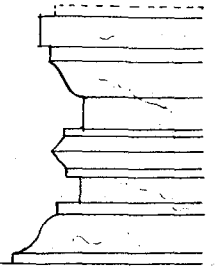
ที่ตั้ง : ต.พันนาค อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
แสดง รูปผังพื้น รูปตั้งวิหาร หมายเลข 6

โครงการอนุรักษ์และศึกษาโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๓3 พระนครศรีอยุธยา

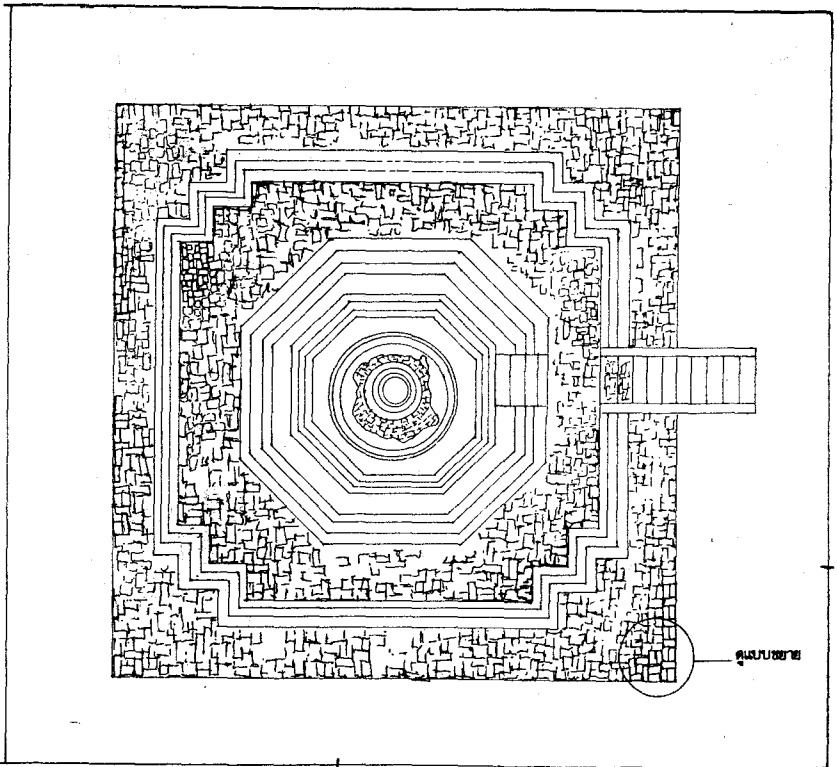
กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศ แคนงเอียด ผอ. สนง.บค. พช. ที่ 7 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนก สีหามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางฐานภักดิ์ หอญงค์ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจู่ระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

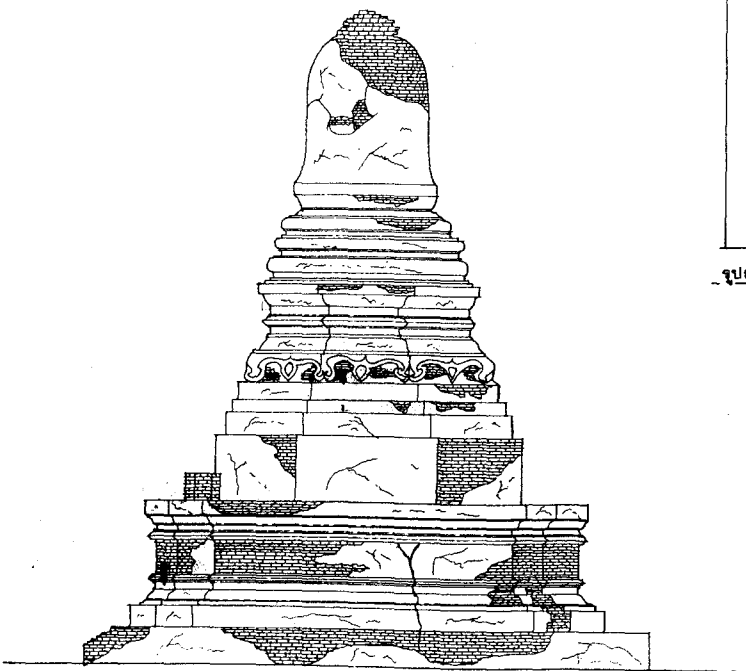
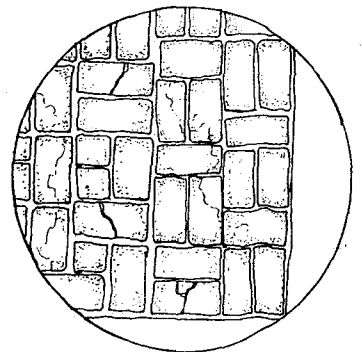

รูปตั้งเจดีย์ชาย ทิศเหนือ (หมายเลข 7)

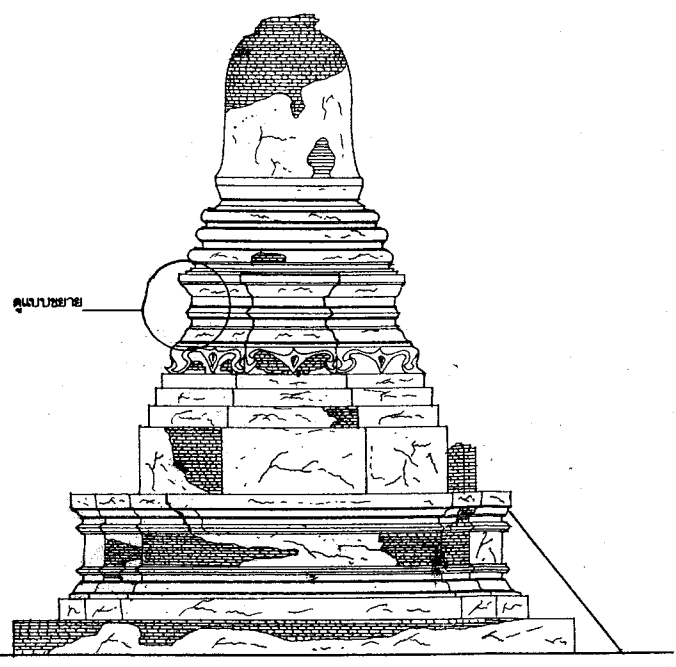
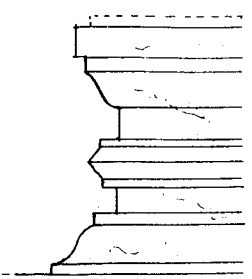

รูปผังพื้นเจดีย์ชาย หมายเลข 7 1:75

แบบขยาย 1:20

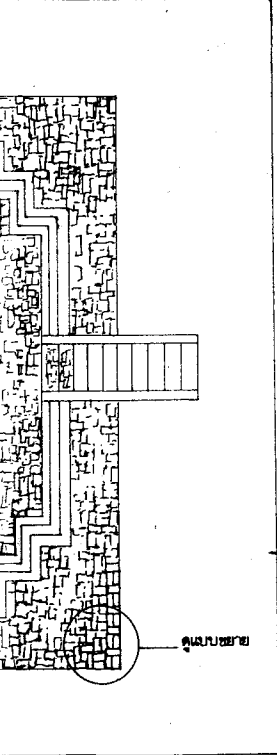

รูปตั้งเจดีย์ชาย ทิศใต้ (หมายเลข 7)

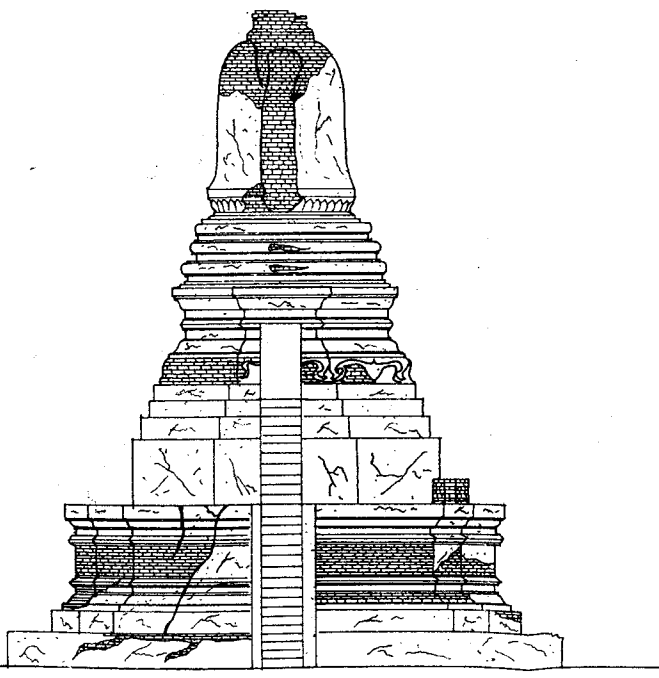
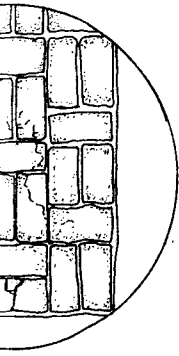
ดูแบบขยาย

รูปตั้งเจดีย์ราย วัดระวีวงศ์ (หมายเลข 7)

ดูแบบขยาย

ย 1:20

รูปตั้งเจดีย์ราย วัดระวีวงศ์ (หมายเลข 7)

ผังค้ำปี

เจดีย์ราย หมายเลข 7
มาตราส่วน 1 : 1,250 (โดยประมาณ)

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางนุชนสวนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
9/8 หมู่ 6 ต.เสียวรณน้อย
อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายนพดล จตุรัมย์	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนาษาพงษ์	ธีระกุล
ช่างศิลปกรรม	นายเจตน์ชัย ตะก่อง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ แปดสี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนทนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายฝ่ายวิชาการ		
นายฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	20

ผังรูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (ฉากหน้าวิหารอุตนแดง)

ที่ตั้ง : ต.หน้าควา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

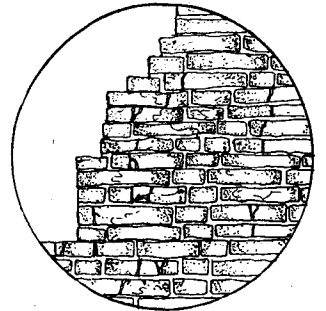
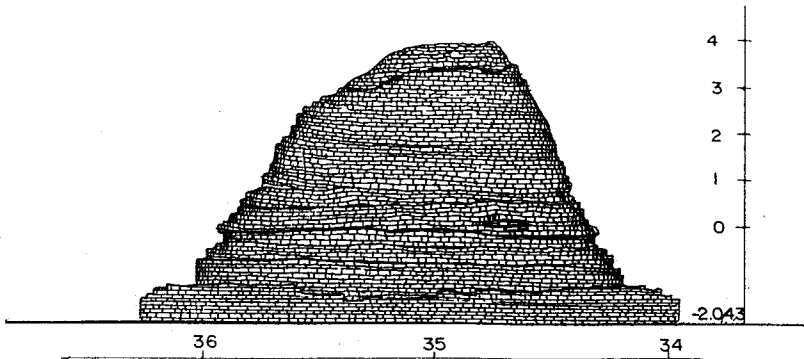
ผู้จัดทำ : รูปนั่งพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย

หมายเลข 7

โครงการบูรณะและพิพิธภัณฑสถาน

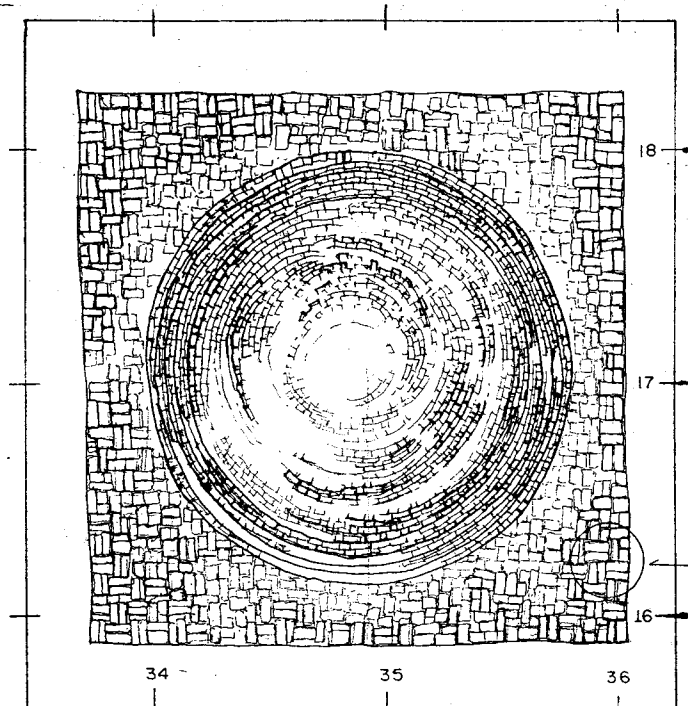
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 8)

ดูแบบขยาย

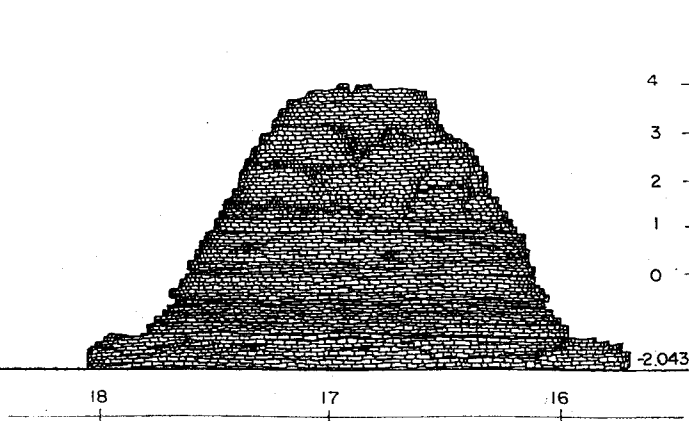
รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 8)

มาตราส่วน

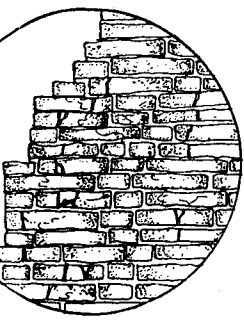
1:75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเชิด ผอ. สนง. บค. พ.ช. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีมานิตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางสาวศุภกิติ อัญงค์ดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

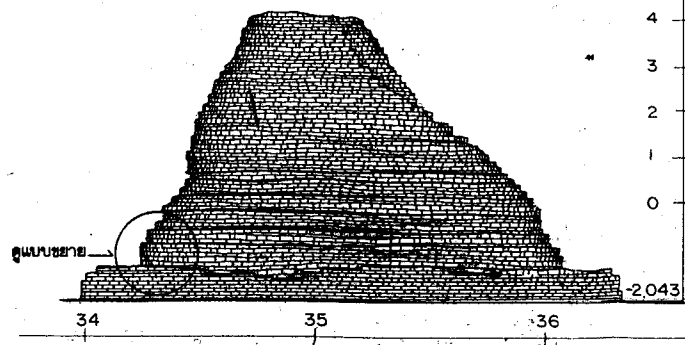
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

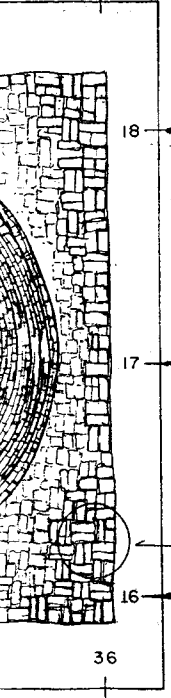
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 8)

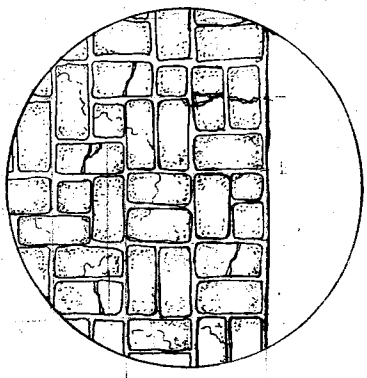
แบบขยาย 1:20

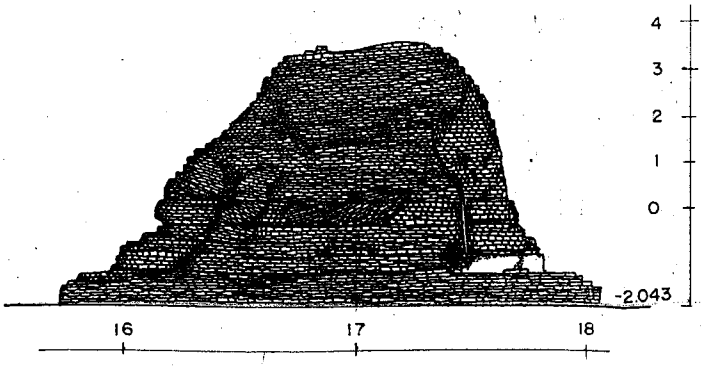
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 8)

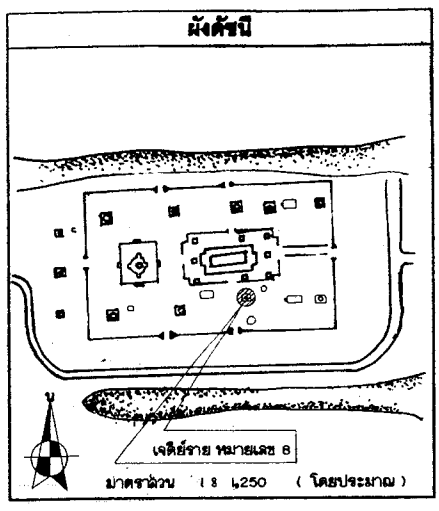
แบบขยาย 1:75

แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 8)

ผังค้ำปี

เจดีย์ราย หมายเลข 8
มาตราส่วน 1:250 (โดยประมาณ)

รายการ

ดำเนินการโดย

ทางมูลนิธิฯ ก่อสร้าง
๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๓
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล คุ้มชัย	7/5/23
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงห์รัตนสาคร	8/5/23
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ไม้สี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ ทะระ อดิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ทนายฝ่ายวิชาการ		
ทนายฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	21

รูปแบบ : วัดเพียงคน (สภาพหลังการขุดแต่ง)

ผู้ทำ : ศ.พันตรี อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้ผลิต : รูปตั้งพื้น รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 8

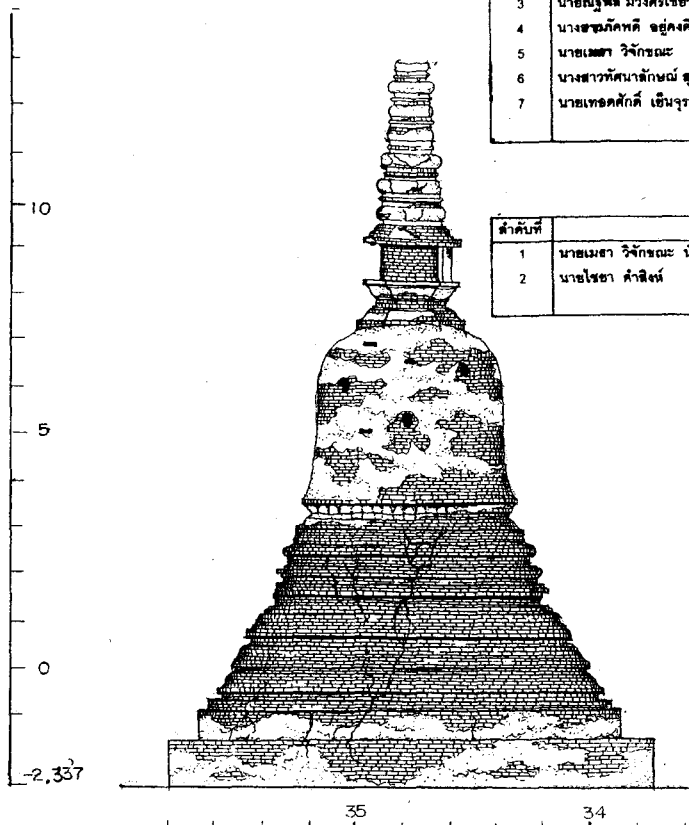
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

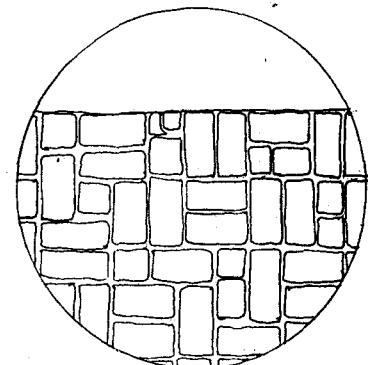
กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเชือก ออ.สนง.บค.พรทิว ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีหามาตย์ ออ.อุทธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางชัชวาลิณี อยู่คงดี นักโบราณคดี72. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา13 กรรมการ			

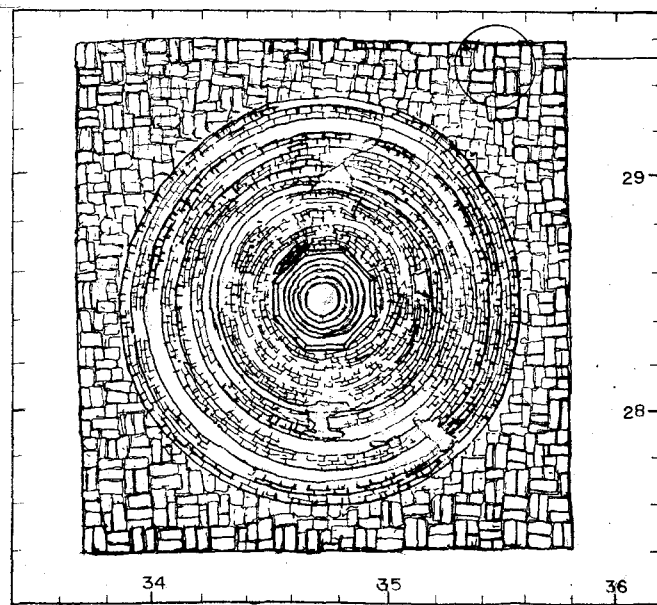
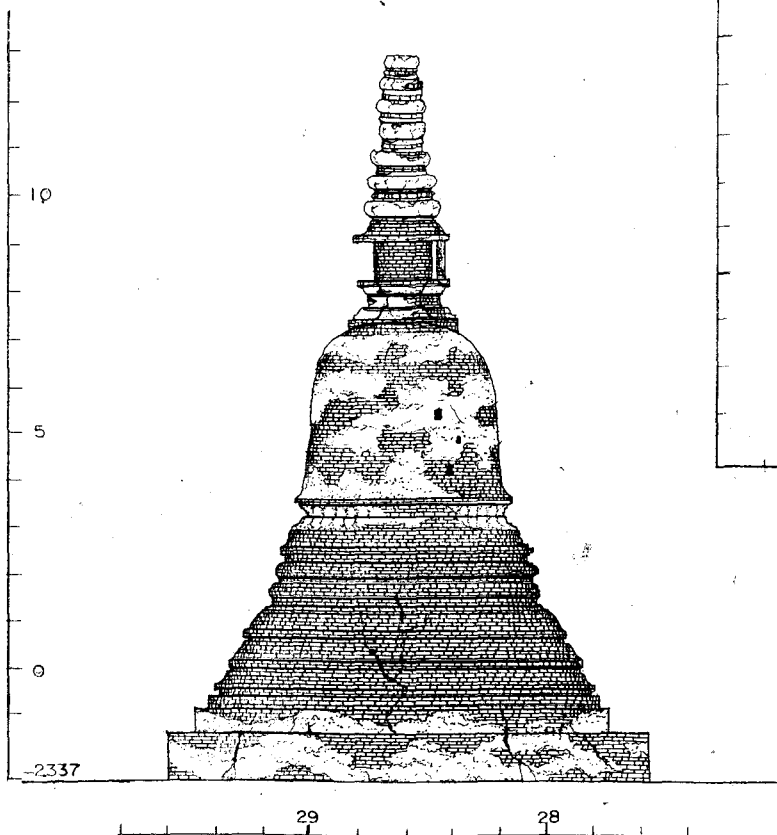
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 9)

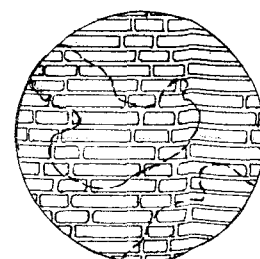

รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 9)

มาตราส่วน

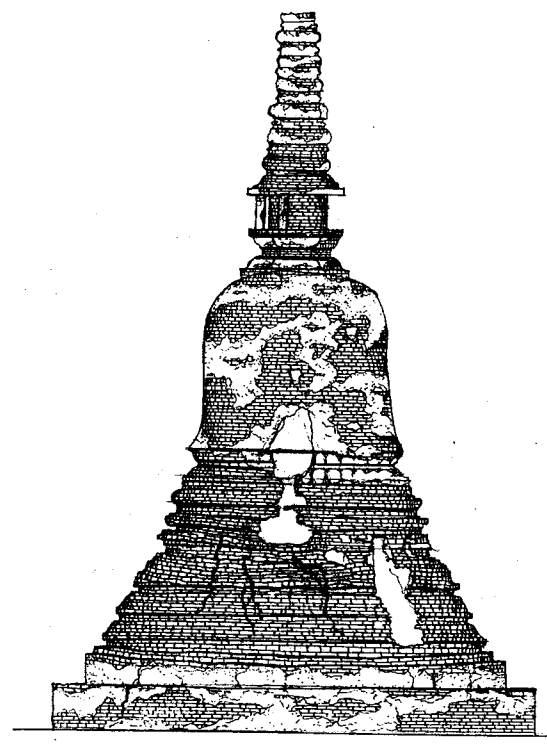
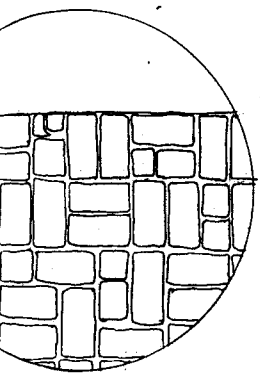
1:76

แบบขยาย 1:20

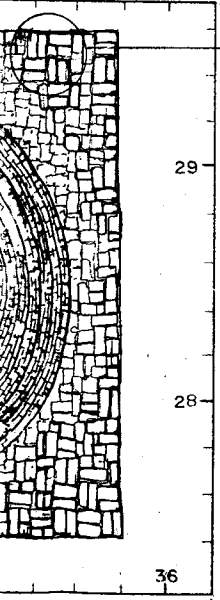
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 9)

แบบขยาย 1:20

34 35 36

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 9)

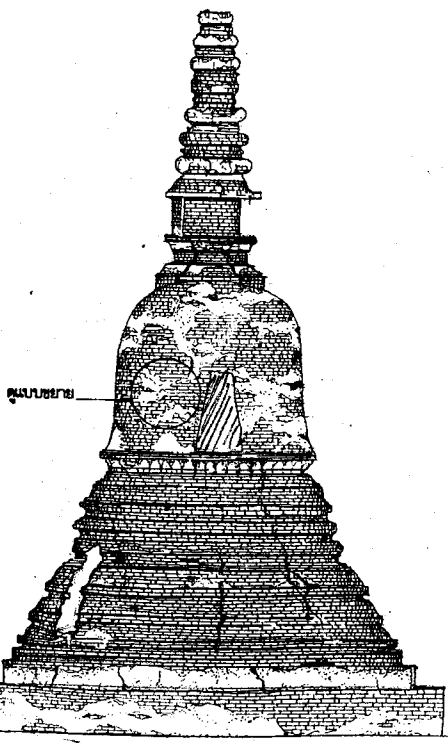

แบบขยาย

29

28

36

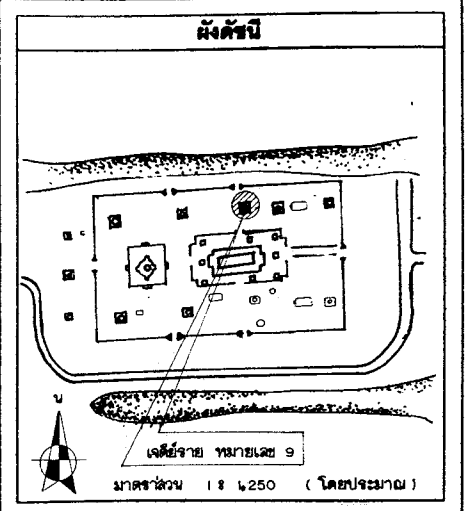
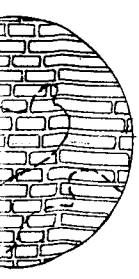
แบบขยาย

28 29

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 9)

หมายเลข 9)

1:75
ขยาย 1:20

รายการ

ตำแหน่งงานโดย
ทางศูนย์ส่วนจำกัด สุราษฎร์ธานี
๑๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๒๖
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล คุ้มชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงหนามหาพร	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมพันธ์ ศรีทอง	
นักโบราณคดี	นายวรากรณ์ แป๊ะสี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์พระ องค์ธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ

ผ.ฝ่ายวิชาการ	
ผ.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนักฯ	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	22

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (สภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ส.พันชวา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

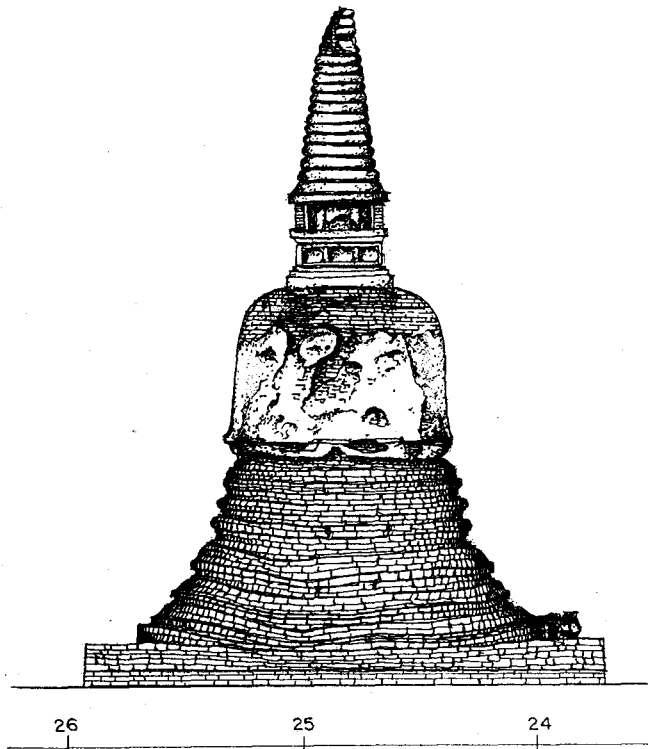
แสดง รูปผังพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 9 **มาตราส่วน 1:75**

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

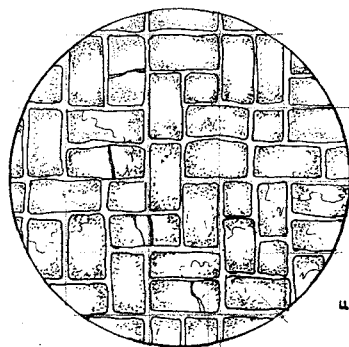
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

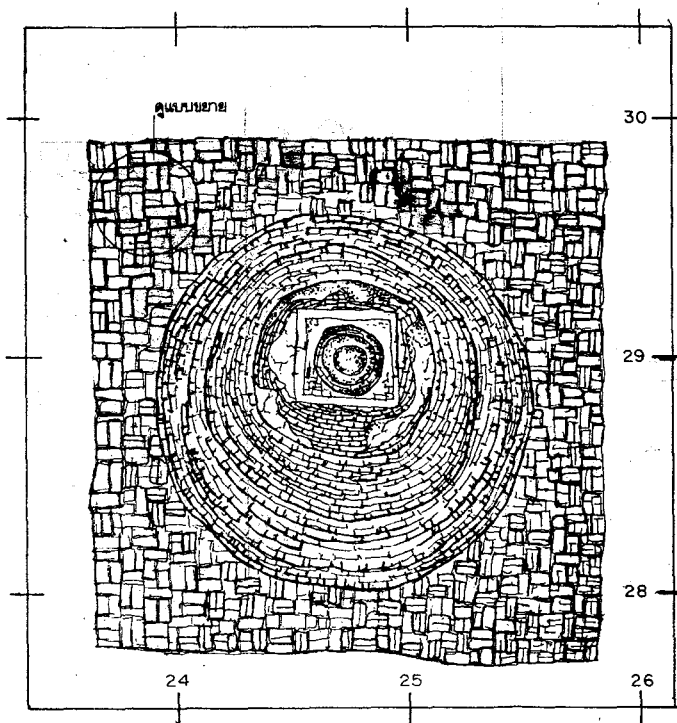
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
นายโชธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

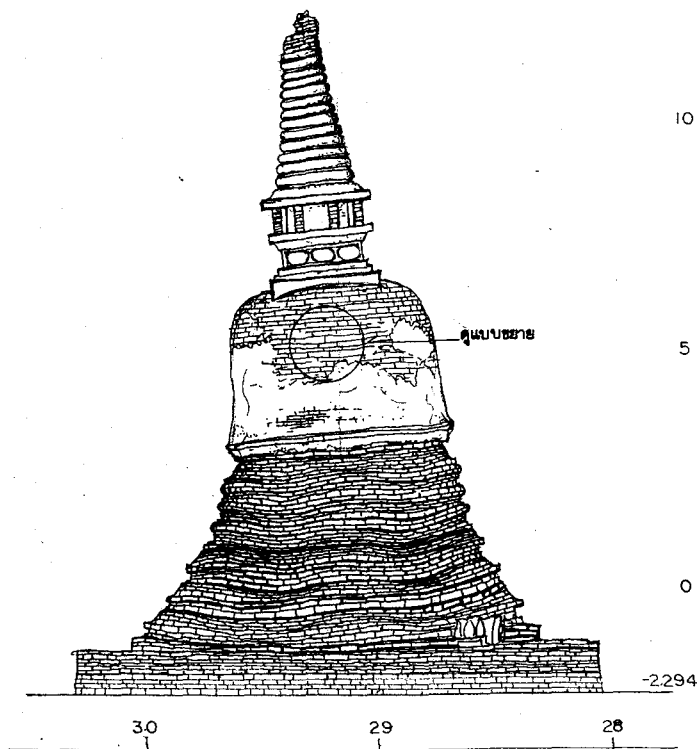
รูปตั้งเจดีย์มมด้านทิศเหนือ (หมายเลข 10)

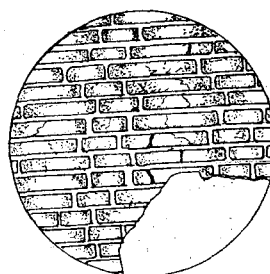
แบบขยาย 1:20

รูปผังพื้นเจดีย์มม (หมายเลข 10)
มาตราส่วน 1:75

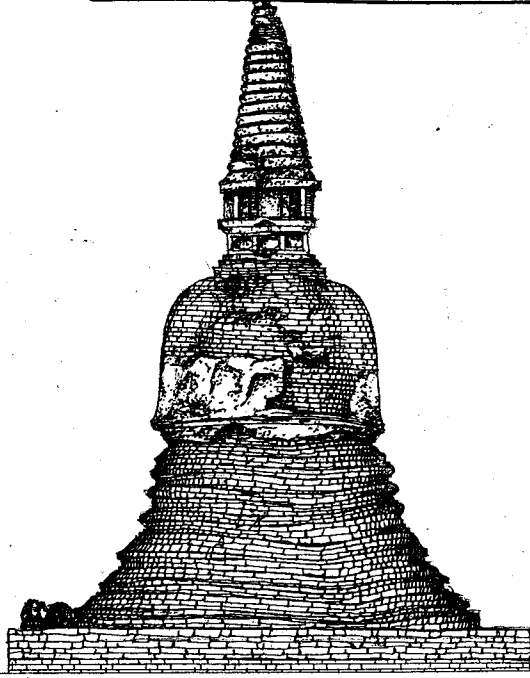

รูปตั้งเจดีย์มมด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 10)

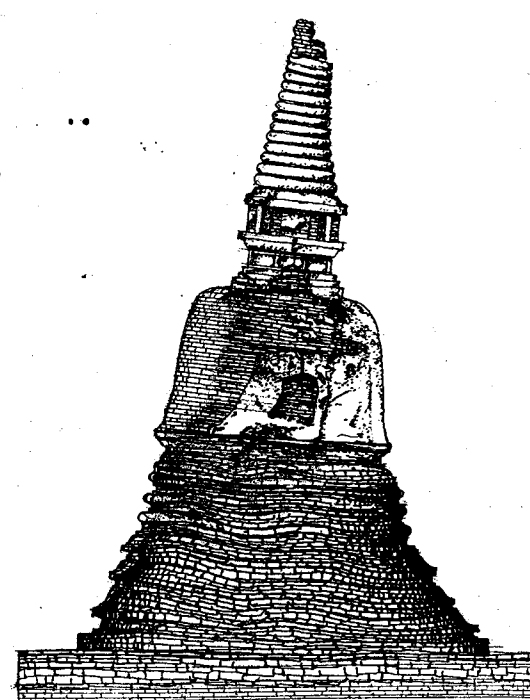

แบบขยาย 1:20

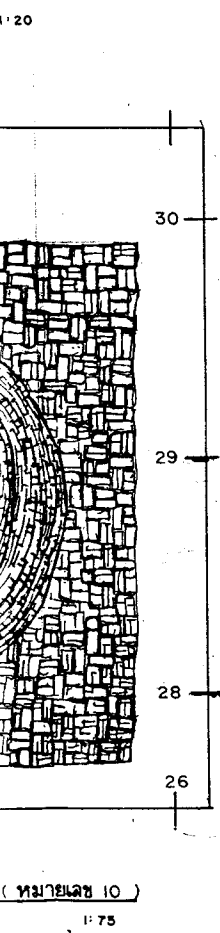
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แสงเชิด ผอ.สนง.บด.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชมก สีหามาตย์ ผอ. จุฬานาฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชิด เจ้าหน้าทีบริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกมลทิพย์ อัญญาดี นักโบราณคดี72 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาธริน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจู่ระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

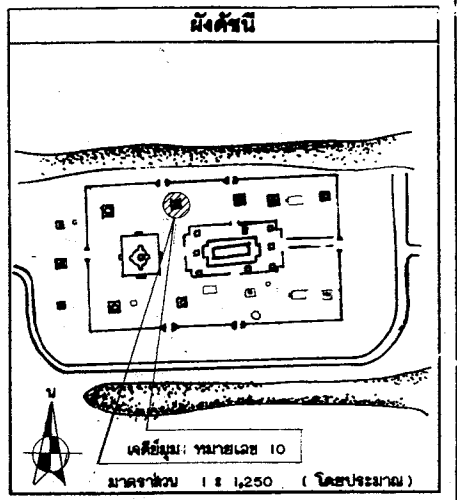
รูปตั้งเจดีย์มุมด้านทิศใต้ (หมายเลข 10)

รูปตั้งเจดีย์มุมด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 10)

(หมายเลข 10) 1:75

รายการ

คำเป็นงานโดย
ทางชุมชนจำกัด สุทธิรักษ์ธรรม
๑๘ หมู่ ๘ ต.เมืองพานทอง
อ.พานทอง จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมชาย ใจดี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรพล อิงพระนครพานทอง	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมพันธ์ สมทอง	
นักโบราณคดี	นายพรชัย ฝ่อสี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฐพงษ์ อธิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้สำรวจสนามโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

พ.น.ฝ่ายวิชาการ		
พ.น.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	23

รูปรูปแบบ : วัดของคณะ (สภาพหลังการบูรณะ)

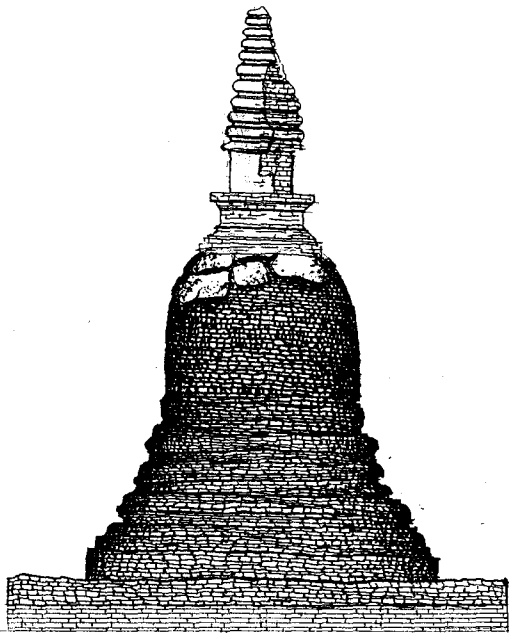
ที่ตั้ง : ต.บ้านตา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รายละเอียด รูปตั้งเจดีย์มุม
หมายเลข 10
มาตราส่วน 1 : 75

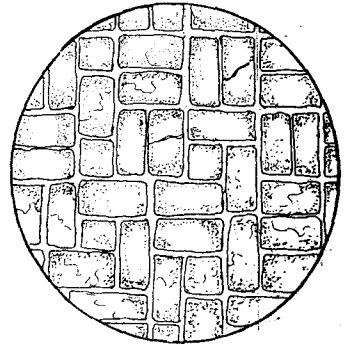
โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

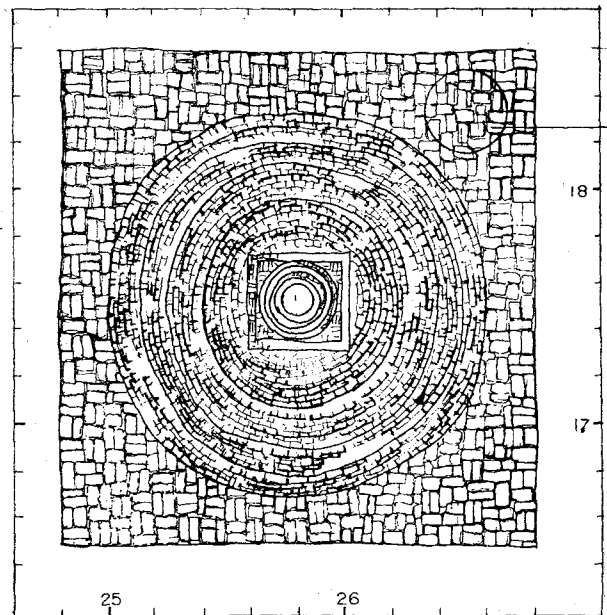
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชธา ศำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งเจดีย์มุด้านทิศเหนือ หมายเลข II

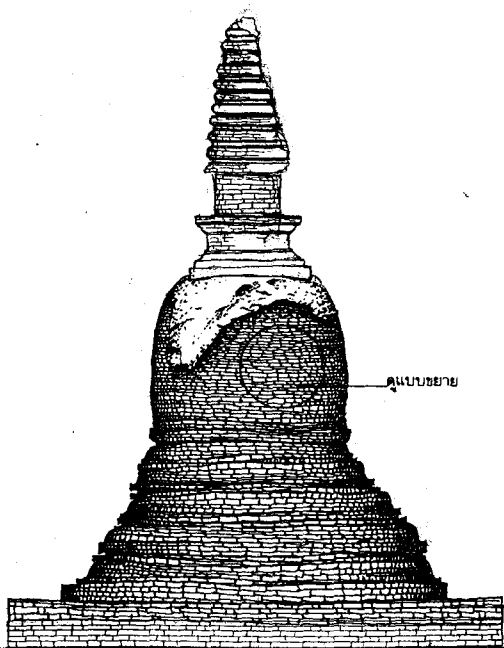

แบบขยาย 1:20

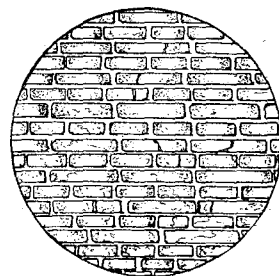

รูปผังพื้นเจดีย์มุด้านทิศตะวันออก หมายเลข II

มาตราส่วน 1:75

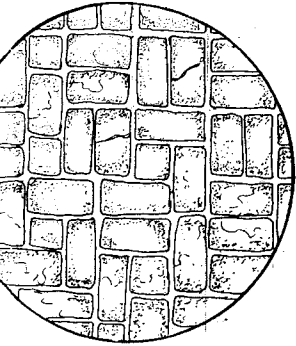

รูปตั้งเจดีย์มุด้านทิศตะวันตก หมายเลข II

แบบขยาย 1:20

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด ออ.สนง.มด.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนก สีหามาตย์ ออ.สุทธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภักดิ์ ชัยคงดี นักโบราณคดี7a กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจอร์ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

แบบขยาย 1:20

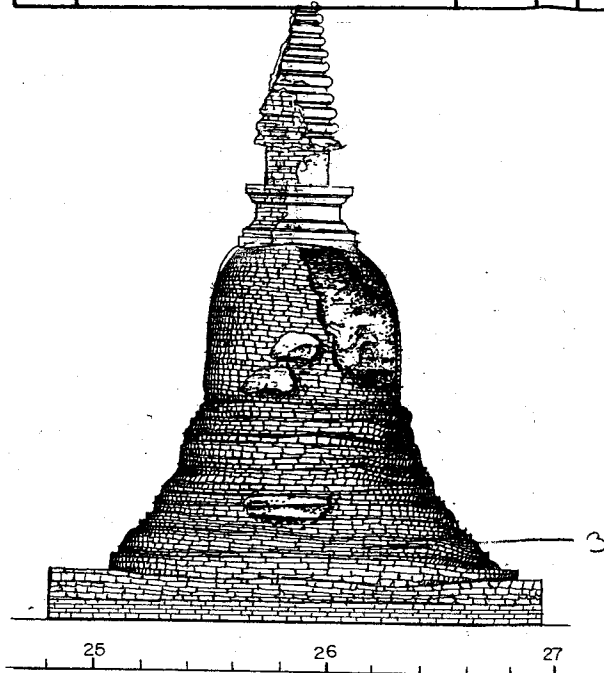

แบบขยาย

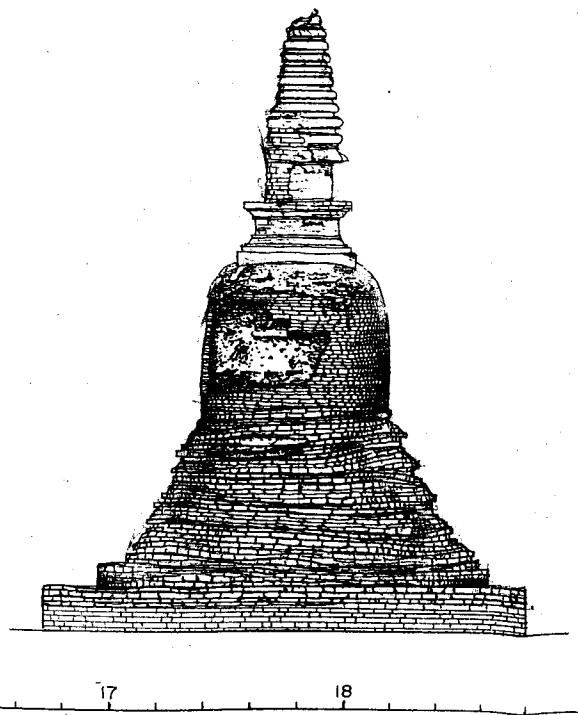
แบบขยาย II

1:75

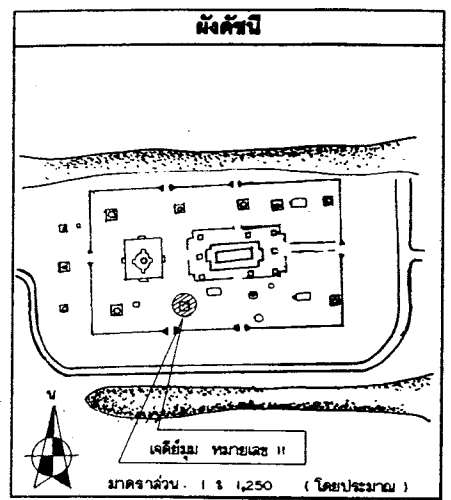
แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์มรดกบ้านทิดใต้ หมายเหตุ II

รูปตั้งเจดีย์มรดกบ้านทิดตะวันออก หมายเหตุ II

รายการ

--

คำเป็นงานโดย

ทางศูนย์อนุรักษ์ สุธาภิบาลสถาน
 ๑๒ หมู่ ๕ ต.เมืองเก่าเมือง
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด จุฑาธิ	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิฑูร อิงคะระนภาพงษ์	ธีร
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศรีทอง	
นักโบราณคดี	นายจรูญเชษฐ เติงใจ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณวัฒน์พร อธิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คนสำรวจวิชาการ		
คนสำรวจโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

วันที่	แบบทนายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	24

รูปรูปแบบ : วัฒนธรรมท้องถิ่น (สภาพทรงทิวาขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.บ้านนา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

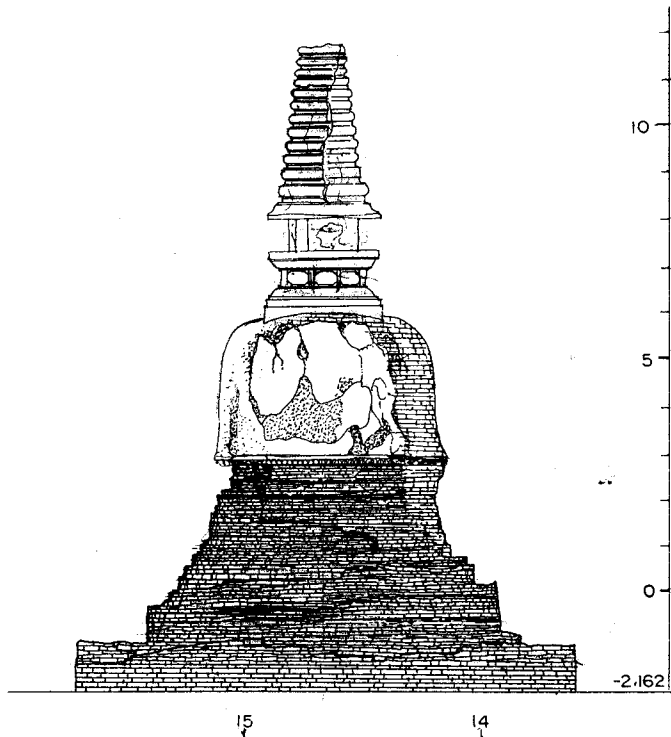
ชนิด : รูปตั้งเจดีย์มรดก หมายเหตุ II

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าโบราณสถาน

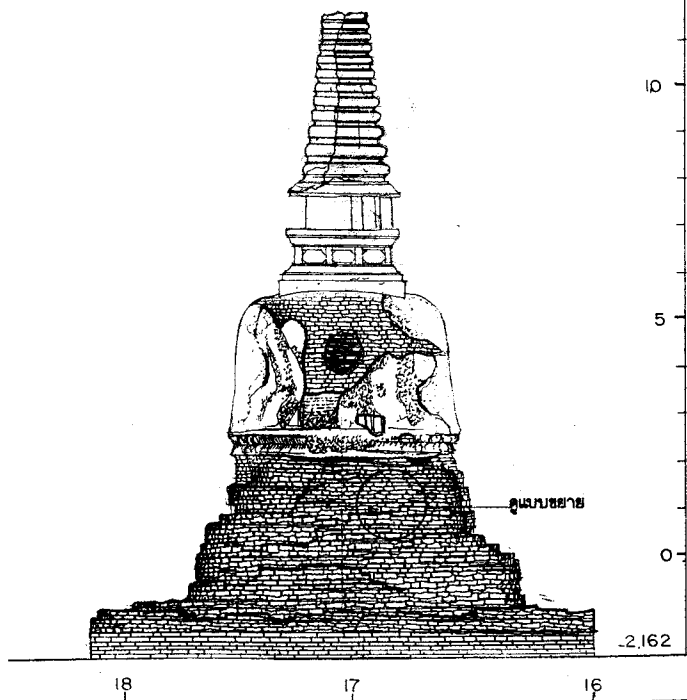
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

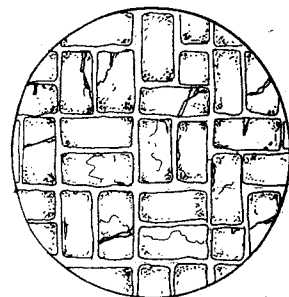
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

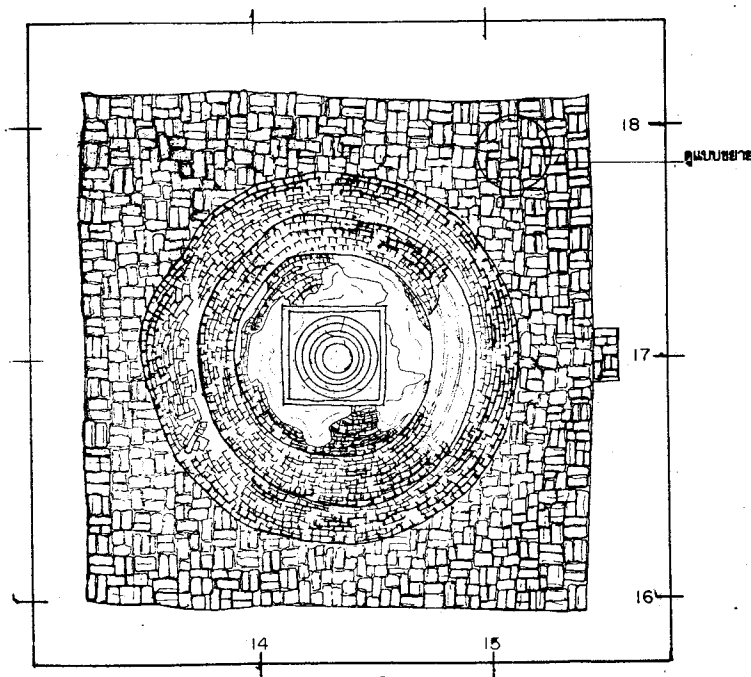
รูปตั้งเจดีย์มุมด้านทิศเหนือ หมายเลข 12

รูปตั้งเจดีย์มุมด้านทิศตะวันตก หมายเลข 12

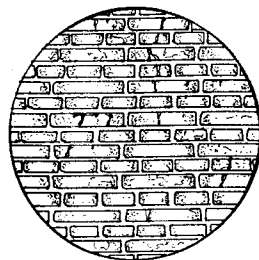

แบบขยาย

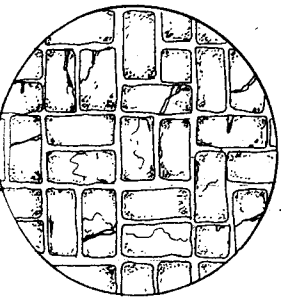
รูปผังพื้นเจดีย์มุม (หมายเลข 12)

มาตราส่วน 1:75

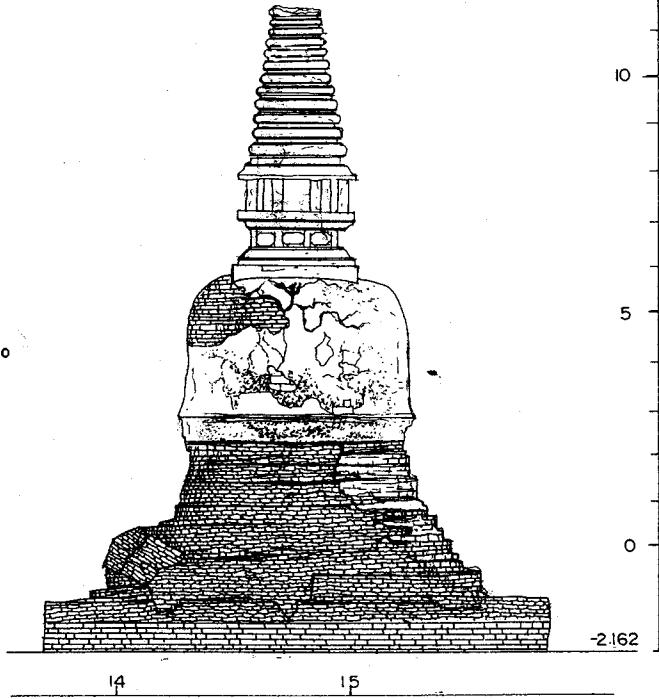

แบบขยาย 1:20

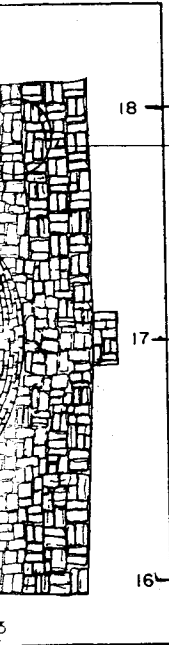
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แคนเชือด ผอ. สนง. บค. พช. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนภ สีหามาตย์ ผอ. อุทธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางสาวกิตติ อัญงค์ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิทยณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เชนระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

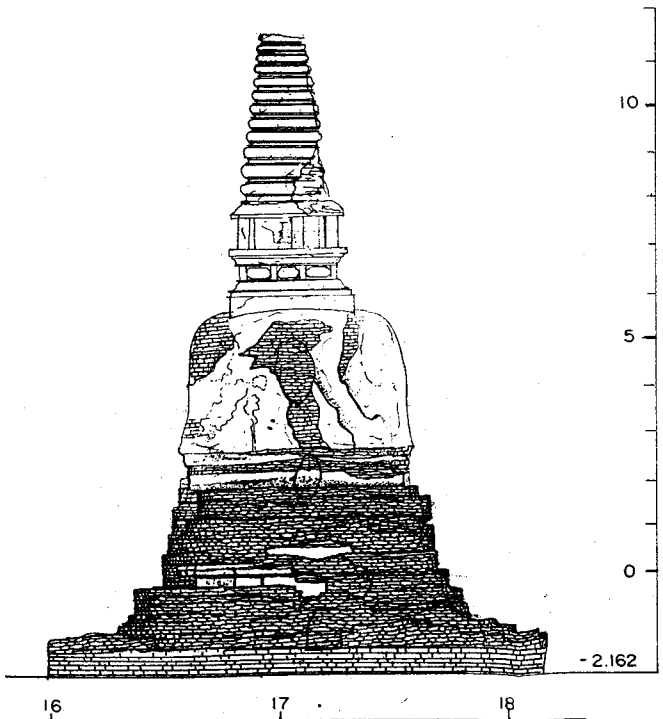
แบบขยาย 1:20

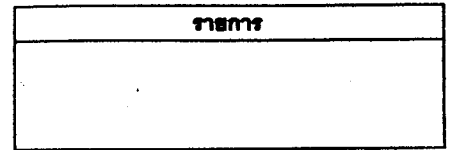
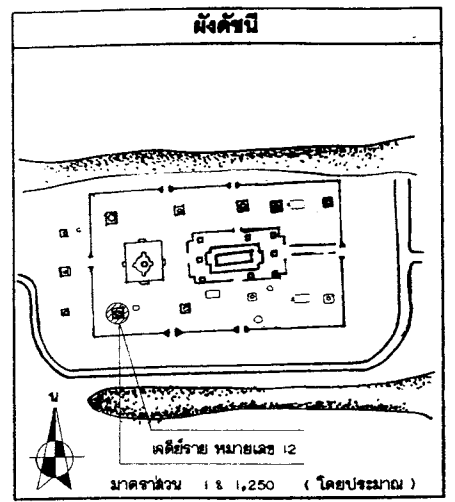
รูปตั้งเจดีย์มมด้านทิศใต้ หมายเลข 12

แบบขยาย

รูปตั้งเจดีย์มมด้านทิศตะวันออก หมายเลข 12

ดำเนินการโดย
ทางทูลส่วนจำกัด สุรศักดิ์อธรรมา
๑๖ พุ ๕ ค.เมืองกาญจน์
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล คุ้มดี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระพล อิศระวัฒนาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวชิษฐ์ เวศย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวันชนะ ธงสีดา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
ทนายฝ่ายวิชาการ		
ทนายฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
วันที่		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	29

รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (สภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.บ้านดง อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

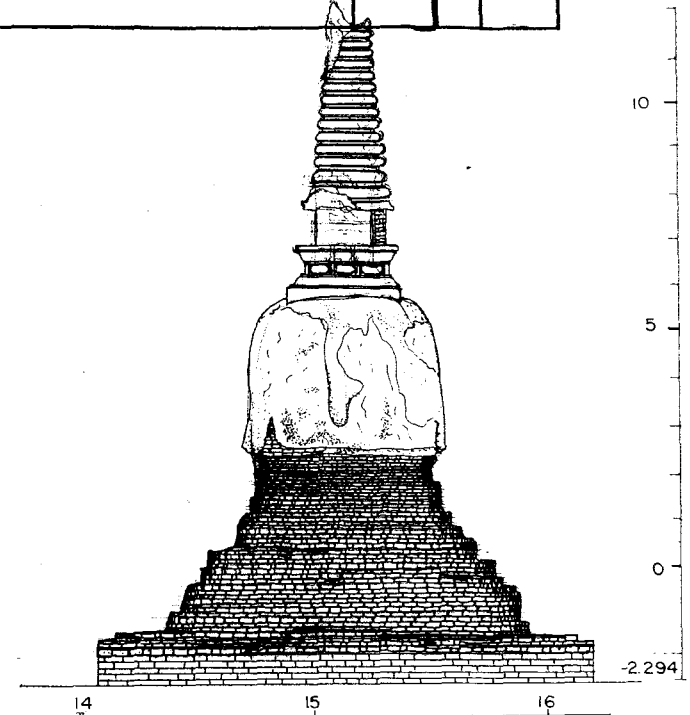
ผู้จัดทำ : รูปตั้งเจดีย์มม หมายเลข 12

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

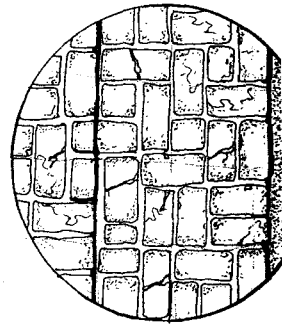
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

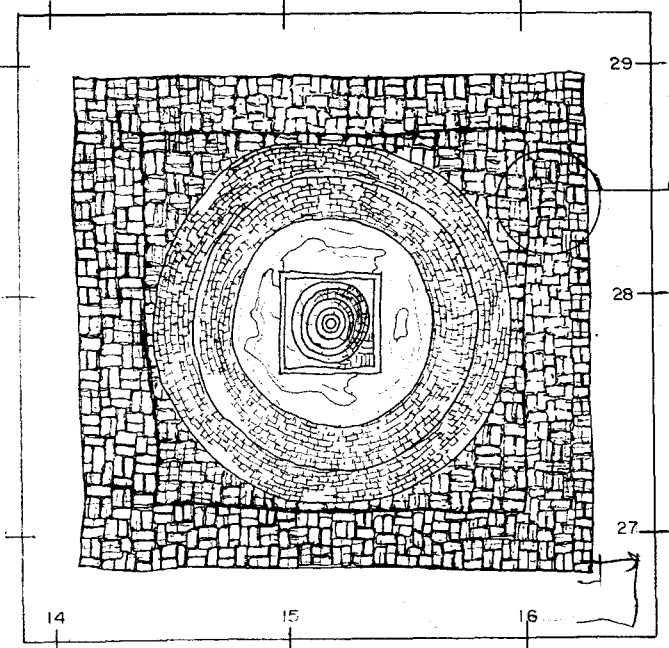
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	รายชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด ผอ. สนง. บค. พท. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนภ สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ	กรรมการ		
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ... เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7	กรรมการ		
4	นางสาวภัทลดา อัญญา... ศึกษานิเทศก์ 7	กรรมการ		
5	นายเมธา วิจักขณะ... ศึกษานิเทศก์ 7	กรรมการ		
6	นางสาวทัศนีย์ภรณ์ สุพลาศรีน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา 3	กรรมการ		

รูปตั้งเจดีย์มุด้านทิศใต้ (หมายเลข 13)

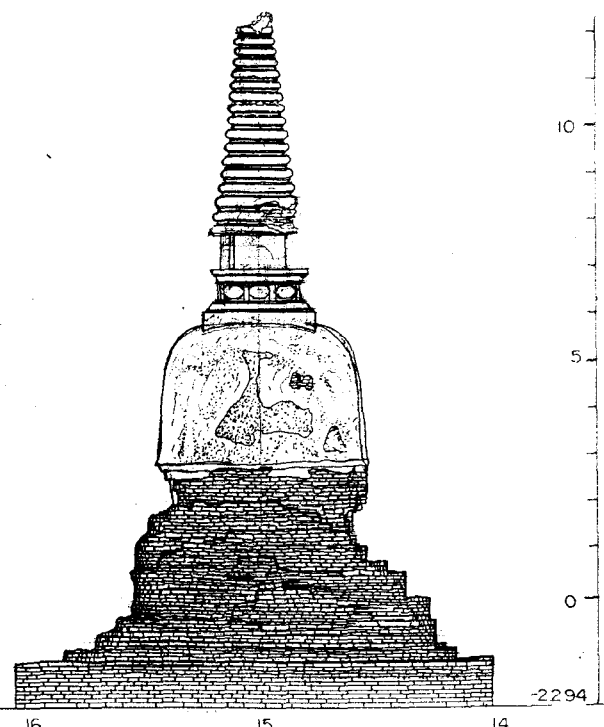
แบบขยาย 1:20

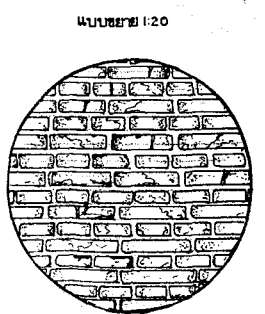
รูปผังพื้นเจดีย์มุด้านทิศใต้ (หมายเลข 13)

มาตราส่วน 1:75

แบบขยาย

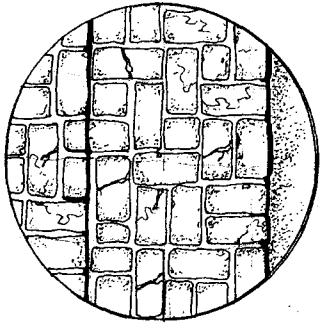

รูปตั้งเจดีย์มุด้านทิศเหนือ (หมายเลข 13)

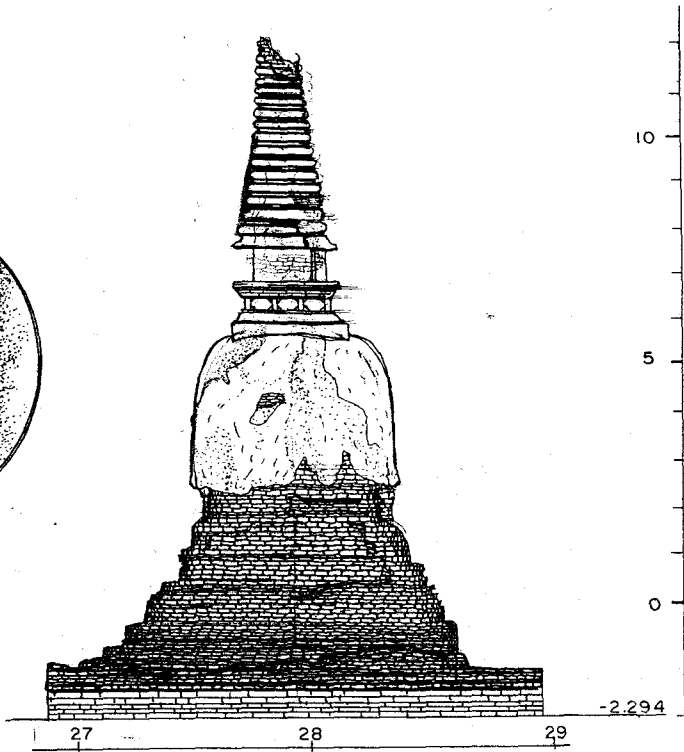

แบบขยาย 1:20

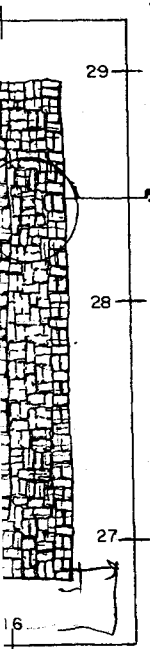
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ธงสี	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วัชรภณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

แบบขยาย 1:20

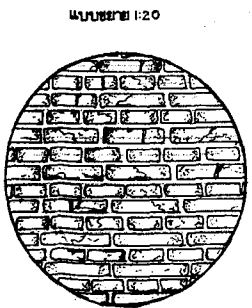
รูปตั้งเจดีย์มุ่มด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 13)

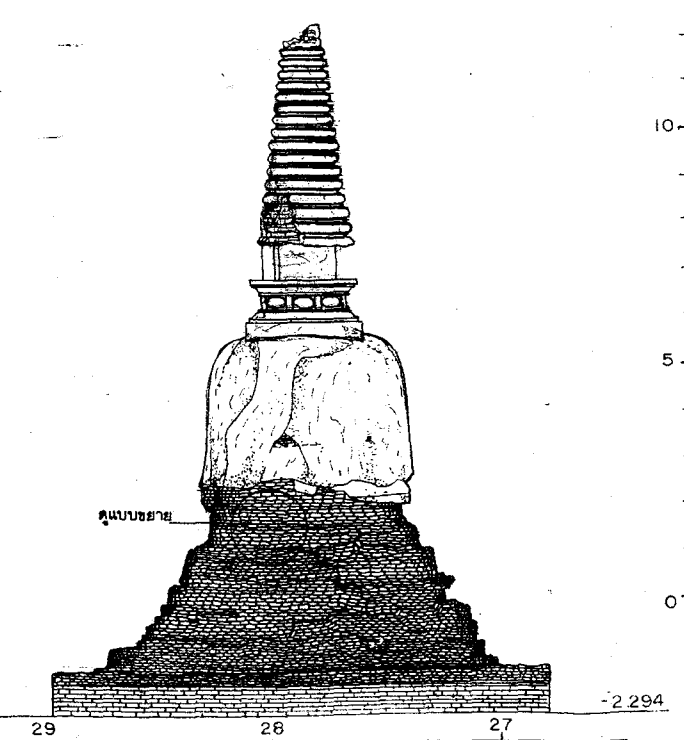
แบบขยาย

หมายเลข 13)

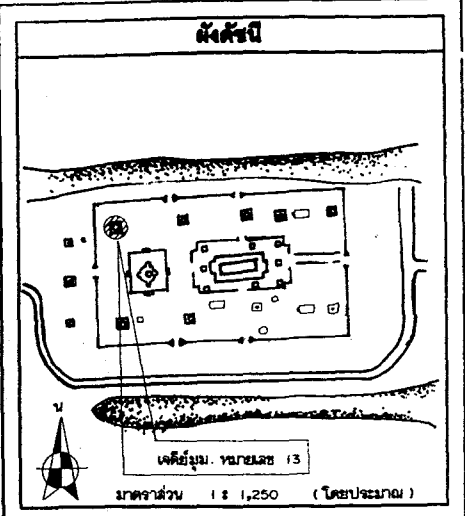
1:75

แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์มุ่มด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 13)

รายการ

--

ดำเนินการโดย

พหุชนวนจำกัด สุราษฎร์ธานี
 ๑๑ หมู่ 6 ต.เมืองพาน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	ภาคเขต	ผู้เขียน
ช่างเขียนแบบ	นายธีรภักดิ์ ธีรขจรนพคุณ	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมพันธ์ ศรทอง	
นักโบราณคดี	นายวรเชษฐ์ เปศร์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวิมลชนะ อังนิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

ช่างศิลปกรรม		
ช่างช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คนช่างวิชาการ		
คนช่างโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักวิชา		
อื่นใด		

รหัส	แบบมาตรฐานเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	26.

รูปเล่ม : รัตนทองแดง (ภาพหรือการสุ่มแดง)

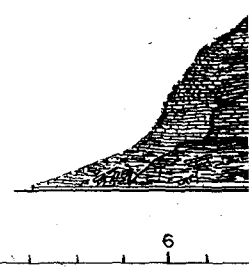
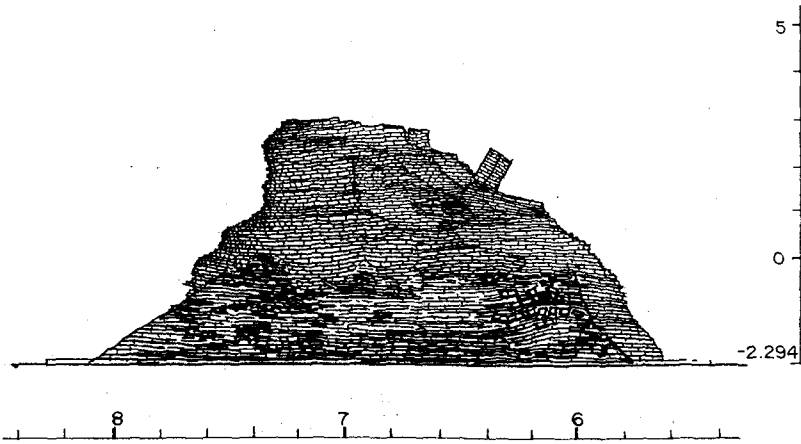
ที่ตั้ง : ต.เมืองพาน้อย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ที่ตั้ง : รูปตั้งเจดีย์มุ่ม หมายเลข 13

มาตราส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และขุดแต่งโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและศิลปกรรม
 หมายเลขที่ 13 พระนครศรีอยุธยา

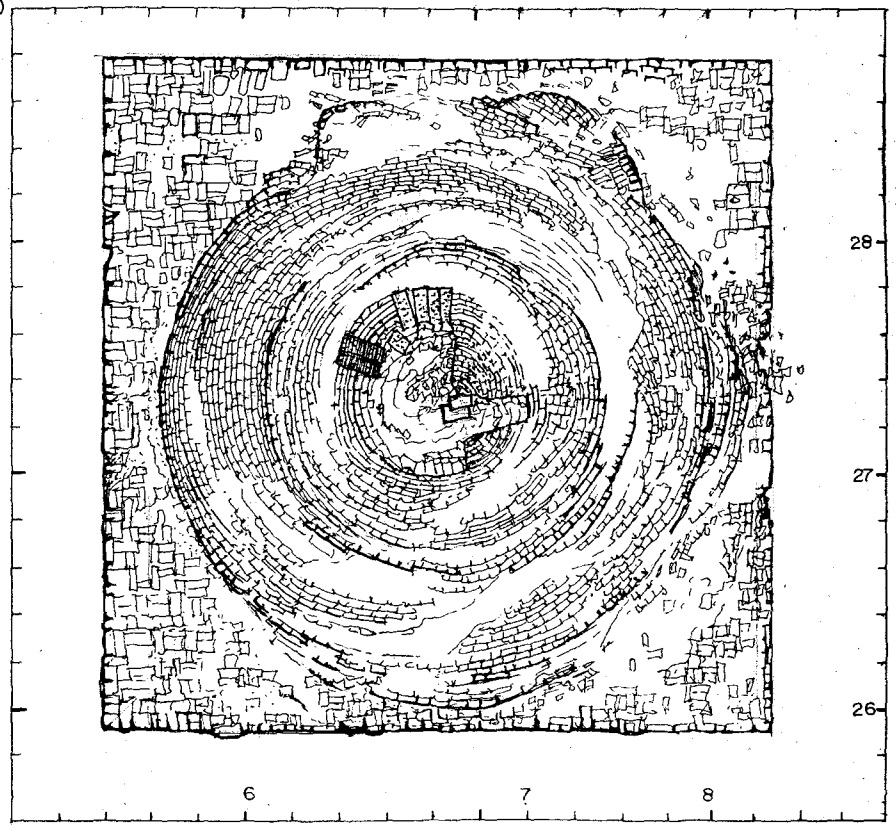
กรมศิลปากร

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 4)

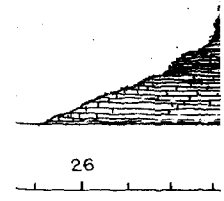
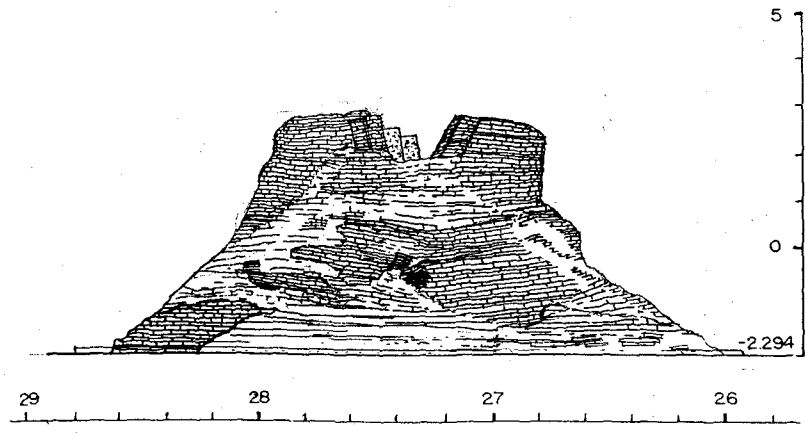
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมคิด แดงเดียด ออ.ข.นง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก นีนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7			
4	นางสาวกัญจนา ชัยวงศ์ นักโบราณคดีว.			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดีว.			
6	นางสาวทัศนีย์กมล สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

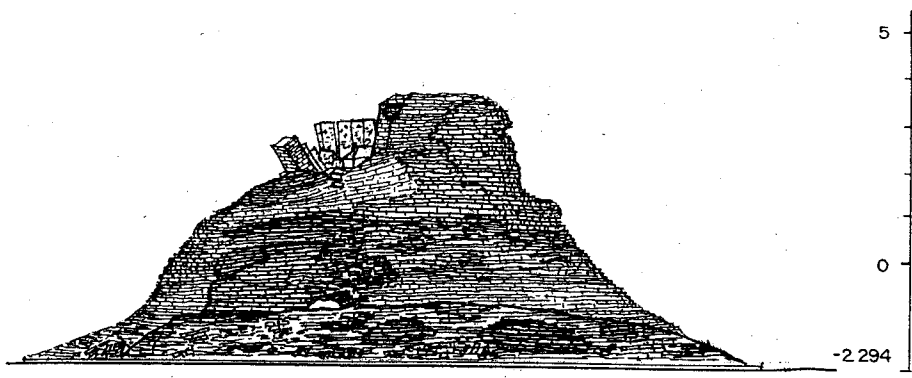

รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 14)

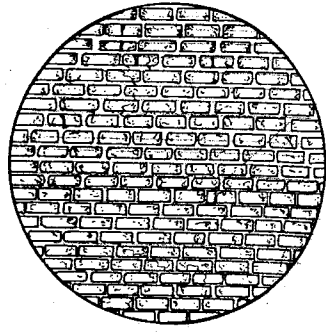
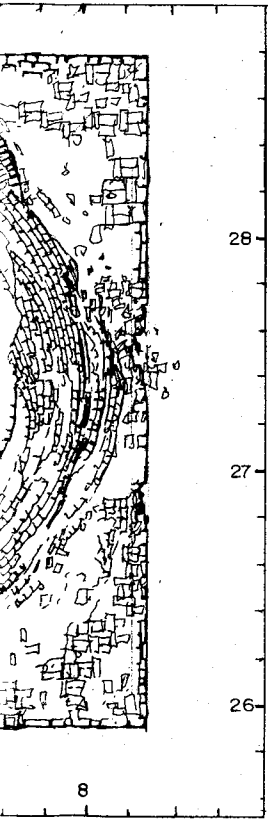
มาตราส่วน 1:75

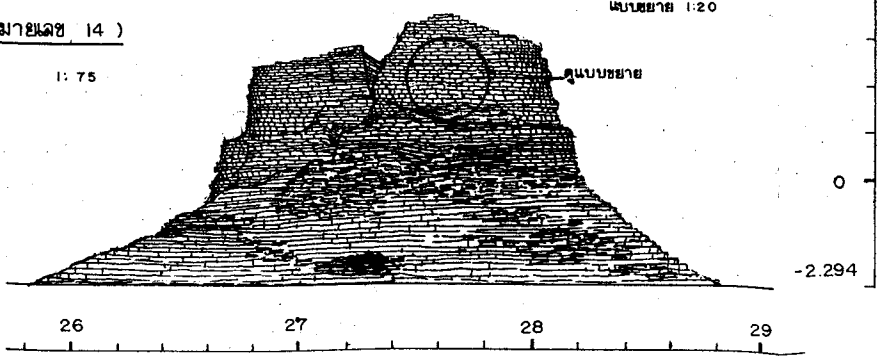
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 14)

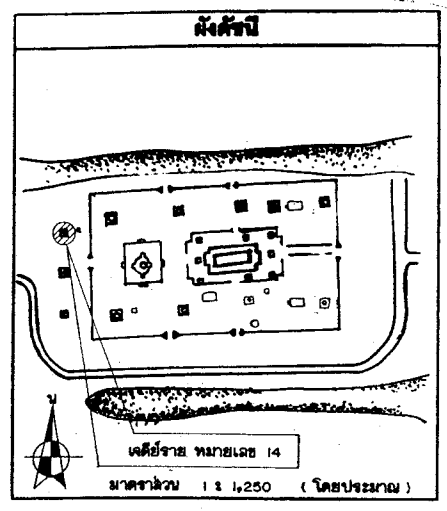
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 14)

แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 14)

รายการ

ดำเนินการโดย
 ภาควิชาศิลปกรรม คณะศิลปกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
 กรุงเทพฯ

ช่างสำรวจ	นายสมชาย ชูชาติ	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ นิลประทีป	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ชลกิจ	
นักโบราณคดี	นายวชิรชัย เปตริ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวิมลพิษ อดิชา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักช่าง		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

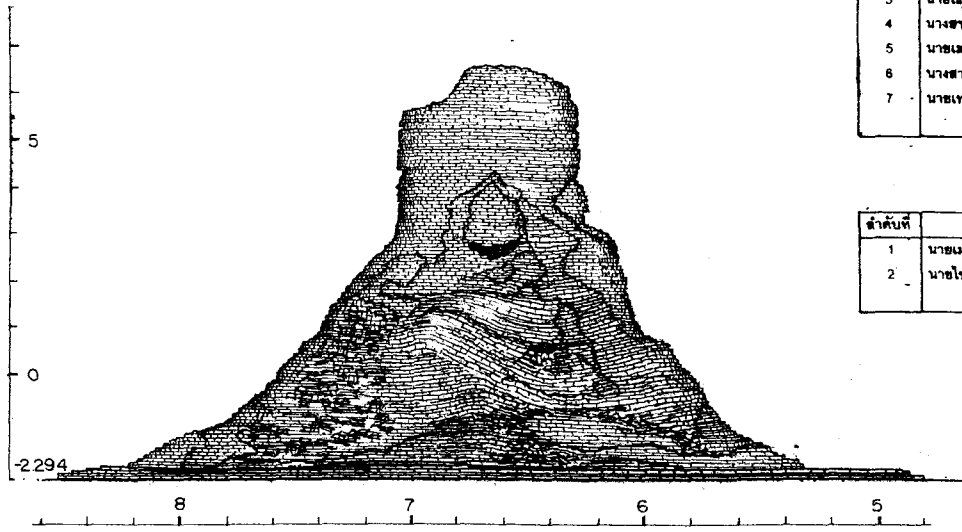
รหัส	แบบทาบเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		62	27

รูปแบบ : วัฒนธรรม (สภาพหลังการขุดแต่ง)
 ผลิต : ศ.นันทนา อ. วรรณกรเกียรติยศ จ. วรรณกรเกียรติยศ
 ผลิต : รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 14 มาตรฐาน 1 : 75

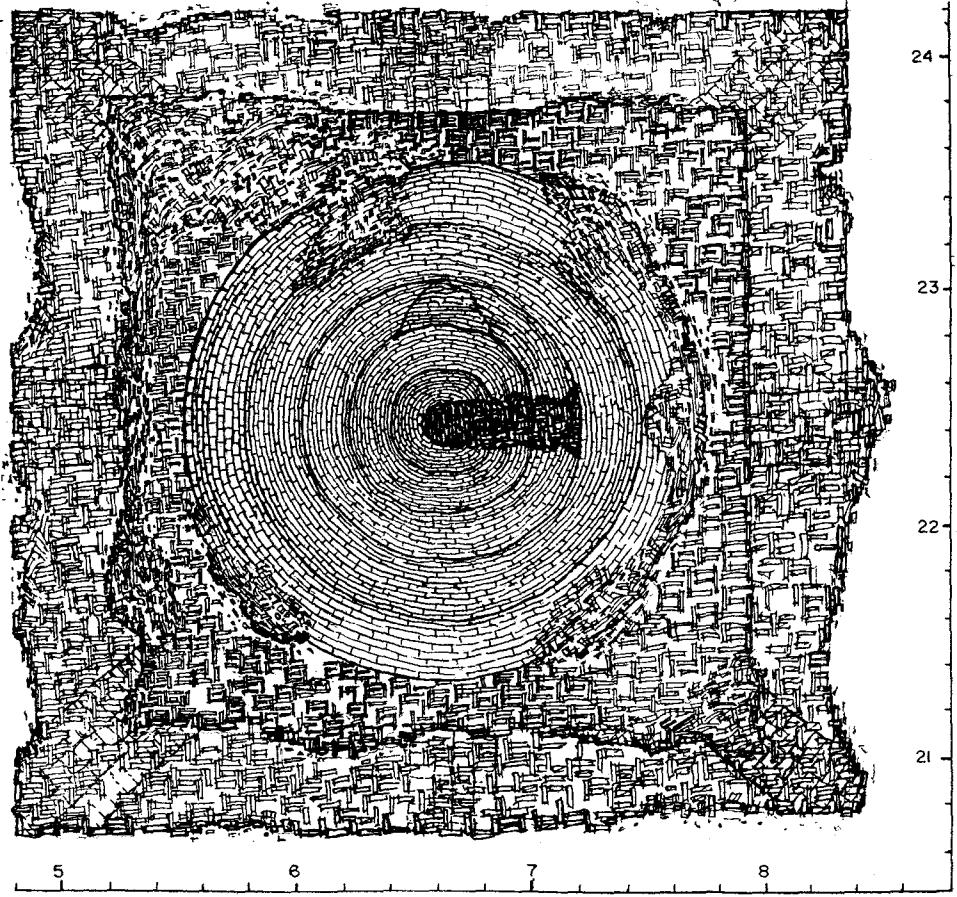
โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและศิลปกรรมศาสตร์
 มหาวิทยาลัยศิลปากร
กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมค แสงเชิด ผอ.สขง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิทมาศย์ ผอ.สุทธานา			กรรมการ
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7			กรรมการ
4	นางชานภักดิ์ อุดงค์ นักโบราณคดี7/1			กรรมการ
5	นายเมธา วิจิษณะ นักโบราณคดี7			กรรมการ
6	นางสาวทัศนากัญจน์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม			กรรมการ
7	นายเทอดศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา3			กรรมการ

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิษณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

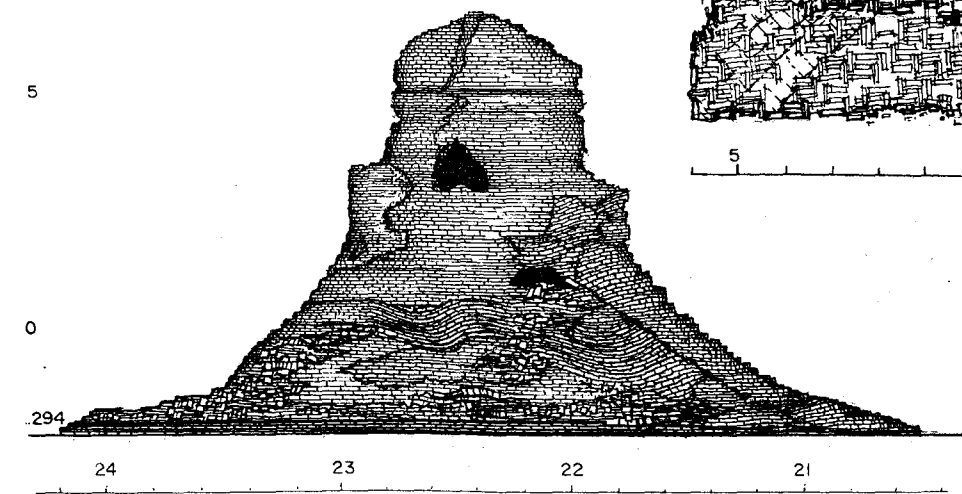

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 15)

รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 15)

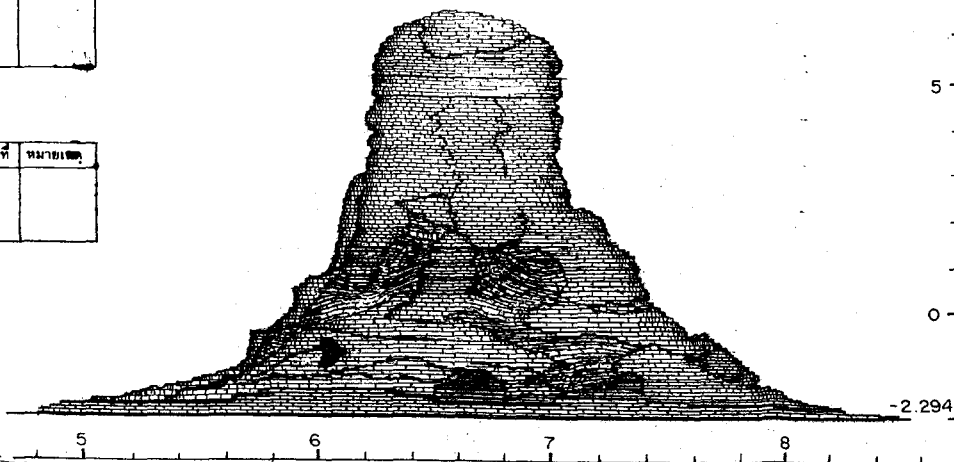
มาตราส่วน 1:75

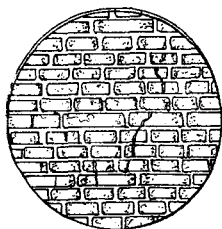
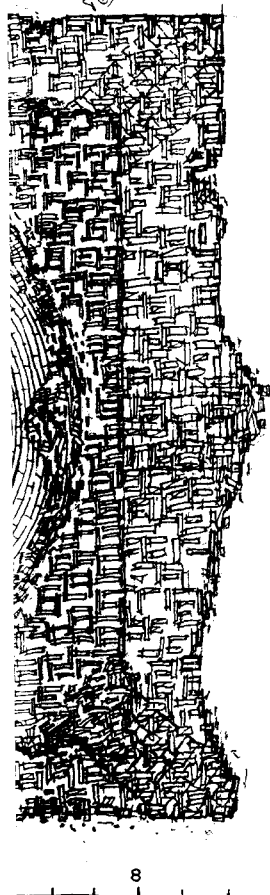
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 15)

ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข

ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข

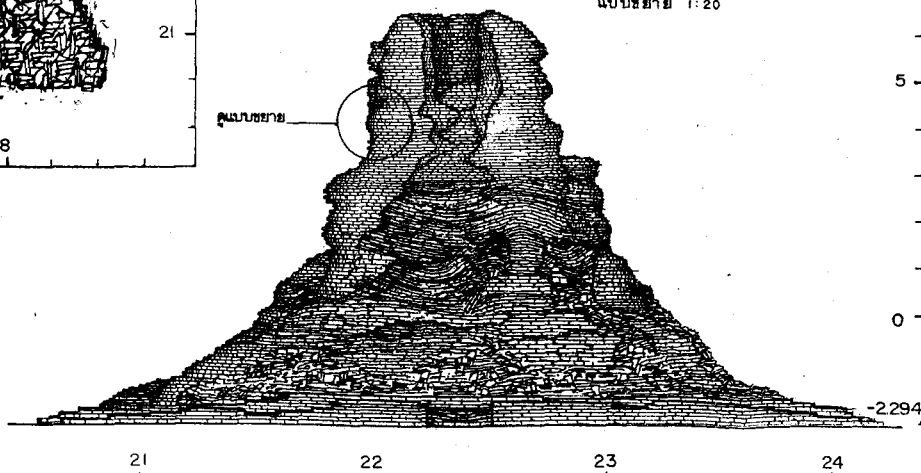

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 15)

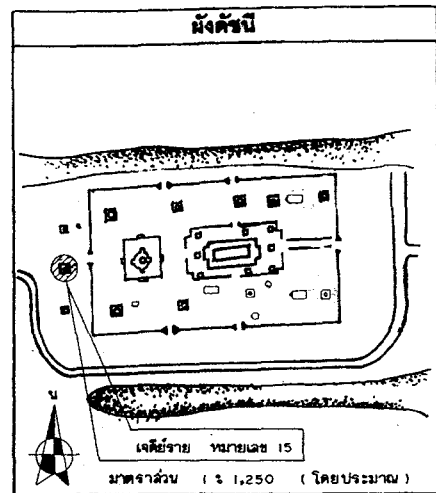

แบบขยาย 1:20

ดูแบบขยาย

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 15)

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานจำกัด สุราษฎร์ธานี
 ๑๖ หมู่ ๕ ต.เมืองเก่า
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจดี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรศักดิ์ ใจพระสมิท	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศรีสวัสดิ์	
นักโบราณคดี	นายพรชัย ฝ้าย	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายนิพนธ์ ธงวิชา	
ผู้เขียนรายงาน		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างสถาปัตย์		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
ผู้อำนวยการ		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	28

รูปแบบ : วัฒนธรรมชน (ไม้ภาพหลังจากจัดแต่ง)

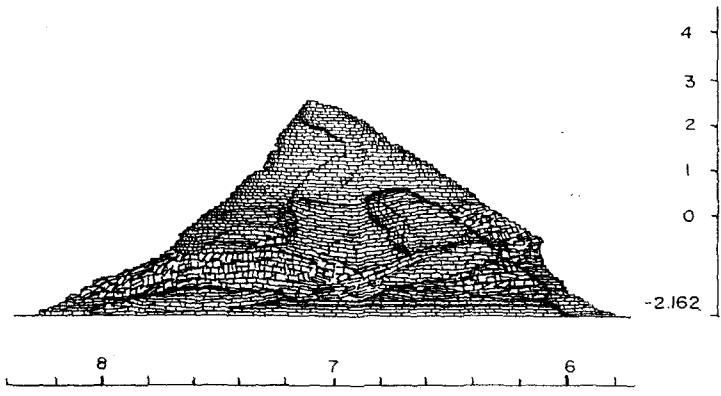
ผู้ทำ : ส.ธ.วิชา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แผ่น : รูปตั้งพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 15

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูปฏิมาสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๗5 พระนครศรีอยุธยา

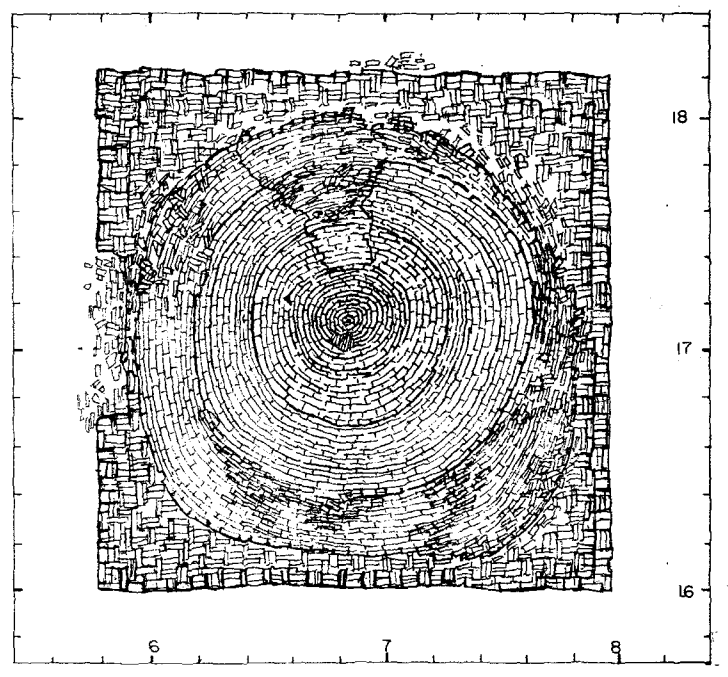
กรมศิลปากร

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 16)

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศักดิ์ แซ่เจียด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจนก มีหามาชัย ผอ.อุทธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภัคทศิ อัญจนศิริ นักโบราณคดี7/2 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

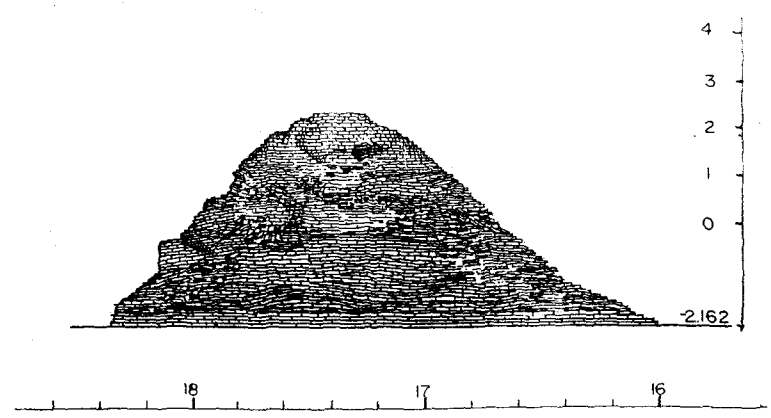
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

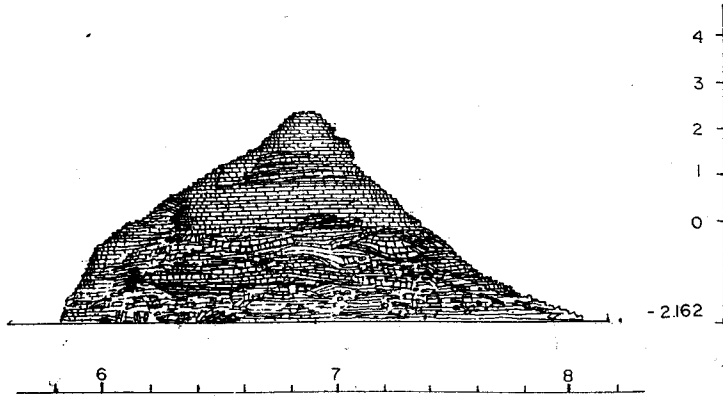
รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 16)

มาตราส่วน

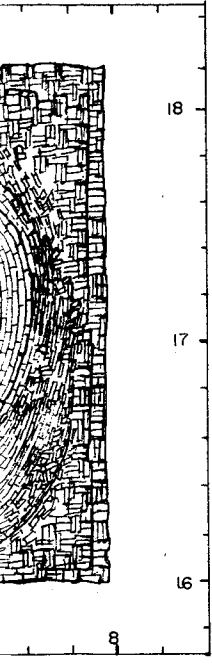
1 : 75

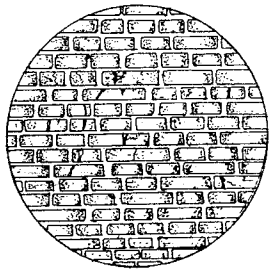
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 16)

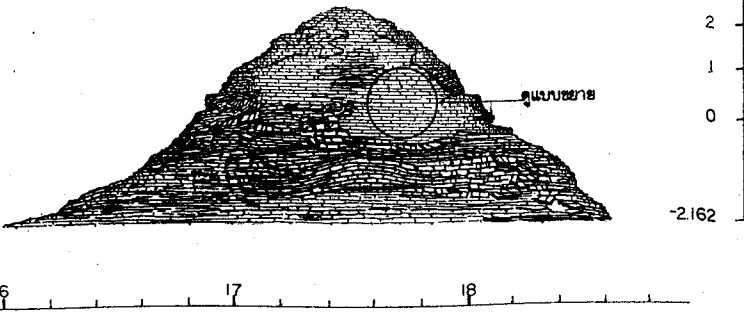
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 16)

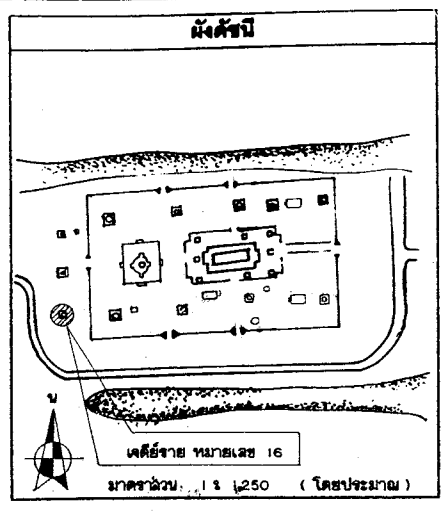
(หมายเลข 16)

แบบขยาย 1:20

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 16)

รายการ

คำเป็นงานโดย
 หน่วยงานราชการ สุราษฎร์ธานี
 ๑๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๖๓
 อ.ภ.ป.๑๓ จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจดี	๑/๒๒
ช่างเขียนแบบ	นายธีรกุล อิงระสมหาพงษ์	๒/๒
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศวทอง	
นักโบราณคดี	นายพรชัย ๒๒๕	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนทนะ องศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

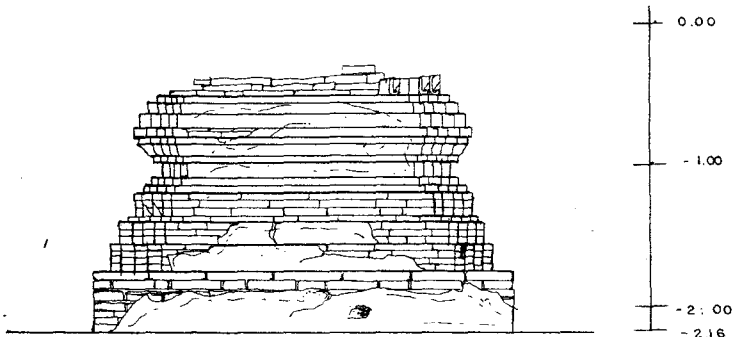
ผ.ฝ่ายวิชาการ		
ผ.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	29

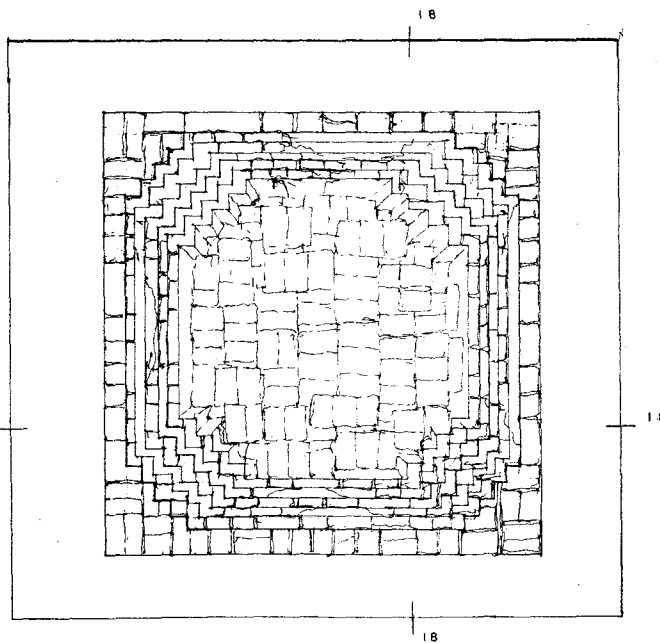
รูปแบบ : วัดหนองเตย (สภาพเดิมการขุดแต่ง)
 ที่ตั้ง : ต.ทับมา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 16 ()
 มาตรฐาน : T ๑ 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

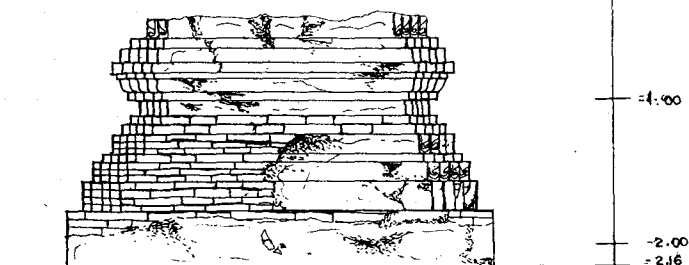

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ

รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 17)

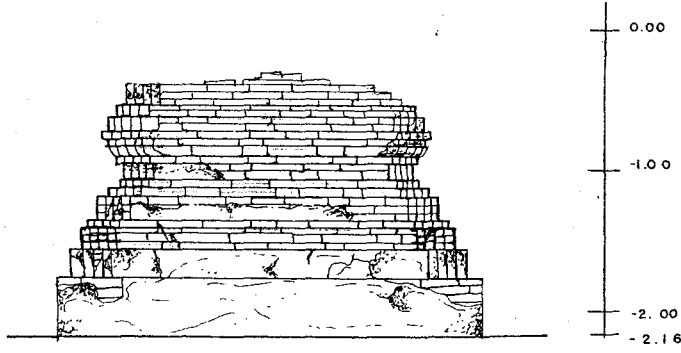
มาตราส่วน 1 : 25

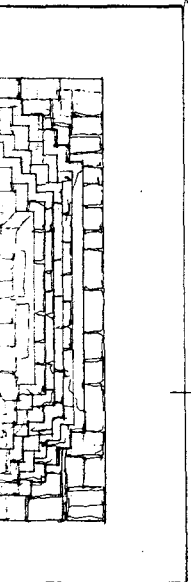
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสุค แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก นิตนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางชานักคหติ อยู่คงดี นักโบราณคดี7. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

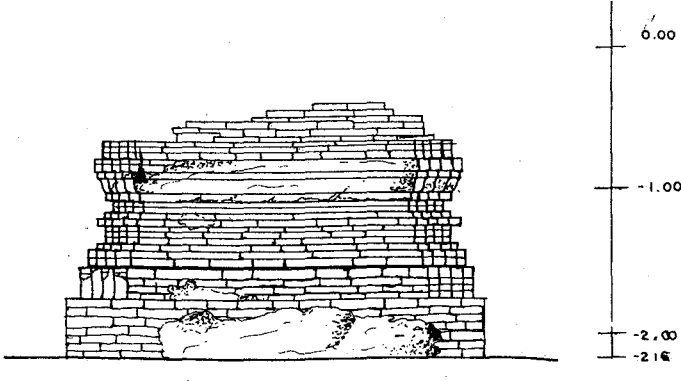
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้

18

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก

ผังเค้าปี

มาตราส่วน 1 : 250 (โดยประมาณ)

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุพรรณกิจอูฐ
 88 หมู่ 6 ต.เมืองสามกฐน
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูสุข	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงหนะตยาพงษ์	Bp
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ นพวี	
นักประวัติศาสตร์ศิลป์		
สถาปนิก	นายณัฏฐะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คณ.ฝ่ายวิชาการ		
คณ.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		32	30

ผังรูปแบบ : วัดหนองคน (ใกล้องค์หลังการขุดแต่ง)

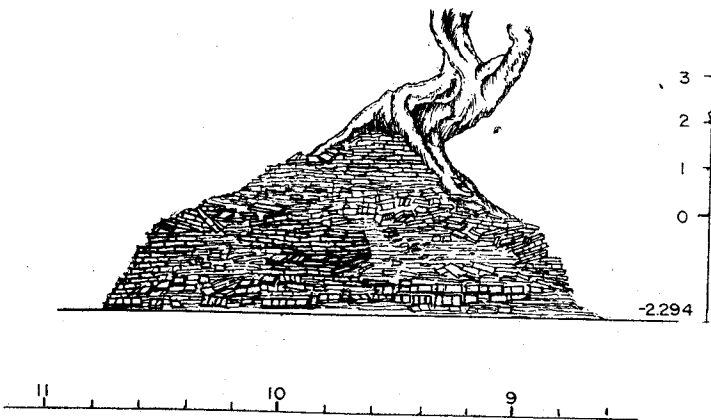
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง รูปผังพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย
หมายเลข 17
มาตราส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูปฏิภูมิโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

ยเลข 17)

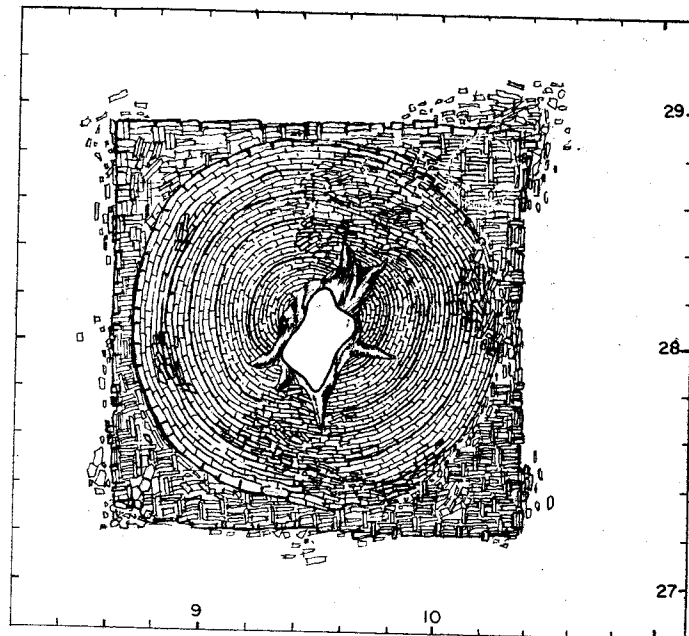
25

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศเหนือ (หมายเลข 18)

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แสงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก อีหมากอญ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชาว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกนิษฐา อรุณศิริ นักโบราณคดี7.1 กรรมการ			
5	นายเมธา วัจจระณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนวิมลทิน สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

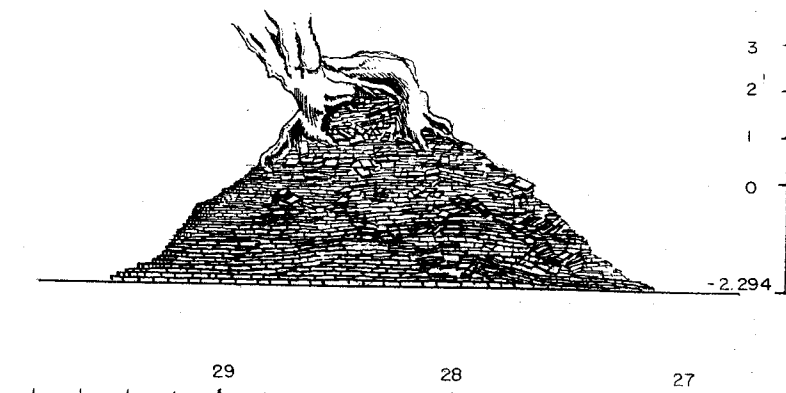
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วัจจระณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

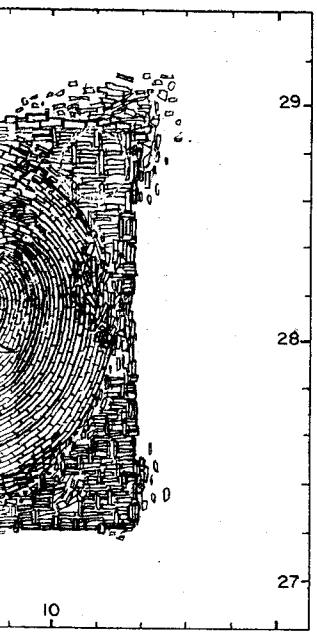
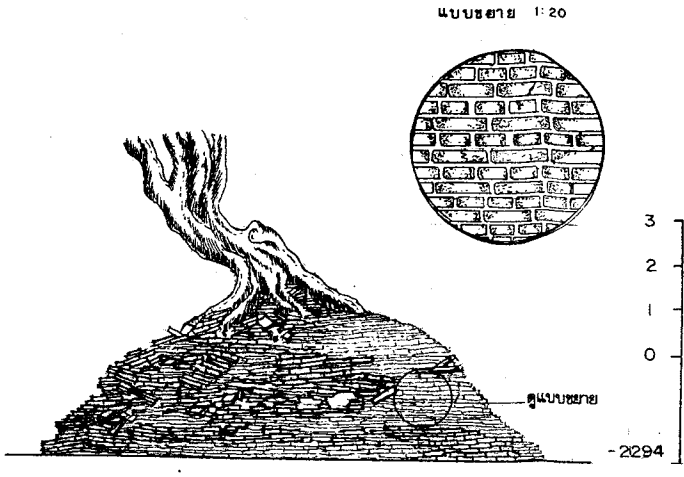
รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 18)

มาตราส่วน

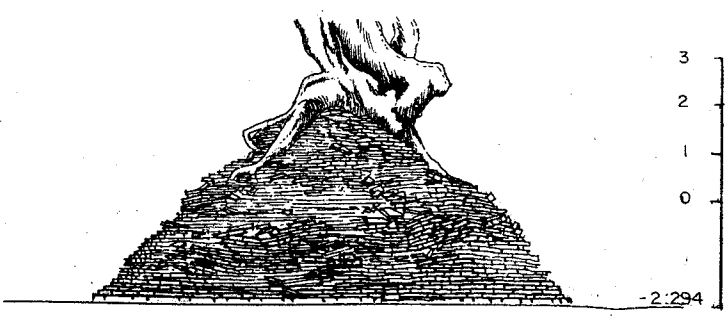
1:75

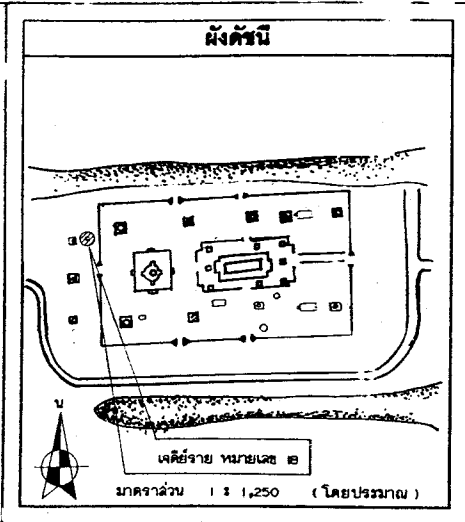
รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันตก (หมายเลข 18)

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศใต้ (หมายเลข 18)

รูปตั้งเจดีย์รายด้านทิศตะวันออก (หมายเลข 18)

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ธรรม
 ๑8 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรศักดิ์ วัฒนธนาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเจษฎ์ วัฒนพงษ์	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ วัฒนศิริ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายฉัตรพงษ์ วัฒนศิริ	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คณะผู้บริหาร		
คณะโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	31

ผู้รับแบบ : ศ.ดร.เกษม (ผู้ภาพหลังการขุดแต่ง)
 ผู้ตั้ง : ศ.ดร.ทศพร อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

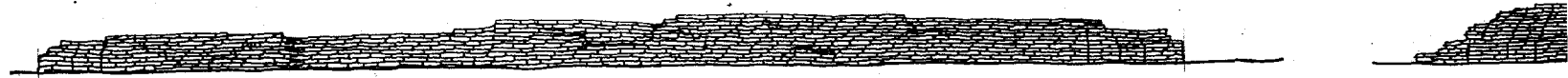
มาตราส่วน 1:75
 รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 18

โครงการอนุรักษ์และพัฒนารามโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 13 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

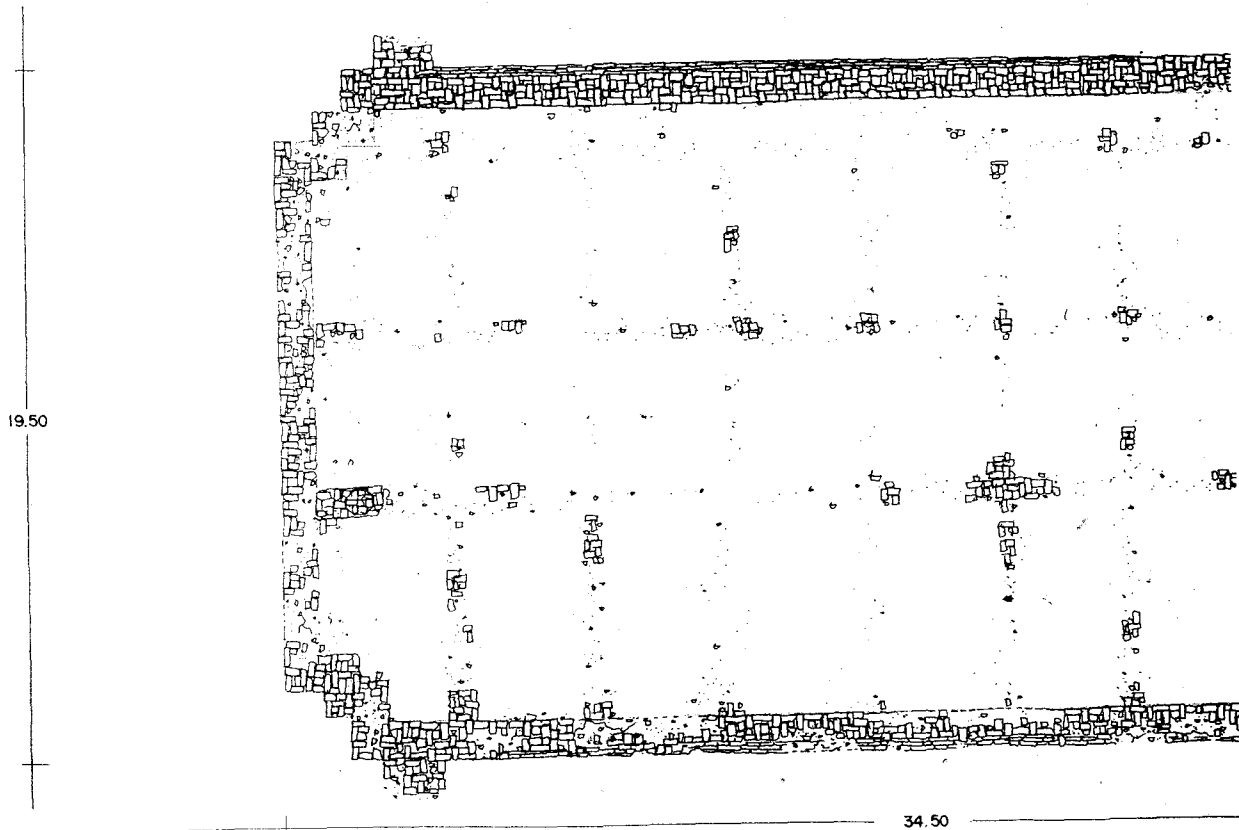
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชธา ศาสรินทร์ นายช่างโยธา 6			

รูปด้านวิหารโถงด้านทิศเหนือ 1: 100

รูปด้านวิหารโถงด้านทิศใต้ 1: 100

แปลน 1: 100

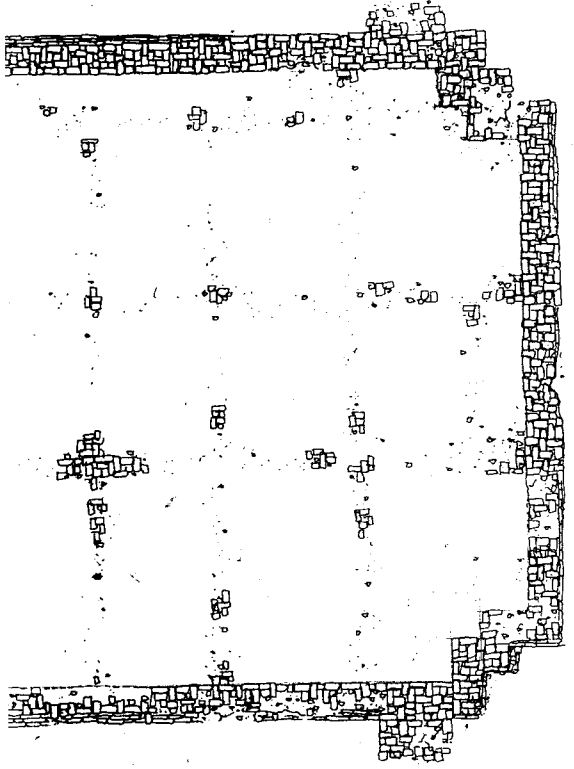
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศักดิ์ แดงเชิด ผอ. สนง. บค. พช. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีหามาศย์ ผอ. สุพรรณฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางสาวกมลทิ อุดองดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโอบา 3 กรรมการ			

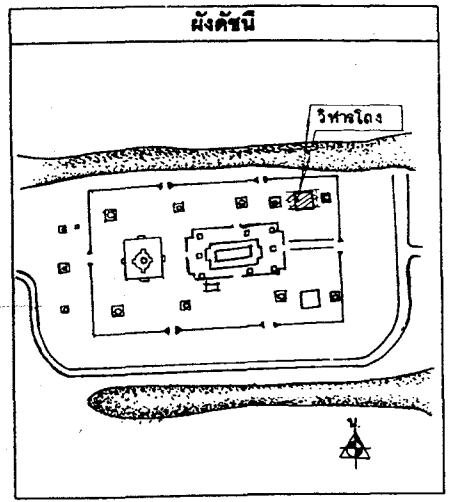
รูปด้านวิหารโดงด้านทิศตะวันออก 1 : 100

รูปด้านวิหารโดงด้านทิศตะวันตก 1 : 100

1 : 100

รายชื่อ

ดำเนินงานโดย
 หงษ์ขุนแผนจำกัด สุรศักดิ์ เสงี่ยม
 8/8 หมู่ 6 ต.เขีย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนตล จิตรีขัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหะเสน พชช	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ ชาติศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลป์		
สถาปนิก	นายฉัตรพงษ์ วงศ์วิชา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

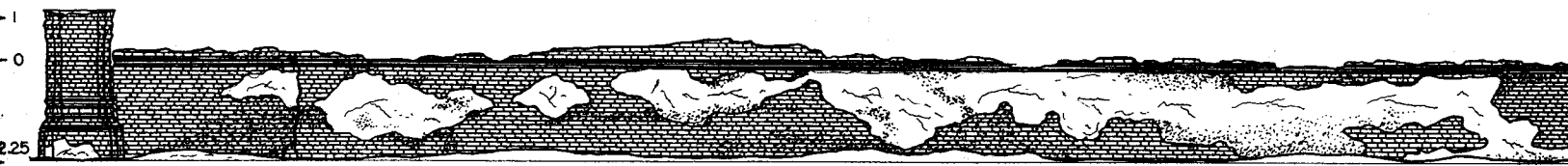
ตรวจ/พิจารณา/ระบุแบบ		
นางสาวกมลทิ อุดองดี		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

วันที่	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	32

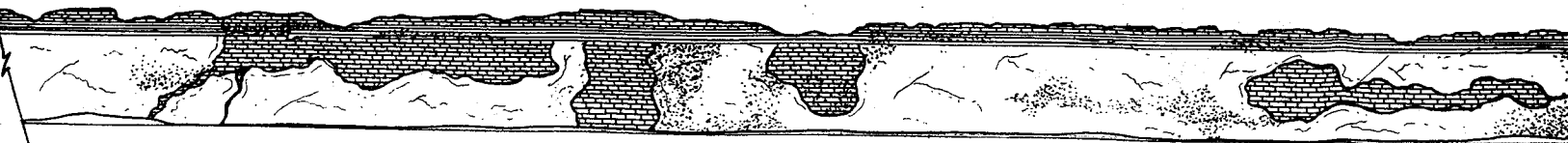
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศโบราณสถาน
 วัดพระศรีรัตนศาสดาราม กรุงเทพมหานคร
 รัชกาลที่ 3 วัฒนธรรม อยุธยา

กรมศิลปากร

11 12 13 14 15 16 17

รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือ ด้านใน
มาตราส่วน 1 : 75

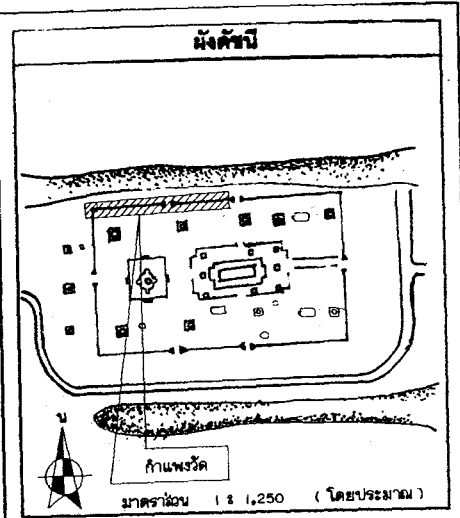

22 23 24 25 26 27 28

รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือ ด้านใน
มาตราส่วน 1 : 50

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แสงเลิศ ผอ.สนง.บค.พท.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิทามาชัย ผอ.อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภคิณี อู่คุงศิริ นักโบราณคดี7.2 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจารณ์ณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนากัญญา สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทยศักดิ์ เอ็นจอร์ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางศูนย์วิจัย สหรัศมิ์ก่อสร้าง
 9/8 หมู่ 6 ต.เวียงจันทน์
 อ.ภพานะจีน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจสูง	
ช่างเขียนแบบ	นายวิระกุล สิงห์สมสะอาด	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศรีทอง	
นักโบราณคดี	นายพรชัย ทรัพย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ชนะ อดิชา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

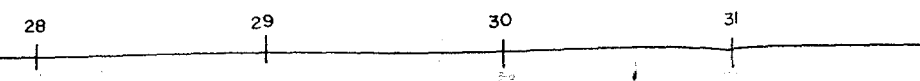
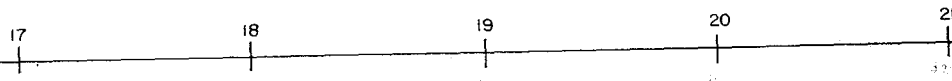
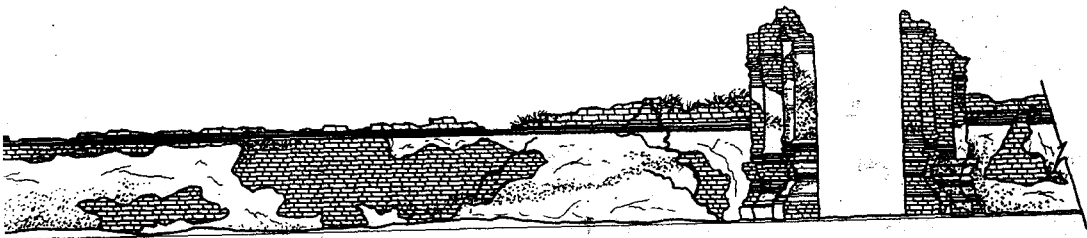
เห็นชอบ/อนุมัติ

ตนฝ่ายวิชาการ		
ตนฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	33

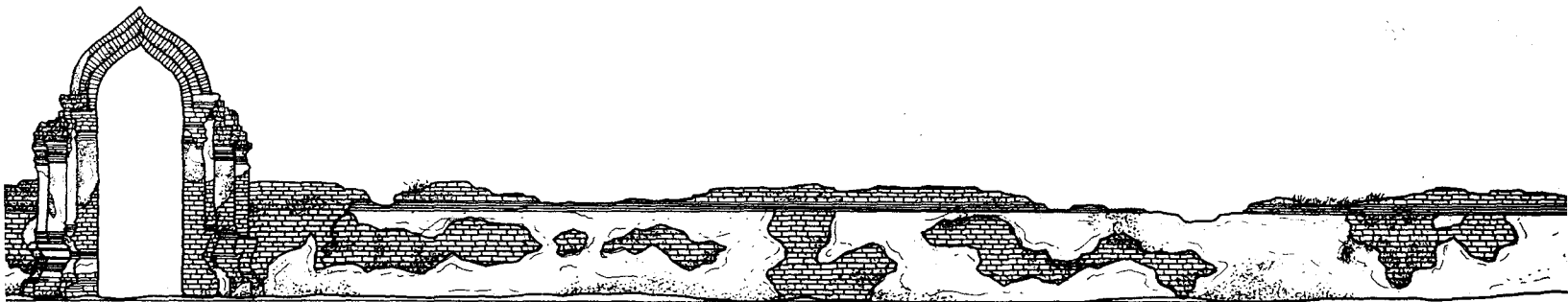
รูปถ่ายแบบ : วัฒนธรรมคน (สภาพหลังการขุดแต่ง)
 ผลิต : ศ.พันเอก อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผลิต : รูปถ่ายแบบจริงที่ 1/1000 ด้านใน ขนาดรวม 1:875

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

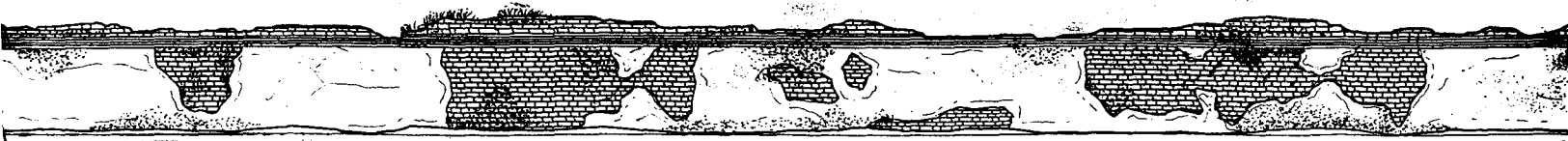
ลำดับที่
1
2
3
4
5
6
7

ลำดับที่
1
2

32 33 34 35 36 37 38

รูปตั้งกำแพงวัดทิดเหนือ ด้านใน
มาตราส่วน 1:75

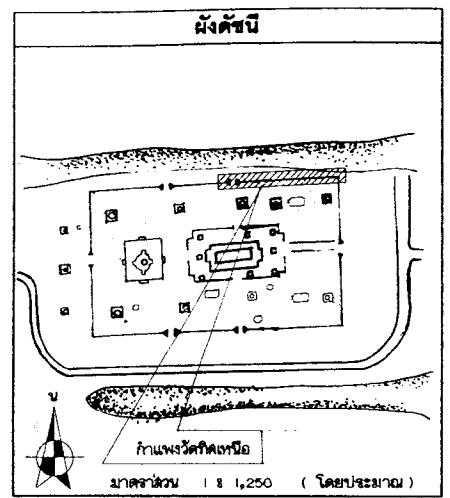

43 44 45 46 47 48 49

รูปตั้งกำแพงวัดทิดเหนือ ด้านใน

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.พ.3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจนก สีหามาตย์ ผอ. อุทธานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภคิณี อยู่คงดี นักโบราณคดี7ว. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

คำเป็นงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 9/8 หมู่ 6 ต.เข็ญจางอบ
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูศรี	9/
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์สมานชาพงษ์	9/8
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมวิทย์ ศรีทอง	
นักโบราณคดี	นายกรรณชัย เป๋นสี	
นักประวัติศาสตร์/ศิลป		
สถาปนิก 7	นายวัฒน์ชนะ อดิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

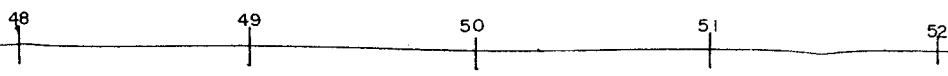
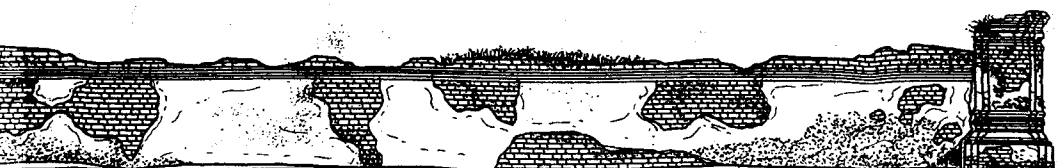
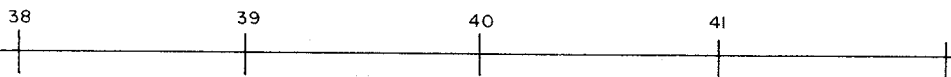
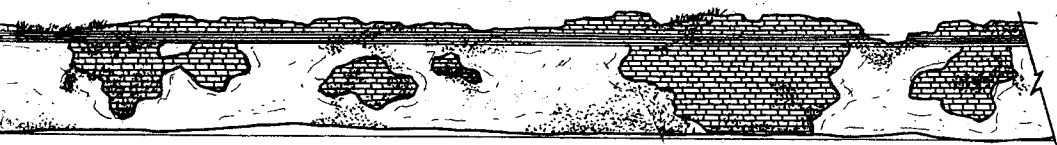
ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
ผ.ฝ่ายวิชาการ		
ผ.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

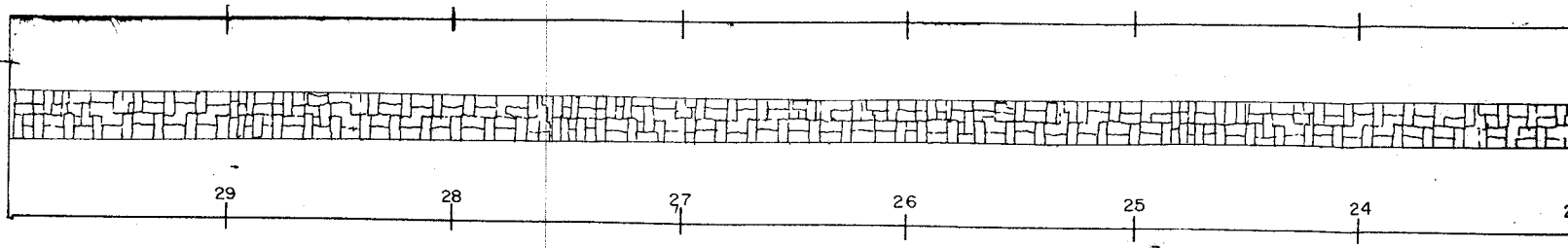
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
4		52	34

ผังรูปแบบ : ควบคุมองค์ประกอบ (ส่วนภาพหลังการขุดแต่ง)
 1:1 : ส.ต้นศก. 9 พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 1:1 : รูปตั้งกำแพงวัดศรีคงคานีใน มาตราส่วน 1 : 81,250

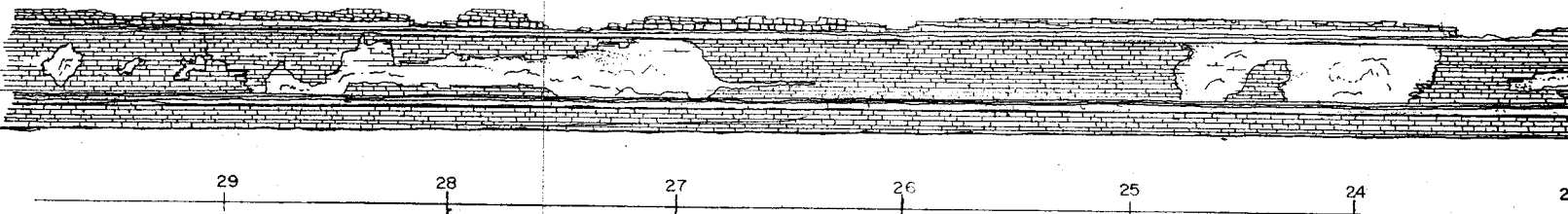
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 กำแพงโบราณคดีและศิลปกรรมสถาน
 หมายเลขที่ 93 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

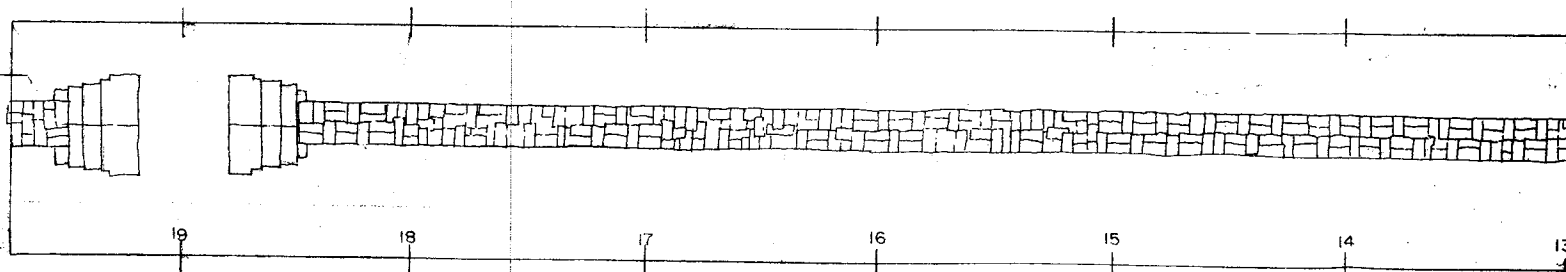
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

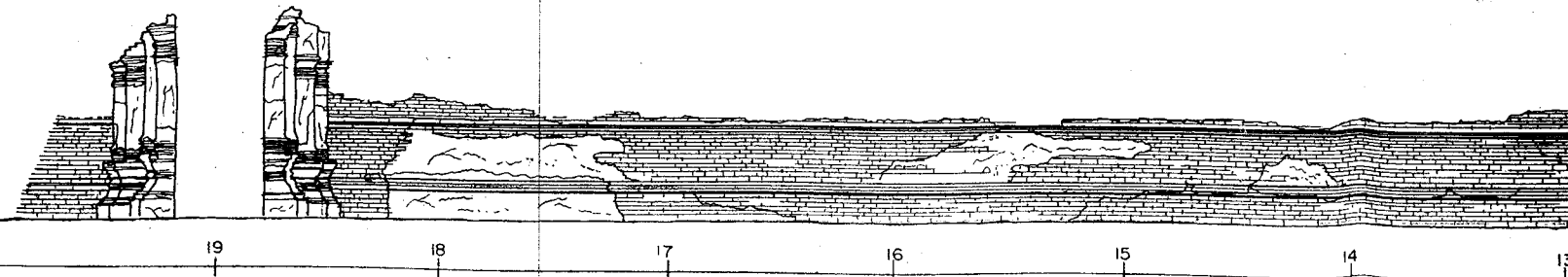
รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศเหนือ
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือ ด้านนอก

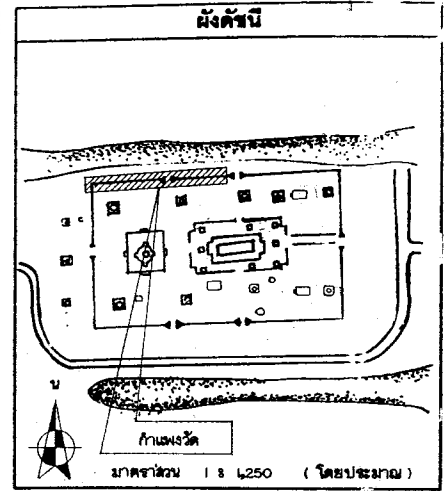
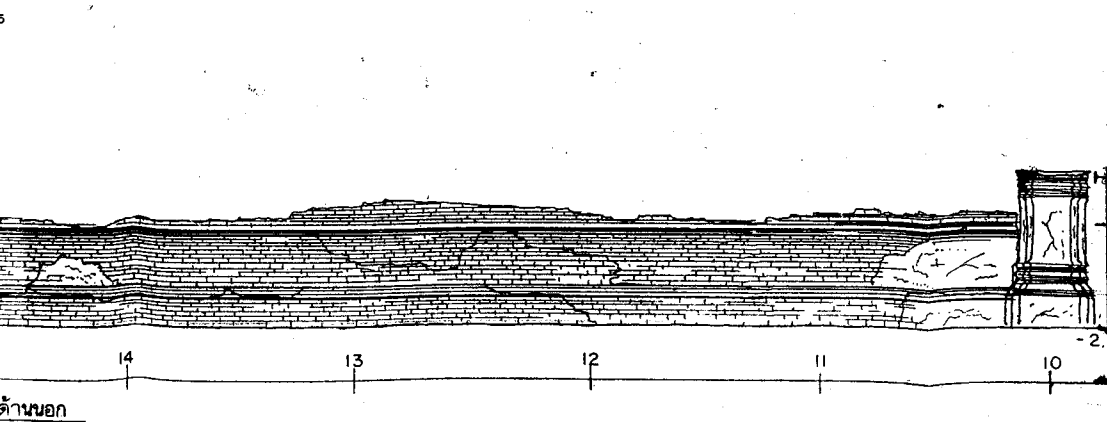
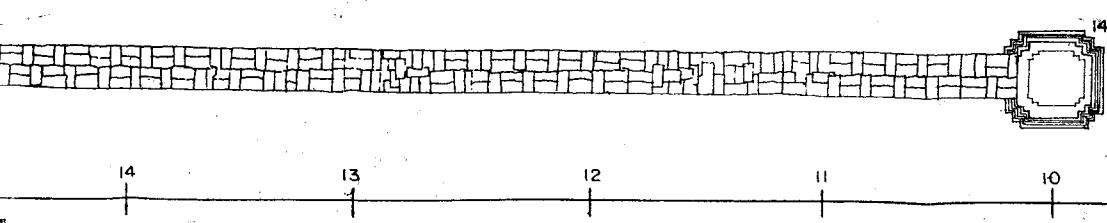
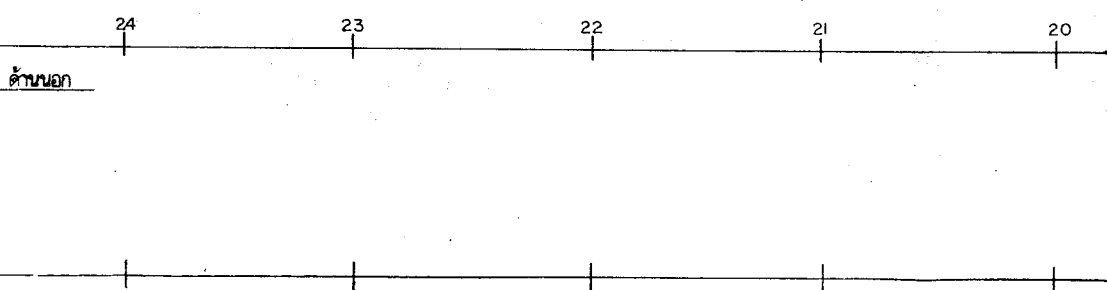
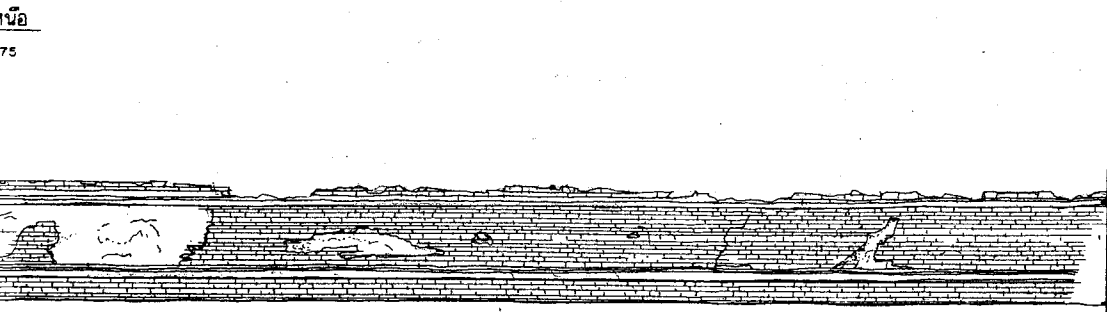
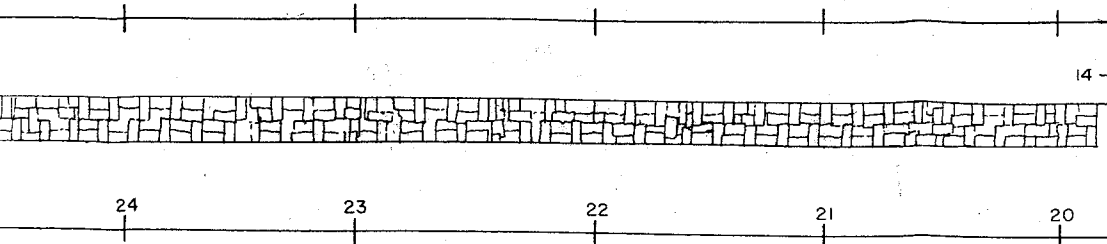

รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศเหนือ
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือ ด้านนอก

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง ๒๒ ส.น.บ.ค. พ.ร.๓๖ ประธานกรรมการ			
2	นายเนก สีงามาศย์ ๒๒.๑๒.๒๒๒๒ กรรมการ			
3	นายณัฐพล นวรงค์เชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญติ อู่คงดี นักโบราณคดี7๓ กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนากัญจน์ สุทธาศรินทร์ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายทองศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผังค้ำยัน

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางยุบลสมใจศักดิ์ สุรศักดิ์เกษม
๑๖ หมู่ ๘ ต.เชียงรากน้อย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมศักดิ์ จตุรัส	<i>Signature</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีระพล อิงคะสนนภาพ	<i>Signature</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ธรรมพงษ์	
นักโบราณคดี	นายภรณ์ชฎี ฝ่ฝี่	
นักประวัติศาสตร์ท้องถิ่น		
สถาปนิก	นายณัฏฐพงษ์ ธงธิดา	
บูรณสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางด้านศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

พ.ฝ่ายวิชาการ		
พ.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

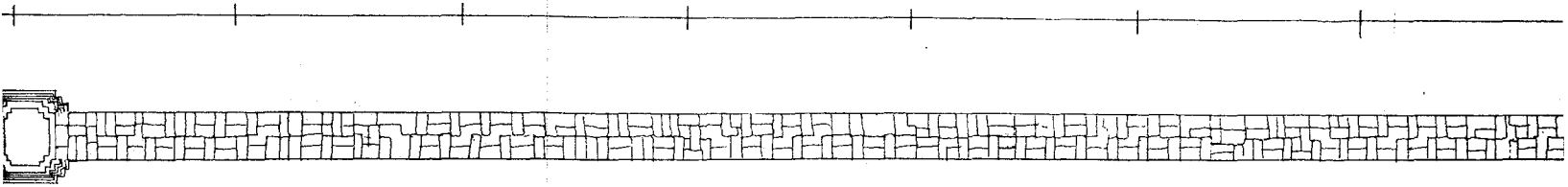
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	35

รูปแบบ : วัดทองคณ (มีภาพหลังการบูรณะแล้ว)
 ผลิต : ส.พันธุภา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผลิต : รูปปั้น, รูปปั้นกำแพงวัด วัดทองคณ
 ด้านนอก : ภาคตะวันออก 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 33 พระนครศรีอยุธยา

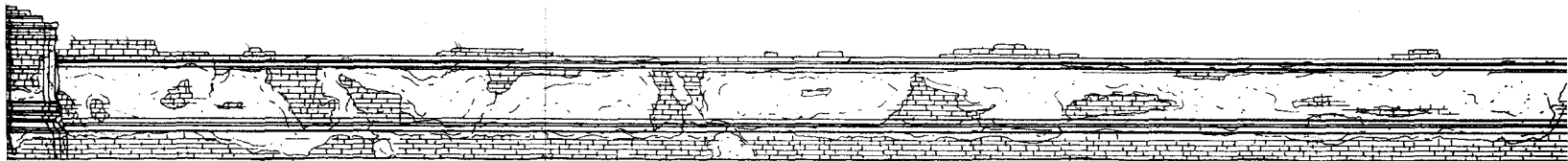
กรมศิลปากร

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา ศาสตร์ังห์ นายช่างโยธา 6			

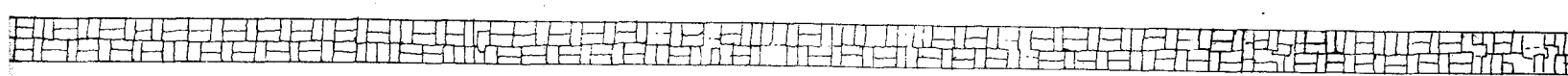
52 51 50 49 48 47 46

รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศเหนือ
มาตราส่วน 1:75

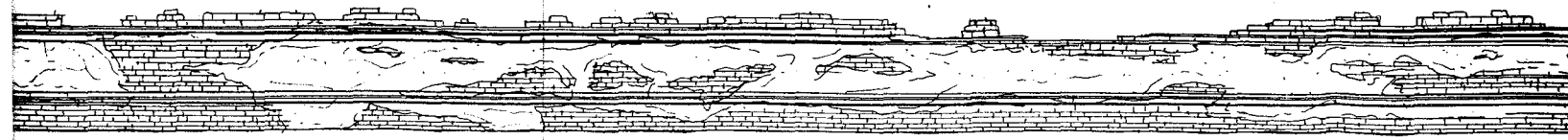
52 51 50 49 48 47 46

รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือ ด้านนอก
มาตราส่วน 1:75

41 40 39 38 37 36 35

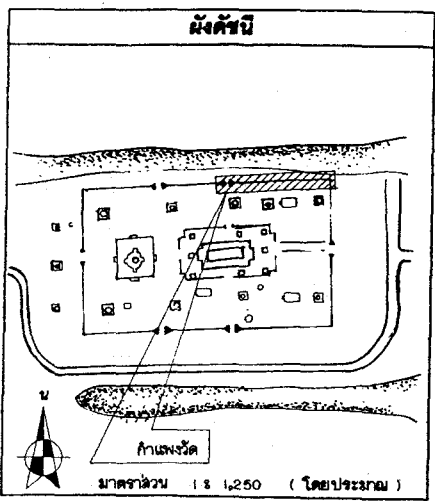
รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศเหนือ
มาตราส่วน 1:75

41 40 39 38 37 36 35

รูปตั้งกำแพงวัดทิศเหนือ ด้านนอก
มาตราส่วน 1:75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด ผอ. สนง. บค. พร. ท. 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิพามาตร์ ผอ. สุทธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญติ อัญญาดี นักโบราณคดี 73 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธานาวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางมูลนิธิจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
๑๒ หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล จิตรีขันธ์	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนาชาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ทรัพย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนทนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

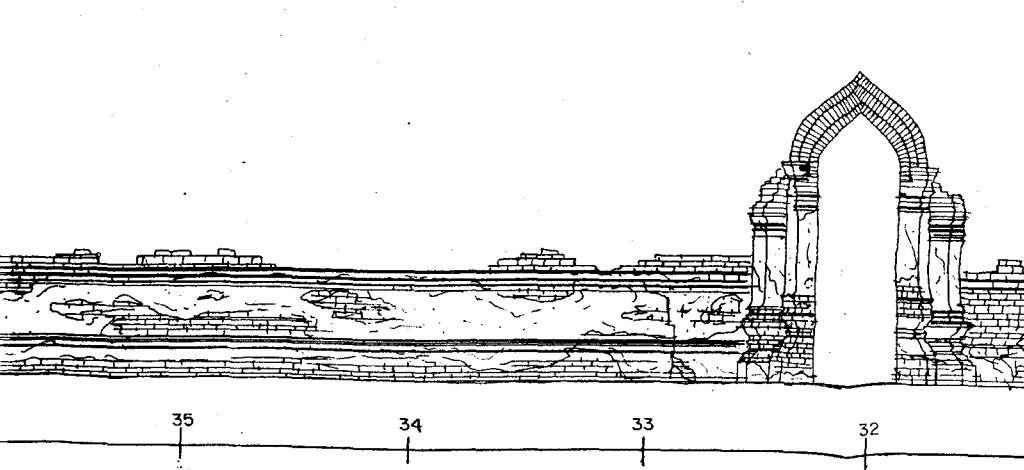
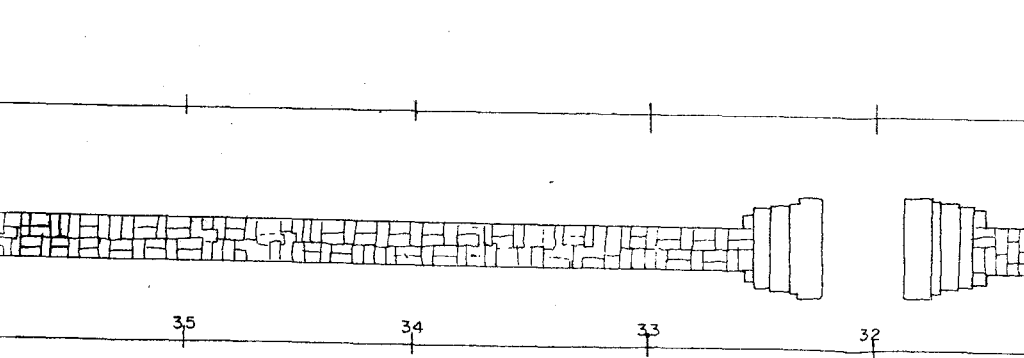
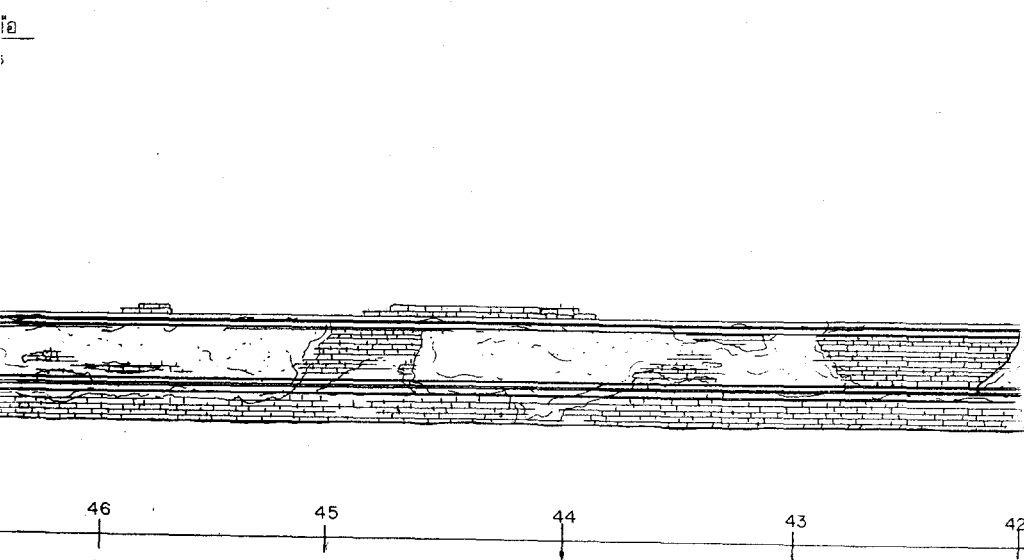
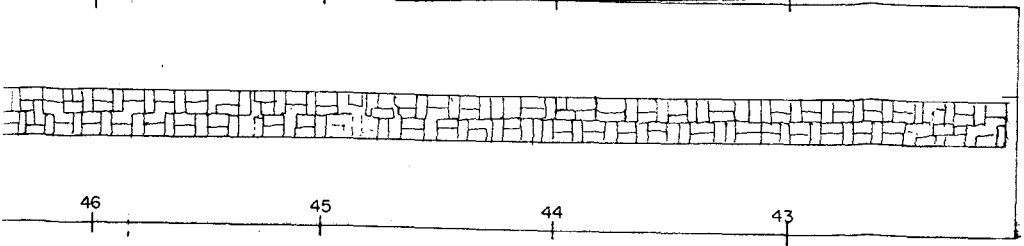
ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

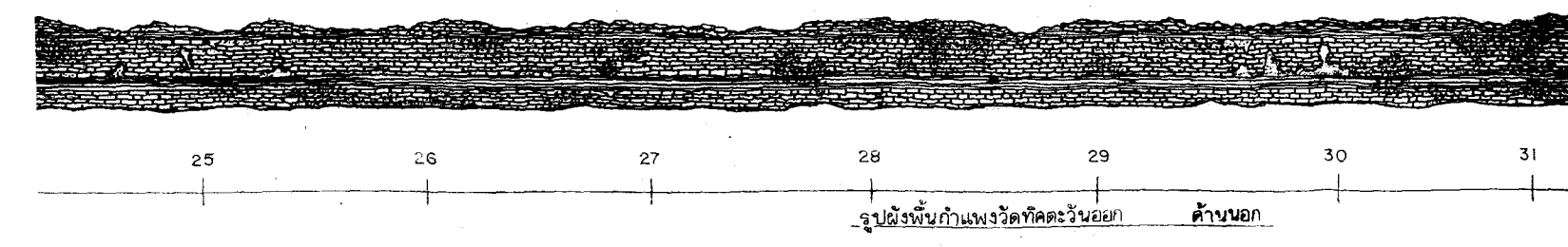
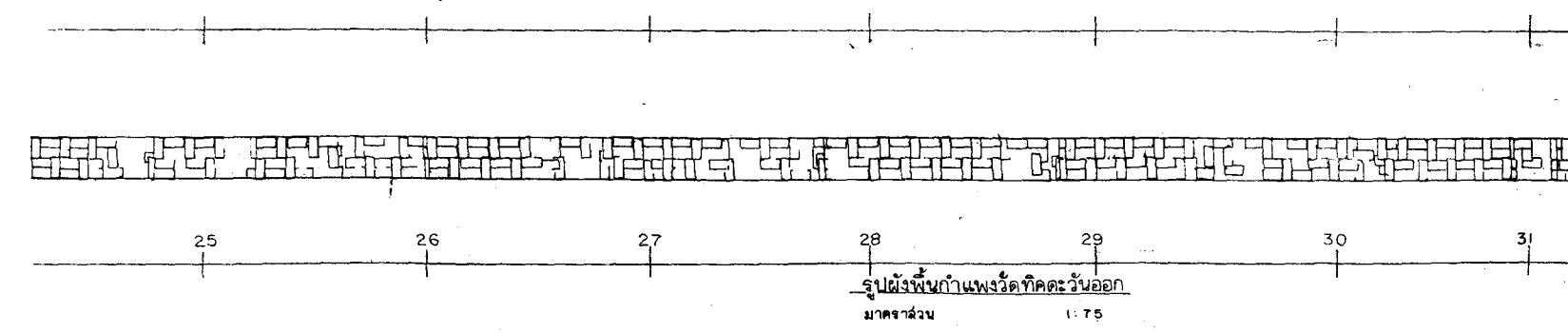
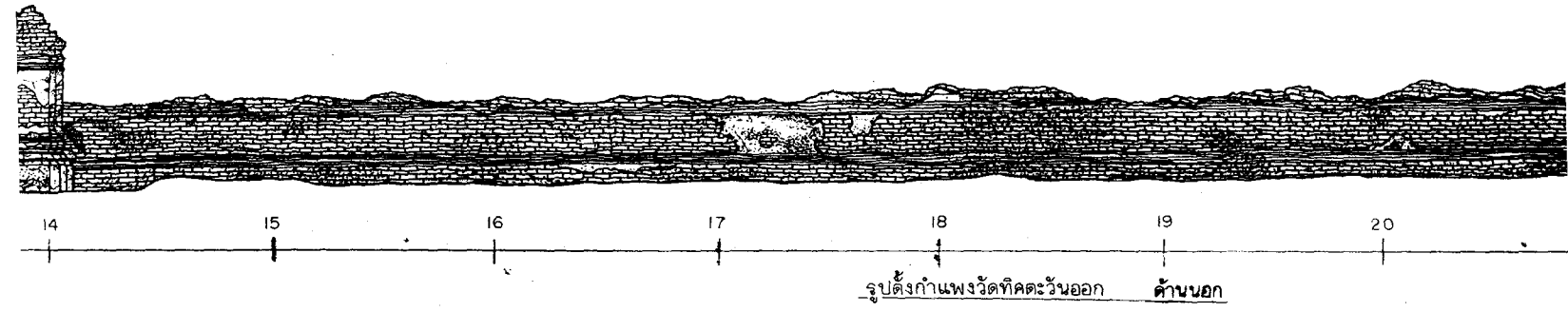
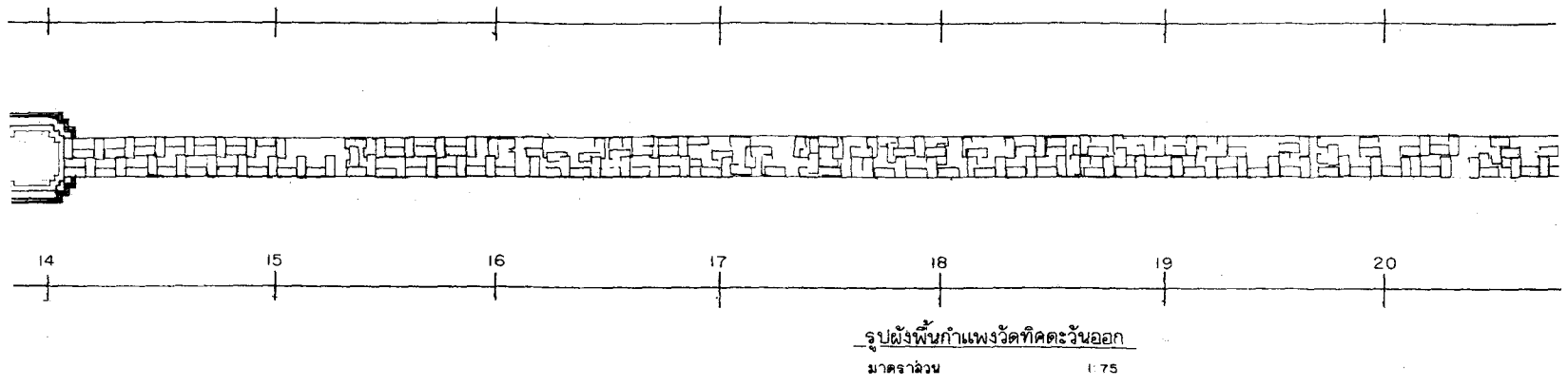
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	36

รูปแบบ : วัดหนองคัน (ใต้น้ำหลังการขุดแต่ง)
 ที่ตั้ง : ต.หันคา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
 แสดง : รูปผังกำแพงวัดคันเหนือ
 ด้านนอก
 มาตราส่วน 1 : 75

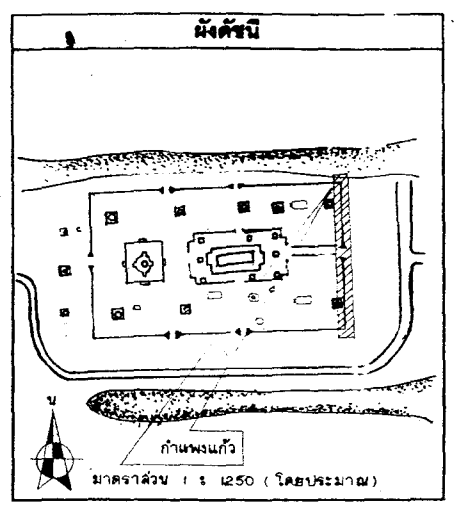
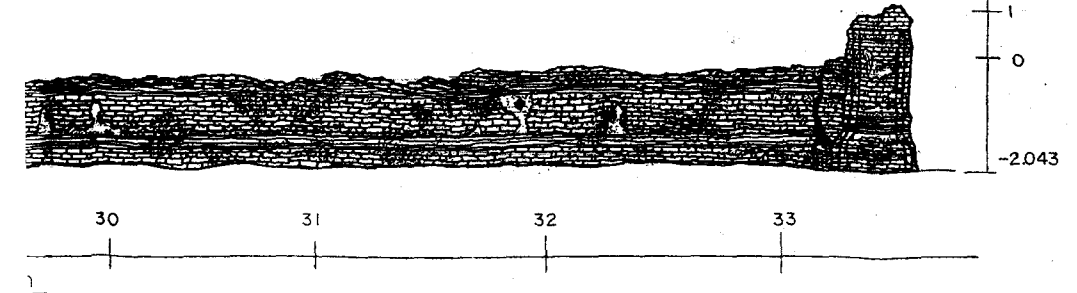
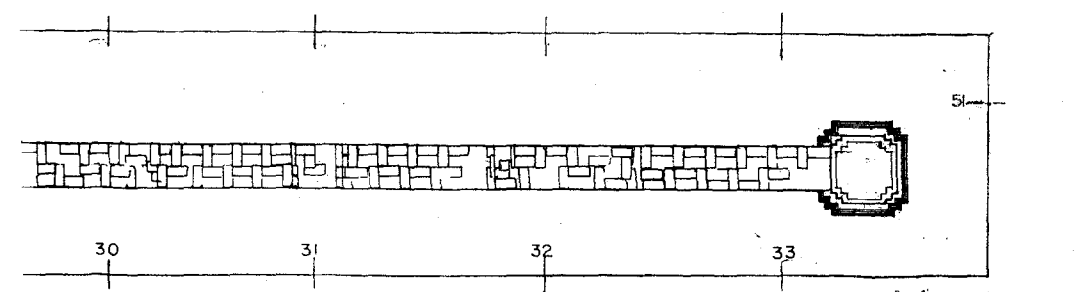
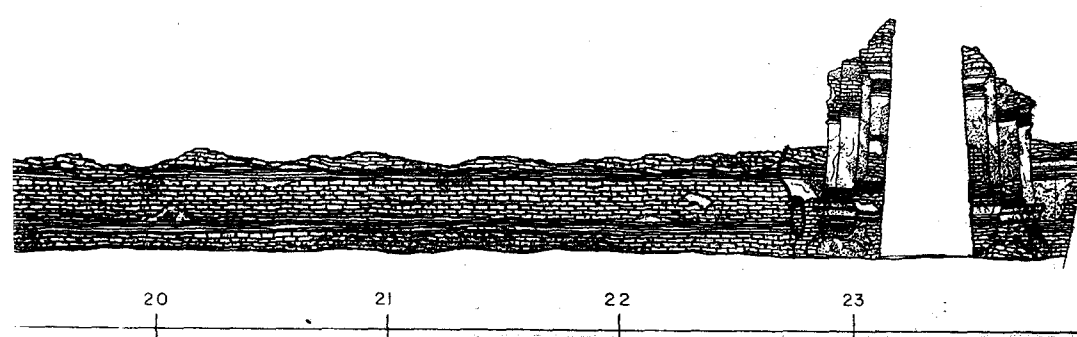
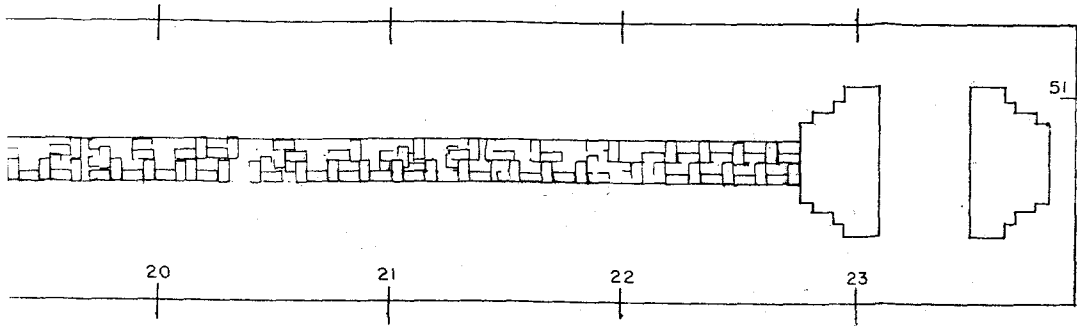
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 ทำนังงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 หมายเลข ๓3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
1	นายเมธา วิชาชนะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา ศำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	นามสกุล
1	นายชด แดงเอียด ผอ. สนง. บค. พท. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจนก สิทามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญติ อยู่สงดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนวิมลรัตน์ สุทธอาวีน นางช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเพชรศักดิ์ เ็นนงูระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุโขทัยก่อสร้าง
 9/8 หมู่ 6 ต.เมืองพานิชย์
 อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ใจสุริย	91
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ อิงคะสนนยาพงษ์	B.p.
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมเกียรติ ธรรมง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ฝักดี	
นักประวัติศาสตร์/ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ชนะ รงสีดา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	37

รูปแบบ : วัฒนธรรมตอน (3 ภาพหลัก การขุดพบ)
 1:1 : ค.พืชมหา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
 1:1 : รูปผังพื้นที่, รูปตั้งกำแพงวัดที่พระศรีรัตนมหาธาตุ
 ด้านบน : 1:1 75
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

33

32

31

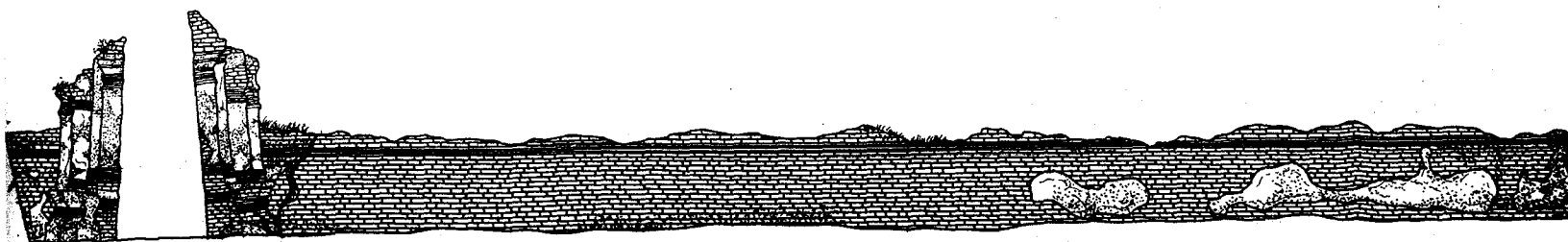
30

29

28

27

รูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันออก ด้านใน
มาตราส่วน 1:75

24

23

22

21

20

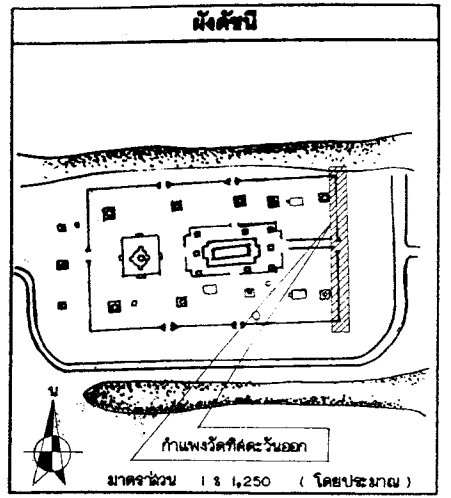
19

18

รูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันออก ด้านใน
มาตราส่วน 1:75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจนก สิทามาชัย ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวนันทิณี อัญญาดี นักโบราณคดี7a. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

คำเป็นงานโดย
 ทางศูนย์ส่วนจำกัด อุบลราชธานี
 ๑๖ หมู่ ๘ ต.เมืองพานิชย์
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ตำแหน่ง	นายสมยศ ใจดี	ชื่อ
นายช่างควบคุม	นายธีรยุทธ อธิษฐานภาพพะ	ธีรยุทธ
นายช่างศิลปกรรม	นายณัฐพล ม่วงศรี	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ ธีรชัย	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณวัฒน์ ธีรชัย	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้สำรวจทางด้านโบราณคดี		

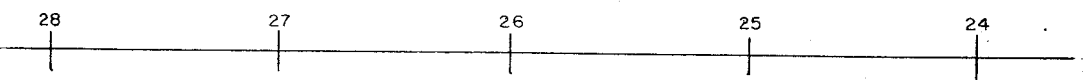
ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางด้านศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้สำรวจทาง		

เห็นชอบอนุมัติ		
หัวหน้าวิศวกร		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อื่น ๆ		

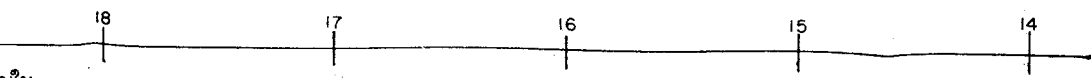
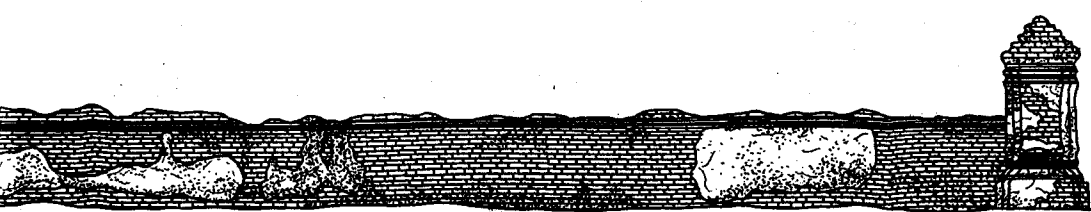
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	38

รูปเล่มแบบ : ๑๖๖๖๖๖๖๖ (ดูภาพหลังการก่อสร้าง)
 ผู้ทำ : ส.พันศา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน	มาตราส่วน 1 : 75
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๓๖ พระนครศรีอยุธยา	
กรมศิลปากร	

งานใน 75

งานใน 75

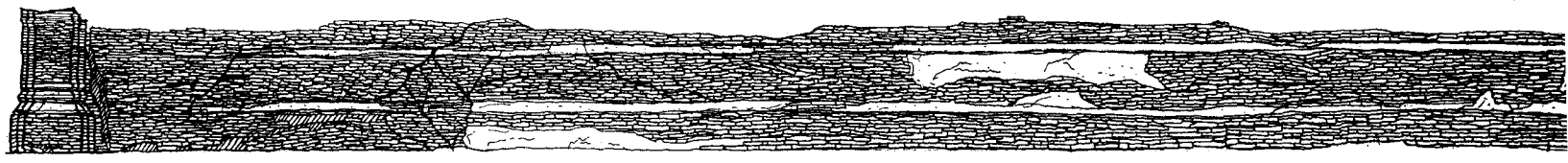
ลำดับที่
1
2
3
4
5
6
7

ลำดับที่
1
2

11 12 13 14 15 16 17

รูปผังพื่นกำแพงวัดทิศใต้
มาตราส่วน 1:75

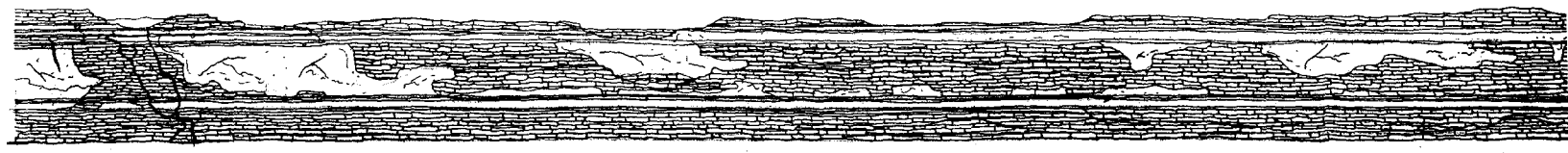
11 12 13 14 15 16 17

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ ด้านนอก

21 22 23 24 25 26 27

รูปผังพื่นกำแพงวัดทิศใต้
มาตราส่วน 1:75

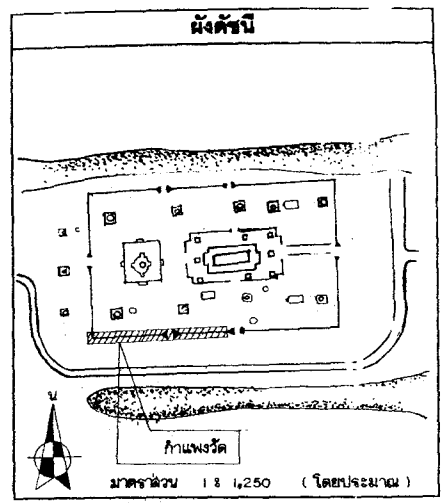

21 22 23 24 25 26 27

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ ด้านนอก

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสุค แดงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอมก สีหามาตย์ ผอ. จุฑาธนาฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญชวี อยุ่คงดี นักโบราณคดี7/1 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนวิมลรัตน์ สุทธาศิรินทร์ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางหน่วยงานจำกัด สุราษฎร์ก่อสร้าง
 ๑/8 หมู่ 6 ต.เชิงรามน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพทล ใจสุข	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรภุช สังหนะสนายาทะ	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรเชษฐ์ เป็ดศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนพงษ์ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	39

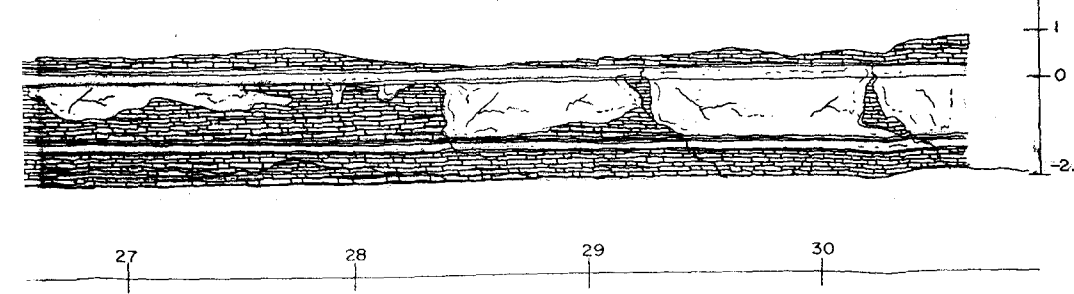
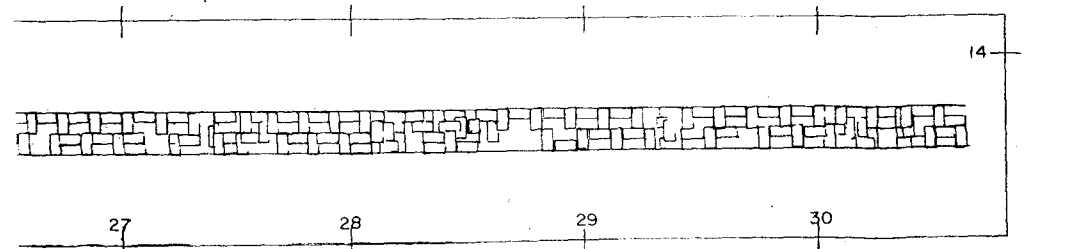
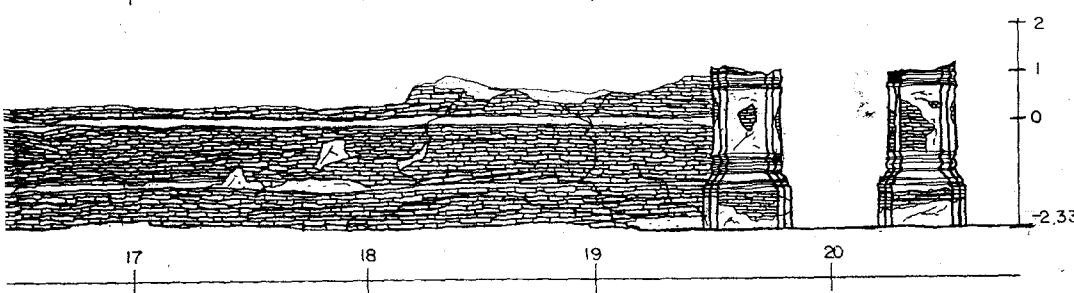
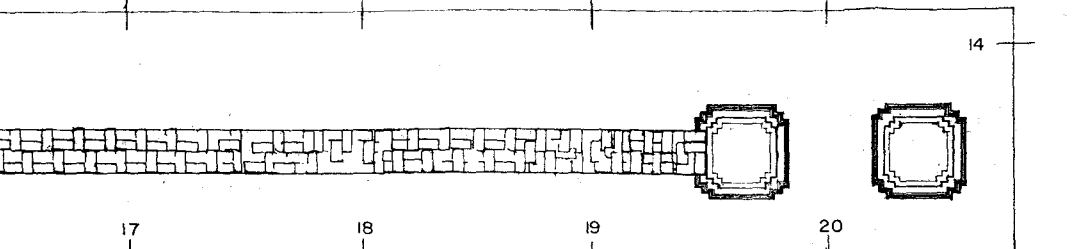
ผังรูปแบบ : วัดมหาธาตุ (นำภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 มัดคง รูปผังพื้น, รูปสิ่งกั้นแนววัด วัดใต้ ขนาดส่วน 1:8 75
 ใต้หนอง

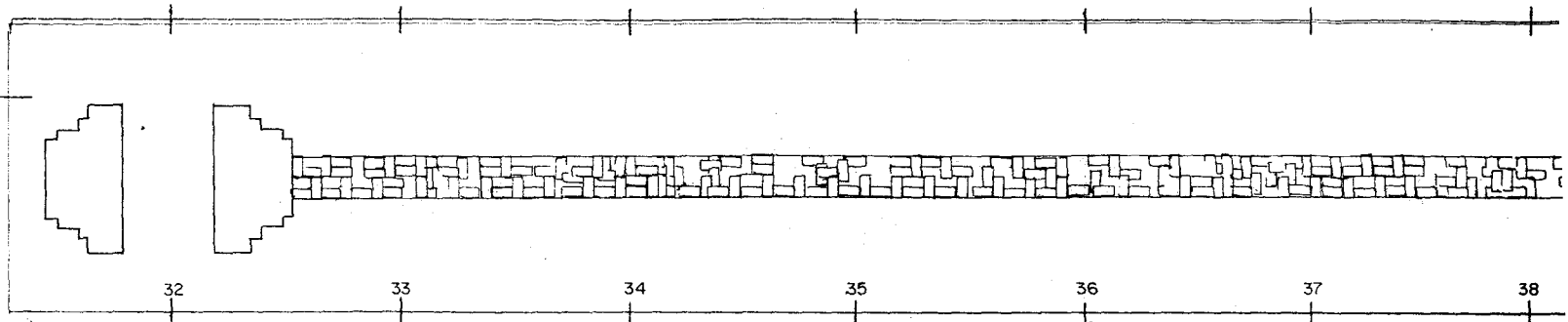
โครงการอนุรักษ์และพัฒนามหาธาตุ

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

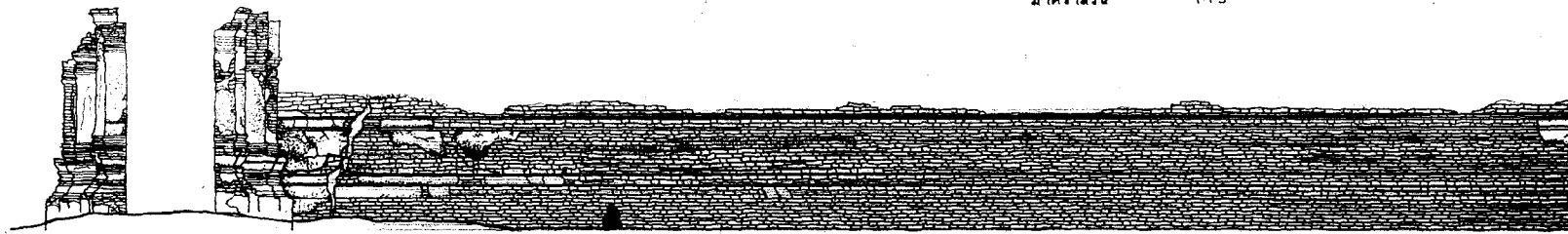
กรมศิลปากร

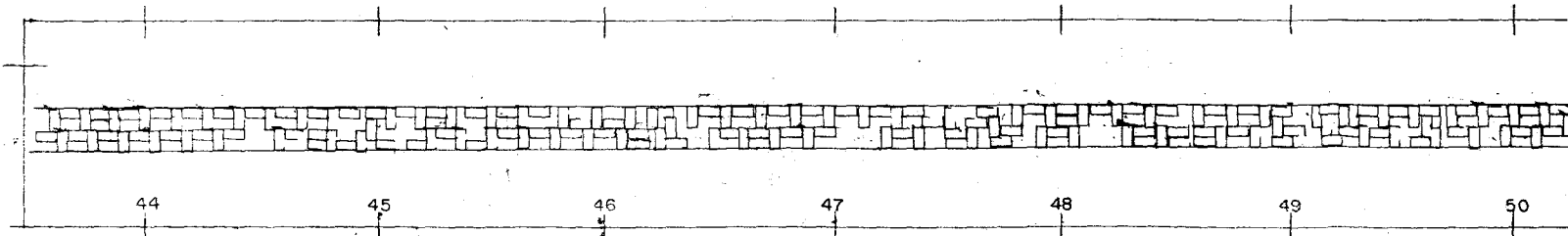
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิชาภรณ์ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

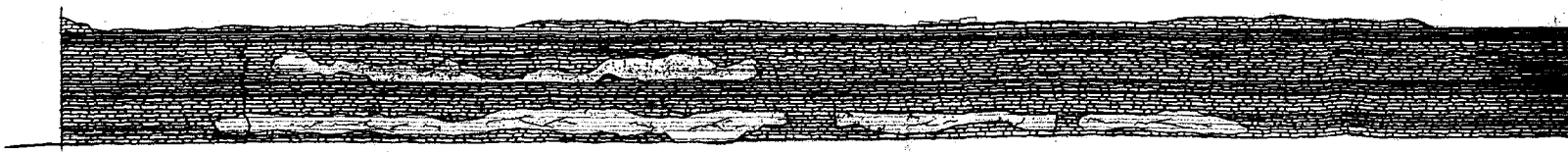
รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศใต้
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ ด้านนอก

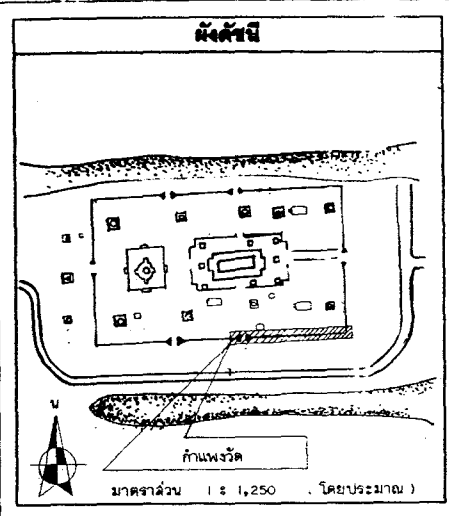

รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศใต้
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ ด้านนอก

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศักดิ์ ๒๒ ธนบดี พร ๒3 ประธานกรรมการ			
2	นายเนก สีหามาตย์ ๒๒. อุตธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล นามศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกชติ อัญสงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ อุตสาครวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเพอศักดิ์ เ็นจระ นายช่างโยธา กรรมการ			

รายการ

คำเป็นงานโดย
นางสุนทรจำเริญ สุวดีเกียรติ
๑๖ หมู่ ๘ ต.เวียงพางคำ
จ.แม่ฮ่องสอน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมศักดิ์ ๒๒	
ช่างเขียนแบบ	นายณัฐพล นามศรีเชียว	
ช่างศิลปกรรม	นายเมธา วิจิตรณะ	
นักโบราณคดี	นางสาวกชติ อัญสงดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายเมธา วิจิตรณะ	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

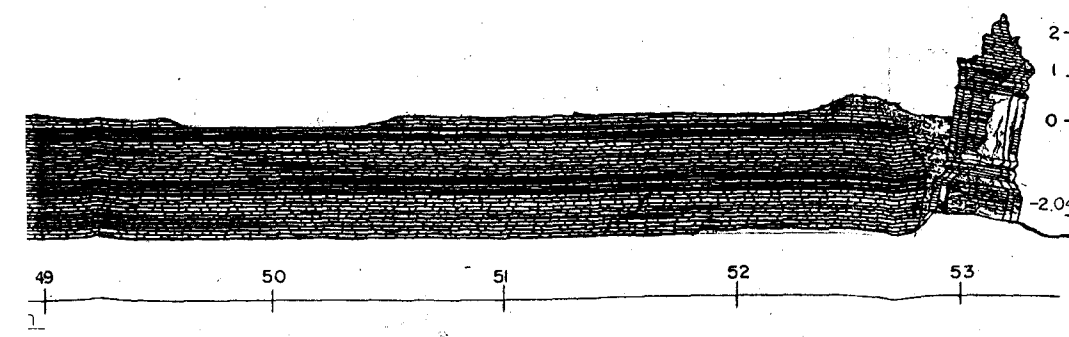
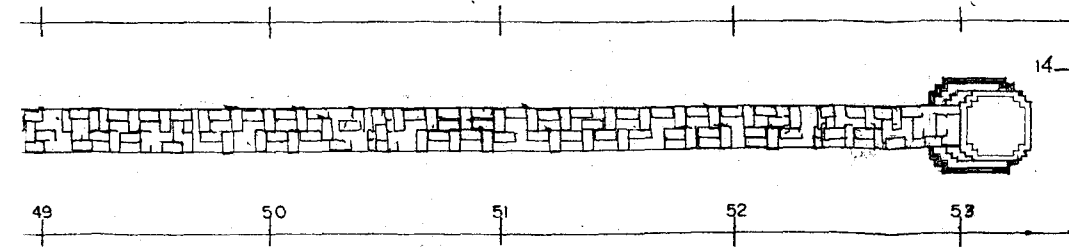
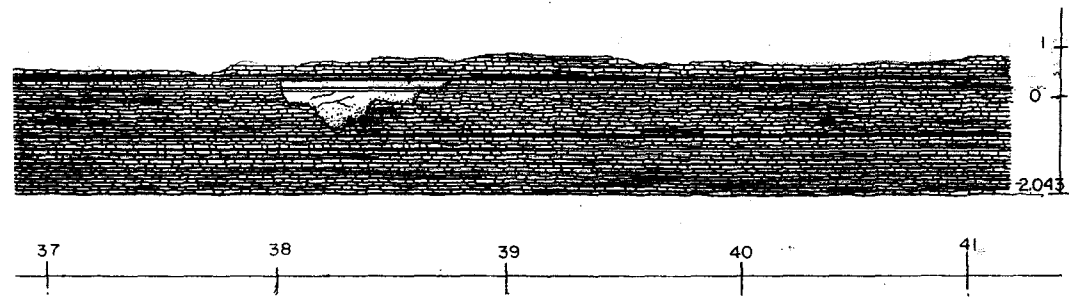
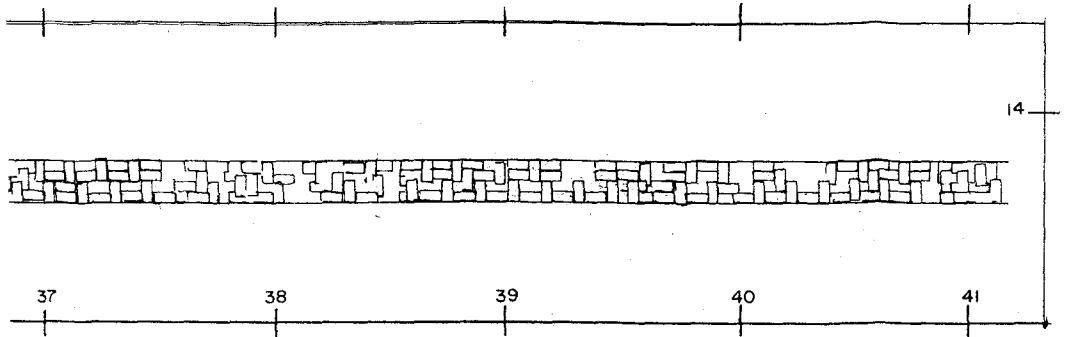
เห็นชอบ/อนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ	
หัวหน้าโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนัก	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	40

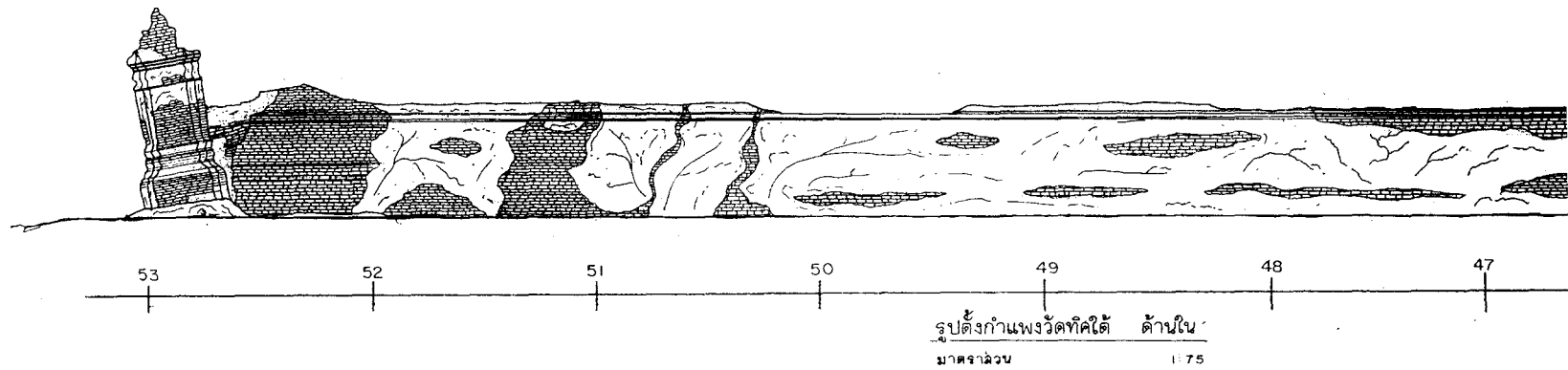
รูปแบบ : รัตนวงศ (2 ภาพหลังการขุดแต่ง)
 1:1 : ศ.พันตรี จ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
 1:1 : รูปปั้นหิน รูปตั้งกำแพงวัดศิลา 1 : 75
 (ด้านหน้า)

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ ๒3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

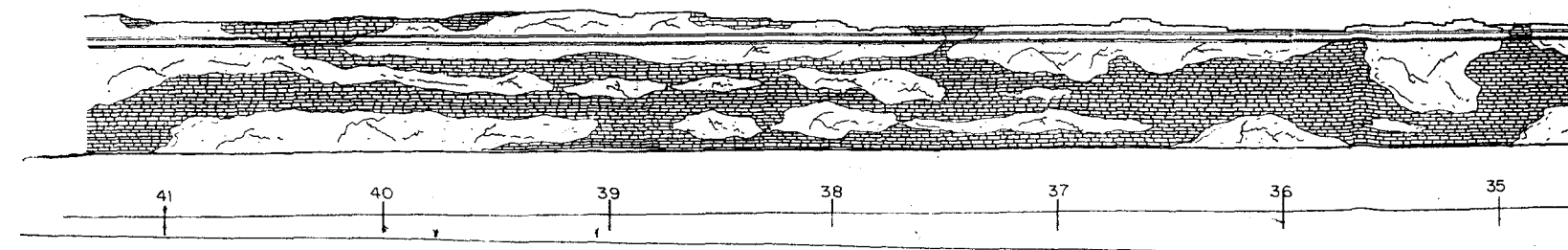

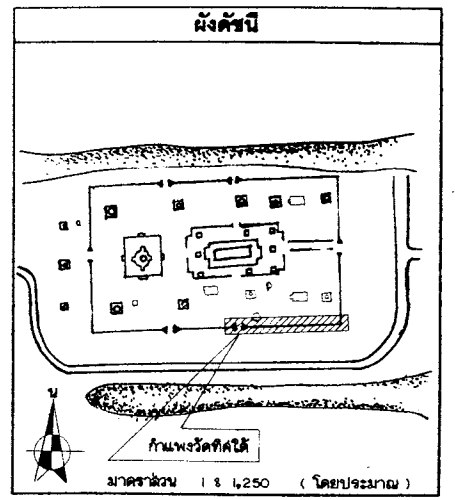
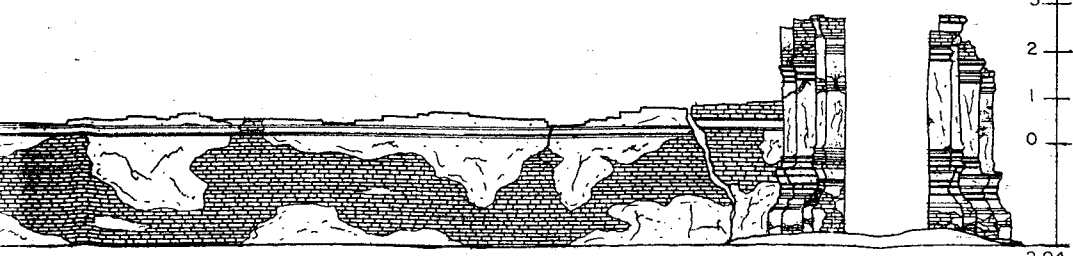
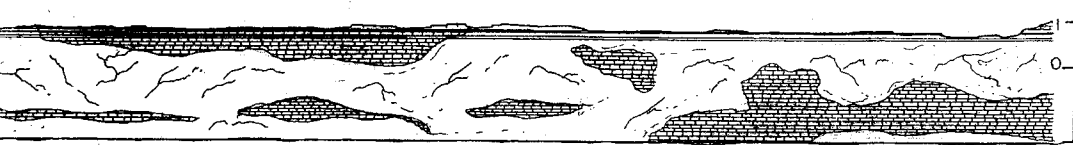
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด คงเอียด ผอ.สนง.บค.พท.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจเนก สีหามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายอัมรินทร์ ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญจน์ อัญญา นักรโราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วัจกษณะ นักรโราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลัยย์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วัจกษณะ นักรโราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ ด้านใน
มาตราฉนวน 1:75

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางสุนทรจักษ์ สุธักข์โกศล
๑๘ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๖๓
อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนพล จิ๋วชัย	01/18/2
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์สมสาพ	2/24
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรเชษฐ์ แป๊ะดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมันทนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางด้านศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างโยธา		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	41

รูปแบบ : รวมทั้งหมด (ไม่พหุเชิงการดูแต่)

ที่ตั้ง : ต.บ้านคา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

แสดง : รูปตั้งกำแพงวัด ศรีโคกใต้ (ด้านใน) มาตราส่วน 1 : 75

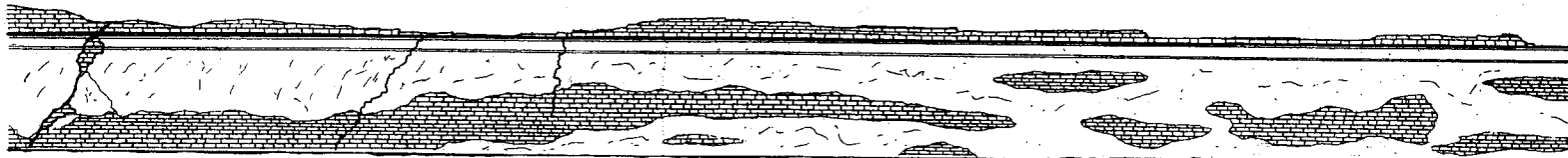
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิทามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล น่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกมลทิพย์ อู่คงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

30

29

28

27

26

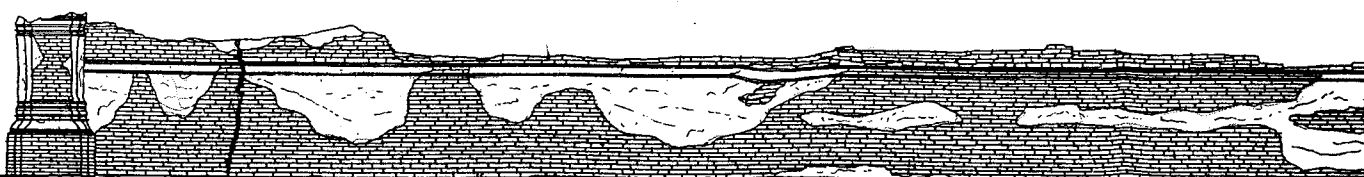
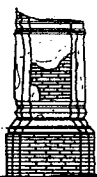
25

24

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ด้านใน

มาตราส่วน

1:75

20

19

18

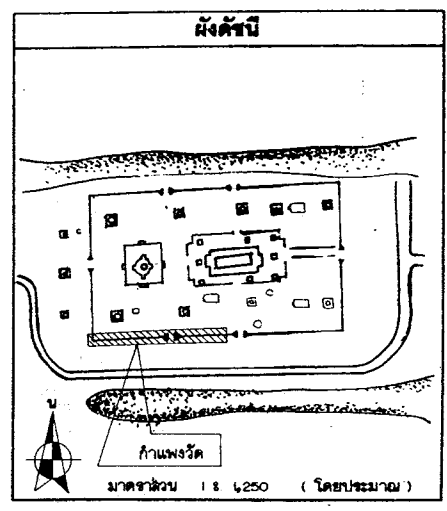
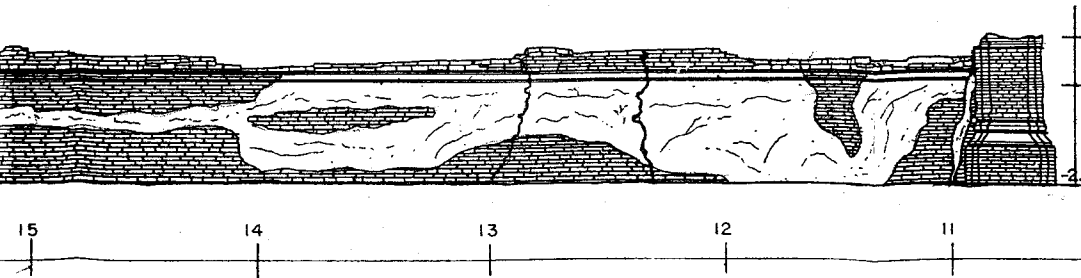
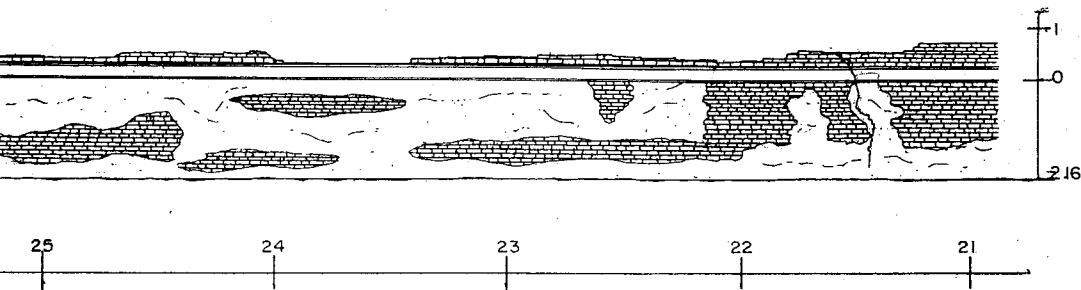
17

16

15

14

รูปตั้งกำแพงวัดทิศใต้ ด้านใน

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางมูลนิธิจำกัด สุพรรณบุรี
 ๑/๘ หมู่ ๑ ต.เมืองเก่า
 อ.เมืองสุพรรณ จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูชัย	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีรกุล สิงห์สมานภาพ	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ตรีชัย	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฐพงษ์ ธงใจ	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ทนายวิชาการ		
ทนายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อื่น ๆ		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	42

รูปเล่มแบบ : วัฒนธรรมคดี (ใ้ภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.บ้านเก่า อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปตั้งบ้านทรงวัด วัดใต้ (ค้ำยัน)

มาตราส่วน 1 : 75

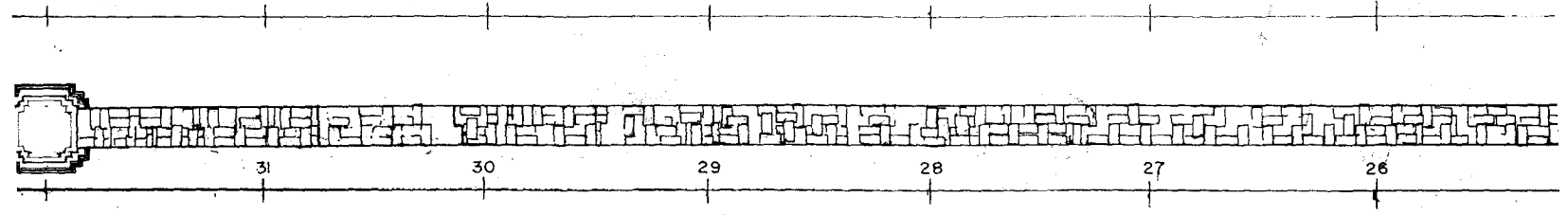
โครงการบูรณะและพิพิธภัณฑสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

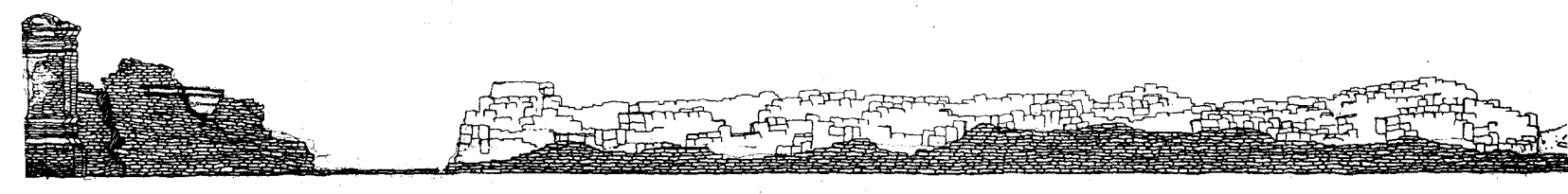
กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ แสงเชือก ผอ.สนง.มค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนก สิทนามาศ์ คอ. จุฑาธนา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญญา อัญญาดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กมล สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเพชรศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

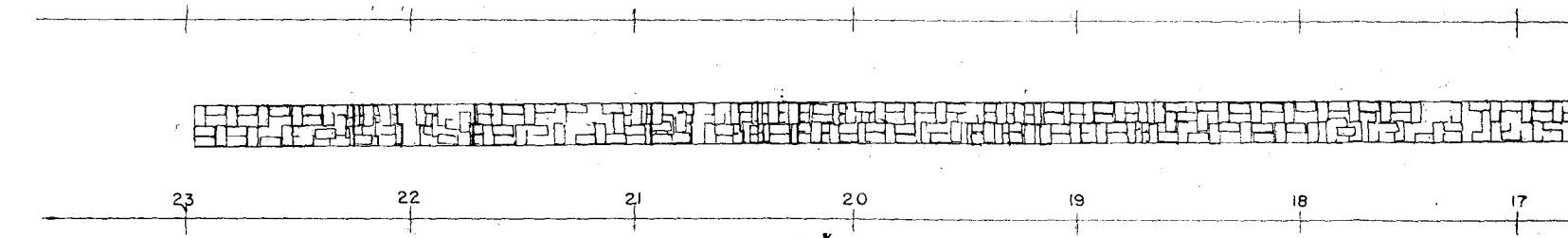
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

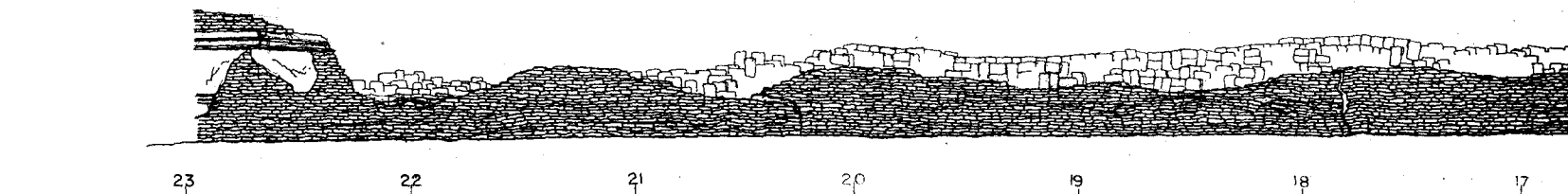
รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1:75

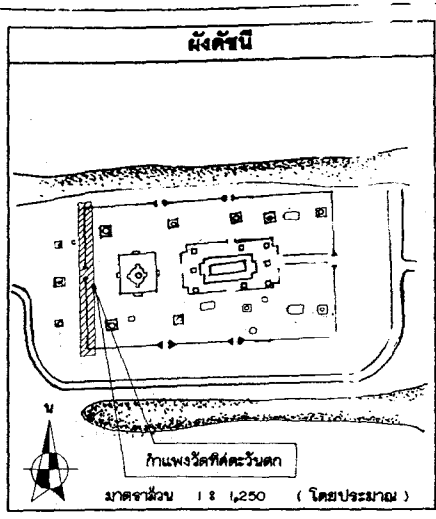
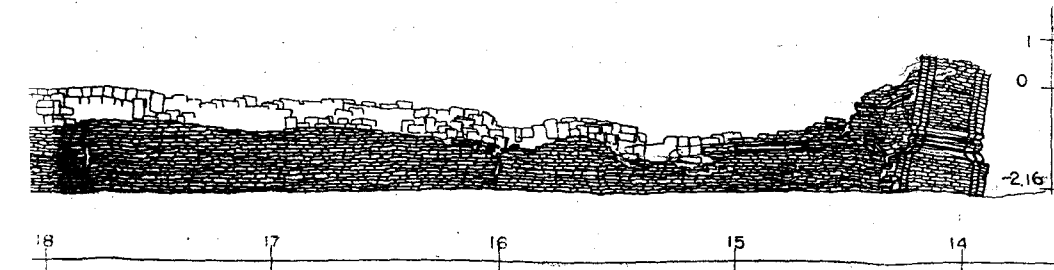
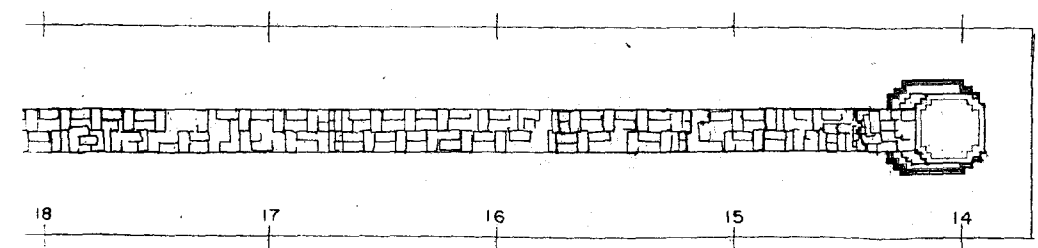
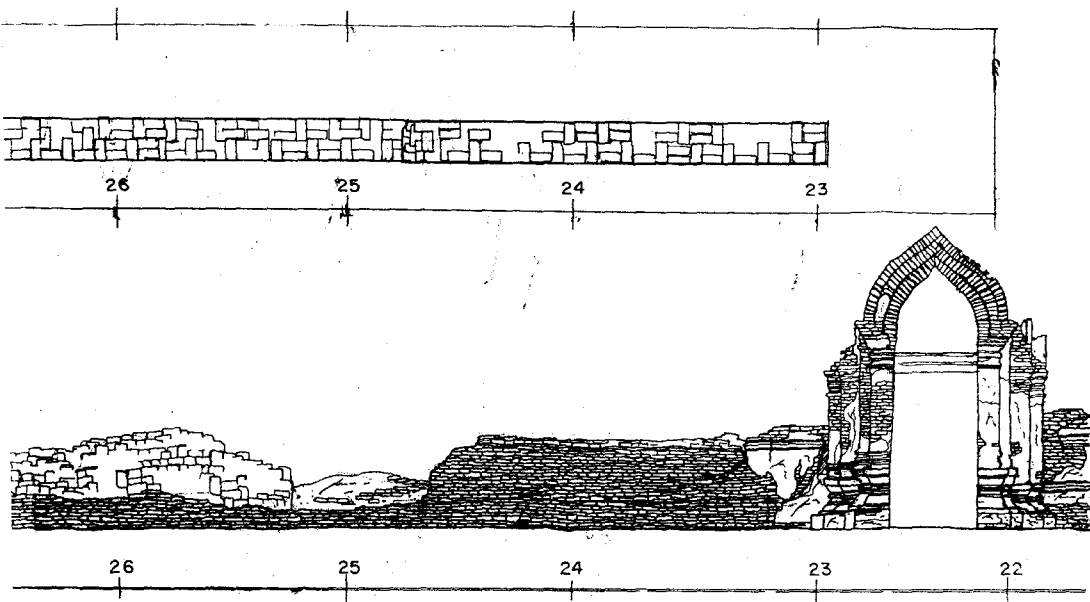
รูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันตก ด้านนอก

รูปผังพื้นที่กำแพงวัดทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงวัดทิศตะวันตก ด้านใน

ผังค้ำยัน

รายการ

ดำเนินการโดย
 ทางศูนย์ส่วนจำกัศ สุนทรศึกษาราชวง
 ๑๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๒๖
 อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายเนตรล วัชรวิทย์	๑๑
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวัฒน์ สิงห์พัฒนสาพวง	๑๒
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ ภัทร์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฒนชนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	43

รูปแบบ : วัดหนองคัน (ฝึกพหุผังการุดแต่ง)

ผู้ทำ : ศ.พันตรี อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

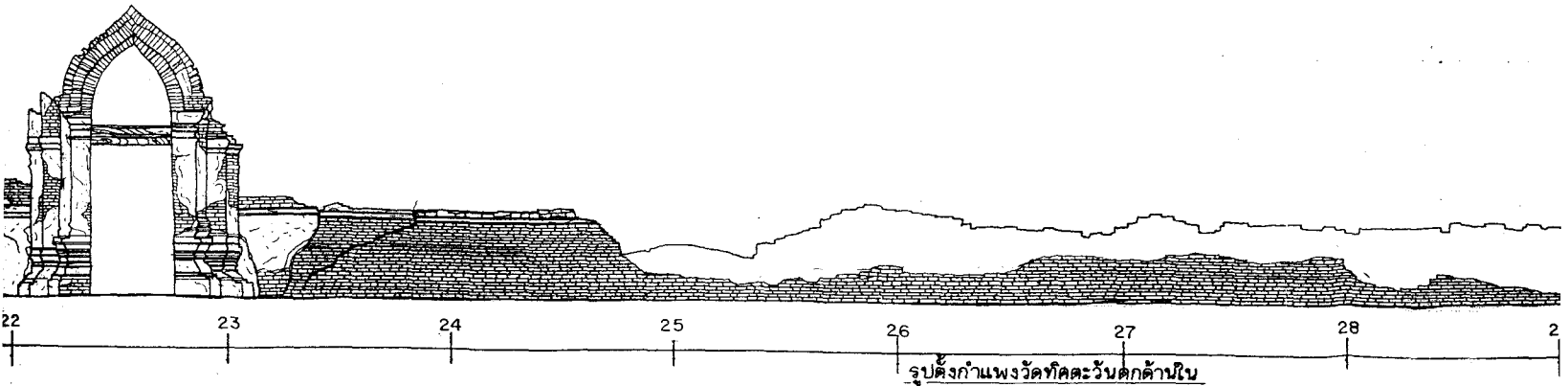
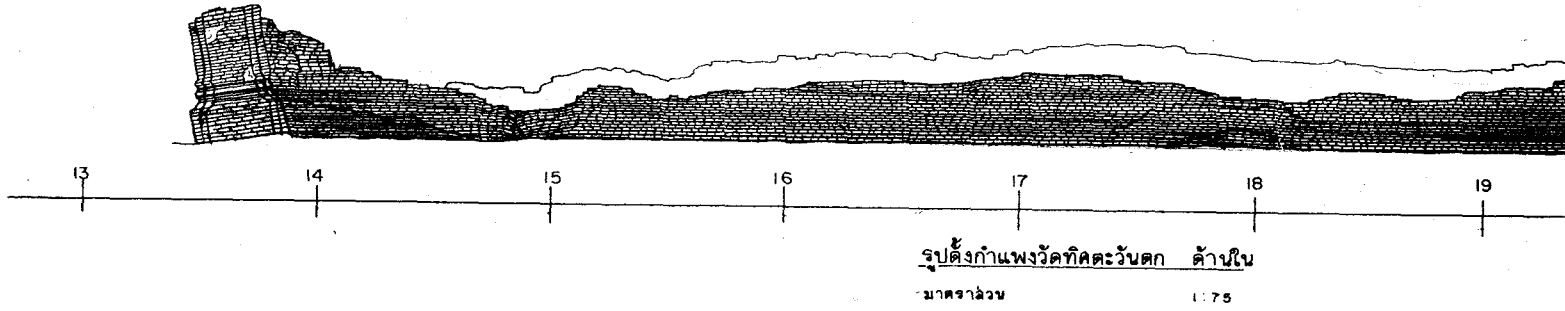
ผู้จัดทำ : รูปสิ่งก้ำพวงนระ รูปสิ่งก้ำพวงนระ มาตราส่วน 1 : 75

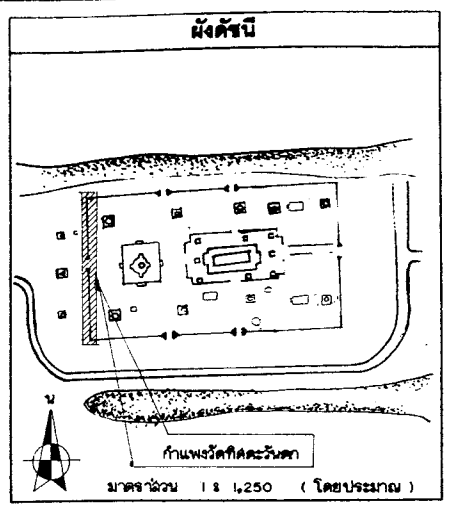
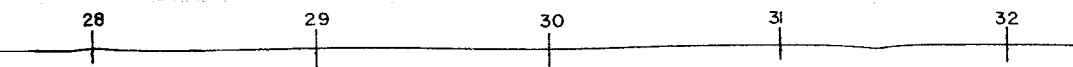
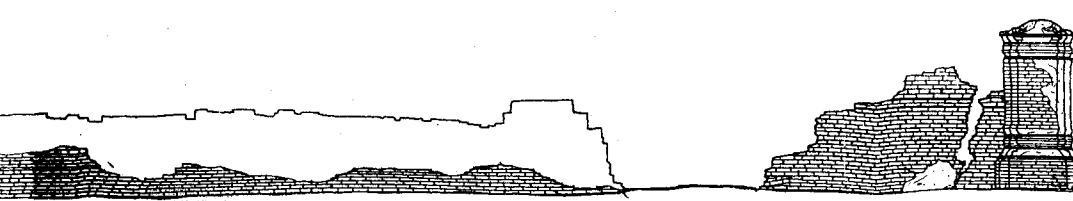
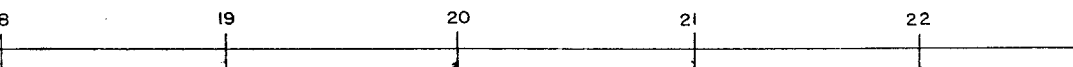
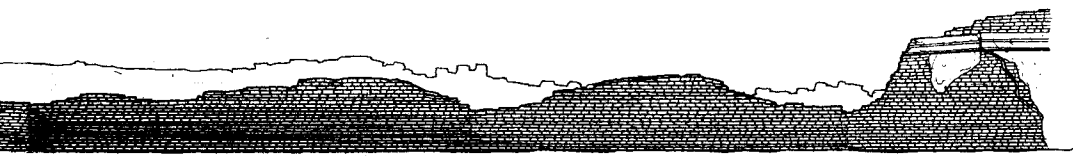
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาศาสนสถาน
 แห่งชาติ ๒๓ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายนิรุฒ ม่วงสมบูรณ์ เจ้าของน้ำที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภคพิศ ชาญคงดี นักโบราณคดี7ฯ กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

คำเป็นงานโดย
 นางนุชนวนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 98 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนพล จตุริช	9/1
ช่างเขียนแบบ	นายธีรภักดิ์ สิงห์เสนายาทอง	5/2
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมวิทย์ ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรชษฐ์ เฉลิมศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนทนะ ธงสีลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนักฯ	
อธิบดี	

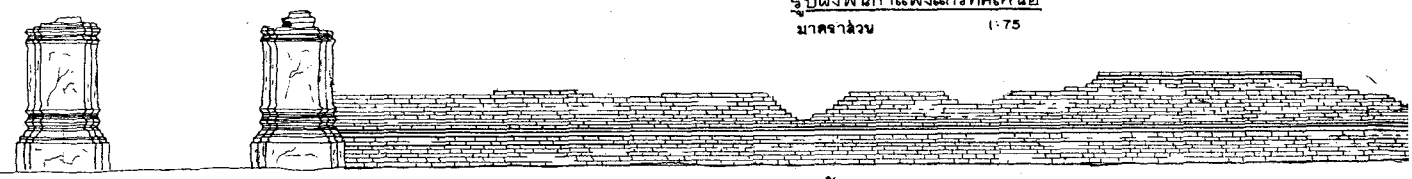
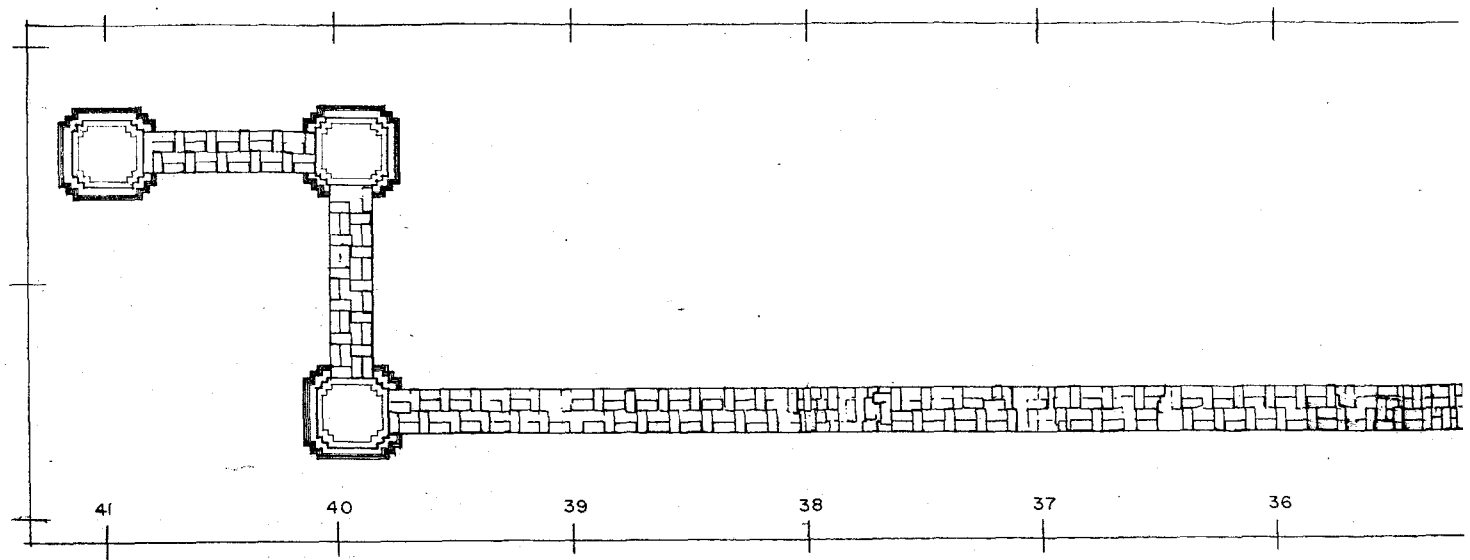
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	44

รูปแบบ : วัดเพียงคน (ฉากพระนังกรอยู่เด่น)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านทราย อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผลิต : รูปปั้นกำแพงวัด ศรีนครินทร (ด้านใน) ขนาดฐาน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

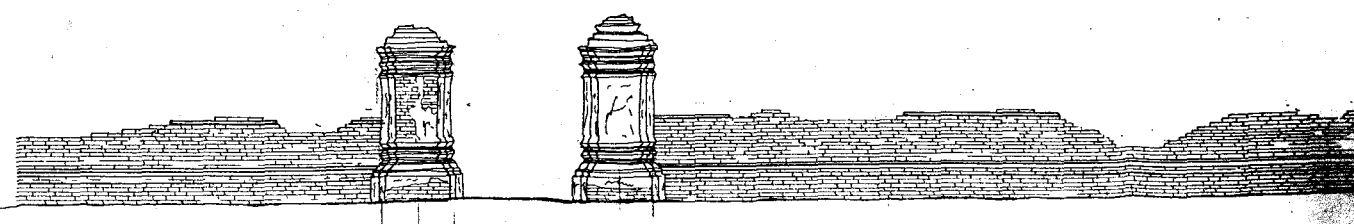
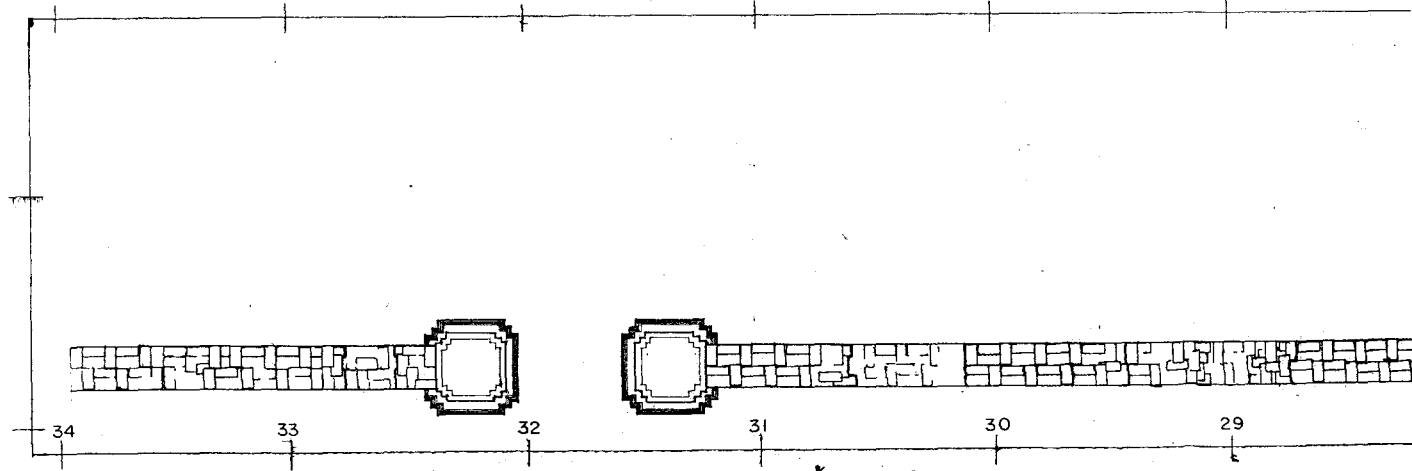
กรมศิลปากร

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
นายเมธา วัชรณะ นักโบราณคดี 7			
นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังผนังกำแพงแก้วทิศเหนือ
มาตราส่วน 1:75

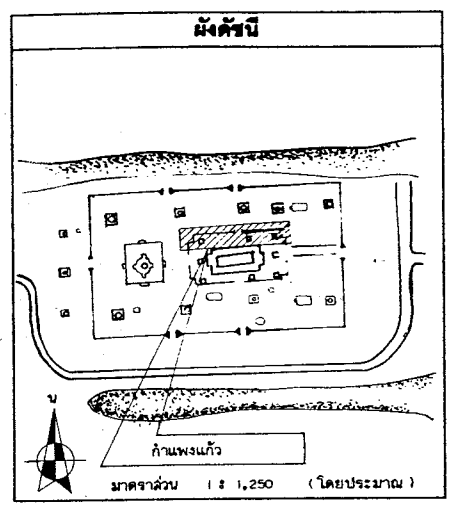
รูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือ ด้านนอก

รูปผังผนังกำแพงแก้วทิศเหนือ
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือ ด้านนอก

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายชุต แดงเอียด ผอ.สนง.บ.ศ.พ.ศ.33 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนท สีหามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกมลทิพย์ อัญญาดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจักกณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนารัตน์ อัญญาดี ผอ.สวนฯ กรรมการ			
7	นายเพชรศักดิ์ เข็มประเสริฐ นายช่างโยธาฯ กรรมการ			25

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานกำกับดูแลศิลปกรรม
 9/8 หมู่ 6 ต.เขื่อนราชน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนตล จิตรี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระภุช สังคะธนะยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย สะทอง	
นักโบราณคดี	นางวราภรณ์ เป็ศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนพระ สงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ	
นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการทางศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

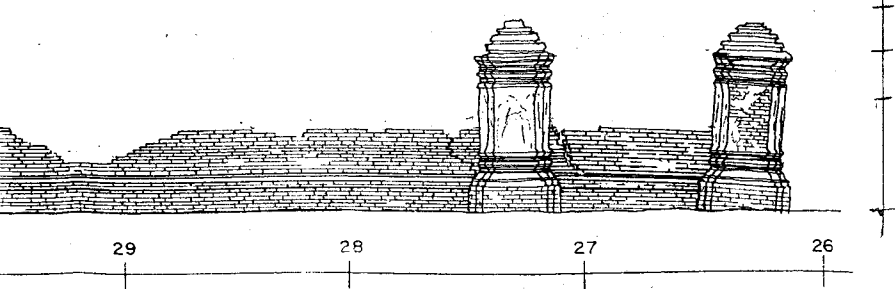
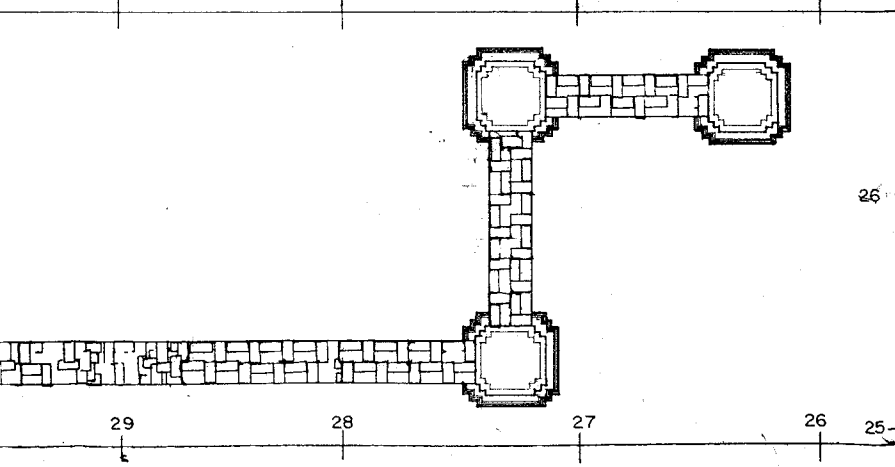
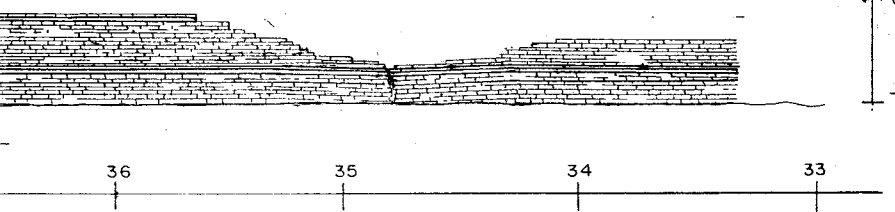
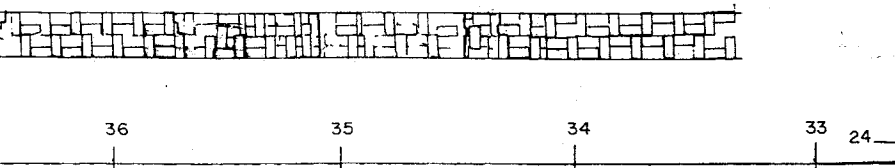
เห็นชอบ/อนุมัติ	
หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ	
ผู้อำนวยการสำนักฯ	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	45

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (ใ้ภาพหลังการขุดแต่ง)
 วัสดุ : ผนังอิฐ ก่อ ผนังอิฐ ก่อ ผนังอิฐ ก่อ ผนังอิฐ ก่อ
 วัสดุ : ผนังอิฐ ก่อ ผนังอิฐ ก่อ ผนังอิฐ ก่อ ผนังอิฐ ก่อ

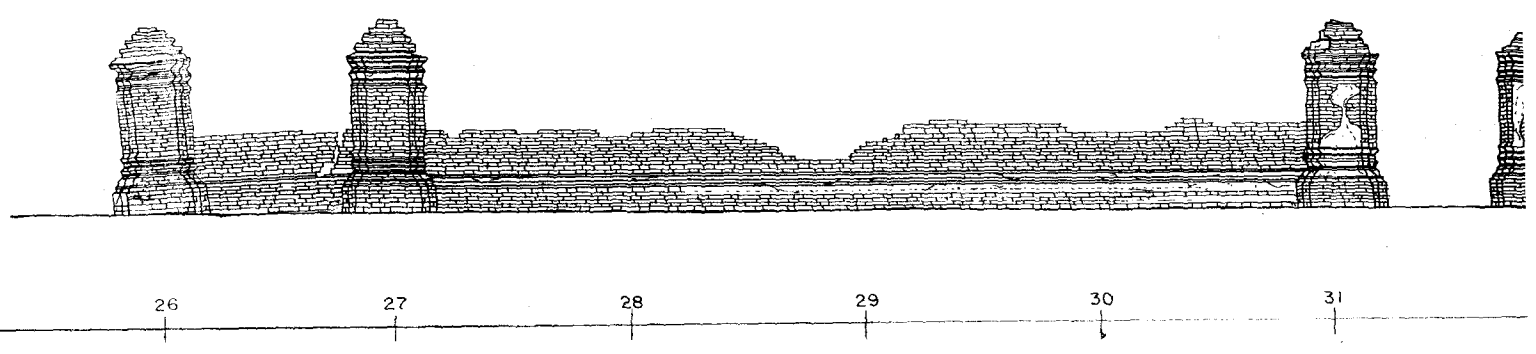
โครงการอนุรักษ์และพัฒนารามสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ จี3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

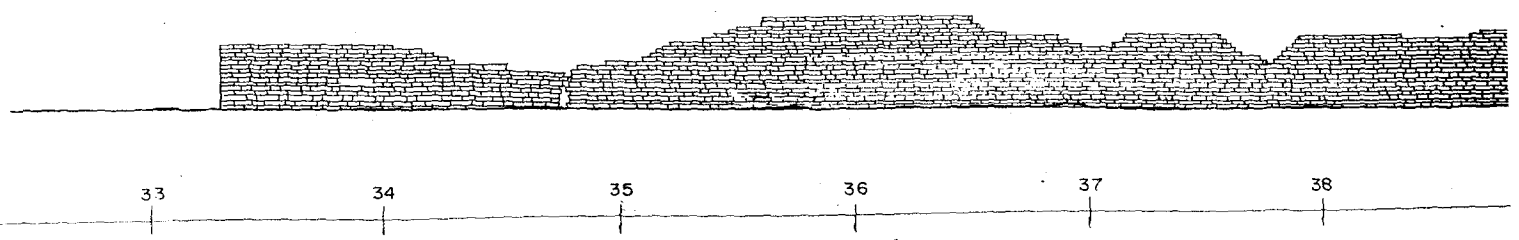

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศักดิ์ แซ่เชือก ผอ.สนง.บ.ศ.พร.ที่ 6 ประธานกรรมการ			
2	นายเอนก สิทนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางชัชวาลย์ ศอญงค์ดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ภรณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

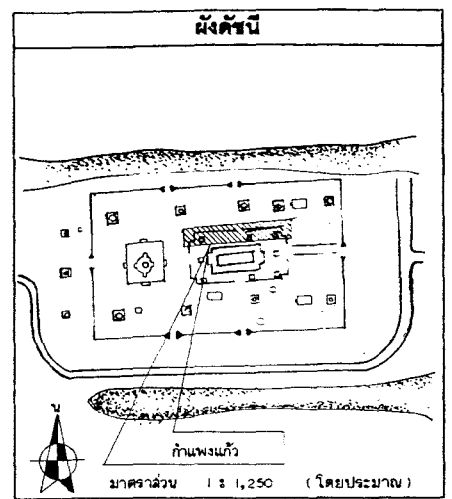
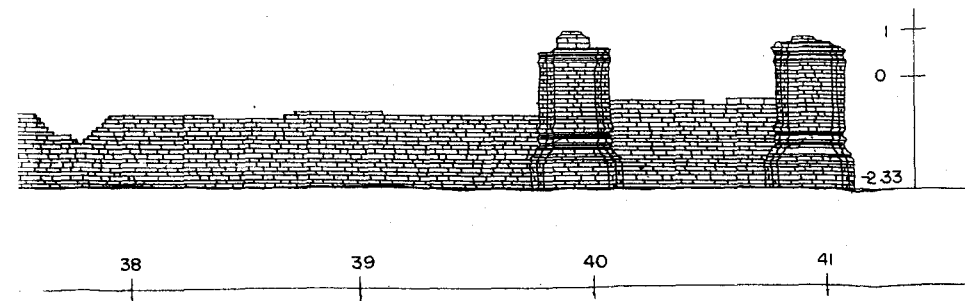
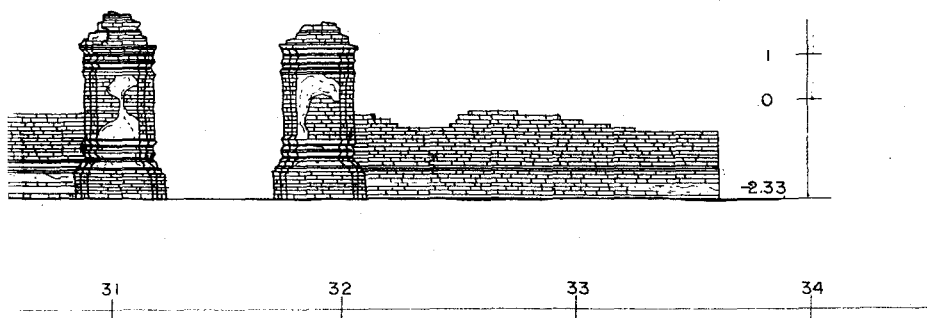
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือด้านใน

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศเหนือด้านใน

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจาก ศุภศักดิ์ก่อสร้าง
 9/8 หมู่ 6 ต.เจียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายทศล จตุรัส	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์สมยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ภาวทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ตรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนทนะ วงศ์ลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	46

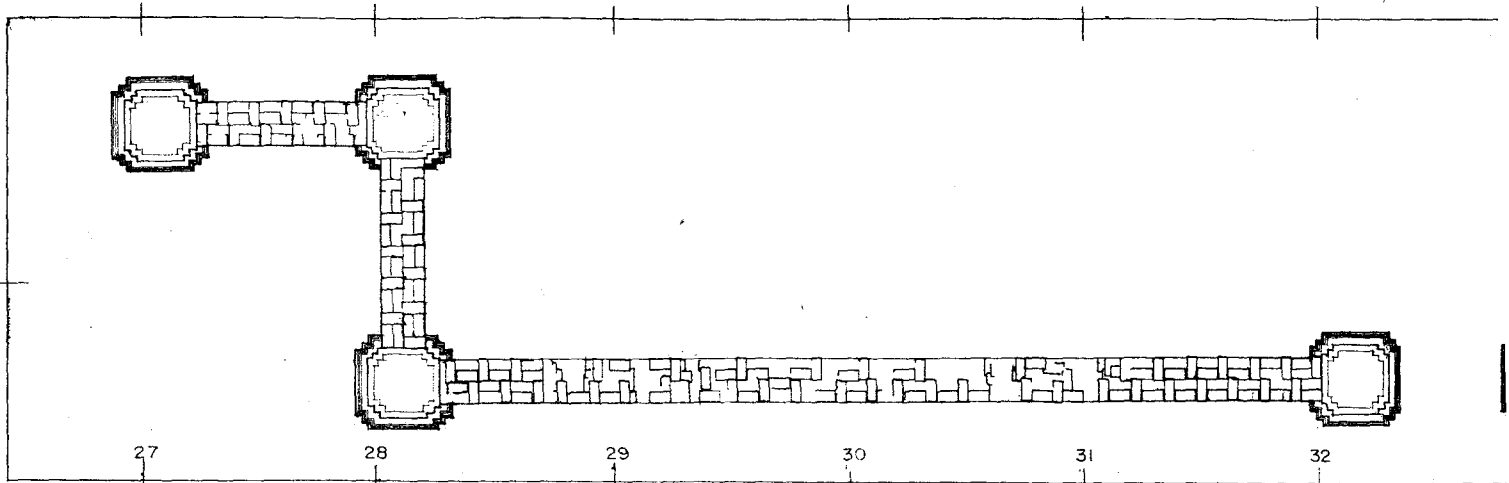
ผังรูปแบบ : 4 คมเที่ยงคืน (ดูภาพหลังการขุดแต่ง)

ที่ตั้ง : ต.บ้านคา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผนัง : รูปปั้นกำแพงแก้ว (หินอ่อนด้านใน) มาตราส่วน 1 : 75

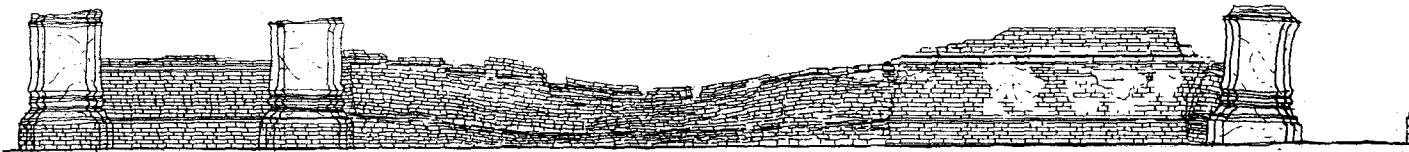
โครงการอนุรักษ์และพัฒนารามสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

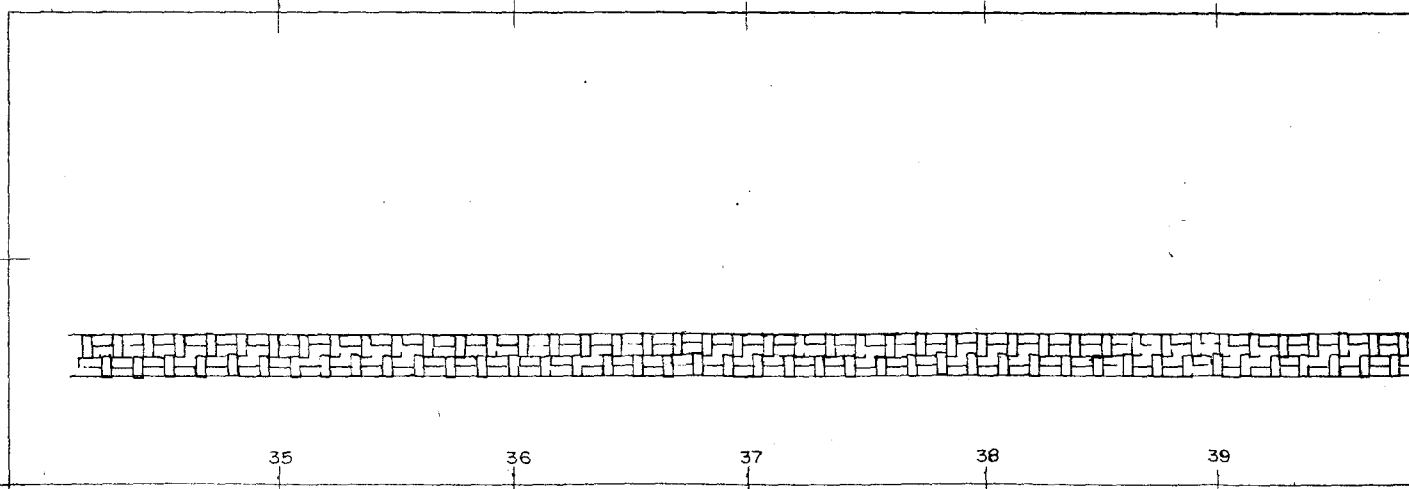
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรชนะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

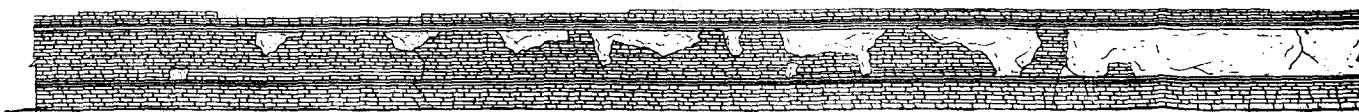
รูปผังพื้นกำแพงแก้วด้านทิศใต้
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงแก้วด้านทิศใต้ ด้านนอก

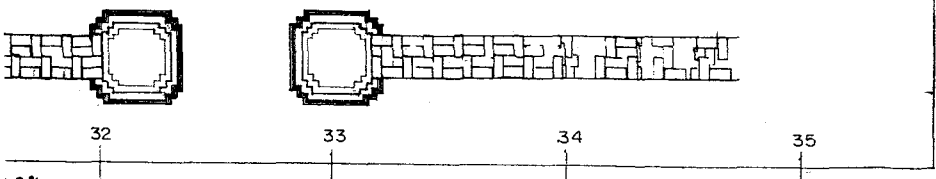

รูปผังพื้นกำแพงแก้วด้านทิศใต้

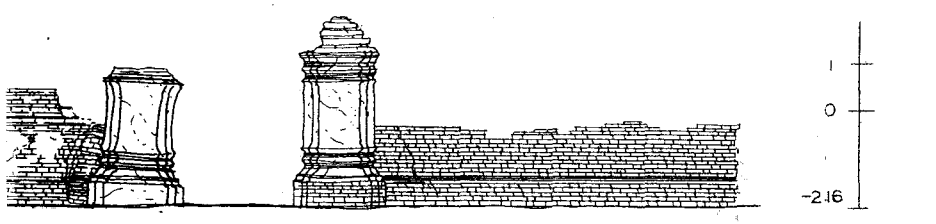

รูปตั้งกำแพงแก้วด้านทิศใต้ ด้านนอก

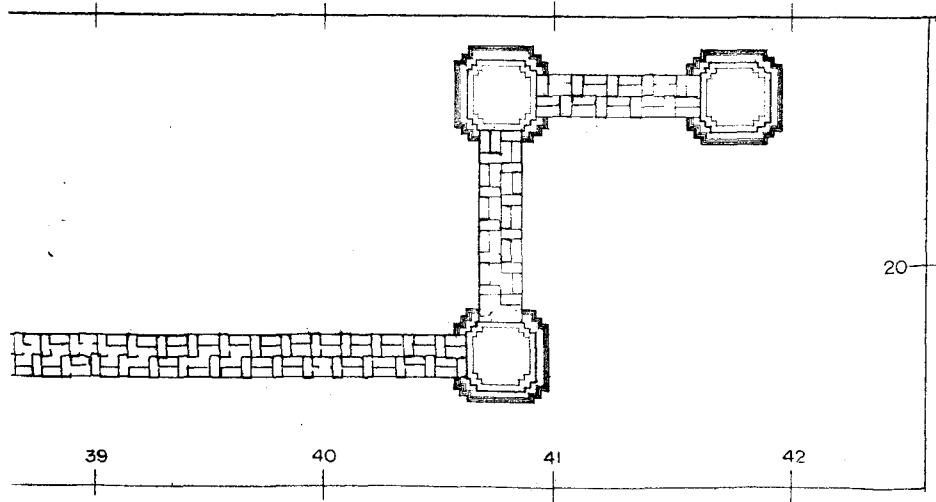
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายอด แดงเอียด ผอ. ส่วน บ.ค. พช. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก วิฑามาศย์ ผอ. อุตสาหกรรม กรมการ			
3	นายอัมพร ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรมการ			
4	นางสาวกมลทิ อัญงค์ดี นักโบราณคดี 7 กรมการ			
5	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7 กรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กมล อุตสาหกรรม นายช่างศิลปกรรม กรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา 3 กรมการ			

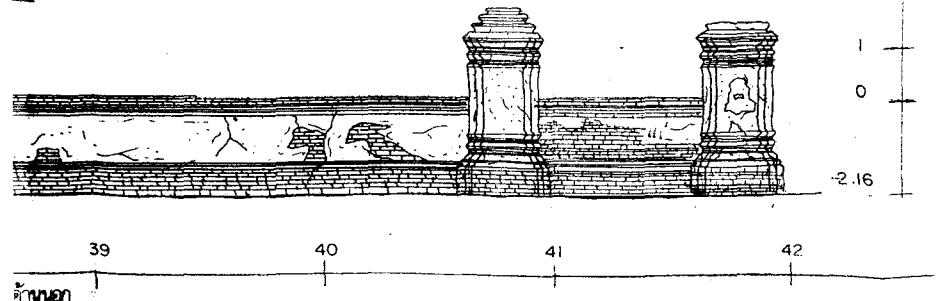
ใต้

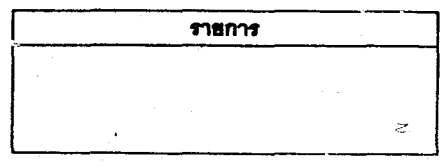
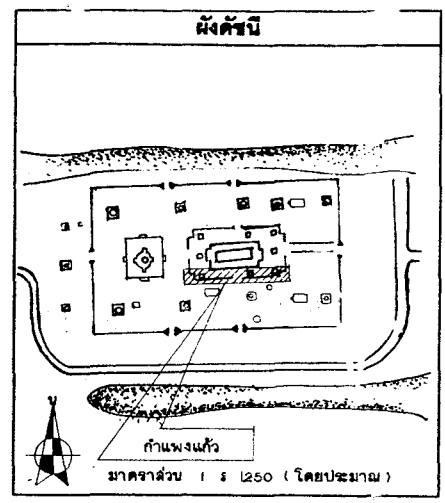
ใต้ ด้านนอก

ใต้

ใต้ ด้านนอก

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 98 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด จตุรัส	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิฑูร สิงคะนงนพาทย์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย สะวง	
นักโบราณคดี	นายอรรถวิฑูรย์ ฝ่ฝี่	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายอินทนะ รงศา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	47

รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (ภาพหนึ่งการขุดแต่ง)
 ใต้ : ต.พันนา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

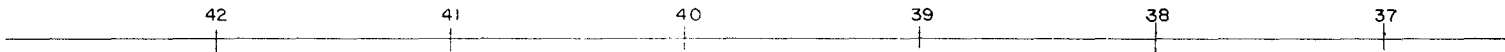
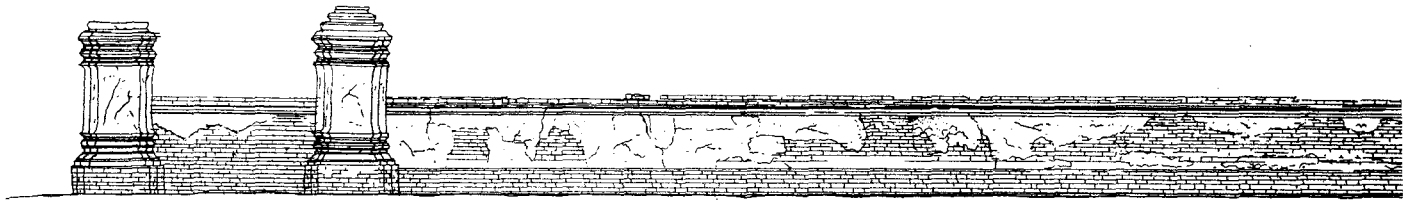
แบบร่าง : รูปปั้น, รูปตั้งกำแพงแก้ว ด้านทิศใต้ ขนาดส่วน 1:75 ด้านนอก

โครงการอนุรักษ์และพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายอดิศักดิ์ น้อยสุวรรณ ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
นายเชนก สีตมาคย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
นางสาวณิศา น้อยคงดี นักโบราณคดี7ว. กรรมการ			
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
นายเทศศักดิ์ เข็มขจร นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
นายไชยา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศใต้ด้านใน

มาตราส่วน 1 : 75

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศใต้ด้านใน

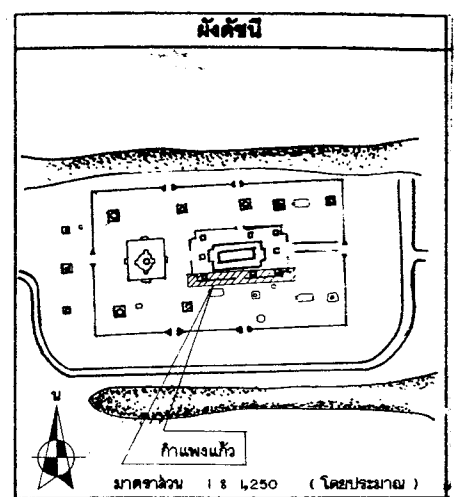
มาตราส่วน 1 : 75

37 36 35 34

30 29 28 27

รายการ

ตำแหน่งงานโดย
ทางบูรณะส่วนจำกัศ สุวคัศคัศอสมว
๑/๘ หน้ ๖ ค.เชียงวานอช
อ.บางปะอิน จ. พระนครคีรีธูธา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ฟูชัศ	๑/๘
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวัช อิงคะธนะภคช	๕/๖
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ติวคช	
นักโบราณคดี	นายวชิรชยุ ฝน๕	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฒนชะ อชชช	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี	-	

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

พณฝ่ายวิชาการ		
พณฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	48

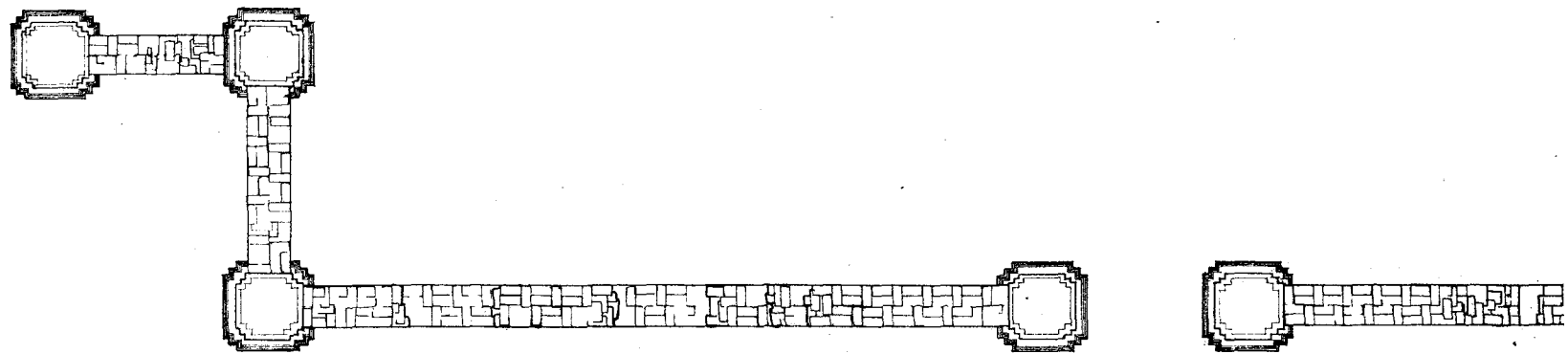
โครงการ : วัฒนธรรมคณ (ลัภพหังการธูคด่ง)
ผู้ค้ : ค.พันชว อ. พระนครคีรีธูธา จ.พระนครคีรีธูธา

รูปคังกำแพงแก้วคัศให้คัศนใน ๑๕๕๕
มาตราส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิศนโบราณสถาน
มวชชช ๓3 พระนครคีรีธูธา

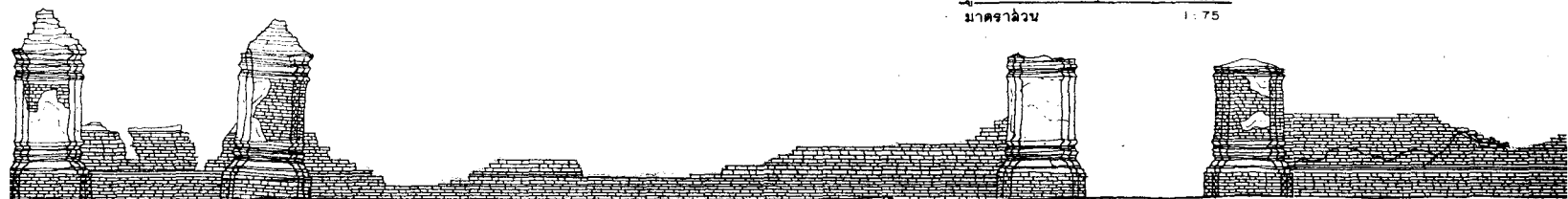
กรมศิลปากร

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
1	นายเมธา วิกษณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

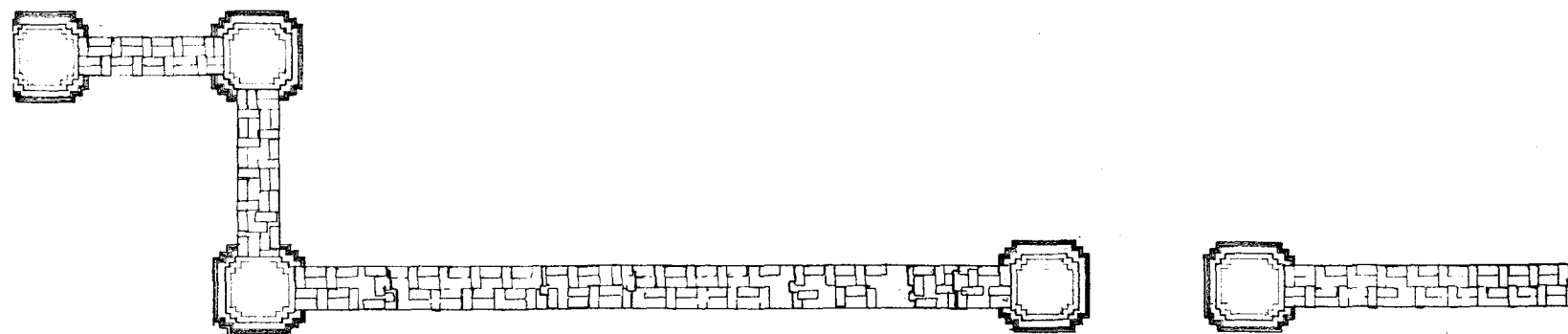
20 21 22 23 24 25 26

รูปผังพื้นที่กำแพงแก้วทิศตะวันออก
มาตราส่วน 1:75

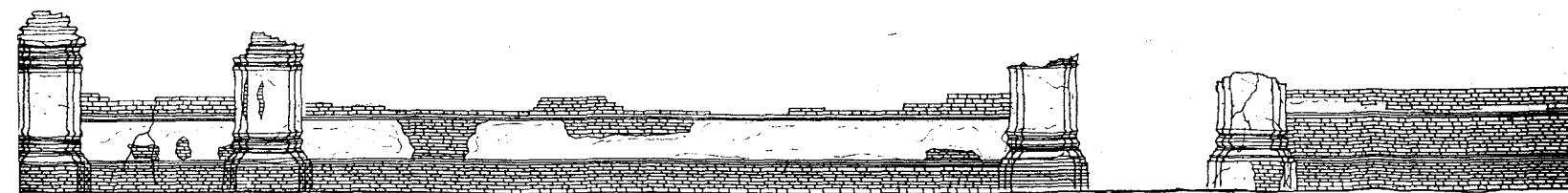
20 21 22 23 24 25 26

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศตะวันออก ด้านนอก

9 28 27 26 25 24 23 2

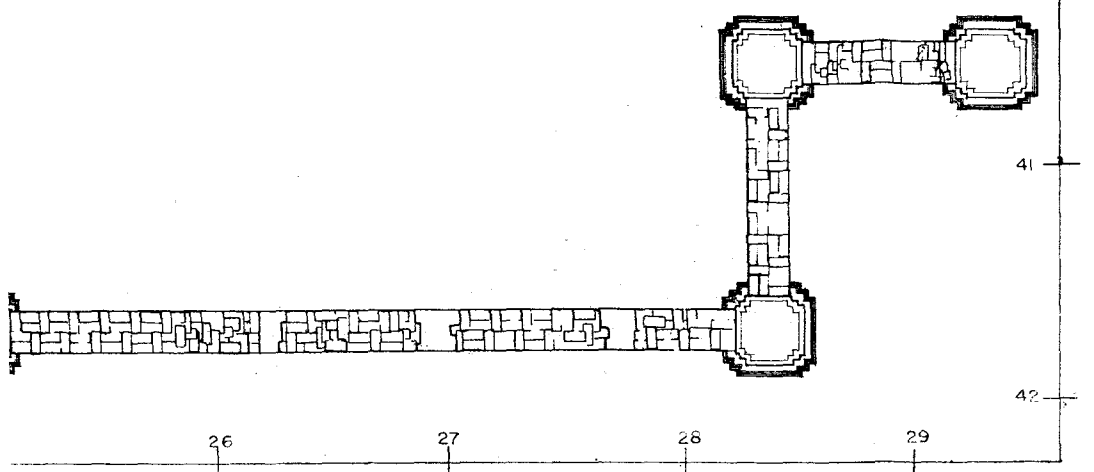
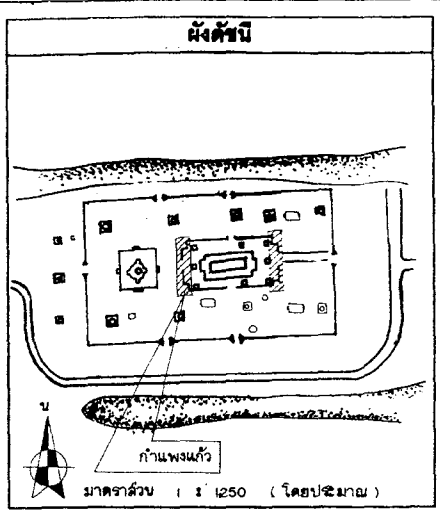
รูปผังพื้นที่กำแพงแก้วทิศตะวันตก
มาตราส่วน 1:75

9 28 27 26 25 24 23 2

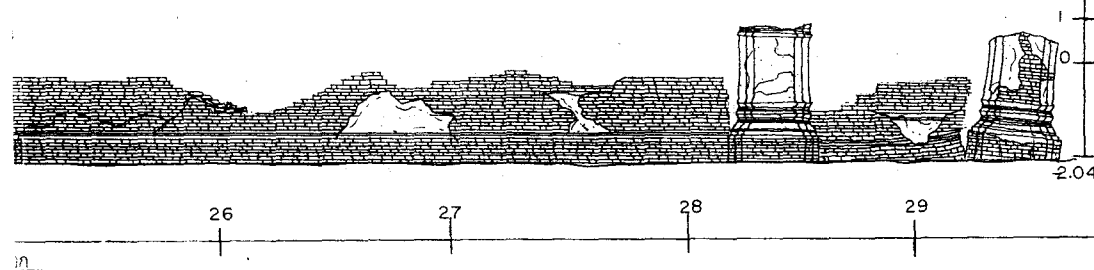
รูปตั้งกำแพงแก้วทิศตะวันตก ด้านนอก

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด มอ.สงขล.บ.ค.พ.ศ.33 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนก สีพามาตย์ มอ.สุพรรณบุรี กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อว เจ้าพนักงานบริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภัททิ ออู่คงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กัญจน์ สุทธาศรีน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจรัส นายช่างโยธา กรรมการ			

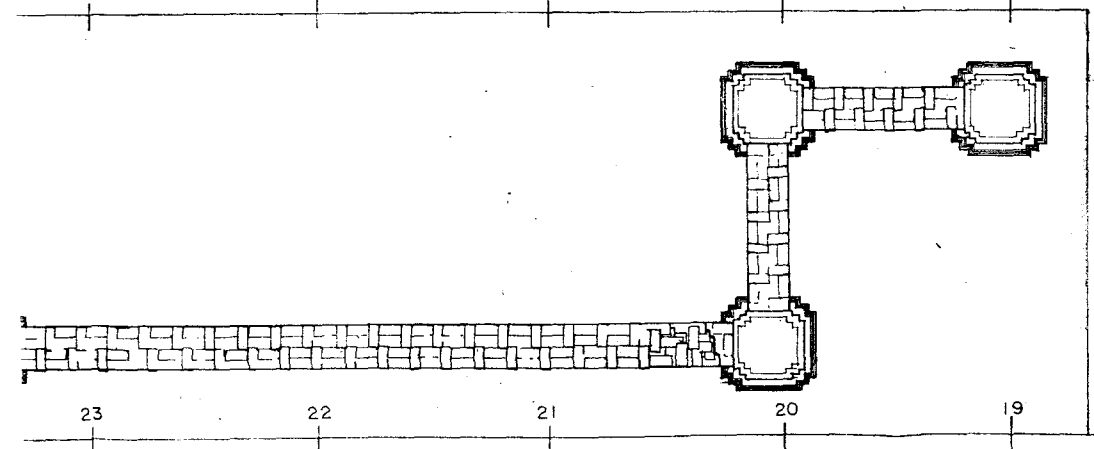

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุวภัทรีก่อสร้าง
 8/8 หมู่ 6 ต.เมืองพานิชย์
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล จิตรี	31
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ อิศระนันทนาพงษ์	32
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมพันธ์ ศรีทอง	
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ ฝักดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณวัฒน์ ๑๑๑๑	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

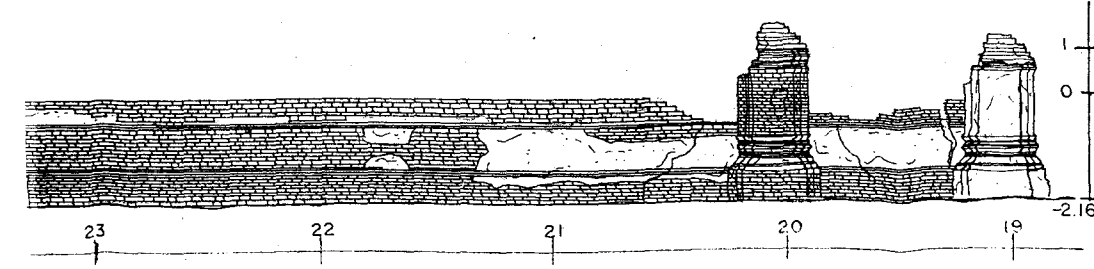

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ

ค.ฝ่ายวิชาการ	
ค.น.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักช่างานา	
ผู้อำนวยการสำนักช่างานา	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	49

รูปแบบ : วัฒนธรรมตอน (ภูมิภาคหลังการขุดแต่ง)
 วัสดุ : ค.หินทราย อ. พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 วัสดุ : รูปฉิ่งพื้น รูปฉิ่งกำแพงแก้ว
 ฐานนอก
 มาตรฐาน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

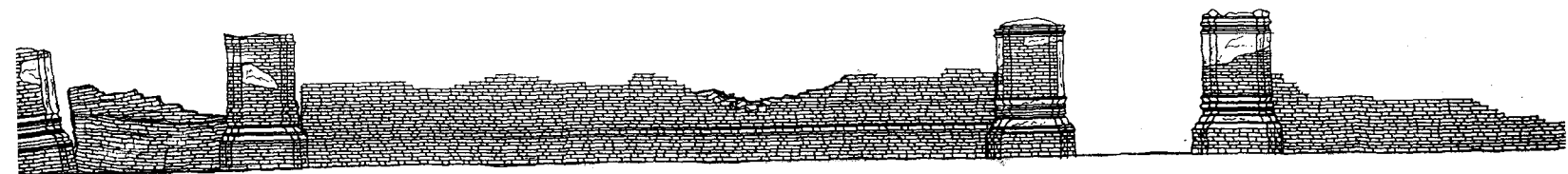
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสศ. แสงเชือก ผอ.สนง.บศ.พพ.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเนก สีนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเขียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญญา อัญญาศิริ นักโบราณคดี7/ว. กรรมการ			
5	นายเมธา วิกิตคณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทศศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิกิตคณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา ศำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

26 25 24 23 22 21 20

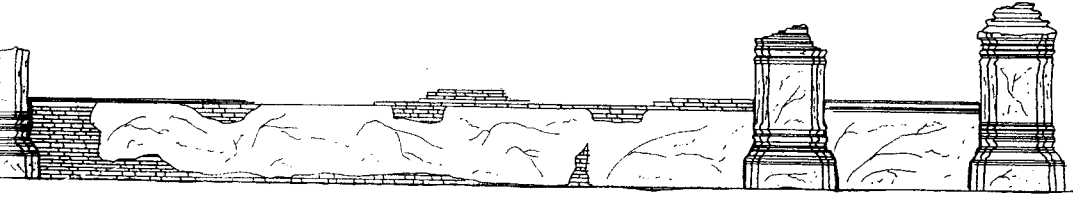
รูปตั้งกำแพงแก้วทิศตะวันออกด้านใน

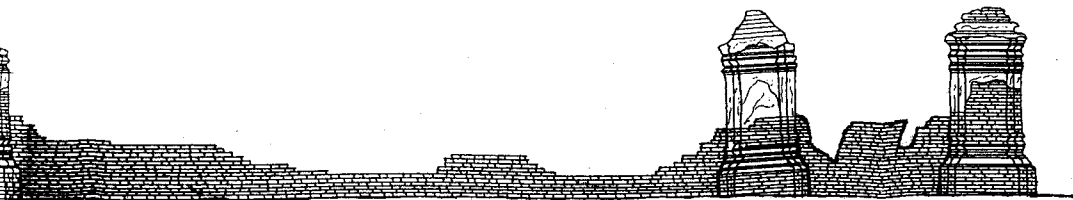
7 18 19 20 21 22 23 24

รูปตั้งกำแพงแก้วทิศตะวันตกด้านใน

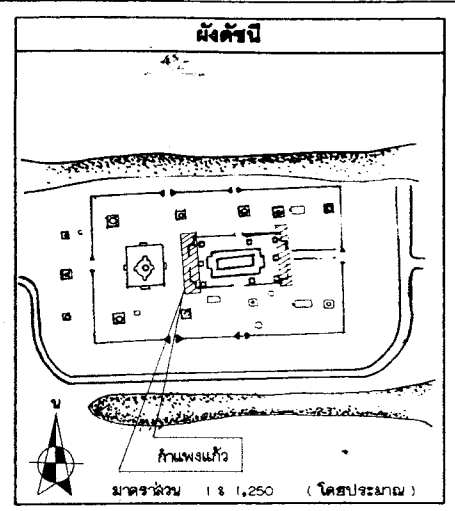
มาตราส่วน 1:75

20 19 18 17

23 24 25 26 27

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 98 หมู่ 6 ต.เมืองพานอย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพลต จิตุขี	๙/๒๖
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนายพงษ์	๖/๙
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรเชษฐ์ เป็ดศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายสมิทธนะ รังสีลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

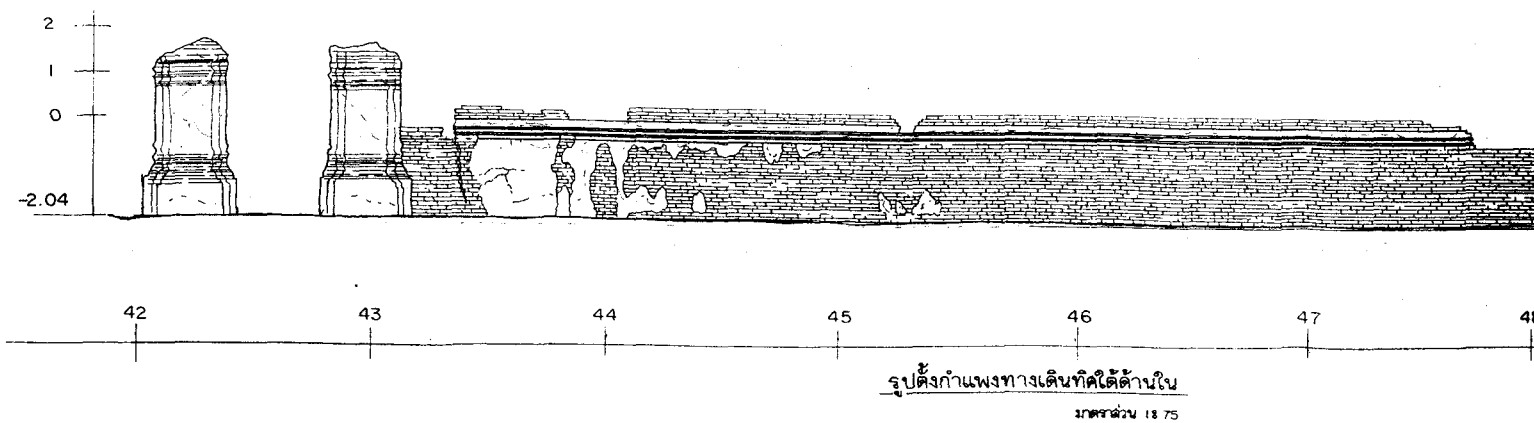
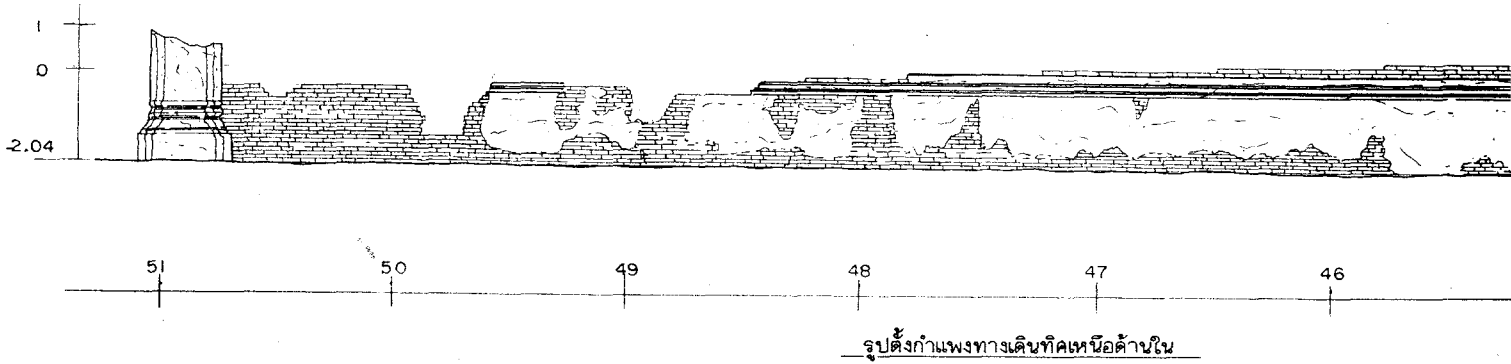
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		๕๒	๕๐

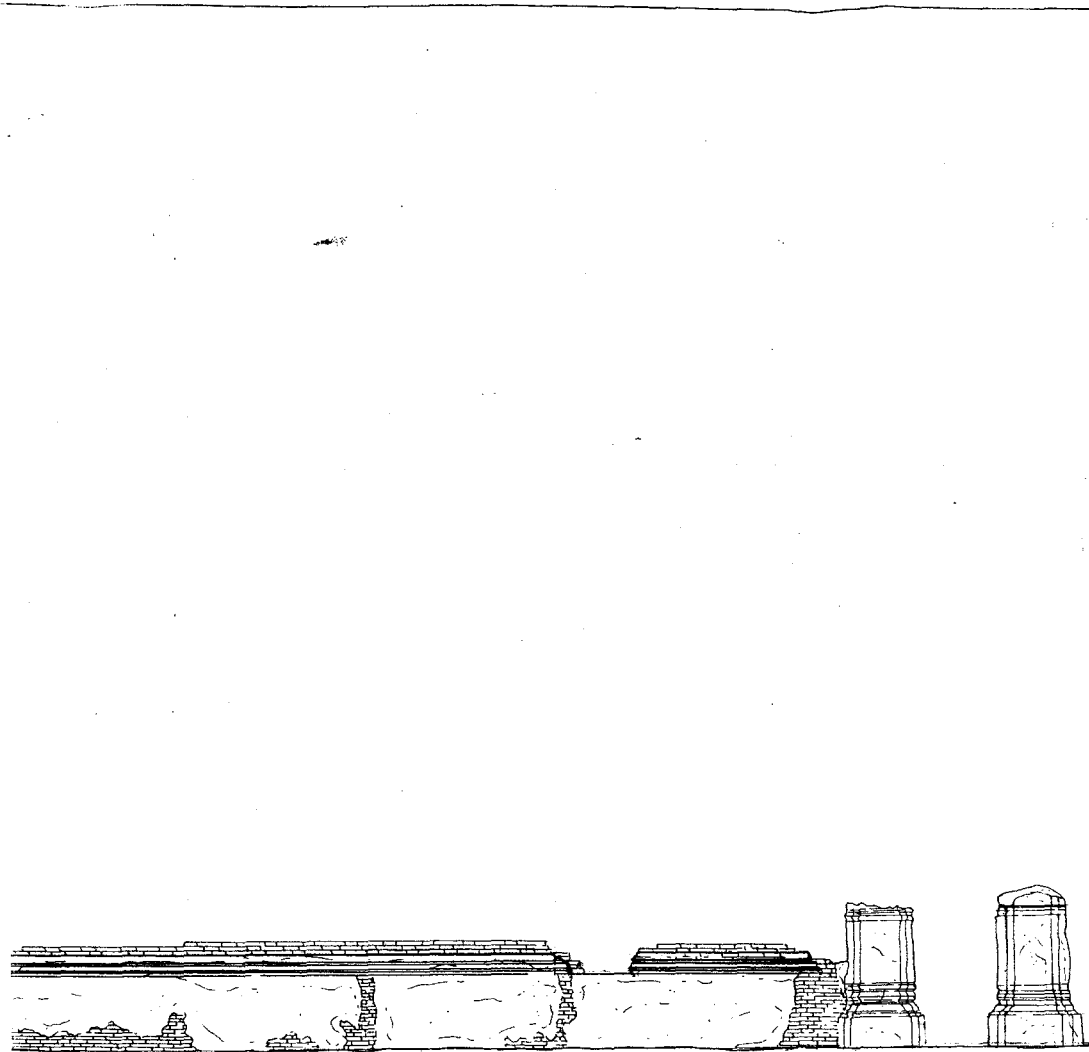
รูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (ลักภาพหลังการขุดแต่ง)
 ที่ตั้ง : ต.สีมตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 แสดง รูปตั้งกำแพงแก้ว วัดศรีวิไลยอก, มาตราส่วน 1 : 75
 วัดศรีวิไลย (ด้านใน)
 โครงการอนุรักษ์และพิทักษ์โบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศศ แดงเชือก มอ.สงขล.บ.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนท สิทธิมาศย์ ออ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญญา อัญญาดี นักโบราณคดี7ก. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลัยกมลย์ สุทธาสวริน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจู่ระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

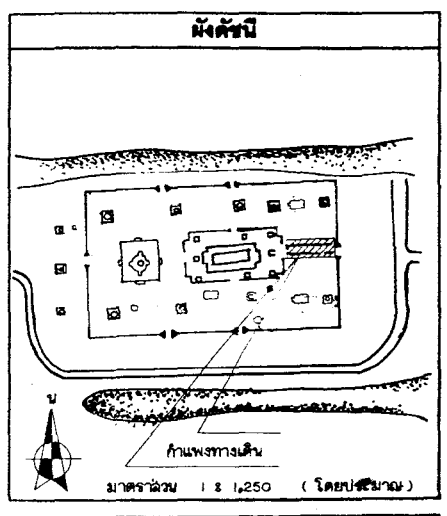

46 45 44 43 42

47 48 49 50 51

รายการ

ดำเนินการโดย
พิกุลชนนภัต สุขวิจิตรวาท
๑๘ หมู่ ๕ ต.เมืองพานิช
อำเภอปอน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ใจดี	ใจดี
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ ใจดี	ใจดี
ช่างศิลปกรรม	นายสมนึก ใจดี	
นักโบราณคดี	นายพรชัย ใจดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถานปิก	นายสมนึก ใจดี	
คู่มือสถานปิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างสถา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถานปิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

คนสาขาวิชาการ		
คนสาขาโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อื่นใด		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	51

รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (ลักษณะการขุดแต่ง)

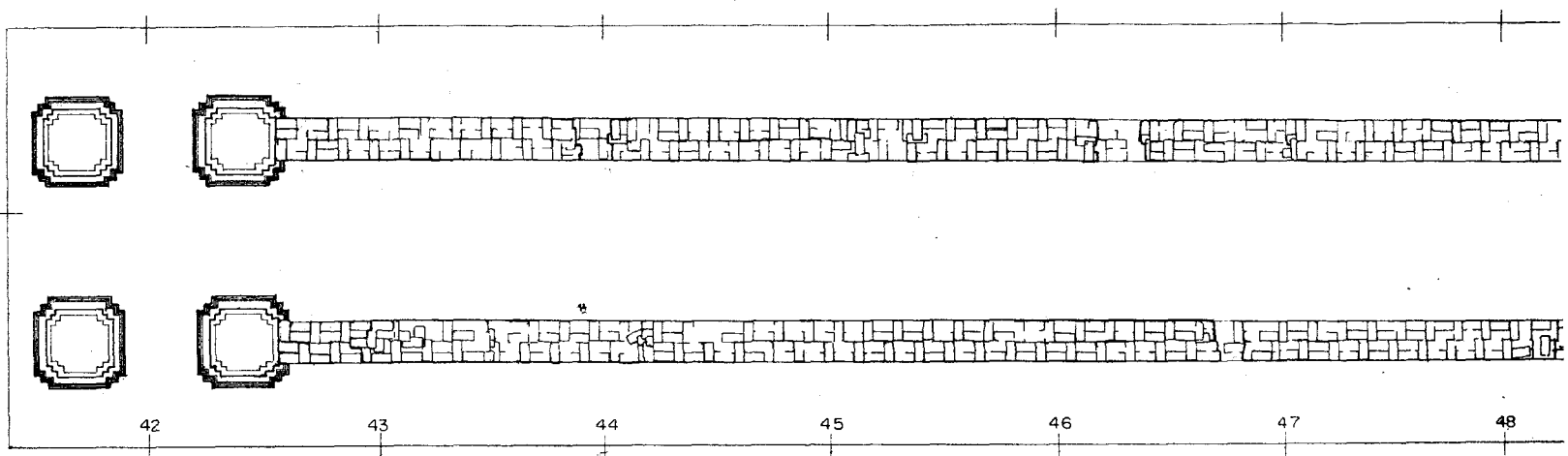
ที่ตั้ง : ต.เมืองพานิช จ.พระนครศรีอยุธยา
รูปตั้งกำแพงทรงคน ศิลปะปึก, ๑๘ หมู่ ๕ ต.เมืองพานิช

โครงการขุดค้นและศึกษาโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติ ที่ ๓ พระนครศรีอยุธยา

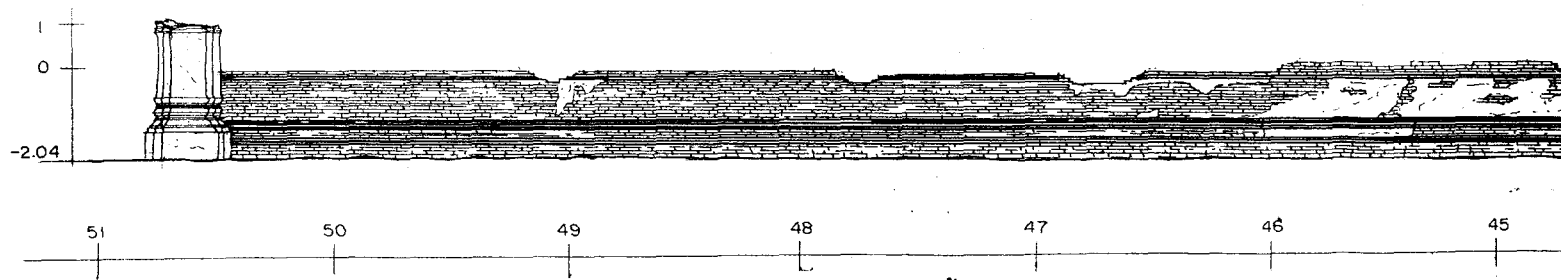
กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมคิด แสงเรือง ผอ. สนง.บอ.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิทนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวศศิภัทรี ชัยกุลศิริ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กัญจน์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเพชรศักดิ์ เสินจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

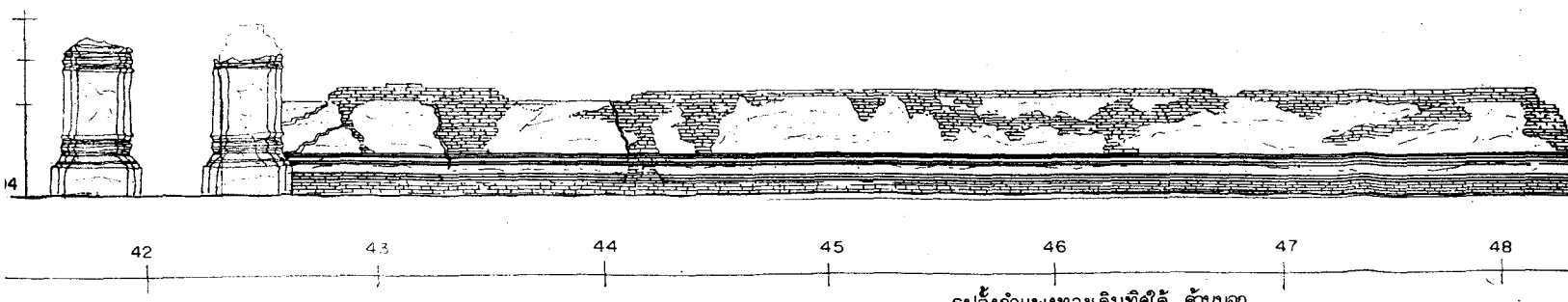
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

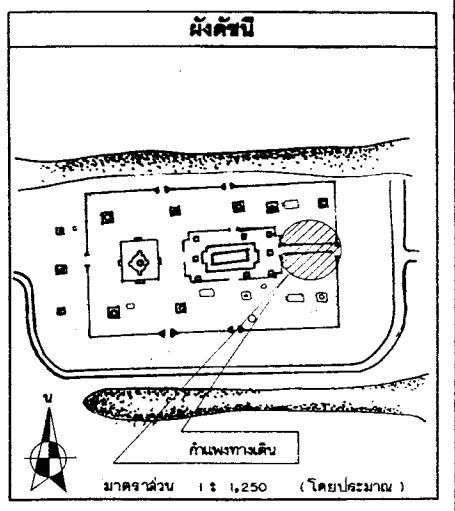
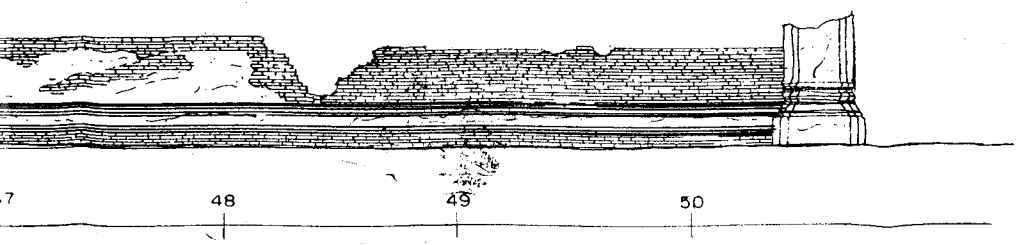
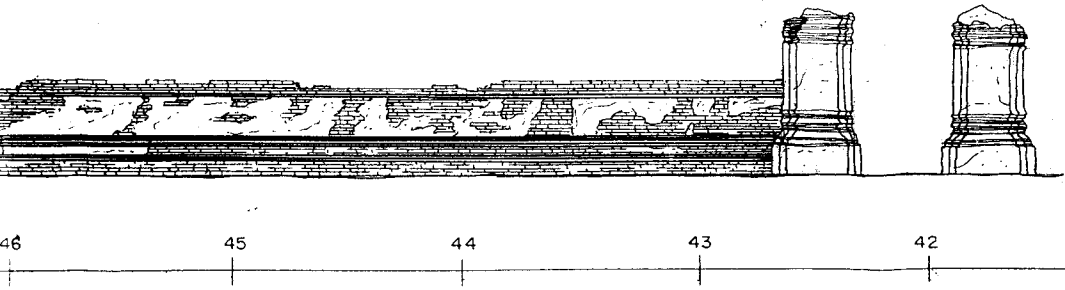
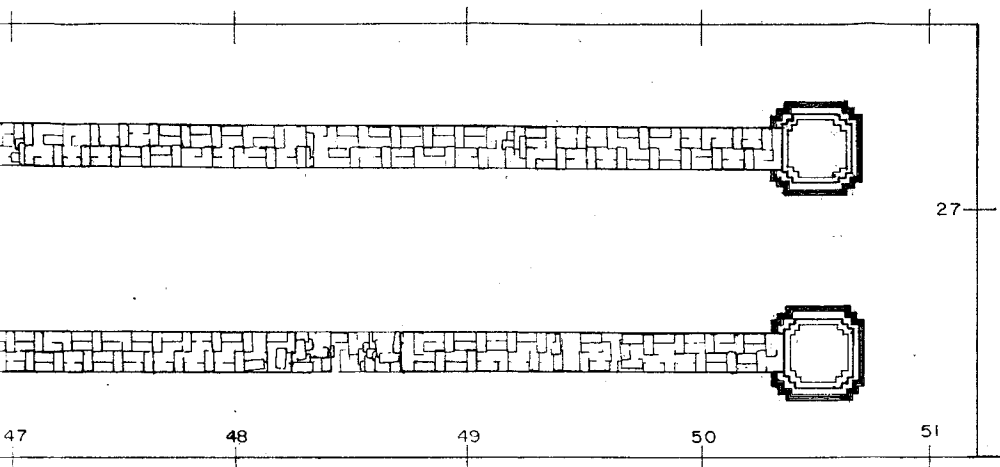
รูปผังพื้นที่กำแพงทางเดิน
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งกำแพงทางเดินทิศเหนือ ด้านนอก

รูปตั้งกำแพงทางเดินทิศใต้ ด้านนอก

รายการ

คำเป็นงานโดย
 หน่วยงานจำกัด ศูนย์วิจัย
 ๑๒ หมู่ ๘ ต.เมืองสามกษัตริย์
 อ.เมืองปทุมธานี จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ชัยสุริย	1/10/52
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิฑูรย์ สิริวัฒนเสนาอักษร	1/10/52
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมเกียรติ สดกสง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ๑๒/๕	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมนตรี พงษ์สิงห์	
คู่มือสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		52	52

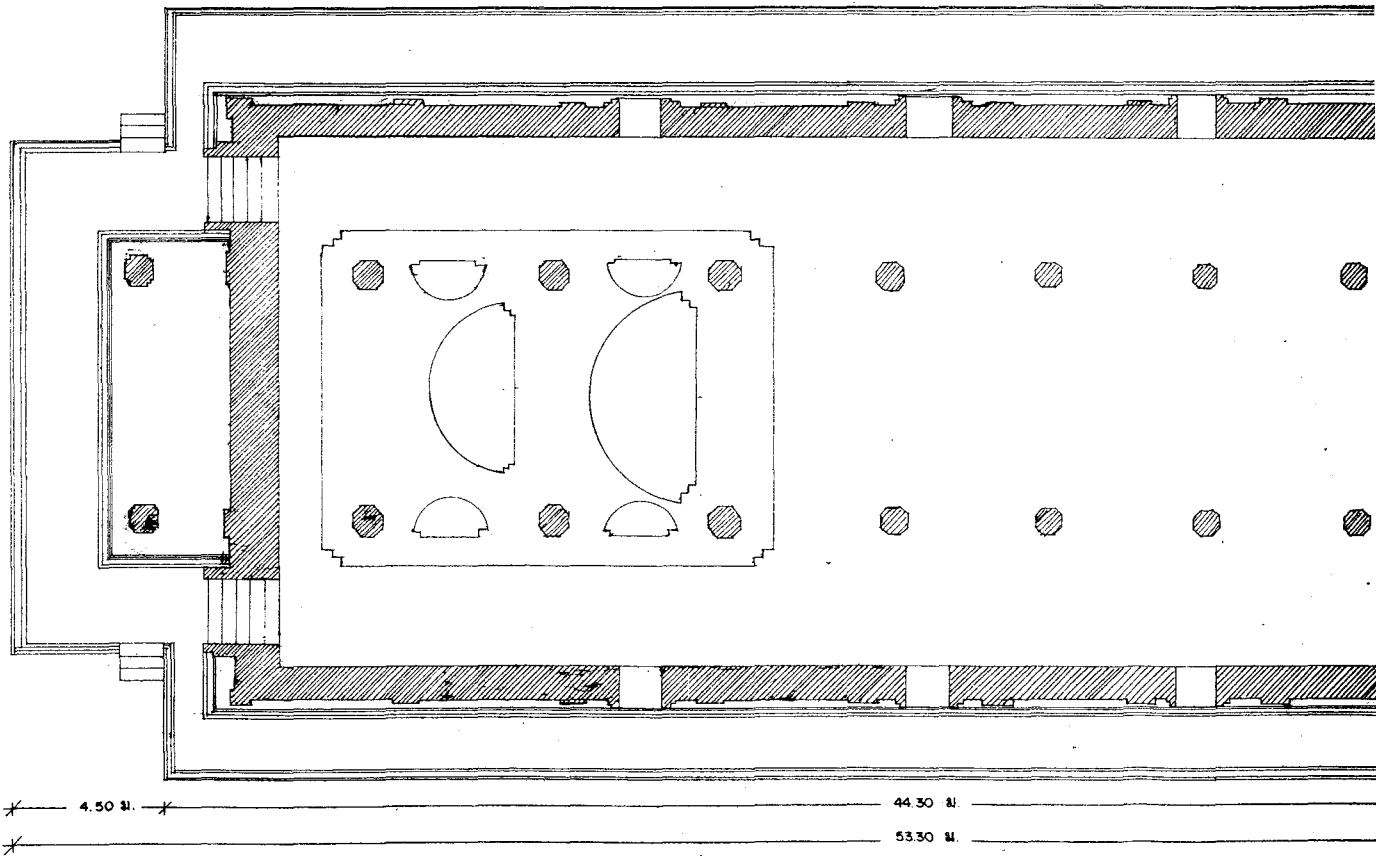
รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (วิภาพนังการชุดแดง)
 ผู้ตั้ง : ส.พันดา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผู้รับ : รูปผังกำแพงทางเดิน ขนาดส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

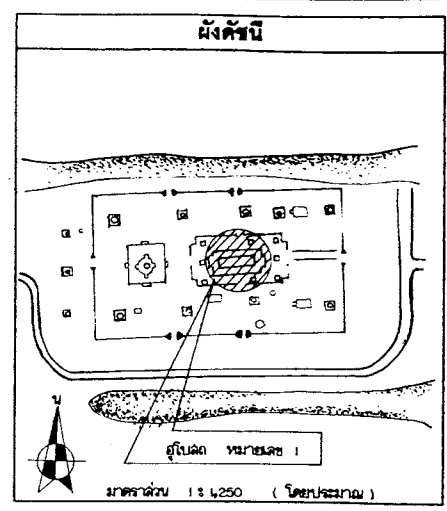
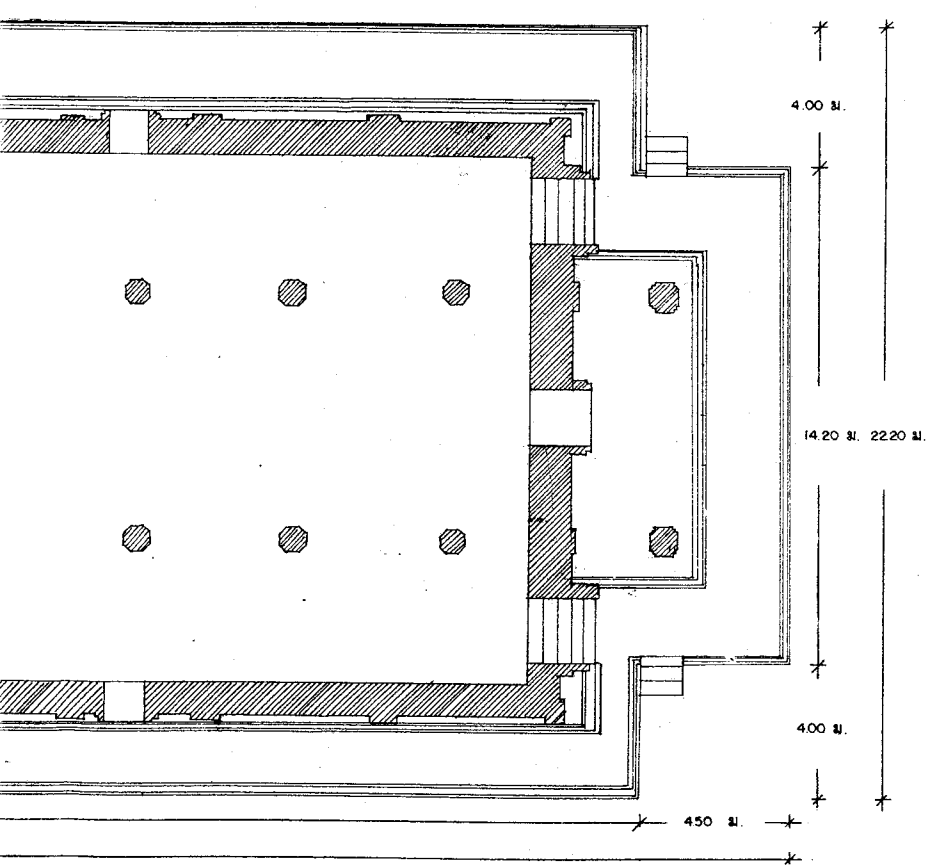
ที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายสด แดงเอียด มอ.สนง.มค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
	นายเอก สิทามาตร์ มอ.อุทธานา กรรมการ			
	นายณัฐพล ม่วงศรีเชิดา เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
	นางสาวศุภกิติ อยุธยา นักโบราณคดี7/2 กรรมการ			
	นายเมธา วิกิขณะะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทราวดีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
	นายเทอดศักดิ์ เขินจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายเมธา วิกิขณะะ นักโบราณคดี 7			
	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

— รูปผังพื้นที่โบล หมายเลข 1 ลงวันที่ 3 /

มาตราส่วน 1:100

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานจากัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 98 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายหนอด ใจชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ เปศวี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมันทนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนักฯ	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	1

รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบชินชิจฐาน)

ที่ตั้ง : ต.บ้านควา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : กรมศิลปากร

รูปถ่ายพื้นดินในดัด หมายเลข 1 ลมัยที่ 3

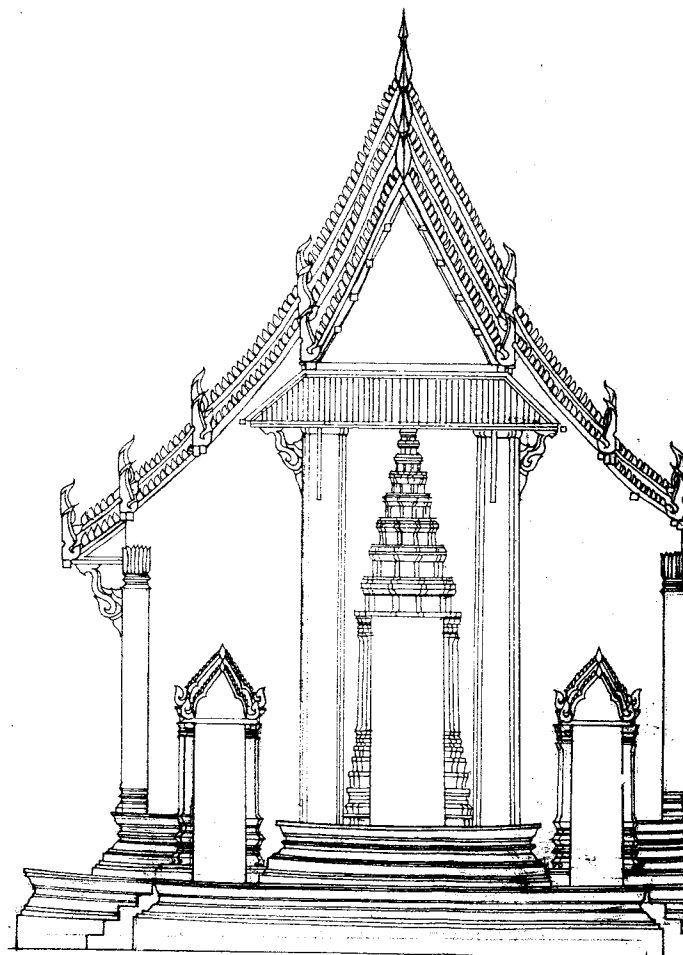
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

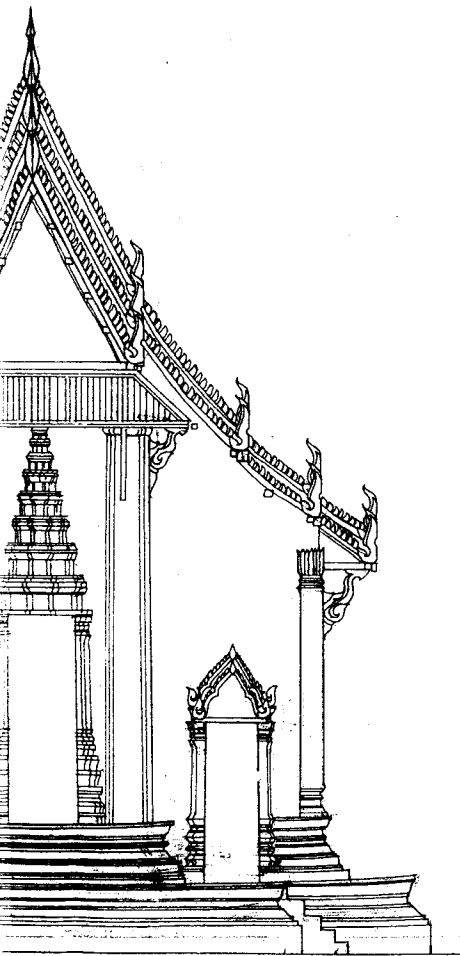
วันที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายสด แสงเอียด ผอ.ธนจ.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ นายเจนก สิทามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ นางสาวมัททิด อู่คองดี นักโบราณคดี7. กรรมการ นายเมธา วิกิระณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ นายเทวศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

วันที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายเมธา วิกิระณะ นักโบราณคดี 7 นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

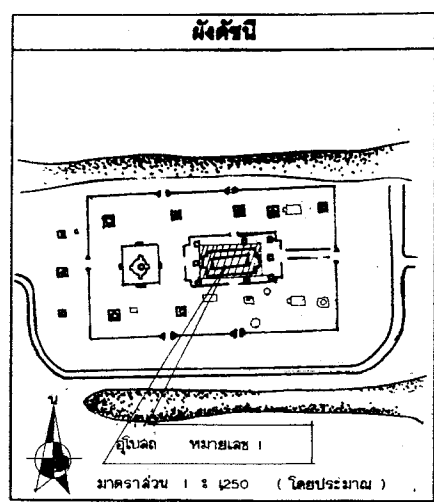

รูปตัดขั้โบลด หมายเลข 1 ด้านทิศตะวันออก (ละเอียดที่ 3)

มาตราส่วน 1:100

รูปปั้นพระพุทธรูป (ลมัยที่ 3)

รายการ

คำเป็นงานโดย
นายสุนทรจำเริญ สุทธิศักดิ์
๑๘ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๖๖
ร.บ.ประจักษ์ จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด จิตฺติ	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวัฒน์ อธิวงษา	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ทรัพย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ ทะ อธิวงษา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ผู้อำนวยการ		
ผู้อำนวยการสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

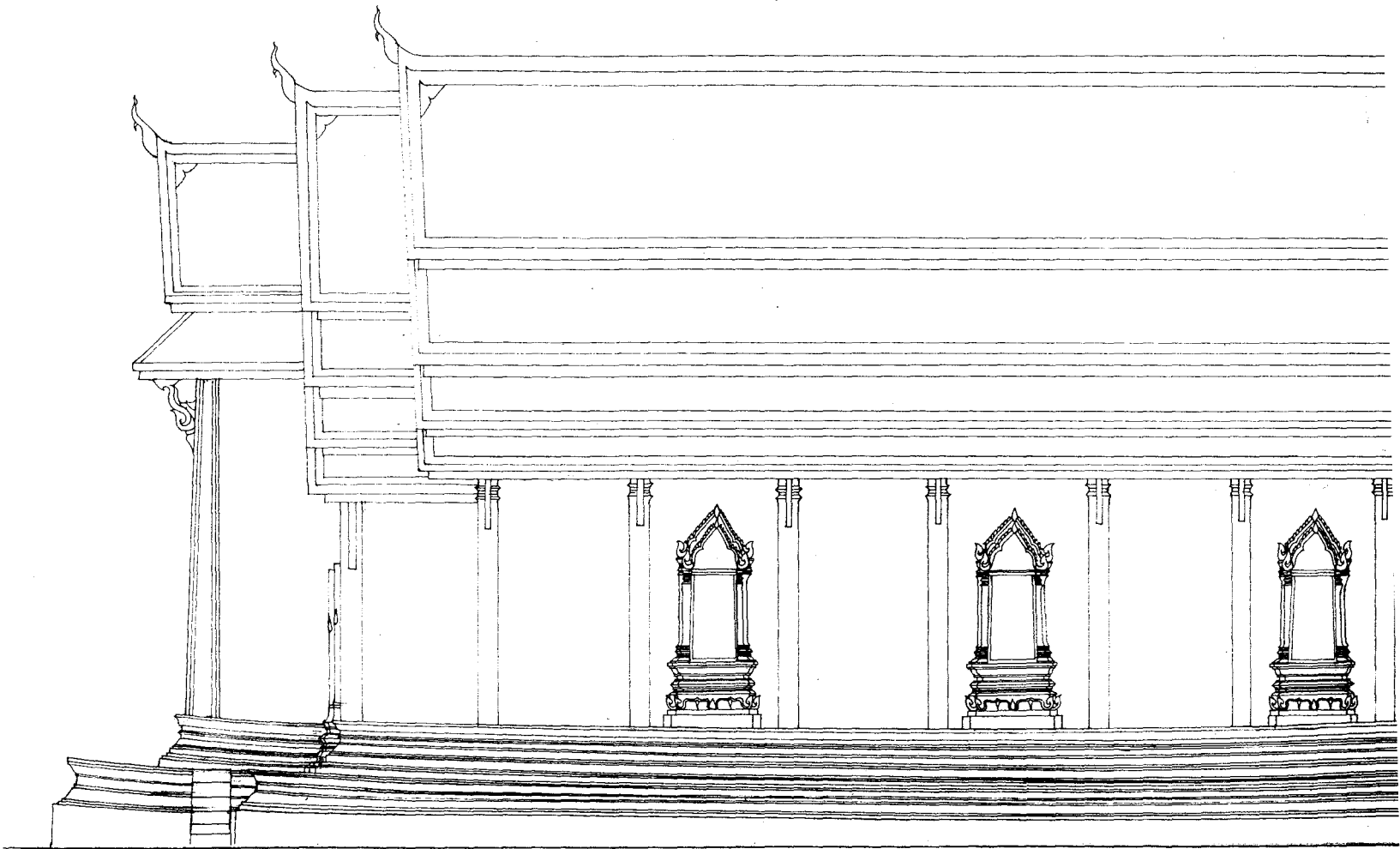
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	2

ผังรูปแบบ : วัดพระเชตุพน (แบบสันนิบาต)
ที่ตั้ง : ต.บ้านหลวง อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

แผ่นที่ 3
รูปปั้นพระพุทธรูป หมายเลข 1 ด้านทิศตะวันออก
มาตราส่วน 1 : 100

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาศาสนสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

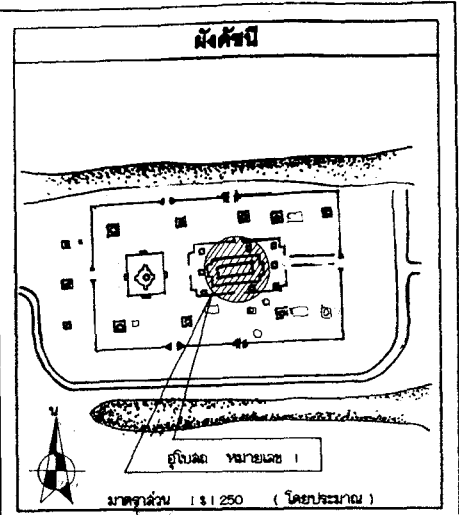
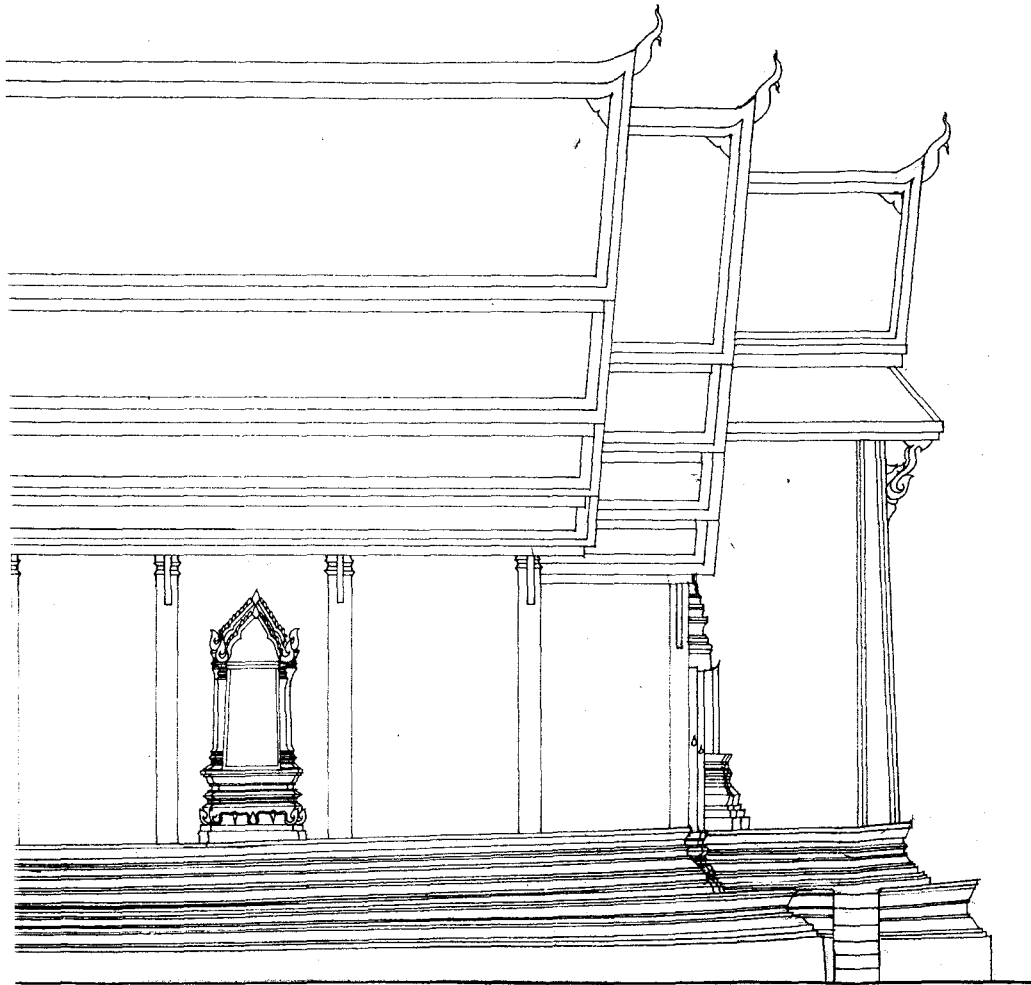

รูปตั้งอุโบสถ หมายเลข 1 คำนวณได้ (ลมัยที่ 3)

มาตราส่วน 1:100

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายศักดิ์ นาคะเชิด ผอ.ชนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
นายเชนท สิทนามาศ์ ผอ. สุทธธนา			กรรมการ
นายณัฐพล ม่วงศรีเพ็ชร เจ้าหน้าที่บริหารงาน7			กรรมการ
นางชานนศักดิ์ ชัยงค์ดี นักโบราณคดี7ว.			กรรมการ
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7			กรรมการ
นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาวดีวิน นายช่างศิลปกรรม			กรรมการ
นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3			กรรมการ

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 ๑๑ หมู่ ๕ ต.เขียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจสุข	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิฑูร สิงหนะสนาพร	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ เฟสดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายนิพนธ์ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายฝ่ายวิชาการ		
นายฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	3

รูปูแบบ : ๒๓๗๕๓๓๓ (แบบค้นโบราณ)

ที่ตั้ง : ต.ทับเสา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

รูปตั้งอุโบสถ วิทยาลัย ๑ ด้านทิศใต้
 มาตราส่วน 1 : 100

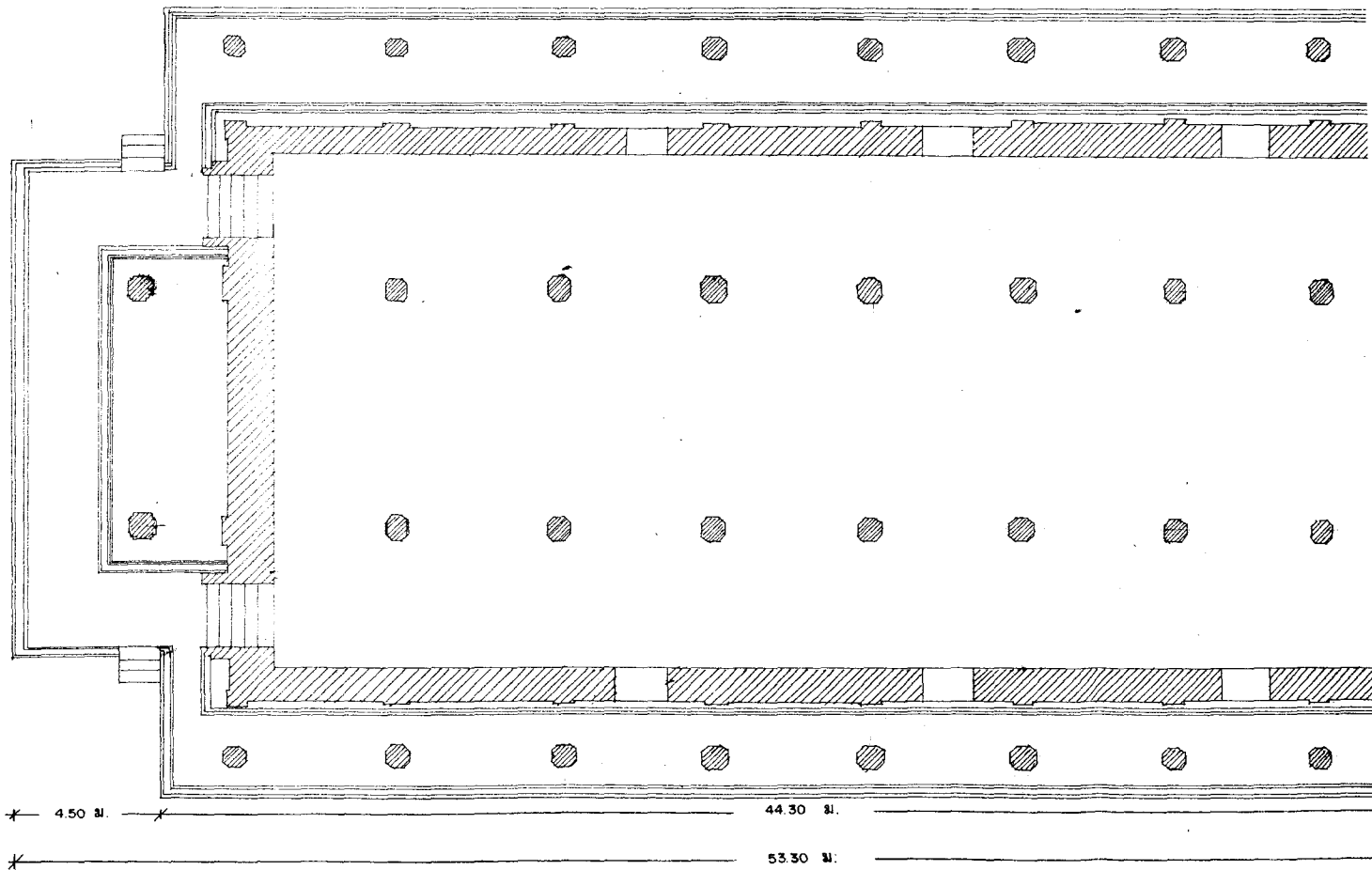
โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูปฏิสังขรณ์โบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ พิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

กรมศิลปากร

ขที่ 3)

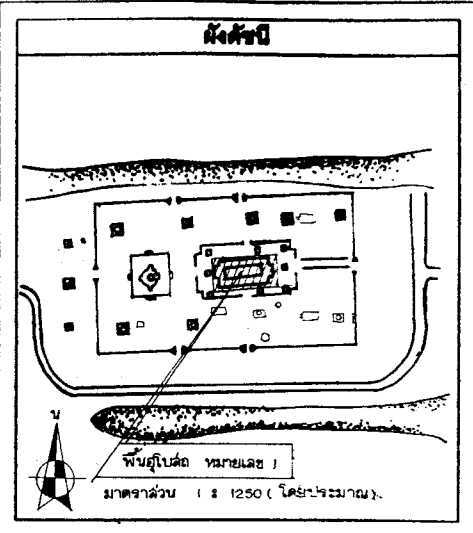
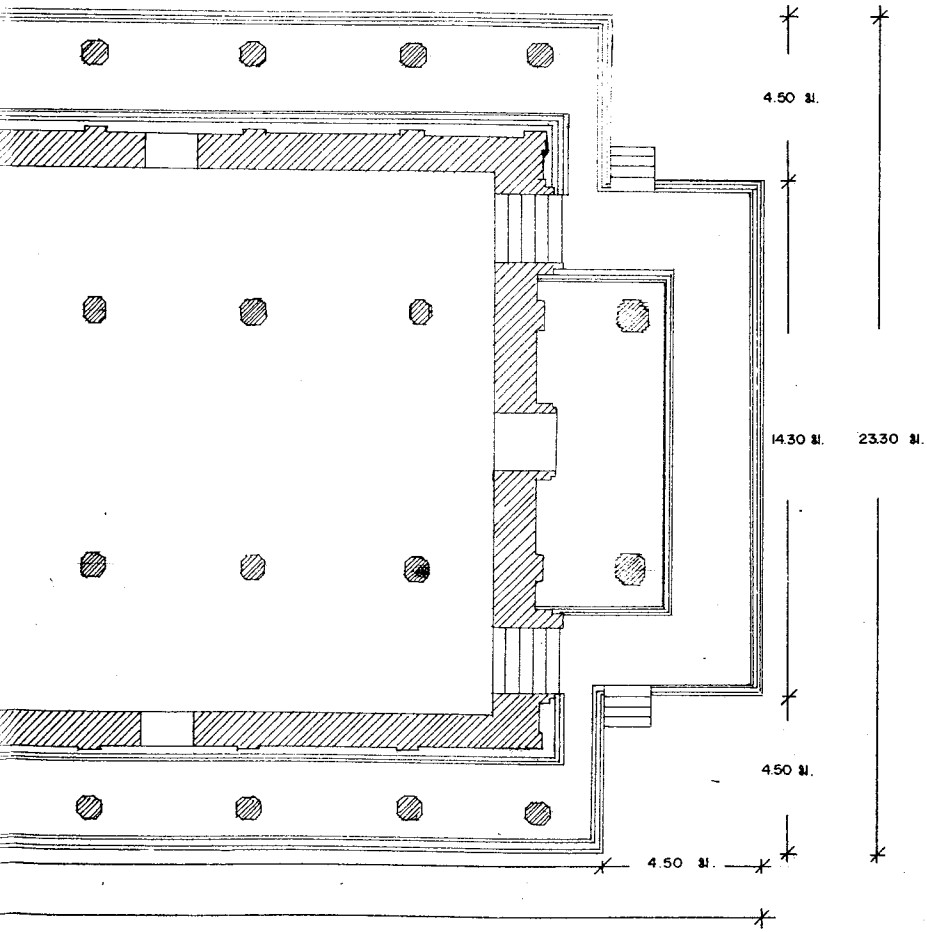
คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ค.แดงเลิศ ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
นทก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
รัฐพล ม่วงศรีเขียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
สมบัติศักดิ์ อัญญาดี นักโบราณคดี7/2 กรรมการ			
ธนา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
วาทิตนาถวัฒน์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
อดิศศักดิ์ เข็มจรรยา นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ธนา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
ธนา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นอุโบสถ หมายเลข 1 (ลมัยที่ 2)

มาตราส่วน 1:100

รายการ

ดำเนินการโดย
 นายอนุวัฒน์จำเริญ สุทธิรักษ์สุวาน
 ๑๑ หมู่ ๘ ต.เขื่อนขันธ์กาบแก้วเสลา
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูศรี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงห์วัฒนสุภาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมวิทย์ ศวาท	
นักโบราณคดี	นายวราวุฒ วัฒ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายนิพนธ์ ธงสีลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

กรมเจ้าพระยา		
กรมศิลปากร		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อื่นใด		

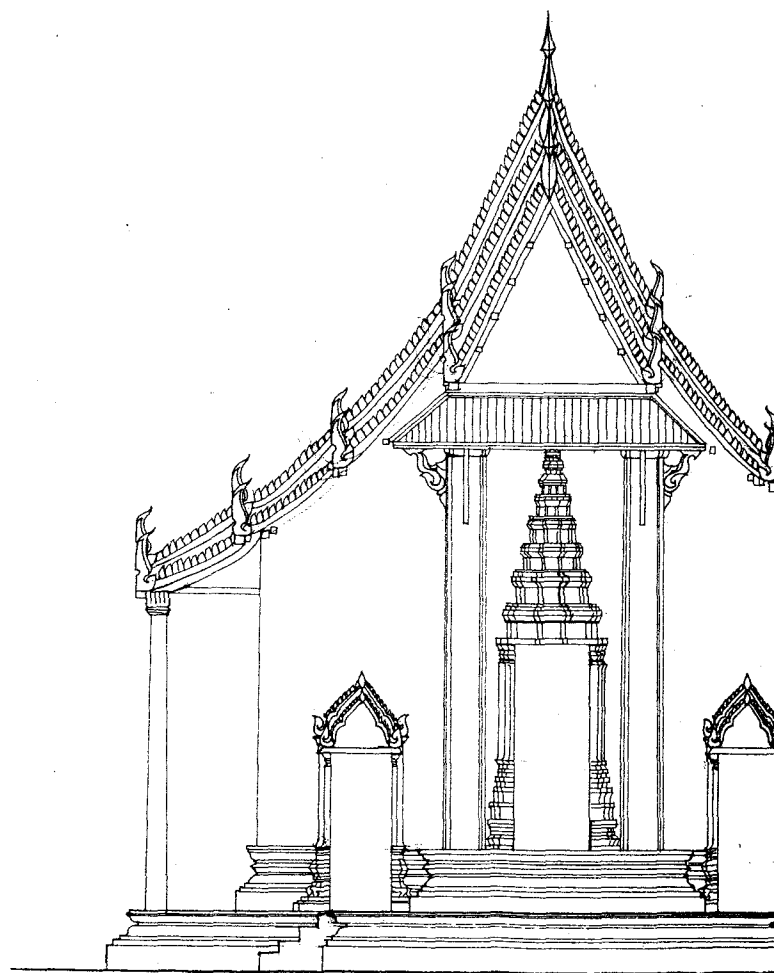
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	4

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรม (แบบสันนิษฐาน)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านคา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 เนื้อที่ : ๓ ไร่ ๓ งาน ๓๖ ตารางวา
 รูปที่ผังพื้นที่โฉนด หมายเลข 1

กรมศิลปากร

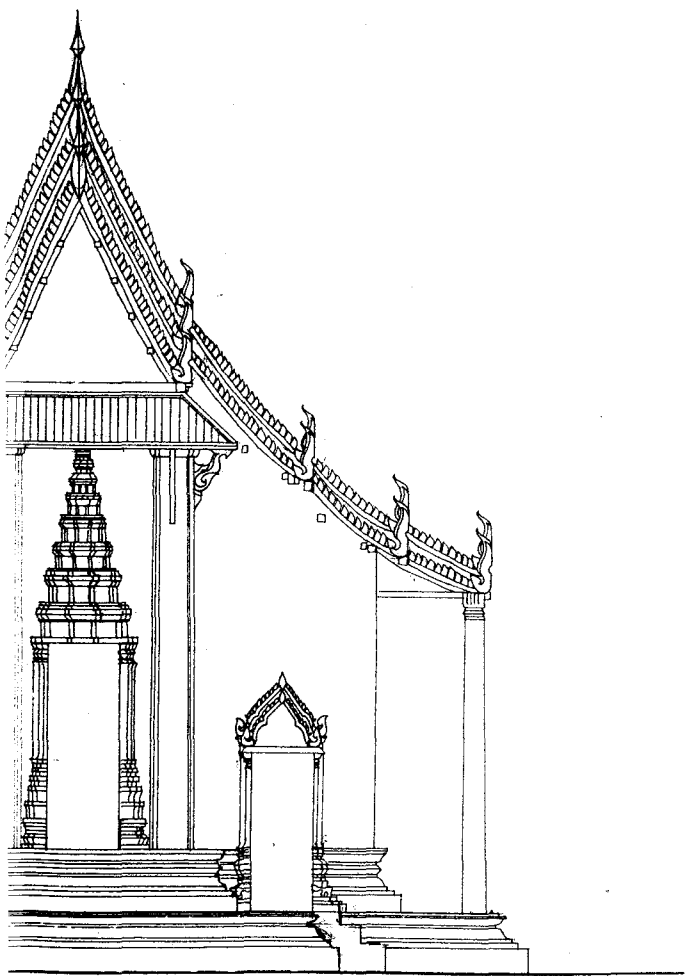
คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นางเจ็ซต มอ.สนง.บ.ค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
นายสีหนามาศย์ มอ. อุทยานฯ กรรมการ			
นาง ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
นายศักดิ์ อู่คองดี นักโบราณคดี7๑. กรรมการ			
นายวิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
นายศานต์กมล สุทธาวาสวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
นายศักดิ์ เชนจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายวิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
นายคำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

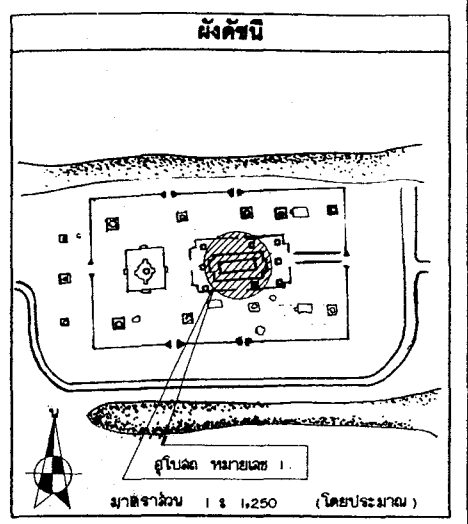
รูปตั้งอุโบสถ หมายเลข 1 (เล่มที่ 2)

มาตราส่วน 1:100

แปลน หมายเลข 1 (สมัยที่ 2)

มาตราส่วน 1:100

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางกลุ่มงานทำคดี สุพรรณบุรี
๑๘ หมู่ ๘ ต.เมืองราชน้อย
จ.บางแพะ อ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ชูศรี	ช.ช.
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนามหาพร	ช.ช.
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุฒ ไม้ดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายไพฑูริย์ ธงใจ	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

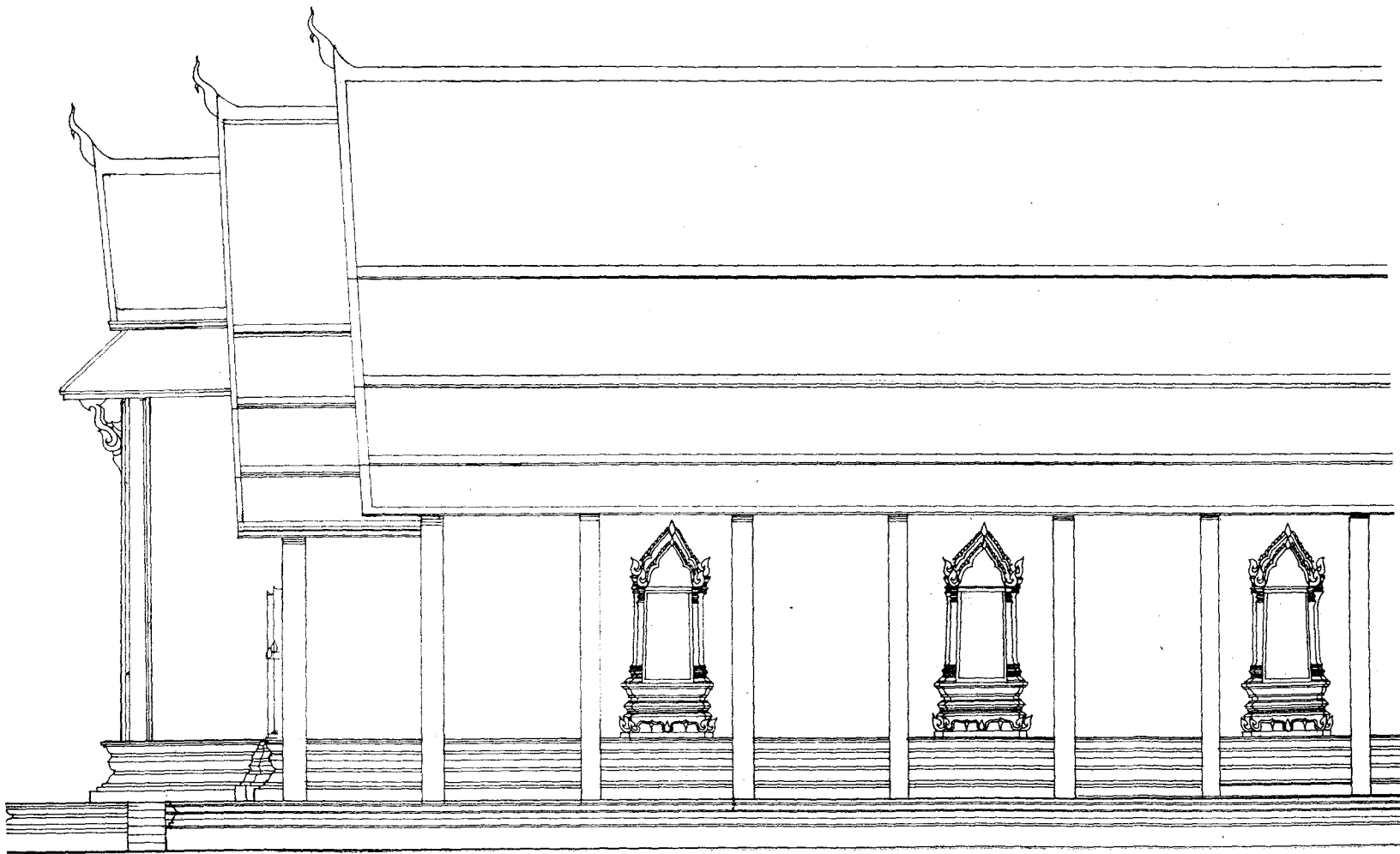
คนฝ่ายวิชาการ		
คนฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	5

รูปแบบ : วัดเมืองน้อย (แบบฉบับฐาน)
 ผลิต : ส.พันธุฯ อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 แปลน :
 รูปตั้งอยู่แปลน หมายเลข 1 (สมัยที่ 2) มาตราส่วน 1 : 100
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนารามโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 33 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

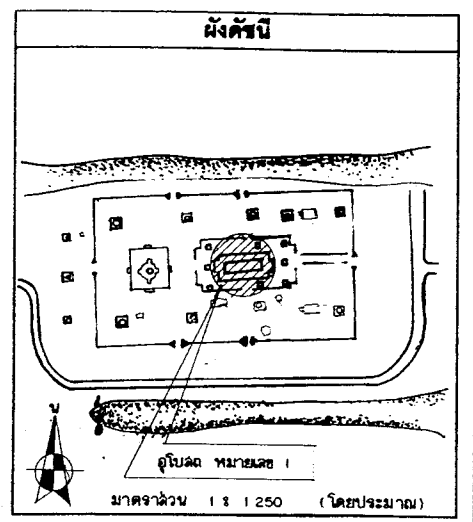
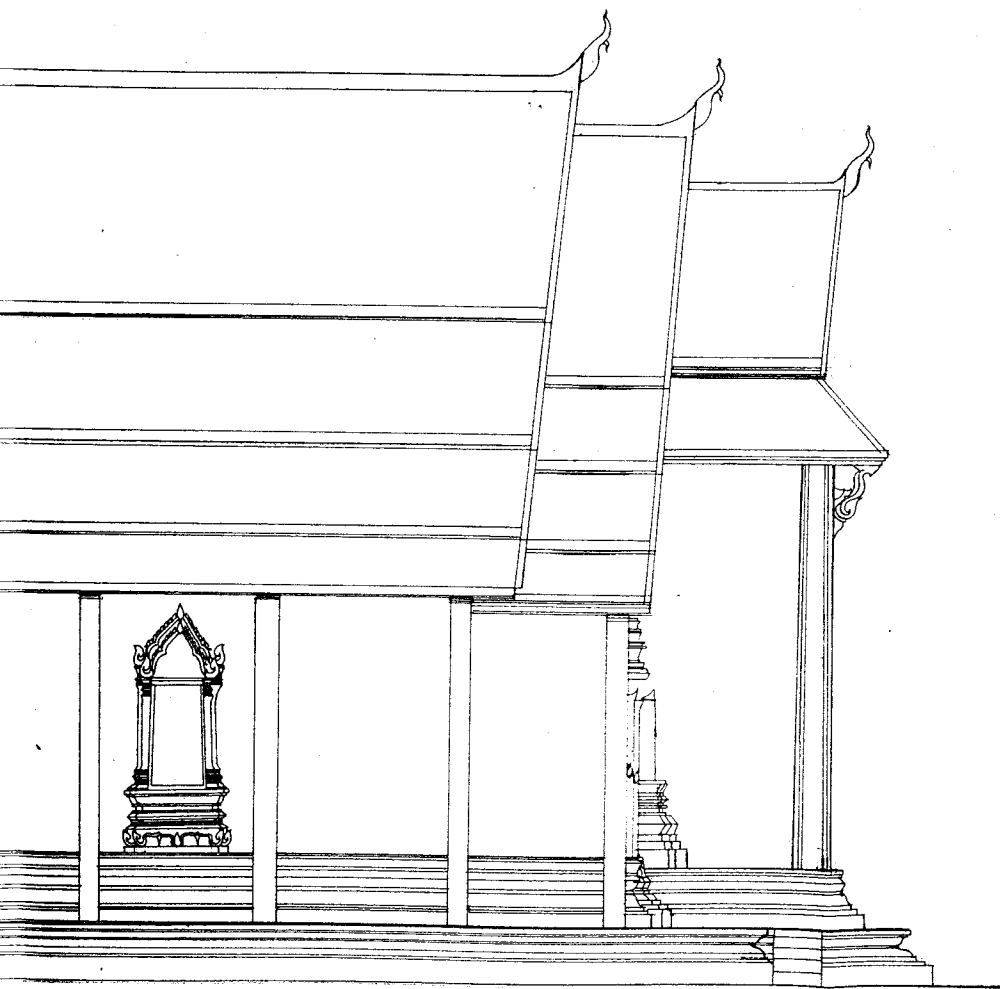
คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
แดงเอียด พล.ชน.รบ.ต.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
ภ. สีหามาตย์ ออ. อุทยานา กรรมการ			
พล. ม่วงศรีเชิด เจ้าหน้าทีบริหารงาน7 กรรมการ			
ภ.ค.พ.ดี อรุณงค์ นักโบราณคดี7ว. กรรมการ			
ภ. วิจิตรธนะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
พันนาถักพันธ์ สุทธภาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
ด.ศักดิ์ เข็มขจร นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1 วิจิตรธนะ นักโบราณคดี 7			
1 ศักดิ์สิทธิ์ นายช่างโยธา 6			

รูปด้านอุโบสถ หมายเลข (ลมัยที่ 2)

ภาคจำนวน 1:100

รายการ

คำเป็นงานโดย
นางคุณส่วนจำกัด สุรพิทักษ์สถา
๑๘ หมู่ ๕ ต.เมืองเก่าบ่อ
จ.มหาสารคาม ๑. พระนครคีรีสุธา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ชูสิทธิ์	๕/๑๒/๖๒
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิทย์ สิงห์ทองสถาพร	๕/๑๒/๖๒
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตระกูล	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ๗๒๕	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฏฐพงษ์ อธิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	6

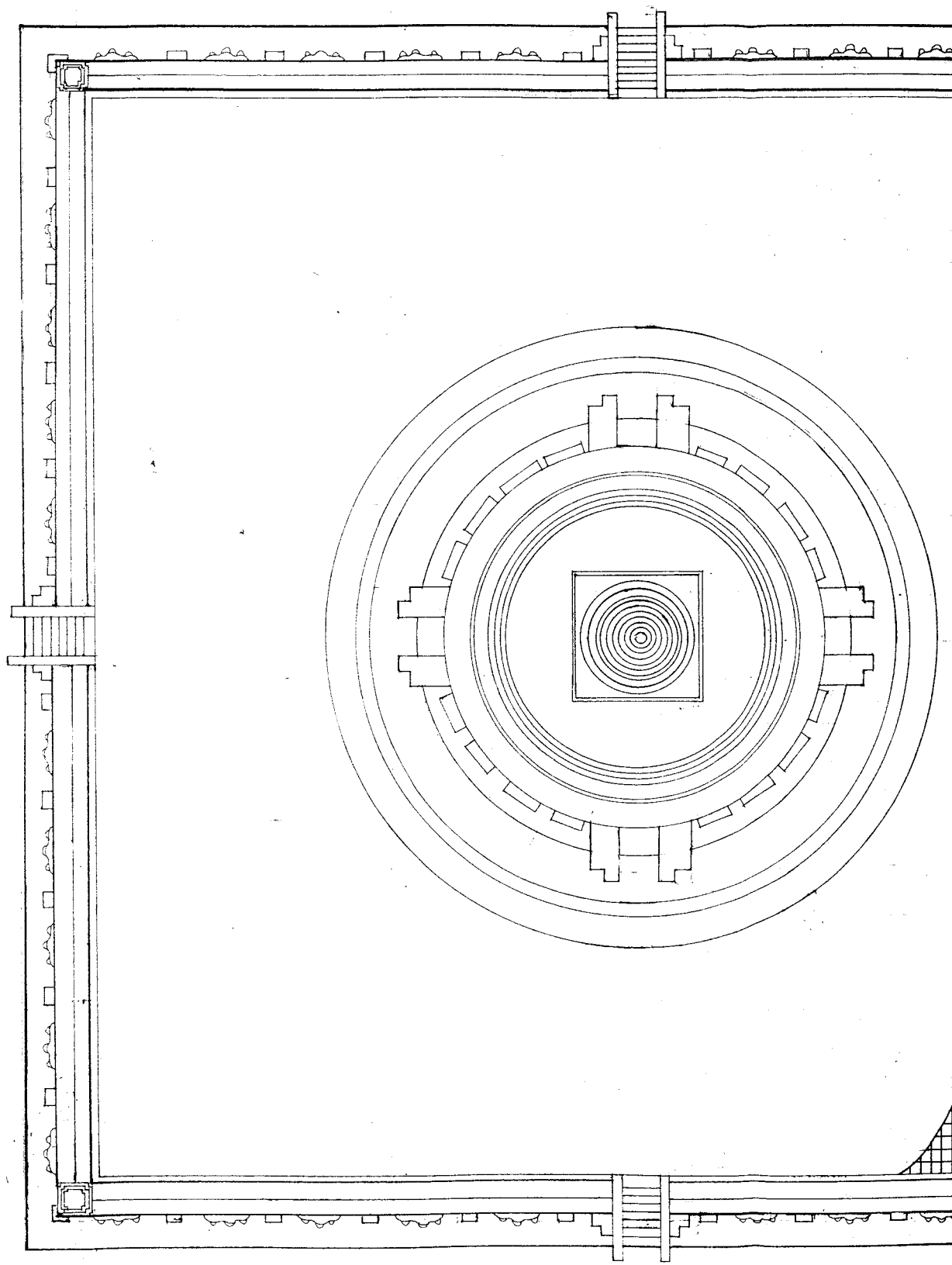
ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบผังโบราณ)
ที่ตั้ง : ต.พันควา อ. พระนครคีรีสุธา จ.พระนครคีรีสุธา

แสดง รูปด้านคู่มือ
หมายเลข 1 ฉายที่ 2

โครงการบูรณะและฟื้นฟูป้อมโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติ ๓๓ พระนครคีรีสุธา

กรมศิลปากร

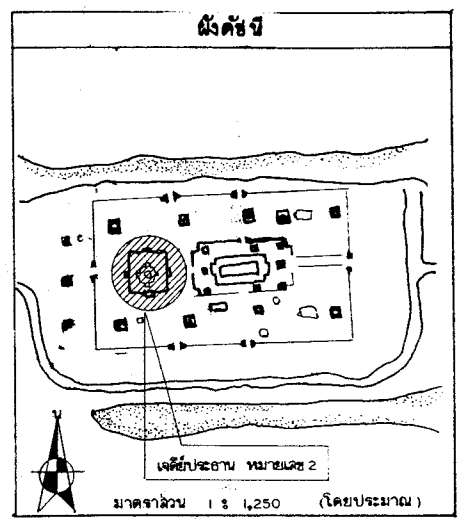
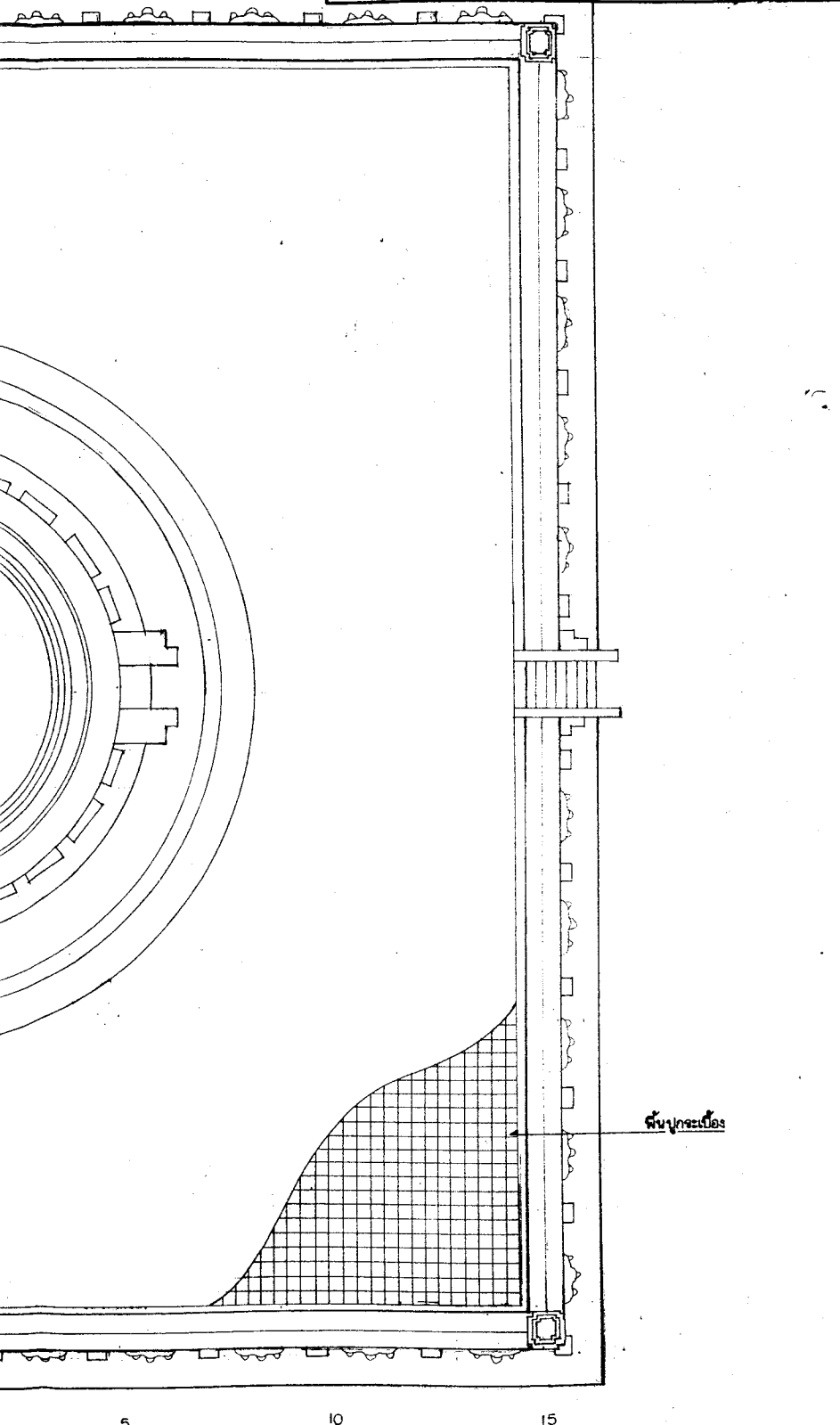
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7			
นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นเจดีย์ประธาน หมายเลข 2

มาตราส่วน 1 : 75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสม แคนเอียด มอ สอนง บค พช ทวี ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีนามาศย์ ผอ. อุทธานา			กรรมการ
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7			กรรมการ
4	นางสาวกัญชลา อยู่คงดี นักโบราณคดี7			กรรมการ
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7			กรรมการ
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เชนจระ นายช่างโยธา3			กรรมการ

รายการ

ดำเนินการโดย
 ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 ๑/๒ หมู่ 6 ต.เขียงจากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนม คุ้มชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์เน่นยาพันธ์	Eng
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะกั้ง	
นักโบราณคดี	นายจรูญ บุญเปศล	
นักประวัติศาสตร์ศิลป์		
สถาปนิก	นายมีนทนะ อังคิลา	
ผู้ผลิตปูน		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

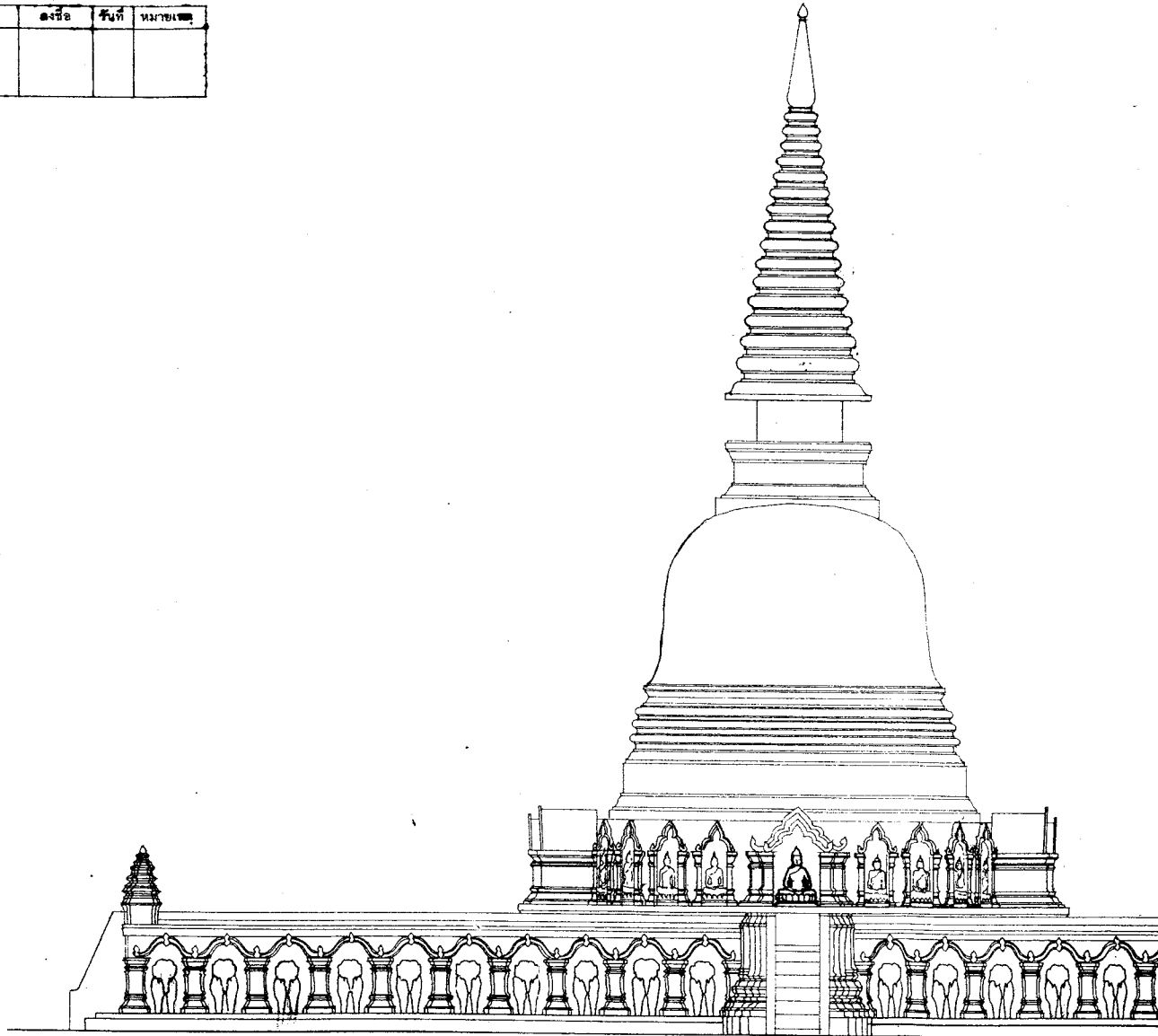
เห็นชอบ/อนุมัติ

พนักวิชาการ	
พนักโบราณคดี	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนัก	
อธิบดี	

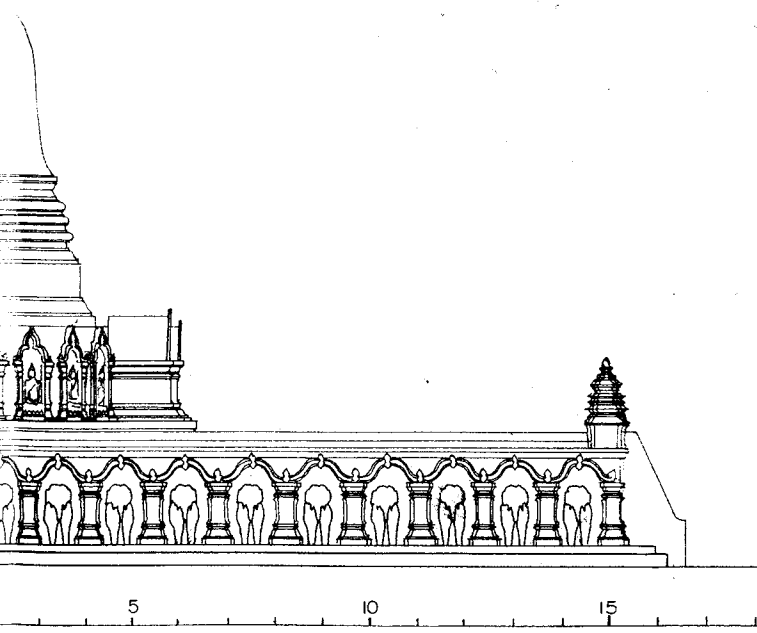
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		3	1/3
ผังรูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (แบบฉบับฐาน)			
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา			
แปลง		มาตราส่วน 1 : 75	
เจดีย์ประธาน หมายเลข 2			
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน			
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ พระนครศรีอยุธยา			

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ผศ. แดงเชิด ผอ. สนง.บ.ค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
เอนก สีหามาตย์ ผอ. อุททยานา กรรมการ			
ปณัฐ ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
สาธิตพิศ ธิญ์คงดี นักโบราณคดี7a กรรมการ			
เมธยา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
สาวทศนาลักษณ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
เทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
เมธยา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
ปโยชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

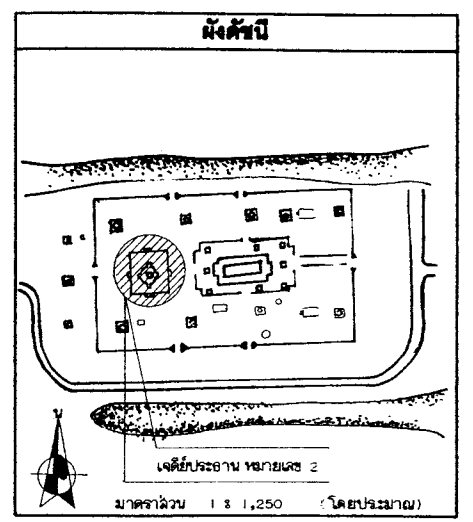

รูปตั้งเจดีย์ประธาน หมายเลข 2
 มาตรฐาน 1:75

หมายเลข 2

25
20
15
10
5
0

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางมูลนิธิเจ้าฟ้าสิริภคทรศึกษาภิบาล
98 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
จ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ใจดี	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิทย์ สิงหนามสอาด	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย คุ้มทอง	
นักโบราณคดี	นายวราพรชัย เป่าสี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ชนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

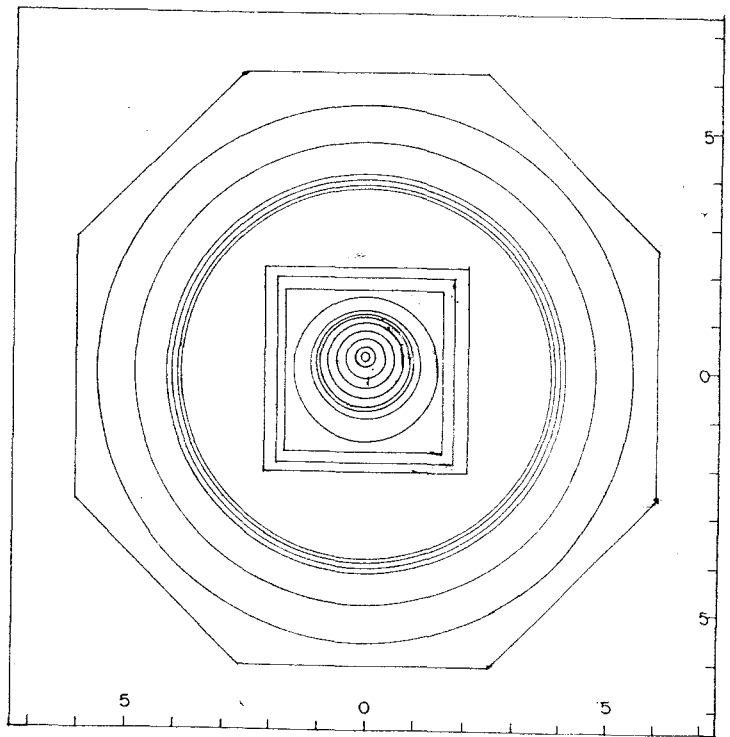
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	8

ผังรูปแบบ : วัดมหาธาตุ (แบบค้ำยันฐาน)
 ผลิต : ศ.นันทรา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
 มาตรฐาน : ฐานค้ำยันประธาน หมายเลข 2
 วิศวกรรมการอนุรักษ์และฟื้นฟูโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จ. พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

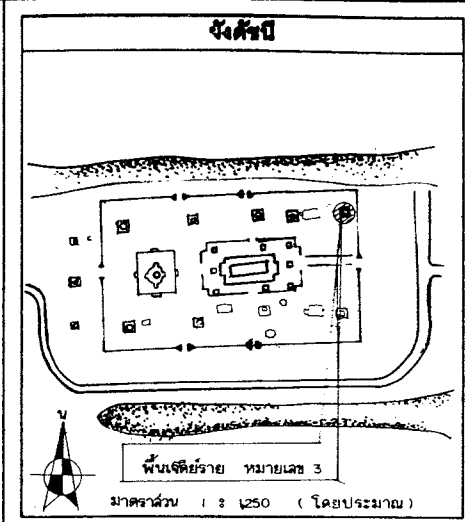
คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นางแดงเชือก ผอ. สนง. บค. พท. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
นายก สีหามาตย์ ผอ. อุทธานา กรรมการ			
ผู้ช่วย ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
ผศ.คหิต อยู่คงดี นักโบราณคดี 7 1. กรรมการ			
ผอ. วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
หัวหน้าฝ่ายอนุรักษ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
ผศ.ศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา 3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ผอ. วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
ผอ. ศำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 3)

หมายเลข | 8 75

รายการ

ดำเนินงานโดย
 หน่วยงานขุดค้น สุโขทัย
 ๑๘ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๓๖
 อ.บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล จันทชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์แดนยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ แปวี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายโมทนาะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

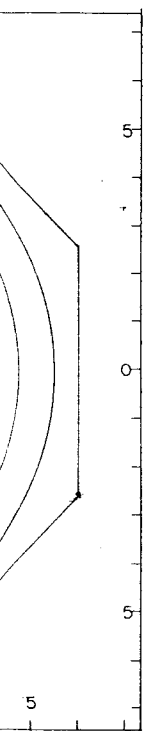
เห็นชอบ/อนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	๓๑

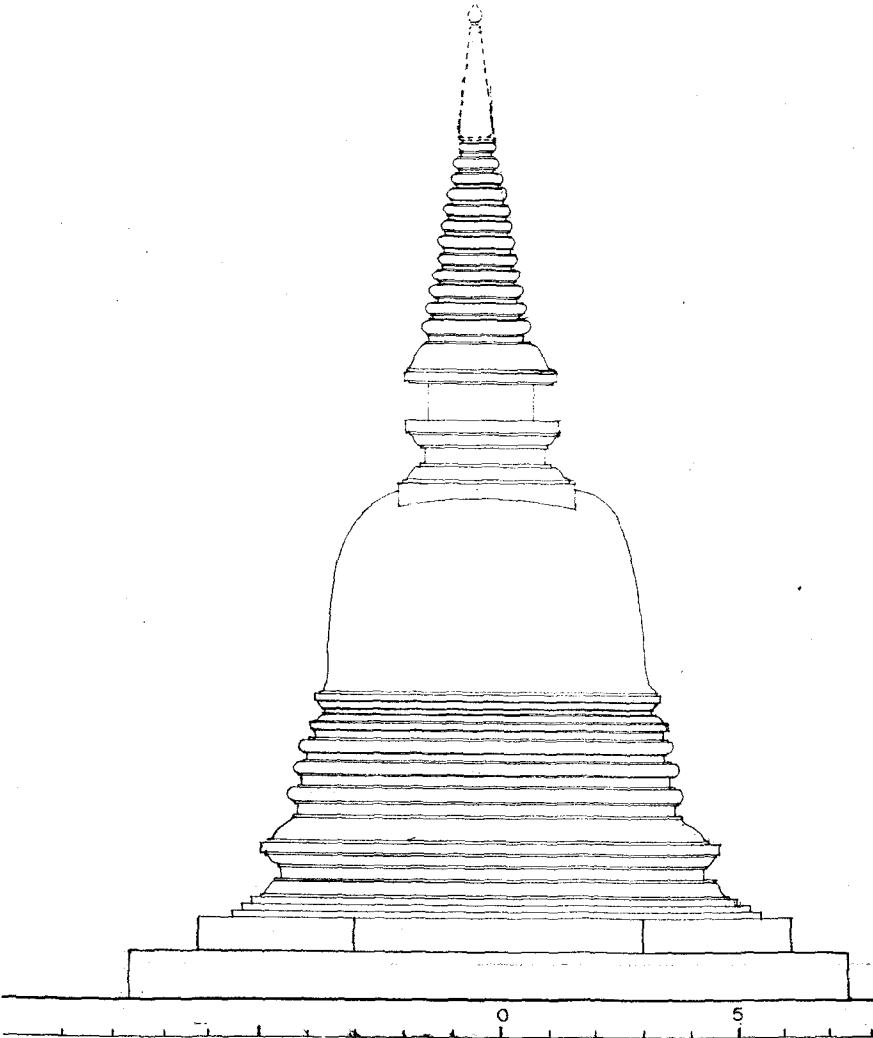
ผังรูปแบบ : วัดหนองคน (แบบฉบับขุดค้น)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านควา อ. พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา
 ผลิต :
 รูปสิ่งพิมพ์เผยแพร่ หมายเลข 3
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
 อ. บางปะอิน จ. พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

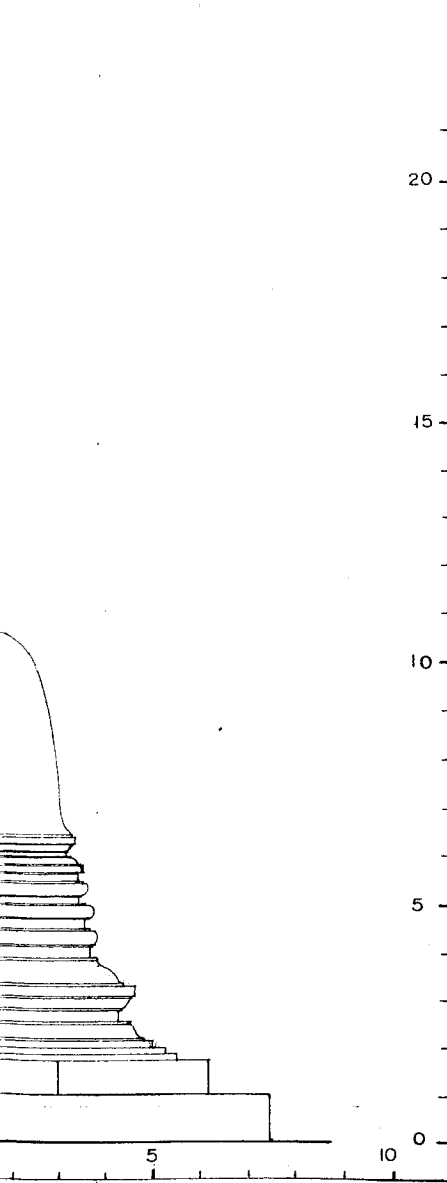
คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ค.แดงเอียด ผอ.สนง.บค.ทช.ที่3 ประธานกรรมการ			
นภ.สีหามาตย์ ผอ. อุททยานา กรรมการ			
ผู้สลด ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
อนงค์พรดี ธัญคดี นักโบราณคดี7.1 กรรมการ			
ธนา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
วาทิตนาฉัตรชัย สุทธาศรีวัน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
กมลศักดิ์ เอ็นจอร์ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ธนา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
ธนา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งเจดีย์ราย (หมายเลข 3)

มาตราส่วน 1 : 8 75

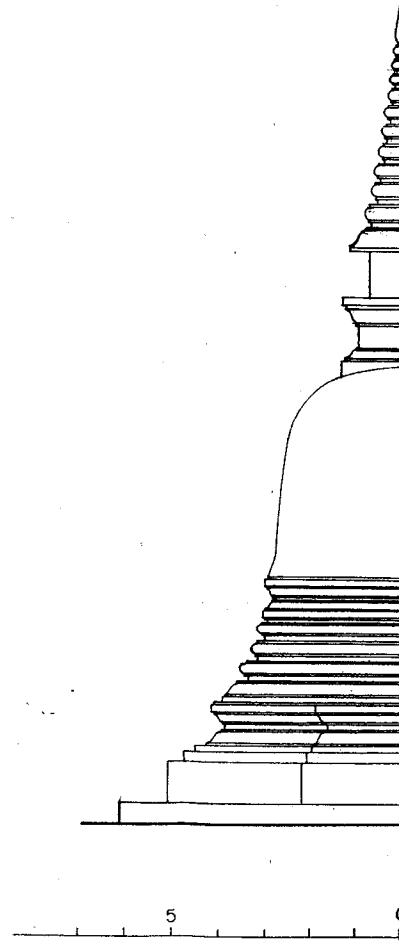
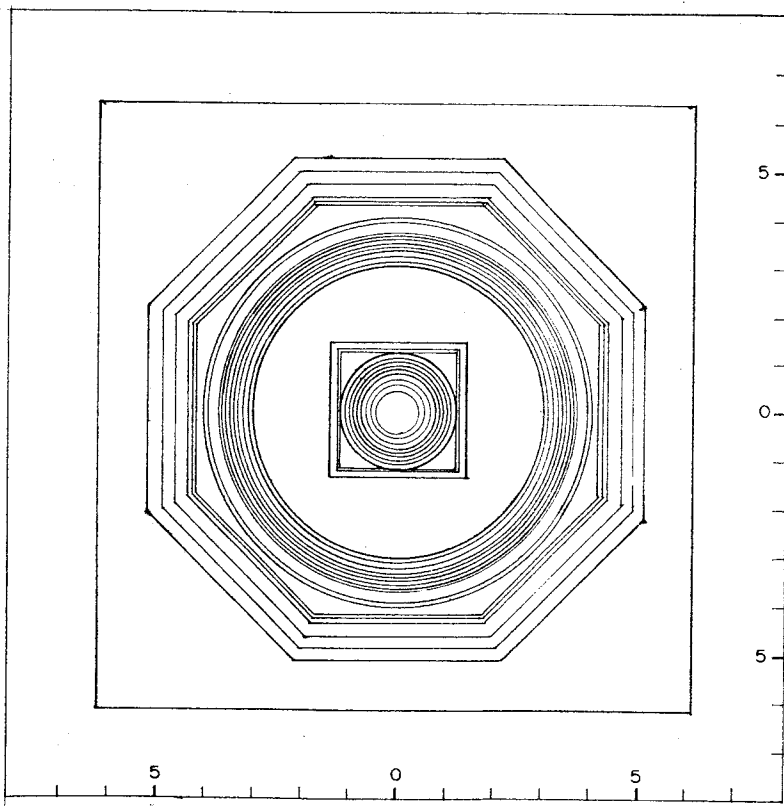
ภาพเลข 3)

จำนวน 1875

ผังตัวปี			
เจดีย์ราย หมายเลข 3 มาตรการส่วน 18 250 (โดยประมาณ)			
รายการ			
ดำเนินการโดย			
หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง 98 หมู่ 6 ต.เขียงหนามทราย อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา			
ช่างสำรวจ	นายมงคล จตุรัส		
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงหนเสนหาพงษ์		
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง		
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ ฝักศรี		
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ			
สถาปนิก	นายวัฒน์ชนะ ธงศิลา		
ภูมิสถาปนิก			
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี			
ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ			
นายช่างศิลปกรรม			
นายช่างโยธา			
นักวิชาการช่างศิลป์			
นักโบราณคดี			
สถาปนิก			
วิศวกร			
ผู้เชี่ยวชาญ			
เห็นชอบ/อนุมัติ			
กม.ฝ่ายวิชาการ			
กม.ฝ่ายโบราณสถาน			
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ			
ผู้อำนวยการสำนักฯ			
อธิบดี			
รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	10
ผังรูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (แบบสืบจิตราน)			
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา			
วัสดุ : ไม้ รูปผังเจดีย์ราย หมายเลข 3		มาตรการส่วน 18 75	
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน			
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา			
กรมศิลปากร			

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายสมศักดิ์ เข็มเชิด ผอ. สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
นายเอก สิทามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
นายณัฐพล ม่วงศรีเชิด เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
นางสาวกัญญา อัญญา นักร้อง นักร้อง นักร้อง กรรมการ			
นายเมธา วิจิตรณะ นักร้อง นักร้อง กรรมการ			
นางสาวทัศนีย์ นักร้อง นักร้อง นักร้อง กรรมการ			
นายเทอดศักดิ์ เข็มชะ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

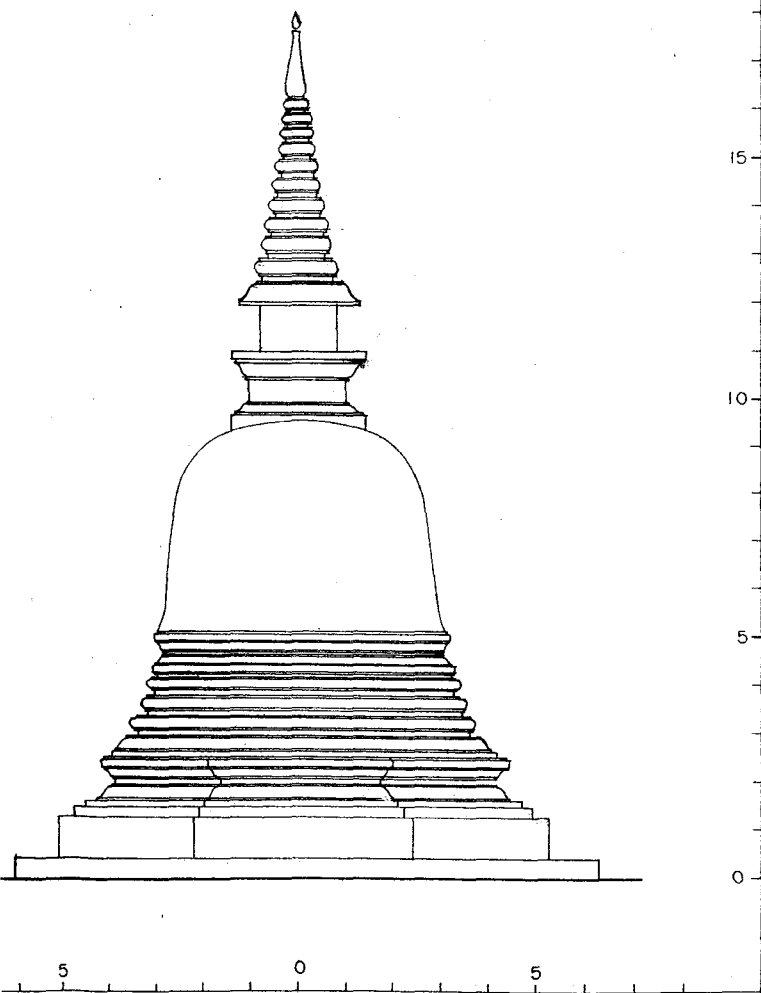
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิจิตรณะ นักร้อง นักร้อง 7			
นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

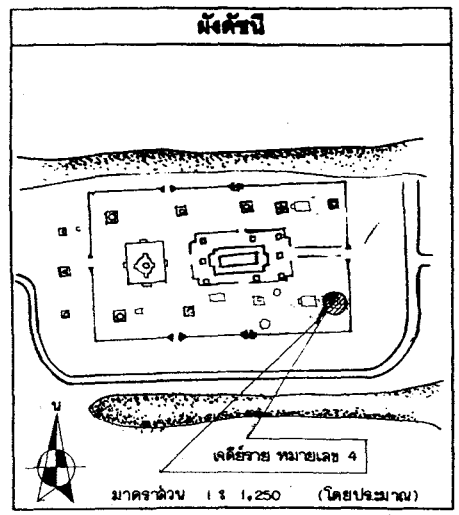
ผังพื้นเจดีย์ราช หมายเลข 4

มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งเจดีย์ราช

รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 4
มาตราส่วน 1 : 75

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางศูนย์ส่วนจำกัด สุวดีศึกษากลาง
9/8 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายนพดล จิตรีข	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระภุช สังเกตตนยาภง	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมพรีย์ ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรชชช เปศล	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมันทนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	11

ผังรูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (แบบฉบับฐาน)

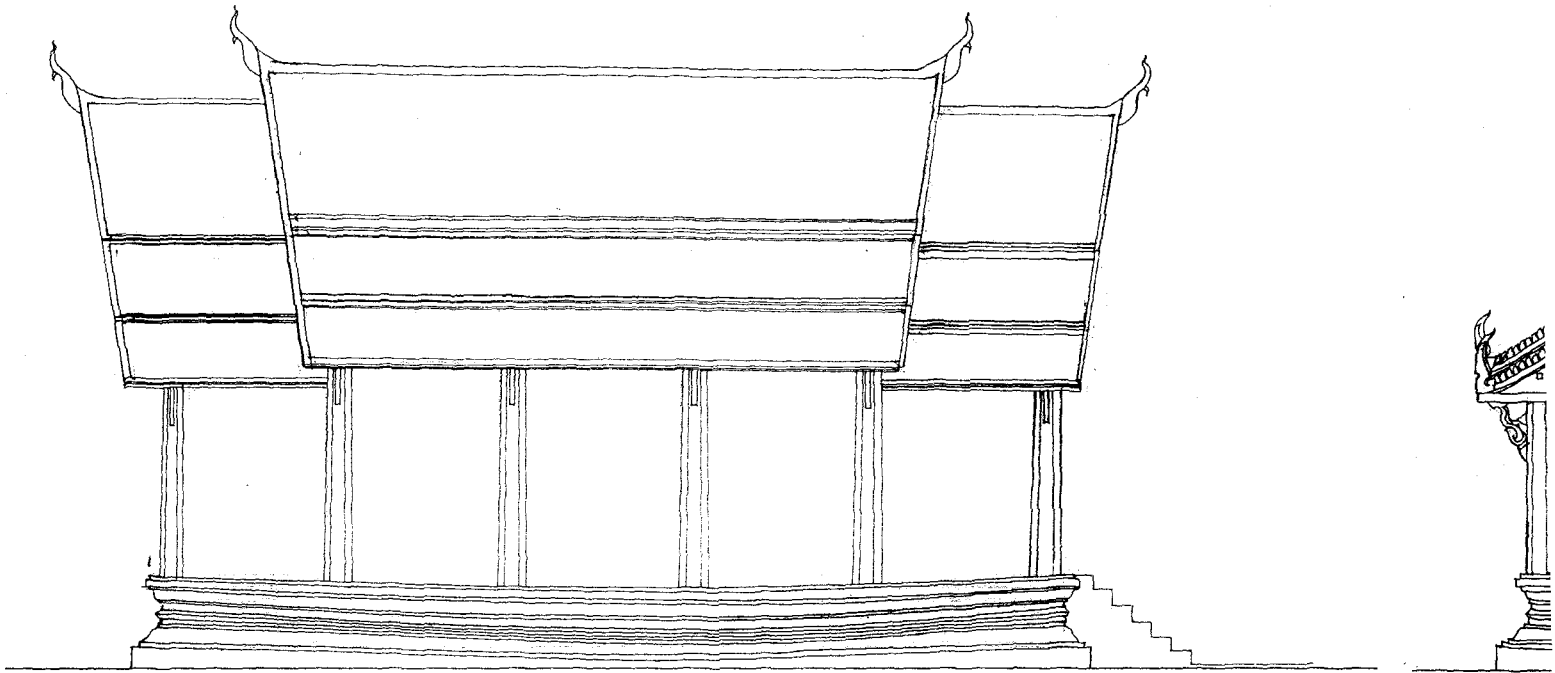
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปตั้งพื้น รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 4
มาตราส่วน 1 : 100

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

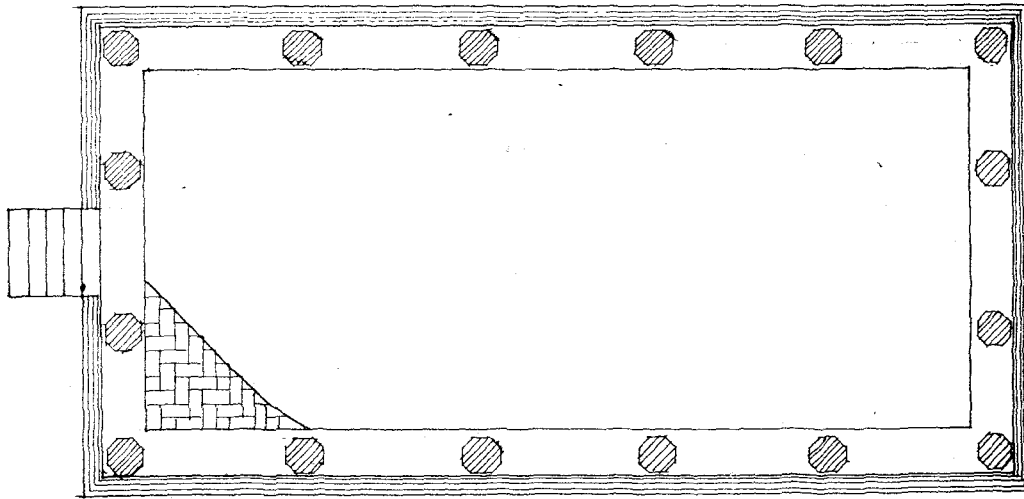
กรมศิลปากร

รูปตั้งวิหาร ด้านทิศเหนือ-ใต้

มาตราส่วน 1 : 8 50

รูปต.

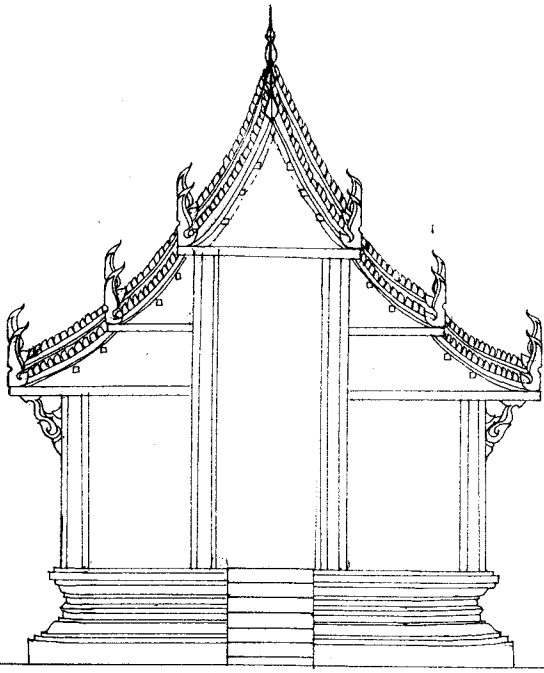

รูปตั้งพื้นวิหาร หมายเลข 5 - 6

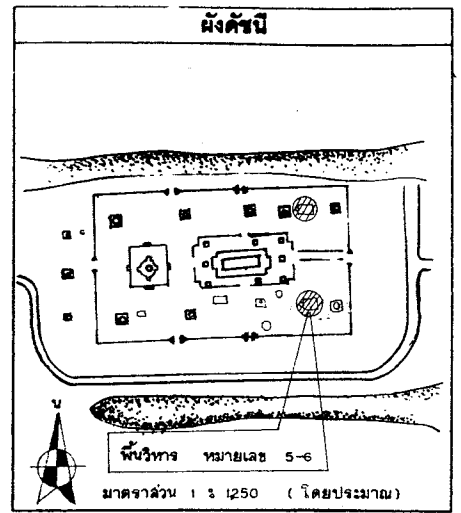
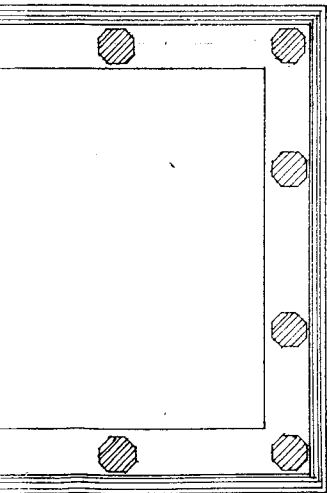
มาตราส่วน 1 : 50

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พช.ที่5 ประธานกรรมการ			
เก สีงมาคย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
ผอ ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าทีบริหารงาน7 กรรมการ			
นัททสิ ชัยคงดี นักโบราณคดี7/ว. กรรมการ			
ท วิจิตรขณะะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
พันนาถักกษณ์ สุทธาวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
มดักดี เ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ท วิจิตรขณะะ นักโบราณคดี 7			
ท คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งวิหารด้านตะวันตก
มาตราส่วน 1 : 50

รายการ

ตำแหน่งงานโดย
ทางคุณสมภารศักดิ์ สุวดีนิกุล
๑๘ พฤษภาคม ๒๕๖๓
ร.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูชาติ	รูป
ช่างเขียนแบบ	นายวีระกฤต อภิชนนสาพวง	รูป
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศรทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ไร่สี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวิมลพงษ์ อธิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

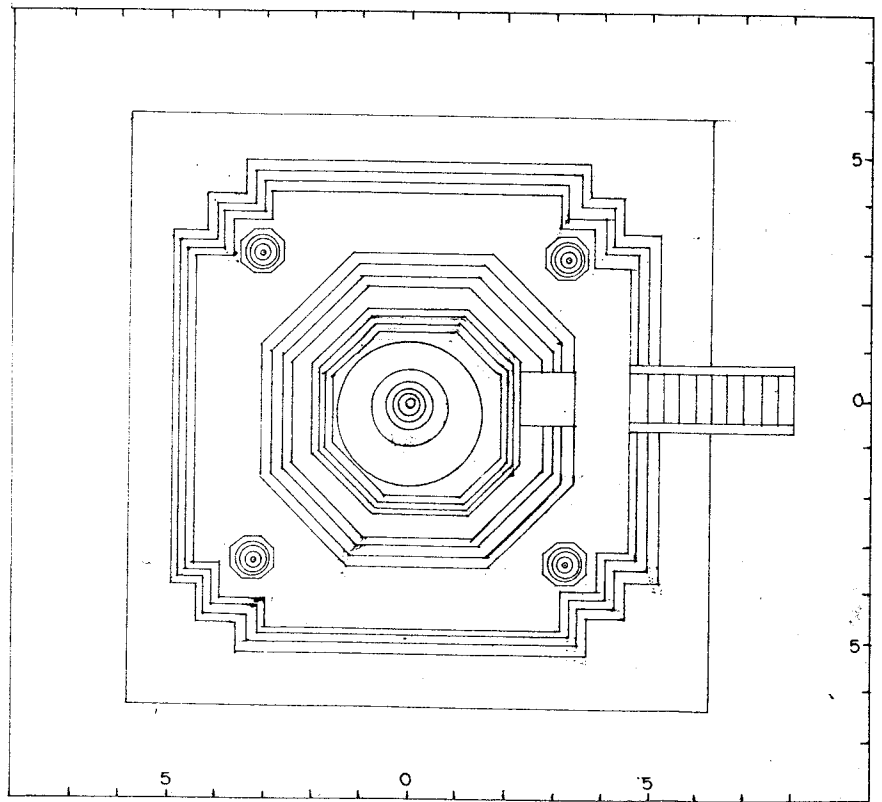
นายเจ้าอาวาส		
นายเจ้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบทนายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	12

ผังรูปแบบ : วัดหนองเตม (แบบเดิมปัจจุบัน)
ที่ตั้ง : ต.บ้านดง อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
แสดง
รูปผังพื้น รูปตั้งวิหาร หมายเลข 5-6
โครงการขุดค้นและฟื้นฟูโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ๓3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

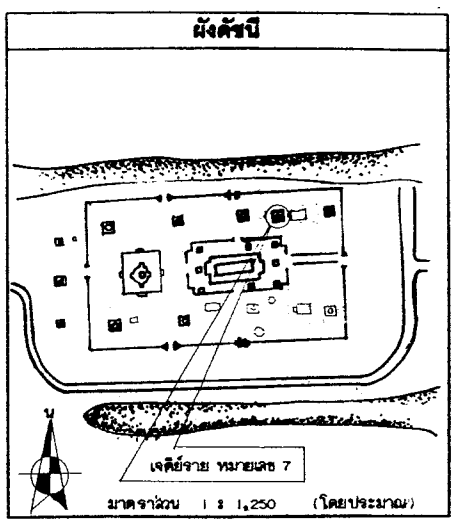
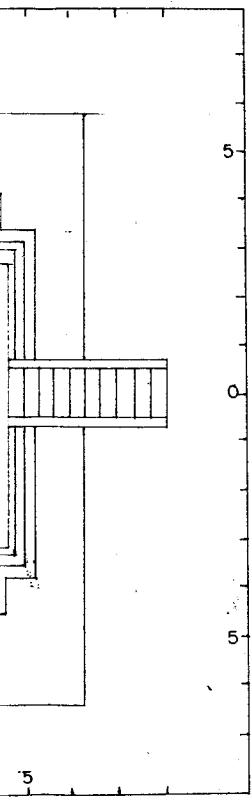
คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ดร.แดงเชิด นอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
อนุก สีหามาตย์ นอ. อุทยานา			กรรมการ
มีรุฒ ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7			กรรมการ
พรหมศักดิ์ อู่สงคี นักโบราณคดี7ว.			กรรมการ
มณฑา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7			กรรมการ
ราวีทัศนากันณ สุทธภาควิน นายช่างศิลปกรรม			กรรมการ
ทศศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3			กรรมการ

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
มณฑา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
มณฑา ศำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นเจดีย์จาย (หมายเลข 7)

มาตราส่วน 1:1.75

รายการ

ดำเนินงานโดย
พหุชนวนจำกัด จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
๑๘ หมู่ ๕ ต.เขื่อนขันธ์ไชย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชัยชัย	al
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ สิงหะสนนภาพงษ์	dep
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย สะดกอง	
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ วัฒนะ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายไพฑูริย์ วงศ์วิชา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	13

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบฉบับโบราณ)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : ๒๕๖๓
รูปผังพื้นผังค้ำยัน หมายเลข 7

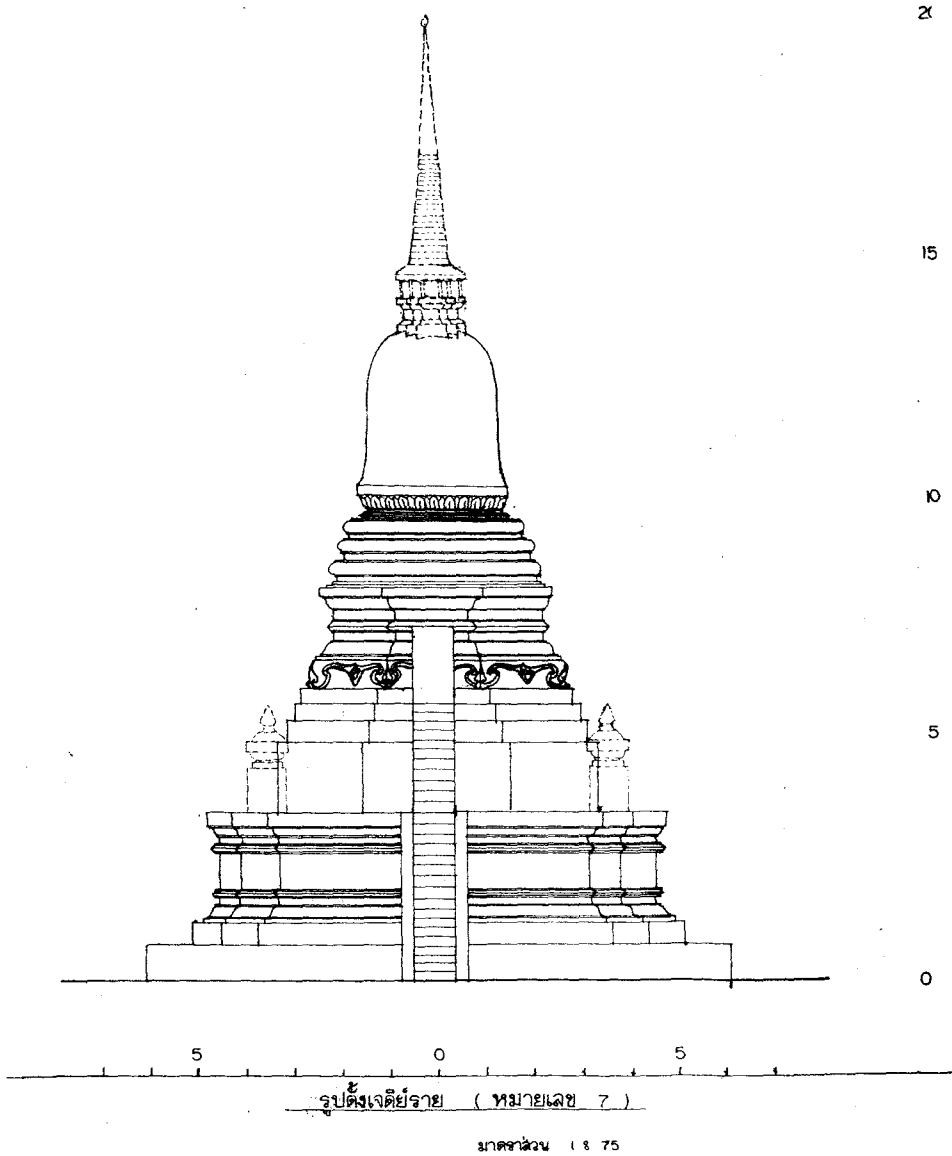
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

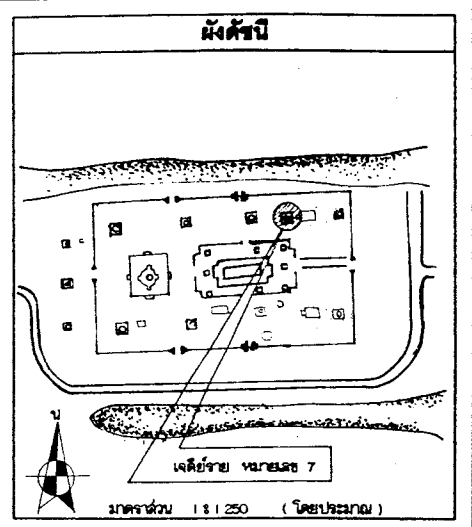
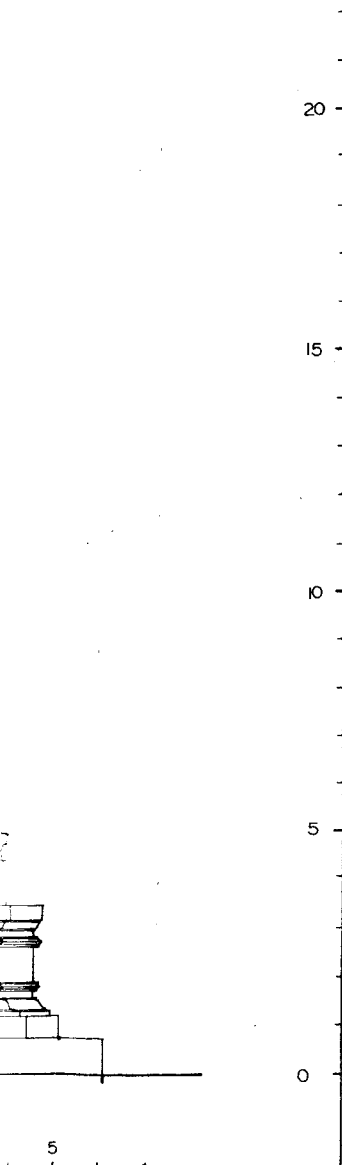
ดำเนินงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถาน
แห่งชาติ จ. ๗๓ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ยศศักดิ์ แดงเอียด มอ.สงข.บศ.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
ยศเนก สีนามาศย์ มอ.อุทธานี กรรมการ			
ยศณัฐพล ม่วงศรีเขียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
ยศชวภัคพิศ อยุคังคี นักโบราณคดี7ว กรรมการ			
ยศเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
ยศวาทิตานาถิกนันท์ สุทธธาดาวิณ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
ยศเทศศักดิ์ เอ็นจอร์ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ยศเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7			
ยศโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางนุสบวนจำกัศ สุวศักดิ์ทอง
9/8 หมู่ 6 ต.เวียงรากน้อย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพศล จิตรีช	9/8
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนยาพงษ์	9/8
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ เป็ศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมันตะ ระงศิตา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	14

รูปแบบ : วัดเทงคน (แบบฉบับฐาน)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง : รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 7

มาตราส่วน 1 : 75

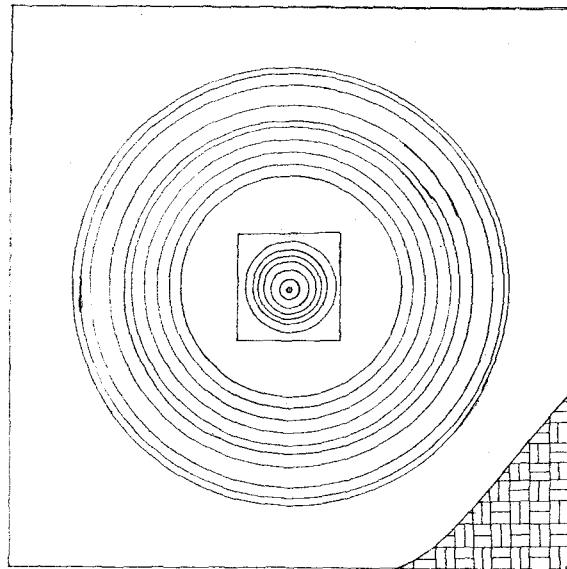
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

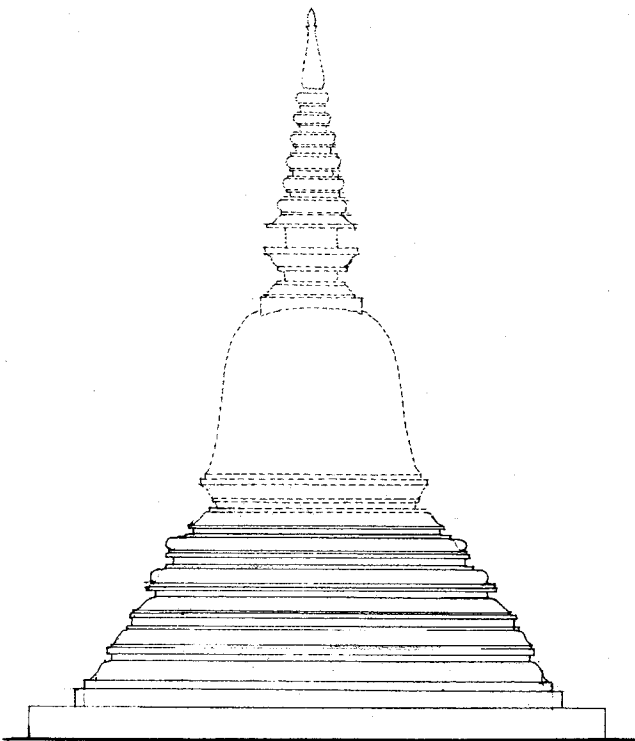
ที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายชุต แดงเชิด ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
	นายเอก สีนามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
	นางสาวกศพรดี อัญจนศิริ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
	นายเมธา วิจารณ์ะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
	นางสาวทัศนาวลัยณ์ สุทรวัดวิมล นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายเมธา วิจารณ์ะ นักโบราณคดี 7			
	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

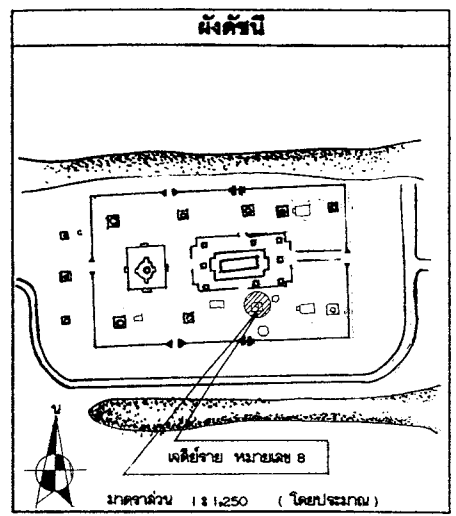
รูปผังพื้นคดีย้าย หมายเลข 8

มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 8

มาตราส่วน 1:75

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 88 หมู่ 8 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพลต ใจสุริย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์แสนสถาพร	
ช่างศิลปกรรม	นายพนิตไวยัย คงทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ เป่าสี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์พนะ สงคิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการรังสิต		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

นายช่างโยธา		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักช่าง		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	15

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคดี (แบบสันนิฐาน)

ที่ตั้ง : ต.พันตา 8 พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 8
 มาตรฐาน : 1:75

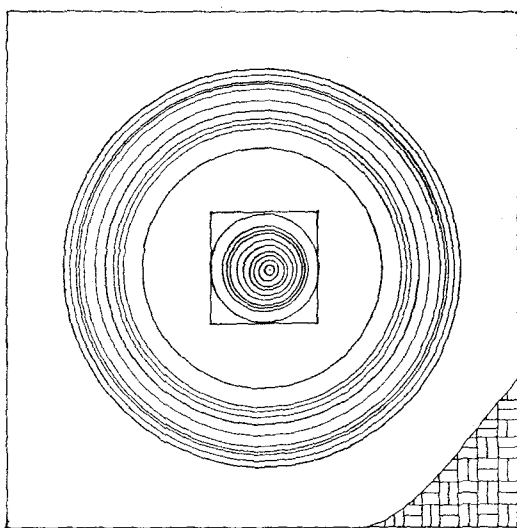
โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 33 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ผอ.สนง.บค.ทช.ที่5 ประธานกรรมการ			
น.ก.สีหามาตย์ ศอ.อุทธานา กรรมการ			
รศ.ดร.นงศรเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
ผ.ภค.ทศ. อัญญา นักร้องนาคคี7 กรรมการ			
รศ. วิจิตรชณะ นักร้องนาคคี7 กรรมการ			
รศ.ศนาภรณ์ สุนทรวิวัฒน์ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
รศ.ศักดิ์ เหมะระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

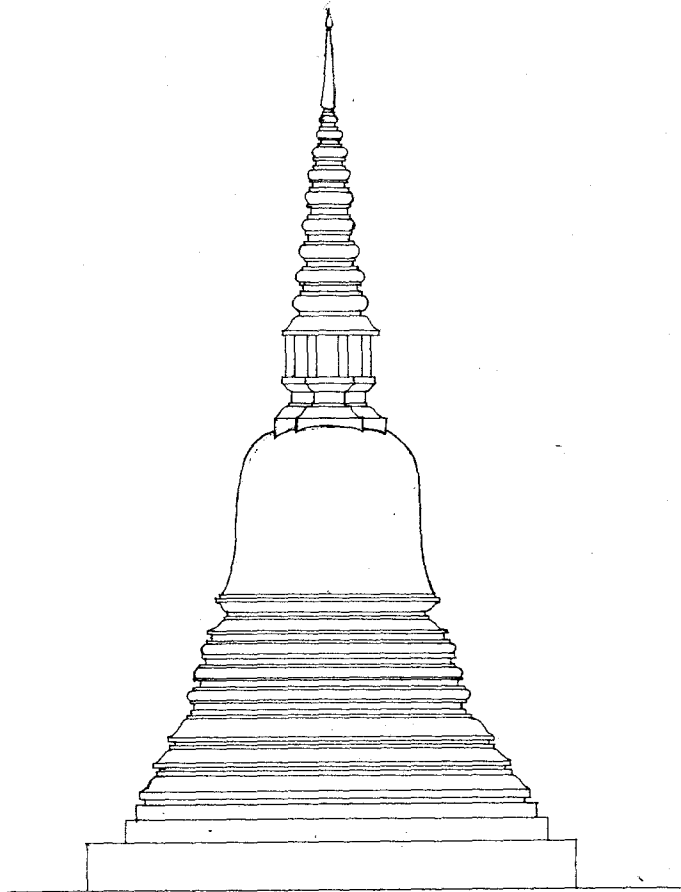
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
รศ. วิจิตรชณะ นักร้องนาคคี 7			
รศ. ศาส์สิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นเจดีย์ธรรม (หมายเลข๑)

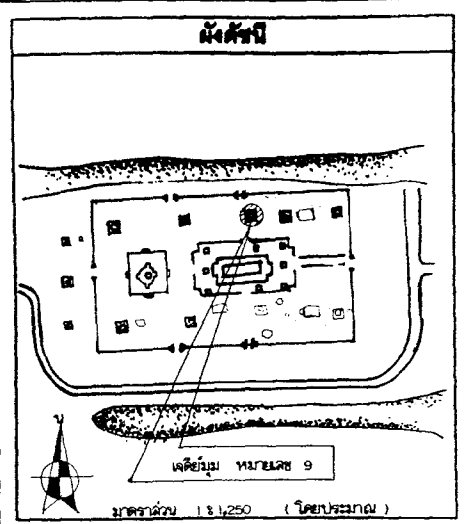
มาตราส่วน

1 : 75

รูปตั้งเจดีย์ขุม (หมายเลข ๑)

มาตราส่วน 1:875

รายการ

คำเป็นงานโดย
 หน่วยงานจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 ๑๖ หมู่ ๕ ต.เขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
 อ.บพ.บึงสามพัน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ชูชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายวิโรจน์ อิงชวนแสนหาญ	Bup
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศักดิ์ทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุฒ ฝักริ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ พะรังสิตา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ผ.ฝ่ายวิชาการ		
ผ.น.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	16

ผังรูปแบบ : ควบคุมของคณะ (แบบผังโบราณ)

ที่ตั้ง : ต.บ้านคา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปผังพื้น รูปตั้งเจดีย์ขุม หมายเลข ๑

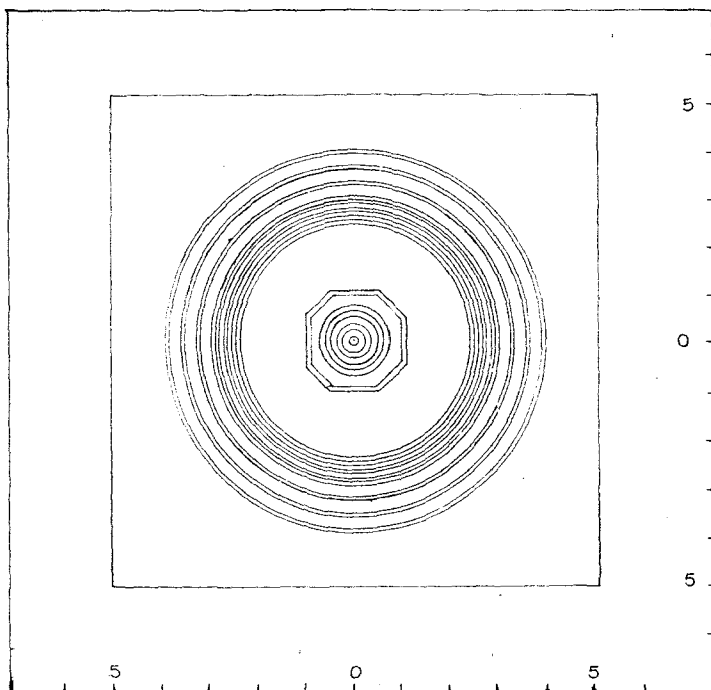
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ ๖ พระนครศรีอยุธยา

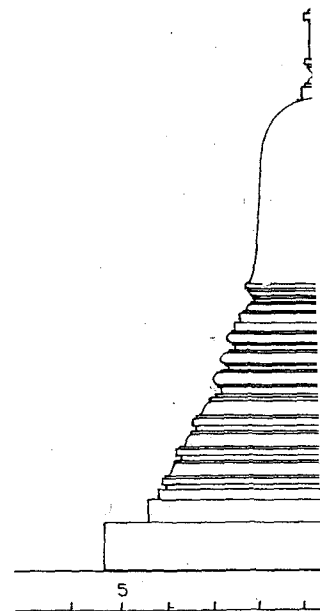
กรมศิลปากร

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ศาสตราจารย์ ดร. สอนจ.บ.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
เชนภ สีนามาศย์ ดร. จุฑานาถ กรรมการ			
ณัฐพล ม่วงครเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
ชานภักดิ์ ชาญคงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
ชเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
ศาสตราจารย์กมล สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
เพ็ญศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

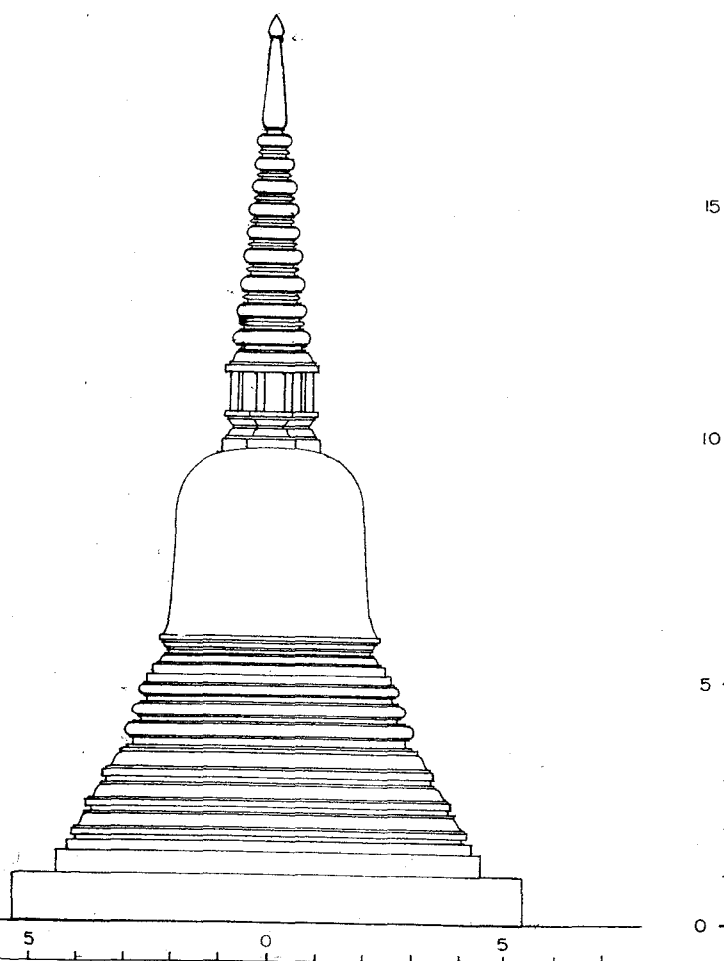
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
ชเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
ชโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

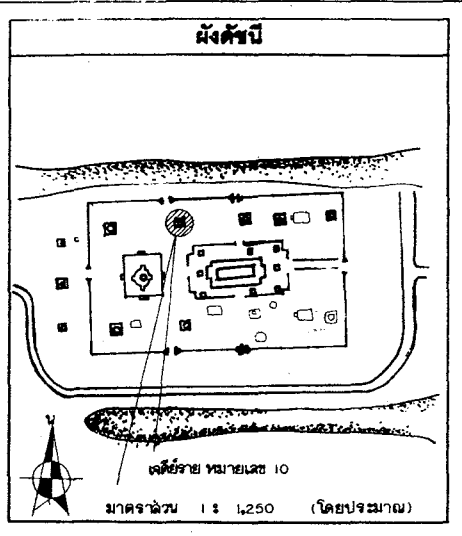
ผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 10)
มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งเจดีย์ราย
มาตราส่วน

รูปตั้งเจดีย์ราย (หมายเลข 10)
 มาตรฐาน 1 : 75

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางศูนย์ช่างเทคนิคก่อสร้าง
 ๑๘ หมู่ ๕ ต.เมืองพาน้อย
 อ.พานะวิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล คุ้มชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์สมานภาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ศวาทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ แปดสี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์พระ องค์ธา	
ผู้ประสานงาน		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

นายช่างวิชาการ		
นายช่างโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักช่าง		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	17

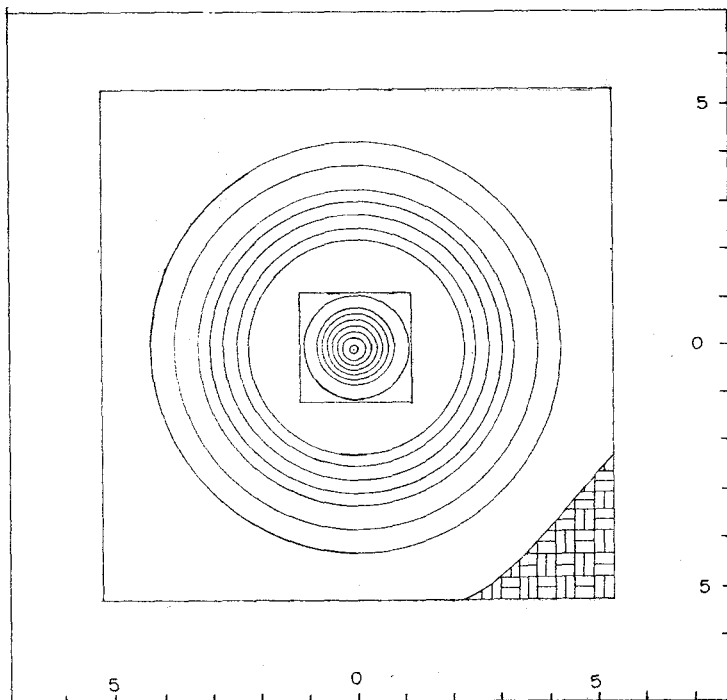
ผังรูปแบบ : วัดแห่งเดิม (แบบฉบับชุมชน)
 ที่ตั้ง : ต.ทับเสา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผลิต : รูปตั้ง, รูปตั้ง
 มาตรฐาน 1 : 75
 เจดีย์ราย หมายเลข 10

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ จ.พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศศ แสงเชือก ผอ.สนง.บค.พร.ทิว ประธานกรรมการ			
2	นายเจอนก สีนามาศย์ ผอ. สุทธานา กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นายชานนภิกดิ์ อัญชลี นักโบราณคดี7/1 กรรมการ			
5	นายเนธา วิกฤษณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนากัญณ์ สุทธาธริน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

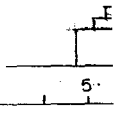
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเนธา วิกฤษณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรยา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

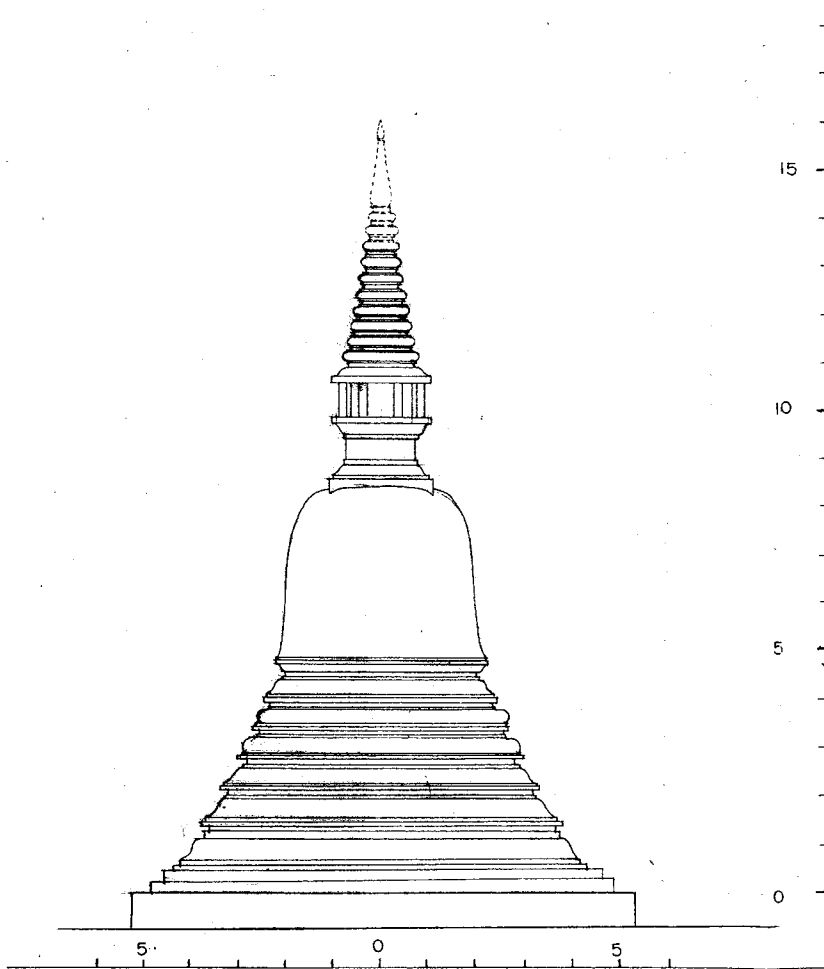

รูปผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข ๒)

มาตราส่วน

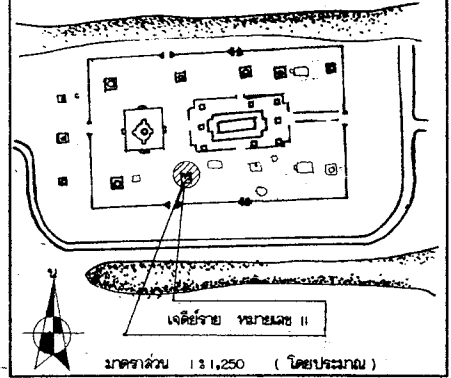
1:75

รูปตั้งเจดีย์ราย (หมายเลข 11)

ผังค้ำยัน

รายการ

--

ดำเนินงานโดย

ทางหุ้นส่วนจำกัด สุวศักดิ์ก่อสร้าง
 8/8 หมู่ 6 ต.เวียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจคุ้ม	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนาพวง	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ เป็ศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนพนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	18

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบค้นโบราณ)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปผังพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 11

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

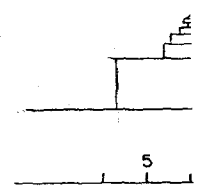
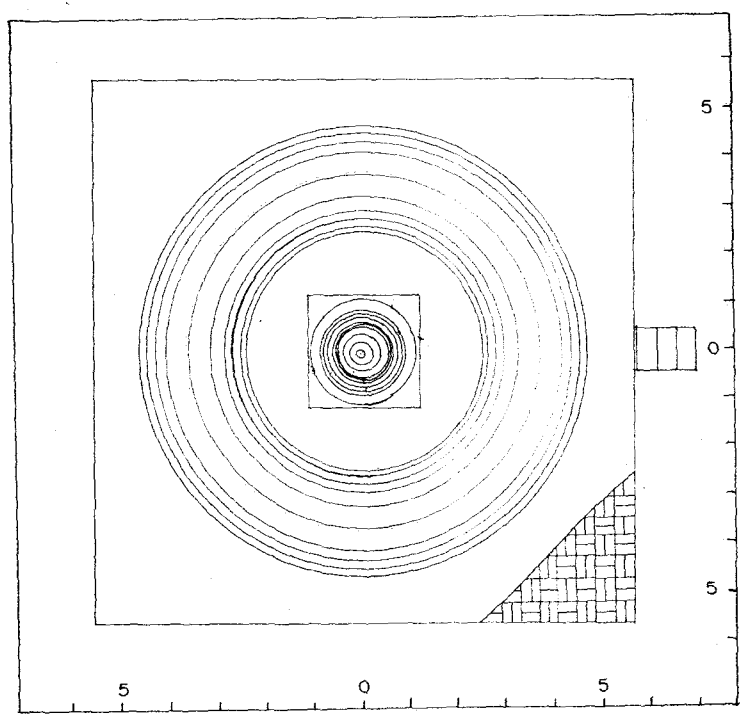
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

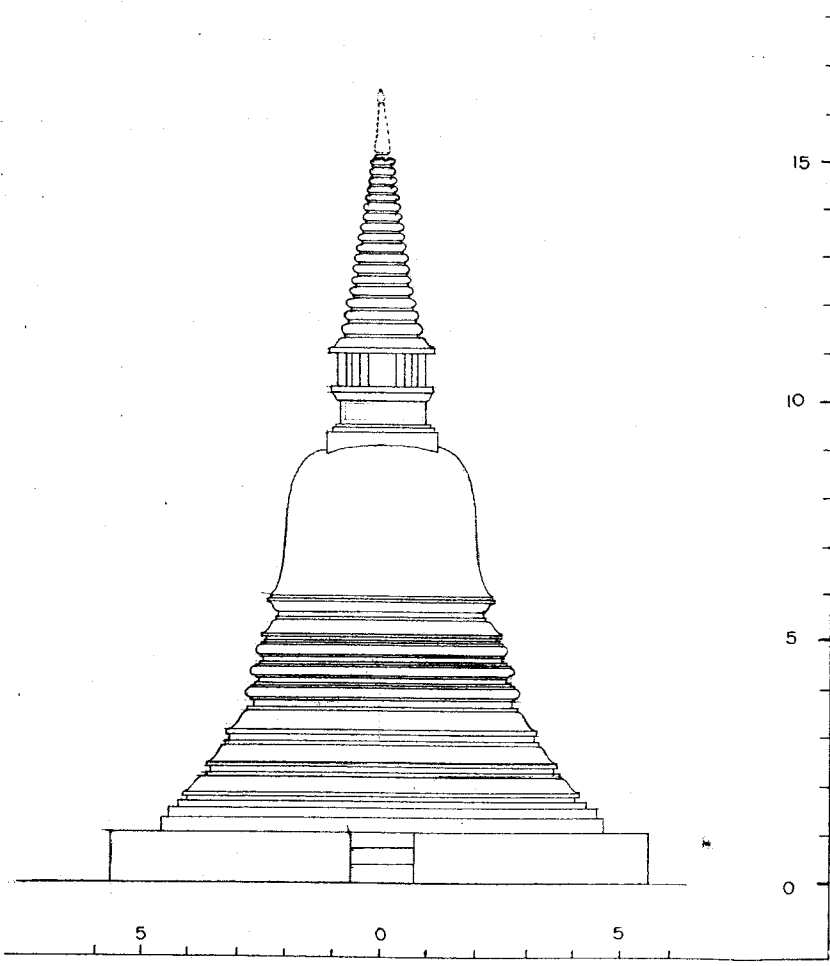
มาตราส่วน 1:375

ที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายศักดิ์ นนงเลิศ ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
	นายเอก สิทามาตย์ คอ. อุทยานฯ กรรมการ			
	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าพนักงานบริหารงาน7 กรรมการ			
	นางสาวกมลพิศ ชูวงศ์ นักโบราณคดี7. กรรมการ			
	นายเมธา วิกฤษณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
	นางสาวทัศนีย์กมล สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา กรรมการ			

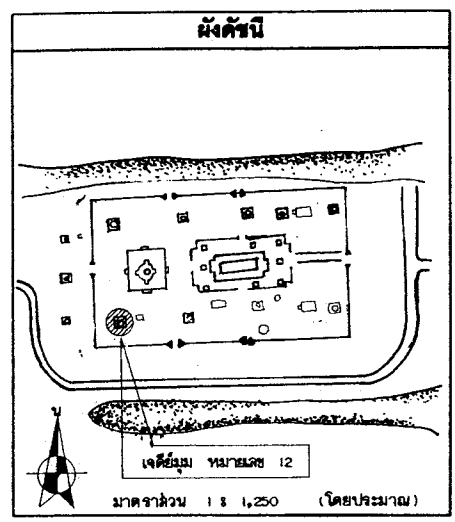
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
นายเมธา วิกฤษณะ นักโบราณคดี 7			
นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นเจดีย์มุ่ม (หมายเลข 12)
 มาตราส่วน 1 : 75

รูปตั้งเจดีย์มม (หมายเลข 12)
 มาตรฐาน 18 75

รายการ

ดำเนินการโดย
 หน่วยงานจากัด สุภักดีก่อสร้าง
 ๑๖ หมู่ ๕ ต.เขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน
 อ.เมืองยโสธร จ.ยโสธร

ช่างสำรวจ	นายสมคิด คุ้มชัย	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิทย์ ธีรวัฒนสาคร	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมเกียรติ ธรรมทอง	
นักโบราณคดี	นายวรเชษฐ์ ทรัพย์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวิวัฒน์ รัชดา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ผ.น.ฝ่ายวิชาการ		
ผ.น.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	19

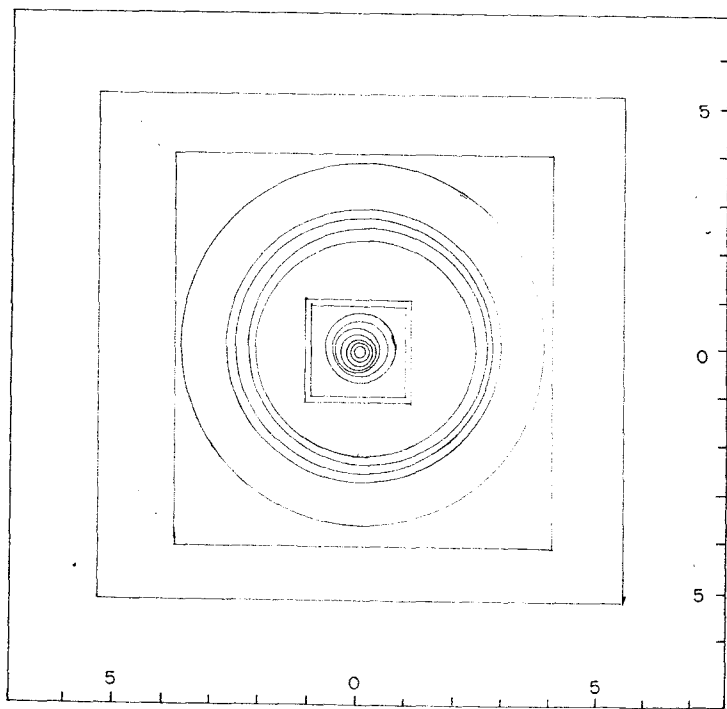
รูปแบบ : วัฒนธรรม (แบบฉบับงาน)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านหว้า อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผลิต : ๒๕๖๕
 รูปตั้งที่ เจดีย์มม หมายเลข 12 มาตรฐาน 18 75

โครงการอนุรักษ์และฟื้นฟูป่าโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ ๖ พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
นายศศ แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
นายเนนท สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
นางชานภักดิ์ อัญญา นักโบราณคดี7ก. กรรมการ			
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
นางสาวทัศนาลัยกมล สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
นายเชนศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

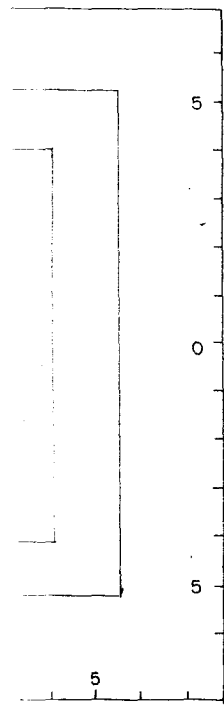
ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเลข
นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

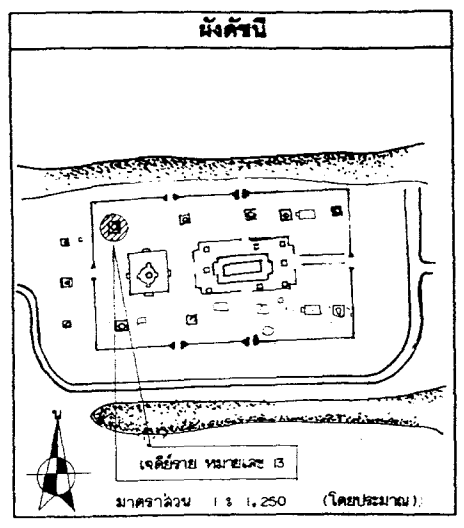
รูปผังพื้นเจดีย์ร้าง - (หมายเลข 13)

มาตราส่วน

1:75

3)

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางสุนันทนาจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
๑๘ หมู่ 6 ต.เวียงจันทน์ชัย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรวิฑูร ธีรพัฒน์สถาพร	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมหรือ คงทอง	
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ อนุศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฏพศ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

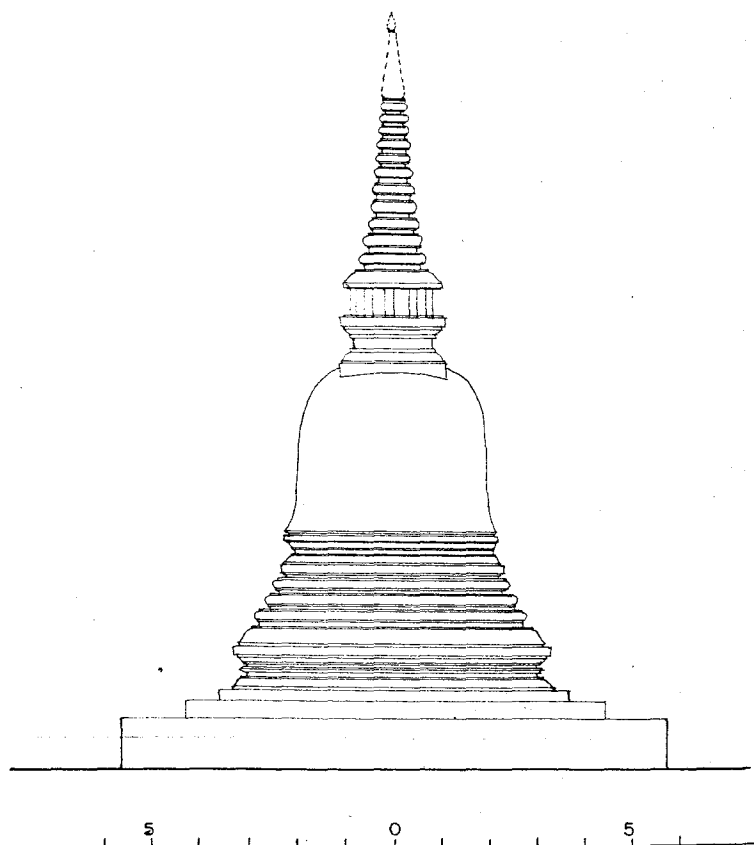
เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ	
ผู้อำนวยการสำนักฯ	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	20

ผังรูปแบบ : วัฒนธรรมคน > (แบบสันวิฐาน)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านคา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ม.๑๘๘
 รูปผังพื้นเจดีย์ทราย หมายเลข 13
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

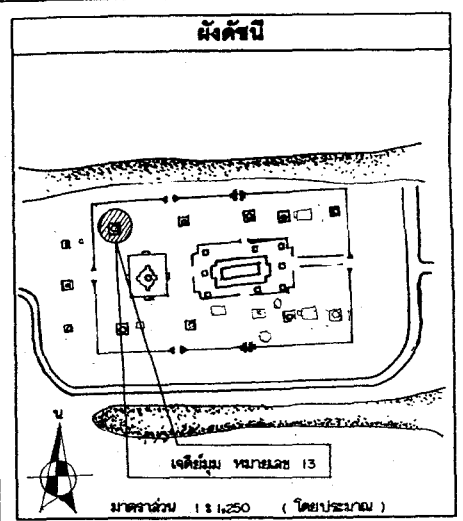
กรมศิลปากร

รูปตั้งเจดีย์มณฑล หมายเลข 13
ภาคจำนว 1 : 75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด ผอ.สนง.ปล.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิหามาตร์ ผอ.สุทธานาย			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภักดิ์ อัญงค์ นักโบราณคดี7:2 กรรมการ			
5	นายเมธา วิกิธนะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์ลักษณ์ สุพธาวิณ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิกิธนะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางศูนย์งานจำกัด สุวภัทท์ก่อสร้าง
 98 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพศต จักุชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกวด สิงหะสนายพิง	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ แปร์	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมณฑะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

ผ.ฝ่ายวิชาการ		
ผ.ฝ่ายโบราณคดี		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

วันที่	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	27

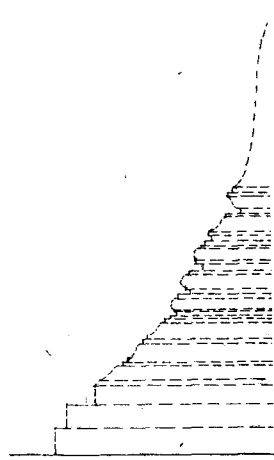
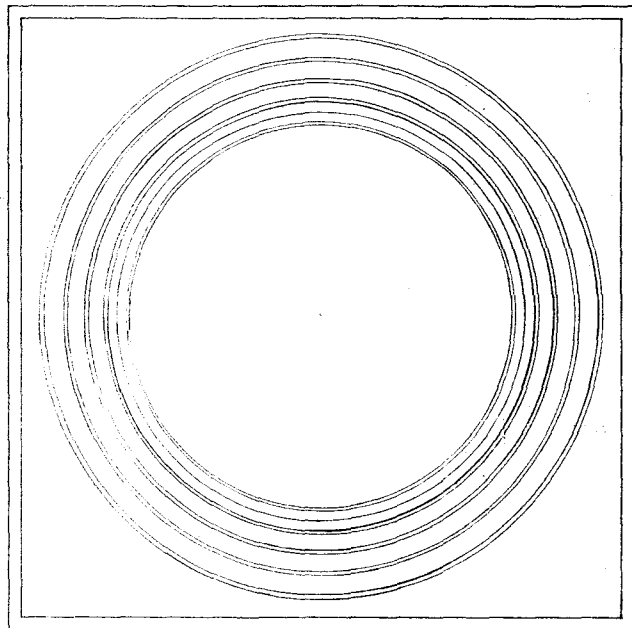
โครงการ : วัดมเหยงคณ์ (แบบฉบับฐาน)
 ผลิต : ศ.พันตรี อ.พระนครหรืออยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปตั้งเจดีย์มม พุทธสมัย 13 : มาตราส่วน 1 : 75

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

รูปเลข 13
 1 : 75

ตั้งพื้นเจดีย์ราย หมายเลข 14.

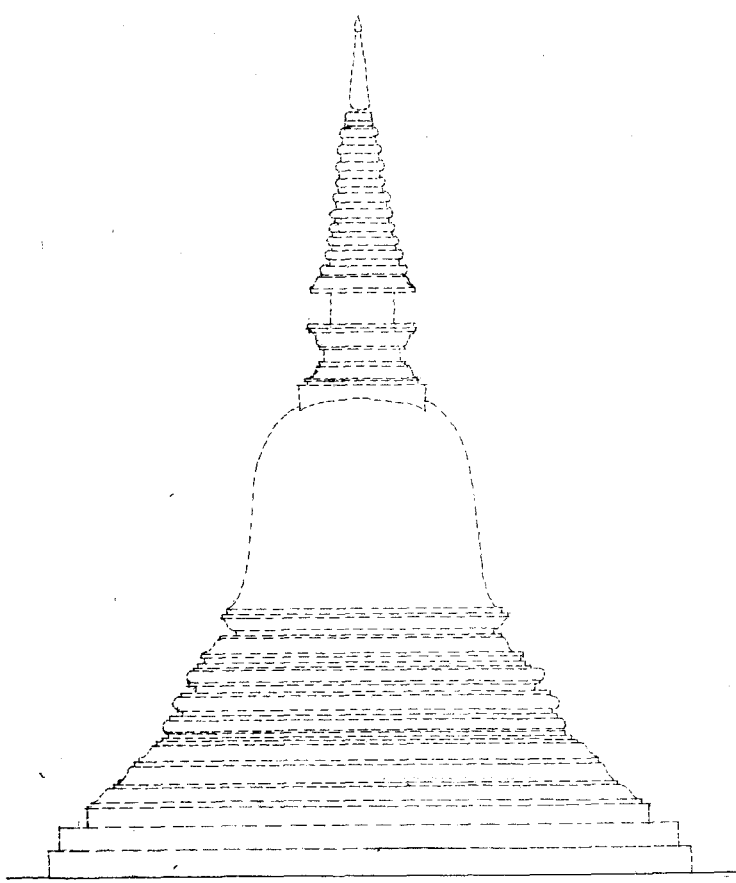
มาตราส่วน

1 : 75

รูปที่ ๕

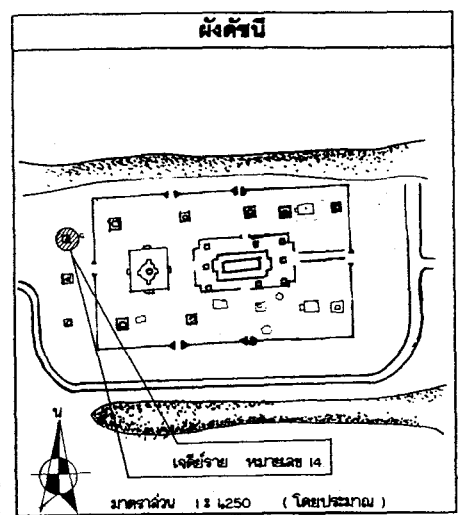
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศักดิ์ แสงเมือง ผอ. สนง.บค. พช. ที่ 3 ประธานกรรมการ			
2	นายเชนก สนิทมาศย์ คอ. อุดรธานี กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน 7 กรรมการ			
4	นางชานภักดิ์ อัญญาดี นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจารณ์ชัย นักโบราณคดี 7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ชัย นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปต่งเจดีย์ราย หมายเลข 14

มาตราส่วน 1:75

รายการ

ดำเนินการโดย
ทางหน่วยงานที่ดูแลกิจการ
๑๖ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๖๒
อ.นางประสิน จ. พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล ใจดี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรยุทธ ธีรวัฒนชาติพงษ์	Sup
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย คงทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ วัฒนา	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวิมลพงษ์ คงดี	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ		
หัวหน้าวิชาการ		
หัวหน้าโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	22

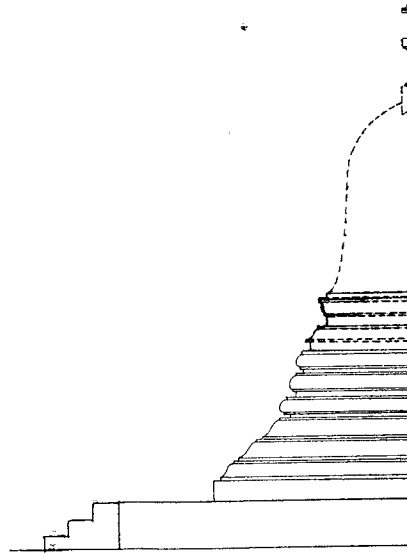
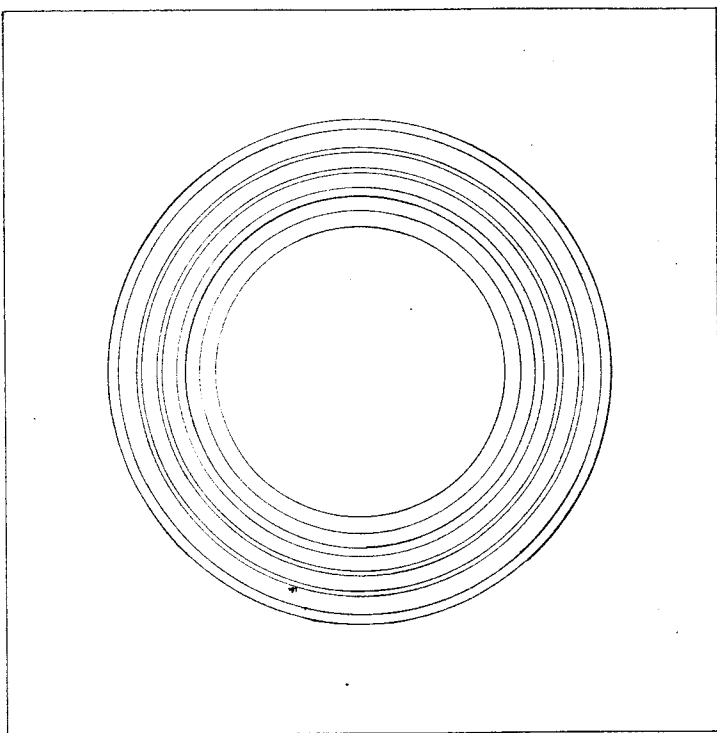
ชื่อรูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบผังโบราณ)
ที่ตั้ง : ถนนวิภาวดี ๑ พระนครศรีอยุธยา จ. พระนครศรีอยุธยา

มาตราส่วน 1:75

รูปตั้งพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 14
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

ลำดับ
1
2
3
4
5
6
7

ลำดับ
1
2

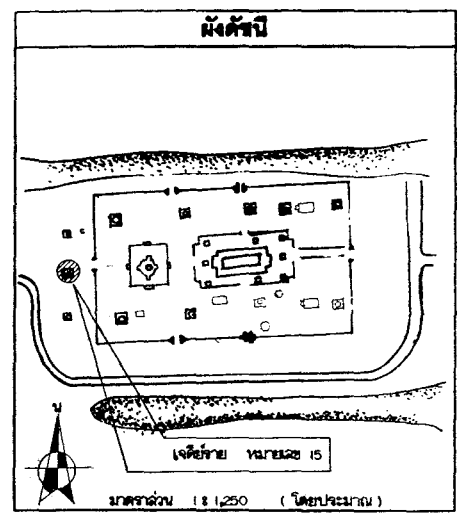

รูปตั้งเจดีย์
ภาค

ผังพื้นเจดีย์ราย หมายเลข 15
มาตราส่วน 1 : 75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศศ แสงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงพระเชื้อว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวศศพิศ อัญชลี นักโบราณคดี72 กรรมการ			
5	นายเมธา วิกักรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิกักรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

คำเป็นงานโดย
 หน่วยงานจากัด อุบลราชธานี
 ๑๖ หมู่ ๘ ต.เมืองเก่า
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายมงคล คุ้มดี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรพล อินทมนต์สถาพร	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ธรรม	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ คุ้มดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฏฐะ อธิธา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ	
นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการทางศิลป	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ	
นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
ผู้อำนวยการสำนักงาน	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	23

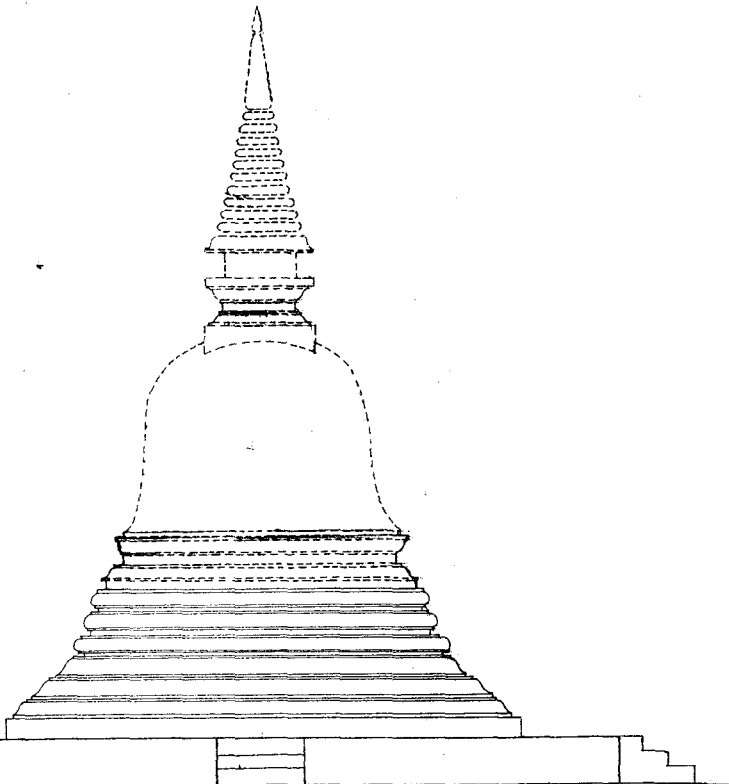
รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบค้นโบราณ)
 ที่ตั้ง : ต.บ้านเก่า อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง
 รูปผังพื้น, รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 15

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาระบบนิเวศโบราณสถาน

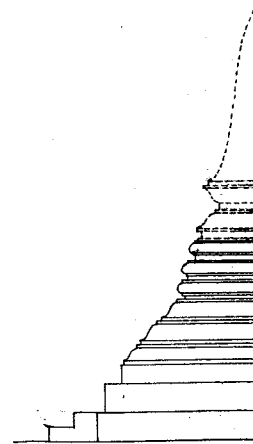
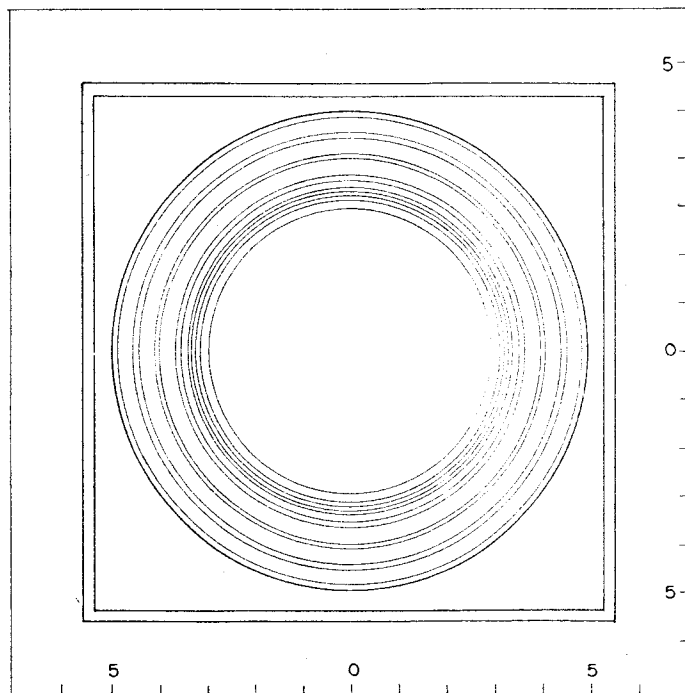
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 15

มาตราส่วน 1:75

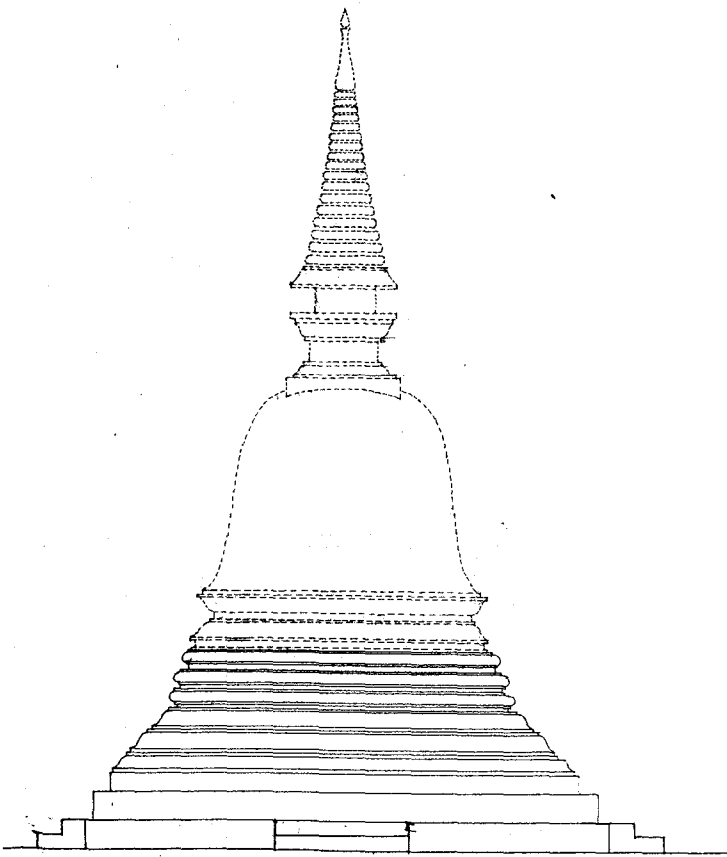

รูปตัดพื้นเจดีย์ราย หมายเลข 16

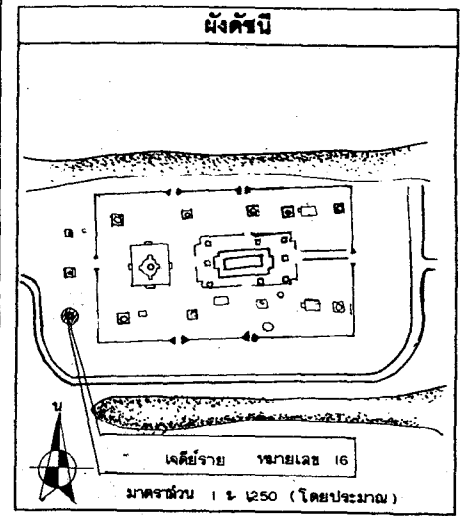
มาตราส่วน 1 : 75

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศศ แสงเลิศ ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเดนก สีหามาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกชกิติ อยู่คงดี นักโบราณคดี72. กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิษณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศรีน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายพอลศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิษณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 16
 มาตรฐาน 1:75

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางมูลนิธิจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง
 98 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพอล เข็มจระ	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนายพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราภรณ์ ตรีศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฐพงษ์ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

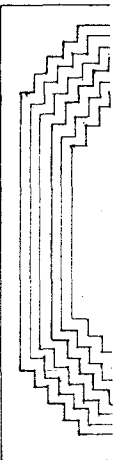
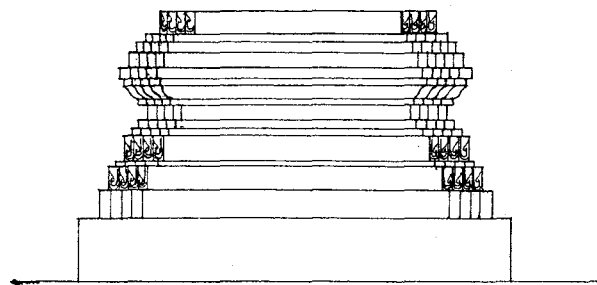
นายช่างศิลปกรรม	
นายช่างโยธา	
นักวิชาการช่างศิลป์	
นักโบราณคดี	
สถาปนิก	
วิศวกร	
ผู้เชี่ยวชาญ	

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ	
หน.ฝ่ายโบราณสถาน	
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ	
ผู้อำนวยการสำนักฯ	
อธิบดี	

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	24

รูปแบบ : วัดเทพมงคล (แก่งคันช้างฐาน)
 ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 มาตรฐาน 1 : 75
 รูปผังพื้น รูปตั้งเจดีย์ราย หมายเลข 16
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 ดำเนินงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑ์โบราณสถาน
 แห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

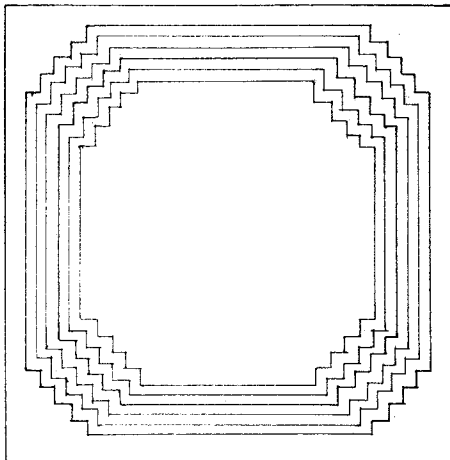
รูปตั้งเจดีย์ราย (หมายเลข 17)

รูปตั้ง

มาด

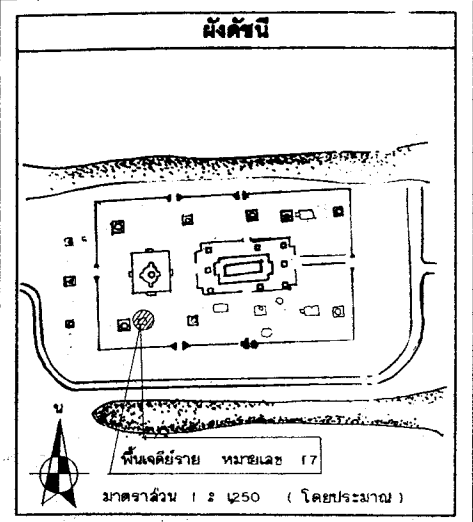
ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิหามาชัย ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายสุวิทย์ ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภักดิ์ อัญญา นักรบราณคดี7 กรรมการ			
5	นางอนุชา วิจิตรณะ นักรบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนีย์กมล สุทธาควิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเนธา วิจิตรณะ นักรบราณคดี7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รูปผังพื้นลดขั้นยี่เจ็ด (หมายเลข 17)

มาตราส่วน 1 : 25

รายการ

คำเป็นงานโดย
 ทางทุนส่วนตัวจาก อ.สุวิทย์ กอธธรา
 ๘๖ หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

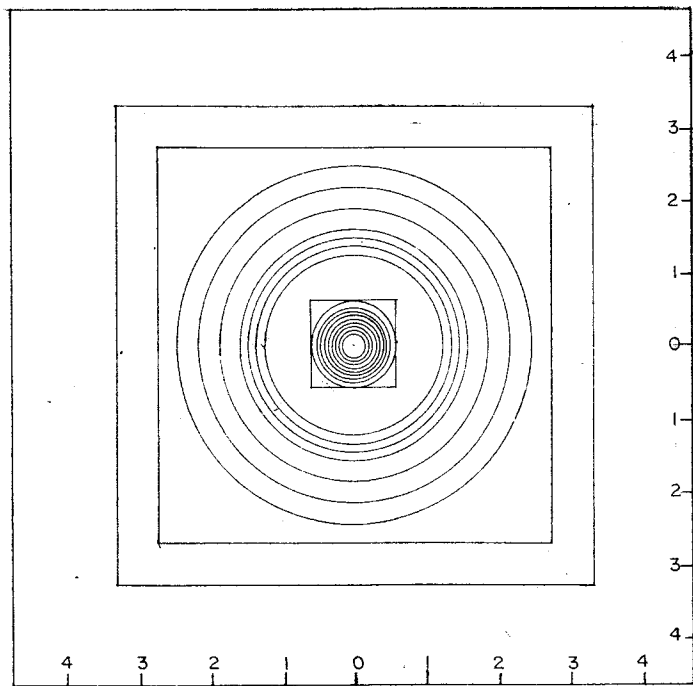
ช่างสำรวจ	นายเทอด ใจสุชัย	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนเสนยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักรบราณคดี	นายวรเชษฐ์ เปศิ	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฐพงษ์ อังคณา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักรบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
หน่วยงานราชการ		
หน่วยงานโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	25

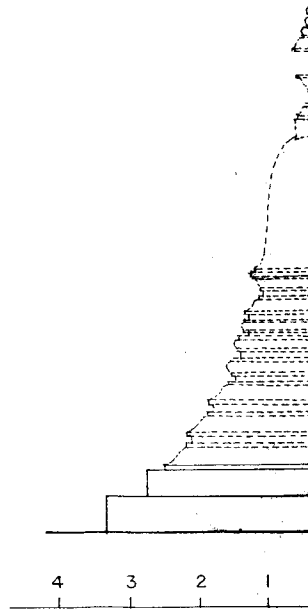
รูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (แบบฉบับฐาน)
 ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 ผู้จัด :
 รูปผังพื้นลดขั้นยี่เจ็ด หมายเลข 17
 มาตรการส่วน 1 : 25
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

ผังพื้นเจดีย์ราย (หมายเลข 18)

มาตราส่วน

1 : 50

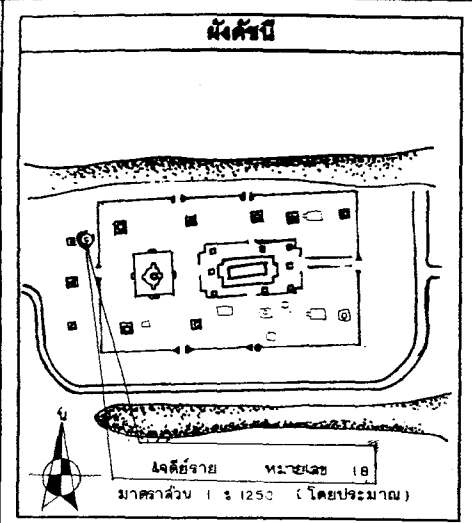

รูปตั้งเจดีย์ราย

มาตราส่วน

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด คงเชือก ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเขียว เจ้าหน้าที่ยื่นเรื่อง			
4	นางสาวกมลทิพย์ ชัยรุ่งโรจน์ นักโบราณคดี 7			
5	นายเมธา วิจารณ์ นักโบราณคดี 7			
6	นางสาวทัศนาลัย สุธาธาธรวิน นายช่างศิลปกรรม			
7	นายเทอดศักดิ์ เอ็มจระ นายช่างโยธา 3			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจารณ์ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางสุนทรจำเริญ สุทธิรักษ์สถาน
๑๘ พฤษภาคม ค.ศ. ๒๕๖๓
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ใจดี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระพล ใจดี	
ช่างศิลปกรรม	นายเมธา วิจารณ์	
นักโบราณคดี	นายธีระพล ใจดี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายเมธา วิจารณ์	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลปะ		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	26

ผังรูปแบบ : วัดทองคณ (แบบผังปัจจุบัน)

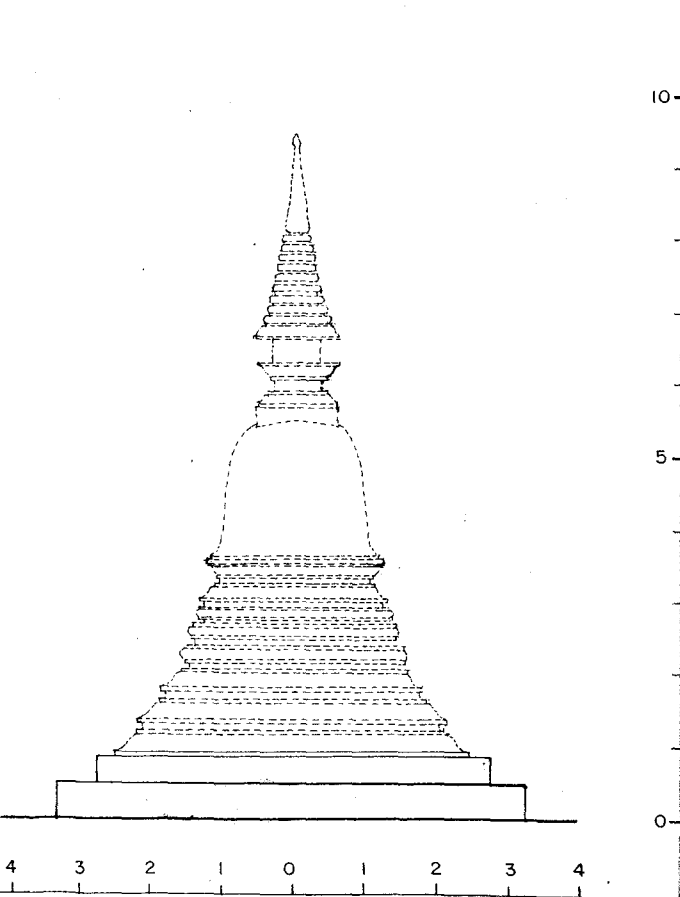
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปผังพื้นที่ รูปตั้งเครื่องสาย หมายเลข 18

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

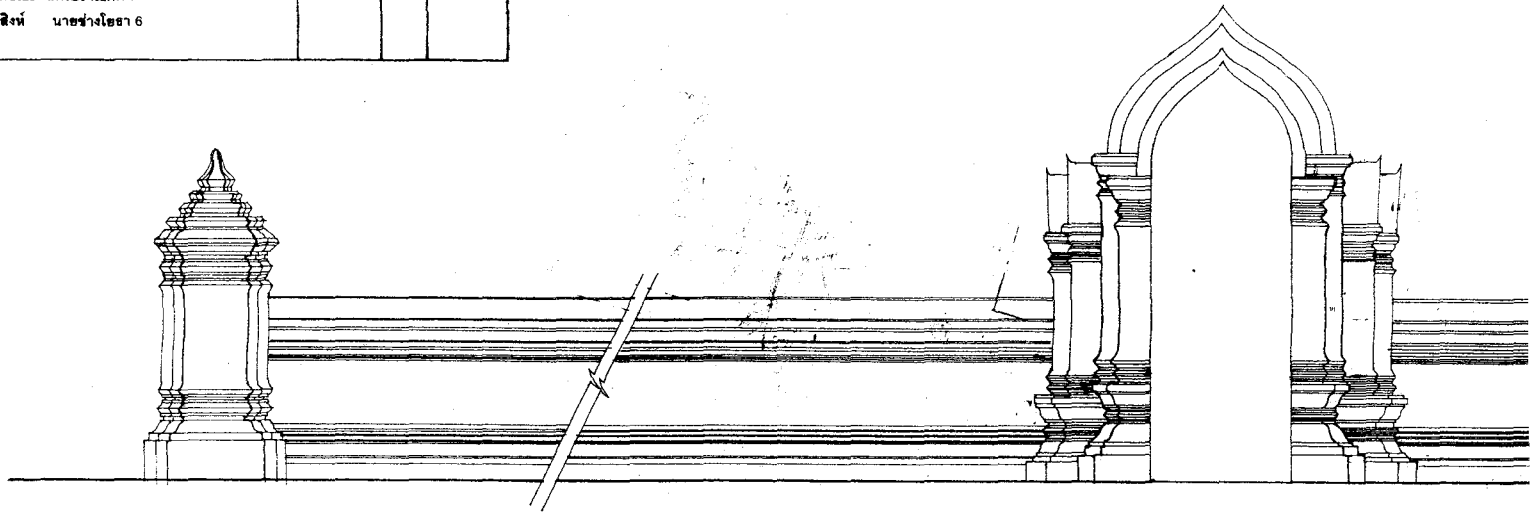
กรมศิลปากร

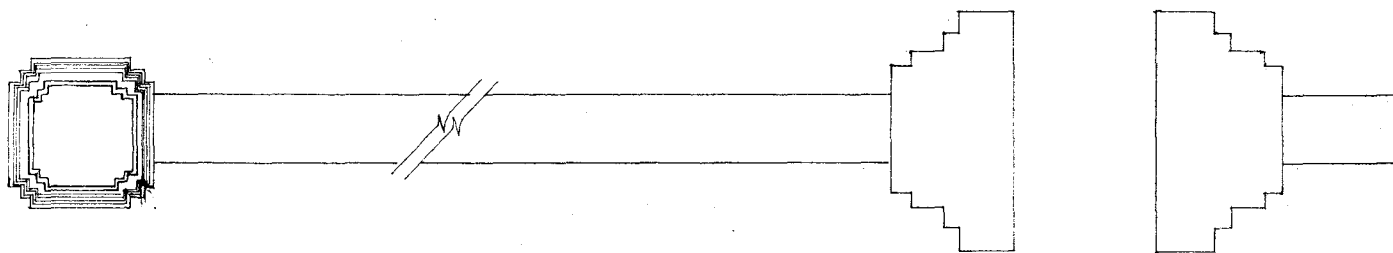
รูปตั้งเครื่องสาย หมายเลข 18
มาตราส่วน 1:50

ที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายสมศักดิ์ แสงเชือก ผอ. สนง.บ.ค.พ.ช. ที่3 ประธานกรรมการ			
	นายเอเนก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
	นางชนกภัทรี อัญญาดี นักโบราณคดี72. กรรมการ			
	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
	นางสาวทัศนีย์ภรณ์ สุทธาศรีวัน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
	นายเทอดศักดิ์ เอ็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

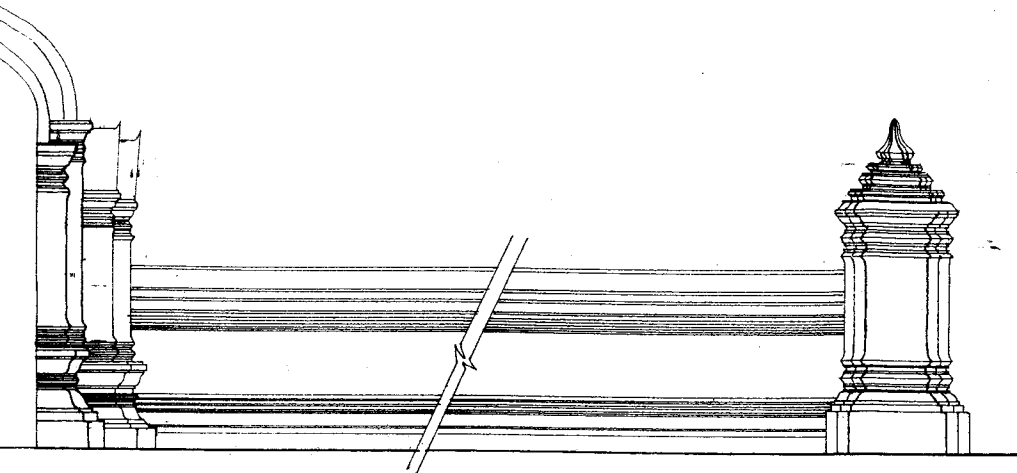
ที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
	นายเมธา วิจักขณะ นักโบราณคดี 7			
	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

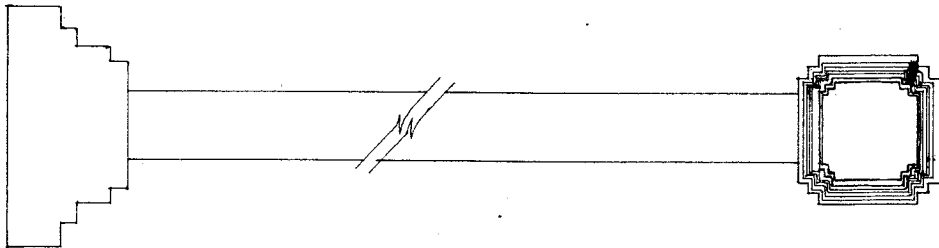
รูปตั้งกำแพงและซุ้มประตู
 มาดจาล้วน 1:50

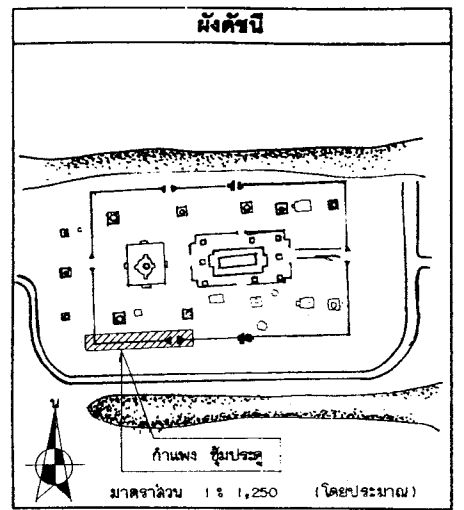
รูปผังพื้นกำแพงและซุ้มประตู
 มาดจาล้วน 1:50

จุด
50

จุด
1:50

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางนุชชนก จันทร์สุวรรณ์
9/8 พย 6 ค. เชียงราย
อ.แม่จัน จ. เชียงราย

ช่างสำรวจ	นายพอล จิตรีขย์	
ช่างเขียนแบบ	นายธีรภักดิ์ สิงหนะสนายพงษ์	500
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ เฟสรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายวัฒน์ชนะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจ/วิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	27

รูปแบบ : วัดเทพมงคล (แบบค้นคว้า)

ที่ตั้ง : ต.สันทราย อ.พระนครคีรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้จัดทำ : กำนางวัดและทีมประจักษ์

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาระบบโบราณสถาน

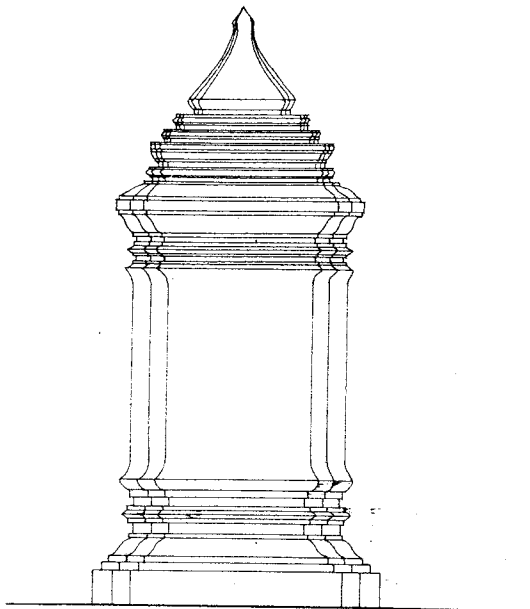
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ 13 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

มาตราส่วน 1:50

วันที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเชือก ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเนก สีนามาศย์ ผอ. อุททยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาขณัดกคดี อยู่คงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลัยกมล สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

วันที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรขณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

แบบขยายรูปตั้งหัวเสา

มาตราส่วน 1:20

แบบ

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

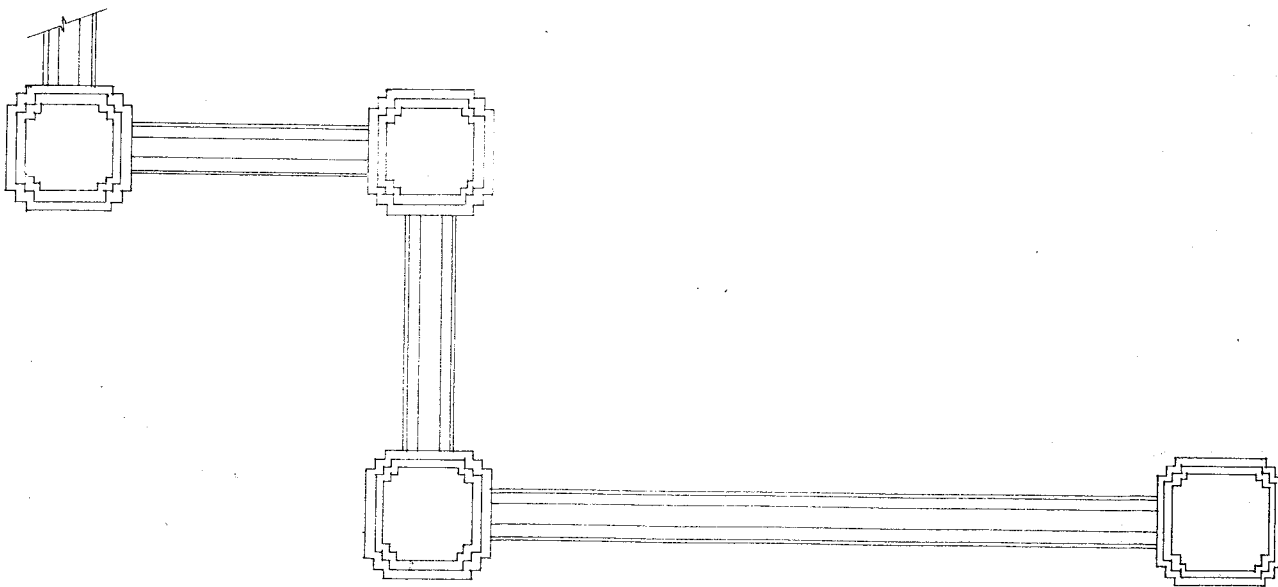
ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

รูปตั้ง

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

ส่วน

1:20

รูปผังพื้น

มาตรา

ส่วน

1:20

มาตรา

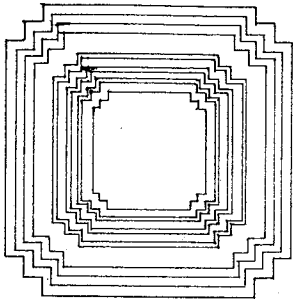
ส่วน

1:20

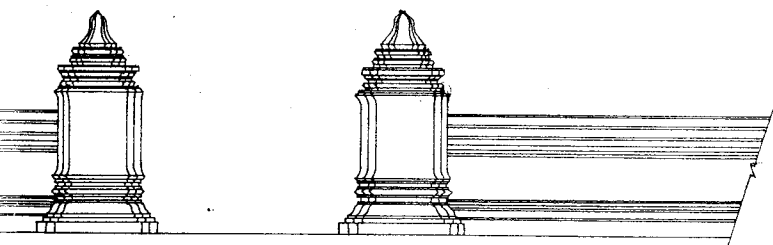
มาตรา

ส่วน

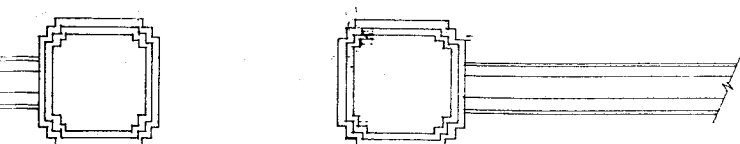
1:20

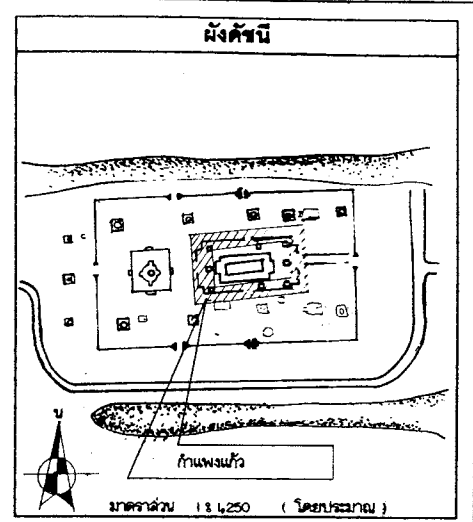
แบบขยายรูปผังพื้นหัวเสา
มาตราส่วน 1:20

รูปตั้งกำแพงและหัวเสา
มาตราส่วน 1:50

รูปผังพื้นกำแพงและหัวเสา
มาตราส่วน 1:50

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางมูลนิธิเจ้าฟ้าสิริวัชรภัทรราชวงศ์จักรี
8/8 หมู่ 6 ต.เมืองพาน้อย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด จิตรี	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล อึ้งพะสนธยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย กระจ่าง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ ณีศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณัฐพงษ์ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
หน่วยงานวิชาการ		
หน่วยงานโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	28

ผังรูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (แบบฉบับฐาน)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

แสดง

รูปผังพื้น รูปตั้งกำแพงและหัวเสา

โครงการอนุรักษ์และพิพิธภัณฑสถาน

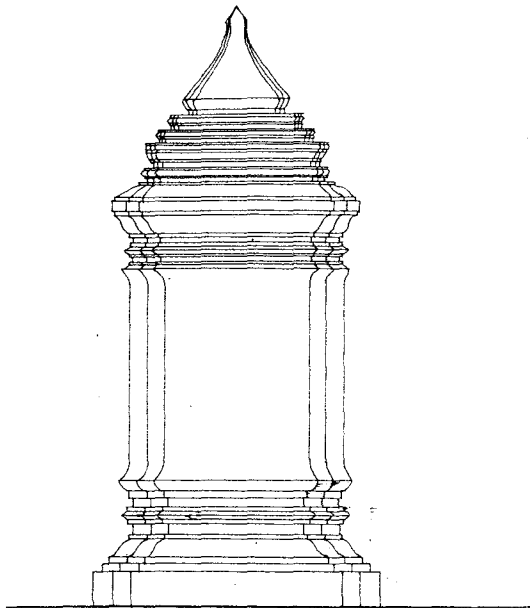
สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

มาตราส่วน 1:50

วันที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสมศักดิ์ แซ่เจ็ง ผอ.สนง.บค.พช.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจนก สีนามาศย์ ผอ.อุทธรณ์ฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชื้อ เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกัญจกิติ อยู่คงดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็นจระ นายช่างโยธา13 กรรมการ			

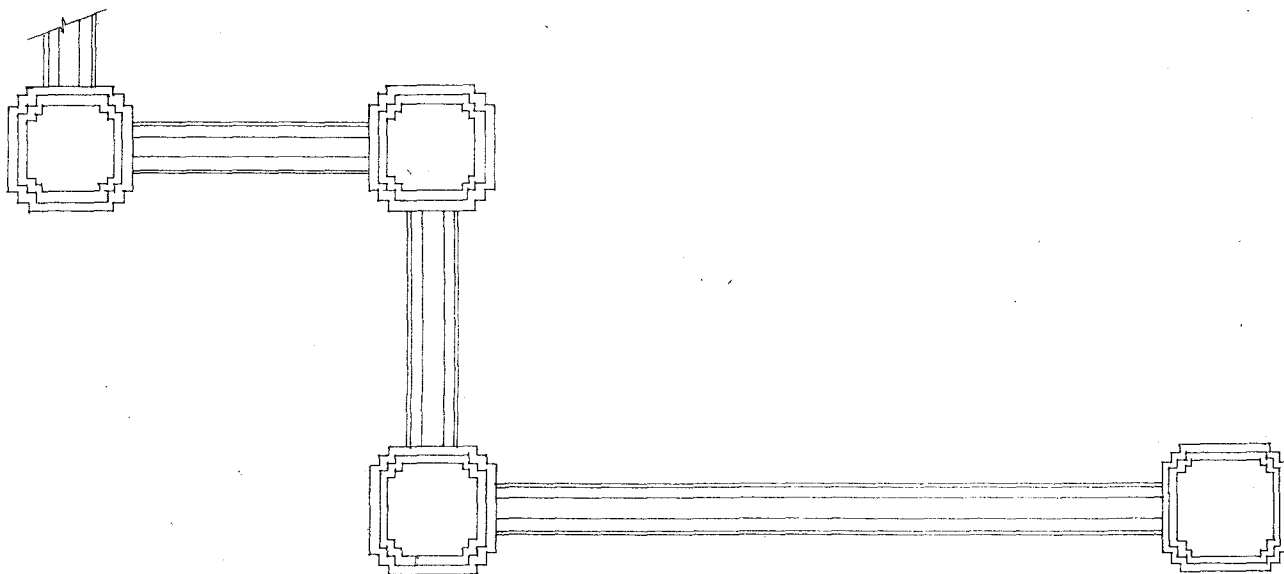
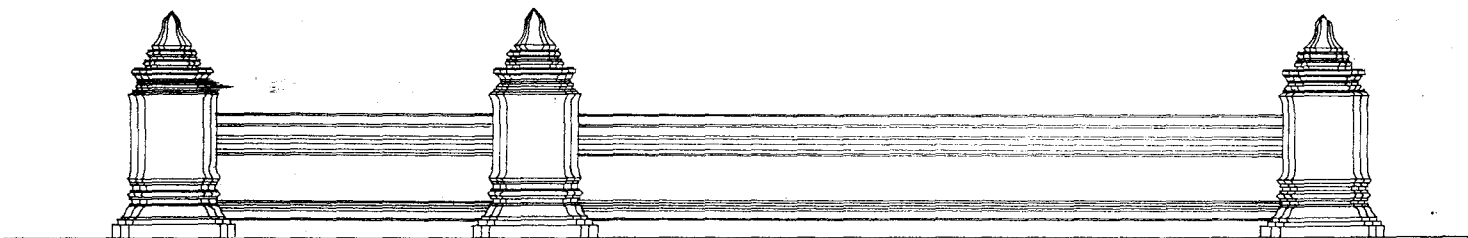
วันที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโชชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

แบบขยายรูปตั้งหัวเสา
มาตราส่วน 1:20

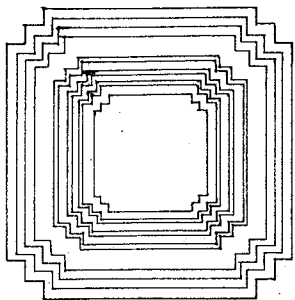

แบบ
มาตรา

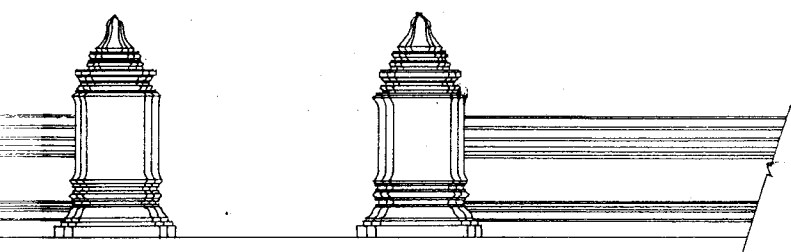

รูปตัด
มาตรา

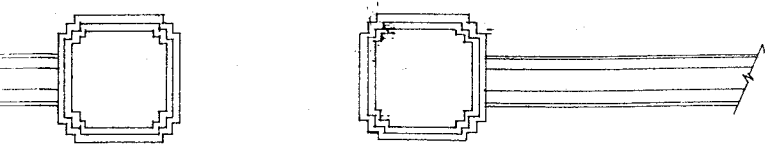
รูปผังพื้น
มาตรา

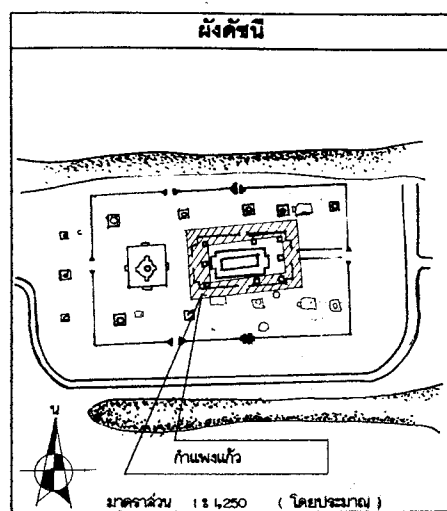
แบบขยายรูปผังพื้นหัวเสา
มาตราส่วน 1:20

รูปตั้งกำแพงและหัวเสา
มาตราส่วน 1:50

รูปผังพื้นกำแพงและหัวเสา
มาตราส่วน 1:50

รายการ

ดำเนินงานโดย
นางหุ่นสวนจักษ์ สุนทรศักดิ์ทอง
9/8 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพนต จิตชัย	<i>[Signature]</i>
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงห์แสนยาพงษ์	<i>[Signature]</i>
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวรเชษฐ์ เป็ศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมณฑะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการทางศิลป		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

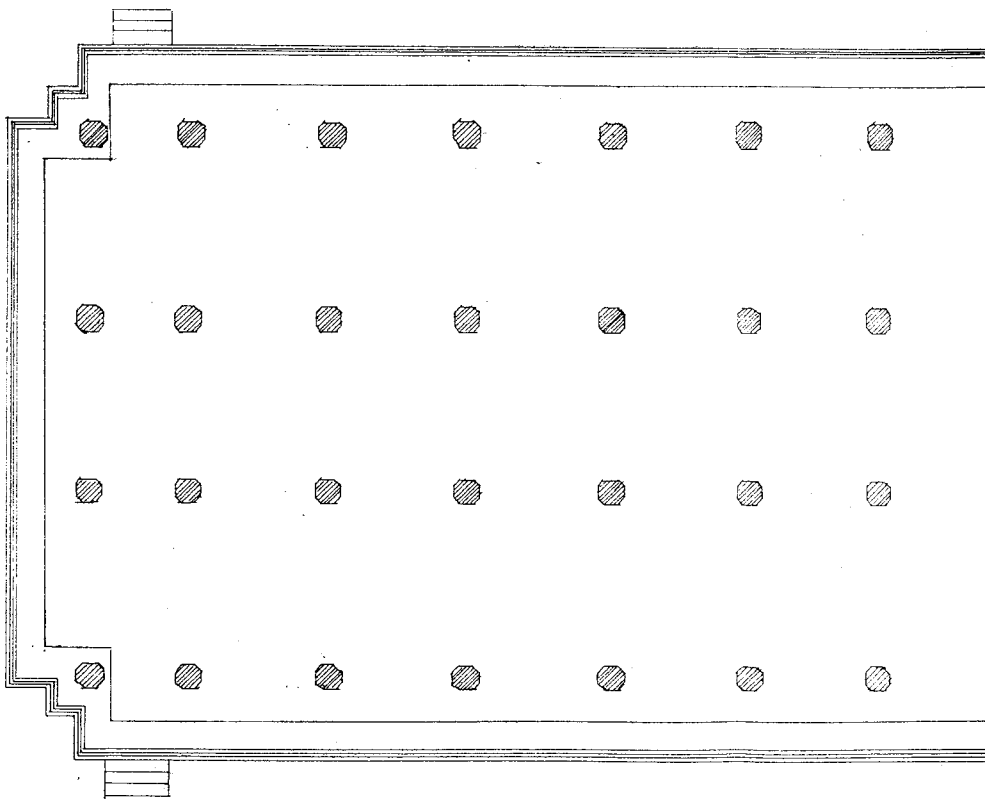
เห็นชอบ/อนุมัติ		
หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	28

ผังรูปแบบ : วัดมหาเจดีย์ (แบบดินบั้งฐาน)
 ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา
 วัสดุ : ฐานก่ออิฐฉาบปูน
 รูปผังพื้น รูปตั้งกำแพงและหัวเสา : มาตราส่วน 1:50
 โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน
 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา
กรมศิลปากร

ลำดับ	1
	2
	3
	4
	5
	6
	7

ลำดับ	1
	2

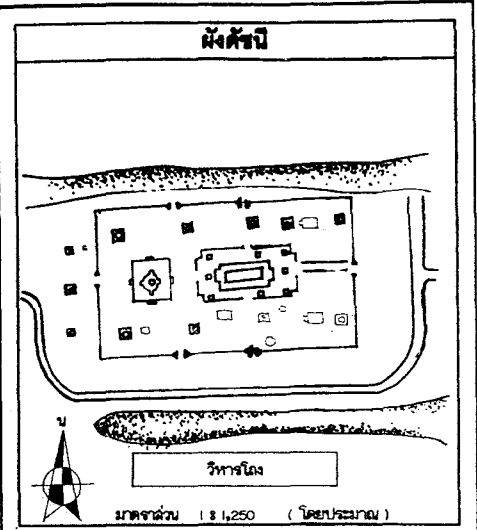
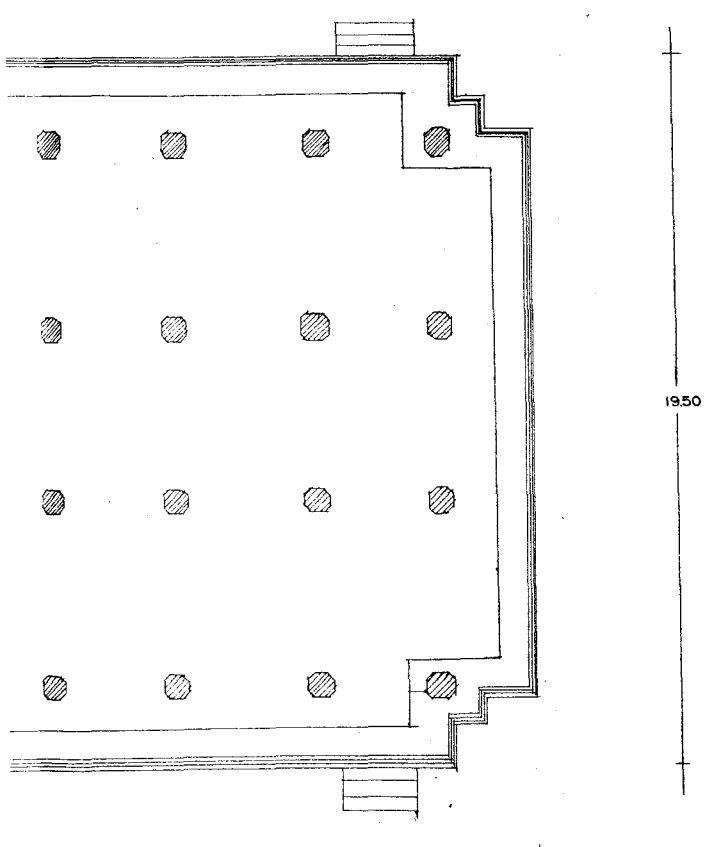
34.00

รูปผังพื้นวิหารโดง

มาตราส่วน 1:100

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายศศ แสงเชิด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก สิทมาศย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายอนุชิต ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางชานภักดิ์ อุดงค์ดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาวัฒน์ นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโยธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
 ทางศูนย์อนุรักษ์ สุนทรศึกษาศาสตร์
 ๑๘ หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
 อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด ใจดี	
ช่างเขียนแบบ	นายวิมล ใจดี	
ช่างศิลปกรรม	นายสมนึก ใจดี	
นักโบราณคดี	นายวรรณวิทย์ ใจดี	
นักประวัติศาสตร์ท้องถิ่น		
สถาปนิก	นายสมนึก ใจดี	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ		
นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
ผู้อำนวยการช่างศิลป์		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนัก		
อธิบดี		

รหัส	แบบมาตรฐาน	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	29

ผังรูปแบบ : วัดคันธาราม (แบบฉบับปฐม)

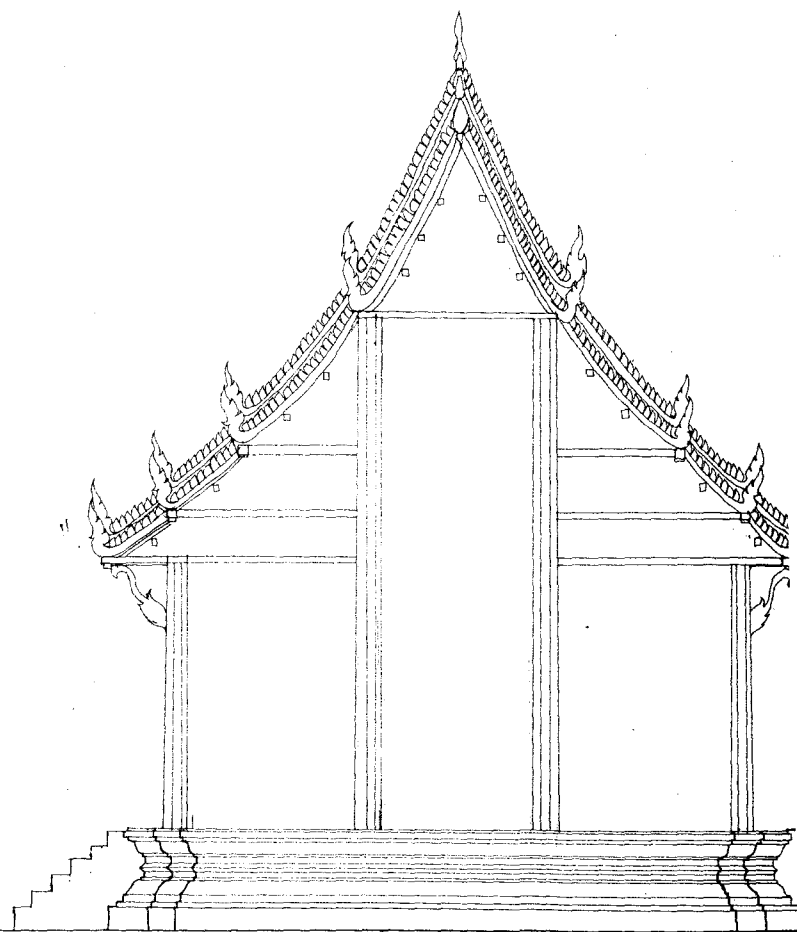
ที่ตั้ง : ต.คันธารา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปผังพื้นที่วิหารโถง หมายเลข 21

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาศูนย์โบราณคดี

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

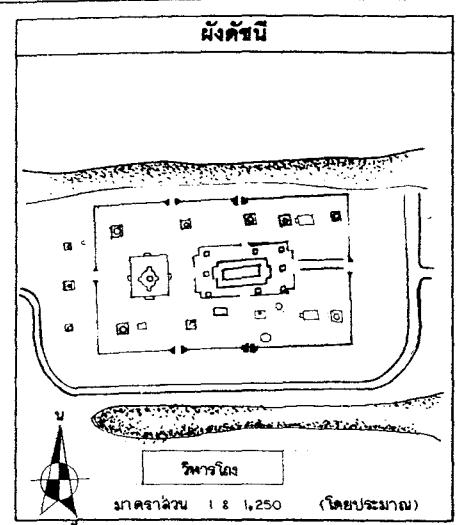
2.50 19.50

รูปตั้งวิหารโถง ด้านทิศตะวันออก ทิศตะวันตก

มาตราส่วน 1:100

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แดงเอียด ผอ.สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเอก พิษมาชัย ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายรัฐพล ม่วงศรีเขียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวกสิศพร อัญชลิตี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาลักษณ์ สุทธาศวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เจริญระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายธธา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

รายการ

ดำเนินงานโดย
ทางทุนส่วนตัว สุรศักดิ์อสงวณ
9/8 หมู่ 6 ต.เชียงรากน้อย
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายพศต จตุรัส	
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล อิงคะนยาพงษ์	
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมชัย ตะทอง	
นักโบราณคดี	นายวราเชษฐ์ ฝ่อศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายมีนพนทะ ธงศิลา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบ/อนุมัติ

หน.ฝ่ายวิชาการ		
หน.ฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงาน		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	30

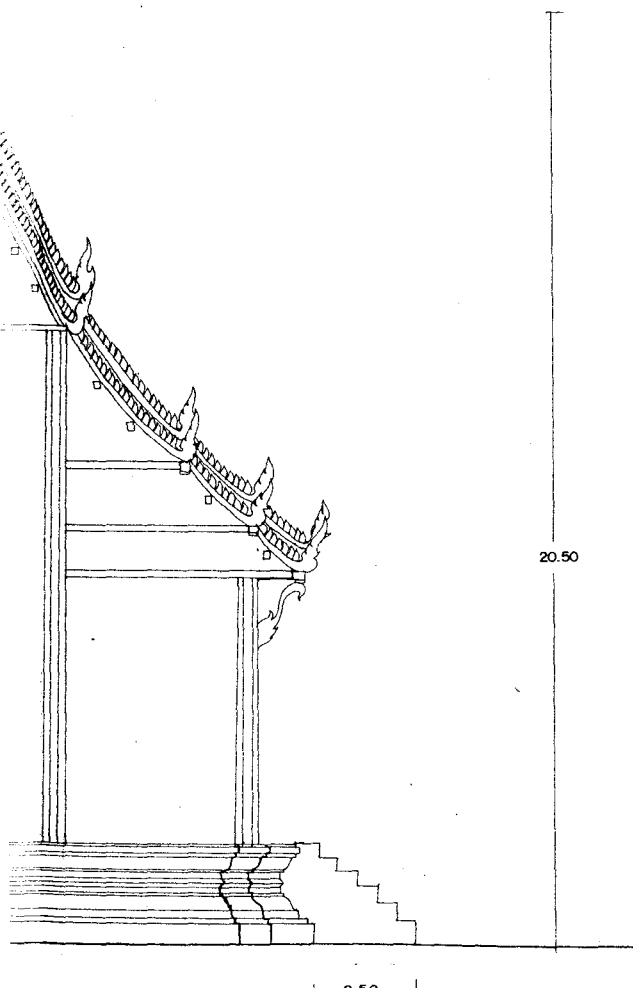
รูปแบบ : วัฒนธรรมคน (แบบฉบับฐาน)
ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

ผู้แสดง
รูปผังวิหารโถง
มาตราส่วน 1 : 100

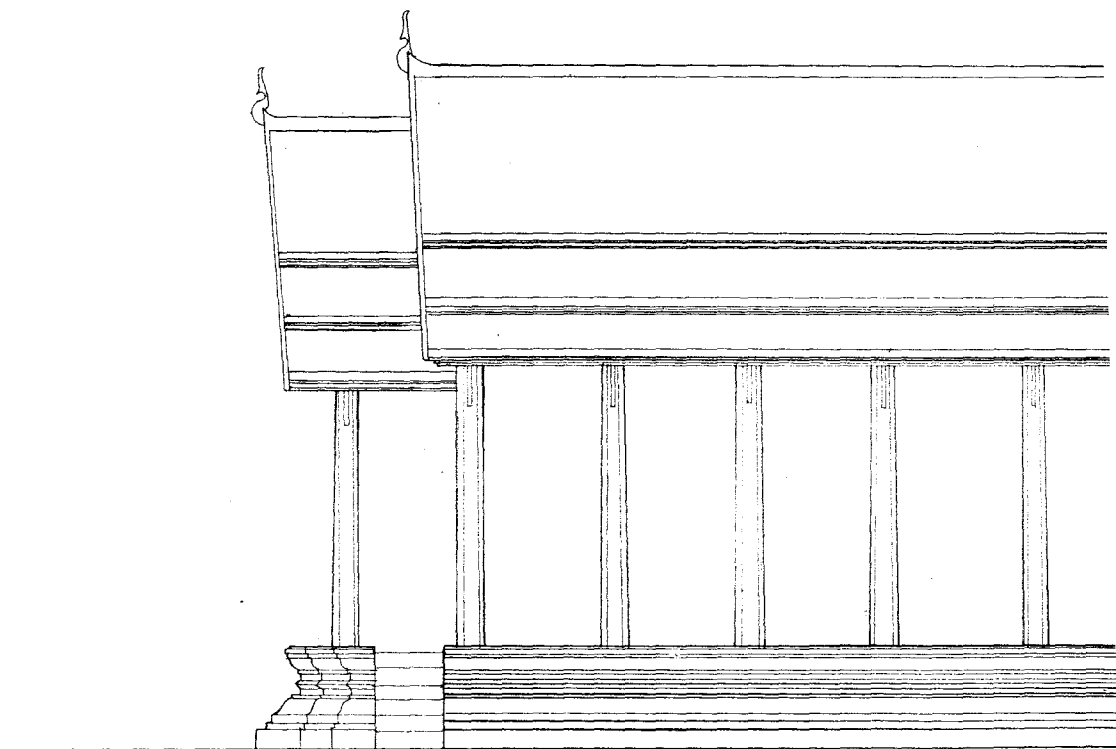
โครงการอนุรักษ์และพัฒนาระบบโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ ที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

เขี้ยวออก ที่คดวันดก
ส่วน 1:100

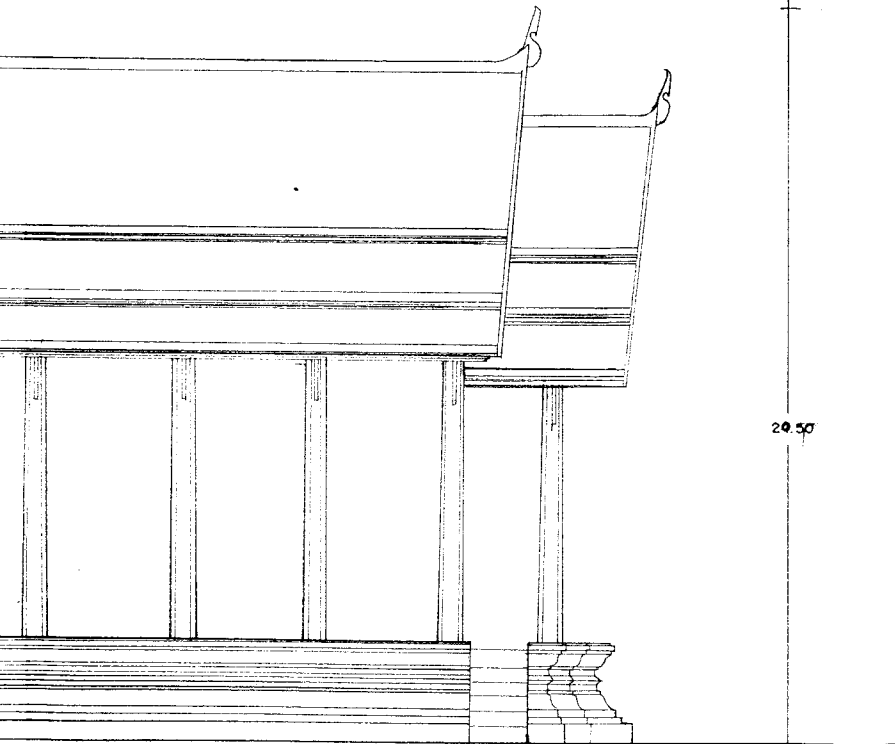
34.00

รูปตั้ง วิหารอุ้ง ด้านทิศเหนือ - ใต้

มาตราส่วน 1:100

ลำดับที่	คณะกรรมการตรวจการจ้าง	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายสด แสงเชิด ผอ. สนง.บค.พร.ที่3 ประธานกรรมการ			
2	นายเจนก สีหามาตย์ ผอ. อุทยานฯ กรรมการ			
3	นายณัฐพล ม่วงศรีเชียว เจ้าหน้าที่บริหารงาน7 กรรมการ			
4	นางสาวภักดิ์ อัญงค์ดี นักโบราณคดี7 กรรมการ			
5	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี7 กรรมการ			
6	นางสาวทัศนาศักดิ์ สุทธาศรีวิน นายช่างศิลปกรรม กรรมการ			
7	นายเทอดศักดิ์ เข็มจระ นายช่างโยธา3 กรรมการ			

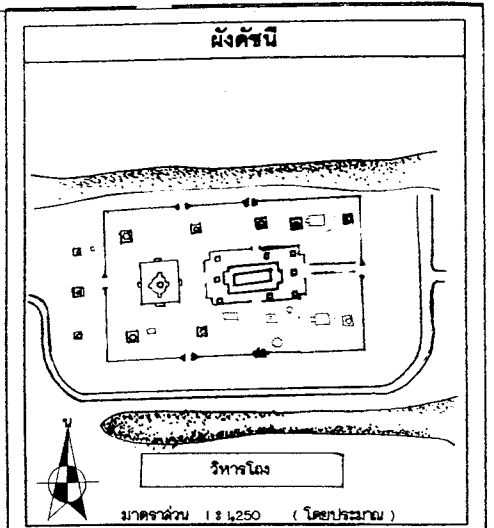
ลำดับที่	ผู้ควบคุมงาน	ลงชื่อ	วันที่	หมายเหตุ
1	นายเมธา วิจิตรณะ นักโบราณคดี 7			
2	นายโรชา คำสิงห์ นายช่างโยธา 6			

34.00

ด้านทิศเหนือ - ได้

มาตราส่วน 1:100

ผังศิริน

วิหารหลวง

มาตราส่วน 1 : 1,250 (โดยประมาณ)

รายการ

ดำเนินการโดย
นางบุญส่วนจำเกิด สุทธิศักดิ์ธรรม
๑๘ หมู่ 6 ต.เมืองสามนต
อ.บางปะอิน จ.พระนครศรีอยุธยา

ช่างสำรวจ	นายสมคิด จตุรัส	9/1
ช่างเขียนแบบ	นายธีระกุล สิงหนะสนาพงษ์	5/20
ช่างศิลปกรรม	นายเฉลิมเกียรติ สดวกอง	
นักโบราณคดี	นายวราวุธ ฝ่อศรี	
นักประวัติศาสตร์ศิลปะ		
สถาปนิก	นายณวัฒน์ ธงวิชา	
ภูมิสถาปนิก		
ผู้เชี่ยวชาญด้านโบราณคดี		

ตรวจวิเคราะห์รูปแบบ

นายช่างศิลปกรรม		
นายช่างโยธา		
นักวิชาการช่างศิลป์		
นักโบราณคดี		
สถาปนิก		
วิศวกร		
ผู้เชี่ยวชาญ		

เห็นชอบอนุมัติ

คนฝ่ายวิชาการ		
คนฝ่ายโบราณสถาน		
ผู้อำนวยการสำนักงานฯ		
ผู้อำนวยการสำนักฯ		
อธิบดี		

รหัส	แบบหมายเลข	จำนวนแผ่น	แผ่นที่
		31	31

รูปแบบ : วัดมเหยงคณ์ (แบบสืบจิตรฐาน)

ที่ตั้ง : ต.หันตรา อ.พระนครศรีอยุธยา จ.พระนครศรีอยุธยา

รูปตั้งวิหารหลวง หมายเลข 21

มาตราส่วน 1 : 100

โครงการอนุรักษ์และพัฒนาโบราณสถาน

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา

กรมศิลปากร

ที่ ศธ 0708.10/2530

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
ถนนอุทอง ตำบลประจักษ์
อำเภอพระนครศรีอยุธยา
จังหวัดพระนครศรีอยุธยา 13000

๑๓ มิถุนายน 2542

เรื่อง ขอส่งคู่มือฉบับสัญญา

เรียน กรรมการผู้จัดการ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง

สิ่งที่ส่งมาด้วย คู่มือฉบับสัญญาจ้างเลขที่ 11/2542 ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2542

ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย จ้างหุ้นส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง เป็นบริษัท งานทางขุดแต่งยกแบบ
บูรณะโบราณสถานวอมาเชนค วอคูกาสมุด วดชาย และตาหนกมเขย่งดี อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระ
นครศรีอยุธยา นั้น

ตามสัญญา ข้อ 5 ข. ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ 30 มิถุนายน 2542 และ
จะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ 25 มกราคม 2543

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 จึงขอส่งรายชื่อผู้ควบคุมงานให้ผู้รับ
จ้างทราบ คือ นายเมธา วิจักขณะ ตำแหน่ง นักโบราณคดี 7

จึงเรียนมาเพื่อทราบ และขอให้เริ่มทำงานตามกำหนดสัญญาดังกล่าว ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(นายสด แดงเอียด)

ผู้อำนวยการ

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3

ฝ่ายบริหารงานทั่วไป

โทร. (035) 242448 , 242501

โทรสาร. (035) 242501

สัญญาจ้าง

สัญญาเลขที่ 11/2542

สัญญาฉบับนี้ทำขึ้น ณ ศาลากลางจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 ตำบล/แขวง คลองสวนพลู อำเภอ/เขต พระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
 เมื่อวันที่ 29 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2542 ระหว่าง กรมศิลปากร
 โดย ศาสตราจารย์พิเศษยุวัฒน์ วุฒิเมธี ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้ได้รับมอบอำนาจ
 จากอธิบดีกรมศิลปากร ตามคำสั่งกรมศิลปากรที่ 588 /2535 ลงวันที่ 13 กรกฎาคม พ.ศ. 2535
 ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียก "ผู้ว่าจ้าง" ฝ่ายหนึ่ง กับ ห้างหุ้นส่วนจำกัด สุรศักดิ์ก่อสร้าง ซึ่งจดทะเบียน
 เป็นนิติบุคคล ณ สำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัทจังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีสำนักงานใหญ่อยู่
 เลขที่ 9/8 ถนน - ตำบล/แขวง เชียงรากน้อย
 อำเภอ/เขต บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
 โดย นายสุรศักดิ์ ธรรมธัช ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันนิติบุคคลปรากฏ
 ตามหนังสือรับรองของสำนักงานทะเบียนหุ้นส่วนบริษัท จังหวัดพระนครศรีอยุธยา เลขที่ 0822
 ลงวันที่ 3 มีนาคม 2542 (และหนังสือมอบอำนาจ ลงวันที่)
 แนบท้ายสัญญานี้ ซึ่งต่อไปในสัญญานี้เรียกว่า "ผู้รับจ้าง" อีกฝ่ายหนึ่ง
 คู่สัญญาได้ตกลงกันมีข้อความดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ข้อตกลงว่าจ้าง

ผู้ว่าจ้างตกลงจ้างและผู้รับจ้างตกลงรับจ้างทำงาน ขุดแต่งออกแบบบูรณะโบราณ -
 สถาน วัดมเหยงค์ วัดสีภาสมุด วัดช้าง และตำหนักมเหยงค์
 ณ วัดมเหยงค์ วัดสีภาสมุด วัดช้าง และตำหนักมเหยงค์ ตำบล/แขวง -
 อำเภอ/เขต พระนครศรีอยุธยา จังหวัด พระนครศรีอยุธยา
 ตามข้อกำหนดและเงื่อนไขแห่งสัญญานี้รวมทั้งเอกสารแนบท้ายสัญญา

ผู้รับจ้างตกลงที่จะจัดหาแรงงานและวัสดุ เครื่องมือเครื่องใช้ตลอดจนอุปกรณ์ต่าง ๆ ชนิดดี
 เพื่อใช้ในงานจ้างตามสัญญานี้

(ลงชื่อ) (ศ.ยุวัฒน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง
 ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 (ลงชื่อ) พยาน (ลงชื่อ)

(ลงชื่อ)
 (ลงชื่อ)

ข้อ 2. เอกสารอันเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

เอกสารแนบท้ายสัญญาดังต่อไปนี้ให้ถือเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

2.1 ผนวก รายการประกอบแบบและรายละเอียด	จำนวน	8	หน้า
2.2 ผนวก ผังบริเวณ	จำนวน	2	หน้า
2.3 ผนวก รายการแบ่งวงงานการจ่ายเงิน	จำนวน	3	หน้า
2.4 ผนวก ใบเสนอราคา	จำนวน	2	หน้า
2.5 ผนวก บัญชีรายการราคาก่อสร้างหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคา	จำนวน	5	หน้า
2.6 ผนวก มาตรฐานงานโบราณคดี	จำนวน	10	หน้า
2.7 ผนวก	จำนวน		หน้า
2.8 ผนวก	จำนวน		หน้า

ความใดในเอกสารแนบท้ายสัญญาที่ขัดแย้งกับข้อความในสัญญานี้ ให้ใช้ข้อความในสัญญานี้ บังคับ และในกรณีที่เอกสารแนบท้ายสัญญาขัดแย้งกันเอง ผู้รับจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของผู้ว่าจ้าง

ข้อ 3. หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญา

ในขณะที่ทำสัญญานี้ ผู้รับจ้างได้นำหลักประกันเป็น หนังสือค้ำประกัน ธนาคารกสิกรไทย จำกัด(มหาชน) สาขาประตูน้ำพระอินทร์ เลขที่ 42-42-0035-2 ลงวันที่ 14 มิถุนายน 2542

เป็นจำนวนเงิน 349,500.00 บาท (สามแสนสี่หมื่นเก้าพันห้าร้อยบาทถ้วน)
มามอบให้แก่ผู้ว่าจ้างเพื่อเป็นหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญานี้

หลักประกันที่ผู้รับจ้างนำมามอบไว้ตามวรรคหนึ่ง ผู้ว่าจ้างจะคืนให้เมื่อผู้รับจ้างพ้นจากข้อผูกพันตามสัญญานี้แล้ว

ข้อ 4. ก. ค่าจ้างและการจ่ายเงิน

(สำหรับสัญญาที่เป็นราคาต่อหน่วย)

ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวนเงิน บาท
(.....) ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่มจำนวน บาท

ตลอดจนภาษีอากรอื่น ๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาต่อหน่วยเป็นเกณฑ์ตามรายการแต่ละประเภทดังที่ได้กำหนดไว้ในใบแจ้งปริมาณงานและราคา

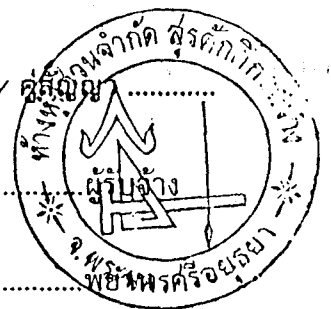
(ลงชื่อ) (ศ.ชวรัตน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง

(ลงชื่อ) ผู้รับจ้าง

ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) พยาน

คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงว่าจำนวนปริมาณงานที่กำหนดไว้ในบัญชีรายการก่อสร้างหรือ
ใบแจ้งปริมาณงานและราคาดังนี้เป็นจำนวนโดยประมาณเท่านั้น จำนวนปริมาณงานที่แท้จริงอาจจะ
มากหรือน้อยกว่านี้ก็ได้ ซึ่งผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างตามราคาต่อหน่วยของงานแต่ละ
รายการที่ได้ทำเสร็จจริง คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายต่างตกลงที่จะไม่เปลี่ยนแปลงราคาต่อหน่วยหรือเรียก
ร้องค่าสินไหมทดแทนอันเกิดจากการที่จำนวนปริมาณงานในแต่ละรายการได้แก่ กต่างไปจากที่
กำหนดไว้ในสัญญา ทั้งนี้ นอกจากในกรณีต่อไปนี้

4.1 เมื่อปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงในส่วนที่เกินกว่าร้อยละ 125 (หนึ่งร้อยยี่สิบห้า) แต่ไม่
เกินร้อยละ 150 (หนึ่งร้อยห้าสิบ) ของปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือใบแจ้งปริมาณงานและ
ราคา จะจ่ายให้ในอัตราร้อยละ 90 (เก้าสิบ) ของราคาต่อหน่วยตามสัญญา

4.2 เมื่อปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงในส่วนที่เกินกว่าร้อยละ 150 (หนึ่งร้อยห้าสิบ) ของ
ปริมาณงานที่กำหนดไว้ในสัญญาหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคา จะจ่ายให้ในอัตราร้อยละ 83
(แปดสิบสาม) ของราคาต่อหน่วยตามสัญญา

4.3 เมื่อปริมาณงานที่ทำเสร็จจริงน้อยกว่าร้อยละ 75 (เจ็ดสิบห้า) ของปริมาณงานที่กำหนด
ไว้ในสัญญาหรือใบแจ้งปริมาณงานและราคา จะจ่ายให้ตามราคาต่อหน่วยในสัญญา และจะจ่ายเพิ่ม
ชดเชยเป็นค่า overhead และ mobilization สำหรับงานรายการนั้น ในอัตราร้อยละ 17 (สิบเจ็ด)
ของผลต่างระหว่างปริมาณงานทั้งหมดของงานรายการนั้นตามสัญญาโดยประมาณ กับ ปริมาณงานที่
ทำเสร็จจริงคูณด้วยราคาต่อหน่วยตามสัญญา

4.4 ผู้ว่าจ้างจะจ่ายเงินที่เพิ่มขึ้น หรือหักลดเงินในแต่ละกรณีดังกล่าวข้างต้นในงวดสุดท้าย
ของการจ่ายเงิน หรือก่อนงวดสุดท้ายของการจ่ายเงินตามที่ผู้ว่าจ้างจะพิจารณาเห็นสมควร

ผู้ว่าจ้างตกลงที่จะจ่ายเงินค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างเป็นรายเดือนตามเงื่อนไขที่สำเร็จจริง เมื่อผู้
ว่าจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ว่าจ้างได้ทำการตรวจสอบผลงานที่ทำเสร็จแล้วและปรากฏว่าเป็นที่พอใจ
ตรงตามข้อกำหนดแห่งสัญญานี้ทุกประการ ผู้ว่าจ้างจะออกหนังสือรับรองการรับมอบงานนั้นให้ไว้แก่
ผู้รับจ้าง

การจ่ายเงินงวดสุดท้ายจะจ่ายให้เมื่องานทั้งหมดตามสัญญาได้แล้วเสร็จทุกประการ รวมทั้ง
การทำสถานที่ก่อสร้างให้สะอาดเรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 18

ข้อ 4. ข. ค่าจ้างและการจ่ายเงิน

(สำหรับสัญญาที่เป็นราคาเหมารวม)

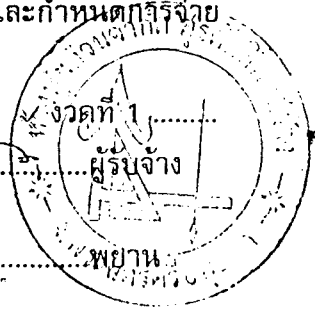
ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายและผู้รับจ้างตกลงรับเงินค่าจ้างจำนวนเงิน 6,990,000.00 บาท
(หกล้านเก้าแสนเก้าหมื่นบาทถ้วน) ซึ่งได้รวมภาษีมูลค่าเพิ่ม จำนวน - บาท ตลอดจนภาษี
อากรอื่น ๆ และค่าใช้จ่ายทั้งปวงด้วยแล้ว โดยถือราคาเหมารวมเป็นเกณฑ์และกำหนดการจ่าย
เงินเป็นงวด ๆ ดังนี้

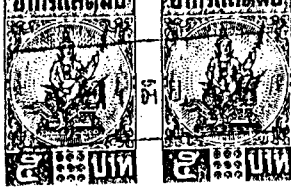
(ลงชื่อ) (ศ.ย. ชัยวัฒน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) ผู้รับจ้าง

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) พยาน

ธนาคารการเกษตรไทย

สาขาพระนครศรีอยุธยา โทร. 0351361134-6

หนังสือคำประกัน

(หลักประกันสัญญา)

เลขที่ 42-42-0035-2

วันที่ 11

มิถุนายน

2542

เลขที่..... วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

ข้าพเจ้า บริษัท ธนาคารการเกษตรไทย จำกัด (มหาชน) สาขาพระนครศรีอยุธยา

สำนักงานตั้งอยู่เลขที่ 121 หมู่ 7 ถนน เพชรโยธิน ตำบล/แขวง เขียวรากน้อย

อำเภอ/เขต บางปะอิน จังหวัด พระนครศรีอยุธยา โดย นายอารีย์ ยี่เสียด ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา

นายอนุชิต สอนประสิทธิ์ศิริ ผู้ช่วยผู้จัดการสาขา ผู้มีอำนาจลงนามผูกพันธนาคาร ขอทำหนังสือคำประกันฉบับนี้ไว้ต่อกรมที่ดิน

ซึ่งต่อไปในเรียกว่า 'ผู้ว่าจ้าง' ดังมีข้อความต่อไปนี้

ทำนองแล้วจำกัด สุจริตถ้อยจริง

1. คำที่..... ซึ่งต่อไปในเรียกว่า

'ผู้รับจ้าง' ได้ทำสัญญาจ้าง..... เหมงวดเดิมและพร้อมที่จะชำระงวดถัดไปพร้อมเสถียร... จัดมอบเงิน... จัดตั้งเอกสาร... วัตถุประสงค์ และตัวบทโดย...

กับผู้ว่าจ้าง ตามสัญญาเลขที่ 11/2542 ลงวันที่ 29 มิถุนายน 2542 ซึ่งผู้รับจ้าง

ต้องวางหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาต่อผู้ว่าจ้าง เป็นจำนวนเงิน 310,500.- บาท

-สามแสนห้าหมื่นห้าร้อยบาทถ้วน-) ซึ่งเท่ากับร้อยละ -5- (-ห้า-

ของมูลค่าทั้งหมดของสัญญา

ข้าพเจ้ายอมผูกพันตนโดยไม่มีเงื่อนไขที่จะคำประกันชนิดเพิกถอนไม่ได้เช่นเดียวกับลูกหนี้ชั้นต้นในการชำระเงินให้ตามสิทธิเรียกร้องของผู้ว่าจ้าง จำนวนไม่เกิน 310,500.- บาท (-สามแสนห้าหมื่นห้าร้อยบาทถ้วน-)

ในกรณีที่ผู้รับจ้างก่อให้เกิดความเสียหายใด ๆ หรือต้องชำระค่าปรับ หรือค่าใช้จ่ายใด ๆ หรือผู้รับจ้างมิได้ปฏิบัติตามภาระหน้าที่ใด ๆ ที่กำหนดในสัญญาดังกล่าวข้างต้น ทั้งนี้ โดยข้าพเจ้าจะไม่อ้างสิทธิใด ๆ เพื่อโต้แย้ง และผู้ว่าจ้างไม่จำเป็นต้องเรียกร้องให้ผู้รับจ้างชำระหนี้ก่อน

2. หากผู้ว่าจ้างได้ขยายระยะเวลาให้แก่ผู้รับจ้าง หรือยินยอมให้ผู้รับจ้างปฏิบัติผิดแผนไปจากเงื่อนไขใด ๆ ในสัญญา ให้อถือว่าข้าพเจ้าได้อินยอมในกรณีนั้น ๆ ด้วย

3. หนังสือคำประกันนี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันทำสัญญาจ้างดังกล่าวข้างต้นจนถึงวันที่ภาระหน้าที่ทั้งหลายของผู้รับจ้างจะได้ปฏิบัติให้สำเร็จลุล่วงไป และข้าพเจ้าจะไม่เพิกถอนการคำประกันไปว่ากรณีใด ๆ ครอบคลุมที่ผู้รับจ้างยังต้องรับผิดชอบต่อผู้ว่าจ้างตามสัญญาจ้างอยู่

ข้าพเจ้าได้ลงนามและประทับตราไว้ต่อหน้าพยานเป็นสำคัญ

ธนาคารการเกษตรไทย

สาขาพระนครศรีอยุธยา

ลงชื่อ

ผู้รับประกัน

นายอนุชิต สอนประสิทธิ์ศิริ

นายอารีย์ ยี่เสียด

3381

966

ลงชื่อ

พยาน

ลงชื่อ

พยาน

(นายเจริญ ทองแก้ว)

(นายสรพล เกียรติ)

เมื่อหนังสือคำประกันฉบับนี้หมดอายุบังคับหรือหมดภาระผูกพันแล้วโปรดส่งคืนธนาคาร

การติดต่อเกี่ยวกับหนังสือคำประกันฉบับนี้ โปรดอ้างเลขที่ข้างบนด้วยทุกครั้ง

งวดที่ 1 เป็นจำนวนเงิน 1,747,500.00 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนสี่หมื่นเจ็ดพันห้าร้อย บาทถ้วน) เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงาน

วัดมเหยงค์

- ขุดแต่งกำแพงโดยรอบ พื้นที่ 1,240 ตารางเมตร
- ขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถและบ่อน้ำนอกกำแพงแก้วด้านทิศใต้ พื้นที่ 750 ตารางเมตร
- ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 2 หลุม

วัดสีกาสมุด

- ขุดแต่งพื้นที่เจดีย์ประธานและวิหาร พื้นที่ 900 ตารางเมตร
- ขุดแต่งพื้นที่โดยรอบ (ส่วนที่เหลือทั้งหมด) พื้นที่ 1,800 เมตร
- ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

วัดช้าง

- ขุดแต่งพื้นที่เจดีย์ประธานอุโบสถและเจดีย์ราย 3 องค์ พื้นที่ 2,400 ตารางเมตร
- ขุดแต่งพื้นที่ในเขตกำแพงวัด พื้นที่ประมาณ 7,800 ตารางเมตร
- ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 2 หลุม

ตำหนักมเหยงค์

- ขุดแต่งพื้นที่โดยรอบตำหนัก พื้นที่ประมาณ 5,000 ตารางเมตร
- ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 2 หลุม

ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 28 สิงหาคม 2542 (ภายใน 60 วัน นับถัดจากวันเริ่มสัญญา)

งวดที่ 2 เป็นจำนวนเงิน 1,747,500.00 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนสี่หมื่นเจ็ดพันห้าร้อย บาทถ้วน) เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงาน

วัดมเหยงค์

- ขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถและบ่อน้ำนอกกำแพงแก้วด้านทิศใต้ แล้วเสร็จ
- ขุดแต่งปรับพื้นที่ภายในและภายนอกกำแพงวัด พื้นที่ 8,520 ตารางเมตร
- ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

วัดสีกาสมุด

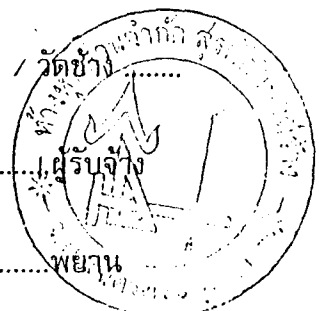
- ขุดแต่งพื้นที่โดยรอบ แล้วเสร็จ

(ลงชื่อ) (ศ.สุวัฒน์ วัฒนเมธี) ผู้ว่าจ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) กฤษ

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) พยาน

วัดช้าง

- ขุดแต่งพื้นที่ที่เหลือในเขตกำแพงวัดส่วนที่เหลือ จำนวน 7,800 ตารางเมตร และขุดแต่งภายนอกวัด จำนวน 7,000 ตารางเมตร
- ขุดคั่นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

ตำหนักมเหยงค์

- ขุดแต่งพื้นที่โดยรอบตำหนัก แล้วเสร็จ
- ขุดคั่นทางโบราณคดี ขนาด 3 X 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 27 ตุลาคม 2542 (ภายใน 120 วัน นับถัดจากวันเริ่มสัญญา)

งวดที่ 3 เป็นจำนวนเงิน 1,747,500.00 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนสี่หมื่นเจ็ดพันห้าร้อย บาทถ้วน) เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงาน

วัดมเหยงค์

- ขุดแต่งปรับพื้นที่ภายในและภายนอกกำแพงวัดแล้วเสร็จ
- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด

วัดสี่กาสมุด

- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
- ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด
- รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วน ของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า 10 ม้วน
- รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชี โบราณวัตถุ
- ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เย็บเล่ม ปกแข็ง)
- ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและ มาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ

วัดช้าง

- ขุดแต่งพื้นที่นอกเขตกำแพงวัด แล้วเสร็จ
- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
- ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด

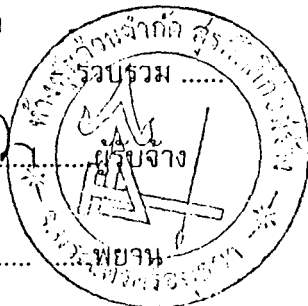
(ลงชื่อ) (ศ.บุญวัฒน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง

(ลงชื่อ) ผู้รับจ้าง

ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) พยาน

- รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วน
ของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า
10 ม้วน
 - รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชี
โบราณวัตถุ
 - ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เย็บเล่ม
ปกแข็ง)
 - ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและ
มาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ
- ดำเนินกรมเหียงค์
- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
 - ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด
 - รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วน
ของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า
10 ม้วน
 - รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชี
โบราณวัตถุ
 - ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เย็บเล่ม
ปกแข็ง)
 - ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและ
มาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ

ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 26 ธันวาคม 2542 (ภายใน 180 วัน นับถัดจากวันเริ่มสัญญา)

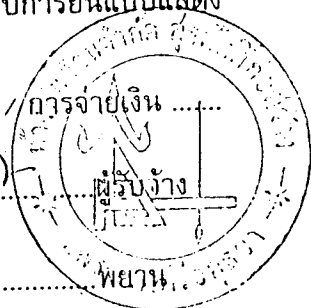
งวดสุดท้าย เป็นจำนวนเงิน 1,747,500.00 บาท (หนึ่งล้านเจ็ดแสนสี่หมื่นเจ็ดพัน
ห้าร้อยบาทถ้วน) ให้แล้วเสร็จภายในวันที่ 25 มกราคม 2543 (ภายใน 210 วัน นับ
ถัดจากวันเริ่มสัญญา) เมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติงานทั้งหมดให้แล้วเสร็จเรียบร้อยตามสัญญารวมทั้งทำ
สถานที่ก่อสร้างให้สะอาดเรียบร้อยตามที่กำหนดไว้ในข้อ 18

“ราคาค่าจ้างเหมาทุกงวดที่ผู้รับจ้างจะได้รับไม่รวมภาษีมูลค่าเพิ่มอยู่ด้วย ผู้รับจ้างจะต้องเป็น
ผู้รับผิดชอบภาษีมูลค่าเพิ่ม สำหรับส่วนของค่าจ้างที่เป็นเงินบาทสมทบตามอัตราที่กฎหมายกำหนด
และผู้รับจ้างต้องนำส่งกรมสรรพากรด้วยตนเอง ผู้ว่าจ้างจะออกหนังสือรับรองการชำระค่าบริการจาก
เงินกู้ต่างประเทศในส่วนของเงินกู้จาก OECF ซึ่งเป็นอัตรา 0% ให้ผู้รับจ้างใช้ประกอบการยื่นแบบแสดง
รายการต่อกรมสรรพากรต่อไป”

(ลงชื่อ) (นายวัฒน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) กบฏ
.....

การจ่ายเงินในส่วนของเงินกู้จะต้องเป็นไปตามเงื่อนไขสัญญาเงินกู้ (Loan Agreement) และ สอดคล้องกับแนวทางปฏิบัติ (Guidelines) ที่แหล่งเงินกู้กำหนดไว้

รายละเอียดในการแบ่งสัดส่วนของเงินกู้และเงินบาทสมทบ ในการจ่ายค่าจ้างแต่ละงวดได้ แสดงไว้ในตารางแนบท้ายสัญญา

ข้อ 5. ก. กำหนดเวลาแล้วเสร็จและสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญา

ภายในกำหนด 7 วัน นับถัดจากวันลงนามในสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องเสนอแผนงานให้ เป็นที่พอใจแก่ผู้ว่าจ้าง โดยแสดงถึงขั้นตอนการทำงานและกำหนดเวลาที่ต้องใช้ในการทำงานหลัก ต่างๆ ให้แล้วเสร็จ

ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในกำหนด 7 วัน นับถัดจากวันได้รับหนังสือแจ้งให้ เริ่มงาน และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนด 210 วัน นับถัดจากวันที่ได้ หนังสือแจ้งดังกล่าว

ถ้ามิได้เสนอแผนงาน หรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลาหรือมีเหตุให้เชื่อได้ ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่าช้าเกินกว่ากำหนด เวลา หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามคำสั่ง ของคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่า จ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้ และมีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ล ่วงไปได้ด้วย

การที่ผู้ว่าจ้างไม่ใช้สิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างพ้นจากความรั บผิดตามสัญญา

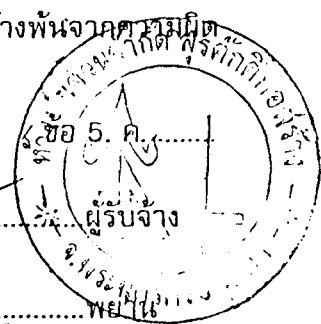
ข้อ 5. ข. กำหนดเวลาแล้วเสร็จ และสิทธิของผู้ว่าจ้างในการบอกเลิกสัญญา

ผู้รับจ้างต้องเริ่มทำงานที่รับจ้างภายในวันที่ 30 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2542 และจะต้องทำงานให้แล้วเสร็จบริบูรณ์ภายในวันที่ 25 เดือน มกราคม พ.ศ. 2543

ถ้าผู้รับจ้างมิได้ลงมือทำงานภายในกำหนดเวลา หรือไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามกำหนดเวลา หรือมีเหตุให้เชื่อได้ว่าผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา หรือจะแล้วเสร็จล่า ช้าเกินกว่ากำหนดเวลา หรือผู้รับจ้างทำผิดสัญญาข้อใดข้อหนึ่ง หรือตกเป็นผู้ล้มละลาย หรือเพิกเฉย ไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือคณะกรรมการตรวจรับพัสดุ หรือผู้ควบคุม งาน หรือบริษัทที่ปรึกษา ซึ่งได้รับมอบอำนาจจากผู้ว่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะบอกเลิกสัญญานี้ได้และ มีสิทธิจ้างผู้รับจ้างรายใหม่เข้าทำงานของผู้รับจ้างให้ล่วงไปได้ด้วย

การที่ผู้ว่าจ้างไม่ใช้สิทธิเลิกสัญญาดังกล่าวข้างต้นนั้น ไม่เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างพ้นจากความผิด ตามสัญญา

(ลงชื่อ) ผู้ว่าจ้าง (ลงชื่อ) ผู้รับจ้าง
(ลงชื่อ) พยาน (ลงชื่อ)

ข้อ 5. ค. เงินค่าจ้างล่วงหน้า

ผู้ว่าจ้างตกลงจ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าให้แก่ผู้รับจ้าง เป็นจำนวนเงิน 1,048,500.00 บาท (หนึ่งล้านสี่หมื่นแปดพันห้าร้อยบาทถ้วน) ซึ่งเท่ากับ ร้อยละ 15 ของราคาค่าจ้างตามสัญญาที่ระบุไว้ในข้อ 4

เงินจำนวนดังกล่าว จะจ่ายให้ภายหลังจากที่ผู้รับจ้างได้ส่งมอบหลักประกันเงินล่วงหน้า เป็นพันธบัตรรัฐบาลไทย หรือ หนังสือค้ำประกัน ของธนาคารภายในประเทศ เต็มตามจำนวนเงินค่าจ้างล่วงหน้านั้น ผู้รับจ้างกำหนดให้ รวมทั้งผู้รับจ้างตกลงที่จะกระทำตามเงื่อนไขอื่นเกี่ยวกับการใช้เงินและการใช้คืนเงินค่าจ้างล่วงหน้าดังต่อไปนี้

- ผู้รับจ้างจะใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้านั้นเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติงานตามสัญญาเท่านั้น หากผู้รับจ้างใช้เงินค่าจ้างล่วงหน้าหรือส่วนใดส่วนหนึ่งของเงินค่าจ้างล่วงหน้าในทางอื่น ผู้ว่าจ้างอาจเรียกเงินค่าจ้างล่วงหน้าคืนจากผู้รับจ้างหรือบังคับแก่หลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้ทันที

- เมื่อผู้ว่าจ้างเรียกร้อง ผู้รับจ้างต้องแสดงหลักฐานการใช้จ่ายเงินค่าจ้างล่วงหน้าเพื่อพิสูจน์ว่าได้ใช้จ่ายเป็นไปตามข้อ 5.1 ภายในกำหนด 15 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งจากผู้ว่าจ้าง หากผู้รับจ้างไม่อาจแสดงหลักฐานดังกล่าวภายในกำหนด 15 วัน ผู้ว่าจ้างอาจจะเรียกเงินค่าจ้างล่วงหน้าคืนจากผู้รับจ้าง หรือบังคับแก่หลักประกันการรับเงินค่าจ้างล่วงหน้าได้ทันที

- เงินจำนวนใด ๆ ก็ตามที่ผู้รับจ้างจะต้องจ่ายให้แก่ผู้ว่าจ้าง เพื่อชำระหนี้หรือเพื่อชดเชยความรับผิดชอบต่าง ๆ ตามสัญญา ผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินค่าจ้างงวดที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก่อนที่จะหักค่าใช้จ่ายคืนเงินค่าจ้างล่วงหน้า

- ในกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญา หากเงินค่าจ้างล่วงหน้าที่เหลือเกินกว่าจำนวนเงินที่ผู้รับจ้างจะได้รับหลังการหักชดใช้ในกรณีอื่นแล้ว ผู้รับจ้างจะต้องจ่ายเงินจำนวนที่เหลือนั้นให้แก่ผู้ว่าจ้างภายใน 7 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้าง

- ผู้ว่าจ้างจะหักเงินล่วงหน้าคืนเป็นจำนวนร้อยละ 20 ของราคาค่าจ้างในแต่ละงวดจนกว่าจะครบตามจำนวนเงินล่วงหน้าที่ได้รับไป พร้อมกับคืนหลักประกันล่วงหน้าให้แก่ผู้รับจ้าง

ข้อ 6. ความรับผิดชอบในความชำรุดบกพร่องของงานจ้าง

เมื่องานแล้วเสร็จบริบูรณ์ และผู้ว่าจ้างได้รับมอบงานจากผู้รับจ้างหรือจากผู้รับจ้างรายใหม่ในกรณีที่มีการบอกเลิกสัญญาตามข้อ 5 หากมีเหตุชำรุดบกพร่องหรือเสียหายเกิดขึ้นจากงานจ้างนี้ภายในกำหนด 2 ปี เดือน นับถัดจากวันที่ได้รับมอบงานดังกล่าว ซึ่งความชำรุดบกพร่องหรือเสียหายนั้น เกิดจากความบกพร่องของผู้รับจ้าง อันเกิดจากการใช้วัสดุที่ไม่ถูกต้อง หรือทำไว้ไม่เรียบร้อย หรือทำไม่ถูกต้องตามมาตรฐานแห่งหลักวิชา ผู้รับจ้างจะต้องรีบทำการแก้ไขให้เป็นที่เรียบร้อยโดย

(ลงชื่อ) (ศ. สุวัฒน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง

(ลงชื่อ) ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) ผู้รับจ้าง

(ลงชื่อ) พยาน

ไม่ชักช้า โดยผู้ว่าจ้างไม่ต้องออกเงินใดๆ ในการนี้ทั้งสิ้น หากผู้รับจ้างบิดพลิ้วไม่กระทำการดังกล่าว ภายในกำหนด 15 วัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้างหรือไม่ทำการแก้ไขให้ถูกต้อง เรียบร้อยภายในเวลาที่ผู้ว่าจ้างกำหนด ให้ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะทำการนั้นเอง หรือจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้น โดยผู้รับจ้างต้องเป็นผู้ออกค่าใช้จ่าย

ข้อ 7. การจ้างช่วง

ผู้รับจ้างจะต้องไม่เอางานทั้งหมดหรือบางส่วนแห่งสัญญาฯนี้ไปจ้างช่วงอีกต่อหนึ่งโดยไม่ได้รับความยินยอมเป็นหนังสือจากผู้ว่าจ้างก่อน ทั้งนี้ นอกจากในกรณีที่สัญญาฯนี้จะได้ระบุไว้เป็นอย่างอื่น ความยินยอมดังกล่าวนั้นไม่เป็นเหตุให้ผู้รับจ้างหลุดพ้นจากความรับผิดชอบ หรือพันธะหน้าที่ตามสัญญาฯนี้ และผู้รับจ้างจะยังคงต้องรับผิดชอบในความผิดและความประมาทเลินเล่อของผู้รับจ้างช่วง หรือของตัวแทน หรือ ลูกจ้างของผู้รับจ้างช่วงนั้นทุกประการ

ข้อ 8. การควบคุมงานของผู้รับจ้าง

ผู้รับจ้างจะต้องควบคุมงานที่รับจ้างอย่างเอาใจใส่ด้วยประสิทธิภาพและความชำนาญ และในระหว่างทำงานที่รับจ้างจะต้องจัดให้มีผู้แทนซึ่งทำงานเต็มเวลาเป็นผู้ควบคุมงาน ผู้ควบคุมงานดังกล่าวจะต้องเป็นผู้แทนได้รับมอบอำนาจจากผู้รับจ้าง คำสั่งหรือคำแนะนำต่าง ๆ ที่ได้แจ้งแก่ผู้แทนผู้ได้รับมอบอำนาจนั้นให้ถือว่าเป็นคำสั่งหรือคำแนะนำที่ได้แจ้งแก่ผู้รับจ้าง การแต่งตั้งผู้ควบคุมงานนั้นจะต้องทำเป็นหนังสือและต้องได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าจ้าง การเปลี่ยนตัวหรือแต่งตั้งผู้ควบคุมงานใหม่จะกระทำมิได้หากไม่ได้รับความเห็นชอบจากผู้ว่าจ้างก่อน

การจ้างงานของผู้รับจ้าง ให้เน้นการใช้แรงงานเป็นหลัก ในกรณีที่สามารภใช้แรงงานแทนเครื่องจักรได้

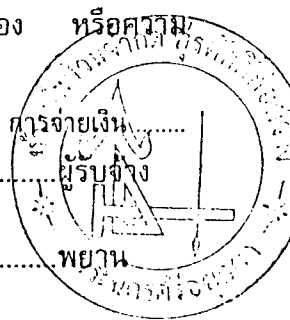
ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะขอให้เปลี่ยนตัวผู้แทนได้รับมอบอำนาจนั้น โดยแจ้งเป็นหนังสือไปยังผู้รับจ้าง และผู้รับจ้างจะต้องทำการเปลี่ยนตัวโดยพลัน โดยไม่คิดราคาเพิ่มหรืออ้างเป็นเหตุเพื่อขยายอายุสัญญา อันเนื่องมาจากเหตุนี้

ข้อ 9. ความรับผิดของผู้รับจ้าง

ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบต่ออุบัติเหตุ ความเสียหาย หรือภัยอันตรายใด ๆ อันเกิดจากการปฏิบัติงานของผู้รับจ้าง และจะต้องรับผิดชอบต่อความเสียหายจากการกระทำของลูกจ้างของผู้รับจ้าง

ความเสียหายใด ๆ อันเกิดแก่งานที่ผู้รับจ้างได้ทำขึ้นแม้จะเกิดขึ้นเพราะเหตุสุดวิสัย นอกจากกรณีอันเกิดจากความผิดของผู้ว่าจ้าง ผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบโดยซ่อมแซมให้คืนดีหรือเปลี่ยนให้ใหม่ โดยค่าใช้จ่ายของผู้รับจ้างเอง ความรับผิดของผู้รับจ้างดังกล่าวในข้อนี้จะสิ้นสุดลงเมื่อผู้ว่าจ้างได้รับมอบงานครั้งสุดท้าย ซึ่งหลังจากนั้นผู้รับจ้างคงต้องรับผิดชอบเพียงในกรณีชำรุดบกพร่อง หรือความเสียหายดังกล่าวในข้อ 6 เท่านั้น

(ลงชื่อ) (ลงชื่อ)
(ลงชื่อ) (ลงชื่อ)
(ลงชื่อ) (ลงชื่อ)

ข้อ 10. การจ่ายเงินแก่ลูกจ้าง

ผู้รับจ้างจะต้องจ่ายเงินแก่ลูกจ้างที่ผู้รับจ้างได้จ้างมาในอัตรา และตามกำหนดเวลาที่ผู้รับจ้าง ได้ตกลงหรือทำสัญญาไว้ต่อลูกจ้างดังกล่าว

ถ้าผู้รับจ้างไม่จ่ายเงินค่าจ้างหรือค่าทดแทนอื่นใดแก่ลูกจ้างดังกล่าวในวรรคแรก ผู้ว่าจ้างมี สิทธิที่จะเอาเงินค่าจ้างที่จะต้องจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างมาจ่ายให้แก่ลูกจ้างของผู้รับจ้างดังกล่าว และให้ถือ ว่าผู้ว่าจ้างได้จ่ายเงินจำนวนนั้นเป็นค่าจ้างให้แก่ผู้รับจ้างตามสัญญาแล้ว

ผู้รับจ้างจะต้องจัดให้มีประกันภัยสำหรับลูกจ้างทุกคนที่จ้างมาทำงาน โดยให้ครอบคลุมถึง ความรับผิดชอบทั้งปวงของผู้รับจ้างรวมทั้งผู้รับจ้างช่วงอันหากจะพึงมี ในกรณีความเสียหายที่คิดค่าสิน ไหมทดแทนได้ตามกฎหมายซึ่งเกิดจากอุบัติเหตุหรือภัยอันตรายใด ๆ ต่อลูกจ้างหรือบุคคลอื่นที่ผู้รับ จ้างหรือผู้รับจ้างช่วงจ้างมาทำงาน ผู้รับจ้างจะต้องส่งมอบกรมธรรม์ประกันภัยดังกล่าวพร้อมทั้งหลัก ฐานการชำระเบี้ยประกันให้แก่ผู้ว่าจ้างเมื่อผู้ว่าจ้างเรียกร้อง

ข้อ 11. การตรวจงานจ้าง

ถ้าผู้ว่าจ้างแต่งตั้งกรรมการตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาเพื่อควบคุมการ ทำงานของผู้รับจ้าง กรรมการตรวจการจ้าง หรือกรรมการตรวจรับพัสดุ หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัท ที่ปรึกษานั้นมีอำนาจเข้าไปตรวจการงานในโรงงานและสถานที่ที่กำลังก่อสร้างหรือที่กำลังทำงานได้ ทุกเวลา และผู้รับจ้างจะต้องอำนวยความสะดวกและให้ความช่วยเหลือในการนั้นตามสมควร

การที่มีกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาหาทำให้ผู้รับจ้างพ้น ความรับผิดชอบตามสัญญานี้ข้อหนึ่งข้อใดไม่

ข้อ 12. แบบรูปและรายการละเอียดคาสาดเคลื่อน

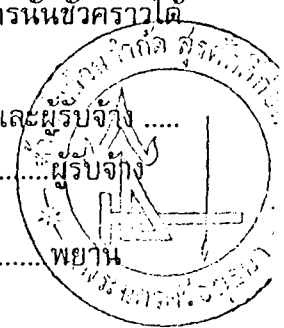
ผู้รับจ้างจะต้องรับรองว่าได้ตรวจสอบและทำความเข้าใจในแบบรูปรายการละเอียด หรือใบ แจ่งปริมาณงานโดยถี่ถ้วนแล้ว หากปรากฏว่าแบบรูปและรายการละเอียดหรือใบแจ่งปริมาณงานนั้น ผิดพลาดหรือคลาดเคลื่อนไปจากหลักการทางวิศวกรรมหรือทางเทคนิค ผู้รับจ้างตกลงที่จะปฏิบัติ ตามคำวินิจฉัยของกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาที่ผู้ว่าจ้างแต่งตั้งเพื่อ ให้งานแล้วเสร็จบริบูรณ์โดยจะคิดค่าใช้จ่ายใด ๆ เพิ่มขึ้นจากผู้ว่าจ้างไม่ได้

ข้อ 13. การควบคุมงานโดยผู้ว่าจ้าง

ผู้รับจ้างตกลงว่า กรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานหรือบริษัทที่ปรึกษาที่ผู้ว่าจ้างแต่งตั้ง มีอำนาจที่จะตรวจสอบและควบคุมงานเพื่อให้เป็นไปตามเอกสารสัญญา และมีอำนาจที่จะสั่งให้ แก้ไขเปลี่ยนแปลง เพิ่มเติม หรือตัดทอน ซึ่งงานตามสัญญานี้หากผู้รับจ้างขัดขืนไม่ปฏิบัติตามกรรม การตรวจการจ้าง ผู้ควบคุมงาน หรือบริษัทที่ปรึกษามีอำนาจที่จะสั่งให้หยุดกิจการนั้นชั่วคราวได้ ความล่าช้าในกรณีเช่นนี้ผู้รับจ้างจะถือเป็นเหตุขอขยายวันทำการออกไปมิได้

(ลงชื่อ) (ศ. สุวัฒน์ วุฒิเมธี) ผู้ว่าจ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี
(ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ)
(ลงชื่อ)

และผู้รับจ้างจะต้องจัดส่งรายงานความก้าวหน้าทุกเดือน และรายงานการปิดโครงการเมื่อทำงานแล้วเสร็จต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง

ข้อ 14. งานพิเศษและการแก้ไขงาน

ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะสั่งให้ผู้รับจ้างทำงานพิเศษซึ่งไม่ได้แสดงไว้ หรือรวมอยู่ในเอกสารสัญญา หากงานพิเศษนั้น อยู่ในขอบข่ายทั่วไปแห่งวัตถุประสงค์ของสัญญานี้ นอกจากนี้ผู้ว่าจ้างยังมีสิทธิสั่งให้เปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขแบบรูป และข้อกำหนดต่าง ๆ ในเอกสารสัญญานี้ด้วย โดยไม่ทำให้สัญญาเป็นโมฆะแต่อย่างใด

อัตราค่าจ้างหรือราคาที่กำหนดไว้ในสัญญานี้ให้กำหนดใช้สำหรับงานพิเศษ หรืองานที่เพิ่มเติมขึ้น หรือตัดทอนลงทั้งปวงตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง หากในสัญญาไม่ได้กำหนดไว้ถึงอัตราค่าจ้างหรือราคาใด ๆ ที่จะนำมาใช้สำหรับงานพิเศษหรืองานที่เพิ่มขึ้นดังกล่าว ผู้ว่าจ้างและผู้รับจ้างจะต้องตกลงกันที่จะกำหนดอัตราหรือราคา รวมทั้งการขยายระยะเวลา (ถ้ามี) กันใหม่เพื่อความเหมาะสมในกรณีนี้ตกลงกันไม่ได้ ผู้ว่าจ้างจะกำหนดอัตราจ้างหรือราคาตายตัวตามแต่ผู้ว่าจ้างจะเห็นว่าเหมาะสมและถูกต้อง ซึ่งผู้รับจ้างจะต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้ว่าจ้าง แต่อาจสงวนสิทธิที่จะดำเนินการตามข้อ 19 ต่อไปได้

ข้อ 15. ค่าปรับ

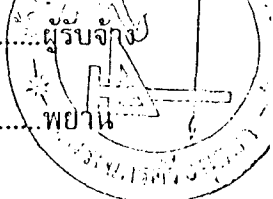
หากผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเวลาที่กำหนดไว้ในสัญญา และผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกเลิกสัญญา ผู้รับจ้างจะต้องชำระค่าปรับให้แก่ผู้ว่าจ้างเป็นจำนวนเงินวันละ 6,990.00 บาท และจะต้องชำระค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานในเมื่อผู้ว่าจ้างต้องจ้างผู้ควบคุมงานอีกต่อหนึ่งเป็นจำนวนเงินวันละ 200.-บาท นับตั้งแต่วันที่กำหนดแล้วเสร็จตามสัญญาหรือวันที่ผู้ว่าจ้างได้ขยายให้จนถึงวันที่ทำงานแล้วเสร็จจริง นอกจากนี้ผู้รับจ้างยอมให้ผู้ว่าจ้างเรียกค่าเสียหายอันเกิดขึ้นจากการที่ผู้รับจ้างทำงานล่าช้าเฉพาะส่วนที่เกินกว่าจำนวนค่าปรับและค่าใช้จ่ายดังกล่าวได้อีกด้วย

ในระหว่างที่ผู้ว่าจ้างยังมิได้บอกเลิกสัญญานั้น หากผู้ว่าจ้างเห็นว่าผู้รับจ้างจะไม่สามารถปฏิบัติตามสัญญาต่อไปได้ ผู้ว่าจ้างจะใช้สิทธิบอกเลิกสัญญาและใช้สิทธิตามข้อ 16 ก็ได้และถ้าผู้ว่าจ้างได้แจ้งข้อเรียกร้องไปยังผู้รับจ้างเมื่อครบกำหนดแล้วเสร็จของงานขอให้ชำระค่าปรับแล้วผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะปรับผู้รับจ้างจนถึงวันบอกเลิกสัญญาได้อีกด้วย

ข้อ 16. สิทธิของผู้ว่าจ้างภายหลังบอกเลิกสัญญา

ในกรณีที่ผู้ว่าจ้างบอกเลิกสัญญา ผู้ว่าจ้างอาจทำงานนั้นเองหรือว่าจ้างผู้อื่นให้ทำงานนั้นต่อจนแล้วเสร็จได้ ผู้ว่าจ้างหรือผู้รับจ้างทำงานนั้นต่อมีสิทธิใช้เครื่องใช้ในการก่อสร้างหรือในการทำงานสิ่งทีสร้างขึ้นชั่วคราวสำหรับงานก่อสร้างหรือการทำงาน และวัสดุต่าง ๆ ซึ่งเห็นว่าจะต้องสงวนเอาไว้เพื่อการปฏิบัติงานตามสัญญาตามที่เห็นสมควร

(ลงชื่อ) (ศ.ยวดี เมธิ) ผู้ว่าจ้าง (ลงชื่อ)
 ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา (ลงชื่อ)
 (ลงชื่อ) พยาน (ลงชื่อ)

ในกรณีดังกล่าว ผู้ว่าจ้างมีสิทธิริบหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาทั้งหมด หรือบางส่วน ตามแต่จะเห็นสมควร นอกจากนั้นผู้รับจ้างจะต้องรับผิดชอบในค่าเสียหายซึ่งเป็นจำนวนเกินกว่าหลักประกันการปฏิบัติงานและค่าเสียหายต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นรวมทั้งค่าใช้จ่ายที่เพิ่มขึ้นในการทำงานนั้นต่อ ให้แล้วเสร็จตามสัญญาและค่าใช้จ่ายในการควบคุมงานเพิ่ม (ถ้ามี) ซึ่งผู้ว่าจ้างจะหักเอาจากเงินประกันผลงานหรือจำนวนเงินใด ๆ ที่จะจ่ายให้แก่ผู้รับจ้างก็ได้

ข้อ 17. การกำหนดค่าเสียหาย

ค่าปรับหรือค่าเสียหายซึ่งเกิดขึ้นจากผู้รับจ้างตามสัญญา ผู้ว่าจ้างมีสิทธิที่จะหักเอาจากจำนวนเงินค่าจ้างที่ค้างจ่ายหรือจากเงินประกันผลงานของผู้รับจ้างหรือบังคับจากหลักประกันการปฏิบัติตามสัญญาได้

หากมีเงินค่าจ้างตามสัญญาที่หักไว้จ่ายเป็นค่าปรับและค่าเสียหายแล้วยังเหลืออยู่อีกเท่าใด ผู้ว่าจ้างจะคืนให้แก่ผู้รับจ้างทั้งหมด

ข้อ 18. การทำบริเวณก่อสร้างให้เรียบร้อย

ผู้รับจ้างจะต้องรักษาบริเวณสถานที่ปฏิบัติงานตามสัญญา รวมทั้งโรงงาน หรือสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำงานของผู้รับจ้าง ลูกจ้าง ตัวแทน หรือของผู้รับจ้างช่วง ให้อยู่ในความสะดวกปลอดภัย และมีประสิทธิภาพในการใช้งานตลอดระยะเวลาการจ้างและเมื่อทำงานเสร็จสิ้นแล้วต้องขนย้ายบรรดาเครื่องใช้ในการทำงานจ้างรวมทั้งวัสดุ ขยะมูลฝอยและสิ่งก่อสร้างชั่วคราวต่างๆ(ถ้ามี) ทั้งจะต้องกลบเกลี่ยพื้นดินให้เรียบร้อย เพื่อให้บริเวณทั้งหมดอยู่ในสภาพที่สะอาด และใช้การได้ทันที

ข้อ 19. กรณีพิพาทและอนุญาโตตุลาการ

19.1 ในกรณีที่มีข้อโต้แย้งเกิดขึ้นระหว่างคู่สัญญาเกี่ยวกับข้อกำหนดแห่งสัญญา หรือเกี่ยวกับการปฏิบัติตามสัญญา และคู่สัญญาไม่สามารถตกลงกันได้ ให้เสนอข้อโต้แย้งหรือข้อพิพาทนั้นต่ออนุญาโตตุลาการเพื่อพิจารณาชี้ขาด

19.2 เว้นแต่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายจะเห็นพ้องกันให้อนุญาโตตุลาการคนเดียวเป็นผู้ชี้ขาดการระงับข้อพิพาทให้กระทำโดยอนุญาโตตุลาการ 2 คน โดยคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งจะทำหนังสือแสดงเจตนาจะให้มีอนุญาโตตุลาการระงับข้อพิพาทและระบุชื่ออนุญาโตตุลาการคนที่ตนแต่งตั้งส่งไปยังคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง จากนั้นภายในระยะเวลา 30 วัน นับถัดจากวันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว คู่สัญญาฝ่ายที่ได้รับแจ้งจะต้องแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนที่สอง ถ้าอนุญาโตตุลาการทั้งสองคนดังกล่าวไม่สามารถประนีประนอมระงับข้อพิพาทนั้นได้ ให้อนุญาโตตุลาการทั้งสองคนร่วมกันแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดภายในกำหนดเวลา 30 วัน นับจากวันที่ไม่สามารถตกลงกัน ผู้ชี้ขาดดังกล่าวจะพิจารณาระงับข้อพิพาทต่อไป กระบวนพิจารณาของอนุญาโตตุลาการให้ถือตามข้อบังคับอนุญาโตตุลาการของ

(ลงชื่อ) (ลงชื่อ)
ผู้ว่าจ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
(ลงชื่อ) พยาน (ลงชื่อ)

(ลงชื่อ)
ผู้รับจ้าง
พยาน (ลงชื่อ)

สถาบันอนุญาโตตุลาการกระทรวงยุติธรรม โดยอนุโลม หรือตามข้อบังคับอื่นที่คู่สัญญาทั้งสองฝ่ายเห็นชอบ และให้กระทำในกรุงเทพมหานคร โดยใช้ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษเป็นภาษาในการดำเนินกระบวนการพิจารณา

19.3 ในกรณีที่คู่สัญญาฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งไม่แต่งตั้งอนุญาโตตุลาการฝ่ายตนหรือในกรณีที่อนุญาโตตุลาการทั้งสองคนไม่สามารถตกลงแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดได้ คู่สัญญาแต่ละฝ่ายต่างมีสิทธิร้องขอต่อศาลแพ่งเพื่อแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการหรืออนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดได้แล้วแต่กรณี

19.4 คำชี้ขาดของอนุญาโตตุลาการหรือของอนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดแล้วแต่กรณี ให้ถือเป็นเด็ดขาดและถึงที่สุดผูกพันคู่สัญญา

19.5 คู่สัญญาแต่ละฝ่ายเป็นผู้รับภาระค่าธรรมเนียมอนุญาโตตุลาการฝ่ายตนและอาก่าใช้จ่ายอื่นๆ ในการดำเนินกระบวนการพิจารณาฝ่ายละครั้ง ในกรณีที่มีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการคนเดียวหรือมีการแต่งตั้งอนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาด ให้อนุญาโตตุลาการหรืออนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดเป็นผู้กำหนดภาระค่าธรรมเนียมอนุญาโตตุลาการคนเดียวหรือภาระค่าธรรมเนียมอนุญาโตตุลาการผู้ชี้ขาดคนเดียว แล้วแต่กรณี

ข้อ 20. การขยายระยะเวลาปฏิบัติงานตามสัญญา

ในกรณีที่มิเหตุสุดวิสัยหรือเหตุใด ๆ อันเนื่องมาจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ว่าจ้างหรือเหตุการณ์อันหนึ่งอันใดที่ผู้รับจ้างไม่ต้องรับผิดชอบตามกฎหมายทำให้ผู้รับจ้างไม่สามารถทำงานให้แล้วเสร็จตามเงื่อนไขและกำหนดเวลาแห่งสัญญานี้ได้ ผู้รับจ้างจะต้องแจ้งเหตุหรือเหตุการณ์ดังกล่าวพร้อมหลักฐานเป็นหนังสือให้ผู้ว่าจ้างทราบเพื่อขอขยายเวลาทำงานออกไปภายใน 15 วัน นับถัดจากวันที่เหตุนั้นสิ้นสุดลง

ถ้าผู้รับจ้างไม่ปฏิบัติให้เป็นไปตามความในวรรคหนึ่ง ให้ถือว่าผู้รับจ้างได้สละสิทธิเรียกร้องในการที่จะขอขยายเวลาทำงานออกไปโดยไม่มีเงื่อนไขใด ๆ ทั้งสิ้น เว้นแต่กรณีเหตุเกิดจากความผิดหรือความบกพร่องของฝ่ายผู้ว่าจ้าง ซึ่งมีหลักฐานชัดเจน หรือผู้ว่าจ้างทราบที่อยู่แล้วตั้งแต่นั้น

การขยายกำหนดเวลาทำงานตามวรรคหนึ่ง อยู่ในดุลพินิจของผู้ว่าจ้างที่จะพิจารณาตามที่เห็นสมควร

ข้อ 21. การใช้เรือไทย

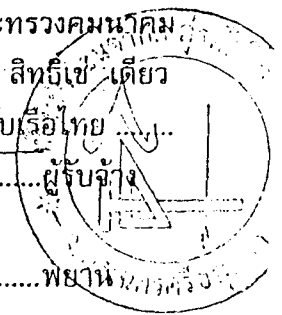
ในการปฏิบัติตามสัญญานี้ หากผู้รับจ้างจะต้องสั่งหรือนำของเข้ามาจากต่างประเทศรวมทั้งเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ต้องนำเข้ามาเพื่อปฏิบัติงานตามสัญญานี้ไม่ว่าผู้รับจ้างจะเป็นผู้นำของเข้ามาเอง หรือนำเข้ามาโดยผ่านตัวแทนหรือบุคคลอื่นใด ถ้าสิ่งของนั้นต้องนำเข้ามาโดยทางเรือในเส้นทางเดินเรือที่มีเรือไทยเดินอยู่ และสามารถให้บริการรับขนได้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมประกาศกำหนด ผู้รับจ้างต้องจัดการให้สิ่งของดังกล่าวบรรทุกโดยเรือไทยหรือเรือสัญชาติไทย

(ลงชื่อ)(ศ.ดร.วิวัฒน์ วุฒิมณี)ผู้ว่าจ้าง
ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(ลงชื่อ) กับเรือไทย

(ลงชื่อ)พยาน

(ลงชื่อ)พยาน

กับเรือไทยจากต่างประเทศมายังประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี ก่อนบรรทุกของนั้นลงเรืออื่นที่มีใช่เรือไทย หรือเป็นของที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมประกาศยกเว้นให้บรรทุกโดยเรืออื่นได้ ทั้งนี้ไม่ว่าการส่งหรือส่งซื้อสิ่งของดังกล่าวจากต่างประเทศจะเป็นแบบ เอฟไอบี, ซีเอฟอาร์, ซีไอเอฟ หรือแบบอื่นใดที่มีเรือไทยเดินอยู่ และสามารถให้บริการรับขนได้ตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมประกาศกำหนด ผู้รับจ้างต้องจัดการให้สิ่งของดังกล่าวบรรทุกโดยเรือไทยหรือเรือที่มีสิทธิเช่นเดียวกับเรือไทยจากต่างประเทศมายังประเทศไทย เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวี ก่อนบรรทุกของนั้นลงเรืออื่นที่มีใช่เรือไทย หรือเป็นของที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมประกาศยกเว้นให้บรรทุกโดยเรืออื่นได้ ทั้งนี้ไม่ว่าการส่งหรือส่งซื้อสิ่งของดังกล่าวจากต่างประเทศจะเป็นแบบ เอฟไอบี, ซีเอฟอาร์, ซีไอเอฟ หรือแบบอื่นใด

ในการส่งมอบงานตามสัญญาให้แก่ผู้ว่าจ้าง ถ้างานนั้นมีสิ่งของตามสัญญา ข้อ 19 ผู้รับจ้างจะต้องส่งมอบใบตราส่ง (Bill of Lading) หรือสำเนาใบตราส่งสำหรับของนั้นซึ่งแสดงว่าได้บรรทุกมาโดยเรือไทยหรือเรือที่มีสิทธิเช่นเดียวกับเรือไทยให้แก่ผู้ว่าจ้างพร้อมกับการส่งมอบงานด้วย

ในกรณีที่สิ่งของดังกล่าวไม่ได้บรรทุกจากต่างประเทศมายังประเทศไทยโดยเรือไทยหรือเรือที่มีสิทธิเช่นเดียวกับเรือไทย ผู้รับจ้างต้องส่งมอบหลักฐานซึ่งแสดงว่าได้รับอนุญาตจากสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีให้บรรทุกของโดยเรืออื่นได้ หรือหลักฐานซึ่งแสดงว่าได้ชำระค่าธรรมเนียมพิเศษเนื่องจากการไม่บรรทุกของโดยเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมการพาณิชย์นาวีแล้วอย่างใดอย่างหนึ่งแก่ผู้ว่าจ้างด้วย

ในกรณีที่ผู้รับจ้างไม่ส่งมอบหลักฐานอย่างใดอย่างหนึ่งดังกล่าวในสองวรรคข้างต้นให้แก่ผู้ว่าจ้าง แต่จะขอส่งมอบงานดังกล่าวให้ผู้ว่าจ้างก่อน โดยยังไม่รับชำระเงินค่าจ้าง ผู้ว่าจ้างมีสิทธิรับงานดังกล่าวไว้ก่อน และชำระเงินค่าจ้างเมื่อผู้รับจ้างได้ปฏิบัติถูกต้องครบถ้วนดังกล่าวแล้วได้

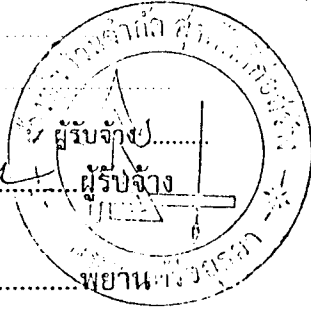
ข้อ 22. มาตรฐานฝีมือช่าง

ผู้รับจ้างตกลงเป็นเงื่อนไขสำคัญว่า ผู้รับจ้างจะต้องมีและใช้ผู้ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือช่าง จากกรมพัฒนาฝีมือแรงงาน กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม หรือผู้มีวุฒิปริญญาตรี ปวช. ปวส. และ ปวท. หรือเทียบเท่า จากสถาบันการศึกษาที่ ก.พ. รับรองให้เข้ารับราชการได้ ในอัตราไม่ต่ำกว่าร้อยละ - ของแต่ละสาขาช่าง แต่จะต้องมีช่างจำนวนอย่างน้อย 1 คน ในแต่ละสาขาช่าง ดังต่อไปนี้

- 22.1 นักโบราณคดี
- 22.2 สถาปนิก
- 22.3 ช่างศิลปกรรม
- 22.4 ช่างโยธา

(ลงชื่อ) (ศ.ผู้ว่าฯ น.วุฒิมหธิ).....ผู้ว่าจ้าง
 ผู้ว่าราชการจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
 (ลงชื่อ) พยาน

(ลงชื่อ) ผู้รับจ้าง
 (ลงชื่อ) พยาน

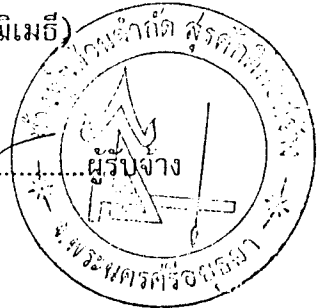

ผู้รับจ้างจะต้องจัดทำบัญชีแสดงจำนวนช่างทั้งหมดโดยจำแนกตามแต่ละสาขาช่างและระดับช่างพร้อมกับระบุรายชื่ช่างผู้ที่ผ่านการทดสอบมาตรฐานฝีมือช่าง หรือผู้มีวุฒิปับัตรดังกล่าวในวรรคแรกนำมาแสดงพร้อมหลักฐานต่าง ๆ ต่อคณะกรรมการตรวจการจ้าง หรือผู้ควบคุมงานก่อนเริ่มลงมือทำงานและพร้อมที่จะให้ผู้ว่าจ้างหรือเจ้าหน้าที่ของผู้ว่าจ้างตรวจสอบดูได้ตลอดเวลาการทำงานตามสัญญาของผู้รับจ้าง

สัญญานี้ทำขึ้นเป็นสองฉบับ มีข้อความถูกต้องตรงกัน คู่สัญญาได้อ่านและเข้าใจข้อความโดยละเอียดตลอดแล้ว จึงได้ลงลายมือชื่อ พร้อมทั้งประทับตรา (ถ้ามี) ไว้เป็นสำคัญต่อหน้าพยานและคู่สัญญาต่างยึดถือไว้ฝ่ายละหนึ่งฉบับ

(ลงชื่อ).....ผู้ว่าจ้าง
(ศาสตราจารย์พิเศษยุวัฒน์ วุฒิเมธี)

(ลงชื่อ).....ผู้รับจ้าง
(นายสุรศักดิ์ ธรรมธัช)

(ลงชื่อ).....พยาน
(นายณัฐพล ม่วงศรีเขียว)

(ลงชื่อ).....พยาน
(นางไพเราะ เพ็ญประไพ)

รายการประกอบแบบ และรายละเอียด

งานโบราณคดี ตำบลวัดมเหยงคณ์

1. รายละเอียดของงานที่จะดำเนินการจ้าง

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา มีความประสงค์จะดำเนินการขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดี เพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานตำบลวัดมเหยงคณ์ ดังรายการต่อไปนี้

- 1.1 ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3X3 เมตร จำนวน 3 หลุม
- 1.2 ขุดแต่งตำหนักและพื้นที่โดยรอบตามผังรูปแบบ พื้นที่ 7,500 ตารางเมตร
- 1.3 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังการขุดแต่งทั้งหมด
- 1.4 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด และแบบบูรณะโบราณสถานทั้งหมด

2. พื้นที่ดำเนินการ

ตำหนักมเหยงคณ์ ตำบลกะมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ขอบเขตของงาน

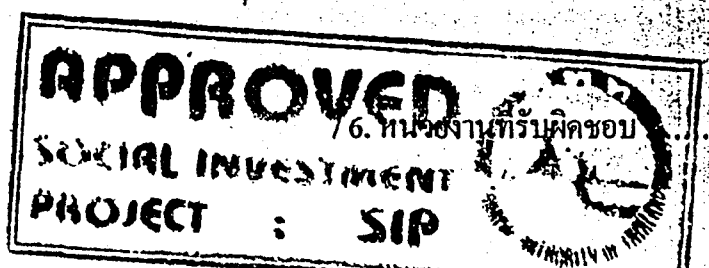
- 3.1 พื้นที่ปฏิบัติงานเป็นไปตามรายการประกอบแบบและผังรูปแบบ จำนวน 1 แผ่น
- 3.2 พื้นที่ปฏิบัติงานรวม 7,500 ตารางเมตร

4. วิธีปฏิบัติงานและข้อกำหนดต่าง ๆ

- 4.1 ให้ยึดถือตามมาตรฐานงานโบราณคดี ของสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 ตำบลโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร
- 4.2 สำหรับการดำเนินการทางโบราณคดีที่โบราณสถานแห่งนี้ มีงานที่ต้องเน้นเป็นพิเศษ คือ
 - 4.2.1 พื้นที่โดยรอบตำหนักวัดมเหยงคณ์ สันนิษฐานว่าน่าจะเป็นสิ่งมาวาสของวัดมเหยงคณ์ ซึ่งอาจจะมีอาคารที่สร้างด้วยไม้อยู่จำนวนมาก ดังนั้นการขุดแต่งพื้นที่รอบตำหนักวัดมเหยงคณ์ต้องดูแลร่องรอยผิวดิน (Feature) อย่างละเอียด

5. ระยะเวลาปฏิบัติงาน

ใช้เวลาปฏิบัติงานทั้งสิ้น จำนวน 210 วัน โดยผู้ว่าจ้างต้องเริ่มลงมือปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันลงนามในสัญญาจ้าง ตามรายละเอียดการแบ่งงวดงาน การจ่ายเงิน และกำหนดระยะเวลาทำงานของส่วนงานโบราณคดี ตำบลวัดมเหยงคณ์

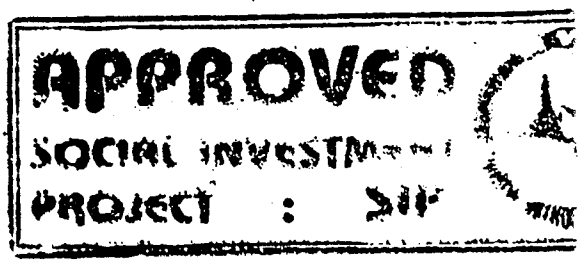

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- 6.1 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
- 6.2 อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
- 6.3 สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

7. ผลงานที่ต้องการเพื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามสัญญา

- 7.1 ขุดค้นทางโบราณคดีครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด
- 7.2 ขุดแต่งโบราณสถานแล้วเสร็จตามพื้นที่ที่กำหนดในผังรูปแบบ
- 7.3 รายงานการขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดีตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.4 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมดตามกำหนดและตามมาตรฐานงาน
- 7.5 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมทั้งหมดตามกำหนดและเป็นไปตามมาตรฐานโบราณคดี
- 7.6 รวบรวมโบราณวัตถุพร้อมบัญชีโบราณวัตถุมอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.7 รวบรวมฟิล์มสไลด์ รูปภาพ (จัดใส่อัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และอะเบียนฟิล์ม มอบราชการแล้วเสร็จ
- 7.8 ปฏิบัติงานอย่างอื่นแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ผังรูปแบบ รายการประกอบมาตรฐานงานโบราณคดี และทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติงานจนเรียบร้อย
- 7.9 ออกแบบเพื่อการบูรณะโบราณสถานที่พบทั้งหมด พร้อมประมาณราคากลางและรายการประกอบแบบบูรณะ

รายละเอียดการแบ่งงวดงาน

งานขุดแต่งและปรับปรุงสภาพแวดล้อมโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ วัดช้าง และตำหนักมเหยงคณ์
อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

(งานขุดแต่งออกแบบบูรณะโบราณสถานวัดมเหยงคณ์ วัดลีกาสมุด วัดช้าง และตำหนักมเหยงคณ์)

งวดที่ 1 เป็นจำนวนเงินร้อยละ 25 ของราคาค่าจ้าง เมื่อผู้รับจ้างปฏิบัติงานแล้วเสร็จภายใน 60 วัน นับจากวันเริ่มสัญญาจ้าง ดังรายละเอียดงานต่อไปนี้

วัดมเหยงคณ์

- ขุดแต่งกำแพงโคจรอบ พื้นที่ 1,240 ตารางเมตร
- ขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถและบ่อน้ำนอกกำแพงแก้วด้านทิศใต้ พื้นที่ 750 ตารางเมตร
- ขุดค้ำทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 2 หลุม

วัดลีกาสมุด

- ขุดแต่งพื้นที่เจดีย์ประธาน และวิหาร พื้นที่ 900 ตารางเมตร
- ขุดแต่งพื้นที่โคจรอบ (ส่วนที่เหลือทั้งหมด) พื้นที่ 1,800 เมตร
- ขุดค้ำทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

วัดช้าง

- ขุดแต่งพื้นที่เจดีย์ประธานอุโบสถและเจดีย์ราย 3 องค์ พื้นที่ 2,400 ตารางเมตร
- ขุดแต่งพื้นที่ในเขตกำแพงวัด พื้นที่ประมาณ 7,800 ตารางเมตร
- ขุดค้ำทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 2 หลุม

ตำหนักมเหยงคณ์

- ขุดแต่งพื้นที่โคจรอบตำหนัก พื้นที่ประมาณ 5,000 ตารางเมตร
- ขุดค้ำทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 2 หลุม

งวดที่ 2 เป็นจำนวนเงินร้อยละ 25 ของราคาค่าจ้าง เมื่อผู้รับจ้างปฏิบัติงานแล้วเสร็จภายใน 120 วัน นับจากวันเริ่มสัญญาจ้าง ดังรายละเอียดงานต่อไปนี้

วัดมเหยงคณ์

- ขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงแก้วพระอุโบสถและบ่อน้ำนอกกำแพงแก้วด้านทิศใต้ แล้วเสร็จ
- ขุดแต่งปรับพื้นที่ภายในและภายนอกกำแพงวัด พื้นที่ 8,520 ตารางเมตร
- ขุดค้ำทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

วัดลีกาสมุด

- ขุดแต่งพื้นที่โคจรอบ แล้วเสร็จ

APPROVED
SOCIAL INVESTMENT
PROJECT : SIK

วัดข้าง

- ขุดแต่งพื้นที่ที่เกือในเขตกำแพงวัดด้านที่เกือ จำนวน 7,800 ตารางเมตร และขุดแต่งภายนอกเขตวัด จำนวน 7,000 ตารางเมตร
- ขุดคั่นทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

ตำหนักมเหยงคณ์

- ขุดแต่งพื้นที่โดยรอบตำหนัก แล้วเสร็จ
- ขุดคั่นทางโบราณคดี ขนาด 3 x 3 เมตร จำนวน 1 หลุม

งวดที่ 3

เป็นจำนวนเงินร้อยละ 25 ของราคาค่าจ้าง เมื่อผู้รับจ้างปฏิบัติงานแล้วเสร็จภายใน 180 วัน นับจากวันเริ่มสัญญาจ้าง ดังรายละเอียดงานต่อไปนี้

วัดมเหยงคณ์

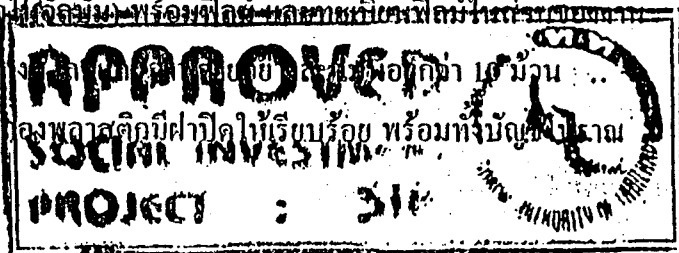
- ขุดแต่งปรับพื้นที่ภายในและภายนอกกำแพงวัดแล้วเสร็จ
- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด

วัดสีกาสมุด

- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
- ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของ โบราณสถานทั้งหมด
- รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วนของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า 10 ม้วน
- รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชีโบราณวัตถุ
- ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เขียนเล่มปกแข็ง)
- ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและมาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ

วัดข้าง

- ขุดแต่งพื้นที่นอกเขตกำแพงวัด แล้วเสร็จ
- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
- ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของ โบราณสถานทั้งหมด
- รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วนของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า 10 ม้วน
- รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชีโบราณวัตถุ

- ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เขียนเล่มปกแข็ง)
- ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและมาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ

ตำแหน่งนายกเทศมนตรี

- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
- ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด
- รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วนของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า 10 ม้วน
- รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชีโบราณวัตถุ
- ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เขียนเล่มปกแข็ง)
- ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและมาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ

งวดที่ 4

เป็นจำนวนเงินร้อยละ 25 ของราคาค่าจ้าง เมื่อผู้รับจ้างปฏิบัติงานแล้วเสร็จภายใน 210 วัน นับจากวันเริ่มสัญญาจ้าง ดังรายละเอียดงานต่อไปนี้

ตำแหน่งนายกเทศมนตรี

- ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมด
- ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด
- รวบรวมสไลด์ภาพถ่าย (บรรจุในอัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์มในส่วนของงานโบราณคดีทั้งหมด โดยจะต้องส่งสไลด์และภาพถ่ายอย่างละไม่น้อยกว่า 10 ม้วน
- รวบรวมโบราณวัตถุบรรจุในกล่องพลาสติกมีฝาปิดให้เรียบร้อย พร้อมทั้งบัญชีโบราณวัตถุ
- ทำรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี ต้นฉบับ 1 เล่ม สำเนา 30 เล่ม (เขียนเล่มปกแข็ง)
- ปฏิบัติงานโบราณคดีแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามผังรูปแบบ รายการประกอบแบบและมาตรฐานงานโบราณคดีทุกประการ
- ทำแบบบูรณะโบราณสถานของทุกวัด แล้วเสร็จ

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ ๑ พระนครศรีอยุธยา

สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ

กรมศิลปากร

1. การดำเนินงานทั่วไป

1.1 การปฏิบัติงานโบราณคดีต้องเป็นไปตามรูปแบบและรายการซึ่งคู่สัญญาทั้งสองฝ่ายได้ลงนามกำกับ และถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของสัญญา

รูปแบบ หมายถึง แบบ แผนผัง ตลอดจนรายละเอียดและรายการต่างๆ ที่ปรากฏอยู่ในแบบพิมพ์ทั้งหมด

รายการ หมายถึง ข้อกำหนดรายการละเอียดเกี่ยวกับงานโบราณคดีที่ไม่ได้มีปรากฏอยู่ในรูปแบบ

1.2 ผู้รับจ้างรับรองว่าได้ตรวจสอบรูปแบบและรายการ โดยละเอียดถี่ถ้วนและเข้าใจความหมายโดยแจ่มแจ้ง ทุกประการแล้ว จึงได้ลงนามในสัญญา ถ้าปรากฏว่ามีการขัดแย้งกันหรือสงสัยจะคลาดเคลื่อนหรือไม่ละเอียด หรือด้อยค่าในรูปแบบและรายการเกิดมีปัญหขึ้น ผู้รับจ้างต้องเสนอขอความเห็นชอบหรือคำวินิจฉัย ต่อผู้ว่าจ้างเสียก่อน โดยผู้ว่าจ้างจะถือความถูกต้องตามสัญญาและประโยชน์ต่อวิชาโบราณคดี และความเหมาะสม เป็นหลักในการวินิจฉัยชี้ขาด

1.3 ข้อขัดแย้งที่ปรากฏในรูปแบบต่อรูปแบบ หรือรายการต่อรายการ ให้ถือตามเงื่อนไขที่กำหนดไว้ เฉพาะงาน หรือสิ่งที่ดีกว่าและเป็นประโยชน์ต่องานโบราณคดีเป็นหลักในการปฏิบัติ

1.4 ข้อขัดแย้งที่ปรากฏระหว่างรูปแบบกับรายการ ให้ถือตามรายการเป็นหลักในการปฏิบัติ ทั้งนี้ยกเว้น กรณีที่คลาดเคลื่อน

1.5 สิ่งใดที่ปรากฏในรูปแบบรายการขัดแย้งกับหนังสือสัญญาข้างมหา ให้ถือตามหนังสือสัญญาข้างเป็น หลักในการปฏิบัติ

1.6 สิ่งใดที่มีได้กล่าวไว้ในรูปแบบหรือรายการ แต่เป็นส่วนที่จำเป็นจะต้องกระทำให้งานสำเร็จ บริบูรณ์และเป็นประโยชน์ต่อวิชาการโบราณคดีให้ถือเป็นส่วนที่ผู้รับจ้างต้องดำเนินการด้วย โดยผู้รับจ้างจะต้อง ชุมทำงานนั้น ๆ โดยไม่คิดเงินเพิ่มอีกแต่อย่างใด

1.7 ค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในระหว่างดำเนินการ เช่น ประปา ไฟฟ้า และการตรวจสอบการวิเคราะห์ทาง วิทยาศาสตร์อื่น ๆ เป็นหน้าที่ของผู้รับจ้างจะต้องคิดต่อและออกค่าใช้จ่ายเองทั้งสิ้น

1.8 กรณีการขุดค้นและขุดแต่งโบราณสถาน ผู้รับจ้างจะต้องดำเนินการค้าขันธ์ เสริมความมั่นคงต่อ โบราณสถานให้อยู่ในสภาพแข็งแรงเสียก่อน เพื่อไม่ให้เกิดอุบัติเหตุและความเสียหายต่อโบราณสถานของชาติและผู้ ปฏิบัติงาน

1.9 ผู้รับจ้างต้องเป็นผู้รับผิดชอบโดยตรงทุกกรณีต่อความเสียหายใด ๆ ที่เกิดต่อโบราณสถานทรัพย์สิน ใกล้เคียงหรือทรัพย์สินของบุคคลภายนอก หรืออุบัติเหตุที่เกิดแก่บุคคลใด เนื่องจากการดำเนินการก่อสร้างตาม สัญญา

1.10 ผู้รับจ้างต้องจัดทำสำนักงานและอาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์ในสถานที่ปฏิบัติงานให้มีขนาดเหมาะสมต่อการปฏิบัติงาน และการตรวจติดตามงานของผู้ว่าจ้าง และให้จัดทำป้ายประกาศขนาด 1.20 X 2.40 เมตร แสดงรายละเอียดเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามที่ผู้ว่าจ้างกำหนดให้

อนึ่ง ผู้ว่าจ้างไม่อนุญาตให้มีการก่อสร้างที่พักคนงานในพื้นที่โบราณสถานและแหล่งโบราณคดี แต่หากมีความจำเป็นต้องมีที่พักสำหรับผู้ทำหน้าที่เฝ้าสำนักงานและอาคารเก็บวัสดุอุปกรณ์ให้ขออนุญาตจากผู้ว่าจ้างก่อน ซึ่งผู้ว่าจ้างจะพิจารณาตามที่ผู้ว่าจ้างกำหนดให้

1.11 ระหว่างปฏิบัติงานผู้รับจ้างต้องดูแลพื้นที่ทำงานให้อยู่ในสภาพเรียบร้อยปลอดภัยถูกสุขลักษณะและทำความสะอาดพื้นที่ทำงานให้สะอาดเรียบร้อยตลอดเวลา

2. บุคลากรที่จำเป็นต่อการปฏิบัติงานโบราณคดี

2.1 การดำเนินงานด้านโบราณคดีผู้รับจ้างจะต้องมีนักโบราณคดีปฏิบัติหน้าที่ประจำในภาคสนามทำหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานให้เป็นไปตามกระบวนการเก็บข้อมูลทาง โบราณคดีและเป็นผู้ศึกษาวิเคราะห์และเขียนรายงานการขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดี

นักโบราณคดี หมายถึง ผู้ที่สำเร็จการศึกษาขั้นต่ำในระดับปริญญาตรี มีวุฒิการศึกษาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) ด้านโบราณคดี

2.2 ในงานขุดแต่งโบราณสถาน ผู้รับจ้างอาจจะมีบุคลากรต่อไปนี้ ทำหน้าที่ควบคุมการปฏิบัติงานขุดแต่งโบราณสถานและเขียนรายงานการขุดแต่งทางโบราณคดี คือ

2.2.1 ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี วุฒิ ศศ.บ (ประวัติศาสตร์ศิลปะ , ประวัติศาสตร์ , มนุษยวิทยา, วัฒนธรรม) หรือ วุฒิ ศบ. (ประวัติศาสตร์) ที่มีประสบการณ์ในการทำงานในฐานะผู้ช่วยนักโบราณคดี เคยผ่านงานการขุดค้นหรือขุดแต่งโบราณสถานมาแล้วอย่างน้อย 4 แห่ง โดยต้องมีใบรับรองการผ่านงานจากส่วนราชการผู้ว่าจ้างมาแสดง หรือ

2.2.2 ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรีทุกสาขา ที่มีประสบการณ์การทำงานในฐานะผู้ช่วยนักโบราณคดี เคยผ่านงานการขุดค้นหรือขุดแต่งโบราณสถานมาแล้วอย่างน้อย 6 แห่ง โดยต้องมีใบรับรองการผ่านงานจากส่วนราชการผู้ว่าจ้างมาแสดง

2.3 กรณีที่บุคลากรตามข้อ 2.1 และ 2.2 ไม่สามารถอยู่ปฏิบัติหน้าที่ในภาคสนามได้ตลอดเวลา ผู้ว่าจ้างต้องจัดหาผู้ช่วยนักโบราณคดี ซึ่งจบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ทุกสาขา) เป็นผู้ปฏิบัติงานแทนได้เป็นครั้งคราว แต่จะต้องไม่เกิน 7 วัน ต่อเดือน

2.4 บุคลากรตามข้อ 2.1 หรือ 2.2 ให้มีไม่ต่ำกว่า 1 คน ส่วนบุคลากรตามข้อ 2.3 จะมีหรือไม่ ขึ้นอยู่กับบุคลากรตามข้อ 2.1 หรือ 2.2 ว่าสามารถอยู่ปฏิบัติงานภาคสนามได้ตลอดเวลาหรือไม่

2.5 หากจำเป็นผู้รับจ้างจะต้องจัดหาบุคลากรสาขาอื่นที่สามารถปฏิบัติงานเฉพาะทางเข้าร่วมทำงานเพื่อส่งเสริมคุณภาพของงานโบราณคดีให้ดียิ่งขึ้น เช่น นักประวัติศาสตร์ศิลปะ สถาปนิก นักประวัติศาสตร์ สถาปัตยกรรม นักวิชาการช่างศิลป์ ช่างศิลปกรรม ช่างสำรวจ เป็นต้น ทั้งนี้ผู้ควบคุมงานโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตรวจการจ้างจะเป็นผู้พิจารณาสั่งการ

2.6 ผู้รับจ้างต้องแจ้งรายชื่อ วุฒิการศึกษา และใบรับรองการทำงานของบุคลากรที่จะปฏิบัติงานในภาคสนามตามข้อ 2.1 หรือ 2.2 และ 2.3 (ถ้ามี) ให้ผู้ว่าจ้างทราบในวันขึ้นของสถาปัตยกรรม

2.7 ผู้รับจ้างจะต้องจัดหาบุคลากรทั้งระดับฝีมือและคนงานที่มีความรู้ความสามารถ มีความชำนาญในการปฏิบัติงานโบราณคดีโดยเฉพาะ และต้องจัดทำให้เพียงพอเพื่อให้งานดำเนินงานได้ทันเวลา ถ้าผู้ว่าจ้างเห็นว่าบุคลากรคนใดของผู้รับจ้างไร้ฝีมือ ประสิทธิภาพไม่เหมาะสม ผู้ว่าจ้างมีอำนาจขอให้เปลี่ยนบุคลากรผู้นั้น โดยผู้รับจ้างจะต้องหาคนใหม่มาทดแทนโดยเร็ว ส่วนการแก้ไขหรือเวลาที่เสียไปเพราะการนี้ ผู้รับจ้างจะถือเป็นข้ออ้างสำหรับเรียกร้องค่าเสียหายหรือขยายกำหนดเวลาทำงานให้แล้วเสร็จต่อไปอีกไม่ได้

หมายเหตุ นักโบราณคดี 2.1 และผู้ที่ทรงราชการอนุโลมให้ทำหน้าที่เสมือนนักโบราณคดีได้ทမ်းข้อ 2.2 นี้ ตามปกติคือจะใช้ 1 คน ต่อ 1 กิจกรรม แต่หากพื้นที่ปฏิบัติงานอยู่ใกล้กัน สามารถเดินทางไปดูงานได้สะดวก ผู้ว่าจ้างโดยคณะกรรมการตรวจการจ้างอาจจะอนุญาตให้ใช้บุคลากรดังกล่าวรับผิดชอบมากกว่า 1 กิจกรรมก็ได้ แต่ไม่ควรเกิน 2 กิจกรรมในเวลาเดียวกัน

3. ข้อปฏิบัติขั้นเตรียมการ

3.1 ผู้รับจ้างจะต้องบันทึกสภาพพื้นที่ที่วางแผนเป็นสายลักษณะอักษรและภาพของละเอียดทุกแห่งทุกมุมก่อนที่จะดำเนินการใด ๆ

3.2 ผู้รับจ้างต้องดำเนินการลาดวาง ทำความสะอาดพื้นที่ทำงานเดิมพื้นที่ ดับไม้ยืนต้นตามปกติจะต้องรักษาไว้ หากต้นไม้ใดกีดขวางการปฏิบัติงานจนจำเป็นต้องตัดออก หรือหากต้นไม้จะก่อให้เกิดอันตรายต่อโบราณสถาน แหล่งโบราณคดีและผู้ปฏิบัติงาน ให้ปรึกษาผู้ควบคุมงานก่อนทุกครั้ง

3.3 ระหว่างการลาดวาง และหลังการลาดวางให้บันทึกภาพอีกครั้งหนึ่ง

3.4 ต้องทำผังสภาพโบราณสถาน และแหล่งโบราณคดีก่อนจะขุดค้นและขุดแต่งอย่างละเอียด ทั้งผังด้านราบและผังด้านตั้ง (ให้ดูข้อกำหนดและรายละเอียดของงานประกอบ ซึ่งบางกรณีอาจจะไม่ได้กำหนดให้ทำก็ได้)

4. การวางผังหลุมขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดี

4.1 ต้องมีการกำหนดผังหลุมขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดีให้ชัดเจน และต้องกรอขุดหลุมพื้นที่ปฏิบัติงานทั้งหมด โดยปกติผู้ว่าจ้างกำหนดให้ใช้ระบบการวางผังสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Grid System) โดยมีขนาดที่เหมาะสมกับพื้นที่ปฏิบัติงาน หากจะกำหนดผังหลุมขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดีเป็นระบบอื่นต้องปรึกษากับผู้ควบคุมงานก่อน

การวางผังหลุมนั้นต้องมีจุดกำหนดเขตตัวของผังทั้งหมดโดยทำหมุดถาวรฝังไว้ ส่วนผังหลุมทำหมุดเคลื่อนหรือไม้ไผ่ทุกตำแหน่ง สามารถใช้ตรวจสอบการปฏิบัติงานได้ตลอดระยะเวลาปฏิบัติงาน แต่ทั้งนี้ต้องไม่กีดขวางการปฏิบัติงานหรือรถ

4.2 การเลือกตำแหน่งหลุมขุดค้นทางโบราณคดี ให้ผู้รับจ้างปรึกษากับนักโบราณคดีผู้ควบคุมงาน

5. วิธีการขุดค้น และขุดแต่งทางโบราณคดี

5.1 การขุดค้นและขุดแต่งทางโบราณคดี ต้องปฏิบัติตามเทคนิควิชาการโบราณคดีโดยเคร่งครัด

5.2 ต้องเก็บโบราณวัตถุที่พบในชั้นดินอย่างละเอียด ซึ่งบางกรณีจะต้องร่อนดินเพื่อเก็บโบราณวัตถุขนาดเล็กด้วย

5.3 การขุดค้นและขุดแต่ง ให้ขุดตามระดับชั้นดินสมมุติลึกครั้งละไม่เกิน 10 เซนติเมตร และ/หรือ ขุดค้นตามระดับชั้นดินธรรมชาติแล้วแต่กรณี สำหรับงานขุดแต่งโบราณสถานให้ขุดจนถึงระดับพื้นใช้งานเดิมสำหรับการขุดค้นทางโบราณคดีให้ขุดจนถึงระดับที่ไม่พบโบราณวัตถุ (Sterile)

5.4 ในการขุดแต่งโบราณสถาน ให้มีการขุดหลุมตรวจสอบการวางรากฐานของโบราณสถานทุกองค์ทุกหลัง ขนาดไม่ต่ำกว่า 1x1 เมตร หากพบว่ามี การก่อสร้างทับซ้อนกันหลายครั้ง ให้ใช้ดินงานก่อสร้างครั้งสุดท้ายหรือครั้งที่มีหลักฐานสำคัญมากกว่าเป็นหลักในการขุดแต่ง แต่จะต้องทำการขุดแต่งศึกษาลักษณะทางสถาปัตยกรรมของสมัยที่ถูกทับซ้อนจนได้ข้อมูลพอที่จะทำแบบสันนิษฐานได้ทุกสมัย แต่การกระทำดังกล่าวต้องไม่ก่อให้เกิดอันตรายต่อหลักฐานทางโบราณคดีทุกสมัยด้วย ทั้งนี้ให้อยู่ในดุลยพินิจของนักโบราณคดี ผู้ควบคุมงานเป็นผู้พิจารณาสั่งการ

5.5 การเก็บข้อมูลทางโบราณคดี ต้องมีการบันทึกอย่างละเอียดเป็นลายลักษณ์อักษร แผนผังและภาพถ่ายโดยต้องมีการออกแบบฟอร์มต่างๆ เพื่อช่วยในการบันทึกตามความเหมาะสมกับลักษณะงานและหลักฐานทางโบราณคดี โดยต้องมีแบบบันทึกอย่างน้อยดังต่อไปนี้

- บันทึกประจำวัน (Diary Record)
- บัญชีโบราณวัตถุชิ้นสำคัญ (Small Finds List)
- บัญชีของที่พบ (Bag List)
- แบบบันทึกภาพถ่าย (Photo List)

สำหรับการขุดค้นทางโบราณคดีให้เพิ่มแบบฟอร์มต่อไปนี้

- แบบบันทึกการปฏิบัติงานขุดค้นแต่ละระดับ
- แบบบันทึกหลักฐานประกอบ Feature

หรือแบบฟอร์มอย่างอื่นที่นักโบราณคดีผู้ควบคุมงานเห็นว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการบันทึกหลักฐานทางโบราณคดีแต่ละประเภท

5.6 การปฏิบัติงานทางโบราณคดีต้องทำอย่างระมัดระวัง ต้องสังเกตดูความเปลี่ยนแปลงของหลักฐานอย่างละเอียด และให้เก็บตัวอย่างโบราณวัตถุบางประเภทอย่างถูกวิธี เพื่อการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ในกรณีจำเป็น

5.7 โบราณวัตถุชิ้นสำคัญให้ทำความสะอาดด้วยวิธีที่เหมาะสมกับวัสดุแต่ละชนิด แล้วบันทึกข้อมูลเกี่ยวกับการพบเป็นอักษรย่อด้วยขนาดที่เหมาะสมกับวัตถุในตำแหน่งที่ไม่รบกวนสาระสำคัญของ โบราณวัตถุด้วยหมึกที่ไม่ลบเลือนง่ายนัก โดยให้ประกอบด้วยสาระสำคัญอย่างน้อยดังนี้

- แหล่งโบราณวัตถุที่พบ

- ปีที่พบ

- ตำแหน่งที่พบ

การนำเหล็กเส้นมูลเดี่ยวกับการพบดังกล่าว หากไม่สามารถหาตำแหน่งที่เหมาะสมหรือพิจารณาแล้วไม่เหมาะสมที่จะเขียนลงจากเนื้อโบราณวัตถุให้เขียนลงแผ่นพลาสติกหรือโลหะผูกติดไว้ก็ได้

5.8 โบราณวัตถุชิ้นสำคัญที่บอบบาง หรือประณีตใช้กระดาษหรือผ้าที่อ่อนนุ่มหุ้มไว้ แล้วเก็บใส่ภาชนะที่เหมาะสม

5.9 โบราณวัตถุและชิ้นส่วนโบราณสถานที่พบจากการปฏิบัติงานทางโบราณคดี ให้ทำความสะอาดและเก็บรักษาไว้ในถุงพลาสติก ถุงผ้า ก่อ่ง หรือภาชนะอื่นอย่างเหมาะสม เมื่อศึกษาวิเคราะห์แล้ว ให้ทำทะเบียนโบราณวัตถุมอบให้กรมศิลปากร ส่วนอิฐศิลาแลงหรือส่วนประกอบซึ่งเป็นวัสดุก่อสร้างของโบราณสถานต่าง ๆ ให้แยกประเภท แยกขนาด ทำความสะอาดแล้วเก็บรักษาไว้ในพื้นที่ปฏิบัติงานให้เป็นระเบียบ โดยไม่กีดขวางการทำงานและไม่รบกวน เพื่อเตรียมไว้ใช้ในการบูรณะต่อไป

5.10 ต้องศึกษาวิเคราะห์โบราณสถาน และโบราณวัตถุที่พบจากการปฏิบัติงานทั้งหมด

5.11 ต้องศึกษาวิเคราะห์ชั้นดินทางโบราณคดี และให้เก็บตัวอย่างดินเพื่อการวิเคราะห์ทางวิทยาศาสตร์ ถ้าจำเป็น

5.12 การทำผังชั้นดินทางโบราณคดีให้ทำทั้ง 4 ด้าน ลงในกระดาษฟิล์มเขียนแบบขนาด A4 หรือ A3 ตามความเหมาะสม

5.13 ดิน อิฐหัก กระเบื้อง เศษวัสดุสิ่งของต่าง ๆ ที่ไร้ประโยชน์ให้นำไปปรับถมพื้นที่บริเวณพื้นที่ทำงานหรือขนย้ายออกจากพื้นที่ในที่กำหนดไว้ในระยะทางไม่เกิน 5 กิโลเมตร หรือให้เผาทำลาย หรือจัดการอย่างใดอย่างหนึ่งนั้น ให้อยู่ในดุลยพินิจของนักโบราณคดีผู้ควบคุมงานจะเป็นผู้สั่งการ ซึ่งค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นกรณีนี้เป็นความรับผิดชอบของผู้ว่าจ้าง

5.14 วิธีปฏิบัติด้านเทคนิควิชาการ หรือการปฏิบัติงานอื่นใดนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ แต่เป็นประโยชน์ต่องานวิชาการโบราณคดีและต่อราชการ ให้อยู่ในดุลยพินิจของนักโบราณคดีผู้ควบคุมงาน หรือกรรมการตรวจการจ้าง

๘. การเขียนรายงานทางโบราณคดี

- คำนำ

- สารบัญ

- สารบัญภาพถ่าย

- สารบัญภาพลายเส้น

- สารบัญแผนผัง

- บทนำ ความเป็นมาของโครงการ

- บทที่ 1 การดำเนินงานขุดแต่งโบราณสถานและการขุดค้นทางโบราณคดี

- 1.1 ที่ตั้ง
- 1.2 ประวัติการทำงานที่ผ่านมา
- 1.3 สภาพปัจจุบันของโบราณสถาน
- 1.4 การวางผังหลุมขุดค้นขุดแต่งทางโบราณคดี
- 1.5 เทคนิคการขุดแต่ง โบราณสถาน
- 1.6 เทคนิคการขุดค้นทาง โบราณคดี
- 1.7 การเก็บหลักฐานและการบันทึกข้อมูล

- บทที่ 2 โบราณสถานภายหลังการขุดแต่ง

- 2.1 สภาพโดยทั่วไปและลักษณะแผนผัง (ภาพโดยรวม)
- 2.2 ลักษณะโบราณสถานหลังการขุดแต่ง (รายละเอียดของโบราณสถานแต่ละองค์/หลัง)
 - 2.2.1 เจดีย์
 - 2.2.3 วิหาร ฯลฯ
- 2.3 เทคนิคการก่อสร้าง
(ข้อ 2.3 อาจจะแทรกอยู่ในการอธิบายโบราณสถานแต่ละองค์/หลัง ก็ได้)

- บทที่ 3 โบราณวัตถุที่พบจากการขุดแต่ง

- 3.1 โบราณวัตถุที่เป็นส่วนประกอบทางสถาปัตยกรรม
 - 3.1.1 ประเภทดินเผา
 - 3.1.2 ประเภทปูนปั้น
 - 3.1.3 ประเภทโลหะ
 - สำริด
 - เหล็ก
 - ตะกั่ว ฯลฯ
 - 3.1.4 ประเภทไม้
 ฯลฯ
- 3.2 โบราณวัตถุที่เป็นรูปเคารพทางศาสนา
 - 3.2.1 พระพุทธรูปประจำศาสนสถาน
 - 3.2.2 พระพุทธรูปบูชา
 - สำริด
 - ปูนปั้น
 - ดินเผา

3.2.3 พระพิมพ์

- คินคา
- จีน
- ลาว
- ฯลฯ

3.2.4 รูปเคารพในศาสนาอื่น

- คริสต์
- พราหมณ์
- ฯลฯ

3.2.5 อื่น ๆ

3.3 โบราณวัตถุประเภทเครื่องมือเครื่องใช้

3.3.1 เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำมาจากโลหะ

- เหล็ก
- ลาว
- ฯลฯ

3.3.2 เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำมาจากดินเผา

3.3.3 เครื่องมือเครื่องใช้ที่ทำมาจากไม้

3.4 โบราณวัตถุประเภทอาวุธ

3.5 โบราณวัตถุเกี่ยวกับโลหะรวม

3.6 ภาชนะดินเผาในประเทศ

3.6.1 ภาชนะดินเผาพื้นเมือง

- เนื้อดิน
- เนื้อหิน

3.6.2 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาแม่น้ำน้อย

3.6.3 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาบ้านบางปูน

3.6.4 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาสุโขทัย

3.6.5 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาภาคเหนือ

3.6.6 ภาชนะดินเผาจากแหล่งเตาเผาภาคอีสาน

ฯลฯ

3.7 ภาชนะดินเผาต่างประเทศ

- เครื่องถ้วยจีน
- เครื่องถ้วยญี่ปุ่น

- เครื่องถ้วยเวียดนาม

ฯลฯ

3.8 โบราณวัตถุอื่น ๆ

- บทที่ 4 การขุดค้นทางโบราณคดี

อธิบายเหตุผล วัตถุประสงค์ เป้าหมายของการขุดค้นโดยภาพรวม

4.1 หลุมขุดค้น

- ชั้นดินธรรมชาติ
- ชั้นดินทางโบราณคดี (วัฒนธรรม)
- โบราณวัตถุแบ่งตามชั้นดินสมมุติ
- โบราณวัตถุแบ่งตามชั้นวัฒนธรรม (แบ่งประเภทตามโบราณวัตถุที่ได้จากการขุดแต่ง)
- บทวิเคราะห์แปลความ
- สรุป

4.2 หลุมขุดค้น

4.3 สรุป

- บทที่ 5 การศึกษาวิเคราะห์เปรียบเทียบ

5.1 ด้านประวัติศาสตร์โบราณคดี

5.2 รูปทรงสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม

- บทที่ 6 สรุป

- เจริญรอด (อาจจะนำไปไว้ในบทก็ได้)

- บรรณานุกรม

- ภาพถ่าย (อาจจะจัดแบบแทรกในเนื้อหาก็ได้)

- ภาพลายเส้น (อาจจะจัดแบบแทรกในเนื้อหาก็ได้)

- แผนผัง

- ภาคผนวก 1 การศึกษาออกแบบเพื่อการบูรณะ (ถ้าหากสัญญาจ้างนั้นกำหนดไว้ให้ทำรายการนี้ด้วย)

ฯลฯ

7. การทำผังโบราณสถานสภาพก่อนขุดแต่งและหลักการขุดแต่ง

7.1 การทำผังโบราณสถานก่อนการขุดแต่ง ต้องประกอบด้วยผังบริเวณ ผัง โบราณสถานทุกองค์ ซึ่งแสดงผังด้านราบและรูปตั้งทั้งสี่ด้าน ตามสภาพและลักษณะจริง

7.2 การทำผังโบราณสถานหลังขุดแต่ง ต้องประกอบด้วยรายละเอียดเช่นเดียวกับผังโบราณสถาน สภาพก่อนขุดแต่ง

7.3 ต้องทำแบบชั้นส่วนทางสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมที่พบจากการขุดแต่ง (หรือที่หลุดร่วงลงมา จากที่ตั้งแล้ว) ด้วย โดยให้ระบุว่าคือชิ้นส่วนของอะไร หรือพบบริเวณใด

7.4 ต้องทำแบบขยายองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรม เช่น ชู่ม ประตู หน้าต่าง หน้าบัน เสา ฐาน ลวดลายปูนปั้น จิตรกรรม ฯลฯ ให้อยู่ในดุลยพินิจของนักโบราณคดีผู้ควบคุมงานเป็นผู้สั่งการ

7.5 การเขียนแบบโบราณสถานทุกชนิด ให้เขียนลงฟิล์มเขียนแบบขนาดไม่ต่ำกว่า A1

7.6 แบบโบราณสถานองค์เดียวกัน ให้เขียนด้วยมาตราส่วนเดียวกัน ทั้งสภาพก่อนขุดแต่ง สภาพหลังขุดแต่ง แบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม และแบบเพื่อการบูรณะ

7.7 กำหนดมาตราส่วนให้เหมาะสมกับขนาดกระดาษ แต่โดยทั่วไปไม่ควรใช้มาตราส่วนเล็กกว่า 1 : 75

8. การทำแบบสันนิษฐาน (วิเคราะห์) ทางสถาปัตยกรรม

8.1 การทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรม ต้องประมวลจากหลักฐานที่เหลือติดกับที่และชิ้นส่วนที่พบเพิ่มเติมจากการขุดแต่งทางโบราณคดี หลักฐานที่เก็บรวบรวมไว้แล้วก่อนหน้านั้น ประกอบด้วยการศึกษาวิเคราะห์วิวัฒนาการด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ

8.2 หากโบราณสถานมีการสร้างทับซ้อนหลายสมัย ต้องทำแบบสันนิษฐานทุกสมัย ความสมบูรณ์ในการสันนิษฐานขึ้นอยู่กับหลักฐานหรือรายละเอียดของลวดลายเครื่องประดับต่าง ๆ ทางโบราณคดี และการศึกษาด้านประวัติศาสตร์ศิลปะ

8.3 ต้องแสดงทั้งผังด้านราบและด้านตั้ง ผังด้านตั้งนั้นต้องมีจำนวนและรายละเอียดที่เหมาะสมกับโบราณสถานแต่ละองค์

8.4 ต้องมีแบบขยายองค์ประกอบทางสถาปัตยกรรมส่วนต่าง ๆ ที่จำเป็น

8.5 กระดาษมาตราส่วนและมาตรฐานอย่างอื่นให้เป็นไปตามมาตรฐานการทำผังสภาพโบราณสถาน และหลังการขุดแต่ง

8.6 การทำแบบหรือรายละเอียดเพิ่มเติมนอกเหนือจากนี้ อันจะเป็นประโยชน์ต่องานวิชาการ หรือกรณีข้อมูลไม่เพียงพอต่อการสันนิษฐานรูปสมบูรณ์ทางสถาปัตยกรรมได้นั้น ให้คณะกรรมการตรวจการจ้างเป็นผู้มีความเห็นชี้ขาด

9. การทำผังรูปแบบเพื่อการบูรณะ

9.1 โบราณสถานที่มีการสร้างทับซ้อน ต้องให้ความสำคัญต่อโบราณสถานทุกสมัยโดยให้พิจารณาหาแนวทางอนุรักษ์หรือเสริมความมั่นคงไว้ทุกสมัย แต่ในที่สุดต้องเลือกว่าสมัยใดจะทำการบูรณะให้เห็นเด่นชัดมากที่สุด ซึ่งส่วนมากมักจะยึดสมัยหลังสุด

9.2 ต้องทำรูปแบบเพื่อการบูรณะโบราณสถานทุกหน่วยที่พบจากการขุดแต่ง

9.3 การกลั่นแกล้งเพื่อการบูรณะ ให้ใช้ระยะเวลาด้วยรูปแปลน และรูปด้านทุกด้าน ซึ่งแต่ละหน่วยต้องประกอบด้วย

9.3.1 แบบด้านวิศวกรรม

9.3.2 แบบเพื่อการบูรณะ

9.3.3 แผนขยายส่วนที่จำเป็น

9.4 การออกแบบเพื่อการบูรณะ ให้ถือปฏิบัติตามระเบียบกรมศิลปากร ว่าด้วยการอนุรักษ์โบราณสถาน พ.ศ. 2528 เป็นหลัก โดยให้เสนอหลักการ เหตุผล หรือทฤษฎีที่ยึดถือในการออกแบบเป็นเอกสารประกอบไว้ด้วย

9.5 เขียนแบบฟิล์มเขียนแบบ ขนาด A1 มาตรฐานให้พิจารณาให้เหมาะสมกับขนาดและรายละเอียดของโบราณสถานแต่ละแห่ง และโดยปกติโบราณสถานหลังเดียวกันให้เขียนด้วยมาตรฐานเดียวกัน

9.6 จัดทำรายการประกอบแบบการบูรณะ

9.7 จัดทำประมาณการค่าใช้จ่ายบูรณะ

รายการประกอบแบบ และรายละเอียด

งานโบราณคดี วัดมเหยงคณ์

1. รายละเอียดของงานที่จะดำเนินการจ้าง

สำนักงาน โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา มีความประสงค์จะดำเนินการ ขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดี เพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานวัดมเหยงคณ์ ดังรายการต่อไปนี้

- 1.1 ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3X3 เมตร จำนวน 3 หลุม
- 1.2 ขุดแต่งกำแพงวัดมเหยงคณ์ (โคยรอบ) พื้นที่ 1,240 ตารางเมตร
- 1.3 ขุดแต่ง อุโบสถ และพื้นที่ภายในกำแพงแก้วล้อมรอบพระอุโบสถ พื้นที่ 1,520 ตารางเมตร
- 1.4 ขุดแต่งโบราณสถานในเขตกำแพงวัดตลอดจนพื้นที่โคยรอบทั้งหมด พื้นที่ 17,040 ตารางเมตร
- 1.5 ทำแบบ โบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทุกหลังทุกองค์
- 1.6 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานในวัดมเหยงคณ์ทั้งหมด และแบบบูรณะ โบราณสถานทั้งหมด
- 1.7 ทำรายงานการขุดค้นขุดแต่งทาง โบราณคดี

2. พื้นที่ดำเนินการ

วัดมเหยงคณ์ ตำบลกระมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ขอบเขตของงาน

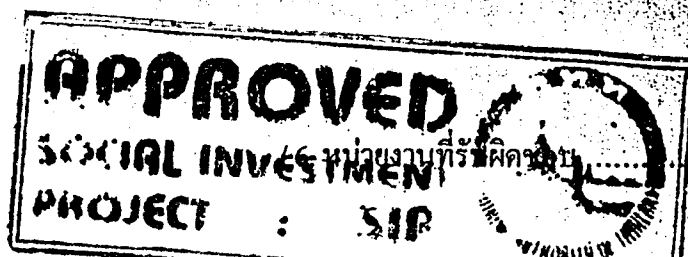
- 3.1 พื้นที่ปฏิบัติงานเป็นไปตามรายการประกอบแบบและผังรูปแบบ จำนวน 1 แผ่น
- 3.2 พื้นที่ปฏิบัติงานรวม 19,800 ตารางเมตร

4. วิธีปฏิบัติงานและข้อกำหนดต่าง ๆ

- 4.1 ให้ยึดถือตามมาตรฐานงานโบราณคดี ของสำนักงาน โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 สำนัก โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร
- 4.2 สำหรับการดำเนินการทาง โบราณคดีที่โบราณสถานแห่งนี้ มีงานที่ต้องเน้นเป็นกรณีพิเศษ คือ
 - 4.2.1 ระมัดระวังในการขุดค้นทางโบราณคดี เก็บรายละเอียดข้อมูลในชั้นดินระดับล่าง เพื่อศึกษา หลักฐานมาตรวจสอบปัญหาเรื่องเมืองอโยธยา

5. ระยะเวลาปฏิบัติงาน

ใช้เวลาปฏิบัติงานทั้งสิ้น จำนวน 210 วัน โดยผู้ว่าจ้างต้องเริ่มลงมือปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันลงนามใน สัญญาจ้าง ตามรายละเอียดการแบ่งงวดงาน การจ่ายเงิน และกำหนดระยะเวลาทำงานของส่วนงาน โบราณคดี วัดมเหยงคณ์

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- 6.1 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
- 6.2 อุทยานประวัติศาสตร์พระนครคีรีอโยธยา
- 6.3 สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

7. ผลงานที่ต้องการเพื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามสัญญา

- 7.1 ขุดค้นทางโบราณคดีครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด
- 7.2 ขุดแต่งโบราณสถานแล้วเสร็จตามที่กำหนดในผังรูปแบบ
- 7.3 รายงานการขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดีตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.4 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมดตามกำหนดและตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.5 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมทั้งหมดตามกำหนดและเป็นไปตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.6 รวบรวมโบราณวัตถุพร้อมบัญชีโบราณวัตถุมอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.7 รวบรวมฟิล์มสไลด์ รูปภาพ (จัดใส่อัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์ม มอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.8 ปฏิบัติงานอย่างอื่นแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ผังรูปแบบ รายการประกอบแบบมาตรฐานงานโบราณคดี และทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติงานจนเรียบร้อย
- 7.9 ออกแบบเพื่อการบูรณะโบราณสถานที่พบทั้งหมด พร้อมประมาณราคากลางและกำหนดรายการประกอบแบบบูรณะ

รายการประกอบแบบ และรายละเอียด

งานโบราณคดี วัดลีกาสมุด

1. รายละเอียดของงานที่จะดำเนินการจ้าง

สำนักงาน โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา มีความประสงค์จะดำเนินการ ขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดี เพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานวัดลีกาสมุด ดังรายการต่อไปนี้

- 1.1 ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3X3 เมตร จำนวน 1 หลุม
- 1.2 ขุดแต่งเจดีย์ประธาน และวิหาร พื้นที่ 900 ตารางเมตร
- 1.3 ขุดแต่งพื้นที่โดยรอบตามที่กำหนดขอบเขตไว้ในผังรูปแบบ พื้นที่ 3,600 ตารางเมตร
- 1.4 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังการขุดแต่งทุกหลังทุกองค์ทั้งหมด
- 1.5 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของ โบราณสถานทั้งหมด และแบบบูรณะ โบราณสถานทั้งหมด

2. พื้นที่ดำเนินการ

วัดลีกาสมุด ตำบลกะมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ขอบเขตของงาน

- 3.1 พื้นที่ปฏิบัติงานเป็นไปตามรายการประกอบแบบและผังรูปแบบ จำนวน 1 แผ่น
- 3.2 พื้นที่ปฏิบัติงานรวม 4,500 ตารางเมตร

4. วิธีปฏิบัติงานและข้อกำหนดต่าง ๆ

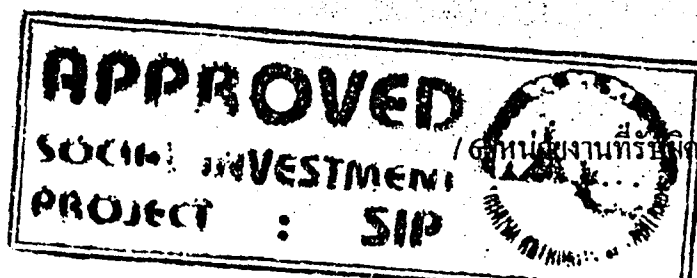
4.1 ให้ยึดถือตามมาตรฐานงาน โบราณคดี ของสำนักงาน โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 สำนักงาน โบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

4.2 สำหรับการดำเนินการทางโบราณคดีที่โบราณสถานแห่งนี้ มีงานที่ต้องเน้นเป็นพิเศษ คือ

- 4.2.1 การทำผังรูปแบบของเจดีย์ประธาน โดยเฉพาะในองค์เจดีย์จากร่องรอยที่ถูกกลบขุด พบว่ามีซุ้มแบบสุโขทัย แสดงถึงอิทธิพลทางศิลปะสุโขทัยแพร่มาถึง และแสดงความเกี่ยวข้องกับอายุสมัยกับวัดมเหยงคณ์

5. ระยะเวลาปฏิบัติงาน

ใช้เวลาปฏิบัติงานทั้งสิ้น จำนวน 210 วัน โดยผู้ว่าจ้างต้องเริ่มลงมือปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันลงนามในสัญญาจ้าง ตามรายละเอียดการแบ่งงวดงาน การจ่ายเงิน และกำหนดระยะเวลาทำงานของส่วนงาน โบราณคดี วัดลีกาสมุด

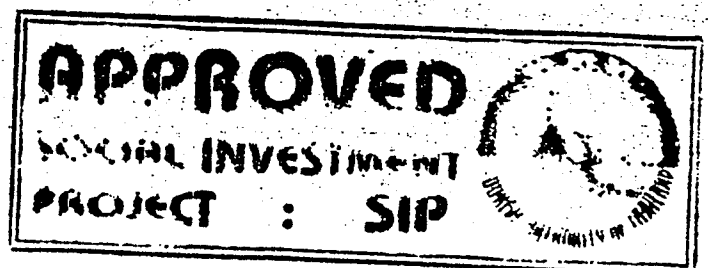

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- 6.1 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
- 6.2 อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
- 6.3 สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

7. ผลงานที่ต้องการเพื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามสัญญา

- 7.1 ขุดค้นทางโบราณคดีครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด
- 7.2 ขุดแต่งโบราณสถานแล้วเสร็จตามพื้นที่ที่กำหนดในผังรูปแบบ
- 7.3 รายงานการขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดีตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.4 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมดตามกำหนดและตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.5 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมทั้งหมดตามกำหนดและเป็นไปตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.6 รวบรวมโบราณวัตถุพร้อมบัญชีโบราณวัตถุมอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.7 รวบรวมฟิล์มสไลด์ รูปภาพ (จัดใส่อัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์ม มอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.8 ปฏิบัติงานอย่างอื่นแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ผังรูปแบบ รายการประกอบแบบมาตรฐานงานโบราณคดี และทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติงานจนเรียบร้อย
- 7.9 ออกแบบเพื่อการบูรณะโบราณสถานที่พบทั้งหมด พร้อมประมาณราคากลางและกำหนดรายการประกอบแบบบูรณะ

รายการประกอบแบบ และรายละเอียด
งานโบราณคดีวัดช้าง

1. รายละเอียดของงานที่จะดำเนินการจ้าง

สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3 พระนครศรีอยุธยา มีความประสงค์จะดำเนินการ
ขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดี เพื่อการอนุรักษ์โบราณสถานวัดช้าง ดังรายการต่อไปนี้

- 1.1 ขุดค้นทางโบราณคดี ขนาด 3X3 เมตร จำนวน 3 หลุม
- 1.2 ขุดแต่งเจดีย์ประธาน อุโบสถ และเจดีย์ราย 3 องค์ พื้นที่ 2,400 ตารางเมตร
- 1.3 ขุดแต่งพื้นที่ภายในกำแพงวัดที่เหลือตามที่กำหนดไว้ในผังรูปแบบ พื้นที่ 15,600 ตารางเมตร
- 1.4 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังการขุดแต่งทั้งหมด
- 1.5 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมของโบราณสถานทั้งหมด และแบบบูรณะโบราณสถานทั้งหมด
- 1.6 ขุดแต่งภายนอกเขตวัดเพิ่มเติม จำนวน 7,000 ตารางเมตร

2. พื้นที่ดำเนินการ

วัดช้าง ตำบลกะมัง อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา

3. ขอบเขตของงาน

- 3.1 พื้นที่ปฏิบัติงานเป็นไปตามรายการประกอบแบบและผังรูปแบบ จำนวน 1 แผ่น
- 3.2 พื้นที่ปฏิบัติงานรวม 25,000 ตารางเมตร

4. วิธีปฏิบัติงานและข้อกำหนดต่าง ๆ

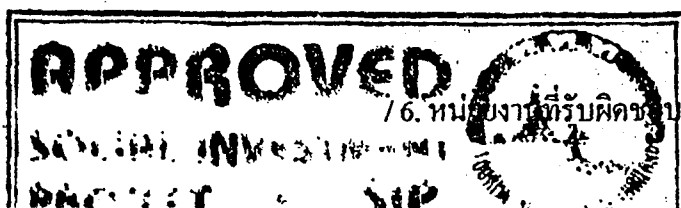
4.1 ให้ยึดถือตามมาตรฐานงานโบราณคดี ของสำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

4.2 สำหรับการดำเนินการทางโบราณคดีที่โบราณสถานแห่งนี้ มีงานที่ต้องเน้นเป็นพิเศษ คือ

- 4.2.1 หาขอบเขตของวัด (กำแพง)
- 4.2.2 หาเจดีย์รายซึ่งถูกทำลายจนเหลือแต่ฐานราก

5. ระยะเวลาปฏิบัติงาน

ใช้เวลาปฏิบัติงานทั้งสิ้น จำนวน 210 วัน โดยผู้ว่าจ้างต้องเริ่มลงมือปฏิบัติงาน ตั้งแต่วันลงนามใน
สัญญาจ้าง ตามรายละเอียดการแบ่งงวดงาน การจ่ายเงิน และกำหนดระยะเวลาทำงานของส่วนงานโบราณคดี
วัดช้าง

6. หน่วยงานที่รับผิดชอบ

- 6.1 สำนักงานโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติที่ 3
- 6.2 อุทยานประวัติศาสตร์พระนครศรีอยุธยา
- 6.3 สำนักโบราณคดีและพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ กรมศิลปากร

7. ผลงานที่ต้องการเพื่อปฏิบัติงานแล้วเสร็จตามสัญญา

- 7.1 ขุดค้นทางโบราณคดีครบถ้วนตามจำนวนที่กำหนด
- 7.2 ขุดแต่งโบราณสถานแล้วเสร็จตามพื้นที่ที่กำหนดในผังรูปแบบ
- 7.3 รายงานการขุดค้น ขุดแต่งทางโบราณคดีตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.4 ทำแบบโบราณสถานสภาพหลังขุดแต่งทั้งหมดตามกำหนดและตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.5 ทำแบบสันนิษฐานทางสถาปัตยกรรมทั้งหมดตามกำหนดและเป็นไปตามมาตรฐานงานโบราณคดี
- 7.6 รวบรวมโบราณวัตถุพร้อมบัญชีโบราณวัตถุมอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.7 รวบรวมฟิล์มสไลด์ รูปภาพ (จัดใส่อัลบั้ม) พร้อมฟิล์ม และทะเบียนฟิล์ม มอบให้ทางราชการแล้วเสร็จ
- 7.8 ปฏิบัติงานอย่างอื่นแล้วเสร็จสมบูรณ์ตามสัญญาจ้าง ผังรูปแบบ รายการประกอบแบบมาตรฐานงานโบราณคดี และทำความสะอาดพื้นที่ปฏิบัติงานจนเรียบร้อย
- 7.9 ออกแบบเพื่อการบูรณะโบราณสถานที่พบทั้งหมด พร้อมประมาณราคากลางและกำหนดรายการประกอบแบบบูรณะ

